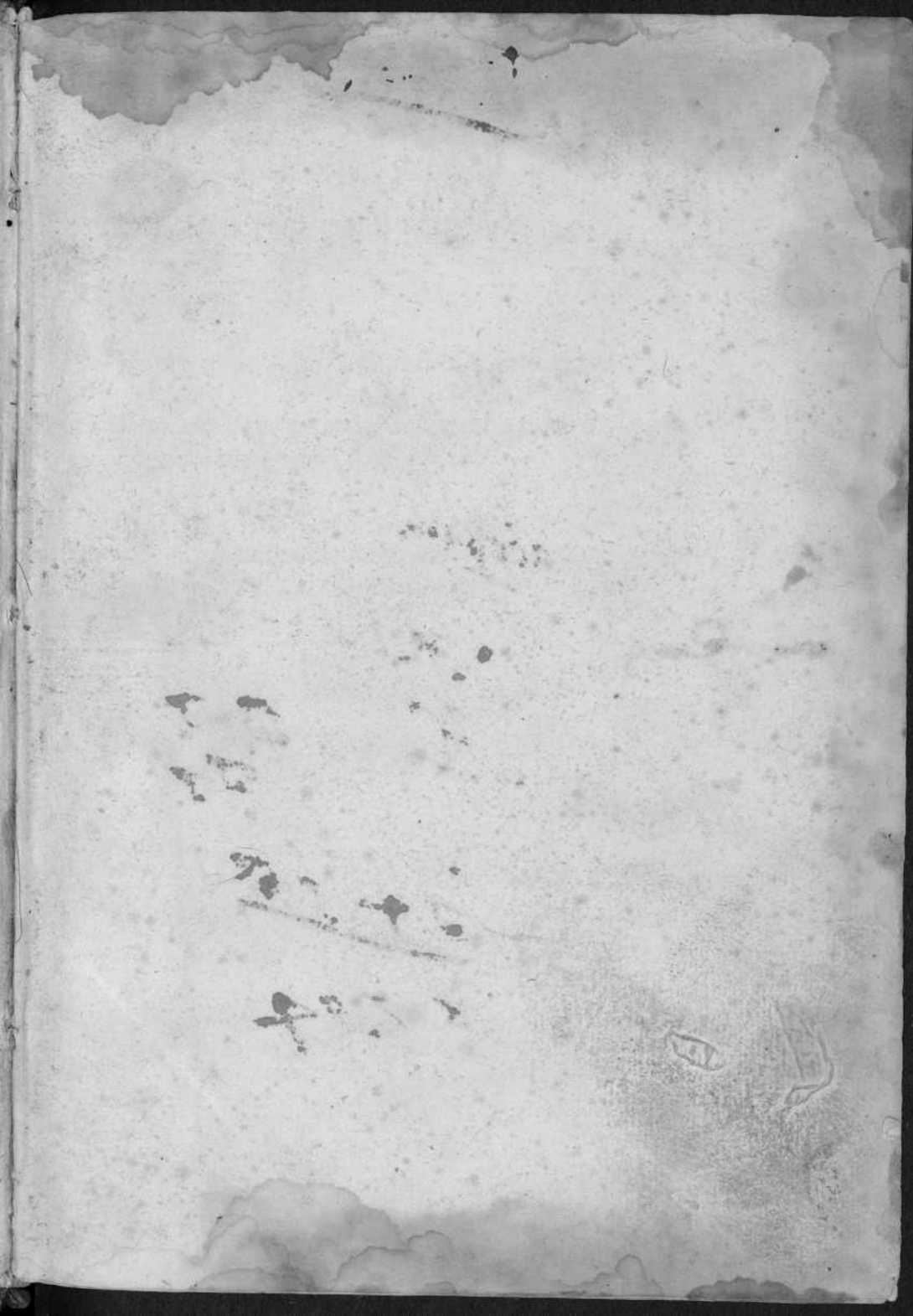


W.C.

3

P. Sanchez

348





De 1671 *Alte*

des puer.

~~manche~~

H

55

H

55

55

545.6

8724

Constantini Lascaris Sy

ZANTINI DE OCTO PARTIBVS

ORATIONIS LIBER PRIMVS.

Eiusdem de constructione Liber secundus.

Eiusdem de nomine & verbo Liber tertius

Eiusdem de pronomine secūdum omnem linguā,
& poeticum vsū Opusculum.

Hæc omnia habent e regione latinam
interpretationem ad verbum fe
re propter rudes. :

Johannes D. ...
6 M

michma

mu



Aldus Manutius Ro. Angelo Gabrieli Patritio Veneto S.
P. D.

Cum plurimis in reb⁹ Angele hūaniss. noui te pleniss. amo-
ris. humanitatis. officii. diligētīæ. tū præcipue tua in Con-
stātinū Lascarū Byzātinū præceptorē tuū pietate. quē æq̄
sp̄ amasti. coluisti. obseruasti ac patrē. non nesci⁹ longe ma-
gis p̄ceptorib⁹ debere nos. q̄ parētib⁹. q̄ d̄a magno Alexan-
dro dictū memorāt. Nā ex quo Messana. ad quā erudiendi
grā p̄fect⁹ fueras. rediisti Venetias linguæ græcæ pitissim⁹.
(erat. n. eo tpe Messana studiosis līræ græcæ Athenæ alte-
ræ. p̄pter Cōstātinū) me nūq̄ destitisti rogare. vt scdm̄ de
cōstructione librū. & de noīe. & verbo tertiū. nec nō de pro-
noībus κατὰ πῶσαρ δίαλεκτορ. καὶ ποικτικῆρ γρηῶσι opusculum
Cōstātini nrī. nūq̄ añ impressos. typis nrīs excudēdos cu-
rarē. Quapropt̄ q̄ d̄ sæpe me recepi facturū. en exeūt tādē
in publicū tuo rogatu & ii quos volebas secūdus & tertius
& primus ter añ impressus. Interpretationē etiā latinā addi-
dimus. Sed illud nō possum nō dolere. nō licuisse Constan-
tino lucubrations suas omnes cura nostra impressas añ vi-
dere. q̄ e vita discederet. q̄ d̄ si accidisset. visus sibi fuisset sus-
perare oīm fortunas. Id ego & ex eplīs. quas ad me sup̄ ea re
scripsit. facile p̄spexi. & q̄a lib⁹ tertiū πρὶ ὀνόματος. καὶ ῥήματος
sic finiuit. εἴη εὐτεχὲς ὡσαύτῃ πρῶτον. quasi præfagiēs futurū.
ne nō secūdū & tertiū libros suos. añ q̄ moreret impressos
videret. vt primū vidit. Atq̄ hoc illud est. q̄ d̄ mihi maxime
dolet. & si qcqd̄ ī illi⁹ interitu mali accidit. nō ipsi. sed nobis
accidit orbatis viro optimo. & parente literarū græcæ. Qñ
q̄dem haud q̄q̄ dubito. qn̄ cū bñ semper beateq̄ vixerit. q̄
escat cum sup̄is. fruaturq̄ æternū diuinis. Tu vero mi An-
gele ignoscas mihi velim. si grāmaticos hosce Constantini
libros apprime vtilis studiosis futuros. nō tam cito. vt op-
tabas. & ipse volebam īprimēdos curari. Non n. te fugit. ne
id facere possem. multa mihi fuisse impedimento. & præter
cætera. dura hæc tempora. quibus longe magis studetur ar-
mis. q̄ literis.

Vale. & me. vt facis. ama.

COMPENDIUM OCTO ORATIONIS PARTI

um. & aliorum quorundam necessariorū ædi-
tum a Constantino Lascare
Byzantino.

De diuisione literarum. Liber primus.

Itera est pars minima vocis indiuidua
Sunt autē literæ viginti quatuor. a. b. g. d. e.
z. l. th. i. c. l. m. n. x. o. p. r. s. t. y. ph. ch. pf. o. qua-
rū vocales quæ septem. a. e. i. t. a. i. o. paruū. y
tenue. & o magnū. Consonantes autē. xvii.
b. g. d. z. th. c. l. m. n. x. p. r. s. t. ph. ch. pf.
Sed vocaliū lōgæ quæ duæ ita & o ma-

gnum. Breues autem duæ e tenue & o paruum.
Ancipites vero tres a i y. E quibus diphthongi pro-
prie quæ sex fiūt. *ai. au. oi. eu. ou.* abusiue autē quatuor
a. i. u. ui. Sed consonantium semiuocales octo. z. x. pf. l.
m. n. r. s. Quarū duplices tres. z. x. pf. liquide autē quatuor
l. m. n. r. Mutæ uero nouē. b. g. d. c. p. t. th. ph. ch. quæ tenues
tres. c. p. t. Aspiratæ tres. th. ph. ch. Mediæ uero tres. b. g. d.
Ex diuisis autem his literis syllabæ fiunt,
vt Pe. vnde dictiones, vt Petr⁹. ex quibus orō, vt Petrus
legit

De Syllaba.

Syllaba est cōprehensio ad minimū duarū lraꝝ. Abusi-
ue uero & vocales syllabæ dicuntur. Diuiditur autem
syllaba in tria, in longam vt heros, in breuem vt oratio,
in communem vt mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis
De Oratione.

Orō est dictionū cōpō sentētiā pfectā declarās, h⁹ at par-
tes octo. nomen. uerbū. picipiū. articulus. p. nomē. præpō. ad-
uerbiū. cōiunctio. harū declinabiles quæ quinq. nomē. uerbū. pti-
cipiū. articulus. p. nomē. Indeclinabiles autē tres. præpō. aduer-
bium. cōiunctio.

ἘΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΟΚΤῶ ΤΟῦ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ, ΚΑΙ
 ἌΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ἈΝΑΓΚΑΙΩΝ, ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ
 ΠΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΛΑ
 ΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΖΑΝΤΙΟΥ.

Περὶ Διαίρεσως τῶν γραμμάτων
 βιβλίον πρῶτον.

Ῥᾶμμα ὅσι μέρῳ ἐλάχισον φωνῆσ ἀδιαίρετον.
 εἰσὶ δὲ γράμματα ἐκκοσμίτεσσα α. β. γ. δ. ε.
 ς. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ.
 τούτων φωνήεντα μὲν, ἐπὶ α. ε. η. ο. μικρόν μ.
 φιλόν καὶ ὠ μέγα. Σύνφωνα δὲ, δεκάεπτά.
 β. γ. δ. ε. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ.
 τῶν δὲ φωνήεντων, μακρὰ μὲν, δύο, καὶ ὠ μέγα,
 βραχέα δὲ, δύο, ε. φιλόν, καὶ ὠ μικρόν.
 Δίχρονα δὲ, τρία. α. ι. υ. Ἐξ ὧν Δίφθογοι κιν
 ρίως μὲν, εἰς γίνονται. α. αυ. ο. ου. ε. εα. καταχρηστικῶσ δὲ, τέσσα
 ρες. α. η. ω. υ. τῶν δὲ συμφώνων, ἡμίφωνα μὲν, ὀκτώ. ς. ξ. ψ. λ.
 μ. μ. ρ. σ. ὦν διπλᾶ μὲν, τρία. ς. ξ. ψ. ἀμετάβολα δὲ, τέσσαρα
 λ. μ. μ. ρ. ἄφωνα δὲ, ἐννέα. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν φιλᾶ
 μὲν, τρία. κ. π. τ. Δασέα δὲ, τρία. δ. φ. χ. μέσσα, τρία. β. γ. δ.
 Ἐκ τῶν διηρημύων δὲ τῶνδε γραμμάτων, αἱ συλλαβαὶ γίνονται,
 ὅριον πέντε, ὅθεν αἱ λέξεσ, ὅριον πέτερος, ἦξ ὧν ὁ λόγῳ. ὅριον ὁ πέτερος ἀνα
 γινώσκα.

Περὶ συλλαβῆσ,

Συλλαβὴ ὅσι συλλήψισ τοῦλάχισον δύο γραμμάτων, καταχρηστικῶσ
 δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαὶ λέγονται. Διαίρεται δὲ ἡ συλλαβ
 ῆ εἰς τρία, εἰς μακρὰν, ὅριον ἦρωσ, εἰς βραχέα, ὅριον λόγῳ, εἰς κοί
 νην, ὅριον ἄρησ.

Περὶ λέξεωσ

Λέξισ ὅσι μέρος ἐλάχισον τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαίρετικόν.

Περὶ λόγου.

Λόγῳ ὅσι λέξεωσ αὐθιγείσ, διαίνοιαν αὐτὸτελή δηλοῦσα. τόντου δὲ
 μέρη, ὀκτώ. ὀνομαξήμα, μετοχή, ἄρθρον, ἄντωνυμία, προθιγείσ, ἐπίθ
 ῆμα, αὐθιγείσ μῳ. τόντων κλιτὰ μὲν, πέντε, ὀνομαξήμα, μετοχή,
 ἄρθρον, ἄντωνυμία. ἄκλιτα δὲ, τρία, προθιγείσ, ἐπίθῆμα, αὐθιγείσ μῳ.

De nomine.

Nom̄ est ps oꝛonis declinabil' substātiā, ppriā v' coēm fcās
Accidūt aut ipsi quinq; genus, species, figura, numer⁹, casus.

De generibus.

Genera qdē s̄t qnq; masculinū vt h̄ bon⁹, fœmi, vt hęc bo
na, neutꝝ vt hoc bonū, cōe vt hic & hęc homo, promiscuū
vt hęc aqla & hęc hirūdo, qđ vna voce & vno arti, maf, v' fœino declarat duo ḡna.

De speciebus.

Species at̄ duæ primitiua vt magn⁹, deriuatiua vt magnan
mus.

De figuris.

Figuræ autem tres, simplex vt equus, cōposita vt philipp⁹,
decomposita vt philippides

De numeris.

Numeri autem tres, fr̄is vt bon⁹, dualis vt boni bonos, plu
ralis vt boni.

De casibus.

Casus autem quinq; nominatiuus, ḡtūs, dtūs, actūs, & vtūs
Quorum recti & directi duo vocant̄ nominatiuus & actūs
Recte, n. stātes rectā substātiā fcāt, alii at̄ obliqui.

De accentibus.

Accentus est extensio vocis literatæ, Sunt aut̄ accentus de
cem, acutus, grauis, circumflexus, longus, breuis, densus,
tenuis, inuersio, subunio, & subdiuinctio.

De articulo.

Articulus est pars oꝛonis declinabilis p̄posita declinationi
noīm, & postposita, Hui⁹ autem aliqui præpositiui, vt hic
hęc hoc, aliq; suppositiui, vt qui q̄ quod, Accidūt at̄ ei tria,
genus numerus casus.

Articuli p̄positiui masculini.

Nominatiu⁹ hic, ḡtūs huius, dtūs huic, actūs hunc.

Nominatiu⁹ & actūs hi & hos, genitiu⁹ & dtūs horꝝ hīs.

Noīatiu⁹ hi, genitiuus horum, datiuus his, accusatiuus hos.

Arti, fce. Hęc h⁹ huic hęc, hęc has hayꝝ hīs, hęc hayꝝ hīs has.

Arti, neu. Hoc h⁹ huic hoc, hęc horꝝ hīs, hęc horꝝ hīs hęc

Art, suppositi, maf. Qui e⁹ cui quē, q̄ quos, rū b⁹ q̄ rū b⁹ os

Fce. Quæ e⁹ cui quā, quæ q̄s, ū b⁹ quæ quazꝝ quibus quas.

Neutri, Quod cui⁹ cui qđ, quæ rū b⁹ quæ quozꝝ qb⁹ quæ.

Vocatiuus aut null⁹ articulum hēt, o.n. aduerbiū ē vocādī.

De Diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntæqualiter, vt aeneas æneæ. aliqua vero inæqualiter, vt aiax aiacis. Et æqualia declinā q̄drifariā. sed inæq̄lia vnice, quaprop̄t & .v. declinationes s̄t, quarū alia priā vocat̄, alia sc̄da, alia tertia, alia at̄ q̄rta. Sed q̄nta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima declinatio ē æq̄syllabicoꝝ masculoꝝ noīm in as desinētiū, & ī is masculoꝝ & coīm, quoꝝ ḡtūs in u, dtūs ī a v̄l in u secundum vocalem nominatiui, accusatiuus in n cum vocali nominatiui.

Ntūs hic aeneas, ḡtūs huius aeneæ, dtūs huic aeneæ, actūs hunc aenean, vocatiu⁹ o aenea cōiter & o aeneas attrice. Ntūs & actūs aeneæ, as, ḡtūs & dtūs aenearum eis, vtūs o aeneæ. ntūs hī aeneæ, genitiuus horum aenearum, datiuus his aeneis, accusatiuus hos aeneas, vocatiuus o aeneæ.

Hic chryses huius chryse huic se huic sen o chryse cōit̄ & o ses attrice. hī & has chryse chrysas harū & hoꝝ arū is, o se hī chryse hoꝝ sarum, his chrysis hos chrysas o chryse.

Hic & hæc latro, huius & h⁹nis, huic & huic ni, hunc & hæc latronē o latro. hī & hæ nes, hos & has nes, o nes. hī & hæ latrones, hoꝝ & hæꝝ latronū, his & his latronib⁹, hos & has nes, o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio est æquisyllabicoꝝ fœminōꝝ noīm in a, & in ita desinentium, quoꝝ ḡtūs in is, dtūs in ita, actūs in n cum vocali nominatiui.

Hæc musa h⁹ se, huic se, hæc s̄a, o sa. hæ se, has sas, hæꝝ rū, his sis, o se. hæ musæ, harū sarum, his sis, has sas, o musæ.

Hic honor h⁹ris, huic ri, hunc rem, o nor. hī hos nores, hoꝝ noꝝ, his ribus, o res. hī res, hoꝝ rum, his b⁹. hos res, o res.

Nota q̄ sola in a longum & in alpha purum, & in ra & in da & in tha desinentia nomina fœmina seruant a in genitiuo & datiuo, vt Minerua neruas neruæ. Maia matas matæ, dies diei diei, leda ledas ledæ. Martha marthas marthæ. alia aut̄ omnia mutant a in u in genitiuo & datiuo, vt musa musæ musæ, sitis sitis siti, fames

κλιτική δὲ οὐδέ μίαν ἀρθεῖον ἔχει. ὅ γ' ὦ, ἐπίρρημά ἐστὶ κλιτικόν.

Περὶ διαίρεσέως τῶν ὀνομάτων.

τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως, ὁμοῦ ἀεικίας ἀνείου.
τὰ δ' ἐ, περιπρὸ συλλάβως, ὁμοῦ αἰας αἰωντος, καὶ τὰ μὴ ἰσοσυλλάβα, κλί
νοια τετραχῶς, τὰ ἧ περιπρὸ συλλάβα, μοναχῶς, δι' οὐ καὶ πέντε κλίσεις
εἰς ἰρῶν ἢ μέρ, πρώτη καλεῖται, ἢ δὲ δὐτέρη, ἢ δὲ τρίτη, ἢ δὲ τετάρ
τη, ἢ δὲ πέμπτη περιπρὸ συλλάβως.

Πρώτη κλίσις

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ας λη
βόντων, καὶ εἰς ησ ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν ὦν ἢ γενικῆ εἰς ου, ἢ δοτικῆ εἰς
α ἢ εἰς η κατὰ τὸ φωνηεντ φθί ὀνομαστικῆς, ἢ αἰτιατικῆς, εἰς μ μετὰ τοῦ
φθινέντ φθί ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικῆ ὀ ἀεικίας, ἢ γενικῆ ἢ ἀνείου, ἢ δοτικῆ ἢ ἀνείης, ἢ αἰαία
κὴ τῶν ἀνείην ἢ κλιτικῆ ὀ ἀνείης κοινῶς, καὶ ὀ ἀνείης ἀπτικῶς. Ἡ ὀνομα
στικῆ καὶ αἰτιατικῆ τῶ ἀνείης, ἢ γενικῆ καὶ δοτικῆ τοῖρ ἀνείην. ἢ κλι
τικῆ ὀ ἀνείης. Ἡ ὀνομαστικῆ δι' ἀνείης, ἢ γενικῆ τῶν ἀνείην ἢ δοτικῆ
τοῖσ ἀνείης, ἢ αἰτιατικῆ τοῖσ ἀνείης, ἢ κλιτικῆ ὀ ἀνείης.

Ὁ χρύσης, τῶ χρύσου, ἢ χρύση, τῶν χρύσην, ὀ χρύση κοινῶς, καὶ
ὀ χρύση ἀπτικῶς, τῶ χρύση, τοῖρ χρύσην, ὀ χρύση. Οἱ χρύσην, τῶν
χρύσην, τοῖσ χρύσην, τοῖσ χρύσην, ὀ χρύσην.

Ὁ καὶ ἢ λησίς, τῶ καὶ ἢ λησί, ἢ καὶ ἢ λησί, τῶν καὶ ἢ λησί, τῶν καὶ ἢ λησί
λησί, ὀ λησί, τῶ καὶ ἢ λησί, τοῖρ καὶ ἢ λησί, τῶν καὶ ἢ λησί, ὀ λησί. Οἱ καὶ
ἢ λησί, τῶν καὶ ἢ λησί, τοῖσ καὶ ἢ λησί, τοῖσ καὶ ἢ λησί
ὀ λησί.

Δυτέρη κλίσις.

Δυτέρη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀνδρῶν ὀνομάτων εἰς α
καὶ εἰς η ληγόντων ὦν ἢ γενικῆ εἰς ησ, ἢ δοτικῆ εἰς η, ἢ αἰτιατικῆς, εἰς
μ μετὰ τοῦ φωνηεντ φθί ὀνομαστικῆς.

Ἡ μῦσα, φθί μῦσης, τῆ μῦση, τῆ μῦση, τῆ μῦση, ὀ μῦση, τῶν μῦση, τῶν μῦση
μῦση, ὀ μῦση, αἱ μῦσαι, τῆ μῦση, τῆ μῦση, τῆ μῦση, τῆ μῦση, τῶν μῦσαι, τῶν μῦσαι,
ὀ μῦσαι, αἱ μῦσαι, τῶν μῦσαι, τῶν μῦσαι, τῶν μῦσαι, τῶν μῦσαι, ὀ μῦσαι.

Ἡ τιμή, τῆ τιμῆς, τῆ τιμῆς, τῆ τιμῆς, τῆ τιμῆς, τῆ τιμῆς, τῶν τιμῆς, τῶν τιμῆς,
ὀ τιμῆς, αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, τῶν τιμῶν, τῶν τιμῶν, τῶν τιμῶν, ὀ τιμαί.

Συμμεῖσαι ὅτι μόνον τὰ εἰς α μακροῦ, καὶ εἰς α καθαροῦ, καὶ εἰς εα.
καὶ εἰς δα, καὶ εἰς δα ληγόντα ὀνόματα διηλυκῶς φυλάττειται τὸ ἀ ἐπὶ
φθί γενικῆς καὶ δοτικῆς, ὁμοῦ ἀθηναῖο ἀθηναῖο ἀθηναῖο, μαῖα μαῖα
μαῖα, ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρα, λῆδ α λῆδ α λῆδ α, μάρδα μάρδα
μάρδα, τὰ δ' ἐ ἄλλα πάντα, τρέπουσι τὸ α εἰς η ἐπὶ φθί γενικῆς καὶ
δοτικῆς, ὁμοῦ μούσα μούση μούση, Δίψα Δίψη Δίψη, πῆνα

famis fami.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æqsyllaboz masculinorū & fœinorū cōim & pmiscuorū noim atiquorū definētiū ī os & neutrorum in on, quorum gtūs & datiu⁹ in o, actūs in n cum vocali nominatiui

Hic menelaus, h⁹ menelai, huic menelao, hunc laum, o meo
lae, hi menelai, hos menelaos, o menelai, hi menelai,

horum menelaorū, his menelais, hos menelaos, o menelai,

Hæc area, h⁹ areae, huic areae, hanc am, o area, hæc areae has
areas, o areae, hæc areae, harum rearum, his is, has as, o areae,

Hic & hæc ferax, huius & huius feracis,

Hoc ferax, h⁹ acis, huic feraci, hoc ferax, o ferax, hæc & hæc
cia, o feracia, hæc feracia, horum um, his feracibus, hæc cia,
o feracia

Quarta declinatio,

Quarta declinatio est æqsyllaborū masculinorū & fœinorū cōim & pmiscu. noim definētiū ī os, & neutrorū ī on, quoz
gtūs in u, dtūs in o, accusatiu⁹ ī n, cum vocali nominatiui,

Hic sermo, h⁹ monis, huic moni, hunc nem, o mo cōif, & o
mo attice, hi hos nes, o sermones, hi sermones, horum nū,
his sermonibus, hos sermones, o sermones

Hæc via, h⁹ viae, huic viae, hanc am, o via cōif, & via attice.

Hæc viae, has vias, o viae, hæc viae, hæc rū, hiis is, has as, o viae

Hic & hæc homo. huius & huius nis, huic & huic hoī, hunc
& hanc hominem, o homio, & o homo.

Hæc aquila, huius aquilæ, huic aquilæ, hanc aquilam

Hoc lignum, h⁹ gni, huic gno, hoc num, o nū, hæc gna, horū
rū, o gna, hæc ligna, horum norum, his nis, hæc na, o ligna.

Nota autē q̄ in neutris nominibus tres casus sunt similes
in omni numero, nominatiuus accusatiuus & vocatiuus.

Quinta declinatio

Quinta declinatio est oīm inæqualium noim masculino/
rum & fœinorum & neutrorū cōim & pmiscu. diuersas ter
minatiōes hñtium, quorum gtūs ī os, dtūs ī iota, actūs ī a.

Hic aiex, huius aiacis, huic aiaci, hunc aiacem, o aiex cōif,
& o aiex attice, hi hos aiaces, o aiaces, hi aiaces, horum

aiacium, his aiacibus, hos aiaces, o aiaces.

Hæc turtur, h⁹ ris, huic turi, hæc turc, o turtur, hæc has turtu

πείνω πείνη.

τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ὅτι πᾶν ἴσοςυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοινῶν ὀνοματῶν ἀπικῶν ληγόντων εἰς ωσ, καὶ οὐδέσ τεζρωσ, εἰς ωμ. ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, εἰς ω, ἢ αἰτιατικὴ, εἰς μ μετὰ τῷ φωνήεντι Θ ρι ὀνομασικῆσ.

Ο μενέλεωσ, τῷ μενέλεω, θεῖ μενέλεω, τῶν μενέλεων, ᾧ μεσ βέλεωσ, τῷ μενέλεω, τοῖρ μενέλεων, ᾧ μενέλεω, οἱ μενέλεω.

τῶν μενέλεων, τοῖσ μενέλεωσ, τοῦσ μενέλεωσ, ᾧ μενέλεω.

Ἡ ἄλωσ, τῷ ἄλω, τῇ ἄλω, πλὴ ἄλων, ᾧ ἄλωσ, τὰ ἄλω, ταῖρ ἄλων, ᾧ ἄλω, αἱ ἄλω, τῶν ἄλων, ταῖσ ἄλωσ, τὰσ ἄλωσ, ᾧ ἄλω.

Ο καὶ ἡ ἔυγεωσ, τῷ καὶ τῷ ἔυγεω.

τοῦ ἔυγεω, τῷ ἔυγεω, τῶν ἔυγεων, ᾧ ἔυγεω, τῶν ἔυγεων, τῷ ἔυγεω.

τοῖρ ἔυγεων, ᾧ ἔυγεω, τὰ ἔυγεω. τῶν ἔυγεων, τοῖσ ἔυγεωσ, τὰ ἔυγεω ᾧ ἔυγεω.

τετάρτη κλίσις

τετάρτη κλίσις ὅτι πᾶν ἴσοςυλλάβων ἀρσενικῶν, Θ θηλυκῶν, κοινῶν ἢ ἐπικοινῶν ὀνοματῶν ληγόντ' εἰς οσ, Θ οὐδέτεζρωσ, εἰς ορ, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ς, ἢ δοτικὴ, εἰς ω, ἢ αἰτιατικὴ, εἰς μ μετὰ τῷ φωνήεντος τ' ὀνομασικῆσ.

Ο λόγος, τοῦ λόγου, θεῖ λόγω, τῶν λόγων, ᾧ λόγε κοινῶσ, καὶ ᾧ λόγος ἀπικῶσ, τῷ λόγω, τοῖρ λόγοιμ, ᾧ λόγω, οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖσ λόγοισ, τοῦσ λόγοισ, ᾧ λόγοι.

Ἡ ὀδός, ρι ὀδός, τῇ ὀδός, τῷ ὀδός, ᾧ ὀδός κοινῶσ, ἢ ᾧ ὀδός ἀπικῶσ, τὰ ὀδῶ, ταῖρ ὀδῶιμ, ᾧ ὀδῶ, αἱ ὀδοί, τῶν ὀδῶν, τοῖσ ὀδοῖσ, τὰσ ὀδοῖσ, ᾧ ὀδοί.

Ο καὶ ἡ ἀνθρωπος, τῷ καὶ ρι ἀνθρώπου, τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπων, τῶν καὶ πλὴν ἀνθρωπων, ᾧ ἀνθρώπε, καὶ ᾧ ἀνθρωποσ.

Ὁ ἀετός, τοῦ ἀετοῦ, τῷ ἀετῶ, τῶν ἀετόν.

τὸ ξύλον, τῷ ξύλω, τῇ ξύλω, τῷ ξύλω, ᾧ ξύλω, τῷ ξύλω, τοῖρ ξύλοιμ, ᾧ ξύλω, τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖσ ξύλοισ, τὰ ξύλα, ᾧ ξύλα.

σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖσ οὐδέτεζροισ ὀνόμασι τρεῖσ πῶσες εἰσὶ ῥ ὅμοιοι ἐν παντὶ ἀριθμῶ ὀνομασικῆ, αἰτιατικῆ, καὶ κλητικῆ.

πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ὅτι πάντων τῶν περιῖσοςυλλάβων ὀνοματῶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, Θ οὐδέτεζρων, κοινῶν, ἢ ἐπικοινῶν, διαφόρουσ καταληξέσ ἐχόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς οσ, ἢ δοτικὴ, εἰς ι, ἢ αἰτιατικὴ, εἰς α.

Ὁ αἴας, τῷ αἴαντι, θεῖ αἴαντι, τῶν αἴαντα, ᾧ αἴαν κοινῶσ, καὶ ᾧ αἴασ ἀπικῶσ, τῷ αἴαντε, τοῖρ αἴαντοιμ, ᾧ αἴαντε, οἱ αἴαντες, τῶν αἴαντων, τοῖσ αἴασι, τοῦσ αἴαντασ, ᾧ αἴαντες.

Ἡ τρυγῶν, ρι τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, πλὴν τρυγόνα ᾧ τρυγῶν, τὰ τρυγῶ.

res. o turtures. hae turtures. harum turturum. his turturib⁹
has turtures. o turtures. Hic gradus. huius gradus. huic gra
dus. hunc gradu. o gradus. hi gradus. hor⁹ gradu. ū. o gradus
hi gradus. hor⁹ gradu. his gradibus. hos gradus. o gradus.
Hic & haec amās vrbis. h⁹ & h⁹ amātis vrbis. hic coru⁹. h⁹ ui

Terminationes diuersae nominū quintae declinationis.
Hic thoas. h⁹ thoātis. huic āti. hunc ātē. o thoas. & o thoas.
Hic laches. h⁹ lachetis. huic lacheti. hunc lachetem. o laches.
Hic paris. huius paridis. huic paridi. hunc paridē & parin. o
pari & o paris.

Hic gratiosus. huius gratiosi. huic gratioso. hunc gratiosū.
o se & o gratiose & o gratiose.

Hic velox. h⁹ cis. huic ci & ci. hūc velocē & cē. o velox & ox
Hic racemus. huius racemi. huic racemo. hunc racemum.

Hic bos. huius bouis. huic boui. hunc bouem & uē. o bos.
Hic sudor. huius sudoris. huic sudori. hunc sudorem

Hic heros. huius herois. huic heroi. hunc herodem. o heros.
Hic sal. huius salis. huic tali. hunc salem. o sal.

Hic tiryus. huius tirythis. huic tirythi. hunc tirythem.
Hic pæan. huius pæanis. huic pæani. hunc pæanem.

Hic pastor. huius pastoris. huic pastori. hunc pastorem.
Hic graecus. huius graeci. huic graeco. hunc graecum.

Hic delphin. h⁹ delphinis. huic delphini. hunc delphinem.
Hic phorcyn. h⁹ phoreynis. huic phorcyni. hunc phorcynē

Hic theon. huius theonis. huic theoni. hunc theonē. o theō.
Hic xenophon. huius xenophontis. huic xenophonti.

Hic thorax. huius thoracis. huic thoraci. hunc thoracem.
Hic rapax. huius rapacis. Hæc formica. hui⁹ formicæ

Hic stimulus. huius stimuli. huic stimulo.
Hic pdix. h⁹ pdicis. hoc coclear. h⁹ coclearis. huic cocleari.

Hic lepus. huius leporis. huic lepori. hunc leporem.
Hæc peluis. huius peluis. huic pelui. hanc peluim.

Hic æther. huius ætheris. hic iber. huius iberis. huic iberi.
Hic nestor. huius nestoris. huic nestori. hunc nestorem.

Hic arabs. h⁹ arabis. hic aphricus. hui⁹ aphrici. huic aphrico.
Hic homo. huius hominis. huic homini.

γε ταῖς τρυγόνοις, ἡ τρυγόνει, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόναις
 τὰς τρυγόνους, ἡ τρυγόνου, τὸ βῆμα, τῶν βήματων, ἡ βήματι,
 τὸ βῆμα, ἡ βῆματι, τὸ βήματα τοῖς βήμασι, ἡ βήματα
 τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ἡ βήματα,
 ὁ κρηλὴ κρηλοπολις, τῆς κρηλῆς κρηλοπόλις, ὁ κόραξ, τῶν κόρακος,
 καταλήξασ, Διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμπτης κλίσεως.
 ὁ δόας, τῶν δόαντος, ἡ δόαντι, τὸν δόαντα, ἡ δόασι, κρηλὴ δόας.
 ὁ λάχκς, τῶν λάχκτων, ἡ λάχκτι, τὸν λάχκτα, ἡ λάχκσι.
 ὁ πάρις, τῶν πάριδος, ἡ πάριδι, τὸν πάριδα, καὶ πάριμα, ἡ πάρι
 ἡ πάρις
 ὁ χαρίεις, τῶν χαρίεντων, ἡ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ἡ χαρίει, καὶ
 ἡ χαρίεις, κρηλὴ χαρίειν.
 ὁ ὠκός, τῶν ὠκέος, ἡ ὠκέϊ, ὠκέϊ, τὸν ὠκέα, ὠκέϊ, ὠκί, ὠκί, ὠκί, ὠκί.
 ὁ βότρως, τῶν βότρως, τῶν βότρως, τὸν βότρως.
 ὁ βούς, τοῦ βόου, τῶν βοῶν, τὸν βόα, κρηλὴ βοῦ, ἡ βοῦ.
 ὁ ἰδρῶς, τῶν ἰδρῶτος, ἡ ἰδρῶτι, τὸν ἰδρῶτα.
 ὁ ἦρας, τῶν ἦραος, ἡ ἦραι, τὸν ἦρασι, ἡ ἦρασι.
 ὁ ἄλς, τῶν ἄλως, τῶν ἄλι, ἡ ἄλα, ἡ ἄλα.
 ὁ τίρως, τῶν τίρως, τῶν τίρως, τὸν τίρως.
 ὁ παιᾶρ, τοῦ παιᾶνος, τῶν παιᾶνι, ἡ παιᾶνα.
 ὁ ποιμῆν, τῶν ποιμῆνος, τῶν ποιμῆνι, ἡ ποιμῆνα.
 ὁ ἔλλω, τῶν ἔλλωτος, ἡ ἔλλωτι, ἡ ἔλλωτι.
 ὁ Δελφίμ, τῶν Δελφίμος, τῶν Δελφίμι, ἡ Δελφίμοι.
 ὁ φόρκω, τῶν φόρκωτος, τῶν φόρκωτι, ἡ φόρκωτι.
 ὁ δέωμ, τῶν δέωμος, τῶν δέωμι, ἡ δέωμοι.
 ὁ ξενοφῶμ, τῶν ξενοφῶντων, τῶν ξενοφῶντι.
 ὁ δῶραξ, τῶν δῶρακος, τῶν δῶρακι, ἡ δῶρακοι.
 ὁ ἄρπαξ, τῶν ἄρπακος, ὁ μύρμηξ, τῶν μύρμηκος.
 ὁ βουπληξ, τοῦ βουπληγος, ἡ βουπληγι.
 ὁ πέριδιξ, τοῦ πέριδικος, ὁ δοιδνεξ, τῶν δοιδνεκος, τῶν δοιδνεκοι.
 ὁ πῆωξ, τῶν πῆωκος, τῶν πῆωκι, ἡ πῆωκοι.
 ὁ λουτήξ, τῶν λουτήξος, τῶν λουτήξι, ἡ λουτήξοι.
 ὁ αἰδέξ, τοῦ αἰδέξος, ὁ ἴβηξ, τῶν ἴβηξος, ἡ ἴβηρι.
 ὁ νέσως, τοῦ νέσωτος, τῶν νέσωσι, ἡ νέσωσι.
 ὁ ἄραψ, τοῦ ἄραψος, ὁ λίψ, τοῦ λιψός, τῶν λιψί.
 ὁ μέροψ, τῶν μέροπος, τῶν μέροπι.

Hic cyclops. huius cyclopis. huic cyclopi. hunc cyclopem.
o cyclops. Fœminina.
Hæc agragas. h² agragantis. huic agragâti. hanc agragantē.
Hæc trœzen. huius trœzenis. huic trœzeni.
Hæc salamin. huius salaminis. huic salamini.
Hæc gortyn. huius gortynis. huic gortyni. hanc gortynem.
Hæc columba. huius columbæ. huic columbæ.
Hæc philomena. huius philomenæ. huic menæ. hanc nã.
Hic fulcus. huius fulci. huic fulco. hunc fulcum.
Hæc calx. huius calcis. huic calci. hanc calcem.
Hæc vulpes. huius vulpis. huic vulpi.
Hoc poculum. huius poculi. huic poculo.
Hoc flagellum. huius flagelli. huic flagello.
Hæc flamma. huius flammæ. huic flammæ.
Hic currus. huius currus. huic currui.
Hæc vxor. huius vxoris. huic vxori.
Hæc manus. huius manus. huic manui. hanc manum.
Hæc mater. huius matris. & tris. huic matri. & matri. hanc
matrem. o mater.
Hæc lampas. huius lampadis. huic lampadi.
Hoc cõiuuiũ. h² uuii. hic puer. hæc puella. h² eri. huius ellæ.
Hic amor. huius amoris. huic amanti.
Hæc ira. huius iræ. huic iræ. hanc iram. & iram.
Hic puluis. huius pulueris. huic pulveri.
Hæc clauis. huius clauis. huic clauis. hanc clauim. & clauim.
Hæc chlamys. huius chlamydis. huic chlamydi.
Hæc erinnys. huius erinnyis. huic erinnyi.
Hæc gena. huius genæ. huic genæ. hec vxor. hui² vxo
ris. huic vxori. hoc mare. hui² maris. hec tirynt. h² tiryntus.
Hæc vox. huius vocis. hæc vena. huius venæ. Neutra.
Hic gradus. h² gradus. huic dui. hunc dum. hoc mel. h² lis.
huic melli. hic grex. h² gregis. huic gregi. hæc hasta h² stæ. &
stæ. hoc omne. h² omnis. hoc atrũ. huius atri. hoc gratiosum.
huius gr̄ofi. hoc positũ. h² positi. hoc verberaturũ. h² turi.
Hoc iungēs. hui² iungētis. hoc maius. h² maioris. hoc scelix
huius scelicis. hæc esca. huius escæ. hoc hepar. huius hepatis.
Hoc nectar. huius ris. hoc cor. hui² cordis. Hic ignis. h² ignis.

Θ κύκλω. του κύκλωπος. (ω) κύκλωπι. (ε) κύκλωπα. (ε) κύκλωψ.
Θηλυκά.

Ἡ ἀκράγασ. τῆ ἀκράγαστι. τῆ ἀκράγαστι. πλὴ ἀκράγαστα.

Ἡ τροιζήμ. φη τροιζήνος. τῆ τροιζήνι.

Ἡ σαλαμίμ. φη σαλαμίνοσ. τῆ σαλαμίνι

Ἡ γόρτυμ. φη γόρτυνοσ. τῆ γόρτυνι. πλὴ γόρτυκα.

Ἡ τρήρων. φη τρήρωνοσ. τῆ τρήρωνι.

Ἡ ἀηδώνμ. φη ἀηδόνοσ. τῆ ἀηδόνι. πλὴ ἀηδόνα.

Ἡ αὐλαξ. φη αὐλακοσ. τῆ αὐλακι. πλὴ αὐλακα.

Ἡ χάλκηξ. φη χάλκηκοσ. τῆ χάλκηκι.

Ἡ ἀλώπηξ. φη ἀλώπηκοσ. τῆ ἀλώπηκι.

Ἡ κνλίξ. φη κνλίκοσ. τῆ κνλίκι.

Ἡ μάσιξ. φη μάσιγοσ. τῆ μάσιγι.

Ἡ φλόξ. φη φλόγοσ. τῆ φλογί.

Ἡ ἀντυξ. φη ἀντυγοσ. τῆ ἀντυγι.

Ἡ δάμαξ. φη δάμαρτι. τῆ δάμαρτι.

Ἡ χεῖρ. φη χεῖροσ. τῆ χερί. πλὴ χεῖρα.

Ἡ μήτηρ. φη μήτεροσ. φη μήτεροσ. τῆ μήτερι. φη μήτερι. πλὴ μήτερα.
ὦ μήτερ.

Ἡ λαμπάσ. φη λαμπάδοσ. τῆ λαμπάδι.

Ἡ δαῖσ. φη δαῖτοσ. ὁ κρη ἢ παῖσ. το κρη τῆ παιδοσ.

Ἡ οὐλότῃσ. φη οὐλότῃσ. τῆ οὐλότῃσ.

Ἡ μήνισ. φη μήνισ. τῆ μήνιδι. πλὴ μήνιδα. φη μήνιμ.

Ἡ κόνισ. φη κόνισ. τῆ κόνιι.

Ἡ κλεισ. φη κλειδοσ. τῆ κλειδί. πλὴ κλειδα. φη κλειμ.

Ἡ χλαμύσ. φη χλαμύδοσ. τῆ χλαμύδι.

Ἡ ἔριννύσ. τῆ ἔριννύοσ. τῆ ἔριννύι.

Ἡ γλύσ. τῆ γλύοσ. τῆ γλύι. ἢ δάμαρσ. τῆ δάμαρτι.

τῆ δάμαρτι. ἢ ἄλοσ. τῆ ἄλοσ. ἢ τίρωσ. τῆ τίρωδοσ.

Ἡ ὄψ. τῆ ὄποσ. ἢ φλέψ. τῆ φλεβοσ. τῆ φλεβί. οὐδέτερα.

τὸ βήμ. φη βήματος. φη βήμα. τὸ μέλι. φη μέλιτοσ.

τὸ μῆλιτι. τὸ πῶν. το πῶνοσ. τὸ πάει. τὸ δόρυ. φη δόρυοσ. φη

δρυόσ. τὸ πῶν. το πῶνοσ. τὸ μέλαμ. το μέλανοσ. τὸ χαρίεμ.

φη χαρίενοσ. τὸ τιθέμ. το τιθέντοσ. τὸ τυποῦ. το τυποῦτι.

τὸ βυγνάμ. φη βυγνάτοσ. τὸ μείζομ. το μείζονοσ. τὸ ἔνδαμ.

τοῦ ἔνδαμνοσ. τὸ δέλεαξ. φη δελέατοσ. τὸ ἦπαξ. τοῦ ἦπατι.

τὸ νέκταξ. τοῦ νέκταροσ. τὸ κηξ. τοῦ κηροσ. τὸ πύξ. τοῦ πυροσ.

Hic tractus h⁹ tractus. hæc aqua. h⁹ aquæ. hic animus h⁹ aī.
Hic fal hui⁹ falis. hæc massa. huius massæ. hic murus h⁹ mu-
ri. hoc verberās huius verberātis. hoc lumen h⁹ luminis. Et
hæc qdem de simplicibus declinationibus, nunc aut de cō-
tractis dicamus.

De contractis declinationibus

Sunt & aliæ quinq; declinationes contractæ appellatæ a
quinta declinatione per synæresin & crasin factæ.

Synæresis autem est duarum vocaliū seruatariū cōiunctio
vt dēosthenī. nī. Crasis est duarū vocaliū muratarū cōiunctio
vt dēosthenē. nē. vel vnius. vt demosthenis nis. Prīa flexio.
Prīa declinatio ē cōtractorū masculinorū & fœminorū & cō-
munium noīm definētiū in is. & neutrorū ī es & ī os, quorū
gtūs per os existens ionice in us. communiter contrahitur.
Hic demosthenes. h⁹ sthenis nis. huic sthenī nī. hunc nē nē.
o demosthenes & o demosthenes. hi nes. horū demosthenū
num. o sthenes nes. hi demosthnes nes. horū nū nū. his de-
mosthenibus. hos demosthenes nes. o demosthenes nes.

Hæc triremis. h⁹ remis is. huic remi ī. hanc triremem mem.
Hic & hæc verax. hui⁹ & h⁹ racis cis. huic & huic raci ci. hūc
veracem cē. o rax. & o verax. hi & hæ races. horū & harum
cium. o veraces ces. hi & hæ veraces. horū & harū veracium
his & his veracibus. hos & has veraces ces. o veraces ces.

Hoc verax. h⁹ veracis cis. huic veraci ci. hoc verax. o verax.
hæc veracia. horum veracium. o veracia. hæc veracia.

horum cium. his veracisius. his veracibus. hæc cia. o racia.

Hic murus. h⁹ muri ri. huic muro ro. hūc murū. o mure. hi
muri horū murorum o muri. hi muri. horum murorū. his
muris. hos muros o muri.

Secunda declinatio.

Scda declinatio est cōtractorū masculinorū & fœminorū &
cōim & promiscu. noīm ī is definētiū. & neutrorū ī i. quorū
gtūs per ios cōmuniter. & eos ionice. & eos attice fit.

Hic serps h⁹ tis cōiter & serpentis ionice & serpētis attice.
huic serpētī. hūc serpētē solū. o serps cōiter. & o pēs attice
hi serpētes horum serpentū & tum & tum o serpētes & tes
hi serpētes horū serpētum & tum & pentū his pentibus. &
tibus. hos serpentes. & serpentes. o serpentes & o serpentes.
Hæc ciuitas. huius ciuitatis cōif. & tatis ionice. & tatis atti-

τὸ ἔλωρ. τὸ ἔλωρος. τὸ ὑδωρ. τὸ ὑδατος. τὸ ἠτόρ. τὸ ἠτορος.
τὸ ἄλας. τὸ ἄλατος. τὸ σαῖς. τὸ σαίτος. τὸ τείχος. τὸ τείχεος.
τὸ τετυφός. τὸ τετυφότης. τὸ φῶς. τὸ φωτός. καὶ
ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀπλῶν κλίσεων. ἢ περὶ τῶν συνηρημένων
λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνηρημένων κλίσεων.

Ἐἰς τὴν ἑξῆς πέντε κλίσεις συνηρημένων καλούμεναι, ἀπὸ φθι
πέμπτῃς κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κράσιμ γινόμεναι.

Συναίρεσις μὲν ὅτι δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφῆ, οἷον
δημοδένει, φ. κράσις ἧ, δύο φωνηέντων ἀλλοιομένων συναλοιφῆ, οἷον
δημοδένεα, η, ἢ τὸ ἐνός. οἷον δημοδένεος οὗς. Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ὅτι τῶν συνηρημένων ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν καὶ κοινῶν
ὀνομάτων, ληγόντων εἰς κσ, κσλ, ὀυδέτερον, εἰς ες, κσλ, εἰς ος. ὡς
ἢ γενικῆ Διὰ τοῦ εος ὄουσα ἰωνικῶς, εἰς οὗς κοινῶς κινεῖται.

Ὁ δημοδένεισ φ δημοδένεος, σς. ὅφ δημοδένει, ε. τὸν δημοδένεα,
η. ὁ δημοδένεος, φ δημοδένεις. τὸν δημοδένειν. τὸν δημοδένειοιμ.
οἷμ, ὁ δημοδένειν, η. οἱ δημοδένειν, ες. τῶν δημοδένειων, ὦρ. τοῖς δημο
μοδένεισι. τούς δημοδένεας, ες. ὁ δημοδένεις, εἰς.

Ἡ τριήρησ. τ. τριήρους, οὗς. τ. ἢ τριήρει, φ. πλὴν τριήρα, η.

Ὁ ἢ ἢ ἀληθής. τ. ἢ τ. ἀληθέος, σς. τ. ἢ καὶ τ. ἢ ἀληθεί, ε. ἢ, ἢ, κσλ, πλὴν
ἀληθέα, η. ὁ ἀληθές, κσλ, ὁ ἀληθής. τὸν καὶ τὰ ἀληθές, η. τοῖμ καὶ ταῖμ
ἀληθείμ, οἷμ. ὁ ἀληθές, η. οἱ καὶ αἱ ἀληθές, εἰς. τῶν ἀληθέων, ὦρ.
τοῖς καὶ ταῖς ἀληθείσι. τούς καὶ τὰς ἀληθείας, εἰς. ὁ ἀληθές, εἰς.

τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθές, οὗς. ὅφ ἀληθεί, ε. τὸ ἀληθές. ὁ ἀληθές.
τὸ ἀληθές, η. τὸν ἀληθείμ, οἷμ. ὁ ἀληθές, η. τὰ ἀληθέα, η.

τῶν ἀληθέων, ὦρ. τοῖς ἀληθείσι. τὰ ἀληθέα, η. ὁ ἀληθέα, η.

τὸ τείχος. τοῦ τείχεος, οὗς. ὅφ τείχει, ε. τὸ τείχος, ὦ τείχος. τὰ
τείχεα, η. τοῖμ τεχέοιμ, οἷμ. ὁ τείχεα, η. τὰ τείχεα, η. τῶν τεχέων, ὦρ
τοῖς τεχέσι. τὰ τεχέα, η. ὁ τεχέα, η.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ὅτι τῶν συνηρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.
κοινῶν ἢ ἐπικοινῶν ὀνομάτων εἰς ις ληγόντων, καὶ ὀυδέτερον εἰς ι, ὡς
ἢ γενικῆ Διὰ τοῦ ἰος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς. κσλ, εως ἀπτικῶς γίνεται.

Ὁ ὄφισ. τοῦ ὄφιος κοινῶς, κσλ, ὄφιος ἰωνικῶς, καὶ ὄφιος ἀπτικῶς, τ. ὄφ
ὄφισ. ι. κσλ, ὄφει, ε. ἢ ὄφειμ, μόνως. ὁ ὄφισ κοινῶς, καὶ ὁ ὄφισ ἀπτικῶς.
τῶν ὄφειων, κσλ, ὄφει, η. τοῖμ ὄφιοιμ, ἢ ὄφειοιμ, κσλ, ὄφειων, ὦ ὄφει, ἢ ὄφειν.
οἱ ὄφεις, η. κσλ, ὄφεις, εἰς. τῶν ὄφειων, κσλ, ὄφειων, κσλ, ὄφειων, τοῖς ὄφισι.
καὶ ὄφισι. τούς ὄφιας, ις κσλ, ὄφιας, ες. ὁ ὄφεις, ις, κσλ, ὁ ὄφεις, εἰς.

Ἡ πόλις. τ. πόλιος κοινῶς, κσλ, πόλιος ἰωνικῶς, κσλ, πόλιος ἀπτικῶς.

ce, huic ciuitati. & ciuitati. hęc ciuitatem solum, o ciuitas &
o ciuitas. hęc ciuitates. harum ciuitatum & ciuitatum. & ta-
tum. o ciuitates & ciuitates. hęc ciuitates & tates. harum
ciuitatum & tatum & tatum. his ciuitatib⁹ & tatib⁹, has ciui-
tates. tes & ciuitates. tes. o ciuitates tes & ciuitates tes

Hoc sinapi, hui⁹ sinapis coiē & sinapis Ionice & sinapis at-
rice, huic sinapi. pi & napi pi. hoc sinapi. o napi. hec napia &
sinapia. pia. hoz sinapiū. his pib⁹. & pib⁹. o sinapia & o sina-
pia. pia. hęc sinapia. pia & napia. pia. hoz napiū & piū & si-
napiū. his pib⁹ & napib⁹. hęc sinapia. pia. & napia. pia. o si-

Nota at q̄ cōtracto singlī grō, (napia. pia. & o pia. pia.
vt ī priā declinatiōe, cōtrahit & genitiu⁹ dualis & pluralis,
illo aut non contracto sicut in secunda declinatione.

neq̄ ipsi contrahuntur.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio ē cōtractoꝝ masculinorū nomīnū ī eus desinē-
tiū, quorum ntūs p̄ eos cōiter. et ios Ionice. et eos attice fit.

Hic rex, huius regis. cōmuniter. et regis ionice. et regis
attice, huic regi regi et regi. hunc regem et regem. o rex
et o rex. hi reges et reges reges. horum regum. et re/
gum. o reges et reges reges. hi reges reges. et reges. horum
regum et regum. his regibus. et regibus. hos reges reges
et reges. o reges reges. et reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio ē cōtractoꝝ feminorū nomīnū ī ω et in ω, et
desinentium quorum grūs p̄ eos cum sit, in us. p̄ crasin fit.
Hęc latona. h⁹ latonæ. huic latonæ. hęc latonā. o latōa. hęc
latonæ. haz naz. o næ. hęc latonæ haz naz. his nis. has lato

Hic pudor. h⁹ doris. huic dori. hęc dorem. o (nas. o næ.
pudor. hi pudores. hoz dorū. o dores. hi dores. horū rū. his
pudorib⁹. hos pudores. o pudores. Quinta declinatio.

Quinta declinatio est cōtractoꝝ neutroꝝ nominū in as.
et in tas desinētiū, quorū grūs p̄ atos cōmuniter, et aos io-
nice. et os attice fit.

Hęc caro. h⁹ carnis communiter. et carnis Ionice. et carnis
attice. huic carni et carni et carni. hanc carnem. o caro,
hęc carnes et carnes et carnes. harum carnum. his car-
nib⁹. o carnes et carnes et carnes. hęc carnes. et carnes. et nes.

κῶσ. τῆ πόλι, πόλι, καὶ πόλει, πόλι, πῶν πόλι, μόνωσ. ὦ πόλι, καὶ
 ὦ πόλις, τὰ πόλιε, καὶ πόλιε, πόλι, ταῖμ πόλιοι, καὶ πόλιεοι, καὶ πό
 λιῶν, ὦ πόλιε, καὶ ὦ πόλιε, πόλι, αἶ πόλιεσ, ἰσ. καὶ πόλιεσ, εσ. τῶν
 πόλιων, καὶ πόλιῶν, καὶ πόλιων, ταῖσ πόλισι, καὶ πόλιεσι. τὰσ πόλι
 εσ, ἰσ, καὶ πόλιεσ, εσ, ὦ πόλιεσ, ἰσ, καὶ ὦ πόλιεσ, εσ.

Τὸ σίνηπι, τῶ σίνηπι, σ, κοινῶσ, καὶ σίνηπεσ, ἰωνικῶσ, καὶ σίνηπεσ
 ἄτηκῶσ, ὄρ σίνηπι, ἰ, καὶ σίνηπέι, ε, τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι, τῶ σίνηπι, καὶ σίνη
 πεε, κα, τοῖμ σίνηπι, καὶ σίνηπέοι, καὶ σίνηπεῶν, ὦ σίνηπε, καὶ ὦ σίνηπεε, κα,
 τὰ σίνηπια, ἰ, καὶ σίνηπεα, κα, τῶν σίνηπίων, καὶ σίνηπέων, καὶ σίνηπεων.
 τοῖσ σίνηπισι, καὶ σίνηπέσι, τὰ σίνηπια, ἰ, καὶ σίνηπεα, κα, ὦ σίνηπια, ἰ, καὶ

σημείωσαι ὅτι σωμαίρι μένωσ ἔνικῆσ γενικῆσ ὡσπερ (ὦ σίνηπεα, κα,
 ἐπὶ φθ) πρώτῃσ κλίσεωσ, σωμαίρι τῆ καὶ ἡ γενικῆ δ' ἰνικῆ καὶ πλινθιῶν
 καὶ ἐκείνοσ δὲ μὴ σωμαίρι μένωσ ὡσπερ ἐπὶ τῆσ Δουτέρας κλίσεωσ.

ὅν δὲ ἄνται σωμαίρι οὐνται. Τρίτη κλίσι
 Τρίτη κλίσι ὅτι τῶν σωμαίρι μένωσ ἄσενικῶν ὀνομάτων εἰσ εὐσ ληγόν
 τῶν, ὧν ἡ γενικῆ διὰ τῶ εὐσ κοινῶσ, καὶ κοσ ἰωνικῶσ, καὶ εὐσ ἄτηκῶσ ἰνι ὶ.
 Ὁ βασιλέωσ, τῶ βασιλέωσ, κοινῶσ, καὶ βασιλῆωσ ἰωνικῶσ, καὶ βασιλέωσ
 ἄτηκῶσ, ὄρ βασιλέι, ἰ, καὶ βασιλῆι, τῶν βασιλέα, ὦ βασιλέα, ὦ βασι
 λέι, καὶ ὦ βασιλέωσ, τῶ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, κα, τοῖμ βασιλέοι, ὦ βα
 σιλέοι, καὶ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, κα, οἰ βασιλέεσ, εἰσ, καὶ βασιλῆεσ, τῶν
 βασιλέων, καὶ βασιλῆων, τοῖσ βασιλέσι, καὶ βασιλῆσι, τοῖσ βασιλέ
 εσ, εἰσ, καὶ βασιλέωσ, ὦ βασιλέεσ, εἰσ, καὶ βασιλῆεσ.

Τετάρτη κλίσι.

Τετάρτη κλίσι ὅτι τῶν σωμαίρι μένωσ κληκῶν ὀνομάτων εἰσ, καὶ
 εἰσ εὐσ ληγόντων, ὧν ἡ γενικῆ διὰ τῶ εὐσ, εἰσ εὐσ καὶ κῶσ ἰνικῶσ γίνε ὶ.
 Ἡ λητώσ, φθ λητόσ, εσ, τῆ λητοῖ, οἶ, πῶν λητόα, ὦ, ὦ λητοῖ, τὰ λητό
 ταῖμ λητοῖ, καὶ λητό, αἶ λητοῖ, τῶν λητῶν, ταῖσ λητοῖσ, τὰσ λητοῖσ, ὦ
 Ἡ αἰδώσ, φθ αἰδόσ, εσ, τῆ αἰδοῖ, οἶ, πῶν αἰδόα, ὦ, ὦ αἰδοῖ. (λητοῖ,
 τὰ αἰδῶ, ταῖμ αἰδοῖ, καὶ αἰδῶ, αἶ αἰδοῖ, τῶν αἰδῶν, ταῖσ αἰδοῖσ, τὰσ
 αἰδῶσ, ὦ αἰδοῖ.

Πέμπτη κλίσι.

Πέμπτη κλίσι ὅτι τῶν σωμαίρι μένωσ οὐδετέρων ὀνομάτων εἰσ, καὶ
 καὶ εἰσ εὐσ ληγόντων, ὧν ἡ γενικῆ διὰ τῶν ατῶσ κοινῶσ, καὶ ατῶσ
 ἰωνικῶσ, καὶ εὐσ ἄτηκῶσ γίνετα.

Τὸ κρέασ, τῶ κρέατοσ, κοινῶσ, καὶ κρέασ, ἰωνικῶσ, καὶ κρέωσ
 ἄτηκῶσ, ὄρ κρέατι, καὶ κρέατι, καὶ κρέα, τὸ κρέασ, ὦ κρέασ.
 τῶ κρέατε, καὶ κρέατε, καὶ κρέα, τοῖμ κρέατοι, καὶ κρέατοι, καὶ κρέων.
 ὦ κρέατε, καὶ κρέατε, καὶ κρέα, τὰ κρέατα, καὶ κρέατα, καὶ κρέα.

harum carniū, & carniū, & niū. his carniū, has nes & nes
& carnes. o carnes & carnes & carnes.

Hoc cornu. h^o cornu cōitē, & cornu ionice & nu attice. huic
cornu & nu & cornu. hoc nu. o nu & reliqua sūter carni.

Nota q^o in oos nomina contrahuntur in omnibus
casibus Hæc mens. h^o mentis. huic menti. hæc tē. o mēs
hæc mētes. hax tium. o mētes. hæc mētes. harū tium. his tib^o.
has mentes. o mentes. sic & nauigatio & fluxus & color
& simplex & duplex & triplex quorum &

neutra cōtrahunt. Hoc simplex simplex h^o plicis. huic
simplici. hoc simplex. hæc simplicia. hoz ciū. his simplicib^o
hæc simplicia. o simplicia. Item cōtrahunt & in ys

acutifona & graufona. acutifōa s^o suaui. h^o suaui. huic ui.
& ui. hūc suaue & auē. o uis & uis. hi aues. hoz um. his b^o. o
suaues. hi aues & ues. hoz uium his uibus. hos ues & ues. o
ues & o suaues. graufona vero hic racemus. h^o mi. huic mo
hunc mum & mum. o raceme & me. hi mi. hos mos. o cemi.
hi racemi mi. horum rum. his mis. hos mos mos. o cemi mi.
Hæc nauis. h^o nauis & nauis & uis. huic nauī & ui. hæc uē &
uem & uem. o nauis & uis. hæc ues & ues & ues. harū uium.
& uium & uium. his nauibus & uibus & uibus. has ues &
naues et naues. o naues et naues et naues.

Hæc anus. huius anus et anus. huic anui et anui. hanc anū.
et anum. o anus et an^o hæc anus et anus. harum anuū et nuū
et anuū. his anibus et anibus et anibus. has anus et anus. o
anus et anus.

De contractionib^o et mitionibus
E et o in u diphth. miscētur. vt demosthenis nis. lōgum o et
e in u miscētur vt boues. e et i in e iota cōtrahunt vt demo
stheni ni. e et a in singulari actō in ita vertuntur. vt demo
sthenē nem. in plⁱ vero in e iota diphthongū. vt dēsthenes
nes. duo ee in noīatiuo duali in ita vertuntur. vt demosthe
nes sthenes. in plⁱ vero in e iota. vt demosthenes nes. e et o
iota i o iota vertunt. vt demosthenū nū. e et omega i o ver
tunt vt demosthenū nū. e et a in nominatiuo et accusatiuo
et vocatiuo cōtractorum neutrorum i ita cōmiscēt. vt hi
muri ri. hæc vera ra. Duo breuia iota i ynum lōgum cōuer
tunt. vt huic serpēti ti. i et e i iota lōgū vertunt vt pētes tes

iota et alpha i iota longū cōtrahūt vt serpētes. Duo o i u cōtrahunt vt latonæ. o et iota in o iota cōtrahunt. vt latonæ o et a in o miscentur vt latonam. A et o in o miscentur vt carnis. iota et alpha in alpha longum miscentur. vt carni a et e in a longum commiscentur vt carnes. a et o. o iota di/ phthōgi in omega cōuertunt. sed iota adscribitur vt carni um. A et o in omega cōuertunt. vt carniū. yet e in y lon/ gum vertunt. vt racemi. Item ypsilon et alpha. vt racemos.

De numeralibus nominibus.

His sic dictis scire oportet q̄ vnum significantia numeraz lia noīa. singularit̄ solū inflectūt. q̄ vero duo. dualit̄. q̄ aut̄ plura pluraliter. sic. vnus. vni⁹. vni. vnum. vna vnus. vni. v nā. vnū. ius. ni. vnū. Duo. duoz. et duaz in scōio. et duo. nō solum dualiter dicitur. sed et pluraliter. sic

Hi duo. hæ duæ. hæc duo. duoz. duobus. duos. duas duo Tres trium tribus tres. tria trium tribus tria.

Quatuor quatuor quatuor quatuor.

Quatuor quatuor quatuor quatuor.

A q̄tuor autē vsq; ad centum oīs numer⁹ indeclinabilis est. ab articulis vero discernimus genera et casus. ut

hi qnq; hoz qnq; his qnq; hos qnq; hæ qnq; haz qnq; his qnq; has qnq; hæc qnq; hoz qnq; his qnq; hæc qnq;. Simi liter. et sex. et septē. et octo. et nouem. et decem et reliqua. A ducētis at̄ declinat̄ oīs numerus pluralis trigeneriter. ut hi ducētī. hoz ducentorū. his ducētis. hos ducētos. hæ ducē tæ. harū ducētārū. his cētis. has cētas. hæc ducēta. horū duc ētorū. his centis. hæc centa. Similiter. et trecenti. q̄drigenti quingenti sexcenti septigenti octigenti noningenti mille duo milia tria milia quatuor milia quinq; milia et reliqua.

De terminationibus adiectiuorum.

Adiectiuorū aliq̄ quidem in as. ut hic oīs hui⁹ oīs hæc oīs h⁹oīs hoc omne hui⁹oīs. Aliq̄ autē in is ut hic et hec uerax huius ueracis et hoc uerax huius ueracis. Aliqua autem in n ut hic & hæc mollis h⁹. lis. & hoc molle huius. lis. Aliqua at̄ in is. ut hic gr̄osus h⁹gratiōsī. hæc gratiōsa huius osæ. hoc gr̄osum h⁹osi. Aliq̄ at̄ in is. ut hic et hæc amās patriæ h⁹ amantis patriæ et hac amans patriæ huius amātis patriæ.

πδ'ι και α, εἰς ι μακρομ κινῶνται. διορ ὄφλασ, ἰσ, τὰ δύο οσ, εἰς οη κινῶ
 νῶται. διορ λητός, οἰσ, τὸ ο και ι, εἰς οἰ σινωαι ρῆται. διορ λητόι, οἰ, τὸ
 ο και α, εἰς ω κινῶνται. διορ λητός, ὦ, τὸ α και ο, εἰς ω κινῶνται. διορ
 κρέασ, ἔωσ, τὸ ι και α, εἰς α μακρομ κινῶνται. διορ κρέαι, κρέα. τὸ
 κ και ε, εἰς α μακρομ κινῶνται. διορ κρέαε κρέα, τὸ α και ο φλοι δισ
 φρόγγω, εἰσ φ κινῶνται. τὸ δε ι προσγρῶφεται. διορ κρεάοιμ, κρεῶμ
 τὸ α και ω, εἰς ω κινῶνται. διορ κρεῶωμ κρεῶωμ, τὸ υ και ε, εἰς υ μακρομ
 κινῶνται. διορ βότρυεσ βότρυσ, ἔτι δ υ και α, διορ βότρυσ βότρυσ.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν μονομάτων.

τούτων οὕτως εἰρημένωμ, εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἐρσημαίνοντα ἀριθ
 μητικά ὀνόματα, ἐνικῶσ μόνουμ κλίνονται, τὰ δὲ δύο, δυνικῶσ, τὰ δὲ
 πλείω, πληθυντικῶσ, ὡδε. εἰς, ἐνόσ. ἐνί, ἐνα. μία, μιᾶσ. μιᾶ, μίαμ
 ἐρ ἐνόσ ἐνί ἐρ. δύο δυοῖμ, και δυῖμ ἐπὶ δηλυκοῖ, και τὸ δύο οὐ μόνουμ
 δυικῶσ λέγεται, ἀλλὰ και πληθυντικῶσ, οὕτως.

οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο, τῶν δύο, τοῖσ δύοσί. τοῦσ δύο, τὰσ δύο, τὰ δύο,
 τρεῖσ, τριῶμ, τρισί, τρεῖσ. τρία, τριῶμ, τρισί, τρία.
 τέσσαρεσ, τεσσαρῶμ, τεσσαρσί, τέσσαρασ
 τεσσαρᾶ, τεσσαρῶμ, τεσσαρσί, τεσσαρᾶ.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσαρῶμ μέχρι και ἑκατόμ, πᾶσ ἀριθμὸσ ἀκλιτῶ
 τυλ χάνει, ἀπὸ τῶν ἄρθωμ δὲ διακρίνομεμ τὰ ἡλικ, κη τὰσ πῶσασ. διορ
 οἱ πέντε, τῶν πέντε, τοῖσ πέντε, τῶν πέντε, αἱ πέντε, τῶν πέντε, ταῖσ
 πέντε, τὰσ πέντε, τὰ πέντε, τῶν πέντε, τοῖσ πέντε, τὰ πέντε. Ὀμοίω
 ωσ και ἕξ, και ἐπτά, και ὀκτώ, και ἐννέα, και δέκα, και τὰ λοιπά. ἀπὸ ὧ
 τῶν διακοσίωμ κλίνεται πᾶσ ἀριθμὸσ πληθυντικῶσ τριγλῶσ. διορ
 οἱ διακοσίοι, τῶν διακοσίωμ, τοῖσ διακοσίοις, τῶν διακοσίωσ, αἱ διακοσί
 αι, τῶν διακοσίωμ, τοῖσ διακοσίαις, τὰσ διακοσίαισ, τὰ διακοσία, τῶν δια
 κοσίωμ, ταῖσ διακοσίοις, τὰ διακοσία, ὁμοίωσ κη ἑξακόσιοι, τετρακόσιοι
 πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἐπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι,
 δεχίλιοι, τριχίλιοι, τετραχίλιοι, πενταμιχίλιοι, και τὰ λοιπά.

Περὶ τῶν καταλιξέωμ τῶν ἐπιθέτωμ

τῶν ἐπιθέτωμ τὰ μὲρ εἰσ ασ, διορ ὁ πᾶσ, τῶν παντός. ἢ πᾶσα
 φλι πάσασ, τὸ πᾶμ, τῶν παντός, τὰ δὲ εἰς ησ, διορ, ὁ και ἡ ἀληθῆσ,
 τῶν και φλι ἀληθέωσ, οὐσ, και δ ἀληθέωσ, τῶν ἀληθέωσ, οὐσ, τὰ δὲ εἰς ημ,
 διορ, ὁ και ἡ τέρεμ, τῶν και φλι τέρενωσ, και ὅ τέρεμ, τῶν τέρενωσ, τὰ
 δὲ εἰσ εω, διορ ὁ χαρῖεωσ, τῶν χαρῖεωσ, ἢ χαρῖεωσασ, φλι χαρῖεωσασ,
 τὸ χαρῖεωμ, τῶν χαρῖεωσ, τὰ δὲ εἰσ ἰσ, διορ ὁ και ἡ φιλόπατρισ, τῶν
 και φλι φιλοπάτριδ, και δ φιλόπατρι, τῶν φιλοπάτριδ.

Aliqua autē ī os, vt hic fortis, h^o fortis, hæc fortis, h^o tis, hoc forte, h^o fortis, hic sapiēs, hæc sapiēs, hoc sapiēs et attice hic et hæc phūs et hoc philosophum, Hic et hæc elegās et hoc elegās, Oportet autē scire q^d ī os purum adiectiua faciūt femininum ī a vt fortis fortis eloquēs eloquēs, præ octau^o octaua, quæ autem non in os purum, in ita, vt sapiēs bon^o bona, præc habētia rho, vt terribilis terribilis, Aliqua vero in us, vt hic et hæc multiples, h^o multipedis et hoc multiples huius multipedis. Simplex autem simplex sic declinatur, Hic simplex, huius simplicis, huic simplici, hunc cem, et reliqua vt dētū est, hæc simplex, h^o plicis, hoc simplex, h^o simplicis, silit̄ et aureus aurea aureum, argēteus argentea argenteum æneus ænea æneum, plūbeus plumbea plūbeum quæ ionice aureus aurea aureum dicuntur, et argenteus argētea eum, Aliqua vero ī ys, vt b̄ dulcis, hæc cis, hoc ce, b̄ et hæc illacrymis, aliqua autē in on, vt b̄ et hæc sc̄lix, h^o et h^o sc̄licis, et hoc sc̄lix, hui^o cis, Aliqua autē ī os, vt hic et hæc ferax, h^o et h^o acis, et hoc ferax, h^o racis, solum vero qdā tres suscipit articulos, qdā cuiusdā cuidā quendā, quædā cuiusdam, quoddam cuiusdam, Sed de declinatione nominum satis, nunc autem de verbo dicamus.

De verbo.

Verbum est pars orōnis declinabilis cū diuersis pib^o actionē vel passionē vel neutrū qdā significās, Accidūt autē ip̄t octo, modus, genus siue affectus, species, figura, numerus, p̄sona, tempus et coniugatio

De modis

Modi sunt qnq^z, Indicatiuus vt verbero, Impatiuus vt verbera Optatiuus vt vtīmā verberē Subiūctiu^o vt si verberē Infinitiuus vt verberare.

De generibus

Genera sunt qnq^z Actm̄ vt verbero Passiuum vt verberor Neutrum vt sanus sum, cōe vel mediū vt violo violor, deponens vt pugno

De speciebus

Species autem priuatiua vt irriigo, deriuatiua vt irriigo.

De Figuris

Figuræ autem tres simplex vt fero Composita vt infero Decomposita vt adinfero Numeri Numeri autē tres, singlaris vt verbero Dualis vt verberatis pl̄aris vt verberamus.

τὰ δὲ εἰσοσ, διορ ὁ ἀνδρείος, τῶ ἀνδρείου, ἢ ἀνδρεία, φθὶ ἀνδρείας, τῶ
ἐκδρείου, τῶ ἀνδρείου. ὁ σοφός, ἢ σοφὴ, τὸ σοφόν, κρη ἀπικίωσ. ὁ κρη
ἢ φιλόσοφος, κρη τὸ φιλόσοφος. ὁ καὶ ἢ φιλόκαλῶ, καὶ τὸ φιλό
καλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰσοσ καθαρῶν ἐπίδεται, ποιούσι δη
λυκὸν εἰσα, διορ ἀνδρείος, ἀνδρεία, λόγιασ, λόγια, πλήρ τῶ ὄγδοῦ
ὁρθόν. τὰ δὲ μὴ εἰσοσ καθαρῶν, εἰσ η, διορ σοφός, σοφὴ. Ἀγαθός
ἐκγαθὴ, πλήρ τῶ ἐχόντων τὸ ρ, διορ φοβερός, φοβερά. τὰ δὲ εἰσοσ
διορ ὁ κρη ἢ πολύπους, τῶ καὶ φθὶ πολύποδῶ, κρη τὸ πολύπου.
τῶ πολύποδῶ ἀπλοῦσ δὲ, ἀπλῆ, ἀπλοῦμ, οὕτω κλίνεται.

ὁ ἀπλόσ, οὔσ, τῶ ἀπλόου, οὔ, φθὶ ἀπλόω, φθ, τὸν ἀπλόου, οὔμ, κρη τὰ
λοιπὰ ὡς ἐκρηται ἢ ἀπλῆ, φθὶ ἀπλῆσ. τὸ ἀπλόου, οὔμ, τῶ ἀπλόου,
οὔ, ὁμοίωσ, κρη χρυσοῦσ χρυσῆ χρυσούμ. ἄργυροῦσ ἄργυρῶ ἄργυροῦμ,
χαλκοῦσ χαλκῆ χαλκούμ, μολιβδούσ μολιβδῶ ἢ μολιβδούμ.

Ἄτινα ἰωνικῶσ, χρύσεασ, χρυσέα, χρύσεον λέγεται, καὶ ἀργύρεασ, ἀργυ
ρέα, ἀργύρεον. τὰ δὲ εἰσοσ, διορ, ὁ ἡδύσ, ἢ ἡδέια, τὸ ἡδύ, κρη ὁ καὶ ἢ
ἀδάκρυσ, καὶ τὸ ἀδάκρυ. τὰ δὲ εἰσοσ, διορ ὁ κρη ἢ εὐδαίμων, τῶ κρη
φθὶ εὐδαίμονος, κρη τὸ εὐδαίμων, τῶ εὐδαίμονος, τὰ δὲ εἰσοσ, διορ ὁ
ἢ εὐγεωσ, τῶ κρη φθὶ εὐγεω, κρη τὸ εὐγεω, μόνον ὃ δὲ εἶνα ἔρια
ἐπιδὲ ἔχε ὄρθρα, ὁ δὲ εἶνα, τῶ δὲ εἶνοσ, φθὶ δὲ εἶνι, τὸν δὲ εἶνα, ἢ δὲ εἶνα, φθὶ δὲ εἶ
νοσ, τὸ δὲ εἶνα, τῶ δὲ εἶνοσ. Ἄλλὰ περὶ μὲν φθὶ κλίσεωσ τῶν ὀνομά
των ἰκανῶσ, οὔμ δὲ περὶ τῶ ξήματῶ λέγωμεν.

Περὶ ξήματῶ.

Ἡ μὰ ὄξει μέροσ λόγου κλιτόμ, μετὰ διαφόρων χρόνων, ἐνέφεσασ,
ἢ παρῶ, ἢ οὐδέτερομ τι σημαίνον. Παρέπεται δὲ ἂν φθὶ ὀκτώ,
ἐγκλισισ, ῥήσοσ, εἶτε διῶδεσις, εἶδοσ, ῥήμα, ἀριθμὸσ, πρόσωπον
χρόνοσ, κρη σύζυγια. Περὶ ἐγκλίσεωσ.

Ἐγκλίσεωσ εἰσὶ, πέντε, ὀρισικὴ, διορ τύπῶ, προσωκτικὴ, διορ τύ
πῶ, ενεκτικὴ, διορ εἶδε τύπῶιμι, ὑποτακτικὴ, διορ εἶαρ τύπῶ
ἀπαρῆματῶ, διορ τύπῶμ. Περὶ γενῶν.

Γένῃ εἰσὶ, πέντε ἐνεργητικὸμ, διορ τύπῶ, παθητικὸμ, διορ τύπῶμα
ἐνδῆτερομ, διορ ὑγιαίνω, κονώμ, ἢ μέσομ, διορ βιάζομαι, ἀποδετικὸμ,
διορ μάχομαι. Περὶ εἰδώμ.

Εἶδη δὲ δύο, πρωτότυπομ, διορ ἄρδῶ, παραγωγῶμ, διορ ἄρδῆύω.

Περὶ σχημάτων.

Σχημάτα δὲ τρία, ἀπλοῦμ, διορ φέρω, σύνδετομ, διορ ἐπιφέρω,
παρασύνδετομ, διορ προσεπιφέρω. Περὶ ἀριθμῶν

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖσ, ἐνικόσ, διορ τύπῶ, δνικόσ, διορ τύπῆτομ, πληθυν
τικὸσ, διορ τύπῶμεν.

De personis.

Personæ aut tres prima vt verbero secunda vt verberas ter-
tia vt verberat.

De temporibus.

Tēpora aut sex. pñs vt verbero. ptūm impfectū vt verbera-
bā. pteritū perfectū vt verberaui. ptm plusq̄ perfectū vt ver-
beraueram. Indefinitum vt verberaui. futurū vt verberabo.

De coniugationibus.

Cōiugationes aut tredecim, sex grauisonorum, tres circum-
flexorum, & quatuor eorum que in mi. Prima.

Prima cōiugatio est baritonoz verboꝝ desinentium in
β. π. φ. πτ. vt libo delecto scribo verbero, quoz futurū in psi
vt libabo delectabo scribā verberabo. ptū perfectū in psi vt
libaui delectaui scripsi verberaui. Secunda.

Secunda est desinentium in γ. κ. χ. κτ. vt dico plico curro
pario, quoz futurū i xi ut dicā. plicabo currā pariā. pteritū/
perfectum in chi, vt dixi plicui cucurri peperī. Tertia.

Tertia est desinentiū i d th unū t cōit. & duo tt atrice, ut
cāto i pleo pficio, quoz futurū i f, ut cātabo i plebo perficiā.
Præteritū perfectū in e, ut cecini i pleui perfeci. Quarta
Quarta est in z, & duo ff, cōmunit. ut dico fodio & aliqua.
in zo, interdum qdem xi, in futuro habent, ut ludo ludam.
clāo clamabo, iugulo, labo pūgo pungā, gemo gemā, ploro
plorabo, suspiro suspirabo, firmo, bo, lamētor, tabor, popu-
lor populabor, ululo, labo, quoz ptm perfectū chi habet, in
terdū aut sigma i futuro habet, ut dico, dicā, cōdo cōdā, por-
to portabo, uado uadam, certo certabo, grācissō grā-
cissabo, philippissō, pissabo, quoz ptm perfe. n. habet. Sed in
sso ut plurimum in xo futurum faciunt, ut fodio fodiam,
percutio percutiā, quoz pteritū chi habet, ut fodi percussī.
Excipiunt hæc i so futurum faciētia, ut lorouerbero, rabo,
do fortitudinē, dabo dinē, fingo gā, spargo gā, uideo debo,
remigo gabo, quoz pteritū perfectū cappa hēt. Quinta.
Quinta est quatuor immutabiliū lābda, mi, gni, rho, ut canto,
pascō, tribuo, iudicō, scio, quoz futurū p eadē imutabilē cir-
cūflexū est penultimā buē hñs imutabilē, uel iota diphthō
gi abiiciēs, ut cātabo pascam iudicabo senniabo, Ptm perfe

Περὶ προσώπων.

Προσωπα δὲ τρία, πρῶτον, διορ τύπῳ, δευτέρου, διορ τύπῳ, τρίτος, διορ τύπῳ, διορ τύπῳ.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ ἑξήκοντες, διορ τύπτω. Παρατακτικός, διορ ἔτυπτορ. Παρακείμενος, διορ τέτυφα. Υπερσωτέλικος, διορ ἔτεψαμ. Αόριστος, διορ ἔτυφα. Μέλλωμ, διορ τύψω.

Περὶ συζυγῶν.

Συζυγία δὲ δέκα τρεῖς, ἑξ τῶν βαρυτόνων ἑνμάτων, τρεῖς τῶν περὶ ρισωμενῶν, καὶ τέσσαρες ἄλλ' εἰς μί.

Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ὅστις ἄλλ' βαρυτόνων ἑνμάτων, τῶν ληγόντων εἰς β. π. φ. πῖ, διορ λείψω, τέτρω, γράψω, τύπτω, ὦρ ὁ μέλλωμ, εἰς ψ. διορ λείψω, τέτρω, γράψω, τύψω, ὁ παρακείμενος, εἰς φ. διορ λείψα, τέτρεφα, γέγραφα, τέτυφα.

Δεύτερα.

Δεύτερα ὅστις τῶν ληγόντων εἰς γ. κ. χ. κτ. διορ λέω, πλέω, τρέχω, τίκτω, ὦρ ὁ μέλλωμ, εἰς ξ. διορ λέξω, πλέξω, τρέξω, τέξω, ὁ παρακείμενος, εἰς χ. διορ λέλεχα, πέπλεχα, τέτρεχα, τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ὅστις τῶν ληγόντων εἰς Δ. θ. ἔρ τ κοινῶς, C' δ' ἴο ἢ ἄπικας, διορ ἄδω, πλήρω, ἀνύπρω, ὦρ ὁ μέλλωμ, εἰς σ. διορ ἄσω, πλήσω, ἀνύσω, ὁ παρακείμενος, εἰς κ. διορ ἤκα, πέπληκα, ἤνυκα.

Τετάρτη.

Τετάρτη ὅστις τῶν εἰς ζ. κζ. δ' ἴο ας κοινῶς, διορ φράζω, ἀνάσω, καὶ τὰ μὲν εἰς ζω, ποτὲ μὲν τὸ ξ. μ. ὅρ μέλλοντι ἔχουσιν, διορ παίζω, παίξω, κρᾶζω, κρᾶξω, σφάζω, σφάξω, σίζω, σίξω, τρυζω, τρυξω, οἰμᾶζω, οἰμᾶξω, σενάζω, σενάξω, σκρίζω, σκρίξω, διαίζω, διαίξω, ἀλαπάξω, ἀλαπάξω, ὀλολυζω, ὀλολυξω, ὦρ ὁ παρακείμενος, τὸ χ' ἔχει, ποτὲ δὲ τὸ σ. μ. ὅρ μέλλοντι ἔχουσιν, διορ φράξω, φράσω, κτίξω, κτίσω, κομίζω, κομίσω, βαδίζω, βαδίσω, ἀγωνίζω, ἀγωνίσω, ἐλλκνίζω, ἐλλκνίσω, φιλίπτίζω, φιλίπτίσω, ὦρ ὁ παρακείμενος, τὸ κ' ἔχει, τὰ δὲ εἰς στω, ὡς ἐπιτοπλείσωμ εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιούσιν, διορ ὀρύσσω, ὀρύξω, πλάσσω, πλάξω, ὦρ ὁ παρακείμενος τὸ χ' ἔχει, οἰορ ὄρυσχα, πέπληχα, ἄρα ρίφεται τὰ εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιούντα, οἰορ ἰμάσσω, ἰμάσω, ἰνάσσω, ἰνάσω, πλάσσω, πλάσω, πάσσω, πάσω, λεψάσω, λεψάσω, ἐρέσσω, ἐρέσσω, ὦρ ὁ παρακείμενος, τὸ κ' ἔχει.

Πέμπτη.

Πέμπτη ὅστις τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ. μ. μ. ρ. διορ φάλλω, νέμω, κρινώ, σπείρω, ὦρ ὁ μέλλωμ, δια τῶν ἀμεταβόλου περιφωμένους ὅστις πῶν παραλήγουσα βραχέιαρ ἔχωμ, ἀμεταβόλου, ἢ τὸ ν ὅρ διφθόρου ἐνβάλλον, διορ φάλλω, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ, ὁ παρακεί-

Etum in cappa vt cecini. pau. iudicau. seminaui. **Sexta.**
 Sexta est in omega purum vt equito. nauigo. regno. audio.
 Quoꝝ futurū ī σ. vt eqtabo. nauigabo. regnabo. audiā. Præ
 teritū pfe. ī κ. vt equitau. regnaui. audiui. cōmuniter & au
 diui attice. His sic habentibus scire oportet q̄ omne
 verbū ī o graui sonū desinit, vt verbero. scribo. vñ ī o circū
 flexū. vt facio clamo, vel in mi. vt pono sto. de qb⁹ dicēdum
 & primum de decliuatione barytonorum.

**VERBUM INDICATIVVM ACTIUM CON
 IUGATIONIS PRIMAE VARYTONORVM.**

Præsens.

Verbero ras rat. verberatis verberant. verberamus verbera
 tis rant. Præteritum impfctm̄ uerberabā bas bat. uerbera
 batis bant. verberabamus tis bant. Præteritum perfectum
 verberaui sti uit. verberauiſtis runt. verberauimus verbera
 uistis verberarunt. Et mediū per pi Verberaui. sti. uit.
 verberauiſtis runt. verberauimus stis runt. Præteritum
 plusq̄ perfectum verberauerā ras rat. verberaueratis verbe
 rauerant. verberaueram⁹ ueratis rant. Et mediū p pi.
 Verberaueram ras rat. beraueratis berauerant. verbe
 raueramus tis rauerant. Aoristus primus verberaui.
 sti berauit. ueberauiſtis runt. verberauimus uistis runt.
 Aoristus sc̄ds. verberaui sti berauit. stis rūt. verberauimus
 stis. uerunt. Futurum primum verberabo bis bit.
 verberabitis bunt. binus bitis būt. Futur⁹ sc̄dm. verberabo
 verberabis bit. rabis rabunt. verberabim⁹ bitis bunt.

Imperatiua actiua præsens. verbera verberet, verberate
 rent. berate berent. Præteritum pfectum. verberato tu, ver
 berato ille. verberatote ranto. verberatote beranto. Et me
 diū per pi. uerberato tu rato ille. ratote ranto. verbera
 tote rāto. Aorist⁹ prim⁹ verberato tu rato ille. verberatote
 rāto. ratote rāto. Aoristus secundus. verberato tu rato ille.
 beratote ranto, ratote ranto. Optatiua actiua. Præsens
 Verberarem res ret. beraretis berarent. verberarem⁹ verbe
 raretis rēt. Pm̄ pfectū & plusq̄ pfectū, verberauiſsem. ses

μεινός, εἰς κ. διορ ἑ-βαλκα, νενέ μμκα, κέκρηκα. ἑσάσκα. Ἐκτη.

Ἐκτη δὲ τῶν εἰς ω καθαρῶν, διορ ἰππεύω, πλέω, βασιλεύω, ἀκούω, ὦρ ὁ μέλλω, εἰς σ. διορ ἰππεύσω, πλεύσω, βασιλεύσω, ἀκούσω, ὁ παρ-
ρακείμενος, εἰς κ. διορ ἰππύκα, βεβασίλλυκα, ἠκούκα κοινῶς, καὶ ἀκίς
καὶ ἄττικῶς. τούτων οὕτως ἔχόντων, εἰδέναί τε ἔστι πᾶν
ῥημα ἢ εἰς ω βαρύτων ἡ γὰρ, διορ τυπτα, γράφω, ἢ εἰς ω περιπα-
μενός, διορ ποιῶ, βῶ, ἢ εἰς μι, διορ τίθημι, ἵσθμι, περί ὧν λεκτέον.
καὶ πρῶτον περί φθ κλίσεως τῶν βαρύτων.

ΡΗΜΑ ὈΡΙΣΤΙΚὸν ἘΝΕΡΓΗΤΙΚὸν ΣΙΖΥ
ΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΙΤΟΝΩΝ.

Ἐνεῶς.

τύπῃ ω τύπῃσ τυπτα, τυπτετορ τυπτέτορ, τύπτομερ τύπτε-
τε τυπτέσι. Παρατατικός. Ἐτυπτορ ἔτυπτες ἔτυπτε, ἔτυπτετορ
ἔτυπτέτιω, ἔτυπτομερ ἔτυπτε ἔτυπτορ. Παρακείμενος.
τέτυφα τέτυφας τέτυφε, τετύφατορ τετύφατορ, τετύφαμερ τετύ-
φατε τετύφασι. καὶ μέσος Διά π. τέτυκα τέτυκας τέτυπε,
τετύκατορ τετύκατορ, τετύκαμερ τετύκατε τετύκασιν. Ἰπερ-
σωπέλικος. Ἐτετύφεμ ἔτετύφεσ ἔτετύφε, ἔτετύφατορ ἔτετυφεῖς
τηρ, ἔτετύφαμερ ἔτετύφατε ἔτετύφασαμ. καὶ μέσος Διά π.
Ἐτετύπεμ ἔτετύπεσ ἔτετύπε, ἔτετυπετορ ἔτετυπέτηρ, ἔτετυ-
πεμερ ἔτετύπατε ἔτετύπεσαμ. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐτυφα
ἔτυφασ ἔτυφε, ἔτύφατορ ἔτυφάτηρ, ἔτυφαμερ ἔτύφατε ἔτυφαμ.
Ἀόριστος β. Ἐτυπορ ἔτυπεσ ἔτυπε, ἔτυπετορ ἔτυπέτιω, ἔτυπομερ
ἔτυπετε ἔτυπορ. μέλλω πρῶτος. τύψω τύψας τύψα, τύψετορ
τύψετορ, τύψομερ τύψετε τύψοσι. μέλλω β. τυπῶ τυ-
σῆσι τυπῆ, τυπῆτορ τυπῆτορ, τυπῶμερ τυπῆτε τυπῶσι.

Προσакτικὰ Ἐνεργητικά. Ἐνεῶς. τύπτε τυπτέτω, τυπτετορ
τυπτέτωρ, τυπτετε τυπτέτωσαμ. Παρακείμενος. τέτυφε τετυ-
φέτω, τετύφετορ τετυφέτωρ, τετύφετε τετυφέτωσαμ καὶ μέ-
σος Διά π. τέτυπε τετυπέτω, τετύπετορ τετυπέτωρ, τετύπε-
τε τετυπέτωσαμ. Ἀόριστος πρῶτος. τυψορ τυψάτω, τυψατορ
τυψάτωρ, τυψατε τυψάτωσαμ. Ἀόριστος β. τυπε τυπέτω, τυ-
πετορ τυπέτωρ, τυπετε τυπέτωσαμ. Εὐκτικὰ Ἐνεργητικά. Ἐνεῶς
τύπτομι τύπτοισ τύπτοι, τύπτοιοτορ τυπτοίτιω, τυπτοίμερ τυ-
πτοίτε τύπτοισ, πρῶτατικός καὶ ὑπὸ. τετυφοίμι τετύ-

ses. set. uerberauissetis sent. Verberauissetis. uerberauissetis. Et medium per pi. uerberauissetis. ses set. uerberauissetis sent. uerberauissetis sent. uerberauissetis sent. Aoristus primus. uerberauissetis ses. set. uissetis sent. ses mus setis sent. Aeolicus. uerberauissetis ses set. uerberauissetis sent. semus setis sent. Aoristus secundus Verberauissetis ses set. Futurum primum. uerberare res uerberaret Futurum secundum. uerberare res ret Subiunctiua actiua Praesens Si uerberem res ret. si retis berent. si renus retis rent, Praeteritum perfectum Si uerberauerim uerberaueris rit. si ueritis rint. si uerberauerimus tis rint. Et medium per pi. Si uerberauerim ris rit. si ueritis duo. rint duo. si uerberauerimus tis rint. Aoristus primus. Si uerberauero ris rit. Aoristus secundus Si uerberaero ris rit. Infinitiua actiua Praesens. uerberare. Particium perfectum uerberauisset. Et medium per pi. rauisset. Aoristus primus. uerberare. Aoristus secundus rare. Futurum primum. uerberaturus esse. Futurum. ii. uerberatum iri Nota quod plurali prima persona actiuorum & neutrorum uerborum in men desinente, deficit dualis prima persona. Insuper plurali tertia persona desinente in iota, uel in alpha iota, duales secundae &.iii. personae siles se. quoniam autem aliter habent, dissimiles sunt. Insuper futura in imperatiuis & subiunctiuis non sunt. aoristi autem futurorum significationem habent. De participio. Participium est pars orationis declinabilis proprietatis nominis & uerbi particeps. Accidunt autem ei octo, genus, species, figura, numerus, casus, tempus, affectus, & coniugatio Participia actiua Praesens Hic uerberans huius uerberantis. haec uerberans huius. hoc uerberans huius uerberantis Praeteritum perfectum & plusquamperfectum quod uerberauit, eius quod uerit, quae uerberauit, eius quae uerit, quod uerberauit, eius quod uerit Et medium per pi, qui uerberauit, eius qui uerit, ea quae uerberauit, eius quae uerit, quod uerberauit, eius quod uerit, Aoristus primus, qui uerberauit, eius qui uerit, qui uerberauit, eius qui uerit quod uerberauit, eius quod uerit, Aoristus secundus qui uerberauit eius qui uerit

φοῖς τετύφοι. τετύφοιτον τετυφοίτη. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιερ. καὶ μέσσοσ Διά π. τετύποιμι τετύποισ τετύποι. τετύποιτον τετυποίτη. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιερ.

Αόρισσοσ α. τυψαίμι τυψαίσ τυψαί. τυψαίτορ τυψαίτη. τυψαίμεν τυψαίτε τυψαίερ. Διολικόσ. τυψεία τυψείασ τυψείε. τυψείατορ τυψείατη. τυψείαμεν τυψείατε τυψείαρ. Αόρισσοσ β.

τύποιμι τύποισ τύποι. Μέλλωρ α. τύποιμι τύποισ τύποι. Μέλλωρ β. τυποιμί τυποισ τυποι. ὑποτακτικά ἐνεργητικά. Ενεσώσ. ἔαρ τνπτω τνπτῆσ τνπτῆ. ἔαρ τνπτῆτορ τνπτῆτορ. ἔαρ τνπτωμεν τνπτῆτε τνπτῶσι. ἤρακείμενοσ.

ἔαρ τετνψω τετνψῆσ τετνψῆ. ἔαρ τετνψῆτορ τετύφῆτορ. ἔαρ τετύφωμεν τετύφῆτε τετύφῶσι. καὶ μέσσοσ Διά π. ἔαρ τετύπω τετύπῆσ τετύπῆ. ἔαρ τετύπῆτορ τετύπῆτορ. ἔαρ τετύπωμεν τετύπῆτε τετύπῶσι.

Αόρισσοσ α. ἔαρ τυψω τυψῆσ τυψῆ. Αόρισσοσ β. ἔαρ τύπω τύπῆσ τύπῆ. Αἰτέμφορα ἐνεργητικά. Ενεσώσ. τύπτει. ἤρακείμενοσ. τετυφέιναι. καὶ μέσσοσ Διά π. τετυφῶναι. Αόρισσοσ α. τυψαί. Αόρισσοσ β. τυψῆμ.

Μέλλωρ α. τυψει. Μέλλωρ β. τυψῆμ. Σημείωσαι ὅτι τοὺσ πληθυντικοὺσ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδέτερον ἔαρ ἔμφορα εἰσ μὲν λήγοντι ϑ, ἀπολείπει τὸ δυνικὸν πρῶτον προσώπου. ἔαρ τῶσ πληθυντικῶν τρίτου προσώπου λήγοντι ϑ εἰσ ι, ἢ εἰσ αι, τὰ δυνικά δευτέρα καὶ τρίτα προσώπου ὁμοία εἰσίμ, ὅτε δὲ ἄλλωσ ἔχα ὀνόματα διατελοῦσιν. ἔαρ μέλλοντεσ ἐν τοῖσ προστακτικαῖσ, καὶ ὑποτακτικαῖσ οὐκ εἰσίμ. οἱ ἀόριστοι δὲ, πλὴν τῶν μελλόντων σημασίαμ ἔχουσι.

Περὶ μετοχής.

Μετοχή ὅστι μέρσοσ λόγου κλιτορ, φη' ιδιότητ ϑ τοῦ ὀνοματ ϑ καὶ τοῦ ἔμφορ ϑ μετέλορ. Παρέπεται δὲ αὐτῆ, ὀκτώ, γλωσ, εἶδοσ, χῆμα, ὀρθιμόσ, πῶσισ, χρόνοσ, Διάδεσισ, καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ενεσώσ.

Ὁ τύπτωρ, τῶ τυπτόντ ϑ. Ἡ τύπτορσ α, φη' τυπτοῖσῆσ. τὸ τυπτορ, τῶ τυπτόντ ϑ. ἤρακείμενοσ, καὶ ὑπερσωτέλιμ ϑ

Ὁ τετεφῶσ, τῶ τετυφότη ϑ. Ἡ τετυφῆ α, φη' τετυφείασ. τὸ τετυφότη, τῶ τετυφότη ϑ. καὶ μέσσοσ Διά π. Ὁ τετυπῶσ, τῶ τετυπότη ϑ. Ἡ τετυπῆ α, φη' τετυπείασ. τὸ τετυπότη, τῶ τετυπότη ϑ.

Αόρισσοσ ἄ. Ὁ τυψῶσ, τῶ τυψάντ ϑ. Ἡ τυψῆ α, φη' τυψείασ. τὸ τυψῶσ, τῶ τυψῶντ ϑ. Αόρισσοσ β. Ὁ τυπῶσ, τῶ τυπῶντ ϑ.

Quæ verberauit. Quod verberauit. Futurum primum,
Hic verberatur⁹ h⁹ turi. Hæc ratura h⁹ turæ. Hoc turū h⁹ tu
ri. Futurum scdm. hic verberaturus hui⁹ turi. hæc tura
huius turæ. hoc verberaturum hui⁹ turi. Oportet at scire q^d
participia actiua & neutra in masculino & neutro genere
scdm quintā simplicem declianē decliationē, sed scēina fm
secundam.

Indicatiua passiua.

Præsens.

Verberor verberaris beratur. verberamur beramini beran
tur. verberamur ramini berantē. Ptū impfectum Ver
berabar berabaris rabatur. verberabamur mini berabātur.
verberabamur mini berabantē. Præteritū pfectum vapu
lauri uisti uit. vapulauimus vapulauistis lauerunt. vapula
uimus stis. verberati sunt. & ionice vapulauerunt.

Postpaulo futurū. verberabor beris bitur. Præteritum
plusq̄ pfectū. vapulauerā ras rat. vapulaueram⁹ uapulaueras
tis uerāt. uapulaueramus uapulaueratis. uerberati erant. &
ionice uapulauerāt.

Nota autem q^d singulari tertia p
sona passiui præteriti perfecti & plusq̄ perfecti ante ras.
cōsonantē habēte ppter incōcinnitatem nō fit tertia psona
pluralis, usus autem eam supplet per participiū & substan
tiuū uerbū. Aoristus primus. Vapulauri sti uit. uapula
uistis uapulauerūt. uapulauimus uistis runt. & secundus
per pi. Vapulauri sti uit. pulauistis pulauerūt. uapulauimus
stis runt. Futurum primū. Verberabor beris uerberabis
tur. Et scds p pi. uerberabor beris berabit. Medi⁹ aoristus
primus Verberauri sti uit. uerberauimus uerberauistis uer
berauerunt. uerberauim⁹ stis uerunt. Medius aorist⁹ secūd⁹
Verberauri sti uit. uerberauimus uerberauistis uerberauerūt.
uerberauim⁹ stis uerūt. Mediū futu⁹ primū. uerberabo bis
bit. Medium futurū secūdum uerberabo uerberabis bit

Imperatiua passiua.

Præsens.

Verberare retur. beramini rentur. uerberamini berentur.

Ptū pfectū & plusq̄ pfectū uerberator tu, tor ille. minor
uerberātor. minor berātor. Aoristus prim⁹ uerberator tu
uerberator ille. minor rātor. minor rantor. Et secundus
p pi. uerberator tu, tor ille. minor. rātor. minor uerberātor.

Η τυπούσα. φη τυπούσασ. ἧ τυπόμ. τω τυπώντϑ. μέλλω α.
 ὀ τύπωμ. τω τύποντϑ. ἢ τύφουσα. φη τυφούσασ. ἧ τύφομ. τω τύφ
 οντϑ. μέλλω β. ὀ τυπώμ. τω τυποῶντϑ. ἢ τυπούσα.
 φη τυπούσασ. ἧ τυποῶμ. τω τυπώντϑ. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι
 αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ, Ἐν δὲ ἕτεροι φη ἀρσενικῶ κη δὲ ἕτεροι ἄλλοι
 κη πῶ πέμπτω ἀπληρ κλίνονται κλίσιμ. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κη πῶ
 δὲ ἕτεροι. ὀριστικὰ παθητικά. ἐνεώσ.

τύπτομαι τύπτη τύπτεται. τυπτόμεθωρ τύπτεθωρ τύπτεθωρ.
 τυπτόμεθα τύπτεθε τύπτονται. ἤραταλικός. ἔτυ
 πτόμωρ ἐτύπτορ ἐτύπετο. ἐτυπτόμεθωρ ἐτύπεθωρ ἐτυπτέθωρ.
 ἐτυπτόμεθα ἐτύπεθε ἐτύπτοντο. ἤρακείμενος. τέτυμ
 μαι τέτυψαι τέτυπται. τετύμμεθωρ τετύφθωρ τετύφθωρ. τες
 τύμμεθα τετύφθε τετυμμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶσ, τετύφαϑ

Μετ' ὀλίγωρ μέλλωρ. τετίφομαι τετίφη τετίφεται. ὑπερσω
 τέλικος. ἔτετύμωρ ἔτετύφο ἔτετύπτο. ἔτετύμμεθωρ ἔτετύ
 φθωρ ἔτετύφθωρ. ἔτετύμμεθα ἔτετύφθε τετυμμένοι ἦσαρ, καὶ ἰω
 νικῶσ, ἔτετύφατο. Σημειώσθ δὲ ὅτι τῶ ἐνικῶ τρίτω προσώπω

τῶ ἀσθητικῶ παρακειμένου, κη ὑπερσωτελικῶ, πρὸ τῶ τ
 σύμφωωρ ἔχοντοσ, διὰ πῶ ἀνωταξίαν ὅν γίνεϑ τρίτω προσώπωρ
 πληθυντικῶρ, ἢ χρῆσισ δὲ ἀνω ἀναπληροῦ δια μετοχῆσ κη ὑπαρακτε
 κῶρ ἤματϑ, ἄορισοσ α. ἐτύφθωρ ἐτύφθωρ ἐτύφθωρ. ἐτύφθωρ
 ἐτυφθῆτηρ. ἐτύφθωρ ἐτύφθωρ ἐτύφθωρ. κη δὲ ἕτεροσ διὰ
 π. ἐτύπωρ ἐτύπωρ ἐτύπωρ. ἐτύπτορ ἐτυπήτηρ. ἐτύπμωρ
 ἐτύπτε ἔτυπτοσρ. μέλλω α. τυφθῆσομαι τυφθῆσθωρ τυφθῆσεϑ.

κη β. διὰ π. τυπήσομαι τυπήσθωρ τυπήσεται. μέσοσ ἄορισοσ
 πρῶτϑ. ἐτυψάμωρ ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθωρ ἐτύψαθωρ
 ἐτυψάσθωρ. ἐτυψάμεθα ἐτύψαθε ἐτύψατο. μέσοσ ἄορισοσ δὲ ἕ
 τεροσ, ἐτυπόμωρ ἐτύπορ ἐτύπετο. ἐτυπόμεθωρ ἐτύπεθωρ ἐτυπέθωρ
 ἐτυπόμεθα ἐτύπεθε ἐτύποντο. μέσοσ μέλλω α. τύφομαι τύφη
 τύφεται. μέσοσ μέλλω β. τυπούμαι τυπῶ τυπῆται.

Προσθητικὰ παθητικά. ἐνεώσ.

τυπήσ, τυπήσθωρ, τύπεθωρ, τυπήσθωρ, τυπέθωρ, τυπέθωρ
 ἤρακείμενοσ, καὶ ὑπερσωτελικῶ. τέτυφο, τετύφωρ, τετύφθωρ,
 τετύφθωρ, τετύφθε, τετύφθωρ. ἄορισοσ πρῶτϑ. τυφθῆτι,
 τυφθῆτωρ, τυφθῆτωρ, τυφθῆτε, τυφθῆτωρ, κη δὲ ἕτεροσ
 διὰ π. τύπωρ, τυπήτωρ, τύπτορ, τυπήτωρ, τύπτε, τυπήτωρ.

Medi⁹ aoristus prim⁹. verbera beret. verberate berent. berat⁹
 te beret. Medius aoristus sc^{ds} verbera ret. verberate verbe/
 rent. verberate verberent. Optatiua passiu. Præsens.
 Verberater verberater| raretur. beraremur remini verbera
 ritur. beraremur mini verberarent. Ptm perfectū. verbera
 tus essem. esses, esset. berati essetis essent. verberati essemus
 essetis, sent. Postpaulo futuz. uerberer uerbereris beretur.
 Aoristus primus. vapulassē ses set. uapulauissetis uissent.
 uapulauissemus uapulauissetis sent. Et secundus p pi. verbe
 rer uerbereris verberetur. remini rent. remur remini berent
 tur. Futurum primum. uerberer uerbereris verberetur
 Futuz sc^{dm}. uerberer reris retur. Medi⁹ aoristus prim⁹.
 Verberauissem ses set. uerberauissemus set| uerberauissent.
 uerberauissem⁹ setis sent. Medi⁹ aorist⁹ sc^{ds}. uerberauissem
 ses set. Medium futurum primum. Verberem verberes ret.
 Medium futurum secundum. Verberem verberes verberet
 Subiunctiua passiu. Præsens.

Si uerberer uerbereris retur. si uerberemur mini uerberent
 tur. si uerberemur uerberemini rent. Ptm pfectū Verbera
 tus si fuerim fueris fuerit. si fueritis fuerint. uerberati si
 fuerim⁹ tis rit. Aoristus prim⁹. Si vapulauero ris rit. si vapu
 laueritis rint. si vapulauerimus ritis rint. Et secundus per
 pi. Si vapulauero ris rit. si vapulaueritis rint. si vapulaueri⁹
 vapulaueritis rint. Medius aoristus. i. Si uerberauero ris ue/
 rit. Medius aoristus secundus. Si uerberauero ris rit.

Infinitiua passiu. Præsens.

Verberari. Ptm pfectū vapulauisse. Postpaulo futuz vapu
 latū ire. Aorist⁹ prim⁹. vapulauisse. Et sc^{ds} p pi vapulauisse.
 Futuz. i. uerberatū iri. Futuz. ii. uerberatū iri. Medius aori
 stus. i. uerberar. Medi⁹ aorist⁹. ii. uerberar. Mediū futurum. i.
 uerberatum ire. mediū futuz secundū uerberatum ire

Participia passiu. Præsens.

Hic vapulās huius vapulātis. hæc vapulās huius vapulātis.
 hoc vapulans huius tis. Præteritū perfectum hic uerberat⁹
 h⁹ uerberati. hæc uerberata. h⁹ uerberatæ. hoc uerberatum
 hui⁹ uerberati. Postpaulo futuz hic uerberādus. hæc uerbe/

rāda hoc verberādū. Aoristus prim⁹. hic verberatus h⁹rati
 hæc verberata h⁹ratae. hoc uerberatum h⁹berati. Et secūdus
 p pt. hic verberatus. h⁹rati. hæc verberata h⁹ratae. hoc ratū
 h⁹verberati. futur⁹ primum. hic verberādus. hæc verberāda
 hoc verberandum. Et fm per pi. hic verberādus. hæc verbe
 rāda. hoc verberādū. Medi⁹ aorist⁹ prim⁹. q verberauit. q̄ uer
 berauit qd̄ verberauit. Medi⁹ aorist⁹ sc̄ds. q verberauit q̄ ver
 berauit. qd̄ rauit. Mediū futur⁹ prim⁹. h verberatur⁹ hæc ver
 beratura. hoc beratur⁹. Mediū futur⁹. ii. hic uerberatur⁹. hæc
 verberatura. hoc uerberaturum. Nota q̄ participia passi
 ua & cōia & deponentia in masculino & neutro genere des
 clinātur fm quartā simplicē declinationē. s̄t primum & se
 cundum aoristum inæq̄liē declinatos in masculino & neu
 tro genere. sc̄minina secundum secundam simplicē. Et de
 declinatiōe barytonorum satis. Nunc at̄ de circumflexis di
 camus.

De circumflexis verbis

Circumflexa verba a sexta cōiugatione baritonorum
 per synæresim fiunt, vt facio facio. Sunt at̄ horum cōiuga
 tiones tres. Quarum prima per eo profertur. vt facio ci. &
 in penultima futuri & omnium præteritorum. præter
 præteritum imperfectum ita habet. vt feci fecerā, feci faciā,
 p̄ter quædā p̄ esō futurum faciētia. velut pficio pficiā, pdo
 pdā, sapio piā & piam, laudo laudabo & dabo, sufficio sus
 ficiā, voco cabo, induor iduar & iduar, laboro rabo & labo
 rabo.

Indicatiua actiua Præsens.

Facio facis facit. facitis duo faciunt duo. faci
 mus facitis citis. faciunt unt. Ptm̄ imperfectum faciebam
 faciebas faciebat. faciebatis duo, faciebant duo, facieba
 mus faciebatis faciebant. Præteritum perfectum fe
 ci fecisti fecit. Præteritum plusq̄ perfectum feceram fece
 ras rat. Aoristus primus. Feci fecisti fecit.
 Futurum faciam facies faciet.

Imperatiua actiua, præsens

Fac faciat, facite duo, faciant duo, facite
 faciant. Præteritum perfectum facito tu, fa
 cito ille. Aoristus facito tu, facito ille.

μέν, τὸ τετυφόμενον. Ἀόριστος, α. ὅ τυφθεῖσ, τῷ τυφθέντι Θ.
 ἢ τυφθεῖσα, φθι τυφθείησ, τὸ τυφθεῖν, τῷ τυφθέντι σ κχλ Δεύτερος
 Διά τω. ὅ τυπεῖσ, τῷ τυπέντι σ, ἢ τυπείσα, φθι τυπέισκ, τὸ τυπεῖν,
 τῷ τυπέντι σ. μέλλω α. ὅ τυφθησόμενος, ἢ τυφθησομένη.
 τὸ τυφθησόμενον. κχλ Δεύτερος διά π. ὀ τυπησόμενος, ἢ τυπη-
 σομένη τὸ τυπησόμενον. μέσσοσ ἀόριστος, α. ὅ τυφόμενος, ἢ τυφ-
 φαμένη, τὸ τυφόμενον. μέσσοσ ἀόριστος β. ὅ τυφόμενος, ἢ τυφ-
 πομένη, τὸ τυφόμενον. μέσσοσ μέλλω α, ὅ τυφόμενος, ἢ τυφ-
 φομένη, τὸ τυφόμενον. μέσσοσ μέλλω β. ὅ τυπούμενος, ἢ τυψ-
 πουμένη, τὸ τυπούμενον. Σημείωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ παθητικαί, κχλ
 κοιναί, κχλ ἀποθετικαί, ἐν ἀρσενικῷ κχλ οὐδέτερον γλῆσ κλίνον-
 ται κατὰ πλὴν τεταρτην ἀπλήρ κλίσην, χωρὶς τῷ πρώτου, κχλ δυν-
 τέρου ἀόριστον, περιπροσυνάθεσ κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ, κχλ οὐδέτε-
 ρῷ γλῆσαι δηλυκοῦ δὲ, κατὰ πλὴν δυντέραν ἀπλήρ. κχλ περὶ μὲν φθι
 κλίσεωσ τῶν βαρυτόνων ἄλυσ, καὶ δὲ περὶ τῶν περιωωμένων λέγω/
 μεν.

Περὶ τῶν περιωωμένων ἑξήματων.

τὰ περιωωμένα ἑξήματα ἀπὸ φθι ἕκτισ συζυγίας τῶν βαρυτόνων
 κατὰ σωμαίρεσιν εἶνε Διορ ἀπὸ τῷ ποιέω, ποιῶ, εἰσι δὲ τούτων αἱ συ-
 ζυγία, τρεῖσ, ὧν ἡ πρώτη, Διά τῷ εω προφέρε Διορ ποιέω, ποιῶ, κχλ
 ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τῷ μέλλοντι σ, καὶ πάντων τῶν παρωχημένων,
 πλήρ τῷ πρῶτατικῷ, ᾧ ἔχει, διορ πεποίηκα, ἐπεποίηκεν, ἐποίησα,
 ποιήσω, πλ ὅ τινῶν διά τ ἔσω τ μέλλοντα ποιόντων, διορ τελεῶ, τελέ-
 σω, ὀλλῶ, ὀλέσω, φρονῶ, φρονέσω, κχλ φρονήσω, ἀινῶ, ἀινέσω, κχλ ἀινήσω,
 ἀρκῶ, ἀρκέσω, καλῶ, καλέσω, φορῶ, φορέσω, κχλ φορήσω, πονῶ, πονέσω,
 κχλ ποιήσω.

Ὅριστικὰ ἐνεργητικά. Ενεσῶσ.

Ποιέω, ὦ ποιέεισ, εἶσ, ποιέει, εἶ, ποιέετομ, εἶτομ, ποιέετομ, εἶτομ, ποιέο
 μεν, οὐμεν, ποιέετε, εἶτε, ποιέουσι, οὐσι. Πρῶτατικῶσ. Ἐποίηον,
 οὐρ, ἐποίηεσ, εἶσ, ἐποίηε, εἶ, ἐποιέετομ, εἶτομ, ἐποιεέτημ, εἶτημ, ἐποίηε
 μεν, οὐμεν, ἐποιέετε, εἶτε, ἐποίηομ, οὐμ. Πρῶτακείμενοσ. πεποίη-
 κα, πεποίηκασ, πεποίηκε. Ὑπερσωτέλικοσ. Ἐπεποίηκεμ, ἐπε-
 ποιήκασ, ἐπεποίηκα. Ἀόριστος, α. Ἐποίησα, ἐποίησασ, ἐποίησε.
 μέλλω. ποιήσω, ποιήσεσ, ποιήσει.

Προσакτικά ἐνεργητικά. Ενεσῶσ.

Ποίει, ε, ποιέτω, εἶτω, ποιέτομ, εἶτομ, ποιέτωμ, εἶτωμ, ποιέετε,
 εἶτε, ποιέετωσ, εἶτωσ, αμ. Πρῶτακείμενοσ. πεποίηκε, πεποιήκεσ
 τω. Ἀόριστος. ποιήσομ, ποιήσάτω.

Opratiua actiua.præsens.

Facerem faceres ret.faceretis facerent.
faceremus faceretis facerent. Præteritum perfectum
fecissem fecisles fecisset. Indefinitum. fecissem fe
cisses fecisset,& æolice fecissem fecisles fecisset
Futurum faciam facias faciat.

Subiunctiua actiua.præsens.

Si faciam facias faciat. si faciatis faciant.
si faciamus faciatis faciant. Præteritum perfe/
ctum cum fecerim feceris fecerit. Aoristus primus. si fece
ro feceris fecerit. Infinitiua actiua.præsens
Facere. Præteritum perfectū fecisse. Aoristus primus, fe/
cisse. Eutuz factum ire. Participia actiua, præsens.
Hic faciens huius facientis, hæc faciens huius facien
tis, hoc faciens huius facientis. Præteritū perfectum, qui
fecit. quæ fecit. quod
fecit. Aoristus primus. qui fecit. quæ
fecit. quod fecit. Futurū, hic facturus, hæc factura, hoc fa/
cturum. Indicatiua passiuua, præsens.

Fio sis fit, simus duo, si
tis duo, fiunt duo, simus fitis si
unt. Præteritum imperfectum. Fiebam fiebas
fiebat, fiebamus duo, fiebatis duo, fiebant.
fiebamus fiebatis fiebant. Præteritum perfe/
ctum. Factus sum factus es factus est. facti sumus facti
estis facti sunt, facti sumus facti estis facti sunt. Postpau/
lo futurum. Fiam fies fiet. Præteritum plusq̄perfe/
ctum factus fuerā, factus fueras factus fuerat. Aorist⁹ prim⁹.
Factus fui factus fuisti factus fuit. Futur⁹ primum. Fiam fi
es fiet. Medius aoristus primus. Feci fecisti fecit.
Medium futurum primum. faciam facies faciet.

Imperatiua passiuua, præsens.

Fi fiat, site duo, fiant duo, si
te fiant. Præteritum imperfectum Fito tu fi
to ille, Aoristus. i. fito tu fito ille. Medius aoristus. i. faci
to tu facito ille. Optatiua passiuua, præsens
Fierem fieres fieret, fieremus duo,

ΕΥΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΩΣ.

Ποιέομαι, οἶμαι, ποιέοις, οἶσ, ποιέοι, οἶ, ποιέοιτο, οἶτο, ποιέοιτη, οἶτη
την, ποιέοιμεν, οἶμεν, ποιέοιτε, οἶτε, ποιέοιμεν, οἶμεν. Πῦρα κείμενος
πέποιήκομαι, πεποιήκοις, πεποιήκοι. Ἀόριστος, ποιήσασμαι, ποιήσασ-
σας, ποιήσασ. Πρῶτον ἀπολιπῶς, ποιήσασ, ποιήσασ, ποιήσασ.
Μέλλω, ποιήσομαι, ποιήσοις, ποιήσοι.

Προτακτικά Ἐνεργητικά. ΕΝΕΣΩΣ.

Ἐὰν ποιέω, ὦ, ποιέης, ἦς, ποιήῃ, ἦ, ἔὰν ποιέοντο, ἦτο, ποιέοντο, ἦτο
ἔὰν ποιέωμεν, ὦμεν, ποιέετε, ἦτε, ποιέωσι, ὦσι. Πῦρα κείμενος.

ἔὰν πεποιήκω, πεποιήκησ, πεποιήκη. Ἀόριστος, α. ἔὰν ποιήσω,
ποιήσῃς, ποιήσῃ. Ἀπαρέμφατα Ἐνεργητικά. ΕΝΕΣΩΣ.

ποιέειμ, εἶμ. Πῦρα κείμενος. πεποιήκηναι. Ἀόριστος, α. ποιήσ-
σαι. Μέλλω, ποιήσῃμ. Μετοχὰι Ἐνεργητικά. ΕΝΕΣΩΣ.

Ὁ ποιέωμ, ὦμ, τῷ ποιέοντος, οὔντος. Ἡ ποιέουσα, οὔσα, φηὶ ποιέον-
σῃς, οὔσῃς, τῷ ποιέομ, οὔμ, τῷ ποιέοντος, οὔντος. Πῦρα κείμενος. Ὁ

πεποιήκωσ, τῷ πεποιήκός. Ἡ πεποιήκῃς, φηὶ πεποιήκῃς. τῷ
πεποιήκός, τῷ πεποιήκός. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιήσας, ἢ

ποιήσας, α, τῷ ποιήσῃμ. Μέλλω, Ὁ ποιήσωμ, Ἡ ποιήσουσα, τῷ ποιήσομ.
Οριστικὰ παθητικά. ΕΝΕΣΩΣ.

ποιέομαι, οὔμαι, ποιέη, ἦ, ποιέεται, ἔσται, ποιέομεν, οὔμεν, ποί-
έοιτο, ἔσται, ποιέοιτο, ἔσται, ποιέομεθα, οὔμεθα, ποιέεσθε, ἔσθε, ποι-
έονται, οὔνται. Πῦρα κίτος.

Ἐποιοέμην, οὔμην, ἐποιοέου, οὔ.
ἐποιοέτο, ἔτο. ἐποιοέομεν, οὔμεν, ἐποιοέοιτο, ἔσται, ἐποιοέοιτη,

εἰσθη, ἐποιοέομεθα, οὔμεθα, ἐποιοέεσθε, ἔσθε, ἐποιοέοντο, οὔντο. Ἐσθ-
κείμενος. πεποιήμαι, πεποιήσαι, πεποιήνται. πεποιήμεν, πε-

ποιήσομεν, πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται. Ἦσθ-
κίτος. Ἐπεποιήμην, ἐπεποιήσο, ἐπεποιήντο. Ἀόριστος πρῶτος.

Ἐποιοήθημ, ἐποιοήθησ, ἐποιοήθη. Μέλλω, α. Ποιοήσομαι, ποιή-
σῃ, ποιήσῃσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιοήσομαι, ἐποιοήσω

ἐποιοήσαστο. Μέσος μέλλω α. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Προσакτικά παθητικά. ΕΝΕΣΩΣ

Ποιέου, οὔ, ποιέεσθαι, εἰσθαι, ποιέεσθαι, ἔσθαι, ποιέεσθαι, εἰσθαι, ποιέ-
εσθε, ἔσθε, ποιέεσθασμαι, εἰσθασμαι. Πῦρα κείμενος. Πεποιήσο, πεποιή-

σθαι. Ἀόριστος, α. Ποιήθητι, ποιήθητω. Μέσος ἀόριστος, α. Ποιήσαι,
ποιήσασθαι.

Ευκτικά παθητικά. ΕΝΕΣΩΣ.

Ποιέοιμην, οἶμην, ποιέοιο, οἶο, ποιέοιτο, οἶτο, ποιέοιμεθ, οἶμεθ.

fieretis duo. fierent duo. fieremus fieretis
 fierent. Præteritū perfectū Factus essem factus esses fact⁹
 esset. Postpaulo futurum Fiam fias si/
 at. Aoristus primus. factus es factus es factus es. Futur⁹
 primum. Fiam fias fiat. Medius aoristus
 primus Facerem faceres faceret. Medium futurum pri
 mum Fiam fias fiat. Subiunctiua passiua Præsens.
 Si fierem fieres fieret. si fieremus duo
 fieretis duo fierent duo. si fieremus fieretis
 fierent Præteritum perfectum Si factus fuerim fue
 ris fuerit Aoristus prim⁹ Si factus fuero fueris fuerit.
 Medius aoristus primus. Si factus fuero fueris fuerit.
 Infinitiuua passiua Præsens

Fieri Præteritum perfectum factum fuisse Postpau
 lo futur⁹ factum iri Aoristus primus. fieri Futurum
 primū. factum iri Medius aoristus primus facere Mediū fu
 turum primum facturū esse. Participia passiua. Præsens.

Qui fit. eius qui fit. Quæ fit,
 eius quæ fit. Quod fit eius.
 quod fit. Præteritum perfectum Hic factus. Hæc fa
 cta. Hoc factum. Postpaulo futurum. Hic faciendus
 Hæc facienda. Hoc faciendum. Aoristus primus. Hic fa
 ctus. hæc facta. hoc factum. Futur⁹ primum. Hic faciendus.
 hæc facienda hoc faciendum. Medius aoristus primus
 Qui fecit. Quæ fecit. Quod fecit. Medium
 futurum primum. Hic factur⁹. hæc factura. hoc facturum.

De secunda declinatione circumflexorum.

Secunda coniugatio circumflexorum per ao profertur.
 vt clamo facio. & in penultima futuri ita vel
 alpha habet. vt clamabo. faciam.

Indicatiua actiua Præsens.

Clamo clamas clamat. clamatis clamant.
 clamamus clamatis clamant. Præteritum imperfectum.
 Clamabam clamabas clamabat. clamabatis clamabant.
 clamabam? clamabatis clamabant. Præteritum perfectum
 Clamaui clamauiſti clamauiſit. Pt̄m plusq̄p̄ſe. Clamaueram

clamaueras clamauerat. Aoristus primus. Clamaui uisti uit
Futurum clamabo bis bit. Imperatiua actiua praesens

Clama clamet, clamate clament, clamate
clament, Praeteritū perfectū. Clamato tu, clamato ille. Aor
ristus primus clamato tu, mato ille. Optatiua actiua. psens.

Clamarem clamares clamaret. clamaretis clamarent.
Clamaremus clamaretis clamarent. Praeteritū perfectū cla
mauissēm uisses uisset. Aoristus .i. clamauissēm sses sset
æolicus clamauissēm uisses uisset. Futurum clamem clames
clamet.

Subiunctiua actiua praesens

Si clamarē clamares clamaret, si clamaremus clamaretis rēt
si clamaremus clamaretis clamarēt. Praeteritum perfectum.

Si clamauerim ris rit. Aoristus primus, si clamauero ris rit.

Infinitiua actiua, praesens

Clamā. Praeteritū perfectū clamauisse. Aoristus primus cla
mauisse. Futurum clamatum ire. Participia actiua, praesens

Hic clamans huius clamantis, hæc clamans huius cla
mantis, hoc clamans huius clamantis. Praeteritū perfectum.

Qui clamauit, q̄ clamauit, quod clamauit. Aoristus .i. q̄ cla
mauit, q̄ clamauit, q̄ clamauit. Futurū hic clamatur. hæc ra
hoc clamaturum.

Indicatiua passiuā, praesens.

Clamor clamaris clamatur. clamamur

clamamini clamantur. clamamur clamamini

clamantur. Praeteritum imperfectum. clamabar

clamabaris clamabatur. clamaba

mur clamabamini clama

bantur, clamabamur clamabamini clamabantur.

Praeteritum perfectū clamatus sum es est. Postpaulo futurū

Clamabor beris bitur. Praeteritum plusq̄ perfectum clama
tus fueram fueras fuerat. Aoristus .i. clamatus fui fuisti fuit.

Futurū primū clamabor beris bitur. Medius aoristus primū
clamaui clamauisti uit. Mediū futurū primū. Clamabo bis

bit. Imperatiua passiuā, praesens.

Clamare clametur clamamini clamentur.

clamamini clament. Praeteritum perfectum clamator tu cla
mator ille. Aoristus .i. clamator tu, tor ille. Medius aori .i. cla

mato tu clamato ille. Optatiua passiuā, praesens,

ἔβεβήκασ, ἔβεβήκα. Ἀόριστος α. ἔβησα, ἔβησασ, ἔβησθε.
μέλλωρ. βήσω, σεσ, σα. Προσакτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσ.
βῶα, α. βωάτω, ἄτω, βωάτορ, ἄτορ, βωάτωρ, ἄτωρ, βωάετε, ἄτε,
βωάετωσ, ἄτωσ, ἄτωσ. ἤρακείμενος. βεβήκε, βεβήκετω. Ἀόριστος
α. βήσορ, βησάτω. Ἐνκτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσ.

βωόμι, ὦμι, βωόισ, ὦσ, βωόι, ὦ, βωόιτορ, ὦτορ, βωόιτηρ, ὦτηρ,
βωόιμερ, ὦμερ, βωόιτε, ὦτε, βωόιερ, ὦερ. ἤρακείμενος
βεβήκοιμι, βεβήκοισ, κοι. Ἀόριστος α. βήσοιμι, βήσοισ, βήσοι.
Ἀιολικῶσ. βήσεα, βήσεας, ειε. μέλλωρ. βήσοιμι, βήσοισ, σοι.
ὑποακτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσ.

ἔαρ βωάω, ὦ, βωάωσ, ἄσ, βωάω, ἄ, ἔαρ βωάωτορ, ἄτορ, βωάωτορ, ἄτορ,
ἔαρ βωάωμερ, ὦμερ, βωάωτε, ἄτε, βωάωσι, ὦσι. ἤρακείμειθ.
ἔαρ βεβήκω, κησ, κη. Ἀόριστος α. ἔαρ βήσω, σησ, ση.

Ἀπαξέμφατα ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσ.
βωάερ, ἄρ. ἤρακείμενος. βεβηκέναι. Ἀόριστος α, βήσοι.
μέλλωρ. βήσορ μετοχὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσ.

ὁ βωάωμι, ὦμι, τῷ βωάοντι, ὦντι, ἢ βωάουσα, ὦσα, ἡ βωαούσῃ,
ὦσῃ, τῷ βωάωμι, τῷ βωάοντι, ὦντι. ἤρακείμενος.
ὁ βεβηκώς, ἢ βεβηκυῖα, τὸ βεβηκός. Ἀόριστος α. ὁ βήσας,
ἢ βήσασα, ἡ βήσαρ. μέλλωρ. ὁ βήσωμι, ἢ βήσουσα,
ἡ βήσορ. Ὀριστικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσ.

βωόμαι, ὦμαι, βωή, ἄ, βωάεται, ἄται, βωάομενοι, ὦμενοι,
βωάοτορ, ἄτορ, βωάοτορ, ἄτορ, βωάομενα, ὦμενα, βωάοτε,
ἄοτε, βωάονται, ὦνται. Παρατατικὸσ. βωοόμην, ὦμην,
ἔβωον, ὦ, ἔβωάετο, ἄτο, ἔβωοόμενοι, ὦμενοι, ἔβωοοτορ, ἄτορ, ἔβωοο
οτηρ, ἄοτηρ, ἔβωοόμενα, ὦμενα, ἔβωοοοτε, ἄοτε, ἔβωοόντο, ὦντο.

ἤρακείμειθ. βεβήμαι, βεβήσαι, ται. μετ' ὀλίγου μέλλωρ.
βεβήσομαι, βεβήσῃ, σεται, ὑπερσυντέλικος. ἔβεβήμην,
ἔβεβήσοσ, ἔβεβήτο. Ἀόριστος α, ἔβηόμην, ἔβηόθησ, ἔβη.

μέλλωρ α. βωνήσομαι, βωνήσῃ, ται. μέσος Ἀόριστος α,
ἔβησάμην, ἔβηώω, το. μέσος μέλλωρ α. βήσομαι, βήσῃ, εταί.
Προσакτικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσ.

βωόω, ὦ, βωάοσθω, ἄσθω, βωάοτορ, ἄοτορ, βωάοτορ, ἄοτορ,
βωάοσθε, ἄσθε, βωάοσθωσ, ἄσθωσ, ἄσθωσ, ἄσθωσ. ἤρακείμειθ. βεβήσοσ,
βεβήσθω, Ἀόριστος α. βήθητι, βωνήτω. μέσος Ἀόριστος α.
βήσοι, βωσάσθω.

Ἐνκτικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσ.

Clamarer clamareris clamaretur, clamaremur duo
clamaremini duo, clamarentur duo. clamarētur clamareīni
clamarentē. Præteritū perfectum. clamatus esse esse es/

set. Postpaulo futurum clamer clameris clametur.
Aoristus. i. clamarer clamareris clamaretur. Futurum. i. cla
mer clameris clametur. Medius aoristus primus clamē cla
mes clamet. Mediū futurū primum clamem clames clamet

Subiunctiua passiuā, præteritū

Si clamarer clamareris clamaretur, si clamaremur
clamaremini clamarentur. si clamaremur
clamaremini clamarentur. Præteritū perfectū si clamatus fu
erim fueris fuerit. Aoristus. i. si clamatus fuero ris rit. Medi
us aoristus primus. Si clamauero maueris rit.

Infinitiuā passiuā, præteritū

Clamari. Præteritum perfectū clamatum esse. Postpaulo fu
turum clamatū iri. Aoristus primus clamatū esse. futurū. i. cla
matum iri. Medi⁹ aoristus. i. clamauisse. Mediū futurum. i. cla
matū iri.

Participia passiuā, præteritū

Qui clamatur, eius qui clamatur. Quæ clamatur,
eius quæ clamatur. Quod clamatur, eius quod cla
matur. Præteritū perfectū. Hic clamatus, hæc clamata, hoc
clamatum. Postpaulo futurum, hic clamandus, hæc claman
da, hoc clamandū. Aoristus. i. hic clamatus, hæc clamata hoc
clamatū. Futurū primū, hic clamādus, hæc clamāda hoc cla
mādū. Medius aoristus. i. Qui clamauit, q̄ clamauit, q̄d clama
uuit. Mediū futurū. i. hic clamaturus, hæc tura, hoc clama
turum.

De tertia coniugatione.

Tertia coniugatio circumflexorum per oo profertur, vt
inauro, & in penultima futuri so mega habet. vt inau
rabo. p̄ter aro arabo, iuro iurabo, ynio vniā, nutrio nutriā,
conqueror conquerar.

Indicatiua passiuā, præteritū

Deauro deauras deaurat, deauratis duo, deaurant duo,
deauramus deauratis deaurant. Præ
teritū imperfectū, deaurabā deaurabas deaurabat, deaurabat
deaurabant, deaurabamus deaurabatis deaurabant.

P̄t̄m perfectū, deauravi uisti uit. P̄t̄m plusq̄ perfectum, deaur

βοαοίμην, ὠμίμη, βοαοίσι, ἦο, βοαοίτο, ὤτο, βοαοίμεθον, ὠμέθον, βοαοίδορ, ὠδορ, βοαοίδημ, ὠδημ, βοαοίμεθα, ὠμεθα, βοαοίση, ὠση, βοαοίντο, ὠντο. Πῶσκέιμενος. Βεβοήμην βεβοήσο βεβοήσοτο. Μετ' ὀλίγον μέλλω. Βεβοασοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιοτο. Αόρισος α. Βοηθεῖν βοηθείη βοηθείη. Μέλλω α. βοηθήσοιμην βοηθήσοιο βοηθήσοιοτο. Μέσος ἀόρισος α. βοησάμην βοησάσο, σάσο. Μέσος μέλλω α. βοησάμην βοησάσο, σάσο.

Ἰποτακτικά παθητικά. Ἐνεώσ.

ἔαν βοάωμαι, ὠμαι, βοάω, ἄ, βοάηται, ἄται, ἔαν βοαώμεθον, ὠμεθον, βοαώσορ, ὠσορ, βοαώσθον, ὠσθον, ἔαν βοαώμεθα, ὠμεθα, βοασθε, ὠση, βοάωνται, ὠνται. Πῶσκέιμενος. ἔαν βεβοήμι βεβοήσονται. Αόρισος α. ἔαν βοηθῶ βοηθήσῃ. Μέσος ἀόρισος α. ἔαν βοήσωμαι βοήσῃ, σῃται.

Απαρέμφατα παθητικά. Ἐνεώσ.

βοάσθαι, ὠσθαι. Πῶσκέιμενος, βεβοήσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλω, βεβοήσεσθαι. Αόρισος α. βοηθῆναι. μέλλω α. βοηθήσεσθαι. Μέσος ἀόρισος α. βοήσασθαι. μέσος μέλλω α. βοήσεσθαι.

Μετοχαί παθητικά, Ἐνεώσ.

Ὁ βοαόμενος, ὠμενος, τὸ βοαομένον, ὠμένον. Ἡ βοαομένη, ὠμένη, ἢ βοασομένη, ὠσθῆ. Ἡ βοαομένη, ὠμενη. τὸ βοασομένον, ὠσθῆ. Πῶσκέιμενος. Ὁ βεβοημένος. Ἡ βεβοημένη. τὸ βεβοημένον. μετ' ὀλίγον μέλλω. Ὁ βεβοησόμενος. Ἡ βεβοησομένη. τὸ βεβοησόμενον. Αόρισος α. Ὁ βοηθείς, Ἡ βοηθείσα, τὸ βοηθεῖν. μέλλω α. Ὁ βοηθησόμενος. Ἡ βοηθησομένη. τὸ βοηθησόμενον. Μέσος ἀόρισος α. Ὁ βοησάμενος. Ἡ βοησαμένη. τὸ βοησάμενον. μέσος μέλλω α. Ὁ βοησόμενος. Ἡ βοησομένη. τὸ βοησόμενον.

Περὶ ἢ τριτῆς συζυγίας.

Ἡ τρίτη συζυγία ἢ περιωσμένη, διὰ τὸ ὡ προσφέρεται. Ὁ χρυσῶ, ὠ, καὶ ἢ τῆ πῶσκέιμην τὸ μέλλοντος, ἢ ὡ μεγα ἔχει. Ὁ χρυσῶσ, πλὴν τῆ ἀσῶ, ἀσῶσ, ὁ μῶσ, ὁ μῶσ, ἔνωσ, ἐνόσ, ἔδῶ, ἔδῶ. Ὁ ἰῶ, ἰνόσ.

Οριστικά ενεργητικά. Ἐνεώσ.

Χρυσῶ, ὠ, χρυσῶσ, ὀσ, χρυσῶσι, ὀσι, χρυσῶτορ, ὀτορ. χρυσῶτορ, ὀτορ. χρυσῶμεμ, ὀμεμ, χρυσῶτε, ὀτε, χρυσῶσσι, ὀσι, παρατακτικός. Ἐχρῶσορ, οὐμ, ἔχρῶσοι, οὐσ, ἔχρῶσοι, οὐ, ἔχρῶσοτορ, ὀτορ. ἔχρῶσέτηρ, ὀτηρ, ἔχρῶσομεμ, ὀμεμ, ἔχρῶσέτε, ὀτε, ἔχρῶσορ, ὀρ. Πῶσκέιμενος. κεχρῶσκα, κασ, κε. Ἰππερωπτελικός. Ἐκρῶσ

raueram ras rāt. Aoristus primus deaurauit, sti deaura/
uit. Futurum deaurabo deaurabis deaurabit.

Imperatiua actiua, præsens

Deaura deauret, deauretis deaurent, deau
rate deaurent. Præteritum perfectum deaurato tu, deaura
to ille. Aoristus primus, Deaurato tu, deaurato ille.

Optatiua actiua, præsens

Deaurarem deaurares deauraret, deauraretis de
aurarent, deauraremus deauraretis deaurarent. Præ
teritū pf. deaurauissem deaurauissem flet. Aoristus primus,
deaurauissem deaurauissem deaurauisset, æolice deaurauis
sem flet. Futurum deaurem deaures deauret.

Subiunctiua actiua, præsens.

Si deaurem deaures deauret, si deauretis de
aurent, si deauremus deauretis deaurent. Præteri
tum pf. si deaurauerim deauraueris deaurauerit. Aoristus, i.
Si deaurauero raueris rauerit. Infinitiua actiua, præsens
deaurare. Præteritū perfectum deaurauisse. Aoristus primus
deaurauisse. Futurum deauraturū. Participia actiua, præsens,
Hic deaurans huius rātis, Hæc deaurans huius de
aurātis Hoc deaurans huius deaurātis. Præteritum pfectū.

Qui deaurauit. Quæ deaurauit
Quod deaurauit Aoristus primus Qui deaurauit
Quæ deaurauit Quod deauras
uit. Futurum hic deauraturus huius deauraturi, hæc deauratura
huius deauraturæ. hoc deauraturum huius deauraturi.

Indicatiua passiuua, præsens

Deauror deauraris deauratur, deauramur
deauramini deaurantur, deauramur de
auramini deaurantur. Præteritum imperfectū, deaurabar
deaurabaris deaurabatur, deaurabamur de
aurabamini deaurabantur, deaurabamur de
deaurabātur. Præteritum perfectum deauratus fui de
auratus fuisti deauratus fuit. Post paulo futurum, deaurabor ra
beris deaurabis. Præteritum plusquamperfectum, deauratus fueram fueras
fuerat. Aoristus primus deauratus fui fuisti fu

Χρυσάκην, κέσ, κεί. Ἄορις Θ α. ἔχρυσάσα, ἔχρυσάσασ, ἔχρυσάσασ
σε. μέλλωμ. χρυσάσω, χρυσάσας, χρυσάσα.

Προσακτικά ἐνεργητικά. Ενεῶς.

Χρυσέου, χρυσόετω, ούτω, χρυσόετομ, ούτομ, χρυσόετωμ, ούτωμ.
Χρυσόετε, ούτε, χρυσόετώσαμ, ούτώσαμ. Πῶσκει, κείμενος, κέχρυσάκη,
κέχρυσάκétω. Ἄορις Θ α. Χρυσάσομ, χρυσάσάτω.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά. Ενεῶς.

Χρυσόοιμι, οἶμι, χρυσόοισ, οἶσ, χρυσόοι, οἶ, χρυσόοιτομ, οἶτομ, χρυσόοί
τημ, οἶτημ, χρυσόοιμεμ, οἶμεμ, χρυσόοιτε, οἶτε, χρυσόοιερ, οἶερ. Πῶσ
κεί, κείμενος. κέχρυσάκοιμι, κέχρυσάκοισ, κέχρυσάκοι. Ἄορις Θ α.

Χρυσάσαιμι, χρυσάσαισ, χρυσάσαι. Διολικῶς. Χρυσάσεσ,
σειασ, σείε. μέλλωμ. χρυσάσοιμι, χρυσάσοισ, χρυσάσοι.

ὑποσακτικά ἐνεργητικά. Ενεῶς.

Ἐὰμ χρυσάω, ἄω, χρυσάωσ, οἶσ, χρυσάω, οἶ, ἔαμ χρυσάωτομ, ἦτομ, χρυσάωσ
τομ, ἦτομ, ἔαμ χρυσάωμεμ, ἄμεμ, χρυσάωτε, ἦτε, χρυσάωσι, ἄσι. Πῶσ
κεί, κείμενος. ἔαμ κέχρυσάωκ, κέχρυσάωκισ, κέχρυσάωκ. Ἄορις Θ α.

ἔαμ χρυσάσω, χρυσάσας, χρυσάσασ. Ἀπῶσμεφατά ἐνεργητικά. Ενεῶς
Χρυσάσωμ, ούμ. Πῶσκει, κείμενος. κέχρυσάσάκνοι. Ἄορις Θ α.

Χρυσάσαι. μέλλωμ. χρυσάσαιμ. Μετοχαι ἐνεργητικά. Ενεῶς.

Ο χρυσάωμ, ἄμ, τῷ χρυσάωντ(θ), ούντ(θ). ἢ χρυσάουσα, ούσα, φθι χρυσ
σούσασ, ούσασ, τῷ χρυσάωμ, ούμ, τῷ χρυσάωντ(θ), ούντος. Πῶσκει, κείμενος.

Ο κέχρυσάωκωσ, τῷ κέχρυσάωκ(θ), ἢ κέχρυσάωκ(θ), φθι κέχρυσάωκ(θ)ιασ,
φθ κέχρυσάωκ(θ). τῷ κέχρυσάωκ(θ). Ἄορις α. ὁ χρυσάσασ, τῷ
χρυσάσωντ(θ), ἢ χρυσάσασ, φθι χρυσάσασ(θ), τῷ χρυσάσασμ, τῷ χρυσάσασμ
τ(θ). μέλλωμ. Ο χρυσάωμ, τῷ χρυσάωντ(θ), ἢ χρυσάουσα,

φθι χρυσάουσασ, τῷ χρυσάωμ, τῷ χρυσάωντος, χρυσάωντος, χρυσάωντος.

Οριστικά παθητικά. Ενεῶς.

Χρυσόομαι, ούμαι, χρυσόοι, οἶ, χρυσόεται, ούται, χρυσόομεθομ, ούμεθ
νομ, χρυσόοεθομ, ούσνομ, χρυσόοεθομ, ούεθομ, χρυσόομεθια, ούμεθια, χρυσ
σόουσασ, ούσασ, χρυσόοονται, ούνται. Παθητικά. Εχρυσόομαι,
ούμαι, ἔχρυσόου, ού, ἔχρυσόετο, ούτο, ἔχρυσόομεθομ, ούμεθομ, ἔχρυσόεθ
ενομ, ούενομ, ἔχρυσόεσθ(θ)ημ, ούσθ(θ)ημ, ἔχρυσόομεθια, ούμεθια, ἔχρυσόεθε
σ(θ)ημ, ούσθ(θ)ημ, ούντο. Παθητικά. κέχρυσάωμαι, κέχρυσάωσαι,
ούσθ(θ)ημ, ἔχρυσάωντο, ούντο. Μετ' ὀλίγον μέλλωμ. κέχρυσάωμαι, κέχρυσάωσαι,
κέχρυσάωσεται, ὑπερσυντέλικος ἔκχρυσάωμαι, ἔκχρυσάωσαι,
ἔκχρυσάωτω. Ἄορις α. Εχρυσάωμαι, ἔχρυσάωθ(θ)ημ, ἔχρυσάωθ(θ)ημ.

it. Futurum. i. deaurabor beris bitur. Medius Aoristus primus. deauravi deaurauisti deaurauit. Mediū futurū primū. deaurabo deaurabis deaurabit.

Imperatiua passiuā, præsens

Deaurare deauretur, deauraminor deaurantor. deauraminor deaurantor. Præteritum perfectum. Deaurator tu, rator ille. Aoristus primus, deaurator tu rator ille. Medius Aoristus primus. deaurato tu, deaurato ille.

Optatiua passiuā, præsens

Deaurarer. deaurareris raretur. raremur remini rentur. deauraremur deauraremini deaurarentur. Præteritū pfe. Deauratus essem deauratus esses esset. Postpaulo futurū deaurer deaureris deauretur. Aoristus primus. Deauratus essem esses esset. Futurum primum. deaurer deaureris deauretur. Medius Aoristus primus. deaurem deaures deauret. Medium Futurum primum. deaurem deaures deauret.

Subiunctiua passiuā, præsens.

Si deaurer deaureris deauretur. si deauremur deauremini, deaurentur. si deauremur deauremini deaurentur. Præteritum perfectum. Si deaurat⁹ fuerim fueris fuerit. Aorist⁹ prim⁹. si deauratus eris erit. Medius Aoristus primus. si deaurauero deauraueris deaurauerit.

Infinitiua passiuā, præsens,

deaurari. Præteritum perfectum deauratum esse. Postpaulo futurū deauratū iri. Aoristus prim⁹. deauratū esse. Futurū prim⁹ deauratū iri. Medi⁹ aoristus. i. deaurauisse. Mediū futurum primū. Deauratum ire. Participia passiuā, præsens. Qui deauratur, eius qui deauratur. Quæ deauratur, ei⁹ quæ deauratur. Quod deauratur, eius quod deauratur. Præteritum pfectū. Hic deauratus, hæc deaurata, hoc deauratum. Postpaulo futurum. Hic deaurādus hæc deauranda, hoc deaurādū. Aoristus prim⁹. Hic deauratus, hæc deaurata, hoc deauratū. Futurū primum. Hic deaurādus, hæc deaurāda, hoc deaurādū. Medius aoristus prim⁹ Qui deaurauit. Quæ deaurauit. Quod deaurauit. Medium

2η. μέλλωρα χρυσωθήσονται, σή, σεται. μέσσο άόρισσο πρώτθ
έχρυσώσάμιω έχρυσώσω έχρυσώσατο. μέσσο μέλλωρα
χρυσώσομαι χρυσώση χρυσώσεται.

Προσакτικά παθητικά. ένεσώσ.

χρυσόσθ, έ, χρυσόσέσθω, έσθω. χρυσόσέσθω, έσθω. χρυσόσέσθω, ούσθω.
χρυσόσέσθω, ούσθω. χρυσόσέσθωσαμ, ούσθωσαμ. πῶ ακείμενος, κεχρυσώσσο, κεχρυσώσσω, άόρισσο α. χρυσώσθητι χρυσώσθητω.
μέσσο άόρισσο. α. χρυσώσσαι χρυσώσάσθω.

Εντικα παθητικά. ένεσώσ.

χρυσούμιω, οίμιω, χρυσούοιο, οίτο, χρυσούοιτο, οίτο. χρυσούιμεθω, οίμεθω, χρυσούιδομ, οίδομ. χρυσούιδημ, οίδημ. χρυσούιμεθα, οίμεθα. χρυσούιδε, οίδε. χρυσούιντο, οίντο. πῶ ακείμενος, κεχρυσώμιω, κεχρυσώσω, σάτο. μετ' όλίγωρ μέλλωρ, κεχρυσώσοίμιω, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο. άόρισσο α. χρυσώθειω, χρυσώθειω, χρυσώθειν, μέλλωρα. χρυσώθησοίμιω, χρυσώθησοιο, χρυσώθησοιτο. μέσσο άόρισσο πρώτθ. χρυσώσαιμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο. μέσσο άόρισσο πρώτθ. χρυσώσοίμιω, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.

Υποακτικά παθητικά ένεσώσ.

έαρ χρυσώμαι, ώμαι. χρυσώη, οί, χρυσώηται, ώται. έαρ χρυσώμεθω, ώμεθω, χρυσώοκθω, ώκθω. χρυσώοκθω, ώκθω. έαρ χρυσώμεθα, ώμεθα. χρυσώοκθε, ώκθε. χρυσώωνται, ώνται. πῶ ακείμενος. έαρ κεχρυσώμαι, κεχρυσώω, κεχρυσώται. άόρισσο α. έαρ χρυσώω χρυσώθησ, χρυσώθη. μέσσο άόρισσο α. έαρ χρυσώσομαι, χρυσώση, χρυσώσεται.

Απαρέμφοτα παθητικά. ένεσώσ.

χρυσόσθ, ούσθ. παρακείμενος. κεχρυσώσθ. μετ' όλίγωρ μέλλωρ, κεχρυσώσθ. άόρισσο, α. χρυσώθησαι. μέλλωρα χρυσώθησέσθαι. μέσσο άόρισσο α. χρυσώσασθ, μέσσο μέλλωρα α. χρυσώσασθ.

μετωχαι παθητικά. ένεσώσ.

ό χρυσούμενος, ούμενος. τω χρυσούμένου, ουμένου. ή χρυσούμένη, ουμένη. φθι χρυσούμένησ, ουμένησ. τω χρυσούμενομ, ουμενομ. τω χρυσούμένου, ουμένου. πῶ ακείμενος. ό κεχρυσώμενος. ή κεχρυσώμένη. τω κεχρυσώμενομ. μετ' όλίγωρ μέλλωρ. ό κεχρυσώσομενος. ή κεχρυσώσομένη. τω κεχρυσώσομενομ. άόρισσο α. ό χρυσώθεισ. ή χρυσώθεισα. τω χρυσώθειμ. μέλλωρα. ό χρυσώθησομενος. ή χρυσώθησομένη. τω χρυσώθησομενομ. μέσσο άόρισσο α. ό χρυσώσομενος. ή χρυσώσομένη. τω χρυσώσομενομ. μέσσο.

Futurū. i. Hic deauraturus, hæc deauratura, hoc deauraturū.
Oportet autē scire quod raro inueniunt media præterita pf. & se-
cundi aoristi in prima & secunda coniugatione cir-
cūflexorū. vt pulso pulsauī pulsauī, strepo strepui strepui.
mugio mugui giui. iuuo iuui iuui. labor lapsus sum pec-
co peccauī. gemitio aui. expello iuuās expulī iuuās. Sed i ter-
tia nequaquā. De in mi verbis.

In mi verba a circūflexis verbis fiunt. sunt
autē horum cōiugationes quatuor, quarū prima a prima cir-
cūflexorum sit, vt pono pono. habet vero ita in penul-
tima actiui, e autem in penultima passiui, vt pono ponor.

Indicatiua actiua, præsens.

Pono ponis ponit, ponitis ponūt, ponimus ponitis ponūt.
& ionice ponūt. Prīm perfectū ponebā ponebas ponebat po-
nebatis ponebāt, ponebamus batis bāt. Præteritum perfe-
posui posuisti posuit, Prīm plusquāperfe. posuerā posue-
ras rat. Scribūtur autē per e iota diphthōgū more bæotico
Aoristus prius, posui, isti fuit, p posui extra regulā, similiter
& dedi & misi & tuli & dixi. hæc enī non seruauerunt con-
sonantē pprii futuri. Aoristus secūsus posui fuisti fuit, fuistis
rūt, fuimus posuistis posuerunt. Futurū ponā pones ponet

Imperatiua actiua, præsens

Pone ponat, ponite ponant, ponite ponant. Præteritum,
pfe. ponito tu ponito ille. Aori. ii. ponito vel ponito. to.

Optatiua actiua, præsens

Ponerem poneres ret, poneretis rent, poneremus retis pone-
rent & ponerent. Præteritum perfectum posuissem sses sset
Aoristus. ii. posuissem sses sset. Futurū ponam ponas ponat.

Subiunctiua actiua, præsens

Si ponam ponas ponat, si ponatis ponant, si ponamus po-
natis ponant. Prīm perfectum si posuero posueris erit. Aori-
stus secūsus, si posuerim eris rit. Infinitiua actiua, præsens
ponere. Prīm perfectū posuisse. Aoristus secundus, posuisse.
Futurum positurum esse. Participia actiua, præsens.

Qui posuit Quæ posuit Quod po-
suit. Præteritū perfectum, qui posuit, quæ posuit qd posuit

μέλλωμι. ὁ χρυσώσόμενος. ἢ χρυσώσομαι. τὸ χρυσώσόμενον.
Δεῖ δὲ εἶδέναι ὅτι ἀπαιτίως εὐρίσκονται μέσοι παρακείμενοι κρηθίζου
τέρου ἄορισσοῦ ἐπὶ φθι πρώτου, κρηθι δυντέρας σύζυγίαι τῶν περιωσ
μυλίων, διορ κτυσῶν, ἐκτυσῶν, ἐκτυπορ. δουσῶν, ἐδουσῶν, ἐδουσορ.
μυκῶν, μέμυκα, ἐμυκορ, χραισμῶν, ἐχραισμορ, ὀλιδῶν, ὠλιδορ. ἄμαρ
τῶν, ἡμαρτορ, βλασῶν, ἐβλασορ, ἀλαλικῶν, ἡλαλικορ. ἐπὶ δὲ φθι τρίτου,
οὐδάμῶς

Περὶ τῶν εἰς μι εἰρημάτων.

τὰ εἰς μι εἰρημάτα ἀπὸ τῶν περιωσμυλίων εἰρημάτων γίνονται.
εἰσὶ δὲ τούτων αἱ σύζυγίαι τέσσαρες, ὡρ ἢ πρώτη, ἀπὸ φθι πρώτης τῶν
περιωσμυλίων γίνετη. διορ τιθέω, ῶ, τίθημι. ἔχει δὲ τὸ κρηθι τῆ παραλα
γούση τῶν ἐνεργητικῶν, τὸ εἶ, ζῆ τῆ τῶ παθητικῶν, διορ τίθημι, τίθεμαι.
ὀριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

τίθημι, τίθησ, τίθησι, τίθετορ, τίθετορ, τίθεμερ, τίθετε, τιθέσι, κοῦ
ἰωνικῶς τιθέσσι. πῶτατικόν. ἐτίβλυ, ἐτίθησ, ἐτίθη, ἐτίθετορ,
ἐτιθέτω, ἐτίθεμερ, ἐτίθετε, ἐτίθεσαρ. πῶτακείμενον.

τέθεικα, τέθεικασ, τέθεικε. ὑπερσωτέλικον. ἐτεθείκαρ, ἐτε
θείκασ, ἐτεθείκα, γράφονται δὲ διὰ φθι εἰ διφθόγου ἔδει βοιωτικῶν,
ἄορισσοῦ. ἐθῆκα, ἐθῆκασ, κε, ἀντι ἐθῆκα ἔζω τῶ κανόνος ὁμοίως, κρηθι
ἐθῆκα, σῆκα, κρηθι ἠνεγκα, κρηθι εἶπα, ταῦτα κρηθι ἐφύλαξαρ τὸ σῆ
φωνορ τῶ δικείου μέλλοντορ. ἄορισσοῦ β. ἐθηρ, ἐθησ, ἐθη, ἐθετορ,
ἐθέτω, ἐθεμερ, ἐθετε, ἐθεσαρ. μέλλωμι. οἴσω, οἴσεσ, οἴσει.

Προσакτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

τίθετι, τιθέτω, τίθετορ, τιθέτωρ, τίθετε, τιθέτωσαρ. πῶτακί
μενος. τέθεικε, τεθεικέτω. ἄορισσοῦ β. θέτι, ἢ τίεσ, θέτω.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

τιδείω, τιθείω, τιθεῖν, τιθεῖτορ, τιθείτω, τιδείμερ, τιδείντε, τι
θείσαρ, κοῦ τιθείη. πῶτακείμενος. τεθείκομι, τεθείκοισ, τεθείκοι.
ἄορισσοῦ β. οἴλω, οἴλωσ, οἴλω, μέλλωμι. οἴσομι, οἴσοσι.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

ἔαρ τιθῶ, τιθῆσ, τιθῆ, ἔαρ τιθῆτορ, τιθῆτορ, ἔαρ τιθῶμερ, τιθῆτε,
τιθῶσι. πῶτακείμενος. ἔαρ τεθείκα, τεθείκασ, τεδείκη. ἄορι
σοῦ β. ἔαρ θῶ, θῆσ, θῆ.

Ἄπαρ ἐμφάτα ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

τιδένα. πῶτακείμενος. τεδεκένα. ἄορισσοῦ β. οἴναι.

μέλλωμι. οἴσαρ. μετοχαὶ ἐνεργητικά. ἐνεσῶς.

Ὅ τιδείσ, τῶ τιθέντορ. ἢ τιθείσα, φθι τιδείσασ, ζῆ τιδείη, τῶ τιδέη
τορ. πῶτακείμενος. ὁ τεδεικῶσ, ἢ τεδεικῶσα, τὸ τεθεικῶσ.

Aori.ii.q posuit q̄ fuit qd̄ fuit. Futurū. Hic positur⁹ hæc pos
 situra hoc positurum. Indicatiua passiuā, præsens
 Ponor poneris ponitur, ponimur ponimini ponuntur. po
 ninur ponimini ponuntur. Prīm̄ imperfectum. ponebar bar
 batur, ponebamur ponebamini ponebantur, ponebamur.
 bamini bantur. Præteritū perfectum. positus ium posit⁹ es
 positus est. Postpaulo futurum ponar poneris ponet. Præ
 teritū plusq̄ perfe. positus fuerā ras rat. Aoristus primus, po
 situs fui fuisti fuit, Futurum primū ponar poneris tur. Me
 dius aoristus secundus posui posuisti posuit. Mediū futurū
 primū ponam pones ponet. Imperatiua passiuā, præsens.
 Ponere ponatur, ponimini ponantur, ponimini ponantur.
 Præteritū pfectū, ponitor tu ponitor ille. Aorist⁹ .i. po
 nitor ponitor. Medius aoristus.ii. ponito & ponito ponat.
 Opratiua passiuā, præsens.

Ponerer eris retur, poneremur poneremini ponerentur
 poneremur remini rent. Præteritū perfe. posit⁹ essem es
 esset. Postpaulo futurum. ponar ponaris ponatur. Aoristus
 primus, positus essem esles esset. Futurū .i. ponar naris nat.
 Medius aoristus scd̄s. posuisssem sses sset. Medium futurū .i.

Ponam ponas ponat Subiunctiua passiuā, præsens.
 Si ponar ponaris ponatur, si ponamur ponamini ponā
 tur, si ponamur ponamini ponant. Præteritū pfectū. Si po
 situs fueri eris erit. Aoristus prim⁹. Si positus fuero eris rit.
 Medius aoristus secundus. Si posuero posueris posuerit.

Infinitiua passiuā, præsens.

Ponī. Præteritū perfectum positū esse. Postpaulo futurum.
 positum iri. Aoristus primus positū esse. Futurū primū po
 sitū iri. Medi⁹ aoristus .i. posuisse. Mediū futurū .ii. positur⁹ eē

Participia passiuā, præsens.

Qui ponitur quæ ponitur quod ponit. Præteritū pfectū.
 Hic positus hæc posita hoc positum. Postpaulo futurum
 Hic ponendus hæc ponenda hoc ponendum. Aori
 stus .i. Hic positus hæc posita hoc positum. Futur⁹ primum
 Hic ponendus hæc ponenda hoc ponendum. Medius aori
 stus scd̄d⁹. Qui posuit quæ posuit quod posuit. Mediū fu
 turum primum. Hic positurus hæc positura hoc positur⁹.

ἄοριςος β. ὁ διείς, ἢ διείσα, τὸ διέμ. μέλλωρ. ὁ διήσωρ, ἢ διήσωρ
σα, τὸ διήσωρ. ὀριζικά παθητικά. ἐνεώς.

τίθειμαι τίθεισαι τίθειται. τίθειμεθωρ τίθειθωρ τίθειθωρ.
τιθίμεθα τίθειθε τίθενται. ἴψατατικός. ἐπιθέμιλω ἐτίθεισο, ©
ἐτίθειτο ἐτίθειτο. ἐπιθίμεθωρ ἐτίθειθωρ ἐτίθειθωρ ἐτίθειθωρ ἐτίθειθωρ
ἐτίθειθε ἐτίθεντο. ἴψακαίμενος. τέθειμαι τέθεισαι τέθεισα

ται. μετ' ὀλίγωρ μέλλωρ. τεθείσομαι τεθείσῃ, σεται. ὑπερ-

πρωτέλικος. ἐτεθείμιλω ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἄοριςος α. ἐτέθειλω

ἐτέθειθῃ, θῃ. μέλλωρ, α. τεθήσομαι τεθήσῃ, σεται. μέσος

ἄοριςος β. ἐθέμιλω ἐθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο. μέσος μέλλωρ, α.

θήσομαι θήσῃ, σεται. προσακτικά παθητικά. ἐνεώς.

τίθεισο, κωλῆ τήου τίθειθω, τίθειθωρ τίθειθωρ. τίθειθε τίθειθωσαρ.

ἴψακαίμενος. τέθεισο τεθείσθω. ἄοριςος α. διέθητε

τεθήτω. μέσος ἄοριςός β. θέσο, κωλῆ θου θέσθω.

εὐκτικά παθητικά. ἐνεώς.

τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθίμεθωρ τίθειθωρ τίθειθωρ

τιθείμεθα τίθειθε τίθεντο. ἴψακαίμενος τεθείμην τεθεί-

θήτω. μετ' ὀλίγωρ μέλλωρ, α. τεθεισοίμην τεθεισοίτο. ἄοριςος α.

τεθείμην τεθείσῃ τεθείν. μέλλωρ α. τεθεισοίμην, σοίσο, σοίτο.

μέσος ἄοριςος β. θείμην θέο θέίτο. μέσος μέλλωρ α.

θησοίμην θήσοιο θήσοίτο. ὑποακτικά παθητικά ἐνεώς.

ἐὰν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται. ἐὰν τιθῶμεθωρ τιθῆθωρ τιθῆθωρ.

ἐὰν τιθῶμεθα τιθῆσθε τιθῶνται. ἴψακαίμενος. ἐὰν τεθῶμαι

τεθῆ τεθῆται. ἄοριςος α. ἐὰν τεθῶμεθωρ τεθῆσθε

τεθῶνται. ἄοριςος β. ἐὰν τεθῶμαι, θῆ, θῆται.

ἀπαρρέμφατα παθητικά. ἐνεώς.

τίθεισθαι. ἴψακαίμενος. τεθείσθῃ. μετ' ὀλίγωρ μέλλωρ

τεθείσεσθαι. ἄοριςος α. τεθῆναι. μέλλωρ α. τεθείσεσθαι.

μέσος ἄοριςος β. εἶσθαι. μέσος μέλλωρ α. θήσεσθαι.

μετοχαί παθητικά. ἐνεώς.

ὁ τιθέμενος, ἢ τιθειμένη, ὃ τιθέμενος. παρκαίμενος.

ὁ τεθειμένος, ἢ τεθειμένη, τὸ τεθειμένωρ, μετ' ὀλίγωρ μέλλωρ.

ὁ τεθεισόμενος, ἢ τεθεισόμενη, ὃ τεθεισόμενος.

ἄοριςος α. ὁ τεθείς, ἢ τεθείσα, ὃ τεθείμ. μέλλωρ, α.

ὁ τεθεισόμενος, ἢ τεθεισόμενη, τὸ τεθεισόμενος.

μέσος ἄοριςος β. ὁ θέμενος, ἢ θεμένη, τὸ θέμενος.

μέσος μέλλωρ, α. ὁ θησόμενος, ἢ θησόμενη, τὸ θησόμενος.

De secunda coniugatione verborū in mi.
Secunda coniugatio eorum quæ in mi, fit a secunda circumflexorum. vt statuo, habet autem ita in penultima actiui, alpha vero in penultima passiuui, vt statuo statuoꝛ.

Indicatiua actiua, præsens.

Statuo tuis tuit, statuiſtis ſtatuiſt. ſtatuiſtis tuunt. Præteritū imperfe. ſtatuebā bas bat, batis bant, bamus batis bāt. Præteritū pfectū, ſtatui tuiſti tuit, & nō extiti ad differentiā extiti ab exto facti, ſimiliē & pteritū pluſq̄ perfectū ſtatuerā ſtatueras rat. Aoriſtus primus ſtatui tuiſti tuit. Aoriſtus ſecund⁹ ſtatui tuiſti tuit, tuiſtis rūt. ſtatuiſtis rūt. Futurum ſtatuum ſtatues ſtatuet.

Imperatiua actiua, præsens.

ſtatue ſtatuat, ſtatuite ſtatuiāt. ſtatuite ſtatuant. Præteritū pfe. ſtatuito tu, to ille. Aoriſt⁹. i. ſtatuito tu, to ille. Aoriſtus. ii. ſtatuito tu, ſtatuito ille. Optatiua actiua, præsens. ſtatuerem ſtatueres ſtatueret, retis rent, ſtatueremus tueret ſtatuerent & ſtatuerent. Præteritū pfectū ſtatuiſſem ſes ſtatuiſſet. Aoriſtus prim⁹ ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet. æolice ſtatuiſſem ſes ſet. Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſem ſes ſet. Futurum. ſtatuum ſtatuas ſtatuat. Subiunctiua actiua, præsens. Si ſtatuiāt ſtatuas ſtatuat, ſi ſtatuaris tuāt, ſi ſtatuiamus tis ſtatuiāt. Præteritū pfect. Si ſtatuiſſem ſes ſet. Aoriſtus prim⁹ Si ſtatuoꝛo ris rit. Aoriſtus ſecundus. ſi ſtatuoꝛo ris rit.

Infinitiua actiua, præsens.

ſtatuuere. Præteritū perfectū ſtatuiſſe. Aoriſtus primus ſtatuiſſe. Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſe. Futurum ſtatutum ire.

Participia actiua, præsens.

Hic ſtatuuens h⁹entis, hæc ens hui⁹entis, hoc ens huius entis. Præteritū pfe. qui ſtatuit, quæ ſtatuit, qđ ſtatuit. Aoriſtus. i. Qui ſtatuit, q̄ ſtatuit, quod tuit. Aoriſt⁹. ii. qui ſtatuit, quæ tuit, qđ tuit. Futurum hic ſtatuoꝛ⁹, hæc ſtatuoꝛa, hoc ſtatuoꝛum.

Indicatiua paſſiua, præsens.

Statuoꝛ ſtatuoꝛis itur. ſtatuiſmur mini tuunt. ſtatuiſmur ſtatuiſmini tuuntur. Ptm̄ impfe. ſtatuebar baris ſtatuebaſ. ſtatuebamur bamini banē. bamur bamini bātur. Præteritū pfe. ſtatutus ſum es eſt. Poſtpaulo futurum. ſtatuoꝛ ſtatuoꝛis. ſtatuoꝛē. Ptm̄ pluſq̄ perfectum ſtatutus fueram fueras fuerat.

Περὶ φθιδυτέρας συζυγίας πῶν εἰς μι.

Δυτέρα συζυγία πῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ φθιδυτέρας πῶν περι-
πωρῶν, ὅιοι ἰσάω, ἰσῆμι, ἔχει δὲ τὸ κὲν τῆ παροληγούσῃ τῷ ἐνεργη-
τικῷ, τὸ αὖτε τῆ παθητικῷ, ὅιοι ἰσίμι, ἰσαμαι.

Ὀριστικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώσ.

ἰσῆμι, ἰσῆσ, ἰσῆσι, ἰσατομ, ἰσατομ, ἰσαμεμ, ἰσταται, ἰσᾶσι. Πῶ-
τατικῶσ. ἰσῆμ, ἰσῆσ, ἰσῆ, ἰσατομ, ἰσάτω, ἰσαμεμ, ἰστατε, ἰσασαμ.
Πῶσκέιμενοσ. Ἐσακα, ἔσακασ, ἔσαιε, κρηθούχ ἔσῆκα, εἰς διαφορὰν τῶ
ἔσῆκα, ἀπὸ τῶ ἔσῆκα γινουμένου, ὁμοίως, κὲν ὁ ὑπερσωτέλικος, ἔσᾶκμ
ἔσᾶκσ, ἔσᾶκῃ. ἄριστοσ α. Ἐσῆσα, ἔσῆσασ, ἔσῆσε. ἄριστοσ δευτε-
ροσ, ἔσῆμ, ἔσῆσ, ἔσῆ, ἔσῆτομ, ἔσῆτήμ, ἔσῆμεμ, ἔσῆτε, ἔσῆσαμ,
μέλλωμ. Στήσω, στήσῃσ, στήσῃ, Προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώσ
ἰσταθι, ἰστάτω, ἰστατομ, ἰστάτωμ, ἰστατε, ἰστάτωσαμ. Πῶσ
κέιμενοσ. ἔστακε, ἔστακέτω. ἄριστοσ α. Στήσομ, στήσᾶτω. ἄρι-
στοσ β. Στήθι, στήθω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώσ.

ἰσταίμ, ἰσταίεσ, ἰσταίη, ἰσταίτομ, ἰσταίῃτω, ἰσταίημεμ, ἰσταίητε
ἰσταίσαμ, κρηθούχ ἰσταίεμ. Παρακέιμενοσ, ἔστακοίμι ἔστακοίεσ ἔστα-
κοί. ἄριστοσ πῶτοσ. Στήσαιμι, στήσαιεσ, στήσαι. Αἰολικῶσ.
Στήσῃσ, στήσῃσασ, στήσῃσε. ἄριστοσ β. Σταίω, σταίεσ, σταίη, μέλλωμ
Στήσοίμι, στήσοίεσ, στήσοί. ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώσ.

Ἐὰρ ἰσᾶω, ἰσᾶεσ, ἰσᾶσ, ἔαρ ἰσᾶτομ, ἰσᾶτομ, ἔαρ ἰσᾶμεμ, ἰσᾶ-
τε ἰσᾶσ. Παρακέιμενοσ. ἔαρ ἔσᾶκω ἔσᾶκῃσ ἔσᾶκῃ. ἄριστοσ
α. ἔαρ στήσω, στήσῃσ, στήσῃ. ἄριστοσ β. ἔαρ σᾶω, σᾶεσ, σᾶῃ.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά. Ενεστώσ.

ἰσᾶναι, παρακέιμενοσ, ἔστακέναι, ἄριστοσ α. Στήσαι.
ἄριστοσ β. Στήναι. μέλλωμ, στήσῃμ.

Μετοχαί ἐνεργητικά. Ενεστώσ.

Ὁ ἰσᾶσ, τῶ ἰσᾶντοσ, ἢ ἰσᾶσ (φθιδυτέρας) ἰσᾶσῃσ, τῶ ἰσᾶμ, τῶ ἰσᾶντοσ,
παρακέιμενοσ. Ὁ ἔστακῶσ, ἢ ἔστακῃσ, ὃ ἔστακῶσ, ἄριστοσ α.

Ὁ στήσῃσ, ἢ στήσῃσασ, τῶ στήσαμ, ἄριστοσ β. Ὁ σᾶσ, ἢ σᾶσῃσ
τῶ σᾶμ. μέλλωμ. Ὁ στήσομ, ἢ στήσοσα, τῶ στήσομ.

Ὀριστικὰ παθητικά. Ενεστώσ.

ἴσταμαι ἴστασθαι, ἴστασθαι, ἴσάμεθομ, ἴσταδομ, ἴσταδομ, ἴσάμεθα
ἴσταδε, ἴσανθ, παρατακτικῶσ, ἴσάμεμ, ἴστασο, ἴσᾶτω, ἴστατο.
ἴσάμεθομ, ἴσταδομ, ἴσάδομ, ἴσάμεθα, ἴσταδε, ἴσαντο. Πῶσκέι.
ἔσταμαι ἔστασαι, ἔστασθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλωμ. ἔσᾶσομαι ἔσᾶσ-
θαι ἔσᾶσεται, ὑπερσωτέλικος, ἔσᾶμίμ, ἔστασο, ἔστατο.

Aoristus. i. statutus fui fuisti fuit. Futurum primum statuar
statueris statuetur. Medius aoristus. i. statui statuisti statuit.
Medium futurum primum statuam statues statuet.

Imperatiua passiuā, præsens.

Statueſ statuaſ, statuamini statuanē, statuamini tuāē. Præ/
teritū. pſ. statuitor tu, tor ille. Aoristus. i. statuitor tu, tor ille
Medius aoristus primus. statuito tu statuito ille.

Optatiua passiuā, præsens.

Statuerer reris retur, statueremur eremini rentur. statue/
remur mini renē. Præteritū perfectū. statut⁹ fuisseſ ses set,
Postpaulo futurum. statuar statuaris statuatur. Aoristus
prim⁹, statutus eēſ eēs eēt. Medi⁹ aoristus prim⁹ statuisseſ ses
statuisseſ ses. Futurū primū statuar statuaris atur. Medium
futurum primum statuam statuas statuat.

Subiunctiua passiuā, præsens

Si statuar statuaris statuatur. si statuamur mini antur. si sta/
tuamur mini tur. Præteritū perfectū. si statutus fuisseſ ses
set. Aoristus pri. si statut⁹ ero eris erit. Medi⁹ aoristus prim⁹
si statuero statueris statuerit. Infinitiua passiuā, pſens.
statui. Præteritū perfectū statutū esse. Postpaulo futurum.
statutum iri. Aoristus prim⁹ statutū esse. futurum prim⁹ sta/
tutū iri. Medius aoristus. i. statuisse. Medium futurū. i. statu/
tum esse. Participia passiuā, præsens.

Qui statuitur quæ statuitur quod statuitur. Puñ pſ. hic sta/
tut⁹ hæc statuta hoc statutū. Aorist⁹. i. Hic statut⁹ hæc statua/
ta hoc statutū. Futur⁹ primū. Hic statuendus hæc statuenda
hoc statuendū. Medi⁹ aoristus. i. Hic statutus hæc statuta
hoc statutū. Mediū futur⁹ primum. Hic statut⁹ hæc statuta,
hoc statutū. De tertia coniugatione eorum quæ in mī

Tertia coniugatio eorum quæ in mī fit a tertia circumfle/
xorū vt do, do, habet quidem o mega in penultis
ma actiui, sed omicron in penultima passiuī vt
do dor.

Indicatiua actiua, præsens.

Do das dat, datis duo, dant duo. damus datis dant.
& Ionice dant. Præteritum imperfectū dabam dabas
dabat, dabatis dabant, dabam⁹ dabatis dabant. Præ

Ἀόριστος α. Ἐσαῖον ἔσαῖος ἔσαῖον. Μέλλων α. Σταδίσομαι.
σαθίση σαθίσεται. Μέσος ἀόριστος α. Ἐσασάμην ἔσασω ἔσασατο
μέσος μέλλων α. Στήσομαι σήσῃ σήσεται.

Προσακτικά παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἴσασο, καὶ ἴσω ἰσάσθω, ἴσασιτο ἰσάσθω, ἴσασι εἰσάσθωσαν.
ἴσακείμενος, ἔσασο ἔσασθω, ἀόριστος α. Σταδῆσι σαθίηται.
Μέσος ἀόριστος α. Στήσαι σήσάσθω.

Ἐυκτικά παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἴσαιμην ἴσαιο ἴσαιτο. ἴσαιμεθον ἴσαιτορ ἴσαιθην. ἴσαιμεθα
ἴσαιτε ἴσαιντο. ἴσακείμενος, ἔσαιμην ἔσαιο ἔσαιτο.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ἐσασοίμην ἔσασοιο ἔσασοιτο. ἀόριστος α.
Σταθεῖν σαθείης σταθεῖν. Μέσος ἀόριστος α. Στήσαιμην
στήσαιο στήσαιτο. Μέλλων α. Σταθσοίμην σοιο σοιτο.
Μέσος μέλλων α. Στήσοίμην στήσοιο στήσοιτο.

ὑποτακτικά παθητικά. Ἐνεστώς.

ἔαρ ἰσῶμαι ἰσῆ ἰσῆται. ἔαρ ἰσῶμεθον ἰσῆτορ ἰσῆτορ.
ἔαρ ἰσῶμεθα ἰσῆτε ἰσῆνται. ἴσακείμενος. ἔαρ ἔσπῃμαι
ἔσῃ ἔσῃται. ἀόριστος α. ἔαρ σταθῶ σταθῆς σαθῆ. Μέσος ἀόριστος α.
ἔαρ στήσῃμαι στήσῃ στήσῃται. Ἀπῆμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἰστασθῆ, ἴσακείμενος. Ἐστάσθῃ. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Ἐστάσασθῆ. Ἀόριστος α. Σταδῆναι. Μέλλων α. Σταδῆσθῆ.
Μέσος ἀόριστος α. Στήσασθῆ. Μέσος μέλλων α. Στήσεσθῆ.

Μετοχαι παθητικά. Ἐνεστώς.

Ὁ ἰσῶμενος, ἢ ἰσαμένω, τὸ ἰσῶμενον. ἴσακείμενος. Ὁ ἔσαθ
μένω, ἢ ἔσαμένω, τὸ ἔσαμένον. ἀόριστος α. ὁ σαθείς, ἢ σαθείσα,
τὸ σαθεῖν. μέλλων πρώτος α. ὁ σαθισόμενος, ἢ σαθισομένη, τὸ σαθ
θισόμενον. Μέσος ἀόριστος α. ὁ σήσομενος, ἢ σήσομένη, τὸ σήσομε
νον. Μέσος μέλλων α. ὁ σήσομενος, ἢ σήσομένη, τὸ σήσομενον.

Περὶ φθι τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Ἡ τρίτη συζυγία τῆν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ φθι τρίτης ἢ τῆ περιπα
μένω, διὸν Διδῶσ, ὦ, Διδῶμι. ἔχει δὲ τῶ μέγα ἐν τῆ παραληγοσῆ
τοι ἐνεργητικῶν. τὸ οὐδὲ μικρὸν ἐν τῆ τοι παθητικῶν. διὸν δ' ιδῶμι,
διδῶμαι.

Οριστικά ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Διδῶμι Διδῶς Διδῶσι, Διδῶτορ Διδῶτορ, Διδῶμερ Διδῶτε δι
δοῦσι, καὶ ἰωνικῶς Διδῶσι. ἴσατατικά. Ἐδ' ιδῶρ ἐδ' ιδῶσ
ἐδ' ιδῶ ἐδ' ιδῶτορ ἐδ' ιδῶτηρ, ἐδ' ιδῶμερ ἐδ' ιδῶτε ἐδ' ιδῶσαν.

teritum perf. dedisti dedit. Præteritū plusq̄ perfectum dede-
ram dederas dederat. Aoristus primus dedi dedisti de-
dit. Aori. ii. dedi disti dedit, dedistis dederūt. dedim⁹ stis rūt.
Futurum Dabo dabis dabit. Imperatiua actiua, Præsens.
Da det date duo, dent duo. date dent. Præteritum.
perfectū Daro tu, dato ille. Aorist⁹. ii. dato tu, vel dato dato
Opratiua actiua. Præsens

Darem dares daret. daretis duo darent duo. daremus da-
retis darent & darent. Præteritum perfectum. dedissem de-
disset. Aoristus. ii. dedissem flesisset. Futurum dem des
det. Subiunctiua actiua, Præsens

Si dem des det. si detis duo dent duo. si demus de-
tis dent. Præteritum perfectū si dederim ris rit. Aoristus
secundus si dederō ris rit. Infinitiua actiua, Præsens
Dare. Præteritum perfectum. Dedisse. Aoristus. ii. Dedisse.
Futurum. Daturum esse. Participia actiua, Præsens
Hic dās, hæc dans, hoc dās. Præteritū perfectum, qui dedit,
quæ dedit, q̄ dedit. Aorist⁹. ii. q̄ dedit, quæ dedit, q̄ dedit.
Futurum Hic daturus, hæc datura, hoc daturum

Indicatiua passiuā, Præsens

Dor daris & dare datur. damur duo, mini duo, dantur duo
damur damini danē. Præteritum imperfectum. Dabar daba-
ris & dabare dabatur. dabamur dabamini dabantur. daba-
mur bamini bantnr. Præteritū perfectū datus sum datus es
datus est. Post paulo futurum. dabor daberis dabitur.
Præteritū plusq̄ perfe. datus fueram fueras fuerat. Aorist⁹. i.
datus fui fuisti fuit. Futurum primum dabo dabis dabit.

Medius aoristus secundus. dedi dedisti &
dedisti dedit. Medium futurum
primum dabo dabis dabit. Imperatiua passiuā, Præsens.
Dare & dare detur. damini dentur. damini den-
tur. Præteritū perfe. Dator tu dator ille. Aoristus. i. dator tu
dator ille. Medius aoristus secundus. da & da det.

Opratiua passiuā, Præsens

Darer dareris daretur. daremur daremeni rentur. da-
remur mini darent. Præteritū perfe. Dar⁹ fuisset fuisset fu-
isset. Post paulo futurum. der deris detur.

κρείμενος. Δέδωκα, Δέδωκας, Δέδωκε. ὑπερσωτέλικος. Ἐδέδωκεν, ἔδεδωκεν, ἔδεδωκεν. ἄοριστος α. Ἐδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε. ἄοριστος β. Ἐδωμ ἔδωσ ἔδω, ἔδοτομ ἔδοτημ. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσμεν, μέλλωμ. Δώσω δώσει δώσει. Πρὸς αὐκτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσω.

Δίδοθι δίδοτω Δίδοτομ Δίδοτωμ Δίδοτε δίδοτῶσαμ. Πῶσαι κρείμενος. Δέδωκε Δεδωκέτω. ἄοριστος β. Δόθι, ἢ Δός, Δότω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσω.

Διδόημ Διδόημι Διδόημι. Διδόητομ Διδόητημ Διδόημεν Διδόητε Διδόησμεν, καὶ δίδοημ. Παρακείμενος. Δεδώκομι Δεδώκοισ, κοί. ἄοριστος β. Δοίημ Δοίημι Δοίημι. Μέλλωμ. Δώσομι Δώσοις Δώσοι. ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσω.

Ἐὰμ Διδῶ Διδῶσ Διδῶ. Ἐὰμ Διδῶτομ Διδῶτομ. Ἐὰμ Διδῶμεν Διδῶτε Διδῶσι. Πῶσαι κρείμενος. Ἐὰμ δέδωκα δέδωκῃς, κη. ἄοριστος β. Ἐὰμ δῶ δῶσ δῶ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ. Ἐνεώσω.

Διδόμαι. Πῶσαι κρείμενος. Δεδωκέναι. ἄοριστος β. Δοῦμαι. Μέλλωμ. Δώσειμ. Μετοχὰι ἐνεργητικαί. Ἐνεώσω.

Ὁ Διδούς, ἢ Διδούσα, τὸ Διδόν. Πῶσαι κρείμενος. Ὁ Δεδωκός, ἢ Δεδωκυῖα, ἢ Δεδωκός. ἄοριστος β. Ὁ Δούσ, ἢ Δούσα, ἢ Δόν. Μέλλωμ. Ὁ Δώσωμ, ἢ Δώσουσα, τὸ Δώσωμ.

Ὄριστικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσω.

Διδόμαι Δίδοσαι, καὶ Δίδου Δίδοται, Διδόμεθομ Διδόμετομ Δίδοθιμ Δίδοθιτομ Διδόμεθα Δίδοθε Δίδονται. Πῶσαι κρείμενος. ἘΔιδόμην ἔδιδόσο, καὶ ἔδιδου ἔδιδότο. ἔδιδόμεθομ ἔδιδόμετομ ἔδιδόθημ. ἔδιδόμεθα ἔδιδόθε ἔδιδόντο. Πῶσαι κρείμενος. Δέδομαι Δέδοσαι Δέδοται. μετ' ὀλίγομ μέλλωμ. Δεδόσομαι Δεδόση Δεδόσεται.

ὑπερσωτέλικος. Ἐδέδομην ἔδέδοσο ἔδέδοτο. ἄοριστος α. Ἐδόθημ ἔδοθησ ἔδοθη. Μέλλωμ α. Δοθήσομαι, σῆσεται. μέσος ἄοριστος β. ἔδομην ἔδοσο, ἢ ἔδου ἔδοτο. μέσος μέλλωμ α. Δόσομαι, σῆσεται. Πρὸς αὐκτικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσω.

Δίδοσο, καὶ Δίδου Διδόσω Διδόσομ Διδόσωμ Διδόσοτε Διδόσοτα σαμ. Πῶσαι κρείμενος. Δέδοσο Δεδόσω. ἄοριστος α. Δόθητι Δοθήτω. μέσος ἄοριστος β. Δόσο, καὶ Δοῖ Δόσω.

Εὐκτικὰ παθητικὰ. Ἐνεώσω.

Διδόμην Δίδοιτο Διδόιτομ Διδόιμεθομ Διδόιτομ Διδόιθημ Διδόιμεθα Διδόιθε Διδόιντο. Παρακείμενος. Δεδόιμην Δεδόιτο Δεδόιτο. μετ' ὀλίγομ μέλλωμ. Δεδόοιμην Δεδόοιο Δεδόοιτο.

Aoristus. i. datus fuisset fuisset fuisset. Futurū primū det
deris detur. Medius aoristus. ii. dedissem fies flet. Medium
Futurum primū deni des det.

Subiunctiua passiua, præsens

Si der deris detur. si demur demini dentur.

si demur demini dentur. Præteritum perfectū si datus fue-
rim fueris fuerit. Aoristus. i. si datus fuero eris rit. Medi^o aor-
istus secundus si dederō dederis dederit.

Infinitiuua passiua, præsens.

Dari. Præteritū perfectū datum esse. Postpaulo futurum.
datum iri. Aoristus. i. datum fuisse. Futurū primū datum iri.
Medius aoristus. ii. datum esse. Mediū futurum. i. datum esse

Participia passiua, præsens.

Qui datur. quæ datur. quod datur. Præteritum perfectum
Hic datus. hæc data. hoc datum. Postpaulo futurum.
Hic dandus. hæc danda. hoc dandum. Aoristus primus.
Hic dat^o. hæc data. hoc datū. Futurū primū. Hic dand^o. hæc
danda hoc dandum. Medius aoristus secundus. qui dedit
q̄ dedit. q̄ dedit. Medium futurū. i. Hic daturus. hæc da-
tura. hoc daturum. De quarta cōiugatione eorū quæ in mi.
Quarta cōiugatio eorū quæ in mi. fit a sexta cōiugatione
barytonorū verborum in yo desinentium. vt Iungo iungo
habet autem ypsilon in penultima actiui & passiui. vt
iungo iungor.

Indicatiua actiua, præsens.

Iungo iungis iungit. iungitis iungunt. iungimus
iungitis iungūt. & ionice iungunt. Præteritū imperfectum.
Iungebam bas bat. iungebatis iungebant. iungebamus
iungebatis iungebāt. Alia autem tempora defecerunt. nam
ea q̄ quartæ. vsq̄ ad præteritū impf. inflectūt. Impatiuū iū-
ge iungat. Infinitiuum iungere. Participium
Hic iungens. Hæc iungens. Hoc iungens.

Indicatiua passiua, præsens

Iungor iungeris iungitur. iungimur iungimini
iungunt. iungimur iungimini iungunt. Prīmū imperfectum
iungebar baris iungebat. Iungebamur iungebamini iunge-
bant. iungebamur iungebamini iungebant. Imperatiuum.

Ἀόριστος α. Δοθεῖν Δοθεῖς Δοθεῖν. Μέλλω α. Δοησόμεν
σοιο, σοίτο. Μέσος ἄοριστος β. Δοίμην Δοίτο Δοίτο.
μέσος μέλλω α. Δοσοίμην Δόσοιο Δόσοιτο.

ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώσ

ἔαρ Διδῶμαι Διδῶ Διδῶν. ἔαρ Διδῶμεθον Διδῶδορ Διδῶδορ.
ἔαρ Διδῶμεθα Διδῶθε Διδῶνται. Παρακείμενος. ἔαρ δεδῶμαι
Δεδῶ Δεδῶται. Ἀόριστος α. ἔαρ Δοῶ δοῶ δοῶ. Δοῶ
μέσος ἄοριστος β. ἔαρ Δῶμαι δῶ δῶται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώσ.

Διδῶν, πῶρακείμενος. Δεδῶν, μετ' ὀλίγον μέλλω.
Δεδῶσθαι. ἄοριστος α. Δοῶναι. μέλλω α. Δοῶσθαι.
μέσος ἄοριστος β. Δοῶν. μέσος μέλλω α. Δοῶσθαι.

Μετοχαί παθητικά. Ἐνεστώσ.

Ὁ Διδόμενος, ἢ Διδομένη. Ἔ Διδόμενον. Παρακείμενος.
Ὁ Δεδομένος, ἢ Δεδομένη, τὸ Δεδομένον. μετ' ὀλίγον μέλλω.
Ὁ Δεδόσμενος, ἢ Δεδοσμένη, τὸ Δεδόσμενον. Ἀόριστος α.
Ὁ Δοθεῖς, ἢ Δοθεῖσα, ἔ δοθεῖν. μέλλω α. Ὁ Δοησόμενος.
ἢ Δοησομένη, ἔ Δοησόμενον. μέσος ἄοριστος β. Ὁ δόμενος.
ἢ Δομένη, τὸ δόμενον. μέσος μέλλω α. Ὁ Δοσόμενος, ἢ Δοσομένη
τὸ Δοσόμενον. Περὶ φθι τετάρτης σύζυγος ἦν εἰς μι.

Ἡ τετάρτη σύζυγος ἦν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ φθι ἐκτικῆς σύζυγος
ἦν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς υω ληγόντων. διορ ζευγνύω, ζεύγνυμι.
ἔχει δὲ τὸ υ ἔν τῃ παρὰ ληγούσῃ τῃ ἐνεργητικῇ, μὲν παθητικῇ, διορ
ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ὅριστικά ἐνεργητικά, ἔνεστώσ.

Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυτο, ζεύγνυτο, ζεύγνυμεν,
ζεύγνυτε, ζεύγνυσι, καὶ ἰωνικῶς ζευγνύασι. Πῶρατατικός.

Ἐζεύγνυμι, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτο, ἐζευγνύτην, ἐζεύγνυμεν,
ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσθε. Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἤ ἐλίπον, τὰ γὰρ φθι
τετάρτης μέχρι παρατατικῶν κλίνονται. Προστακτικῶν.

Ζεύγνυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμφατον. ζευγνύεται. Μετοχή.
Ὁ ζευγνύς, ἢ ζευγνύσα, τὸ ζευγνύμι. Ὅριστικά παθητικά, ἔνεστώσ.

Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσθαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον, ζεύγνυδορ,
ζεύγνυδορ. ζευγνύμεθα, ζεύγνυθε, ζευγνύται. Παρατατικός.
Ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυτο, ἐζευγνύμεδορ, ἐζευγνυδορ, ἐζευ
γνύσθην, ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυθε, ἐζεύγνυτο. Προστακτικῶν.

Iungere iungatur, iungimini iungantur. iungimini iungantur. Infinitiuum iungi. Participia. Qui iungitur, Quæ iungitur, Quod iungitur.

Substantiuum uerbum. Præsens

Sum es est, estis sunt, sumus estis sunt. Pt̃m̃ imperfectū & pt̃m̃ perfectū fui fuisti fuit, fuistis fuerūt, fuimus fuistis rūt. Pt̃m̃ plusq̃ perfectū fuerā fueras fuerat. Futurum ero eris erit & rit, erimus eritis erunt, erimus eritis erunt. Imperatiuum.

Es esto, este sint, este sint & sint. Optatiuum. Essem esses esset, essetis essent, essem⁹ essetis essent, & essent. Futurū. Sim sis sit, simus sitis sint, simus sitis sint.

Subiunctiuū si fuero ris rit, fueritis rint, si rimus ritis rint.

Infinitiuum esse. Futurum fore. Participia

Hic ens h⁹entis, hæc ens h⁹entis, hoc ens h⁹entis. Futurū hic futur⁹ huius futuri, hæc futura hui⁹ futuræ, hoc futurū hui⁹ futuri.

Sed de declinatione uerborum satis

Nūc at̃ de cōiugatione tēporū & mutationi

bus uocalium & diphthongorum, &

formatione temporum & quibus

dā necessariis regul̃ dicas

mus.

Ζεύγνισσ, Ζῆγνύσσω, Ζεύγνισσον, Ζῆγνύσσω, Ζεύγνιστε, Ζῆγνύσσω
σαμ. Απαρέμφατον, Ζεύγνισσ. Μετοχαί. Ὁ Ζῆγνύσ
μενος. ἢ Ζῆγνυμιλιν, τὸ Ζῆγνύμισον.

ὑποαρκτικὸν ἤμα. Ἐνεσώσ.

Ἐιμί ἐι ἐσί, ἐσὸμ ἐσομ, ἐσμέμ ἐσέ ἐίσι. ἤρατατικόσ, καὶ παρὰ
κείμενος. ἢ ἢσ ἢμ, ἢτομ ἢτημ, ἢμεμ ἢτε ἢσαμ. ὑπερσωτέλις
κοσ, ἢμῶ ἢσο ἢτο. μέλλωμ. ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται, καὶ ἔσαι.

ἔσομέσομ ἔσεσομ ἔσεσομ, ἐσομέθα ἔσεσθε ἔσονται, προσαρκτικόν,

ἔσο, ἔσω, ἔσομ, ἔσωμ, ἔσε, ἔσωσαμ, καὶ ἔσωμ. Εὐκτικόμ, εἶλω

εἶσο εἶν, εἶτομ εἶτιμ, εἶμεμ εἶτε εἶσαμ, καὶ εἶμ μέλλωμ, εἶσοίμ

εἶσο, οἶσο, οἶσοιτο, οἶσοίμεσομ ἔσοίσοιμ, οἶσοίμεθα οἶσοιθε ἔσοίμ

το, ὑποαρκτικόμ, εἶμ ὦ ἢσ ἢ, εἶμ ἢτομ ἢτομ, εἶμ ὦμεμ ἢτε ἔσομ.

Απαρέμφατον, εἶναι μέλλωμ, ἔσεσθ. Μετοχαί.

Ὁ ὦμ, τοῖ οὐτ(θ). ἢ ὄσασ, φη) ὄσασ, ὄ' ὦμ, τοῖ οὐτ(θ). μέλλωμ, Ὁ ἔσοσ

μισσοσ, τοῖ ἐσομλίου, ἢ ἐσομλίμ, φη) ἐσομέμωσ, τὸ ἐσομμισον, τῶ

ἐσομέμου. Αἰτὰ περὶ μὴν φη) κλίσεωσ τῶν ῥημάτων ἄλιν,

καὶ περὶ φη) συγγενείασ τῶν ῥημάτων, καὶ μεταβοσ

λῶν τῶν φωνέντων, καὶ διφθόγγων, καὶ

ῥηματισμοῦ τῶν ῥημάτων, καὶ τι

νωμ ἀναγκαίωμ κανόν

νωμ λέγωσ

μεμ.

DE COGNATIONE TEMPORVM ET MVTA
bilibus, & immutabilibus vocalibus, & di
phthongis, & de formatione
temporū & nōnullis re
gulis necessariis

De cognatione temporum.

CVM tria sunt principalia tempora, videlicet præsens. Præteritum perfectum & Futurum, a quibus fiunt alia tria, Ptm̄ impfe. & Ptm̄ plusq̄perfe. & Indeterminatum, tres cognationes sex videntur temporum, præsens & præteriti imperfecti, præteriti perfecti & plusq̄perfecti, futuri & indefiniti. Vnde & præteritū impfe. præsens seruat cōsonantem, vt scribo scribebam, ptm̄ plusq̄perfectū præteriti perfecti, vt scripsi scripseram. Aoristus, futuri, scribam scripsi. Sunt aut̄ finales futuri tres psi. xi. sigma. præter imutabiles. & tres præteritorū perf. phi. chi. cappa. Vnde si futurū psi habet præteritum pfectum phi, vt scribā scripsi. Si vero fututum xi, ptm̄ perfectū chi, vt dicā dixi. Si autem futux sigma, præteritū perfectū cappa vt ipebo impleui & in immutabilem autem, & etiā contracta & in mi, in ca faciunt præteritum perfectum.

De omni verbo.

Omne verbū vel a vocali incipit, vel diphthongo, v' consonante, si quidem a vocali vel mutabili vel immutabili.

De ab immutabilibus vocalibus incipientibus.

Siqdē ab imutabili videlicet ita. iota. y. o magno nulla mutatio fit in p̄teritis, vt resono nabam resonui resonuerā nūtaucupor, bar aucupat⁹ sum fuerā fui, Iniurius sum erā fui fueram. Iniurius fui Iuuio iuuabam iuuui iuueram iuuui. hæ & immutabiles appellatæ sunt quoniā non mutant̄. Si vero verbum incipit a vocali mutabili, siue vertibili videlicet a, e, o, fit mutatio in p̄teritis quod temporale augmentum vocamus, & si incipit ab a, mutatur cōmuniē alpha in ita, vt pficio pficiebā p̄fici p̄fecerā p̄feci. Excipitur desuesco scebam & abhorreo abhorrebā prop̄ concursu

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ
 ΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΑ-
 ΦΘΟΓΓΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
 ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΝΩΝ ΚΑΙ
 ΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΩΝ.

Περί φθι συγγενείας τῶν χρόνων.

Ρῶν ὄντων τῶν ἀρστικῶν χρόνων δηλονότι. ἐνεῶν Θ ,
 παρακειμένου, καὶ μέλλοντος Θ , ἀφ' ὧν γίνονται ἄλλοι
 τρεῖς, παρατατικός, ὑπερσωτέλικος, καὶ ἀόριστος, τρεῖς
 συγγενεῖαι τῶν ἐξ φαίνονται χρόνων, ἐνεῶν Θ , καὶ παρα-
 ρατατικός, παρακειμένου, καὶ ὑπερσωτέλικου, μέλλ-
 οντος Θ , καὶ ἀόριστου, ὅδε καὶ ἡ ἀπαρατατικός ἐν τῷ ἐνεῶντος φυλάττει
 σύμφωνον, ὅσον γράφα, ἔγραφοι, ὁ ὑπερσωτέλικος τῷ παρακειμέ-
 νου, ὅσον γέγραφα, ἐγγράφημι, ὁ ἀόριστος, τῷ μέλλοντος Θ , ὅσον γράψω,
 ἔγραφα. εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μέλλοντων τρεῖς, ψ, ξ, σ, πλὴν τῶν
 ἀμεταβόλων, καὶ τρεῖς τῶν παρακειμένων, φ, χ, κ, ὅδε καὶ εἰμὲν
 ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ, ὅσον γράψω, γέγραφα.
 εἰ δὲ ὁ μέλλων τῷ ξ, ὁ παρακείμενος τῷ χ, ὅσον λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ
 ὁ μέλλων τῷ σ, ὁ παρακείμενος τῷ κ, ὅσον πλῆσω, πέπληκα, καὶ τὰ εἰς
 ἀμεταβόλου δε, καὶ εἰ τὰ σαυρημένα, καὶ εἰς μι, εἰς κα ποιούσι
 τὸν παρακείμενον.

Περί παντός σχήματος Θ .

Πᾶν δὴ σχῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου,
 εἰμὲν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικῶν, ἢ ἀμεταβόλου.

Περί τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνήεντων ἀρχομένων.

εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω. οὐδεμία τροπὴ γί-
 νεται ἐν τοῖς παρῶν κείμενοις, ὅσον ἠχέω, ἠχέοι, ἠχῆκα, ἠχῆκαί, ἠχῆσα,
 ἔξηνω, ἔξηνωι, ἔξηνκα, ἔξηνκαί, ἔξηνσα, ὑβρίζω, ὑβρίζοι, ὑβρίκα, ὑβρίκαί,
 ὑβρίσα, ἀφέλω, ἀφέλωι, ἀφέλωοι, ἀφέλωκα, ἀφέλωκαί, ἀφέλωσα,
 ταῦτάτοι καὶ ἀμεταβόλα προσηγόρευται, ὡς μὴ τρεπόμενα.
 εἰ δὲ τὸ σχῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικῶν, εἴτ' οὖν τρεπτοῦ
 δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῶν κείμενοις, ἢ μὲν χρονικῆν
 ἄσκησιν καλοῦμεν, καὶ εἰμὲν ἄρχεται ἀπὸ τῶ α, τρεπεται κοινῶς
 τὸ α εἰς η, ὅσον ἄνω, ἠνώ, ἠνώκα, ἠνώκαί, ἠνώσα, ἡταιρεῖται τ' ὁμοίως
 ἔσω, ἀπέσω, καὶ ἐκδίξομαι, ἀκδίξομαι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν

duorū ita & ſpiro, qđ ſpiro bā ne icidat ī ibā & audio qđ au
 dio, ebā ne cōicidat in ibam, quod ibam. Si autē ab e incipit
 ſimiliter mutāte in ita vt miſereor rebar, miſer⁹ ſum, fuerā
 tus ſum. Præter notata in quibus manens e pſilon aſſumit
 iota, vt habeo ebā, dico ebā, capio capiebā, ſto bā, ſequor ſe
 q̄bar, dimitto tebā, conuiuor uabar, ſerpo pebā, ſerpo ſer
 pēbā, traho hebā, traho bam, traho bam cōſueſco ſcebā con
 ſueſco, ſueui, induo indutus ſum, operor bar. Si ab o, mutāte
 omicron in omega, vt nomino nabam, nominaui nomis
 nauerā noīaui. Apud poetas autē hæc ſine augmēto ſiue im
 mutabilia manēt pp̄e metræ more ionico, vt audiuit p̄ uuit ī
 pulit pro impulit, nominauit pro nominauit.

De attico præterito perfecto.

Quando autē verbum incipit a mutabilibus his vocalibus,
 attici faciunt propriū præteritum p̄fectū actiuū & paſſiuū
 & medium, principales duas literas præſentis addentes
 cōmuni præterito perfecto, & tertiā ſyllabā corripicētes te
 traſyllabi ſi lōga ſit, vt audio audiui cōmuniē, & audiui at
 tice, yngovnxi communiter, & vnxi attice, venio ve
 ni cōmuniter & veni attice, Mediū ptm̄ perfectum. Fero tu
 li communiter & tuli attice, iuro iuravi communiter & iur
 ravi attice, perdo perdidī, & perdidī, fodio fodi & fodi
 perdo perdidī mediū ptm̄ perfe. & attice perdidī, ſimiliē & ī
 paſſiuū vt vnctus ſum, firmatus ſum, firmatus ſum
 ī q̄buſdā vero ſolū addūt e, vt īpul⁹ ſū īpul⁹ ſum, emi emi
 emebam emebam, vidi vidi videbam, iuſſi iuſſi. Sed in
 tellexit & dixit poetica, iueniūt ēt qđā quoꝝ tertia ſyllā nō
 corripitur, vt erraui, firmaui a firmo, & excitaui excitaui
 ab excito.

De a diphthongis incipientibus verbis.

Si at a diphthongo incipit verbū v'l a mutabili v'l ab immutabili
 Si ab imutabili videlicet *ca, ea, ou*, nllā mutatio fit, dormio, mi
 ebā & bā attice, cōiector, ctabar mīgo gebā. ſi at a mutabili
 videlicet *av, av, oi*, fit eadem mutatio mutabilium vocalium.

Si ab *av*, mutatur a in ita & i ſubſcribitur, vnde & *ii*,
 diphthong⁹ eſt impropria, vt tollo lebā, ſuſtuli lerā. Si at ab
av, mutāte alpha in ita, vt modulor modulabar lat⁹ ſum, mo

ἄνω καὶ ἄνω, τὸ πνεῦμα ἄνω, ἵνα μὴ σιωπηλῶσιν ἡμεῖς καὶ ἄλλοι, τὸ
 ἀκούω, ἄνω, ἵνα μὴ σιωπηλῶσιν ἡμεῖς καὶ ἄλλοι, ἐπορευόμενοι. εἰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 ἀρχεῖ, ὁμοίως τρέπεται ἡμεῖς εἰς κ. διορ ἐλεῶ, ὦ, ἡλέεο, οὐμ, ἡλέεκα, ἡλέη
 κερ, ἡλέεσα, πλὴν ἄνω σεσημειωμένωμ, ἔντισ μόνωμ τ. ε, προσλαμβάνει
 κρη, διορ ἔχω, εἰχομ, εἴπομ, ἐλω, εἴλομ, ἐσηκω, εἰσηκίμ, ἔσομαι,
 εἴπομ, ἐάω, ὦ, εἰκομ, ὠμ, ἐσιω, εἰσιώμ, ἐρπύζω, εἰρπύζομ, ἐρπω, εἰρ
 πομ, ἐλκω, εἴλομ, ἐλκύνω, εἴλκωμ, ἐρύω, εἴρυομ, ἐδίξω, εἴθιζομ, ἐδα,
 εἴωδα, ἐώ, εἴμαι, ἐργάζομαι, ἐργάζομ, εἰ. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται
 τὸ ο μικρὸν εἰς ὦ μέγα, διορ ὀνομάζω, ὠνόμαζομ, ὠνόμακα, ὠνομάσ
 κημ, ὠνόμασα, παρὰ ποιητῶν δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναυκῆτα, εἴτε ἀπρεπῆα
 μὲν οὐσὶ διὰ τὸ μέτρον ἐδίξω, διορ ἀκούσεμ, ἀντὶ ἡκούσεμ, ἔλαυνεμ
 ἀντὶ ἡλαυνεμ, ὀνόμωμ, ἀντὶ ὀνόμωμ.

Περὶ τοῦ ἀπικουῦ παραιφιλίου.

Ὅτε δὲ τὸ ῥήμα ἀρχεται ἀπὸ ἄνω μεταβολῆς, τούτωρ φωνέντωρ
 δι' ἀπικουῦ ποιούσιν ἴδιον παραικείμενον ἐνεργητικόν, κρη παθητικόν,
 κρη μέσομ, τὰ ἀρχικὰ δὲ ἄνω γράμματα τῶν ἐνεσῶτος προσιδέτες ἡμεῖς
 κοινῶ παραιφιλίω, κρη πλὴν τρίτην συλλαβὴν συσέλλοντες τῶν τετρα
 συλλαβῶν, εἰ μακρὰ εἰμ, διορ ὀνομάω, ἡκούκα κοινῶσ, καὶ ἀκίνοα ἀπικ
 κῶσ, ἀλείφω, ἡλίφα κοινῶσ, καὶ ἀλλήλιφα ἀπικῶσ, ἐλεῦδα, ἡλύδα
 κοινῶσ, καὶ ἐλήλυδα ἀπικῶσ μέσοσ παραικείμενοσ, ἐνέγκω, ἡνεγκα
 κοινῶσ, κρη ἐνήνοχα ἀπικῶσ, ὀμῶ, ὠμωκα κοινῶσ, κρη ὀμῶμοκα
 ἀπικῶσ, ὀλέω, ὦ, ὠλεκα, κρη ὀλώλεκα, ὄρυσω, ὄρυχα, κρη ὄρῶρυχα,
 ὄλλω, ὠλα μέσοσ παραικείμενοσ, καὶ ἀπικῶσ ὄλλα, ὀμοίωσ, κρη ἔν
 τοῖσ παθητικοῖσ, διορ ἡλίμμαι, ἀλλήλιμμαι, ἡρψμαι, ἐρήμμαι, ἔν
 ἐνοῖσ δὲ μόνωρ προσιδέασιν ε, διορ ὠσμαι, εῶσμαι, ὠνημαι, ἐωνμαι,
 ὠνοῖμμαι, ἐωνοῖμμαι, ὠσακα, εῶσακα, εῶσωμ, ὠνωγα, ἀνωγα, τὸ δὲ εὐεθε
 κε, κρη ἔφτε, ποιητικὰ, εὐζηται δὲ καὶ τινὰ ὦρ ἢ τρίτην συλλαβὴν ὅσιν
 ἐλλεται, διορ ἀλάλημαι ἐρήρκα, ἀπὸ τοῦ εἰρίδω κρη ὠρκα, ὄρῶρκα,
 ἀπὸ τοῦ ὄρα.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγου ἀρχομένων ῥημάτων.

εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἀρχεῖ τὸ ῥήμα, ἢ ἀπὸ ῥεπῆσ, ἢ ἀπὸ ἀτρεπῆσ,
 εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρεπῆσ, διηλονότι, ὠ, φ, σ, ὁὐδ' ἐμία τροπή γίνεται, διορ εὐδα
 εἴπομ, κρη ἡπόρ ἀπικῶσ, εἰκάξω, εἰκαξομ, οὐρέω, ὠ, οὐρεομ, εἰ εἰ δὲ ἀπὸ ῥε
 πῆσ, διηλονότι, αι, αι, οι, γίνεται ἢ αὐτὴ ῥοπή ἢ μεταβολικῶν φωνέντων
 εἰ μὲν ἀπὸ τῶν αι, τρέπεται τὸ α εἰς κ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται, ὅθεν καὶ τὸ μ
 διφθόγγος ὄδει κατὰ χρῆσιν, διορ αἶρω, ἡρομ, ἡρκα, ἡρκαμ, εἰ δὲ ἀπὸ ὄρ
 αι, τρέπεται τὸ α εἰς κ, διορ ὠλέω, ὦ, ὠλεομ, οὐμ ἡλκω, ἡλκῶ

dulatus fuerā. lat⁹ sum. si āt ab oi, mutaēo micron ī ω & iota
subscribitur. vnde & ω diphthongus est impropria vt mi
fereor rebar misertus sum. praet̄ excepta immutabilia vt so
lus sum sol⁹ fuit. ploro ui. ebr̄io ui vinū emo emi. īsanio iui
auguror auguratus sum. auguror auguratus sum, auguror
auguratus sum. temonem rego, rexi. temonem rego rexi. te/
monē dirigo xi. qdā vero & tumeo & domū guberno nota

De a consonantibus incipientibus verbis. (Quē
Si vero a cōsonante incipit verbum. Prīm impf. & Aoristus
primus & secundus assumunt e, quod syllabicum incremē
tum uocamus, vt scribo scribebam scripsi scribebam.

De Praeterito perfecto & quando geminat̄.
Quādo aut̄ primū pfectū horū incipit a longa natura, vel pos
sitione, ab eadem incipit & p̄teritum perfectū vt emebam e
mi. rūpebam rupi. seminabam seminauī. qn̄ āt incipit a bre
ui vel cōi, geminatur praeteritum perfectum per consonan
tem praesentis, vt verberabā berauī. dicebam dixi. libabā li
bauī. scribebam scripsi. sculpebam sculpsi. lauabā laui, praet̄
incipientia a gno & gri, vt cognosco cebam cognouī.

Vigilo vigilauī, ppt̄ enim cacophoniam non geminantur.
& incipientia ab rho, vt exerceo rhetoricā, exercui. sed ma
culata, & alia poetica, & incipiētia a duplicib⁹. ρ. ε. ϕ. vt uiuo
vixi. ferueo bui. canto cecini, sed ab aspiratis θ. φ. χ. incipien
tia geminantur quidē, sed vertunt̄ aspiratae in tenues quoq̄
thita in taf vertitur, vt speculor culatus sum. phi in pi, vt vo
co vocauī. chi ī cappa, vt digero digessi. Cum vero praesens
incipit a lābda vel mi attici faciunt p̄priū praeteritū p̄fe. ab
lectiōe primi λ. & mi, & abundantia iota, vt capio capiam ce
pi cōmuniter & cepi attice, sortior sortiar sortit⁹ sum & tit⁹
sum. sortior tit⁹ sum. sortiar tit⁹ sum & tit⁹ sum, vñ fatū. Cū
uero primū perfectū incipit a consonāte, breuem habet inci
pientem, vel communem. notantur volauī cecidī possedi
memini. licet eī nō habeāt mutā añ immutabilem, tamen fa
ciunt communem syllabam.

De praeterito plusq̄perfecto
Prīm plusq̄perfectum vero assumit e augmentum, vt scripsi

scripseram.verberaui verberaueram.

De augmento compositoz verborum.

Istis sic habentibus oportet scire, q̄ cū p̄positiones nil plus verbo significant in compositione, fit consuetum au gmentū in principio verbi ante p̄positionem, vt dico dicebā.dormio dormiebā.purgo purgabā.Cū vero plus eo si gnificāt, fit augmētum post p̄positionē in principio ver bi, vt obaudio obaudiebā. peicro peierabā.laudo laudabā. describo describebā.significo significabā. In his autem igre diente augmento abiicitur vocalis p̄positionis.

Sed incipiētia a p̄positionib⁹ more attico extrinsec⁹ faciūt au gmentum, vt supplico supplicabā.dubito dubitabam. Sed turbo turbabam.& corrigo corrigebā.& tolero tolerabam. & debacchor abar.tus sū.& iudico vt arbiter, aut vt arbiter. duplex augmentum faciunt. Item quaedam a dys & eu in/ cipiētia intrinsecus augent, vt facile credo, facile ebā. placeo placebā.bñiuro bñiurabā.beneficio afficio.afficiebam.nuu/ tio nuntiabam. His sic dictis formandum esset & tpa specialē, & q̄sdā regulas necessariūssimas manifestandū.

De formatione temporum.

A verbero ptm̄ imperfectū verberabā, mutatiōe o in on, ad dito e augmenti, vel a verberantis abiectione tos & additiōe e, seruat autem omnia p̄sentis.

De Præterito perfecto

Præteritum perfectū a futuro mutatiōe o in alpha, & psi in phi. Vnde qn̄ futurum psī habet, Ptm̄ perfe. phi, habet autē eandē penultimā futuro, vt verberabo verberaui, scribā scri psi, faciam feci, dabo dedi, p̄ter dissyllaba verba quintæ coniugationis e penultimantia. hæc enim e futuri in a vertunt i præterito perf. vt tondeo ton debo totondi. semino seminabo aui. mitto mittam misi. in/ terfacio interficiā interfeci, & p̄ter dissyllaba primæ & se cundæ cōiugationis barytonoz. hæc em̄ mutāt e in o more attico, vt dico dicam dixi communiter, & dixi attice. plico plicabo plicui communiter, & plicui attice. mitto mittam misi communiter & misi attice. irriigo irriigabo irriigau

communis & irrigauit attice. Omne autē ptm̄ perfectum ī ca
longa penultimans, si abiicit cappa, corripit penulti
mā more ionico. vt sto steti, steti. ascēdi, di. mortu⁹ sum. iteris
timui timui. genui genitus sum. De medio
Mediū ptm̄ perfectū verberauī p pi. de quo sciēdū q̄ qñ p̄
sens p vnā simplicē cōsonātem pferē per eādē & mediū p̄
teritū perfectum, vt dīco dixi. suadeo suasi. linquo liqui.
Qñ autē p̄sens per duas cōsonātes pferē, tunc medium p̄teri
tum perfectū seruat cōsonātem verbalis quod a praesenti
deducitur, vt a furor furtum verbale, medium p̄teritū perfe
ctū furat⁹ sum. A verbero forma, mediū p̄teritū p̄fectū ver
berauī, a noceo nocumentū nocui mediū ptm̄ perf. qd̄ & ab
obsum nascitur. Si autē verbale duas cōsonātes habet ex p̄
senti, seruat eadē & mediū p̄teritū p̄f. vt a sterto sternutas
mētū mediū ptm̄ perf. stertui. cum vero p̄sens finiens ī zita
vel duo signa in xi futurum facit, tūc mediū ptm̄ perfectū
gāma habet, vt clamo mabo clamaui. percutio cutiā p̄cussi.
Cū vero p̄sens ī zo desinēs ī sigma futuru⁹ facit, delta mediū
ptm̄ p̄f. habet, vt dīco dicā dixi. Quando autē p̄sens pu
re p̄ferē & medium p̄teritū perfectum similiter, vt audio au
diui cōmunis, & audiui attice. penultimā autē eandē hēt me
diū ptm̄ perfectū p̄rio praeterito perfecto, vt verberauī aui.
percussi cussi. neui neui. Qñ autē inuentū fuerit e in dissylla
bo futuro, si solū mutatē in o ī medio praeterito perfecto, vt
dicā dixi. pariā peperī. gignā genui. semiabo aui. corrupam
corrupi. Si autē cū iota ī diphthōgo e iota silt mutatē in o, &
iota ascribitur, vt suadeo suadebo. suasi suasi. cognosco co
gnosca noui scio, cedo cedā ssi. & attice vi⁹ lū. Sed dissylla
ba ī vnū. l. seruāt e et in medio ptō perfecto, vt curo curabo
curauī & curauī conuersione e in ita vnde curans. finiam fi
niui. Qñ autē p̄sens p duas immutabiles pferē tūc mediū p̄
teritum p̄fectū α imutabile habet, vt laboro rauri. incido in
cidi. Qñ autē p̄ns α diphthōgo penultiat, cōuertitē α in ita in
medio ptō p̄fecto, & iota subscribitē vt appareo apparui. os
scito oscitauī. furo insanui. scio scui. Cum vero futuru⁹ supe
rat syllabis p̄sens, tūc ptm̄ perfectū, mediū p̄teritū perfectū

κοίνωσ, ηχη βέροχα ἀπικῶσ. Πᾶσ δὲ παρακείμενοσ εἰσ κα,
μακρᾶ παραλήγοσ, εἰ ἀποβάλλει ὅ κ, συεῖλλει τῶ παραλήγουσ αρ
ἔθει τανικῶ, διορ ἔσακα, ἔσακα, βέθικα, βέθακα, τέθικα, τέθικα, Δέ δ' οἰ
κα, Δέ δ' οἰ, γέγκικα, γέγκακα. Περὶ τοῦ μέσου.

Ὁ μέσοσ παρακείμενοσ, τέτυπα Διά π, περὶ οὗ ἴσορ ὅτι ὅτε ὁ ἐνε
σῶσ δ' ἰ ἐνόσ ἀπλοσ συμφῶνοσ ἐκφέρεται, Διά τῶ αὐτοσ καὶ ὁ μέσοσ
παρακείμενοσ, διορ λέγω λέλεγα, πείθα, πέποιθα, λείπα, λέλοιπα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ Διά δύο συμφῶνοσ ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσοσ παρακεί
μινοσ φυλάττει ὅ σνμφωνοσ τῶ ζηματιτοσ, ὅπερ ἀπό τῶ ἐνεσῶσ
παράγεται, διορ ἀπό τῶ κλέπῳ, κλοπὴ τὸ ζηματικῶρ, ὁ μέσοσ παρα
κείμενοσ, κέκλωσα, ἀπό τῶ τύπῳ τύποσ, μέσοσ παρακείμενοσ, τέτυ
πα, ἀπό τῶ βλάπῳ, βλάβη, βέθλαβα μέσοσ παρακείμενοσ, ὅσ καὶ ἀπὸ
τῶ βλάθω γίνεται, εἰ δὲ ὅ ζηματικῶρ δύο σνμφωνᾶ ἔχει ἐκ τῶ ἐνεσῶ
σ, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσοσ παρακείμενοσ, διορ ἀπό τῶ ζέγκω, ζό
γκοσ, ὁ μέσοσ παρακείμενοσ, ἔξρογκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ λήγοσ εἰσ ζ
ἢ εἰσ δύοσ εἰσ ζ τὸρ μέλλοντα ποιῆ, τότε ὁ μέσοσ παρακείμενοσ ὅ
γ ἔχει, διορ κρέζω, κρέξω, κέκρεγα, κλήσω, κλήξω, πέπληγα.

Ὅτε ἡ ὁ ἐνεσῶσ εἰσ ζω λήγοσ εἰσ σ τὸρ μέλλοντα ποιῆ, ὅ δ' ὁ μέσοσ
παρακείμενοσ ἔχει, διορ φράζω, φράσω, πέφρασα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ κα
δαρῶσ προφέρεται, ηχη ὁ μέσοσ παρακείμενοσ ὁμοίωσ, διορ ἀκούω, ἤκουα
κοίνωσ, ηχη ἀνύκωσ ἀπικῶσ. Παραλήγουσ αρ δὲ τῶ αὐτῆρ ἔχει ὁ μέ
σοσ παρακείμενοσ ὡσ πρώτῳ παρακεμιλίω, διορ τέτυφα, τέτυπα,
πέπληχα, πέπληγα, νέμικα, νέμικα. Ὅτε δὲ εὐρεθῆ εἰ μ δισυνλλάβῃ
μέλλοντι, εἰ μὲν μόνορ, τρέπε τ' εἰσ οὗ ὡσ μέσῳ παρακείμενοσ, διορ
λέξω, λέλόγα, τέξω, τέτοκα, γγῶ, γγῶνα, ἀπερῶ, ἔσπορα, φθερῶ, ἔφθο
ρα. Εἰ δὲ μετὰ τῶ ἰν Διφθόγγῳ, ὁμοίωσ ὅτ' ε τρέπεται εἰσ ο, ηχη
ὅτ' ἰ προσγράφεται, διορ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιδα, εἶδω, εἶσω,
εἶκα, εἶδα, εἶνω, εἶξω, εἶκα, ηχη ἀπικῶσ, εἶοικα. τὰ δὲ Δισυνλλάβα εἰσ
ἐρ λητροῦσι τὸ ε καὶ ἔν ὡσ μέσῳ παρακείμενοσ, διορ μέλω, μελῶ, με
μελα, καὶ μέμηλα, τροπῆ τῶ εἰσ η ὅτερ μεμῶσ, τελῶ, τέτελα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ Διά δύο σμεταβόλωσ ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσοσ πα
ρακείμενοσ ὅτ' ἀμεταβόλωσ ἔχει, διορ κάμνω, κέκαμα, τέμνω, τέτω
μα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ τῆσ Διφθόγγῳ παραλήγει, τρέπεται τὸ α εἰσ η
ἐν ὡσ μέσῳ παρακεμιλίω τὸ ἰ ὑπογράφεται, διορ φαίνω, πέφηνω, χαί
νω, κέχηνω, μαίνω, μαίμηνω, δαίω, δαίδηα. Ὅτε δὲ ὁ μέλωσ περιτῶ
συνλλάβῃ τῶ ἐνεσῶσ, τότε ὁ παρακείμενοσ τῶ μέσου παρακεμιλίω

vt strepo strepam strepui strepui. pulso pulso pulso pulso
fau pulfau. impero impabo imperaui imperaui. Itē saepe
eadem sunt prima praeterita & media, vt scripsi cepi.

De Praeterito plusquamperfecto

Praeteritum plusquamperfecte a praeterito plusquamperfecte, mutatione alpha in iad
iuncto e augmenti, vt verberaui verberaueram verberaui verberaueram, seruat autem omnia praeteriti perfecti.

De aoristo primo.

Primus aoristus a primo futuro mutatione o in alpha, vt
verberabo aui. hēt autē eadē penultimā futuro & vel natura
longa penultimat, vt feci, v' positione, vt plicui, v' natura & po/
sitione, vt recubui, vel pone apud poetas, vt finiui. hēt autē finales
semiuocales septē. f. vt verberaui. g. vt dixi. h. vt feci. l. vt mi
si. m. vt tribui. n. vt iudicaui. p. vt seminaui. seruat autē semper
consonantem futuri, vt dicam dixi. faciam feci. no
tantē dedi. posui. tuli. misi. dixi extra regulā. veniebā autē pro
veniebā bceotoꝝ mutatione c in xi, vt venerit p venerūt. No
tabis autē & quātae coniugationis aoristos primos natura longā
penultimantes, quoniam futuri eorū circumflexum habet e, aoristus
assumit. l. vt pascam pascui. seminabo seminaui. mittam misi
corrūpā corruui. Cū vero a solū hēt futuri, mutat ipm in ita
aoristū, vt cātabo aui. gaudebo uisus sū. Cū autē a ab a tota di
phthōgo praeteriti, similiter vertit ipm in ita, vel seruat ipm longā
gū vt appareo rebo. apparui. habeo habui. significo signifi
cabo significauī & significauī. & calefeci. & tepesci a longo
ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on desinit, vt verberaui seruans con
sonantē mediū praeteriti plusquamperfecte. Quaecūque igit dicta sunt de eo &
de aoristo secundo dicetur. Cum praesens per vnā simplicē con
sonantē profertur, per eandem & secundum praeteritū plusquamperfecte. &
secundus aoristus, ut deficio defeci defeci. Cū uero praesens per
duas consonantes profertur per quam uerbale profertur per
eandem & mediū praeteritū plusquamperfectū & secundus aoristus ut fo
dio effodii. fodi effodi. noceo nocuum nocui ob
fui. Cū uero praesens in ro uel in sso desinens in xi. futuri fa
cit, mediū praeteritū plusquamperfectū & ii. aoristus gamma habet ut

διον δουπῶ δουπήσω δουπῶσκα δέδουπα, κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπη
κα ἐκτυπα, ἀνωγῶ ἀνωγήσω, ἠνώγκκα ἠνωγα. Ἐτι πολλαῖσι οἱ αὐτοί
ἔσι πρώτοι παρακείμενοι καὶ μέσοι, διον γέγραφα, εἴληφα.

Περὶ ὑπερσωτελικού.

Ὁ ὑπερσωτελικὸς ἀπὸ τῆς παρακειμένου τροπῆς τῶ αἰσφμ, προσ
τεθέντῳ τῷ εφιδυήσεως, διον τέτυ, φατέτετύφμ, τέτυπα ἐτετύ
πμ, φυλάτῃ δὲ πάντα τὰ τῆς παρακειμένου.

Περὶ ἄοριςου πρώτου.

Ὁ πρώτῳ ἄοριςος ἀπὸ τῆς πρώτου μέλλοντος, τροπῆς τῶ αἰσφ
διον τυῶ ἐτυφα, ἐχρῆ ἢ τῶ αὐτῷ πρᾶλήγουσαμ ἔμ μέλλοντι. Ἐῖ ἢ φν
σφ μακρᾶ παραλήγη, διον ἐποίησα, ἢ δέσφ, διον ἐπλεξα, ἢ φύσει καὶ δέσ
σει, διον ἠμέφα, ἢ θέσφ παρὰ ποικταῖς, οἶον ἐτέλεσα, ἔχει δὲ τελικὰ
ἠμίφωνα ἐπᾶ. φ, οἶον ἐτυφα, ξ, διον ἔλεξα, σ, διον ἐποίησα, λ, διον ἔσει
λα, μ, διον ἐνέμα, μ, διον ἐκρινα, ρ, διον ἔσφρα, φυλάτῃ δὲ αἰ τὸ
σύμφωνον τῶ μέλλοντῳ, διον λέξω ἔλεξα, ποιήσω ἐποίησα, σεσημειώ
ται τὸ ἔδωκα ἔθικα, ἕψα ἔψα, εἶπα, ἔξω τῶ καινόντος, τὸ δὲ εἴξω αὐτῷ
εἴκομ, βοιωτῶν, τρῶσῃ τῶ κ εἰς ξ, ὥσπερ τὸ εἴξασιμ αὐτῷ εἴκασι, σημε
ῖωσῃ δὲ καὶ τῷ εφιδυήσεως συζυγίας ἄοριςουσ πρώτουσ φύσει μακρᾶ
παραλήγοντασ, ὅτε ὁ μέλλων αὐτῶν περιπαύμενος ἔχει ε, ὁ ἄοριςος
προσλαμβάνει ι, διον νεμῶ, ἐνειμα, ἄπερῶ ἔαπερα, σελιῶ ἔσειλα.

φδερῶ ἔφδεραι, ὅτε δὲ τὸ α μόνον ἔχει ὁ μέλλων, τρέπει αὐτὸ εἰς κ ὁ
ἄοριςος, διον φαλῶ ἔψηλα, ἀγαλῶ ἠγαλα. Ὅτε δὲ τῶ ἀπὸ εφιδυήσεως
φδῶσῃ τῶ ἐνεσῶτῳ, ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς κ, ἢ φυλάτῃ αὐτὸ μα
κρόν, διον φαίνω, φαίνῶ, ἔφαινα, χαίνω, χαίνῶ, ἔχαινα, σημαίνω, σημαίνῶ,
ἔσημνα, καὶ ἔσημνα, καὶ ἐδέρμανα, καὶ ἐχλίαινα τῶ μακρῷ ὄντῳ.

Περὶ δευτέρου ἄοριςου.

Ὁ δευτέρος ἄοριςος εἰς ὀμλήγει, διον ἔτυπορ, φυλάτῃ μ ἢ σν μα
φώνον τῶ μέσου παρακειμένου, ὅσα αὐτῷ εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τῶ ἄοριςου δευτέρου ἐκδέχεται. Ὅτε ὁ ἐνεσῶσ δὲ ἐνὸς ἀπλοῦ συμ
φώνου ἐκφέρεται, διὰ τῶ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ
δευτέρος ἄοριςος, διον λείπω, λείπω, ἔλιπορ. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ διὰ
δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ σχηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τῶ
αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δευτέρος ἄοριςος, διον σκάφ
πῶ, σκαφῆ, ἔσκαφα, ἔσκαφορ, βλάπῶ, βλάβη, βέβλαβα, ἔβλαβορ.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ εἰς ζω, ἢ εἰς σω λήγων εἰς ξ ἢ μ μέλλοντα ποιεῖ
ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δευτέρος ἄοριςος τὸ γέχουσιμ, διον

clamo clamabo clamaui clamaui aui. fodio fodiam fodi fo/
di. Cum vero praesens in zo desinēs in so futurū facit, delta
mediū praeteritū perfectū & secund⁹ aorist⁹ habent, vt dico
dicā dixi dixi. Cū vero medium praeteritū perfectum pure
proferē similiter & aoristus, vt audiui audiui. Item cum se-
cundus aoristus a barytono themate factus aeq̄ syllabat pri-
mo vt verberaui veraui. audiui audiui. sed a circumflexo fa-
ctus minuitur, vt strepo strepui strepui. mugio mu-
giui mugui. iuuo iuui iuui. labor la-
psus sum lapsus sum. strepo pui strepui pui. iubeo iussi iuss-
i. Item secundus aoristus dissyllab⁹ & hyperdissyllab⁹ siue
a barytono siue circumflexo themate fit, breui de-
sinit ancipiti penultimans, vt uerberaui scripsi reliqui. & si
est e y psilon diphthongus in praesenti abiicitur, e eius
in. ii. aoristo, vt fugio fugi cōpos sum cōpos fui. venio veni.
si āt α, ypsilon, vt sedo sedauī. similiter si est e iota, abiicit e
vt reliquo reliq̄ psuadeo psuasi. iuuo iuui. etiā si ē alpha io-
ta, abiicit iota, vt ostendo ostēdi. vro vsi. scio sciui. Si vero
est ita mutat in a, vt capio cepi. patior passi sum sortior sor-
tit⁹ sum. cōcedo cēdi. mordeo momordi. Cū vero mediū p̄m
pfec. a, imutabilē hēt a p̄nti duas imutabiles habēte factum
silit & secundus aoristus alpha habet vt laboro laboraui la-
borauī. domo domui ui. incido incidi incidi. Qñ autem in
dissyllabis p̄ntib⁹ inuētū fuerit v' solū v' cū iota imutabili
praecedente vel subsequente, vt plurimum vertitur e in
a in secundo aoristo, vt mitto misi. incido incidi. exco-
rio excoriaui. populo popular⁹ iū & t⁹ sum. video di & vi-
di. furor furat⁹ sum. plico plicui. verto verti. nutrio nu-
triuī irrigo gaudi tondeo totōdi corrupo corrupti. semino se-
minaui. His sic se habentib⁹ inuenti sunt aoristi secūdi a cir-
cumflexis longa penultimantes. vt iuuo iuui la-
bor lapsus sum. germio germiaui. expello expulsi. pecco pec-
caui. turbo turbaui. iubeo iussi. & etiam a barytonis.
vt dixi cepi traxi vidi veni inueni veni egi tuli vul-
neratus sum corporaliter, stupui autem animo, occidi.

πράξω, κράξω, κέκραγα, έκραγον, όρνυω, όρνυω, ώρνυγα, ώρνυγον.
Οτε Δέ ό ένεσώτ έισ ζω λήγωμ έισ σω τον μέλλοντα ποιή, το Δ
ό μέσσοσ παρακείμενος κηλ Δευτερος άόρισος έχουσίμ, διομ φράζω,
φράσω, πέφραδα, έφραδ'ομ. Οτε Δέ ό μέσσοσ παρακείμενος καθάρως
προφέρεται, όμοίωσ κηλ ό άόρισος, διομ ήκοα, ήκοομ. Έτι ότε ό Δευτε
ρος άόρισος από βαρυτόνου δέματος γινόμενος, ίσσυλλαθεή ωρ' παρ
τω, διομ έτυ-α, έτυπομ, ήκοοσα, ήκοουμ, από Δέ περιπαωμλίου γινόμε
νος, έλατ'οῦται, διομ Δουπά, έΔον πησα, έδουπομ, μικῶ, έμν ηκσα,
έμικομ, ρηαισμῶ, έχαισμησα, έχαισμομ, όλιδῶ, ώλιδησα,
ώλιδομ, τετυπῶ, έκτυπησα, έκτυπομ, άνωγῶ, ήνωγησα, ήνωγομ,
Έτι ό Δευτερος άόρισος Δισυλλαθος κηλ υπερδισυλλαθος, είτε
από βαρυτόνου, είτε περιπαωμένου δέματ' γίνετα, Βραχυπαρ
ληκτῆ Διηχομ παρλήγωμ, διομ έτυπομ, έρχαφομ, έλιπομ, κοῦ έι μέμ
όζιμ εν Διφθόγγωσ εν ωρ' ένεσώτι, αποβάλλεται σ' ε αητῆσ εν
ωρ' Δυτέρω, διομ φεύγα, έφυγομ, τεύχω, έτεχομ, έλευδω, ήλυδομ,
έι Δέ αυ, σ' υ, διομ παύω, έπαομ, όμοίωσ έι έσιμ ει, αποβάλλεται το ε
διομ λείπω, έλιπομ, πείθω, έπιθομ, όφειλω, ώφιλομ, έτι έι έσιμ ει,
αποβάλλεται το ι, διομ φαίνω, έφανομ, καιώ, έκαομ, Δαίω, έδαομ, ει δ' ε
έσιμ η, τρέπεται έισ α, διομ λήθω, έλαθομ, τήθω, έπαθομ, λήχω, έλαχομ
φήγω, έφαγομ, Δήκω, έδακομ. Οτε Δέ ό μέσσοσ παρακείμενος σ' α
άμετάβολομ έχα από ένεσώτ' ο δ' νο άμετάβολα έχοντ' ο γινόμε
νος, όμοίωσ κοῦ ό δευτερος άόρισος το α έχῆ, διομ κάμνω, κέκαμα, έκα
μομ, Δάμνω, δ' εδαμα, έδαμομ, τάμνω, τέταμα, έταμομ. Οτε Δέ εν
Δισυλλαθοισ ένεσώσιμ ευρεθή σ' ε, ή μόνομ, ή μετά τρι, άμεταβόλου
προηγουμένου ή έπιφερομένου, ως έπιτοπλῆσομ τρέπεται το ε έισ αι
εν ωρ' Δυτέρω άορίσω, διομ σέλλω, έσαλομ, τέμνω, έταμομ, δέρω,
έδαρομ, πέρθω, έπραθομ κηλ έπαρδομ, δέρω, έδρακομ, κοῦ έδαρκομ,
κλέπῶ, έκλαπομ, πλέκω, έπλακομ, τρέπω, έτραπομ, τρέφω, έτραφομ,
βρέχω, έβραχομ, κείρω, έκαρομ, φθείρω, έφδαρομ, απείρω, έπαρομ,
τον τωμ οῦτωσ έχόντωμ, ευρίτωται άόρισοι Δευτεροι από περιπαω
μένων μακροπαρληκτοαῦτεσ, διομ ρηαισμῶ, έχαισμομ, όλιδῶ,
ώλιδομ, βλασῶ, έβλασομ, άλαλκῶ, ήλαλκομ, άμαρτῶ, ή
μαρτομ, Δουπῶ, έδουπομ, άνωγῶ, ήνωγομ, κηλ έτι από βαρυτόνωμ,
διομ έιπομ, έιλομ, έιλοκομ, έιδομ, ήιομ, έησομ, ήλομ, ήγομ, ήνωγομ, έπλη
γομ σωματικῶσ, έπλαγομ Δέ ψυχικῶσ έπιφερομ.

De futuro primo.

Futurum primum a praesenti, & coincipit ei, ut scribo scribam. dico dicā, eadē syllabas hñs. Sed ī unū lambda desinētia barytona superans futurum faciunt, ut curo cura bo, uolo uolam. debeo debebo. Etiam augeo augebo facit & elixo elixabo. & auxiliior liabor, qm̄ apud antiquos circumflexa entia Athenienses barytōa fecerunt. retinent quidem circumflexorū declinatiōem. Etiam omnia circumflexa, ut facio faciā. clamo mabo. iuro inaurabo. sed in mi cōtrariū patientia abiciunt in principio geminationem in futuro. ut sto stabo. do dabo. retinet uero futurum penultimam pprii praesentis, ut scribo scribam. relinquo relinquam. praeter quintae cōiugationis barytonorum. huius enim futura abiciunt unam immutabilem uel iota diphthōgi. ut penultimam ipsoꝝ breuē faciunt, ut cano canā. uulnero uulnerabo. ostendo ostendam. semnino nabo & praeter notata ut nauigo gabo. fluo fluā. fundo fundam. spiro abo. nā horū futura assumunt ypsilon ab antiquis praesentibus facta nauigo fluo fundo spiro. Etiam & uro uram & ploro plorabo, ul' ab uro & ploro ul' qm̄ athenicis abiciētibus. praesentis uro & ploro dicētib⁹ superabūdat ypsilō ī futuro. cōtrariū athenienses ī in 2o barytōis superbiū syllabis breue iota habētibus abiectione sigma circumflexū futurū faciunt. ut puto putabo. cōtrariū putabo attice, porto portabo portabo exerceor exercebor exercebor, uado uadam uadam.

De secundo futuro.

Secundum futurum uerberabo circumflexum a secundo aoristo unde & cōsonantē ipsi⁹ semper retinet. coincipit at̄ priore futuro. & quidem de actiuis satis, nunc autem de passiuis dicamus.

De formatiōe passiuorū

Praesens uerberor a uerbero mutatione o magni in o paruum & additione me.

De praeterito imperfecto.

Praeteritū impse. ab actiuo praeterito imperfe. additione mi ut uerberabam rat⁹ sum. ponit̄ aut̄ incipiētibus a cōsonantibus e augmentū. Sed attici augmentū ī augm. faciētes uolebā. p uolebam, & poteramp poteram, & etiam debebam pro-

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος Θ.

Ὁ μέλλων πρώτος ἀπὸ τοῦ ἐνεσῶτος Θ, καὶ σωάρχεται αὐτῷ, διορ
 γράφω, γράφα, λέγω, λέξω, τὰς αὐτὰς συνάβασ ἔχωρ, τὰ δὲ εἰς ἐμ λ
 λήγοντα βαρύνοντα, περιττεύοντα μέλλοντα ποιοῦσι. διορ μέλω, με
 λίσω, δέλω, δελήσω, ὀφειλω, ὀφλήσω. Ἐτι τὸ αὖξω ἀνέμω ποιεῖ, καὶ
 ἔφα, ἐφήσω, καὶ ἄλεξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περιωρ
 μωνάοντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνοντα πεποιήκασι, φυλάττουσι μύητοι
 πλὴν ἤν περιωρμύων κλίσιν. Ἐτι πάντα τὰ περιωρόμενα, διορ
 ποιῶ, ποιήσω, βῶ, βόήσω, χρισῶ, χρυσῶσω. τὰ εἰς μι δὲ τ' ὀμωυτίοι
 πάρχοντα, ἀποβαλλοῦσι πλὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλασι μ ἐν ὅρ μέλλοντα
 τι. διορ ἴσκημι, σήσω, δίδαμι, δῶσω, φυλάττει δὲ ὁ μέλλων πλὴν παρὰ
 λήγουσα τῷ ἰδίῳ ἐνεσῶτι Θ, διορ γράφω, γράφα, λείπω, λείψω, πλὴν
 τῶν φη πέμ, πήσ συζυγίας ἤν βαρυτόνων, ταύτησ γαρ οἱ μέλλοντα
 τες ἀποβαλλοῦσι μ ἐν ἀμετάβολοι, ἢ τὸ ι φη διφθόγου, ἵνα πλὴν παρ
 ραλήγουσα αὐτῶν βαρῆσι ποικήσωσι, διορ φάλλω, φάλλω, βόλλω,
 βαλλῶ, φρίνω, φρίνω, σπείρω, σπείρω, καὶ πλὴν ἤν σεσημειωμένων, διορ
 πλέω, πλεύσω, ζέω, ζεύσω, χέω, χεύσω, πνέω, πνέσω, οἱ γὰρ τούτων
 μέλλοντες προσλαμβάνουσι μ ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεσῶτων γινόμενοι.
 πλεύω, ζεύω, χεύω, πνέω. Ἐτι καὶ τὸ καίω καύσω, καὶ κλαίω κλαί
 σω, ἢ ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαύω, ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ
 ἐνεσῶτος, καὶ καὶ καὶ κλαύω λεγόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν ὅρ μέλλοντι.
 Ἐτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ἢ πρὸ ἰσυνάβασ, βαρῆσι τὸ ι
 ἔχοντων, ἀποβαλλῶ τῷ σ πρὸ ἰσυνάβασ μέλλοντα ποιοῦσι, διορ νομίζω
 νομίσω κοινῶσ, νομιῶ ἀπὸ κωσ, κομίζω, κομίσω, κομιῶ ἀγωνίζομαι,
 ἀγωνίσομαι, ἀγωνιῶμαι, βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδιῶμαι.

Περὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος Θ.

Ὁ δευτέρος μέλλων τυπῶ περιωρόμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίσ
 σου, ὅδε καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει, σωάρχεται δὲ ὅρ πρώ
 τῷ μέλλοντι, καὶ περὶ μ τῶν ἐνεργητικῶν, ἰκανῶσ, καὶ δὲ περὶ τῶν πα
 ραθητικῶν λέγω μῆτι.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παραθητικῶν.

Ὁ ἐνεσῶσ, τυπῶμαι, ἀπὸ τοῦ τυπῶ, τροπῆ τῷ μεγάλῳ εἰς ο μῆ
 κρόν, καὶ προσδέσει μαι.

Περὶ παρατατικῶν.

Ὁ παρατατικός, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικῶν παρατατικῶν, προσδέσει μαι.
 διορ ἔτυπῶ, ἔτυπῶμαι, τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομύησι ἀπὸ συμφῶ
 νων ἐν εἰσισι, δι' ἀπὸ κωσ δὲ αὖξισι ἐπὶ ἀνέμωσ ποιοῦντες, ἢ βουλόμην,
 ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἠδωξίμην, ἀντὶ ἠδωξίμην, καὶ ἔξω μῆτι μέλλοντι ἀντὶ

debebam dicunt. De passiuo praeterito perfecto.
Passiuum praeteritum perfectum ab actiuo mutatioe pha
si me, vt verberaui berat⁹ sum. Cū vero actiuū añ alpha phi
habet passiuū desinens semper in me ante m assumit aliud
m, vt scripsi scriptus sum, uerberaui berat⁹ sum. cū uero acti
uum habet chi, passiuum assumit gamma, ut plicui
iplicitus sum. Cum autē actiuū habet cappa, si qdē longa pe
nultimat a circumflexo themate ens, passiuum nihil assu
mit, ut facio feci factus sum, clamo clamaui clama
tus sum. Si autē breui penultimat passiuū assumit sigma, ut
perficio perfeci pfectus sum. Itē cum in ca praeteritū perfe. a
barytono themate fit tertiæ & quartæ cōiugationis
similiter passiuum assumit sigma, ut persuadeo persuasi ps
suasus sum, calcitro calcitraui tratus sum, quintæ autem cō
iugatiōis ab in lo & ro facti ante m, seruant im
mutabilē, ut cano cātat⁹ sum, semino seminat⁹ sū. sed ī no ut
plurimum mutant n in g in actiuo praeterito perfecto.
Qm̄ n añ gāma uel cappa uel xi uel chi, in γ mutat ut foedo
daui inqno inqnaui. hoc autē conuersum γ in uertitur cō
muniē in mi in passiuo praeterito perfecto, ut foedauī fceda
tus sum pollui pollut⁹ sum, attici uero mi in sigma uertētes
fcedat⁹ sum & pollut⁹ sum dicunt. Sed sextæ coniugationis
praeteritorū perf. hęc qdē assumūt sigma, ut extiguo extict⁹ sū
ferueo bui. iubeo iussus sum, pulso sat⁹ sum hęc uero nō ut
regno regnatus sum. sp autē passiuum praeteritū perfe. ab iis
quæ in o factum, eandem penultimam habet actiuo
ut uerberaui beratus sum, feci factus sum, psuasi psual⁹ sum.
p̄terea quæ in dissyllabis primæ & secūdæ cōiugationis ba
rytonorū. hęc enim accipiunt penultimam praecientis, quæ
uertitur in o micron in actiuo praeterito perfecto ut di
ctū est more attico, ut dico dixi dict⁹ sum, furor furat⁹ sum,
furat⁹ sum, & furatus sum iueniē. & itē praet̄ habētia rho cū
cōplicatione cōsonātis, horū em̄ passiuā p̄terita perfecta mu
tant e in a, ut uerto uerti uersus sum, nutrio nutritus sum,
uerto uerti uersus sum, notatur irrigo irrigaui irriga
tus sum, & itē dedi datus sum,

ἔμελλον λέγουσι.

Περὶ παθητικῆς παρακειμένης.

Ὁ παθητικὸς παρακειμένος, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ φασί
εἰσμαι, διορ τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ
ἔχει ὁ παθητικὸς λήγων αἰ εἰσμαι, πρὸ τοῦ μ λαμβάνει ἢ ἕτερον
μ, διορ γέγραφα γέγραμμαι. τέτυφα τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργη
τικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ, διορ πέπλεχα
πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὴ μασθρά παρὰ
λήγει ἀπὸ περιωωμλίου δέματ Θ ὦμ, ὁ παθητικὸς οὐδ' ἐμ προσ
λαμβάνει, διορ ποιῶ πεποίηκα πεποίημαι. βού βεβόηκα βεβόημαι.
εἰ δὲ βράχεια παραλήγει, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ, διορ
τελῶ, τετέλεκα τετέλεσμαι. ἔτι ὅτε ὁ εἰσκα παρακειμένος ἀπὸ
βαρυτόνου δέματ Θ γίνεται φη τρίτησ ἢ τετάρτησ συζυγίασ.
ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ, διορ πείθω πέπεικα πέ
πησμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι, οἱ δὲ φη πέμπτῃσ συ
ζυγίασ ἀπὸ τῶν εἰσλω ἢ ἢ γινόμενοι, πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ
ἔκματάβολομ, διορ φάλλω ἔφαλμαι, σπείρω ἔσπαρμαι, τὰ δὲ εἰσνω ὡσ
ἐπιτοπλείσων τρέπουσι τὸ μ εἰσ γ ἢ ἢ ἐνεργητικῶν παρακειμένων,
ἐπφῆ ἢ τὸ μ πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰσ γ τρέπεται, διορ μίαινα, με
μιάγκα, μολώνω μεμόλυγκα, τὸ τὸ ἢ τὸ τραπέμ γ ἀπὸ τοῦ μ τρέπετη
κοινῶσ εἰσ μ εἰσ φη παθητικῶν παρακειμένων, διορ μεμιάγκα μεμιάμ
μαι, μεμόλυγκα μεμόλυμμαι, οἱ δὲ ἀπῆκοι τὸ μ εἰσ σ τρέποντες,
μεμιάσμαι ἢ μεμόλυσμαι λέγουσι. τῶν ἢ φη ἕκτησ συζυγίασ
παρακειμένων, οἱ μὴ, προσλαμβάνουσι σ, διορ σθέω ἔσθεσμαι.
ξέω ἔξεσμαι, κελέω, κεκέλυσμαι, κρούω κέρουσμαι, οἱ δὲ οὐ, διορ
βασίλευω, βεβασίλυμαι. αἰ εἰ ὁ παθητικὸς παρακειμένος ἀπὸ τῶν
εἰσ ω γινόμενος, τίω ἀντὶ τὴν παραλήγουσιν ἔχφ φη ἐνεργητικῶν.
διορ τέτυφα τέτυμμαι, πεποίηκα, πεποίημαι, πέπλεχα πέπλησμαι
πληρ τῶν ἀπὸ δισυλλάβων φη πρώτης ἢ δευτέρας συζυγίασ τῶν
βαρυτόνων, οὗτοι γρ ἀναλαμβάνουσι τίω παραλήγουσιν τοῦ ἐνεωτῶσ
ἢ τῆσ τρέπεται εἰσ ο μικρὸν εἰσ φη ἐνεργητικῶν παρακειμένων ὡσ εἶρη
ται ἔφ ἀπῆκοι, διορ λέγω, λέλεχα λέλεγμαι, κλέπω κέκλοφα
κέκλεμμαι, ἢ κέκλαμμαι εὐρηται, καὶ ἔτι πληρ τῶν ἐχόντων τὸ ρ
μετ' ἐπιπλοκῆσ συμφῶμον, τούτων γρ οἱ παθητικοὶ παρακειμένοι
τρέπουσι τὸ εἰσ α, διορ εἴρεφω εἴρεφα εἴρεμμαι, τρέφω τέτρεμμαι,
τρέπω, τέτρεφα τέτρεμμαι, σείσμαι εἰσ τὸ βρέχω βέβροχα βέβρο
χμαι, καὶ ἔτι δέδωκα, δέδομαι.

De præterito plusq̄perfecto.

Præteritum plusq̄perfectū ab actiuo cōuersiōe me in mīn, assumit autem & augmentum vt & actiuum, retinens oīa præteriti perfecti, vt verberat⁹ sum verberat⁹ fuerā, scriptus sum scriptus fueram.

De passiuo primo aoristo

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto mutatiōe me in thīn defīnens sp̄ in thīn, & siq̄dē p̄m̄ perf. incipit a consonante uel diphthongo abusiua, coīncipit ipsi & aorist⁹, vt armat⁹ sum at⁹ sum, sublat⁹ sum lat⁹ sū, si āt incipit præteritum perfectum a cōsonante, abiicit aoristus, consonantem geminationis, vt factus sum factus sū, verberatus sum berat⁹ sū, & iūctā cōsonatē añ mi passiuo p̄i p̄fecti retinet, vt gauisus sum gauisus sū, cantat⁹ sum cātat⁹ sū. Præter ferbui bui, nisi fuerit mi vī gāma. Cū eī inuentū sit phi mutātū, vertit ipsum in phi, vt verberaui berat⁹ sū verberatus sum, scripsi tus sum tus sū. Cū vero gāma a chi mutātū vertit ipsum in chi vt dixi dictus sum dictus sum. Sed inq̄natus sū & fœdat⁹ sū hēt gni pp̄ illationē thita. Eandem penultimā habet aoristus passiuo præterito p̄fecto, vt verberatus sum beratus sū, fact⁹ sū fact⁹ sū Præter inuēt⁹ sum inuētus sū, vñ & inuētor & ladat⁹ sū sū, & corrūpo p̄t⁹ sū corrūptus sū & memini memini assumens s. & saluatus sum uat⁹ sū abiiciēs ip̄m, sed valui nō a corrūpo sed a valeo, & p̄ter habeo habeo bui bitus sum & bitus sū, & a tollo circūflexa, vt destructus sū ctus sum, ablatus sum ablatus sū præter habētia rho cū cōplicatione cōsonantiū & vertētia e p̄silon in alpha in passiuo præterito p̄f, vt versus sū sus sum, nutritus sum tritus sum. Nota memini memini cuius contrarium saluatus sum saluatus sum.

De passiuo secundo aoristo.

Passiuus secundus aoristus ab actiuo secundo aoristo mutatiōe on ī in, vnde & illius retinet consonantem, vt verberaui verberatus sum.

De medio aoristo primo

Medius primus aoristus ab actiuo primo additione

Περὶ ὑπερσωτελικού.

Ὁ ὑπερσωτελικὸς ἀπὸ τοῦ παρακερμλίου, τροπή τῳ μαι εἰς κμη, προσλαμβάνει δὲ τ' εἰ ἀνεκσιμ ὡσπερ κη, ὁ ενεργητικὸς, φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακερμλίου, διορ τέτυμμα, ἐτετύμμι, γέγχαμμαι, ἐγεγχαμμμι.

Περὶ παθητικῶν πρώτου ἁορίσου.

Ὁ παθητικὸς πρώτος ἁορίσος ἀπὸ τοῦ παθητικῶν παρακερμλίου, τροπή τῳ μαι εἰς δλι, λήγωμαι εἰς βλι κη, εἰ μὴ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγου καταχρηστικῶς, συνίσχεται αὐτῶ καὶ ὁ ἁορίσος, διορ ὡπλισμαι, ὡπλίσθην, ἤρημαι, ἤρέθην, εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ ἁορίσος τὸ συμφωνορ τοῦ ἀναστίλασις μού, διορ πεποιίμαι, ἐποιήθην, τέτυμμα, ἐτύθην, καὶ τὸ ἐντενὲρ συμφωνορ πρὸ τοῦ παθητικῶν παρακερμλίου φυλάττει, διορ κέκαρμαι, ἐκάθην, ἐφάλαμαι, ἐφάθην, πλήρη ἐξομαι, ἐξέθην, πλήρ' εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ, ὅτε γὰρ ἐντενὲρ μ ἀπὸ τοῦ μεταβληθῆρ, τρέπει αὐτὸ εἰς τ' φ, διορ τέτυφα, τέτυμμα, ἐτύφθην, γέγχαφα, γέγχαμμαι, ἐγχαφθην. ὅτε δὲ τ' γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθῆρ, τρέπει αὐτὸ εἰς τ' χ, διορ λέλεχα, λέλεγμα, ἐλέχθην, τ' ζ ἐμολυθῆν κη, ἐμιάνθην, ἔχει μ δια πλὴν ἐπιφορᾶν τοῦ θ, πλὴν ἀντιπλὴν δὲ παραλήγουσιν ἔχει ὁ ἁορίσος τῶν παθητικῶν παρακερμλίων, διορ τέτυμμα, ἐτύθην, πεποιίμαι, ἐποιήθην, πλήρ' τοῦ εὔρημαι, ἐνέθην, ὅθεν καὶ ἐντενὲρ, κη, ἐπήνημαι, ἐπηνέθην, κη, ἔω, ἐξήνημαι, ἐξήνηθην, κη, τοῦ μέμνημαι, ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντες τὸ σ, καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντες αὐτό, τὸ δὲ ἐξέσώθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ξω, κη, πλὴν τοῦ χω, χήσω, ἐχνηκα, ἐχνημαι, ἐχνηθην, κη, ἢ ἢ ἀπὸ τῶν αἰεῶ περισσωμλίων, διορ καθήριμαι, καθήρεθην, ἀφήρημαι, ἀφήρεθην, κη, πλὴν τῶν ἔχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ εἰς α ἢ τῶν παθητικῶν παρακερμλίων, διορ ἐξοαμμαι, ἐξοαφθην, τέτραμμαι, ἐτρέφθην. Σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην, ὅν ἐναντιορ τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ παθητικῶν δευτέρου ἁορίσου.

Ὁ παθητικὸς δευτέρου ἁορίσος ἀπὸ τοῦ ενεργητικῶν δευτέρου ἁορίσου, τροπή τῳ ομ εἰς κη, ὅθεν καὶ ἐκείνου φυλάττει συμφωνορ διορ ἔτυπον, ἐτύπηκ.

Περὶ μέσου ἁορίσου πρώτου.

Ὁ μέσος πρώτος ἁορίσος ἀπὸ τοῦ ενεργητικῶν πρώτου, προσέειπ.

min, vt verberaui verberaui. De medio aoristo secundo
Item medius aoristus secundus a secundo additione mi, vt
verberaui verberatus sum. scripsi scriptus sum.

De medio futuro primo.

Medium futurum primum ab actiuo mutatione o ma
gni i o paruū & additione me, vt verberabo berabo, scribā
scribam. De medio futuro secundo.

Medium futurum secundum ab actiuo secundo futu
ro mutatiōe o in u & additiōe me, vt verberabo berabo. cā/
tabo cātabo. seminabo seminabo. Itē post paulo futurum a
secunda persona passiuī präteriti perfecti, vt verbe
ratus es verberabor, & a verberat⁹ est aoristo priō futurū. i.
verberabor beris bitur, & a verberatus est aoristo se
cundo futurum secundum verberabor beris bitur.

De barytonorum coniugationibus

His sic formatis dicendum sane esset & de baryto
noꝝ cōiugatiōib⁹, q̄s sex ētes ap̄d ātīquos si q̄s q̄tuor faciet
nō vtiq̄ erraret, harū priā ē añ o mega β v̄l pi vel phi v̄l πτ.
habēs, vt sacrificio linquo scribo incido, quoꝝ futuz añ ω, †
habet, vt sacrificabo reliquā scribā icidā. P̄tū perf. añ alpha
phi. vt sacrificauī reliqui scripsi incidi.

Secunda.

Secūda est añ ω g vel e vel chi uel ε vel z vel duo ω hñs. vt
dico plico habeo pario ludo fodio. Quorū futurum ante o
xi habet, vt dicā plicabo habebō pariā ludam fodiā prates
ritum p̄se. añ alpha chi habet, vt dixi plicui habui peperī lu
si fodi. Oportet autē scire q̄ quæcunq̄ in zo verborum faci
unt futuz in xo secundæ sint cōiugationis, quæcūq̄ autē in
so. tertiæ, discernimus vero ipsa sic. In zo superbi/
syllaba in so futurum faciunt, vt mutuo mutuabo.
fistula cano fistula canam. vado vadam. leuo leuabo. spero
sperabo. calcitro calcitrabo. præparo rabo. dominor do
minabor. congruo congruam. rapio rapiam. sine ploꝝ
ro plorabo. firmo firmabo lamctor tabor. suspiro rabo vlu
lo vlulabo. populo populabor. nugor nugabor. Sed
dissyllaba aliqn quidē in xo futurū faciunt, vt ludo ludā &

μίω, διορ έτυφα, έτυφάμιω.

Περί μέσου άορίσου β.

Έτι ό μέσος άορίσος δ'εύτερος άπό τω δ'ουτέρου προοδέσφ μη διορ
έτυπορ, έτυπόμιω έγχαφορ έγχαφόμιω.

Περί μέσου μέλλοντ' α.

Ό μέσος μέλλωμ πρώτ' άπ' τω ενεργητικού, τροπή τω ω μεγά
λου έισ ο μικρόμ, κοί προοδέσφμαι, διορ τυφω, τυφάμαι, γράφω, γρά
φομαι.

Περί μέσου μέλλοντ' β.

Ό μέσος μέλλωμ δ'εύτερος άπό τω ενεργητικού δ'ουτέρου μέλλον
τ' τροπή τω ω έισ ου, κοί προοδέσφ τωμαι, διορ τυπώ, τυπούμαι,
ψαλώ ψαλούμαι, απερω̄ απερούμαι. Έτι ό μετ' όλίγορ μέλλωμ άπό
τω δ'ουτέρου προσώπου τω παθητικού παρακεμυλίω, διορ τέτυφαι
τετύφομαι. Καί άπό τω έτύφθι άορίσου πρώτου, μέλλωμ πρώτ'
τυφθήσομαι, σή, σεται. καί άπό τω έτύφθι άορίσου δ'ουτέρου,
μέλλωμ δ'εύτερος τυπήσομαι, σή, σεται.

Περί τ'ω βαρυτόνωμ συζυγίωμ.

τούτωμ ούτωσ έγκματισμένωμ, ζητέωμ άρ'είη κω) περι τ'ω βαρυ
τόνωμ συζυγίωμ, άσ έξ' ύσασσ η' λ' τ' παλαιούσ, εί' τισ τέσσαρασ ποιή
σα, ουκ άρ' άμάχοι. τούτωμ η' πρώτη όξιμ η' πρό τω ω, β. η' π. η' π,
έχουσα, διορ λείπω, λείπω, γράφω, κόπ'ω, ωρ ό μέλλωμ πρό τω ω, φ
έχα διορ λείφω, λείφοι, γράφω, κόφω, δ' παρακείμενοσ, πρό τω α. φ.
διορ λέλαφα λέλειφα γέγχαφα κέκοφα.

Δουτέρα.

Δουτέρα όξιμ η' πρό τω ω, γ. η' κ. η' χ. η' κτ. η' ζ. η' λ' ν' οσ έχουσα, διορ
λέγω πλέκω, έχω, τίκτω, παίζω, όρύσσω, ωρ ό μέλλωμ πρό τω ω, ξ.
έχα, διορ λέξω, πλέξω, έξω, τέξω, παίξω, όρύξω, δ' παρακείμεν'
πρό τω α, δ' χ' έχφ, όιομ λέλεχα, πέπλεχα, είχα, τέτεχα, πέ
παιχα, ώρυχα. Δεί δέ είσ' είναι ότι όσα τ'ω έισ ζω έγκμάτωμ ποιούσι
ζημ μέλλοντα έισ ξω, φθ' δουτέρασ έσώσαμ συζυγίασ, όσα δέ έισ
σω, φθ' τρίτησ Διακρινοί μου δέ άυτά ούτω, τά έισ ζω ύπερδι
σύλλαβα, έισ σω τ'ω μέλλοντα ποιούσιμ, όιομ δακίξω, δακείσω,
συρίξω, συρίσω, βυδίξω, βυδίσω, κουφίξω, κουφίσω, έλπίζω,
έλπίσω, λακτίξω, λακτίσω, έτοιμάξω, έτοιμάσω, διαπόξω, δε
πόξω, αρμόξω, αρμόσω, άρπαξώ, άρπαξώ, χωρίσ τω όι, μώξω,
όι, μώξω, σπρίξω, σπρίξω, αιάξω, αιάξω, σενάξω, σενάξω, όλολ
ξω, όλολξω, άλαπαξώ, άλαπαξώ, θρυλλίξω, θρυλλίξω. τά δέ Δισύλ
λαβα, ποτέ μωξ' έισ ζω τ'ω μέλλοντα πο, ούσιμ, διορ παίζω, παίξω, κοί

ludā attice clamo mabo. iugulo iugulabo. Aliqñ atit in so,
vt ædifico bo. dico cā. icido securi icidā. sedc̄r facio ciā. Eriā
ī duo sigma quæ attice per duo ras scribuntur, in xi futurū
faciūt, vt fodio & fodio diā. pungo & pungo pungā. præter
notata in vnum sigma futurum facientia, quæ tertiæ
sint coniugationis, vt fingo fingam. vnde fin
xi. aoristus. i. remigo abo, flagris cedo cedam. fortifico cabo
spargo spargam, video videbo video videbo. Tertia.
Tertia ē añ o d vel th vel duo ras vel z vel duo ff v' o purū
habēs, vt canto impleo perficio dico fingo audio, quorum
futurū añ o mega σ hēt, vt cātabo īplebo pficiā dicā fingam
audiā p̄m̄ p̄fe. añ alpha cappa habet, vt cecini impleui per/
feci dixi finxi audiui. & circumflexa. Et item
in mi. in ca p̄teritum perfectum faciunt. Nota autem q. a
perficio factū ē perficio. deīn pficio attice. & ab haurio haur
io & haurio, vnde & in so talia futurum faciunt.

Quarta.

Quarta est añ o quatuor immutabiles lambda. mi. gni. rho. ha
bens, ut canto tribuo iudico semino. quorū futurū circūflex
xum añ o mega ipsam imutabilem retinens corripit, penul
timā immutabile v' iota diphthōgi abiiciens, vt canā tribu
am, iudicabo seminabo. P̄m̄ p̄fe. ante α. κ. habet & ante κ.
immutabilem, vt cecini seminavi. Nota autem tribus
assumens ita. tribui ei debebat cē, sed propter dissonātiā
additū est ita. sic & incido clam di. ædifico ædificabo ædi
ficauī. fremo fremam fremui. Item notantur in no. di
syllaba nō retinētia immutabilem. vt iudico iudicabo iudic
caui. lauo lauabo laui. in polluo autem polluam pollui
& inqno inqnaui inqnaui vertiḡni ī gāma sequēte cappa
De circumflexis.

His sic dictis etiam de circūflexis dicamus,
quibus tribus entibus. prima per eo prolata in penultima
futuri ita vel epsilon habet. Cū enim p̄ns. lōga penultimar
tūc & futurū ita penuliat, vt facio ciā inuenio niam. habito
habitabo. seruo seruabo. certo certabo. Excipitur dñor nas
bor uico uicā. uerecūdor bor. laudo bo. uñ et laudo & dabo

πείσω ἀπικῶσ, κρᾶζω, κρᾶξω, σφᾶζω, σφᾶξω, ποτὲ δ' εἰς σω, διορ κτιζω, κτισω, φραζω, φρασω, περιζω, περισω, ἴζω, ἴσω. Ἐτι τὰ εἰς Διόσ, ἄπερ ἀπικῶσ Διὰ δ' ἴο τῆ γράφονται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιούσι, διορ ὀρύσσο, κοῖ ὀρύττω, ὀρύξω, νύσσω, κρη νύττω, νύξω, πλήμ ἤν' σεσημνημένω εἰς ἔμ σ τὸν μέλλοντα ποιούντων, ἄ φη τρίτησ ἔσσωσιν συγκρίσσι, διορ πλάσσω, κρη πλάττω, πλάσω, ὅθεμ ἐπλάσσα ἀφρίσσοσ πρῶτ' Θ', ἐρέσσω, ἐρέσω, ἰμάσσω, ἰμάσω, ἰνάσσω, ἰνάσω, πᾶσσω, πᾶσω, λάσσω, λάσω, λείσσω, λείσω.

ΤΡΙΤΗ.

τρίτη ὄση ἢ πρὸ τῶ Δ, ἢ θ, ἢ δ' ἴο τῆ, ἢ ζ, ἢ δ' ἴο σ, ἢ ω, καθ' ἄρθμ ἔχουσα, διορ ἀδ' ω, πλήθω, ἀνύττω, φραζω, πλάσσω, ἀκρύω, ὦμ ὁ μέλλωμ πρὸ τῶ τὸ σ' ἔχφ, διορ ἄσω, πλήσω, ἀνύσω, φρασω, πλάσω, ἀκούσω, ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α κ' ἔχει, διορ ἴκα, πέπληκα, ἰύκα, πέφρακα, πέπληκα, ἴκουκα, κρη τὰ περιπαύμενα, κρη ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα τὸν πᾶσακείμωμ ποιοῦσι. Σημείωσθ' ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐφῆμετο ἀνύτω, ἔπατα ἀνύττω ἀπικῶσ, κρη ἀπὸ τῶ ἄρρω, ἐρύττω, κρη ἄρύττω, ὅθεμ κρη εἰς σω τὰ τοιαῦτα ὅμ μέλλοντα ποιούσι.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

τετάρτη ὄση ἢ πρὸ τῶ τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα λ, μ, μ, ρ, ἔχουσα, διορ φάλλω νέμω, κρήνω, ἀπείρω, ὦμ ὁ μέλλωμ περιπαύμενος πρὸ τῶ ω αὐτὸ ὅ ἀμετάβολομ φυλάττωμ, συσέλλωμ πλὴ πᾶσαλῆ γουσαμ, ἀμετάβολομ, ἢ ἰ φη δ' ἰ φθόγγου ἐκβῶλλωμ, διορ φαλώ, νεμῶ, κρήνω, ἀπείρω, ὁ παρακείμενος πρὸ τῶ α ρ' κ' ἔχει, κρη πρὸ τῶ κ, ὅ ἀμετάβολομ, διορ ἔφαλκα, ἔφαρκα. Σημείωσθ' ὅτι νενέμικα προσλαμβάνομ, ἢ νενέμικα γὰρ ὠφθαλμοεῖναι. ἀλλὰ Διὰ τὸ καθ' ὄφωμ, προσετέθη, οὕτω κοῖ τέμω, τεμῶ, τετέμικα, δέμω, δεμῶ, δεδέμικα βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμικα. Ἐτι σεσημείωνται τὰ εἰς ἴω διασύνλλαθα, μὴ φυλάττοντα ὅ ἀμετάβολομ, διορ κρήνω, κρήνω, κέκρικα, πλάω, πλωῶ, πέπλυκα, ἔν' δὲ ἴφ' μισαίνω, μισαῶ, μεμίσαγκα, κρη μολῶω, μολωῶ, μεμόλυγκα, τρέπεται τὸ μ' εἰς γ, ἐπορμύου κα.

ΠΕΡΙ ἤν' ΠΕΡΙΠΩΜΕΝΩΝ.

τούτων οὕτως εἰρημνίωμ, καὶ περὶ τῶν περιπαύμενων λέγωμεν. ὦμ τριῶν οἰσῶμ, ἢ πρῶτη δια τῶ εω προφερομνίω, ἔν' τῆ παραληγουσῆ τῶ μέλλοντ' Θ' τὸ κ' ἢ δ' ἔχει. ὅτε μὲν ὁ ἐνεσῶσ μακρῶς ἤσφαλῆ γαι, τότε κρη ὁ μέλλωμ ἴφ' ἢ παραλήγφ, διορ ποιῶ, ποιήσω, εὐρῶ, εὐρήσω, οἰκῶ, οἰκήσω, τκήσω, τκήσω, ἀδῶ, ἀδλήσω, ἴφαιφίται τὸ ἄρκω ἀρκέσω, κήνω, νάκέσω, ἀιδῶ, ἀιδέσω, αἰνώ, αἰνέσω, ὅθεμ κρη ἔπεινω, ἔπεινέσω.

Apud aut̄ antiquos laudabo & laudabo, uñ & Homer⁹ ver-
 bum laudātes Vlyllis diuini. Cum vero præfens breui pe-
 nultimat, tunc futuru aliqñ ita hēt vt amo amabo itelligo i/
 telligā, aliqñ āt e, vt p̄ficio ciā, uoco cabo, p̄do p̄dā. Aliquī
 āt vtrūq; habēt, vt gēsto stabo & gēstabo, laboro laborabo
 & laborabo, sapio sapiam & sapiam. Sed penultimam
 futuri retinet præteritū perfectū & plusq̄ perfectum & aori-
 stus in omni coniugatione circumflexa. **Secunda.**
 Secunda per ao prolata aliquando alpha, aliquādo autem
 ita in penultima futuri habet sic. In o mega purum
 præcedente e vel iota per afo futurum faciunt, vt
 dimitto tā. miror bor. doleo dolebo. rubesco rubescā. muto
 autem mutabo ionicum. Etiam penultimantia o, vt audio
 audiā. excipit̄ clamo mabo. lugeo lugebo. trituro triturabo
 & rabo. Etiā in ro supra vnam syllabā non præcedente con-
 sonāte. vt transeo ibo. pinso pinsam. fenescō scā. rado aut̄ ra-
 dis. Item in lo supra syllabam e penultimantia. vt ri-
 deo ridebo. impello lam, Itē q̄ in ro & lo monosyllaba non
 faciētia deriuatiua in mi, vt facio ciā. incido incidā. rūpo rū-
 pam. frango frangam. Sed penultimantia y per iso fu-
 turū faciūt vt p̄mitto tam. populor bor. populor bor. Etiā i
 lo sola vel cū consonāte p̄ cōprehēsiōnē siue p̄ diuisiōnē vt
 prædor dabor. crapulor labor. irascor irascar. melanco-
 licus sum melācholic⁹ ero. exerceo cebo. clamo mabo. poda-
 gras patior. gras patiar. Excipit̄ dep̄rio mam. ligo bo. Item
 i ro & lo deriuatiua i mi faciētia. ut uaticinor cinor cinabor
 emo emo emā. impleo impleo implebo. tolero tolero tole-
 rabo. Itē i altā cōsonantē desinētia, ut purgo bo. scalpo scal-
 pam. uiuo uiuā. uinco uincam. guberno bo. honoro bo. pu-
 besco bescā. delitior rabor. uīdemio bo. sitio tiam. taceo bo
 taceo bo. sequor sequar. euello euellā. euello autē euellam e/
 uello.

Tertia.

Tertia est per oo prolata in penultima
 futuri o magnum uel o paruum habet. Quæcūq; igit̄ uer-
 ba habent præexistens uerbale o magno penul/
 timāt i futuro, ut aurū, inaur ro, inaurabo, argentū argento

παρὰ τῶν παλαιῶν, αἰνήσω, καὶ ἐπαινῶσω. ὅθεν καὶ Ὀμηροσ. μὴ
 δορ ἐπαινῶσάντεσ ὀδυασκοσ Δείοιο. Οτε Δὲ ὁ ἐνεσῶσ Βραχεῖα παρὰ
 λήγει, τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὴ, ἔχει, διορ φιλῶ, φιλῶσω, μῶ, ποῖ
 σω, ποτὲ Δὲ, ἔχει, διορ τελῶ, τελῶσω, καλῶ, καλέσω, ὀλῶ, ὀλέσω, ἐνιοι ἢ
 ἑμφοτέρωρ ἔχουσι, διορ φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πωνῶ, πονῶσω, καὶ
 πονέσω, φρονῶ, φρονῶσω, καὶ φρονέσω. πλῦν δ' ἐ παραλήγουσαρ τῶ μέλ
 λοντοσ φυλάττει ὁ παρακείμενοσ, καὶ ὑπερσωτέλεικοσ, καὶ ἀόριστοσ
 ἐν πάσῃ συζυγίᾳ πᾶσι πωμιλίῃ.

Δυτέρη.

Ἡ Δυτέρη Διὰ τῶ αω προφερομιλίῃ, ποτὲ μὴ ὄσ α, ποτὲ Δὲ τὸ η
 ἐν τῇ παραλήγουσῃ τῶ μέλλοντι ὄσ ἔχει, οὕτω. τὰ εἰσ ὡ κατὰζῶρ
 προκρουμιλίου. ἢ ι, Διὰ τῶ ασῶ ὄρ μέλλοντα ποιοῦσι, διορ
 εἶω, εἶάσω. θεῶ, θεάσω. ἀνιῶ, ἀνιάσω, ἐρυθρίῶ, ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ Δὲ
 ἀλλοιῶσω, ἰωνικῶρ. Ἐτι τὰ παραληγόμενα ὄσ ο, διορ ἀκρῶσ,
 ἀκροάσω, ἔλαιρεῖται ἔ βοῶ, βοῶσω. γοῶ, γοῶσω. ἀλῶ, ἀλοῶσω, καὶ
 ἰλοῶσω. Ἐτι τὰ εἰσ ρω ὑπερμονοσ Ὑλλαβα, μὴ προκρουμιλίου συμ
 φῶνου, διορ περῶ, περάσω, φυρῶ, φυράσω, γηρῶ, γηράσω. ἐρῶ δ' ἐ, ἐρῶσω.

Ἐτι τὰ εἰσ λω ὑπερμονοσ Ὑλλαβα, ὄσ ε παραληγόμενα, διορ γελῶ
 γελῶσω. ἐλῶ, ἐλάσω. Ἐτι τὰ εἰσ ρω καὶ λω μονοσ Ὑλλαβα, μὴ
 ποιοῦντα παράγωγα εἰσ μι, διορ δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω, φλῶ, φλάσ
 σω. ἰλῶ, ἰλάσω. τὰ δὲ παραληγόμενα ὄσ υ, Διὰ τῶ ησῶ τῶρ μέλλοντοσ
 τὰ ποιοῦσι, διορ ἐγῶσ, ἐγῶσω. λυῶ, λυῶσω. λυῶ, λυῶσω. Ἐτι τὰ εἰσ
 λω μόνα, ἢ μετὰ συμφῶνου, κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάσασιν, διορ
 συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. χολῶ, χολήσω, μελαγχολῶ,
 μελαγχολήσω. ἀχολῶ, ἀχολήσω, ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω. ποδ' αχρῶ,
 ποδ' αχρήσω. ἔλαιρεῖται ὄσ χαλῶ, χαλάσω. ἰλῶ, ἰλάσω. Ἐτι τὰ
 εἰσ ρω καὶ λω, παράγωγα εἰσ μι ποιοῦντα, διορ ρῆσ, ρῆμι, ρῆσω.
 πρῶ, πρῆμι, πρῆσω. πλῶ, πῆμι, πλῆσω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. τρῶ,
 τρῆμι, τρῆσω. Ἐτι τὰ εἰσ ἄλλο σν μφωνορ λήγοντα, διορ σμῶ, σμῆσω, κνῶ, κνήσω.
 ξῶ, ξήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ,
 ἡβήσω, τρυφῶ, τρυφήσω, τρυγῶ, τρυγήσω. Διφῶ, Διφήσω. σιγῶ, σιγήσω.
 σιωπῶ, σιωπήσω, σπῶ, σπῆσω, τὸ ἄκολουθῶ, σπῶ δ' ἐ σπῶσω, τὸ ἄκασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ὄσιν ἢ Διὰ τῶ αω προφερομιλίῃ, ἐν τῇ παραλήγουσῃ τῶ
 μέλλοντι ὄσ ὡ μέγα ἢ ὁ μικρῶρ ἔχει. ὅσα μὲν αὖ ἢ ὡ ἐμμέταρ
 ἔχουσι προσηκείμιορ ῥηματικῶρ, ὄσ ὡ μεγάλῶ παραλήγουσι, μὴ
 ἐν ὄσ μέλλοντι, διορ ρησῶσ, ρησῶ, ρησῶσω. ἀργησῶ, ἀργησῶ.

argētabo. gypfus gypfo abo. manus māctpo bo. ignis ignē
 examino ignē nabo. corona coronō bo. recā² dirigo gā pra
 uus torqueo torquebo. malus vexo vexabo. humilis hu/
 milio hūiliabo. q̄cūq; vero nō habēt. p̄ultimāt o micro vt
 iuro iurabo. aro arabo. vitupero vituperabo. his sic dictis q̄
 tuor sunt & eae quae in mi. Quarum prima ita habet in pe/
 nultima actiui praesentis & futuri & aoristi. vt pono po/
 nā sui. Sed posui posuerā p e iota diphthōgū scribiē more
 boeotog. Et scda at ita habet. vt sto stabo steti. steti autē p̄tes
 ritum perfectū, & nō steti ad differētiā extiti, ab existo fa
 cti, & amplius. P̄tm plus q̄perf. steteram. Tertia at o magnū,
 vt do dabo dedi dederam dedi. Quarta vero y p̄silon
 vt coniūgo. Nota autē in his duo, vnum qdem, ga in futuro
 prima syllaba praesentis aufertur, ut pono ponam sto sta
 bo. do dabo. Alterum uero quoniam in passiuo corripitur
 penultima vt pono ponor. sto stor, do dor
 iungo iungor. Sed de his vt possibile fuit
 nobis, breuiter & vtilit̄ introducendis dictum est. Sed in de
 uerbo tertio libro, latius dicitur.

De verbis vsq; ad praeteritū imperfectum declinatis
 Per ano verba barytona vsq; ad praeteritū impf. declinan
 tur. vt accipio accipiebam. disco discebam. lateo late
 bam. Item per atho & etho & ytho vt vlciscor vlcisce/
 bar. ardeo ardebam. minuo minuebā. Insuper in uo haben/
 tia añ vita cōsonātē vel e vt circūuerto tebam. colo colebā.
 Item in sco vt placeo placebam. vendo vendebam, pra
 ter morior moriar. & fugio fugiam. Sed doceo non a
 doceo, sed a doceo. Item per ino supra duas sylla
 bas, vt in̄rogo in̄rogabā splendeo splēdebā. Itē p̄ io deri
 uatiua a praesenti vel futuro vt ab inuenio consequor cōse
 quebar. Perficio pficiam bā a comedā comedo debā bella
 bo bello. videbo video. Item per yo supra duas sylla
 bas facientia in mi deriuatiua. & etiam ab ipsis dedu
 cta vt conglutino conglutino. iuro iuro. perdo perdo. Item
 omnia quintae coningationis secundum veteres pri
 mam syllabam geminatam habentia, vt luceo lu/

ἄρομεῶσα, γυψῶσα, γυψῶσα, χεῖρ, χερῶσα, χερῶσα, πυρ, πυρῶσα,
 πυρῶσα, σέφανωσα, σεφανῶσα, σεφανῶσα, ὄρνιθῶσα, ὄρνιθῶσα, ὄρνιθῶσα, ζρεῶσα,
 ζρεῶσα, ζρεῶσα, κακῶσα, κακῶσα, κακῶσα, ταπεινῶσα, παπεινῶσα,
 παπεινῶσα. ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι, πασαλήγουσι ἑρῶομι κτλ. οἶον
 ὁμῶσα, ὁμῶσα, ἄρωσα, ἄρωσα, ὄνοσα, τούτων οὕτως ἐκρημνισμῶν, τέσσα
 ρεῖς εἰσι κτλ. αἱ τῶν εἰς μι, ὡς ἢ πρώτη τὸ κ' ἐχέει τὴν πασαλήγουσιν
 τῶν ἐνεργητικῶν ἐνεσῶτ' ὅ, καὶ μέλλοντ' ὅ, κτλ. ἀορίστον. οἶον τίθημι,
 θήσω, ἔθηκα. ὅ, δὲ τέθηκα, καὶ ἐτεθείκα, διὰ εἰ διφθόγγου γράφετη ἔθθη
 βοιωτικῶς, κτλ. ἢ δυντέρα ὅ, ὅ, κ' ἔχει. οἶον ἴσημι θήσω ἐσηκα, ἐσακα ὅ ὁ
 πῶσαιμι, καὶ δυχέσηκα, εἰς διαφοράν τῶν ἐσηκα, ἀπὸ τῶν ἐσηκα
 γινόμενου, κτλ. ἔτι ὁ ὑπερσωτέλικος ἐσακῆμι. ἢ ἡ τρίτη τῶν μέγα. οἶον
 εἶδωμι, δάσω, δέδωκα, ἐδέδωκα, ἐδέδωκα. ἢ δὲ τετέθηκα, τὸ ὑψιλόμ.
 οἶον ζεύγνυμι. Σημειῶσα δὲ ἐν τούτοις δ' νο, ἐν μὴ ὅτι ἐν ἑρῶ μέλλοντα
 ἢ πρώτη συλλαβῆ τῶν ἐνεσῶτ' ὅ ἀφαιρέται. οἶον τίθημι θήσω, ἴσημι
 θήσω, εἶδωμι, δάσω, ἕτερον δὲ ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συελλεται ἢ
 πασαλήγουσα, οἶον τίθημι τίθημαι, ἴσημι ἴσημαι, εἶδωμι, εἶδομαι,
 ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ὡς οἶον τε ἢ
 ἢ μὴ ἢ σωτόμως κτλ. ἀφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴηται. ἐν δὲ ἑρῶ
 περὶ ῥήματ' ὅ τρίτῳ βιβλίῳ διεξοδικώτατα εἰρηθῆται.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικῶν κλινομένων.

τὰ διὰ τῶν αὐτῶν ῥήματα βαρύτερα, μέχρι τῶν παρατατικῶν κλίνου
 ται. οἶον λαμβάνω, ἐλάβω, λαμβάνω, λαμβάνω, λαμβάνω, ἐλάτ
 τω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῶν αἰδῶ, κτλ. εἶδω, καὶ ἴδω. οἶον ἀμυνάθω, ἢ μύνα
 θω, φλεγέθω, ἐφλέγεθω, μινάθω, ἐμίνωθω. Ἐπὶ τὰ εἰς βω, ἔχον
 τα πρὸ τῶν β σύμφωνον, ἢ ε. οἶον ζέμω, ἔξεμω, σέβω, ἔσεβω.
 Ἐπὶ τὰ εἰς σκα, οἶον ἀρέσκω, ἤρεσκα, πιπράσκω, ἐπίπρασκα, χωρίζ
 τω, διπνέσκω, διπνέω, κτλ. ἀλύσκω, ἀλύξω, ὅ, δὲ διδῶ, οὐκ ἀπὸ τῶν
 διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διδάχω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῶν εἰνῶ ὑπερδυσύλλα
 θω, οἶον ἐρέεινω, ἤρέεινω, φαίνω, ἐφάηνω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῶν εω παρὰ
 γωγα ἀπὸ ἐνεσῶτ' ὅ, ἢ μέλλοντ' ὅ, οἶον ἀπὸ τῶν κίχω, κίχαιω, ἐκίχαι
 ομι, τελῶ, τελείω, ἐτέλεον, ἀπὸ τῶν βρώσω, βρωσεῖω, ἐβρωσεον, πολε
 μῶσω, πολεμωσεῖω, ὄψω, ὄψείω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῶν υἱ ὑπερδυσύλλαθα
 ποιοῦντα εἰς μι παρὰ γωγα, κτλ. ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παρὰ γόμε
 να, οἶον πηγνῶσα, πηγνῶμι, ὁμνῶσα, ὁμνῶμι, ὀλνῶσα, ὀλνῶμι. Ἐπὶ πάν
 τα τὰ ἐν πέμπτῳ συζυγίᾳ κατὰ παλαιούς τιμῶν πρώτῃ
 συλλαβῇ διπλασιαζομένων ἔχοντα, οἶον μαρμαίρω, ἐμάρ

cebā murmuro murmurabā. Itē añ omega duas cōsonātes
habētia per cōtractionē, quaz secūda imutabilis esset ut cu
ro debeo surgo mordeo. Etiam in o purum vi diphthongo
penultimantia. ut coeo. uio. Item in do, ante do n
habentia ut uoluo sacrificio.

De pronomibus

Pronomen est pars orationis declinabilis pro noīe assumpta,
huius aut aliqđ primitiuū, aliquod possessiuū, aliqđ de
mōstratiuū, aliqđ relatiuū, aliqđ cōpositū, Accidūt at ipsi q̄
tuor. Genus Numerus Casus Persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego mei mihi me, nos nostrum, nos nostrum nobis nos
Secundæ personæ tu tui tibi te, uos uestrum, uos uestrum
uobis uos. Tertiæ personæ sibi se, sui se sibi se.

De possessiuis.

Possessiuua autem a primitiuis deriuata Octo. meus, tuus,
suus, noster, suus, noster, uester, quæ tri
generice delinant. meus mea meum, Tuus tua tuum, & ma/
sculā qđ & neutra fm q̄rtam declināt declinationē. Sed foe
minina secundum secundam

De demonstratiuis.

Demonstratiua autem duo. hic, ille. trigenerice & ipsa de/
clinata sic. Hic huius huic hunc o tu, hi horum o
uos, hi horum his hos o uos. Hæc huius huic
hanc o tu, hæ harum o uos, hæ harum
his has o uos. Hoc huius huic hoc o tu
hæc horum o uos, hæc horum his hæc o uos.
Ille illius, Illa illius, Illud illius.

De relatiuo

Relatiuum autem unum trigenerice dictum sic. Ipse ipsi
ipsi ipsum, ipsi ipsorum, ipsi ipsorum ipsis ipsos,
ipsa ipsius ipsi ipsam, ipsæ ipsarum, ipsæ ipsarum ipsis
ipsas, ipsum ipsius ipsi ipsum, ipsa ipsorum, ipsa ipsorum
ipsis ipsa, proprium enī huius trium psonaz significatio, ipse
enim pro ego tu ille.

De compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia,

Primæ personæ,

μείζον. μισμῖζα. ἐμῶζμωζον. Ἐτι τὰ πρὸ τοῦ ω Δνό σύμφωνε
 ἔχοντα κατ' ἐπιλοκήν, ὡς τὸ Δεύτερον ἀμετάβολορ ἐκ διορ μέμω
 βλασφλα. ἔχζω. δάκνω. Ἐτι τὰ εἰς ω καθαρὸν τῆν διφθόγγω
 παραληγόμενα. διορ ὀπυία. ὄγκυία. Ἐτι τὰ εἰς Δω πρὸ τοῦ Δ. μ.
 ἔχοντα. διορ κυλίω. ἀπένδω.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

Ἀντωνυμία ὄσι μέρος λόγου κλιτῶν, ἀντι ὀνόματ' παραλαμ
 βανόμενον. ταῦτα δὲ ἢ μῆμι. πρῶτότυπος. ἢ δὲ κηκτικῆ. ἢ δὲ Δα
 κηκῆ. ἢ δὲ ἀναφορικῆ. ἢ δὲ σωδέτ' ὄ. Παρέπονται δὲ αὐτῆ τέσσα
 ρα. ἄρσο. ἄρσι. ἄρσο. πῆσι. σ. πρόσωπον.

Περὶ πρῶτοτύπων τῶν πρῶτου προσώπου.

Ἐγώ. ἐμοί. ἐμοί. ἐμέ. ἐμῶν. ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμῶν.
 τοῦ Δυτέρου προσώπου. Σὺ. σοῦ. σοί. σέ. Σφῶ. σφῶν. ὑμεῖς. ὑμῶν.
 ὑμῖν. ὑμῶν. τοῦ τρίτου προσώπου. ὅς. οὗ. οὗ. ἐ. σφε. σφῆρ. σφεῖς.
 σφῶν. σφίσι. σφῶν.

Περὶ κηκτικῶν.

Κηκτικὰ δὲ ἀπὸ ἧν πρῶτοτύπων παραγόμενα. ὀκτώ. Ἐμός. σός.
 ἑός. καίτερος. σφωίτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. αἱ τρεῖς
 ἄλλως κλίνονται. Ἐμός. ἐμή. ἐμόν. ἑός. σή. σόν. καὶ αἱ μὲν ἄρσενι
 καὶ κηρὶ οὐδέτεροι. κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυ
 καὶ ἡπὶ τὴν Δυτέραν.

Περὶ δεκτικῶν.

Δεκτικὰ δὲ Δνό. οὗτ' ἔκείνος. τριχλῶς καὶ αὐτὰ κλινόμενα
 οὕτως. Οὗτ' οὗτου. οὕτω. οὕτορ. ὡ οὗτ' οὗτω. οὕτω. οὕτοιρ.
 ὡ οὕτω. οὗτοι. οὕτω. οὕτοις. οὕτους. ὡ οὗτοι. Αὐτῆ. ταῦτα. ταῦ
 τη. ταῖτω. ὡ αὐτῆ. ταῦτα. ταῖταιρ. ὡ ταῦτα. αὐτῆ. οὕτωρ.
 ταῖταις. ταῖτασ. ὡ αὐτῆ. οὕτο. οὕτου. οὕτω. οὕτο. ὡ οὕτο.
 οὕτω. οὕτοιρ. ὡ οὕτω. ταῦτα. οὕτω. οὕτοις. ταῦτα. ὡ ταῦτα.
 ἔκείνος. ἐκείνου. ἔκείνη. ἐκείνης. ἔκείνο. ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῶν.

Ἀναφορικῆ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη. ὡς ἔ. Αὐτός. αὐτοῦ.
 αὐτῶ. αὐτόν. αὐτῶ. αὐτοῖν. αὐτοί. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτοῖς. Αὐτῆ
 αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ. αὐτῆ.
 αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῶ. αὐτό. αὐτῶ. αὐτοῖν. αὐτά. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτά.
 Ἴδιον γὰρ τὰν τῆσ ἢ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ ἑγώ.
 ἢ ἔκείνος.

Περὶ σωδέτων.

Σωδέτοι Δὲ τρεῖς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

τοῦ πρῶτου προσώπου.

meipſius mihiipſi⁹.meipſum.meipſius mihiipſi in eiſam
meipſius mihiipſi meipſum.

Secundæ perſonæ

tuiipſius tibiipſi teipſum.tuiipſius tibiipſi teipſa.tuiipſius
tibiipſi teipſum.Et quidē primæ & ſecundæ perſonæ vſq̃
huc ſolum ſecluntur. Sed tertiæ & pluraliter, con
iunctimq̃ ſimul & diuiſim ſic.

Tertiæ.

Suiipſius.ſibiipſi.ſeiſm.ſuiipſius.ſibiipſi ſeiſam. Suiipſius
ſibiipſi ſeiſum.Suiipſorum & ſuiipſorum.ſibiipſis & ſibi
ipſis,ſeiſos & ſeiſos.

De præpoſitionibus.

Præpoſitio eſt pars orōnis indeclinabilis præpoſita oībus
orōnis partibus & in cōpoſitiōe & cōſtructione.Præpoſib⁹
octo & decē entibus.ſex ſūt monosyllabæ, ī in, ex cū ad añ
Duodecī autē diſſyllabæ, per ſecundū p̄ cum apud cōtra in
circum circum ab ſub ſuper. Sed de harum cōſtructi
one in ſine compendii dicemus.

De aduerbio.

Aduerbiū eſt ps orōnis īdeclinabilis iuxta verbū dicta vel
poſt dicta. Huius at̄ aliq̃ vocantur temporis, vt nunc tunc
rurſus tunc quamdiu vſq̃ quando qñ poſtea poſtea hodie
cras heri, qd̄ & heri diciē. Iam diu ſemper. Aliq̃ autē loci, vt
ſupra infra extra intra intus prope lōge cōtra humi ibi vñ
vlterius longe. Aliqua at̄ qualitatis, vt bene bene iucūde ſa
pienter canine racematim gregatī. Haꝝ at̄ quæcūq̃ ſiunt a
genitiuo plurali & mediocritatis appellantur. vt ſapienter
a ſapientibus. bene a bonis. Aliq̃ autem quātitatis, vt ſemel
bis ter quater. Aliqua at̄ cōgregatiōis, vt ſimul vna collectī
cōfertī. Aliq̃ at̄ exhortōis vt eia age age age agite. Aliq̃ at̄ di
uiſiōis, vt ſine abſq̃ diuiſi. Aliq̃ at̄ exceptiōis, ut p̄t. Aliq̃ at̄
ordis, ut deiceps deiceps. Aliq̃ ſiſitudis, ut ſicut ſicut ſicut ſi
cut. Aliq̃ ſeperationis ut itaq̃. Aliqua cōparatiōis, ut magis
mīus. Aliq̃ expoſitiua, ut uidelicet uide. uideli. uideli. ut. Ali
q̃ q̄ritatis īfinitæ & q̄litas, ut aliquomodo quomōcūq̃ a
liquo modo utcūq̃ utcūq̃. Aliqua ſublationis, ut (apol.
raro nūme uix. aliq̃ electiōis qnīmo. aliq̃ d̄p̄catiua ut herc.
Aliq̃ gentilia, ut græce romane hebraice. ſyriace troiane ar
menice. Aliq̃ remiſſiōis, ut uix uix. aliq̃ at̄ dubitatōis, ut for
ſan. Aliq̃ orgāica ut mordicus, cū calce. aliq̃ depoſitiua & p̄/

Ἐμαυτοῦ. Ἐμαυτῶ. Ἐμαυτόν. Ἐμαυτῆς. Ἐμαυτῆ. Ἐμαυτῆν.

Ἐμαυτοῦ. Ἐμαυτῶ. Ἐμαυτό. τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. Σαυτῶ. Σαυτόν. Σαυτῆς. Σαυτῆ. Σαυτῆν. Σαυτοῦ.
σαυτῶ. σαυτό. καὶ αἱ μὲν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ, με
χρὶ τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τῷ τρίτῳ, καὶ πληθυντικῶς, συμ
δέτασ τε ἅμα, καὶ δισημελιώσ ὡς. τοῦ τρίτου.

Ἐαυτοῦ. Ἐαυτῶ. Ἐαυτόν. Ἐαυτῆς. Ἐαυτῆ. Ἐαυτῆν. Ἐαυτοῦ
Ἐαυτῶ. Ἐαυτό. Ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, Ἐαυτοῖς, καὶ σφίσι, αὐτοῖς
Ἐαυτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτοῖς. Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσις ὄζει μέρῳ λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τῷ
λόγῳ μερῶν, καὶ ἐν τῇ συνδέσει, καὶ σωτάξει. τῶν δὲ προθέσεων
οκτωκαίδεκα οὐσῶν, ἐξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι, ἐν εἰς. ἴξ, σῶν. πρόσ, πρόσ.
δινοκαίδεκα δὲ Δισύλλαβοι. ἀνά, κατά, διὰ, μετά, παρά, ἀντί, ἐπί, παρῆ
ἐμφί, ἀπό. ὑπό, ὑπέρ. ἄλλὰ περὶ μὲν ὅτι τούτων σωτάξεως, ἐν
ῶν τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐξούμην. Περὶ ἐπιρρήματων.

Ἐπιρρήματα ὄζει μέρῳ λόγου ἄκλιτον, κατὰ ῥήματων λεγόμενον, ἢ
ἐπιλεγόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται χρόνου, ὅμοιον νῦν, τότε,
αὐθις, τόφρα, τέως. ἔως. πνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. ἄριον
χρῆς, ὃ καὶ ἐχρῆς λέγεται, ἢ δὴ, πάλαι, αἰεὶ. τὰ δὲ τόπου, ὅμοιον ἔνω,
κάτω, ἔξω, ἔσω, ἐνθῶν, ἐγθῶν, πόρῳ, ἐναντίον, χαμαί, ἐνθα, ὅθεν.

ἐπέκεινα, μακρῶν. τὰ δὲ ποιότητων, ὅμοιον ἐν, καλῶς, ἢ ἔως, σοφῶς,
κωμῶν, βοτρωδῶν, ἀγεληδῶν. τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ ὅτι ῥῆνε
κῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται, ὅμοιον σοφῶς, ἀπὸ
ῥῶν σοφῶν, καλῶς, ἀπὸ ῥῶν καλῶν. τὰ δὲ ποσότητος, ὅμοιον ἄπαξ, Δίς,
τρίς, τετράκις, πολλακίς, ὀλιγάκις. τὰ ἢ ἀθρίσεως, ὅμοιον ἅμα, ὁμοῦ, συλλή
θῆναι, ἀθρόως. τὰ ἢ πρᾶκελεύσεως, ὅμοιον εἰς, ἀγε, φέρε, δεῦτε. τὰ ἢ Δικαι
ρέσεως, ὅμοιον ἀντι, χωρὶς, διχῆ. τὰ δὲ ἴσχυρῆσεως, ὅμοιον πλήρ. τὰ δὲ
τάξεως, ὅμοιον ἐξῆς, ἐφεξῆς. τὰ δὲ ὁμοιώσεως, ὅμοιον ὡς, ὡς περ, καθά, κα
θάπερ. τὰ δὲ ἀποσάσεως, ὅμοιον ὡς. τὰ δὲ συγκρίσεως, ὅμοιον μᾶλλον,
ἢ ἧς. τὰ ἢ ἴσηματικῶν, ὅμοιον διχονότι, διχλοδῆ, ἴσησιν, ὅμοιον. τὰ δὲ
ποσότητων ἁορίσιν, καὶ ποιότητων, ὅμοιον ἀμνηγέπω. ὅπως αὐτῶν, ἀμνη
γέπω, ὅπως δὴ ποτε, ὅπως δὴ ποταῦν, τὰ δὲ ὑφαιρέσεως, ὅμοιον πᾶσι, ὡς.
ἐλάχις, ἀμόγισ, τὰ ἢ ἐκλοῆς, ὅμοιον μενεῖν, τὰ ἢ ἀποξείηκα, ὅμοιον ἠρά
κα, ἀπολλοῦν, τὰ ἢ ἐθνικά, ὅμοιον ἐλληνισί, ῥωμαῖσιν, ἑβραῖσιν, συρῖσιν, φρυγι
σιν, ἀρμενισιν. τὰ ἢ βιασμῶν, ὅμοιον μόλις, μόγισ. τὰ δὲ διστάσεως, ὅμοιον
ἐξιδῶν, τὰ δὲ ὀργωνικά, ὅμοιον ὀδᾶξ, λαξ, τὰ ἢ ἀπορητικά, καὶ προκατα

cōstitutiuā vt esto. aliq̄ irētiois, vt valde nimis valde maxie
vehemēt. aliq̄ remissiois, vt paulatī fēsim. aliq̄ cōfirmatiois,
vt videlicet certe sane equidem. Aliqua affirmationis vt
næ. Aliqua at̄ iurationis vt per. per. Aliqua abiurationis vt
per. Aliq̄ negationis, vt non nequaq̄ minime. Aliq̄ at̄ phibi/
tionis vt ne neutiq̄. Aliq̄ at̄ euctus vt forsitā forte fortuitu.
Aliq̄ intōgatōis. vt vñ vbi qm̄ quomō. Aliq̄ demōstratōis.
ve en ecce. Aliqua vocationis vt o. Aliqua declarationis vt
veluti. Aliq̄ pōnis vt legēdū nauigādum scribendū sciendū
Aliq̄ doloris vt o heu heu heu. Aliqua admiratiois. pape
pape. Aliqua terroris vt a. Aliqua diuinitatis vt euce euan.
Accidit ei species & figura. hæc quidem primitiuā velut
nūc. hæc deriuatiuā vt nūc. & hæc qdē simplex vt diu. hæc
vero composita, vt iamdiu.

De Coniunctionibus.

Coniūctio est ps orōnis īdeclinabilis cōiungēs alias partes
orōnis in sententiā cū ordine. h̄ aut̄ aliæ quidē copulatiuæ.
vt qdē autem & sed at. Aliæ at̄ disiunctiuæ vt q̄ idest. Aliq̄
at̄ cōtinuatiuæ vt si siqdē qdē siqdē. aliæ at̄ subcōtinuatiuæ
ut quoniam quoniā qm̄ quoniam. Aliæ aut̄ casuales, vt ut
ut ut pp̄t quoniā. n. quod quoniam. Aliæ at̄ dubitatiuæ vt
forsan postea an nūqd. Aliæ aut̄ collectiuæ vt igit̄ sed v̄z
igitur ergo itaque ergo. Aliæ autem completiuæ veluti
qdē qdē qdē qdē qdē qdē &c. Aliæ autē possibiles vt
vtiq̄. Aliæ at̄ discretiuæ siue collectiuæ ut igit̄ utiq̄. Aliæ
aduersatiuæ, ut tamen quamuis quanq̄ tamen. Accidit aut̄
ei figura, hæc qdē simplex, ut postq̄, hæc at̄ cōposita, ut post/
quam. His sic cognitis, consequens est & de aliis
qb̄sdā necessariis dicere, & primū de speciebus deductoz.

De speciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuoz septē. Patronymicum Possessiui Cō/
paratiui Suplatiui Diminutiui Denotiatiui & Verbale.

De patronymico

Patronymicum nomen proprie est, quod a patre formatū
filium patris significat. ut a peles peleides
Achilles. Abusue autem & ab auo dicitur ut æa

Σατιρικά, διορ εἰερ, τὰ ἕπιπάσσεωσ, διορ λίαι, ἄγαρ, πάνυ, μάλιθα σφῶ
 Δρα. τὰ δὲ ἀνεσέωσ, διορ ἡρέμα ἡσύχη, τὰ δὲ βεβαίωσεωσ, διορ
 θηλαδῆ, Δῆπουδερ, πάντωσ, ὄντωσ, ἦ, τὰ δὲ, καταφάσεωσ, διορ
 και, τὰ δὲ, κατομάσεωσ, διορ νή μά, τὰ δὲ, ἀπομάσεωσ, διορ
 μά, τὰ δὲ ἀρνήσεωσ, διορ οὐ δυδ' αμῶσ ἦνισα, τὰ δὲ ἔπαγορεύσ
 στωσ, διορ μῆ κηδ' αμῶσ, τὰ δὲ ἔικασμουσ, διορ ἴσωσ τάχα τυχόμε,
 τὰ δὲ ἔρωτῆσεωσ, διορ πῶδερ πολ' πνίκα πῶσ, τὰ δὲ Δεῖξεωσ,
 διορ ἰδού ἠνί, τὰ δὲ κλήσεωσ, διορ ἔ, τὰ δὲ διασαφῆσεωσ, διορ
 διορ, τὰ δὲ δέσεωσ, διορ ἀναγνωσεόμεσ πλυνόμεσ γσαπῆόμεσ ἰσεόμε,
 τὰ δὲ χετλιασμουσ, διορ ὦ ἰού οἴμοι φεισ, τὰ δὲ θαυμασμουσ, διορ
 φεισ βαβαί, τὰ δὲ ἐκπλήξεωσ, διορ ἄ, τὰ δὲ ἄρασμουσ, διορ ἐνοῖ ἐσόμε,
 Παρέπεται δὲ αὐτῶ εἰδ' οσ, ἡχ' ἡχῆμα, τὸ μὲν γ' ἄρωτ' ὄτυπορ, διορ
 καὶ δὲ παρ' ἀγωγῶμ, διορ κωί, καὶ τὸ μὲν, ἀπλοῦμ, διορ πάλα, τὸ δὲ
 σῶνδετορ, διορ πρόσπαλαι.

Περὶ σαυδ' ἐσμων.

Σαυδ' ἐσμός ὅστι μέρωσ λόγου ἀκλιτορ σαυδ' ἔορ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ
 λόγου εἰσ Διάνοιαι μετὰ τάξεωσ, τούτου δὲ οἱ μὲν συμπλεκτικοί,
 διορ μὲν δὲ, ἡχ' ἄλλὰ ἄταρ, οἱ δὲ Διαζηκτικοί, διορ ἠήτοι, οἱ δὲ
 σωμαπῆτικοί, διορ εἰ εἴπερ εἰδῆ εἰδῆπερ, οἱ δὲ παρασυναπῆτικοί,
 διορ ἐπεὶ ἐπεῖπερ ἐπεδῆ ἐπεδῆπερ, οἱ δὲ αἰτιολογικοί, διορ ἵνα
 ὄφρα ὅπωσ ἐνεκα ὄνεκα γάρ ὅτι Διότι, οἱ δὲ ἀπορηματικοί, διορ
 ἄρα εἴτα μῶρ μῆ, οἱ δὲ συλλογιστικοί, διορ ἄρα ἄλλὰ ἄλλ' αἰμῆ
 αὐ τοίνυ τοι γάρτοι τοι γαρ οἴμ, οἱ δὲ παραπληρωματικοί, διορ
 Δῆ πολ' τοι Δῆτα περ πω μῆρ αὐ ὄμ γε, οἱ δὲ Δαιητικοί, διορ ἄρ.

Οἱ δὲ Διακριτικοί, εἴτ' αὐ ἐπιλεκτικοί, διορ γοῦν γε, οἱ δὲ ἐναυσ
 τιωματικοί διορ ὁμοσ καίτοι καίπερ ἔμπησ, Παρέπεται δὲ
 αὐτῶ ἡχῆμα ὁ μὲν γοῦν ἀπλοῦσ, διορ ἐπεὶ ὁ δὲ σῶνδετοσ, διορ ἐπειδῆ,
 τούτων ὅτωσ ἐγνωσ μλίωμ ἐσὸ μλῆομ ἄρ' ἐν ἡχ' περὶ ἄλλων τιῶμ
 ἐναυγαίωμ ἐπέμ, ἡχ' ἄρωτ' ομ περὶ ἡ' εἰδῶμ τῶμ παρ' ἀγωγῶμ.

Περὶ ἡ' εἰδῶμ τῶμ παρ' ἀγωγῶμ.

Εἶδη τῶμ παρ' ἀγωγῶμ ἐπῆά, Πατρωνυμικῶμ, κτητικῶμ Συγκριτι
 κῶμ, Ἰπερθετικῶμ, Ἰποκριτικῶμ, Παρ' αὐνομ, ἡχ' ἔκματικῶμ.

Περὶ πατρωνυμικῶμ,

Πατρωνυμικῶμ ὄνομα κηρῶσ ὅστι τὸ ἀπὸ πατρός ἐχ' ἔκματισ μλίωμ,
 διορ πατρός σημαίνει, διορ ἀπὸ τῶσ πηλεῦσ πηλεῶσ πηλεῖδ' οσ, ὁ
 ἀχ' ἡλέωσ, καταρθεσικῶσ δὲ ἡχ' ἀπὸ τῶσ ὡάπτου λέγεται, διορ αἰεσ

eus æaci æacides idē. huius autē, aliqua masculina, aliq̄ autē
 foemina, & qdē masculinorū tres ēminatōes sūt, dis cōis vt
 pelides, or. Ionica, vt peleon, adios vt hyrrhadi⁹. Cū at̄ geni
 tiuus noīs definit ī os vel ī us vel ī os, tūc in idis cōiter for
 matur patronymicum. Peleus pelei peleides & per synære/
 sin pelides. Demosthenes deosthenis deosthenides. Agame
 mnon agamēnonis agamēnonides. Itē si grūs definit in u
 quartæ declinatiōis ens, nō penultimans iota, ī idis format̄
 patronymicum vt priamus priami priamides. Tantalus
 tantali tantalides, si aut̄ ipse penultimat iota in adis forma/
 tur patronymicum, vt sol solis heliades. Item primæ
 declatiōis in adis formāt, vt æneas æneæ æneades, hippo
 tes, potæ, tades. Oē at̄ patronymicū definit v̄l in i vt Satur/
 nius vel e iota dipthōgo, vt pelides p̄ synæresin v̄l α vt æ
 neades, v̄l oī dipthōgo p̄ synæresin vt pāthoides pāthoedes
 Sed foemīnorū tres ēminatōes sunt as, is, ni, & qdā ī as & is a
 ppriis masculinis forman̄ abiectiōe di, vt Helias ab heli
 ades priamis a priamides. Sed in ni æolica ens a geni
 tiuo formatur vt adraštine ab adrašto. Acrisione ab
 acrisione.

De Possessiuo

Possessiuū nomen est possessionē alie⁹ rei fcans. Termina
 tiōes at̄ ei. ii. cos vt music⁹. Cui⁹ ēminatōes tres, vt musicus
 a vt cyprian⁹, y vt foeminus. Et os cui⁹ ēminatōes sex, iota vt
 eloques, e vt hectore⁹, vt heraci⁹, vt roman⁹, vt varius⁹
 vt paternus.

De Comparatiuo.

Cōparatiuū nomē ē p̄ qd̄ cōpatio fit ad eiisdē gñris, & di
 uerli gñris. ēminatōes at̄ ipi. ii. on āomala vt maior melior
 & eros communis, vt ditior, prudentior, formatur autem a
 triū genēs: nōib⁹, quæcūq̄ magis int̄rionē suscipiūt. Sed a
 definētib⁹ ī os abiectiōe sigma, & additiōe teros formāt vt
 mansuetus mansuetior, antiqu⁹ antiquior, utilis vti
 lior prudēs prudērior. Itē a neutro eorū q̄ ī is duū genēs vt
 verum verior, diligens diligētior, fortunatus fortunatior.
 Item ab in on & in is & in us vt castus casti casti
 or gratiosus gratiosior, bñuolus bñuolētior & a participio
 vt robustior. Item ab in ys non seruato sigma vt suauis

κός, ἀικαιδύ, ἀικαιδής, ὁ αὐτός, τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ
 θηλυκά, καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσὶ, ἰδὴ κοινή, διορ
 πηλείδης, ὠρ ἰωνική, διορ πηλείωρ, ἀδῖος, διορ ὑβρᾶδῖος, ὅτε δὲ ἡ γενική
 τῶν ὀνόματ' ὅλγχι εἰς ὦσ, ἢ εἰς οὐσ, ἢ εἰς οσ, τότε εἰς ἰδὴ κοινῶς ἁρ
 ματίζετ' τὸ πατρωνμικόν, πηλεύς, πηλέωσ, πηλείδης, καὶ κατὰ συ
 ναίρεσιμ, πηλείδης, δημοσθένης, δημοσθένεουσ, δημοσθένιδης, ἀγαμέ
 μων, ἀγαμέμνονοσ, ἀγαμεμνονίδης. Ἐτι εἰ ἡ γενική λήγει εἰς φθι
 τεάζησ κλίσεωσ ὄυσα, μὴ παραληγομῶν ὅθ' ἰ, εἰς ἰδὴσ ἁρματίζετ'
 τὸ πατρωνμικόν, διορ πριάμοσ, πριάμου, πριάμίδης, τάνταλ' ὅθ',
 ταντάλου, ταντάλιδης. εἰ δὲ αὐτὴ παραλήγει ὅθ' ἰ, εἰς ἀδὴσ ἁρματί
 ζεται τὸ πατρωνμικόν, διορ ἡλίας, ἡλίδ, ἡλιάδης. Ἐτι τὰ φθι πρώτης
 κλίσεωσ εἰς ἀδὴσ ἁρματίζουσιμ, διορ ἀνείασ, ἀνείου, ἀνείφας, ἰππότης
 ἰππότου, ἰπποτάδης. Πᾶρ δὲ πατρωνμικόν παραλήγει ἢ ἰ. διορ κρο
 νίδης, ἢ εἰ Διφθόγγω, διορ πηλείδης κατὰ συναίρεσιμ, ἢ α, διορ ἀνείαδης
 ἢ οἱ Διφθόγγω κατὰ συναίρεσιμ, διορ παιδοίδης, παιδοίδης. τῶν
 ἢ θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσὶμ, ας, ἰς, κη, ἢ αὐ μὲν εἰς ας ἢ ἰς, ἢ ἄπε
 τῶν ἰδῶν ἀρσενικῶν ἁρματίζονται, ἀποβολῆ τῶ δ' κ. διορ ἡλίας, ἀπὸ
 ἡλιάδης, πριάμης, ἀπὸ πριάμίδης, ἢ ἢ εἰς κη ἀϊολική ὄυσα, ἀπὸ φθι γε
 νικήσ ἁρματίζεται, διορ ἀδρασίνη, ἀπὸ τῶ ἀδράσου ἀκρίσιων, ἀπὸ τῶ
 ἀκρίσιωνοσ.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικὸν ὄνομα ὄζει ἢ κτήσιμ τινὸσ πράγματ' ὅθ' ἰ Δηλοῦ, καταλή
 ξησ δὲ αὐτοῦ Δνομοσ, διορ μουσικός, οὐ παραλήξῃσ τρεῖσ, ἰ. διορ μουσι
 κός, α, διορ κυπριακός, μ, διορ θηλυκός, καὶ οσ, οὐ παραλήξῃσ ἕξ, ἰ. διορ λό
 γιοσ, ε, διορ ἐκτόροσ, ε, διορ ἡράκλειφοσ, αἰ, διορ ζωμαϊόσ, οἰ, διορ ἀλλοίόσ,
 ὦ, διορ πατρῶοσ.

Περὶ συγκριτικῶν.

Συγκριτικὸν ὄνομα ὄζει δ' ἢ οὐ σύγκρισισ γίνετ' πρὸσ ὁμοφυῆσ, καὶ
 ἕτεροφυῆσ, καταλήξῃσ ἢ αὐτοῦ ὀνο, ὠρ ἀνώμαλοσ, διορ μείζωρ, βελτιωμ
 ἢ ὀρ εροσ κοινόσ, διορ πλουσιώτεροσ, φρονιμώτεροσ, ἁρματίζεται ἢ ἄπε
 τῶν τριγενῶν ὀνομάτῶν, ὅσα πῶν τ' μάλλορ ἐπίπασιμ ἀναδέχοντ', ὅπε
 ἢ τῶν λιγόντῶν εἰσ οσ, ἐκβολῆ τῶ σ ἢ τῶσ ἀδέσα τ' τεροσ ἁρματίζοντ'
 διορ πρᾶξοσ, πρᾶότεροσ, παλαιόσ, παλαιότεροσ, ὠφέλιμοσ, ὠφελιμώτε
 ροσ, φρόνιμοσ, φρονιμώτεροσ. Ἐτι ἀπὸ τῶ ὀνο εἰσ ἢσ διγενῶν
 διορ ἀληθέσ, ἀληθέσροσ, ἀκριθέσ, ἀκριθέσροσ, εὐτυχεσ, εὐτυχεσροσ,
 ἔτι ἀπὸ τῶν εἰσ ὠρ ἢσ εἰσ φεσ, καὶ εἰσ φεσ, διορ σῶφρομ, σῶφρονοσ, σῶφρο
 νέσροσ, χαρῖφσ, χαρῖφσροσ, χαρῖφσροσ, εἰήνοσ, εἰήνοσροσ ἢ ἄπε μετοχῆσ
 διορ ἕξω μενέσροσ, ἔτι ἀπὸ τῶν εἰσ ἢσ μὴ φυλαττομῶν τ' α, διορ ἡδῖσ.

suauior, acutus acutior, grauis grauior, & a uerbis facta. ut melior & melior, & a præpositionibus & aduerbiis ut superior propior. Construunt autem genitiuo, ut Achilles erat fortior aiace, & idem erat robustior troianis, & datiuo excessum significanti, ut Croesus fuit ditior Cyro centum talentis.

De Superlatiuo.

Superlatiuum nomē est p̄ qđ suplatio fit, terminationes autē ipsius duæ tatos in teros comparatiui ab ipso formata ut mansuetus māsuētor s̄sim⁹, prudēs prudētior prudētissim⁹, diligens diligentior tissim⁹, gratiosissim⁹, beneuolētissim⁹, sup̄m⁹, acutissim⁹, & in istos in on cōparatiui anomalū, ut bonus melior optimus, malus peior ul' peior pessim⁹, magnus maior maxi⁹, bon⁹ melior melior lior melior optimus optim⁹ optimus, mult⁹ plus pluri⁹, iucundus iucundior s̄sim⁹, uelox uelocior s̄sim⁹, paruus minor ul' minor m̄ior m̄im⁹, Inimicus inimicior sim⁹, turpis turpior turpissim⁹, facilis facilior limus, amicus amicior s̄sim⁹. Construunt autem superlatiua genitiuo, ut Homerus fuit sapiētissim⁹ oīm poetarū. Itē quæ p̄ oteros & otatos, siquē habeant ante o syllabam breuem per o magnum scribuntur, ut sapiens sapientior sapientissim⁹, si uero longam naturā uel pōne p̄ omicron, ut māsuēt⁹ māsuētor tissim⁹, gloriosus gloriosior gloriosissim⁹.

De diminutiuo.

Diminutiuum nomē est diminutionē primitiui significās, hui⁹ at aliq̄ qđē masculina, aliq̄ at fœminina, aliq̄ at neutra a propriis & appellatiuis deducta. Si quidem masculinorum terminationes sunt quinq̄, as ut menas, on ut morion, ax ut lappillus, scos ut homuncio, los ut nauta. Sed fœmininorum duæ, is ut ancillula, & sci ut ancillula. Sed neutrorum terminationes octo in on desinentiū, ni ut obsoniū ci, ut adolefētul⁹ dri ut fermūcul⁹, lli ut adolefētul⁹ phi ut aialulum chni ut ciuitatula, pi ut homullulus, di ut caruncula.

De denominatiuo.

Denominatiuum nomen est a nomine deductū, ut Theon a deus, Tryphon a delitiis Plato a latus.

ἢ ΔΥτεροσ, ὀξύσ, ὀξύτεροσ, βαρύσ, βαρύτεροσ, καὶ τὰ ἀπὸ ῥηματίων γι
θῶ, ῥωα, ὀιομ φέρτεροσ, καὶ βέλτεροσ, ἢ τὰ ἀπὸ προθέσεων, ἢ ἐπι
ῥηματίων, ὀιομ ὑπέρτεροσ, ἐγγίτεροσ. Σιωτάσσονται Δὲ γενικῆ. ὀιομ ὁ
ΑΧΙλλεύσ, ἢ ἀνδρεύτεροσ πρὸ Αἰάντοσ, ἢ ὁ αὐτοσ ἢ ἰχθυότεροσ πρὸ
πρῶτοσ, ἢ τῆ ὀιομ τῆ ὑπερβολῆσ σημαίνουσ, ὀιομ ὁ κροίσσ, ἢ πλου
σιώτεροσ κῦρου ἑκατομ ταλάντοσ.

Περὶ ὑπερθετικῶσ.

Ἰπερθετικὸν ὄνομά ἐστὶ Δι' οὐ ὑπέρθεσισ γίνεται. καταλήξασ δὲ αὐ
τοῦ ΔΥο, τατοσ τῶ εἰσ τεροσ συγκριτικῶσ, ἀπὸ τῶ αὐτοῦ ῥηματίσο
μείω. ὀιομ πρῶτοσ, πρῶτεροσ, πρῶτατοσ, φρονομιοσ, φρονομιώτεροσ, φρο
νομιώτατοσ. ἀκριβέσ, ἀκριβέσεροσ, ἀκριβέσατοσ. χαριέσατοσ. εὖνο
σατοσ. ὑπέρτατοσ, ὀξύντατοσ, καὶ εἰσσοσ τοῦ εἰσωμ συγκριτικῶσ
ἐκνώμαλοσ. ὀιομ καλόσ, καλλίωμ, καλλισοσ, κακόσ, κακίωμ, ἢ χερίωμ,
κάκισοσ, μέγασ, μείζωμ, μέγισοσ, ἀγαθόσ, βελτίωμ, ἀρειώμ, κρείττωμ, ἢ
μείωμ, βελτισοσ, ἀρισοσ, κράτισοσ, πολὺσ, πλείωμ, πλείσοσ, ἠδύσ,
ἠδίωμ, ἠδίσοσ, παχύσ, ταχίωμ, ταχισοσ, μικρόσ, μείωμ, ἢ ἠπώμ,
ἐλάττωμ, ἐλαχισοσ, ἐχθρόσ, ἐχθρίωμ, ἐχθρισοσ. ἀισχροσ, ἀισχρίωμ, ἀί
σχισοσ, ῥάδισοσ, ῥάδιωμ, ῥάδιοσ. ῥίλοσ, ῥίλτεροσ, ῥίλτατοσ. Σιω
τάσσονται Δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῆ, ὀιομ ὁ Ὀμηροσ ἐγγύετο σοφώ
τατοσ πάντων πρὸ ποιητῶμ, ἔτι τὰ Διὰ τῶ οτεροσ, ἢ ὀιοτατοσ, εἰ μὴ
ἔχωσι πῶ πρὸ τῶ ο συλλαβῆσ βραχίαιμ, Διὰ τῶ ω μεγάλου γράφοσ
ται, ὀιομ φρόνιμοσ, φρονομιώτεροσ, φρονομιώτατοσ. εἰ δὲ μακράμ φῶ
σφ ἢ δέσφ, Διὰ τῶ ο μικροῦ, ὀιομ πρῶτοσ, πρῶτεροσ, πρῶτατοσ. εἰ δὲ ὀιο
ξασ, ἐνδ' ὀιοξότεροσ, ἐνδ' ὀιοξότατοσ.

Περὶ ὑποκοριστικῶσ.

Ἰποκοριστικὸν ὄνομά ἐστὶ τὸ μείωσιν τῶ φρωτοπίτου δηλοῦν.
τούτου Δὲ τὰ μῆλυ, ἀρσενικά, τὰ Δὲ, δηλυκά, τὰ δ' ἐ, ὀιοδ' ἔτερα, ἀπὸ
κυρίωμ ἢ ἐπι προσκοριστικῶμ παραγόμενα, καὶ πρὸ μῆλυ ἀρσενικῶμ, κα
ταλήξασ εἰσὶ πέντε, ασ, ὀιομ μινῶσ, ωμ, ὀιομ μωρίωμ, αξ, ὀιομ λίδαξ.
σχοσ, ὀιομ ἀνδρῶπιόχοσ, λῖ. ὀιομ ναυτίλοσ. τῶμ Δὲ δηλυκῶμ
ΔΥο, ἰσ, ὀιομ δεραπαινίσ, ἢ ὀιοσ, κ, ὀιομ παιδίσκη. τῶμ Δὲ ὀιοδ' ἔτερωμ
παραλήξασ ὀιοτῶ εἰσ ὀιομ λιγόντων, νι, ὀιομ δ' ὀιοφῶνιομ, κι, ὀιομ κηφῶσιομ.
Δρι, ὀιομ λογιῶσιομ, λλι, ὀιομ κηφῶκυλλιομ, Qi, ὀιομ ζωῶλιομ, χι, ὀιομ
πολίχιομ, πι, ὀιομ ἀνδρῶπιιομ, δι, ὀιομ κρεάδιομ

Περὶ παρωνύμου.

Παρωνύμου ὄνομά ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀιοματίλοσ παραγόμενον, ὀιομ θῆωμ,
ἢ πρὸ τῶ δέοσ, τρῦφωμ, ἀπὸ φῶ τρῦφῶσ, πλάτωμ, ῥπὸ τῶ πλατύσ.

De Verball.

Verbale autem similiter a verbo deriuatum, ut intelligens ab intellectus sum & philemon ab amatus sum.

De subiectis speciebus nomini.

Insuper nomina aliqua quidem propria uocantur, ut Socrates Plato. Alia autem appellatiua ut hic & haec homo. hic & haec uirgo. Alia autem adiectiua ut fortis fortis forte, sapiens sapiens sapiens. Alia autem ad aliquid, ut pater filius, seruus dominus. Alia autem tanquam ad aliquid ut nox dies, mors uita. Alia autem generalia, ut phryx per ses. Alia autem interrogatiua ut quis quilibet quantus qualis. Alia autem infinita ut quisque quicumque quicquid. Alia autem collectiua ut populus chorus turba. Alia autem partitiua, ut alter uterque quisque alius, partiuntur autem haec quod drifaria, unus ex duobus ut alter, duo ad unum ut uterque, unus ex multis ut alius, & multi ad unum ut quisque. Alia autem contentiua ut Laurentium cubiculum oliuetum. Alia autem tanquam contentiua ut deceptor, potio ex melle & ui, alia factitia ut phlebus stridor subili, alia autem generalia ut alba plata, alia autem specialia ut bos equus canis, alia autem ordinalia ut primus secundus, alia autem numeralia ut unus duo tres, alia autem absoluta, ut deus ratio angelus, alia autem compositiua ut igneus lapideus quernus.

alia autem homonyma ut aiex telamonis & aiex olei, alia uero synonyma siue multinoia ut estis mucro spatha machaera gladius, alia autem nominifera ut grandiluctus, alia autem binomina ut alexander quae & paris, scamander quae & xanthus, alia autem cognoua ut terraequalius neptunus, & phebus pollo.

De accentibus.

Accentus est extensio literatae uocis uel tenor ad quem cantamus. Sunt autem accentus decem ut dictum est & diuiduntur in quatuor, in tonos in tempora in spiritus & in passiones. Toni sunt tres acutus grauis & circumflexus, quibus utimur in dictationibus. Omnis, n. dictio suscipit tonum unum, uel in ultima uel penultima uel antepenultima, in ultima quidem suscipit acutum grauem & circumflexum, acutum quando suscipiens fuerit contractum ut spectator, bonus, grauem sicut ut oliuetum lauretum & maxime in consequentia, omnis, n. nominatiuus & accusatiuus incontractus per seipsum acuit, in consequentia autem per acutum

Περὶ ῥηματικῶν.

ῤηματικῶν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παρὰ γὰρ μῦθον. ὅιον νοή-
μων, ἀπὸ τοῦ νενόημαί, καὶ ὀλιμήμων, ἀπὸ τοῦ πεολιμήμαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπρωκότων εἰδῶν ὄνοματι.

Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μῦθ, κύρια καλοῦνται, ὅιον Σικράτης
Ἐλάτων. τὰ δὲ προσρηγορικά, ὅιον ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος, ὁ καὶ ἡ πρῆθος
τὰ δὲ ἐπίθετα, ὅιον ἀνδρῆος, ἀνδρεία, ἀνδρείον, σοφός, σοφή, σοφόν
τὰ δὲ πρόσι, ὅιον πατήρ υἱός, δούλος, δεωότης. τὰ δὲ ὡς πρὸς τὴν
ὅιον νύξ, ἡμέρα, θάνατος, ζωή. τὰ δὲ ἐθνικά, ὅιον φρύξ, πέρσης. τὰ
δὲ ἐρωτικατικά, ὅιον τίς ποῖος πόσις πηλίκος. τὰ δὲ ἀόριστα,
ὅιον ὅσις ὀποῖος ὀπόσιος. τὰ ἢ περιληπτικά, ὅιον δῆμος χορὸς ὄχλος
τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα, ὅιον ἕτερος ἐκάτερος ἕκαστος ἄλλος. μερίζου-
ται δὲ ταῦτα τετραχῶς, εἰς ἐκ Δ' ὡς ἕτερος, Δ' ὡς ἕνα, ὡς ἐκά-
τερος, εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος, καὶ πολλοὶ καὶ ἕνα ὡς, ἕκαστος τὰ δὲ
περικτικά, ὅιον λαφῶν, κοιτῶν ἐλαιῶν. τὰ δὲ ὡς περικτι-
κά, ὅιον ἀπατεῶν κυκεῶν. τὰ δὲ πεποικυλῖα, ὅιον φλοῖσβος
ῥοίζος. τὰ δὲ γενικά, ὅιον ζωὸν φυτὸν. τὰ δὲ εἰδικά, ὅιον βούσ,
ἵππος, κῆνυρ. τὰ δὲ τακτικά, ὅιον πρῶτος, δεῦτερος. τὰ δὲ ἀρι-
θμητικά, ὅιον εἰς Δ' ὡς τρεῖς. τὰ δὲ ἀπολελυμένα, ὅιον θεός, λό-
γος, ἄγγελος. τὰ δὲ μετουσιαστικά, ὅιον πύρινος, λίθινος, δρυῖνος
τὰ ἢ ὀμώνυμα, ὅιον ἄϊας ὁ τοῦ τελαμῶνος, καὶ ἄϊας ὁ τοῦ οἰλέως.
τὰ δὲ συνώνυμα, εἴτε πολυώνυμα, ὅιον ἄορ, ἰξίφος, σπάρτη, μά-
χαιρα, φάσγανον. τὰ δὲ φερώυμα, ὅιον μεγαπένθης. τὰ δὲ
διώνυμα, ὅιον ἀλέξανδρος, ὁ καὶ πάσις, σνάμανδρος, ὁ καὶ ξάνδρος.
τὰ δὲ ἐπώνυμα, ὅιον ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν, καὶ φοῖβος ὁ ἀπόλλων.

Περὶ προσφθιῶν.

Προσφθίαι ὅστις τῶν ἐγγραμμάτων φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν ἄδραμῶν.
Ἔισι δὲ προσφθίαι δέκα, ὡς εἴρηται, καὶ διακροῦνται εἰς τέσσαρα.
εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα, καὶ εἰς πάθη. τόνου εἰσι τρεῖς
ἔξῃα, βαρεῖα, καὶ περισπωμένη, δις χρωμεδα ἐπὶ ταῖς λέξεσι.
πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται τόνου ἕνα, ἢ ἐν τῇ λιγύσει, ἢ παρὰ
λιγύσει, ἢ παρὰ παραλιγύσει. ἐν μὲν τῇ λιγύσει, ἐπιδέχεται
ἄξιον βαρεῖαν, καὶ περισπωμένην, ὅξιον, ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ
ἀσπασίτερον, ὅιον δεατὴς ἀγαθός. βαρεῖαν δὲ ὁμοίως, ὡς ἐλαιῶν, δε-
φῶν, καὶ μάλα ἐν τῇ σιωπείᾳ, πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ ἰακτικὴ
ἀσπασίτερος καὶ ἐαυτῷ δέχεται. ἐν δὲ τῇ σιωπείᾳ, ἀντὶ τῆς ὀξείας

to grauem suscipit. Circumflexū autē cū suscipiēs fuerit longum a contractione ut a lumen lumen & a xenophon xenophon. Ois enī synæresis ex acuto & graui circumflexū facit. In penultima aut acutum & circumflexū. acutū quidē cum vel suscipiens fuerit breue vt laches sermo, supra. n. breuē circumflexū nō ponitur vel cum suscipiens longū & post ipsū longum vt aeneas chryses. lōga ei ante longam penacuitur. vel cū fuerit pōne longū vt perses. supra. n. positioe lōgū circumflexus nō ponit. Circumflexū vero, cū suscipiēs fuerit natura longū & post ipsum breue vt maia terra musa. omne. n. natura longū an breue positū circumflexū. Insuper & si cōtractione longum sit. vt clamatur/fit. In antepenultima autem sp̄ acutū pōim⁹. vt philosph⁹ philocalus. ante duas. n. syllabas semper acut⁹ ponit. In tpa longū & breue qbus vtebāt antiqui in bitemporeis. vt signis declarantes longum & breue vt audio incito incito. Ares. In spiritus. aspiratū & tenuē qbus vtimur ī vocalib⁹ & diphthōg⁹. Omnis eī dictio a vocali v' diphthōgo icipiēs v' attenuat v' aspirat. Quō aut hoc fit in de spiritib⁹ libro Georgii cherobotchi quaerendū. aspirat⁹ aut & r ī principio dictiois vt rhetor. rhetorice. duob⁹ etib⁹ vbi cūq; fuerit primū attenuat & secundū aspirat secundum veteres vt ifandū egrot⁹. In passioes. auersionē. subunione subdistinctionē. vtimur aut auersionē in passioib⁹ dictionū in fine sequente vocali pro quatuor literis. pro breui alpha vt utiq; hic. p utiq; hic. pro e psilo. vt age dic pro age dic. pro o micro vt hoc meū pro hoc meū p breui iota vt ī littorib⁹ p ī littorib⁹. Poetæ aut p alpha iota & o iota diphthōgo hac vtunē vt volo ego & heu quam tristor. subunione autē vtimur in cōiunctione duarū dictionū natura diuisarū & ī cōpositis noibus vt ab initio primū philosph⁹. philodorus subdistinctione aut vtimur in distinctionibus cōiunctarū dictionū. vt quodcūq; & q; in infogationib⁹ cū pūcto vt tu hæc dicis!

De puncto.

Punctū est sententiæ perfectæ signum. diuidit aut ī pfectum punctū. mediū & supunctū. Perfectū punctū ē qn snia pfecta est. Medium cū sententiā medians & imperfecta. Sup

punctum cum pendens & quærit reliquum

De locis tonorum

Loci acuti tres, vltima penultima & ante/
penultima. habens acutum in vltima uocant acu
titonum vt spectator, habens i penultima penacutitonum,
& grauitonum vt aiæx, habens in antepenultima ante
penacutitonũ & grauitonum vt Philodemus. Loc⁹ gra
uis vnus vltima. & ois autẽ dictio ipsum suscipiens s̄m æ
qualitatem legiẽ. Est autem tonus syllabice & non proprie
Loci circumflexi duo vltima & penultima. habens
circumflexum in vltima vocatur anflexuna,

vt Demophon, habens in penultima antan
flexũ vt popul⁹hort⁹. Sed de tonis iã qdem satis, nũc at de
construõione p̄positionum dicamus necessaria ente intro
ducendis. De p̄positionibus qb⁹ casibus cõstruunt^r & qd
significãt.

De monosyllabis

In

In semp datiuo construĩt in quodã declarã. vt in domo. in
agro. attice autẽ & genitiuo per defectum datiuui. vt in iferni
pro in loco inferni. apud poetas at dicitur in & in
sed in vim est haber,

In

In. quæ attice in dicitur accusatiuo construĩtur in
templum in forũ. attice autẽ & genitiuo per defectum accu
satiui, vt in magistri pro in domum magistri.

vtimur autem hac in inanimatis vt eo in forum. Ex
Ex quæ & ec dicitur semper genitiuo construĩtur vt ex fo
ro ex senatu. habet autem x sequente vocali

Ex

cappa vero sequente consonante

Cum

Cum. quæ & cum attice dicitur datiuo soli constru
ĩtur consensum significã. vt cum Deo, cum Ioãne. Ad
Ad genitiuo & datiuo et accusatiuo construĩtur, genitiuo
quando a persona significat motum. vt a deo bo
na. pro a, vel qñ in iuramento ponitur. vt fac amore dei, vel
corã fcat. vt corãq; deis immortalib⁹ corãq; mortalibus ho
minib⁹, ul' officiũ vt nõ ẽ officiũ medici sapiẽt. d.õ autẽ qñ
p̄pe vt prope pedes. ad hoc. Accusatiuo vero quando mo

ἄλλη, ὅτε κρεμασμένη, καὶ ζητῆ τὸ ἐπίλοιπον.

Περὶ τόπων ἅψ' τόνων.

τόποι φθι βεΐασι τρεῖς, ἢ λήγουσα, ἢ παραλήγουσα, καὶ ἢ προπα-
ραλήγουσα. ὅ ἔχον τὴν βεΐαν ἐπὶ φθι ληγούσῃ, καλεῖται βεΐασι
τοῖς, διορ διατήσ. τὸ ἔχον ἐπὶ φθι παραληγούσῃ, παροξύντονον,
καὶ βαρύντονον. διορ αἶασι. ὅ ἔχον ἐπὶ φθι προπαραληγούσῃ, προ-
παροξύντονον, καὶ βαρύντονον. διορ φιλόδημος. τόπος φθι βαρεῖασι
εἰς, ἢ λήγουσα, καὶ πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς διχομνῆς. καὶ ὁμαλισ-
μὸν ἀναγινώσκειται. εἰσι δὲ τῶν συλλαβικῶν, καὶ οὐ κυρίως.
τόποι φθι περιπαρωμνῆσι δύο, ἢ λήγουσα, καὶ ἢ προπαρωμνῆσι. ὅ ἔχον
τὴν περιπαρωμνῆν ἐπὶ φθι ληγούσῃ, καλεῖται περιπαρωμνῆσι. διορ
δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ φθι παραληγούσῃ, προπεριπαρωμνῆσι.
διορ δῆμος, κηπῶσι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἄλλοι, καὶ δὲ περὶ φθι σω-
τῶν ἅψ' προξέσεων λέγωμεν, ἀναγκάσι οὐκ ἔστιν εἰσαγωγῆ
κοῖσι, περὶ τῶν προξέσεων τῶν πᾶσι σωτάσσονται, καὶ τῆς σημαί-
ουσι.

Περὶ μονοσυλλαβῶν.

Ερ.

ἢ ἐν, αἰ δοτικῆ σωτάσσεται, ὅ ἐν τῇ διχούσῃ, διορ ἐν οἴκῳ, ἐν
ἀγγαῖ, ἀπὸ τῆς δὲ καὶ γενικῆς, κατ' ἕλλησιν φθι δοτικῆς. διορ ἐν ἄδου,
ἐν τῇ, ἐν τῇ τῶν ἄδου, παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐν, καὶ εἰρ, τὰ
δὲ ἐν, δαυαμῖν τῶν εἰς, ἔχῃ.

Εἰς.

ἢ εἰς, ἢ τῆς ἀπὸ τῆς εἰς λέγεται, αἰτιατικῆ σωτάσσεται. εἰς ναόν.
εἰς ἀγορᾶν, ἀπὸ τῆς δὲ καὶ γενικῆς κατ' ἕλλησιν φθι αἰτιατικῆς. διορ
εἰς διδασκάλου, ἐν τῇ εἰς τὴν δικίαν τῶν διδασκάλου, ἄλλοι δὲ
ταύτη ἐπὶ ἀφύχων, διορ πορεύομαι εἰς ἀγορᾶν.

Εξ.

ἢ ἐξ, ἢ τῆς καὶ ἐκ λέγεται, αἰ γενικῆ σωτάσσεται διορ ἐξ ἀγορᾶς
ἐκ τῶν βουλευτηρίου, ἔχει δὲ τὸ ἐξ ἐπομνίου φωνῆντ. τὸ κ δὲ,
ἐπομνίου συμφώνου.

σιν.

ἢ σιν, ἢ τῆς καὶ ἐξ ἀπὸ τῆς λέγεται, δοτικῆ μόνῃ σωτάσσεται,
ὁμοίως σημαίνουσα, διορ σιν δεῶν, σιν τῶν Ἰωάννη, πρόσ.

ἢ πρόσ, γενικῆς, καὶ δοτικῆς, καὶ αἰτιατικῆς συντάσσεται, γενικῆς.
ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν, διορ πρόσ θεοῦ, τ' ἀγαθὰ,
ἀπὸ παρά, ἢ ὅτ' ἐπὶ ὄρκου κέεται, διορ ποίησον πρόσ θεοῦ, ἢ ὅ
ἐνώπιον δηλοῦ, διορ πρόσ τε δεῶν μακάρων, πρόσ τε δικτῶν οἰ-
κράτων, ἢ τὸ καθῆκον, διορ οὐ πρόσ ἰατρῶν, σοφῶν, δοτικῆ δὲ, ὅτε ὅ
πλησίον, διορ πρόσ τοῖς ποσὶ, πρόσ τῶν δὲ, αἰτιατικῆ δὲ, ὅταν κίνη-

ο ἡ

tum ad aliqđ animatum ut plurimum significet. ut ad Io
annē. uel unionē ut cū deo pro cū deo. uel rationē quādā ut
duo ad quatuor, sic quatuor ad octo. uel exem
plum ut ad tibiam canit.

Ante.

Ante semper genitiuo cōstruit locum & tempus significās
ut ante ianuam, ante persicum bellum fuit troianum.

De Disyllabis. Per

Per accusatiuo communiter construitur ut per uiam, per
exercitum per ciuitatem, pro in uia per exercitum
in ciuitatem. Sed auro cum scepro, poeticum, pro cum.

Secundum.

Secundū genitiuo & accusatiuo cōstruit. grō quidem cum
illationē & accusationē fecerit ut sacrilegus Nestor⁹ contra o
mnes bonos & sapientes & dicit & scribit, vel super &
circa quid ut super terra sedeo, sed ab olympi cacuminibus
trat⁹ pro ab, accusatiuo autē cū similitudinē. ut secundū Demo
sthenē scribit. s^m Homer⁹, vel tps ut nostro tpe fuit homo
sapiens, vel motum, ut secundum naues achiuoz.

Per.

Per genitiuo & accusatiuo cōstruit genitiuo quidem actio
nem vel medium significans, ut per te hoc fiat, per fo
rum ibat, accusatiuo autem ut propter pecunias omnia
fiunt & medium raro ut perq^a arma & nigrum sanguinem.

Cum.

Cū genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit, genitiuo qđ
quum unionem fecerit. ut tecum, datiuo autē idē poetice, ut cū
tertiis regnabat, accusatiuo autē quū postea, ut p⁹ te ego ve
ni.

Apud.

Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo construit, in geni
tuo qđem quū ab aliquo motū significat, ut apud regē iu
stitia, datiuo autem cum iuxta cum animato ut apud re
gem sedet, apud te versor, accusatiuo autē quū vel prope cum
ianimato, ut apud mare, vel motū ad aliquid, ut apud te ve
nio, vel pp^t quid, ut apud iniuriam ultio, uel extra, ut præ
iustum facit, & præter sententiam contingit. Pro
Pro genitiuo construitur, ut pro te pro illo pro multis.

οιμ πρόσ τι ἐμφυχον ὡς ἐπιτοπλήτισον σημαίνει, διομ πρόσ τι Ιωάνη
ἡ ἐκασίμ, ὡς πρόσ τι μ δεομ, ἀντι μετά δεομ, ἢ λόγον τι καὶ ὡς, τὰ
δινο πρόσ τὰ τέταρα, οὕτω τὰ τέταρα πρόσ τὰ διητῆ, ἢ παραδείγμα
διομ πρόσ αὐλομ ἄδα. Προ.

Ἡ προ, ἀεὶ γενικῆ σωτᾶσεται, τόποι καὶ χρόνοι σημαίνουσα, διομ
πρό φη δι νρασ, πρό τω περσικολί πολέμου ἐγγλετο δ τρωϊκόσ.

Περὶ Δισυλλάβων. Ανα.

Ἡ ἀνά ἀιτιατικῆ κοινῶς σωτᾶσεται, διομ ἀνά πτω δόμ, ἀνά τι
εξατόπέδομ, ἀνά πτω πόλιμ, ἀντι ἐπὶ φη δόδου, δια τω εξατόπέδου.
εἰς πτω πόλιμ, τὸ δὲ κρυφέω ἀνά σκήπρω, ποικτικῶμ, ἀντι σῶμ.

Κατά.

Ἡ κατά, γενικῆ καὶ ἀιτιατικῆ σωτᾶσεται, γενικῆ μολ, ὅταν
ἐπιφορᾶμ καὶ κατηγορίαν σημαίνει, διομ ὁ ἀθεοσ νεσόρισσ κατά πάντ
τωμ πτω ἀγαθῶμ καὶ σοφῶμ καὶ λέγει, καὶ γράφῃ ἢ τι ἐπάνω, καὶ
περί τι, διομ κατά γησ κάθμμαι, τι δὲ κατ' οὐλύμωιο καθήνωμ
χωόμενος, ἀντι ἀποσ ἀιτιατικῆ δὲ, ὅτε ὁμοιότητα, διομ κατά Δημοσ
δένη γράφῃ, καὶ Ὀμηρομ, ἢ χρόνομ, διομ καὶ ἡμᾶσ ἐγγλετο ἀνις σοφός.
ἢ κίνησιμ, ὡς κατά ἡσά ἄχαῶμ. Δια.

Ἡ Δια, γλυκῆ καὶ ἀιτιατικῆ σωτᾶσεται, γενικῆ μολ, ἐνέργημα,
ἢ τι μέσομ σημαίνουσα, ὡς δια σου τούτο γλυκοίτο, δια φη ἀγορᾶσ
ἐβασίζερ, ἀιτιατικῆ δὲ, ἀιτίαμ, διομ δια τὰ χρίματα πάντα
γίνονται, καὶ τὸ μέσομ πωνώσ ὡς, δια τ' ἔντεα καὶ μέλαμ ἄιμα.

Μετα.

Ἡ μετα, γενικῆ καὶ διοτικῆ, καὶ ἀιτιατικῆ σωτᾶσεται, γενικῆ μ
ὅτε ἐκασίμ δηλοῖ ὡς, μετα σου, διοτικῆ ἢ τι αὐτὸ ποικτικῶσ, διομ μετα
τριτάτοισιμ ἀνασσεμ, ἀιτιατικῆ δὲ ὅτε τὸ ἕβερομ, διομ μετα σὲ ἐγώ ἢ λ
δομ.

Παρά.

Ἡ παρά, γενικῆ καὶ διοτικῆ, καὶ ἀιτιατικῆ σωτᾶσεται, καὶ γενικῆ
ἢ μωμ, ὅτε πτω ἀπότινοσ κίνησιμ δηλοῖ, διομ παρά τω βασιλευσφῃ δι
κασισίνη, διοτικῆ δὲ, ὅτε τὸ πλῆσιμ μετ' ἐμφυχου, διομ παρά τω βα
σιλεῖ καθῆται, παρά σοι Διατρίβω, ἀιτιατικῆ δὲ, ὅτε ἢ τὸ ἐγώσ μετὰ
ἀφύχου, ὡς παρά πτω θάλατταμ, ἢ κίνησιμ ἐπί, διομ παρά σὲ ἔρχομαι
ἢ τὸ διὰ τί, ὡς, παρά τὸ ἀδ' ἡξίμ ἢ τιμωρία, ἢ τὸ ἔξω, διομ παρά τὸ δίκαιομ
πράττει, καὶ παρά γινώμνη συμβαίνει. Αντι.

Ἡ ἀντι, γενικῆ σωτᾶσεται, διομ ἀντι σου, ἀντι ἐκεῖμ ἐναντι πολλῶμ.

In cōpositione at̄ interdum æquū significat, vt æqdeū polyphemū, p̄ æqdeū. Int̄dū aut̄ cōtrariū, vt antichriſt⁹ āt̄ide⁹ opinio quæ contraria deo.

In genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit̄. genitiuo qdē quū supra significat, vt animalia in terra, vel tepus vt ī principe Pythode, v̄l̄ circa qd̄ & ī aliquo vt ī m̄ltos, v̄l̄ motū atrice vt in regione. Datiuo at̄ cum causam, vt causa boni cōtionabatur, vel supra vt ī carina nauis, vel post vt post hæc & alia narrabat, vel qualitatem quandam vt in pontifice ecclesiæ negocia, vel insidias vt in populo.

pro cōtra populū. Accusatiuo autē qn̄ motū fecit vt ad atticam ibat, vel dolum vt in nos impetum fecit.

De genitiuo & dtō & accusatiuo cōstruit̄. genitiuo qdē qn̄ causam significat, vt pugno pro te, datiuo autē q̄si idem poetice vt timui de flauo Menelao. Etiam & fluet de hastap̄ in, & de turrip̄ circa. Accusatiuo autē quando circū & circa poeticum & cōgregatiuū vt circū ciuitatē exercitus quid ad me negocium?

Circum Circum idem h̄cans & similiter cōstructa est huic de. V̄l̄ itior quidem de, sæpe at̄ apud poetas simul ponunt̄, vt Hector autem circumuertebat pulchripilos equos.

Ab Ab semper genitiuo cōstruitur a loco motum significans vt ab vrbe, a iusto.

Sub Sub genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit̄. ḡtō qdē cum vel causam fecit vt propter morbū non ambulat, vel sub vt sub veste, datiuo at̄ & accusatiuo idem, vt sub arbore & sub arborem, & miles sub imperatorem.

Super Super genitiuo & accusatiuo cōstruit̄, genitiuo qdē cū vel auxiliū significat vt sup̄ Ctesiphonte oratio, vel causam vt super quibus dixi itex dicā, vel supra vt supra funū ponit clauū. Accusatiuo at̄ cum plus vel v̄lteri⁹ significat vt supra hominem sapit, super thracem macedonia. Accidunt autem præpositionibus quinq̄. acui. in breuem definire, præter in & ex, v̄l̄q̄ ad duas syllabas augeri, per lenē consonantē præferri, præter circū, non attenuari, præter sub & super. Nam ypsilon præcedens dictionem asp̄

ἐν τῇ συνθέσει δὲ, ποτὲ μὲν τὸ ἴσδιον σημαίνει, ὡς ἀντίθεον πολυφύκμον
ἐπὶ ἴσδιον, ποτὲ δὲ τὸ ἰσδιον, ὡς ἀντίθεον, καὶ ἀντίθεον δὲ ὄγμα,
τὸ ἐκαστιον ὅτι δὲ.

Επι.

Ἡ ἐπι, γενικῆ, καὶ ὁστικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν,
ὅτε τὸ ἐπὶ πᾶσι δὴλοι, διορτὰ ἄρα ἐπὶ γῆσ, ἢ χθόνου, διορτὰ ἐπὶ ἄρχοντος
Εὐδοκλεῶς, ἢ τὸ περὶ τι καὶ ἐν τῇ, διορτὰ ἐπὶ πολλῶν, ἢ κίνησι μᾶτις
κῶσ, διορτὰ ἐπὶ φθὶ χῶσας, Δοστικῆ δὲ, ὅτε αἰτία μ, διορτὰ ἐπὶ ἀγαθῶ ἐδῆμ
γῶρε, ἢ τὸ ἐπάνω, διορτὰ ἐπὶ τζόπιδι, ἢ νῆσ, ἢ τὸ ὑσέρομ, ὡς ἐπὶ τὸν τοῖς
καὶ ἕτερα Διγῆτο, ἢ αὐτεξουσίον τῆσ, ὡς, ἐπὶ ὅτι ἀρχιερεῖ τὰ
φθὶ ἐκκλῆσις πρᾶγμα, ἢ ἐπιβουλίμ, διορτὰ ἐπὶ ὅτι Δῆμα, αὐτὴ
κατὰ τὸ Δῆμα, αἰτιατικῆ δὲ, ὅτε κίνησι δὴλοι, διορτὰ ἐπὶ τῶν ἀπὸ
κῆρ ἐπορεύετο, ἢ δὲ ὅλου, διορτὰ ἐφ' ἡμῶσ ὥρμησε.

Περι.

Ἡ περι, γενικῆ, καὶ ὁστικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν,
ὅτε τὸ ἀπὸ τῶν δὴλοι, διορτὰ μάχομαι περὶ σοῦ, ὁστικῆ δὲ, χεῖρ ὁρτὰ αὐτὸ
ποικτικῶσ, διορτὰ δέδοικα περὶ ξανθῶ μενελάω, ἔτι καὶ τὸ ἐρωῆσα περὶ
δουρὶ, αὐτὴ ἐμὲ καὶ περὶ πύργω, αὐτὴ κύνκω, αἰτιατικῆ δὲ, ὅτε δὲ κύνκω
καὶ περὶ ποικτικῶ, καὶ συστατικῶ, διορτὰ περὶ τῶν πόλιμ τὸ ζεστικῶμα
τὶ δὲ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

Αμμι.

Ἡ ἀμμι, ὁμοιοστικῶσ καὶ ὁμοιοστικῶσ ὅτι τῇ περὶ σιωπῆσ ἐξῆρα
μῆτοι ἢ περὶ ποικτικῶσ δὲ παρὰ ποικτικῶσ ὁμοῖο κῆνται, ὡς ἐκτῶσ
Δῆμα περὶ ζεστικῶσ καλλιτριχῶσ ἴππουσ.

Απο.

Ἡ ἀπο, δὲ τῇ γενικῆ συντάσσεται, τῶν ἀπὸ τόπου κίνησι σημαί
ουσα, διορτὰ ἀπὸ φθὶ πόλεωσ, ἀπὸ τῶν δικαίου.

ὑπο.

Ἡ ὑπο, γενικῆ, καὶ ὁστικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε
ἢ ὅτι αἰτιον σημαίνει, διορτὰ ὑπὸ νόσου οὐ περιματῆ, ἢ τὸ ὑποκάτω, διορτὰ
ὑφ' ἐματῶ, ὁστικῆ δὲ καὶ αἰτιατικῆ, τὸ αὐτὸ, διορτὰ ὑπὸ δέινζω, καὶ
ὑπὸ δέινζω, καὶ ὅτι ζεστικῶσ ὑπὸ τῶν ζεστικῶσ.

ὑπερ

Ἡ ὑπερ, γενικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε ἢ
βοήθειαν σημαίνει, διορτὰ ὑπὲρ κησιφῶντ ὁ λόγῶ, ἢ αἰτία μ, διορτὰ
ὑπὲρ ὧν ἔλεξα πάλιμ λέξω, ἢ τὸ ἐπάνω, διορτὰ ὑπὲρ καπνουσ τίδικσι
τὸ πᾶσι δὴλοι, αἰτιατικῆ δὲ, ὅτε τὸ πλεον ἢ ἐπέκεινα δὴλοι, διορτὰ ὑπὲρ
αἰθροπομ φρονεῖ, ὑπὲρ τῶν θεῶν ἢ μακεδονία. Παρέπονται δὲ
ταῖσ προθέσει πέντε. τὸ δέξω, ὅτι ζεστικῶσ, ὅτι ζεστικῶσ, ὅτι ζεστικῶσ, ὅτι ζεστικῶσ,
φθὶ εἰσ, καὶ ἔξ, ὅτι μέγχι φθὶ Διοσυλλαβίασ ἀνξω, ὅτι Διὰ ψι
λουσ συμφῶνσ ἐκφέρεω, πλῆμ φθὶ ἀμφὶ τὸ φιλοῖω, πλῆμ
φθὶ ὑπο, καὶ ὅτι περὶ ὅτι γὰρ ὑπὸ προγούμνον φθὶ λέξεωσ, δὲ αἰτία μ.

atur. Sunt at & multa aduerbia genitiuo cōstructa vt extra sine, sine præe satis intus intro. Sed cōgregatiua datiuo, sed positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscūq; casibus sua cōstruuntur verba, sed per & per accusatiuo, & quidem per vt plurimum negat, sed per affirmat & hæc quidem introducēdis satis vt in cōpendii specie. Sed in secundo latius de nomine & verbo tractabimus.

Finis compendii

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX IIS quæ Grammatici tryphonis.

Dictionū passiones in duo generalissima diuiduntur q̄ritatē q̄ & q̄litate, & qdē q̄ritatis species, defectus & supabūdātia, sed q̄litate trāspō & trāssūptio. Ambob⁹ at simul cōueniētibus sectio fit. Sunt at vt summatim dicā, passiōes quinq; Supabūdātia, defectus trāspō trāssūptio sectio. Supabūdātia igitur est supfluitas repositōꝝ vltimis elementōꝝ vltimi elementi.

Defectus,

Defectus at contra t̄p̄is vel t̄p̄m elementi vel elementōꝝ dāminutio.

Transpositio.

Trāspōitio at est elementi mutatio ex proprio ordinē ad alterius ordinis vt facta pro facta & cor pro cor, fortitudo pro fortitudo, vocat̄ aut̄ & imutatio & suppositio. Trāssūptio

Transumptio at est elementi mutatio vt debilis pro debilis, sanguipotōꝝ pro sanguipotōꝝ.

Sectio.

Sectio at ē cōpositi finis r̄olutio ī duas dictōes vt alta ciuitas p̄ alticiuitas, harum autem quinq; passionum aliquæ in species secant̄. Et supabūdātia & defectus, aliq̄ vero sunt infecabiles. Sed superabūdātiæ species sunt nouē, additio geminatio, productio, porrectio, diuisio, interpositio, duplicatio, Parenptōsis & profchematismus. Sed

indigentia species sunt nouē, aphæresis, arsis, systole, syncope, synalcepha, ellipsis, paralepsis, ecthipsis & apocope. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi, Ge

τὰ ἐῖσι δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῆ σωτασόμενα, οἷον ἔξω,
 χωρὶς, ἀνθ, πλῆν, ἄλλισ, ἐνδομ, εἴσω, τὰ δὲ ἀδροισικὰ, δοτικῆ, τὰ δὲ
 δετικὰ, δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ, καὶ αἴσι ἄν πῆσσει τὰ αὐτῶν σωτάσ
 σονται ρήματα, τὸ δὲ μὰ, καὶ νη αἰτιατικῆ, καὶ τὸ μὲν μα, ὡς τὰ
 πολλὰ ἀποφάσκει, ὅ δὲ νη, καταφάσκει. καὶ ταῦτα μὲν τοῖς
 εἰσαγωγικοῖς ἰκανά, ὡς ὅν ἐπιτομῆς εἶδεν, ὅν δὲ ὅρ' ἀδούτῳ δὲ ἐξοδῷ
 κώτατα περὶ ὀνόματ' καὶ ρήματ' Διαληφόμενα.

τέλος ὅρι ἐπιτομῆς.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ
 ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ ΤΡΙΦΩΝΟΣ.

τὰ ἥν λέξεων πάθη εἰς Δ' ο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσοῦ τε,
 καὶ ποιῶν, καὶ τῶν μὲν ποσοῦ εἶδη, ἐνδεῖα, καὶ πλεονασμός, τῶ δὲ
 ποιῶν, μεταθέσις, καὶ μετάληψις, ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ σωελθόντων
 τμήσις γίνεταί, ἐσι δὲ ὡς ὅν κεφαλαίω ἐπιπῆρ, πέντε, πλεονασ
 σμός, ἐνδεῖα, μετάθεσις, μετάληψις, τμήσις. Πλεονασμός.

Πλεονασμός μὲν οὖν ὅστις περιεσώθησ ῥήνων, ἢ ῥοῦν, σοιχείων, ἢ σοι
 χείου. ἐνδεῖα.
 ἐνδεῖα δὲ, τὸ μικρότερον, ῥοῦν, ἢ ῥοῦν, σοιχείου, ἢ σοιχείων ἐλάττωσις.
 μετάθεσις.

μετάθεσις δὲ ὅστις σοιχείου μετακίνωσις ἐκ ὅρι ἰδίας τάξεως ἐφ' ἐτέ
 ρου, οἷον Δρατὰ ἀντὶ Δρατὰ, κερδία, ἀντὶ κερδία, κέρτος, ἀντὶ κέρτος
 καλῆτῃ ἢ καὶ ἐναλλάξις, καὶ ὑπέρθεσις. μετάληψις.

μετάληψις δὲ ὅστις σοιχείου μετακίνωσις, οἷον ἢ περ' ἀνός, ἀντὶ ἀπερ' ἀνός
 ἀιμπτότης, ἀντὶ ἀιμοπότης. τμήσις.

τμήσις δὲ ὅστις σωτῆτος λόγου ἀνάλισις εἰς Δ' ο λέξου, οἷον ἄκρα
 πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις. τούτων δὲ ἥν πέντε παθῶν τὰ μὲν
 εἰς εἶδη τέμνεται, ὅ, τε πλεονασμός, καὶ ἢ ἐνδεῖα, τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν
 ἄτμητα. τού δὲ πλεονασμοῦ εἶδη εἰσὶν ἐνέα. Πρόθεσις.

Ἀναδίπλωσις. Ἐκτασις. Ἐπέκτασις. Διάρεσις. Παρένθεσις.
 Διπλωσιασμός. Παρέμψησις, καὶ προσηματισμός. τῶ δὲ
 ἐνδεῖας εἶδη εἰσὶν ἐνέα. Αἰφάρεσις. ἄρισσις. Συβολή. Συγκοπή.
 Συναλοφή. Εἰληψις. Παρέλληψις. Ἐκλιψις, καὶ
 ἀποκοπή. ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν, ἀφαιρέσις. ἀνάλις

mīatio autem arsi, Productio systolæ, porrectio syncopæ,
diuisio synalæphæ, interpositio defectui, duplicatio pas
relliphi, paremptosis cēthlipfi, proschematissimus apo/
copæ.

Additio.

Additio igitur est additio elementi in principio sylla/
bæ, vt vua passa pro vua passa, spica p spica, simul p simul

Geminatio

Geminatio autem est primarū vel secundarū syllabarū per
easde consonantes, uel similes alterna prolatio. fit autem in
aduerbijs & participijs & noibus. abundat autem apud q̄ I
onas & æoles ut laborassent p laborassent. accidissent p ac
cidissent. cōuitatori⁹ pro torius, ueg p ueg. Productio

Productio est q̄ corruptæ bitēporeæ, pducunt, ul' bre
ues in longas similes earum mutantur ut bonus bonus pu
ella puella.

Epectasis

Epectasis est supabūdātia syllabæ ī medio eiusde accēt⁹ cū
nō generalis obseruatio prohibeat ut munitū p munitū fra
ter pro frater bellica pro bellica.

Diaeresis

Diaeresis ē syllabæ resolutio ul' disjunctio ī duo, sed passio
ionum & thessalorū, ut puer pro puer, canum pro canum
sagitta pro sagitta.

Parēthesis

Parēthesis est additio uocalis in medio non facientis sylla/
bā ut spirantes p spirātes, uacua p uacua, morbus p morb⁹,
hospes p hospes, ueniens pro ueniens, sed passio ionum.

Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusde cōsonantis additio in medio non
efficientis syllabam, quoniā pro quoniā, satis pro satis, me
dium p medium, dic p dic, quando pro quando, sed passio
ionum.

Paremptosis

Paremptosis est additio consonantium in medio non pfi
citurū syllabam ut ciuitas pro ciuitas, bellum pro bellum.

Proschematissimus

Proschematissimus est additio syllabæ in fine. Est autem
quatuor linguarum pprius ut uerbis pro uerbis, musis pro
musis, psonæ pro psonæ, ego pro ego. Dicendum autem
de defectu,

πλωσις δὲ, ἄρσει ἑκτασις, δυσολῆ. Ἐπέκτασις, συγκοπῆ
Διαιρέσις, σιωαλοφῆ. Παρένδεσις, ἐλλείψαι. Διπλασιασμός, πα
ρῆλειψῆ. Παρέμπτωσις, ἐκδιψῆ. Προσηματισμός, ἀποκοπῆ
Πρόδεσις.

Πρόδεσις μὴν οὖν ὅτι προδήκην σοιχείου κατ' ἀρχὴν ὅτι συλλαβῆς,
διὸν ἀσαφίς ἀντὶ σαφίς, ἀσαχυσ, ἀντὶ σάχυσ, δαμά ἀντὶ ἄμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δὲ ὅτι ἢ ἢ πρῶτων ἢ δυντέων συλλαβῶν δ' ἰὰ τῶν
αὐτῶν συμφώνων, ἢ ἀντισοίχων ἐπαλληλοσ ἐκφορᾶ, γίνεται δὲ ἐπὶ
ῥηματικῶν, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων, πλεονάζει δὲ παρά τε ἴσσι
ἢ ἀπολείσειμ, διὸν κενάμωσιμ, ἀντὶ κήμωσι, λελάχωσιμ, ἀντὶ λάχωσιμ
ἄταρτηρός, ἀντὶ ἀτηρός, ἐτίτυμομ, ἀντὶ ἔτυμομ. Ἐκτασις.

Ἐκτασις ὅτι ὅταν τὰ συνελλόμενα Δίχρονα ἑκτασίῃ, ἢ τὰ βραχέα
ἔισ τὰ μακρὰ ἀντισοίχα αὐτῶν μεταρῆ, διὸν καλός, καλός, κήρη, κήρη.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις ὅτι πλεονασμός συλλαβῆς κατὰ μέσον ῥοτότου, ὅταν
μὴ γένικόν παρὰ τήρημα κωλύσῃ, διὸν εὐτυχεομ, ἀντὶ ἔτυχομ, ἀέλι
φρός, ἀντὶ ἀελφός, πολεμία, ἀντὶ πολέμια. Διαιρέσις.

Διαιρέσις ὅτι συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ Διάσασις ἔισ Δνο, τὸ δὲ πᾶσα
ἰώνωμ, καὶ θεπάλωμ, διὸν παῖς, ἀντὶ παῖς κόιλομ, ἀντὶ κόιλομ. βέλειος
ἀντὶ βέλουσ.

Παρένδεσις.

Παρένδεσις ὅτι προδήκην φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλ
λαβῆμ, διὸν πνείνοντες, ἀντὶ πνεόντες, κφνῆ, ἀντὶ κενή, νόσος, ἀντὶ νόσος.
ξῆνος, ἀντὶ ξένος, ἐιληλυθῶσ, ἀντὶ ἐιληλυθῶσ. τὸ δὲ πᾶδος ἰώνωμ.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμός ὅτι τὸ αὐτοῦ συμφώνου προδήκην κατὰ μέσον οὐκ
ἀποτελοῦντ(ϑ) συλλαβῆμ, διὸν ὅτι, ἀντὶ ὅτι, ἀσδην, ἀντὶ ἀσδην, μέσων
ἀντὶ μέσων, ἔννεπε, ἀντὶ ἔνεπε, ὀππότε, ἀντὶ ὀπότε, τὸ δὲ πᾶδος ἰώνωμ

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις ὅτι προδήκην συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦν
τῶν συλλαβῶν, διὸν πῆόλισ, ἀντὶ πόλις, πῆόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

Προσηματισμός.

Προσηματισμός ὅτι προδήκην συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλο(ϑ). ἔσι Δε
ἢ πῶ τεσσάρων Διαλέκτων ἰδίωσ, διὸν λόγοισιμ, ἀντὶ λόγοισ. μουςαι
σιμ, ἀντὶ μούσαισι, προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα, ἐγῶμ, ἀντὶ ἐγῶ, λεκτέ
ομ Δε καὶ περὶ ἐνείας.

Defectus

Defectus est ablatio in principio elementi. festum pro festū
terra pro terra. ille pro ille. Sed hæc passio Ionum.

Artis

Artis est abiectio in principio geminatæ syllabæ
vt iaci pro iacti. suscipi pro suscipi. vulneratus
pro vulneratus.

Systole.

Systole est quādo productæ bitpeæ corripunt. vel longæ
vel breues earum mutantur. vt alma pro al
ma. aridum pro aridum.

Syncope.

Syncope est abiectio syllabæ in medio. vt infæ
lix pro infælix. opacum pro opacum.

Synalcephe

Synalcephe est duarum syllabarum ad vocalem vniõ abie/
ctione tonog. Fit aut per modos septē. Sīplices quæ tres per
elisionem. per crasin. p synæresin. Cōpositos aut quatuor per
elisionem & crasin. Per elisionem & synæresin. per crasin &
synæresin. per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem
aduersum me. p aduersum me. p crasin. mea. p mea. p synæ/
resin. nereides. p elisionem & crasin. & ego pro &
ego. per elisionem & synæresin. me subit pro me subit
per crasin & synæresin. æpolus pro æpolus. per elisionem &
crasin & synæresin. in æthiopia pro in æthiopia.

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio vocalis in medio non facientis sylla/
bam. cruentare senem pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est quā vna aliqua geminatarum consonantium
omittitur. pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Æthlipsis.

Æthlipsis est abiectio vnius consonantis inter primā & v/
timam syllabam non facientis syllabam. sceptra pro sceptra.

Apocope

Apocope est aphaëresis syllabæ in
fine vt domus pro domus. Apol
linē pro apollinē. Neptunū
pro Neptunum.

Ἐνδεα.

Ἐνδεά ὄξιμ ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν σοιχείου. ὄιομ ὄρτη, ἀντί. ἔορτη.
αἴα, ἀντί γαῖα, κείνοσ ἀντί ἐκείνοσ, τὸ δὲ πᾶθος ἰώνωμ.

Ἄρσις.

Ἄρσις ὄξιμ ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν φθ' ἀναδιπλωμῆσ σὺλλαβῆσ. ὄιομ
βληῶσ, ἀντί βεβληῶσ, Δέχθαι, ἀντί διδέχθαι. βλημῆνοσ, ἀντί
βεβλημῆνοσ.

Συσολή.

Συσολή ὄξιμ ὅταν τὰ ἐκτεφύμενα Δίχθονα συσολῆ. ἢ τὰ μακρὰ, ἢ
τὰ βραχέα ἀντίσοιχα αὐτῶμ μεταδῆ. ὄιομ φυσίζωσ, ἀντί φυσίζωσ.
ἔερόμ, ἀντί ἔηρόμ.

Συγκοπή.

Συγκοπή ὄξιμ ἀποβολὴ σὺλλαβῆσ κατὰ τὸ μέσομ. ὄιομ κάμμοροσ,
ἐντί καμόροσ, Δάσκιον, ἀντί Δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφή ὄξιμ ὅτε σὺλλαβῶμ κατὰ φωνήεντ' ἔνωσισ καταβολῆ
τόνωμ, γίνεται δὲ κατὰ τρόποσ ἐπ' ἄ, ἀπλοῦσ μῆν. τρεῖσ κατὰ
διλίφωμ, κατὰ κρᾶσιμ, κατὰ σωμαίρεσιμ, σωυδέτουσ δὲ, τέσσασασ, κατὰ
διλίφωμ, κρη) κρᾶσιμ, κατὰ θλίφωμ. κρη) σωμαίρεσιμ. κατὰ κρᾶσιμ, κρη)
σωμαίρεσιμ, κατὰ διλίφωμ, κρη) κρᾶσιμ, κρη) σωμαίρεσιμ. κατὰ διλίφωμ,
ἐπ' ἐμέ, ἀντί ἐπὶ ἐμέ, κατὰ κρᾶσιμ, τὰμά, ἀντί τὰ ἐμά, κατὰ σωμαί
ρεσιμ, κρη) εἶσ, ἀντί κρη) εἶσ. κατὰ διλίφωμ καὶ κρᾶσιμ, καγῶ, ἀντί κρη)
ἐγῶ, κατὰ διλίφωμ κρη) σωμαίρεσιμ, ἐμοῦ ποδύφ, ἀντί ἐμοῦ ὑποδαιφ.
κατὰ κρᾶσιμ κρη) σωμαίρεσιμ, ὦ πόλ', ἀντί ὦ ἀπόλοσ. κατὰ θλίφωμ
κρη) κρᾶσιμ καὶ σωμαίρεσιμ, σὺ Τεδοπιὰ, ἀντί σὺ τῆ ἀιδοπιὰ.

Ἐλλεψις.

Ἐλλεψις ὄξιμ ἀποβολὴ φωνήεντ' κατὰ μέσομ, οὐ ποιοῦντοσ σὺλ
λαβῶμ, ἀμύξαι, ἀντί ἀμύξαι. γεραόμ, ἀντί γεραόμ.

Παρέλλεψις.

Παρέλλεψις ὄξιμ ὅταν ἐντί τῶ Διπλασιαζομῶν συμφῶνωμ
παρὰλείπεται, κάλιον, ἀντί κάλλιον, θάτομ, ἀντί θάτομ.

Ἐκθλιψις

Ἐκθλιψις ὄξιμ ἀποβολὴ ἐνὸσ συμφῶνωμ ἐντόσ φθ' πρώτοσ καὶ τε
λῶνταίασ σὺλλαβῆσ, οὐ ποιοῦντοσ σὺλλαβῶμ, σκῆπτομ, ἀντί σκῆπτομ.

Ἀποκοπή.

Ἀποκοπή ὄξιμ ἀφαίρεσις σὺλλαβῆσ κατὰ

ἐν τὸ τέλ', ὄιομ δῶ, ἀντί δῶμα, ἀπόλ

λω, ἀντί ἀπόλλωνα, ποσφδῶ,

ἀντί ποσφδῶνα.

DE ANOMALIS VERBIS

per ordinem literarum

Principium Alpha

Sicco unde aoristus primus siccatus fui & siccatus fui
 Miror futurum mirabor aoristus primus miratus fui.
 medius aoristus miratus fui.
 Ago futurum agam. aoristus secundus egi & attice e
 gi. Præteritum perfectum egi & attice egi.
 Dico futurum dicam. Aoristus dixi. Præ
 teritum perfectum dixi a dico.
 Cano futurum canam. Aoristus cecini.
 Eligo futurum eligam. Præteritum perfectum elegi
 aoristus elegi. medius aoristus secundus elegi ab eligo.
 Capió capio futurum capiam.
 Sentio futurum sentiam Præteritum perfectum sensi
 medius aoristus sensi & sentio sentio
 Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus minime, fut
 turum peccabo. Præteritum pfectum peccaui.
 Aoristus secundus peccaui a pecco pecco.
 Aperio futurum aperiam aoristus aperui attice.
 Odio sum futurum odio ero Præteritum perfectum o
 dio fui medius aoristus odio fui & odio sum odio sum
 Augeo & augeo futurum augebo tanquam ab antiquo thema
 te augeo augeo aoristus primus auxi & augeo.
 Præteritum imperfectum augebam.
 Capió aoristus secundus cepi a capio participium hic captus
 capti.
 Induo & induo. Futurum induam
 Legó præteritum imperfectum legebam solum futurum le
 gam. Præteritum perfectum legi. Aoristus secundus
 legi a lego & lego lego.
 Moueo castra. futurum mouebo castra
 Exclamo futurum exclamabo. mediū præteritū pfectū. x/
 clamaui aoristus secundus exclamaui.
 Respiro futurum respirabo. aoristus respiraui a re
 spiro antiquo,

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

Ἀρχή τῶν

- Ἄλω, ὄδω. Ἀόριςος πρῶτ' Θ, ὄδην, καὶ ἄλῶν.
 ἄγαμαι. Μέλλωμ, ἀγάσομαι. Ἀόριςος πρῶτ' Θ, ἡγάδην.
 Μέσος ἀόριςος, ἡγασαμην.
 ἡγω. Μέλλωμ ἄξω. Ἀόριςος δεύτερος, ἡγομ, καὶ ἡπικῶσ ἡγαγῶμ.
 Παρακείμενος, ἡγα, καὶ ἡπικῶσ, ἀγνόχα.
 Ἀγορεύω. Μέλλωμ, ἀγορεύσω. Ἀόριςος, ἡγόρευσα.
 Παρακείμενος, εἰρήκα, ἀπὸ τῶ εἶρω.
 ἄδω. Μέλλωμ, ἄσω. Ἀόριςος, ἦσα
 Αἰρούμαι. Μέλλωμ, αἰρήσομαι. Παρακείμενος, ἤρημαι.
 Ἀόριςος, ἤξέτημ. Μέσος ἀόριςος β, εἰλόμην, ἀπὸ τῶ ἔλωμαι.
 Αἰρέω, ῶ. Μέλλωμ, αἰρήσω.
 Αἰσθάνομαι. Μέλλωμ, αἰσθήσομαι. Παρακείμενος, ἤσθημαι.
 Μέσος ἀόριςος, ἤσθόμην, καὶ αἰσθέομαι, αἰσθούμαι.
 Ἀμαρτάνω. Παρατατικός, ἡμαρτανῶμ, καὶ πλέορδου.
 Μέλλωμ, ἄμαρτήσω. Παρακείμενος, ἡμαρτήκα.
 Ἀόριςος δεύτερος, ἡμαρτομ, ἀπὸ τῶ ἄμαρτέω, ἄμαρτῶ.
 Αἰσιγῶ. Μέλλωμ, αἰσιξῶ. Ἀόριςος, ἀνέφξα ἡπικῶσ.
 Ἀπεχθάνομαι. Μέλλωμ, ἀπεχθήσομαι. Παρακείμενος, ἀπήχθη
 μαι. Μέσος ἀόριςος, ἀπεχθόμην, καὶ ἀπεχθέομαι, οὔμαι.
 Αὐξάνω, καὶ αὐξῶ. Μέλλωμ, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τῶ παλαιῶν δέματ' Θ
 τῶ αὐξέω, ῶ. Ἀόριςος πρῶτ' Θ, ἠύξασα, καὶ αὐξάνω.
 Παρατατικός, ἠύξαμορ.
 Ἀλόω, ῶ. Ἀόριςος δεύτερος, εἶλωρ, ἀπὸ τῶ ἔλω. Ἡ μετοχή, ἡ ὀάλουσ
 τῶ ἀλόντ' Θ.
 Ἄμμιέμι, καὶ ἄμμιέννυμι. Μέλλωμ, ἄμμιέσω.
 Ἀναγινώσκω. Παρατατικός, ἀνεγίνασκορ μόνορ. Μέλλωμ, ἀναγ
 γνῶσομαι. Παρακείμενος, ἀνέγνωκα. Ἀόριςος δεύτερος,
 ἀνέγνωμ, ἀπὸ τῶ ἀναγνώμι, καὶ ἀναγνώω, ῶ.
 Ἀναξέζηνω. Μέλλωμ, ἀναξέξω.
 Ἀνακράξω. Μέλλωμ, ἀνακράξω. Μέσος παρακείμενος, ἀνακρά
 κραγα. Ἀόριςος δεύτερος, ἀνέκραγομ.
 Ἀναπνεύω. Μέλλωμ, ἀναπνεύσω. Ἀόριςος ἀνέπνευσα, ἀπὸ τῶ
 ἀναπνεύω παλαιῶν.

Rescindo & rescindo, futurum rescindam a rescindo
 Euello futurum euellam.
 Capior futurum primum capiar, a capior
 capiar captus fui, aoristus secundus captus fui a capio capio
 Renuo aoristus renui
 Sufficit futurum sufficit aoristus suffecit.
 Dimitto futurum dimittam, Aoristus dimisi.
 Conuerto futurum conuertam, Medium praeteritum perfectum con-
 uerti.
 Explico & explico futurum explicabo ab
 explico explico.
 Recipio futurum recipiam, quoniam habeo aspiratur mutatur pi
 in phi, praeteritum perfectum recepi, aoristus secundus recepi
 a recipio recipio.
 Aufugio aufugio vnde aoristus primus aufugi.
 Ostendo & ostendo futurum ostendam ab ostendo
 Perdo perdo futurum perdam praeteritum perfectum perdidici &
 atque perdidici & perdo perdam perdidici & at-
 que perdidici & perdo & perdo.
 Extinguo & extinguo, futurum extinguam, Aoristus
 secundus extinxi.
 Abscindo futurum abscondam & abscondam, aoristus se-
 cundus abscondi
 Extendo futurum extendam
 Fruor futurum fruor
 Amoueo futurum amouebo
 Deploro futurum deplorabo a ploro antiquo.
 Concilio futurum conciliabo & impersonale placet. Prae-
 tertium imperfectum placebat
 Inhonoror futurum inhonorabo.
 Peruenio futurum perueniam, Praeteritum perfectum perueni,
 Medium aoristus perueni.
 Euolo aoristus euolui, Medium aoristus euolui.
 Tristor futurum tristabor, aoristus primus tristatus sum.
 Principium Vita.
 Mitto futurum mittam, aoristus misi

Ἀναστῆναι, καὶ **ἀναστῆναι**. **Μέλλω**, **ἀναστῆναι**, ἀπὸ τοῦ **ἀναστῆναι**.
ἀνασπᾶω, **ῶ**. **Μέλλω** **ἀνασπᾶω**.
ἀλίσκομαι. **Μέλλω** **πρῶτον** **ἀλίσκομαι**, ἀπὸ τοῦ **ἀλίσκομαι**, **ἀλίσκομαι**, **ἐλίσκημι**. **Ἀόριστος** **β**. **ἐάλω**, ἀπὸ τοῦ **ἀλώω**, **ῶ**.
ἀπαναίνομαι. **Ἀόριστος**. **ἀπηνάμην**.
ἀπόχρη. **Μέλλω**, ἀπόχρησα. **Ἀόριστος** ἀπέχρησα.
ἀφίημι. **Μέλλω**, ἀφήσω. **Ἀόριστος** ἀφήκα.
ἀντιζέφω. **Μέλλω** ἀντιζέφω. **Μέσσο** παρακείμενος,
ἀντέζοφα.
ἀναπετανύω, καὶ **ἀναπετάνυμι**. **Μέλλω** ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ
ἀναπετάω, **ἀναπετώ**.
ἀπέχω. **Μέλλω** ἀφέξω, διότι **δέξω** διασάκεται, **τρέπετη** τὸ **εἰς φ**.
Παρακείμενος ἀπέχκα. **Ἀόριστος** **Δεύτερος**, ἀπέχουμ, ἀπὸ τοῦ
ἀποχέω, **ἀποχῶ**.
ἀποδράω, **ῶ**. **Ὀρθὸν** **Ἀόριστος** **πρῶτον**, ἀπέδρα.
ἀποδφικνύω, καὶ **ἀποδείκνυμι**. **Μέλλω** ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ **ἀποδείκω**.
ἀπολέω, **ῶ**. **Μέλλω** ἀπολέσω. **Παρακείμενος** ἀπώλεκα, καὶ ἀτήκωσ
ἀπολώλεκα, καὶ ἀπόλλω, ἀπολώ, ἀπῶλα, καὶ ἀτήκωσ, ἀπόλλωλα,
καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.
ἀποσθενύω, καὶ ἀπόσθημι. **Μέλλω** ἀποσθέσω.
Ἀόριστος **Δεύτερος**, ἀπέσθη.
ἀποτέμνω. **Μέλλω** ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω.
Ἀόριστος **Δεύτερος** ἀπέτεμομ.
ἀποτανύω. **Μέλλω** ἀποτάσω.
ἀπαυράω, **ῶ**. **Ἀόριστος** ἀπύρα.
ἀποσυφελίζω. **Μέλλω** ἀποσυφελίζω.
ἀποκλαίω. **Μέλλω** ἀποκλαίσω, ἀπὸ τοῦ **κλαίω** **παιαίου**.
ἄρεσκομαι. **Μέλλω** ἀρέσκομαι, καὶ τὸ **ἀρεσώσω** πομ, ἀρέσκεα.
Παρατατικὸς ἄρεσκε.
ἀτίξω. **Μέλλω** ἀτίξω.
ἀφικνούμαι. **Μέλλω** ἀφίξομαι. **Παρακείμενος** ἀφίγμαι.
Μέσσο **Ἀόριστος**, ἀφικόμην.
ἀφίπταμαι. **Ἀόριστος** ἀπέπτημ. **Μέσσο** **Ἀόριστος** ἀπεπίαμην
ἄχθομαι. **Μέλλω** ἀχθήσομαι. **Ἀόριστος** **πρῶτος**, ἤχθέδημ.
Ἀρχῆ τοῦ **β**.
βάλλω, **Μέλλω** βαλῶ, **Ἀόριστος** ἔβαλον.

Præteritum perfectum Misi a mitto mittam
 Germino & germino. aoristus germinavi.
 Clamo Futurum clamabo.
 Volo futurum volam. Præteritum perfectum volui.
 volueram volui. Principium Gamma.
 Duco vxorem futurum ducam vxorē. aoristus. i. duxi vxorē.
 Gigno futurum gignam. Medius aoristus primus genui
 Lætor futurum lætabor. mediū p̄t̄m p̄f. lætat̄ sū & lætor bor
 Senesco & senesco Futurum senescam
 Vigilo futurum vigilabo. Medium præteritū perfectū vis
 gilavi. Præteritum plusq̄ perfectum vigilauerā.
 Fio & fio. Futurum fiam a fio.
 Præteritum perfectum factus sum. medius aoristus prim⁹
 feci. medius aoristus secundus factus sum. medium præ
 teritum perfectum factus sum a gigno gignam.
 Cognosco cognoscebā & pl⁹ minime. Futurum cognoscā. p̄
 teritum p̄f. cognoui. Aoristus. ii. cognoui a cognosco. sco. &
 cognosco. Principium Delta.
 Diuido futurum diuidam. & scio sciam. Inquiro.
 Mordeo mordebā futurum mordebo. aorist⁹. ii. momordi.
 a mordeo.
 Domo futurum domabo.
 Scio futurum sciam. Aoristus scivi.
 Oportet futurum oportebit. aoristus oportuit.
 Oportet præteritū imp̄fectū oportebat. Infinitū oportere.
 Timeo futurum timebo. p̄teritū p̄f. timui. p̄teritum plusq̄
 p̄fectū timuerā. Mediū p̄teritum p̄f. timui. medium præte
 ritum plusq̄ perfectū timueram.
 Ligo futurum ligabo & ligabo.
 Rogo futurum rogabo. p̄teritū p̄fect. rogavi a rogo rogo.
 Suscipio futurum suscipiam. Præteritum perfectum
 suscepi. medius aoristus primus suscepi.
 Combussi a comburo. medium præteritum perfectum.
 Discingo & discingo. futurum discingā a discingo. discingo.
 Sortior aoristus secundus sortitus sum a sortior
 Doceo docebā. & plus nequaquam. Futurum docebo a do
 ceo. Aoristus primus docui.

Παρακείμενος βέβληκα, από τῆ βλή, βλήσω
 βλασάνω, καὶ βλασέω, ὦ. ἄοριςος, ἔβλασον.
 βόω, ὦ. μέλλω, βόσω.
 βούλομαι. μέλλω, βουλίσομαι. Παρακείμενος βεβούλημαι,
 ἐβεβούλημ, ἐβουλήθην. Ἀρχὴ τῆ γ.
 Γαμέω, ὦ. μέλλω, γαμήσω. Ἄοριςος πρῶτος ἔγμαι.
 γίνομαι. μέλλω, γενούμαι. Μέσος ἄοριςος πρῶτος ἐγενάμην.
 γίθω, μέλλω, γήσω. Μέσος πρᾶκείμενος γέγηθα, ἢ γηθέω, ὦ, γηθήσω
 γησάσκω, καὶ γησάω, ὦ. μέλλω, γησάσω.
 γηγορέω, ὦ. μέλλω, γηγορήσω. Μέσος παρακείμενος
 ἐγηγόρα. ὑπερσωτέλικος, ἐγηγόρα.
 γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μέλλω, γενήσομαι, από τῆ γενόμαι, ὦμαι.
 Παρακείμενος γεγένημαι. Μέσος ἄοριςος πρῶτος, ἐγενάμην.
 Μέσος ἄοριςος δεύτερος, ἐγενόμην.
 Μέσος παρακείμενος γέγηνα, από τῆ γείνω, γενῶ.
 γινώσκω, ἐγινώσκω, καὶ πλέω, οὔ. μέλλω, γινώσσομαι. Παρακ
 κείμενος ἐγνώκα. Ἄοριςος δεύτερος ἐγνων, από τῆ γνώω, ὦ, καὶ
 γνώωμι. Ἀρχὴ τῆ δ.
 Δαίξω. μέλλω, Δαίξω, καὶ δαίω, δαίσω, δαίξομαι.
 Δάσκω, ἐδάσκω, καὶ Δήξω. μέλλω, Δήξω. Ἄοριςος δεύτερος, ἐδάσκω,
 ἀπό τῆ Δήκω.
 Δαμάξω. μέλλω, Δαμάσσω.
 Δαίω. μέλλω, δαήσω. Ἄοριςος ἐδάωμι.
 Δεί. μέλλω, δεήσει. Ἄοριςος ἐδέησε.
 Δεί. παρατατικός, ἐδέη. Απαρξέμφατορ δέην.
 Δείδω. μέλλω, δείσω. Παρακείμενος Δέδοικα.
 ὑπερσωτέλικος ἐδεδοίκα. Μέσος παρακείμενος Δέδοικα.
 Μέσος ὑπερσωτέλικος, ἐδεδοίκα.
 Δέω. μέλλω, Δέσω, καὶ Δήσω.
 Δέομαι. μέλλω, δεήσομαι. Παρακείμενος Δεδέμαι, από τῆ
 Δέχομαι. μέλλω, Δέχομαι, πρᾶκείμενος. (δέομαι, οὔμαι,
 Δέδεγμαι. Μέσος ἄοριςος πρῶτος, ἐδέξαμην.
 Δέδνα από τῆ δαίω μέσος παρακείμενος.
 Διαζωννύω, ἢ Διαζώννυμι. μέλλω, διαζάσω από τῆ διαζόω, Διαζῶ
 Διαλαγχάνω. Ἄοριςος δεύτερος διέλαχον, από τῆ Διαλήχω,
 Διδάσκω, ἐδίδασκω, καὶ πλέω, οὔ. μέλλω, Διδάξω, από τῆ Διδ
 δάχω. Ἄοριςος πρῶτος ἐδίδαξα.

Aufugio & aufugio aoristus primus aufugi & aufugt
Corrumpto. futurum corrumpā. mediū præteritū pfe. corrupt
Existimo existio. futurum existiabo ab existio. aorist⁹. i. existiaui.
Sed existinaui ab existimo existimo.
Facio facio. futurum faciam. Præteritū perfectum feci. aori
stus primus feci.
Subeo & subeo & subeo. futurum subibo. aoristus secund⁹
Subiui a subeo. Principium e.
Sino. sino futurum sinam. aoristus primus sui.
Cucurri a curro curram. aoristus secundus cucur
ri a curro.
Criminor criminor. futurum criminabor. Prīm pfe. criat⁹ sum.
Erigo. futurum erigam aoristus primus erexi.
Infundo. futurū infundam ab infundo. aoristus primus
infudi & infudi æolice
Scio futurum scia. mediū pteritū pfectū sciui. Præteritū plus
sq̄ pfectū sciuerā. debebat at̄ esse sciuerā. vertitur at̄ e i ita &
iota subscribitur.
Dixi aoristus. i. & dixi aoristus secundus a dico non in vsu
Annauigo. futurum annauigabo a nauigo.
Venio futurum veniam. mediū præteritum pfectum veni &
attice. veni. Aoristus secundus veni & veni venisti venit.
Interrogo futurum interrogabo. mediū aoristus interrogauit
Sedeo futurum sedebo. aoristus primus sedi
Exuro & exuro attice. futurum exuram.
Teneo vnde aoristus secundus tenui.
Sortit⁹ sum. mediū prīm pfe. a sortior sortior tit⁹ sum & sor
titus sum vel a sortior sortiar fortitus sum. & sortitus sum.
Incido futurum incidam. Præteritum perfectum inci
di. Aoristus secundus incidi
Incendo. Futurum incendam. Curo futurum curabo.
Speravi a spero. Mediū præteritū pfe. speravi & speravi.
Laudo futurum laudabo. Prīm pfe. laudaui. aorist⁹ laudaui.
Dico futurum dicam. Præteritum perfectum dixi
Inuenio futurum inueniam. Prīm perfectum inueni. aorist⁹
secundus inueni ab inuenio inuenio.
Vado futurū vadam. Prīm pfectū iui. Mediū prīm pfe. iui.

Præteritum plusq̄ perfectum iueram.
 Habeo futurū habebō. P̄m̄ perfectū habui. Aoristus. ii. habui
 ab h̄cō, beo, & qd̄ h̄cō attenuat̄, sed habebō aspirat̄ ad diffe
 rentiam extra aduerbit̄ attenuati. Principium Zeta.
 Iungo & iungo, futurum iungam a iungo.
 Cingo & cingo futurum cingam Principium Ita
 Iueram præteritum plusq̄ perfectum iueras iuerat ab eo.
 Tristauit a tristo
 Inclino futurum inclinabo. Principium Theta
 Sepelio futurum sepeliām. Aoristus sepeliui.
 Volo futurum volam. Aoristus volui, & volo vos
 iam. Aoristus volui.
 Morior moriebar. futurū moriar. P̄m̄ p̄f̄. mortuus sum.
 Aoristus. ii. mortuus sum. Optatiuū moriar. Infinitū mori
 Principium Iota.
 Peruenio futurum perueniam. Aoristus. ii. perueni. præte
 ritum perfectum perueni a peruenio.
 Placo futurum placabo. Medius aoristus primus placauī
 Volo. Medius aoristus primus volaui volauiſti volauit.
 Vidi aoristus secundus poeticus a video & a video vidi
 purus. Principium Cappa
 Incendo & incendo. Futurum incendam.
 Sedeo & sedeo Futurum sedebo.
 Sedeo Futurum sedebo.
 Subuerto subuertā. Aoristus secundus subuerti a subuerto
 Purgo Aoristus secundus purgavi.
 Demitto. Aoristus primus demisi.
 Clango. Futurum clangam. aoristus primus clanxi. Præ
 teritum perfectum clanxi
 Laboro & laboro. aoristus secūdus laboraui. p̄m̄ p̄fectum.
 laboraui a laboro. Futurum laborabo
 Tondeo. Futurū tondebo. Aoristus primus totondi. Præte
 ritum perfectum totondi.
 Satio satio & satio & satio. Futurum satiabo.
 Clamo futurum clamabo. P̄m̄ perfectū mediū clamaui.
 Aoristus secundus clamaui

ὑπερσωτέλικος, ἦεμ.

ἔχω. μέλλωμ ἔξω. παρακείμενος ἔχνηα. Ἀόριστος β, ἔχον.
ἄπο τῶ χέω, ἄχῳ τὸ μὲν ἔχω, φιλοῦται. τὸ ὃ ἔξω δασύεται, ἐκ δὲ
φροσῶν τῶ ἔξω ἐπιρρήματ' ὠ φιλομυίου. Ἀρχὴ τῶ ζ.

Ζεύγνυμι, καὶ ζῶγνύω. μέλλωμ ζεύξω, ἄπο τῶ ζεύγω.
ζωνύω, καὶ ζώνυμι. μέλλωμ ζώσω. Ἀρχὴ τῶ κ.

Ἡερῦπερσωτέλικος, ἦεσ, ἦε, ἄπο τῶ εἶω.

Ἡκαχέμ, ἄπο τῶ ἄχω.

Ἡμύω. μέλλωμ ἡμύσω. Ἀρχὴ τῶ θ.

Θάπῃω. μέλλωμ θάψω. Ἀόριστος ἐθάψα.

Θέλω. μέλλωμ θελήσω. Ἀόριστος ἐθέλησα, καὶ ἐθέλω, ἐθέ-
λησώ. Ἀόριστος ἠθέλησα

Θνήσκω, ἐθνήσκωμ. μέλλωμ θναοῦμαι ἤθνακείμενος, τ' ἐθνηκα.

Ἀόριστος β, ἐθναονμ. Ευκτικὸν τεθναίηνμ. Απαρτέμφοτον τεθναίηναι.

Ἀρχὴ τῶ ι.

Ἴκνούμαι. μέλλωμ ἴξομαι. Ἀόριστος δ' ἐύτερος ἴκόμημ.

ἤρακείμενος ἴγμαι, ἄπο τῶ ἴκομαι.

Ἰλάσσομαι. μέλλωμ ἰλάσομαι. μέσος Ἀόριστος α, ἰλασσάμημ.

Ἰππᾶμαι. μέσος Ἀόριστος πρῶτος, ἰππάμημ, ἰπῶ, ἰπᾶτο.

Ἰδῶμ Ἀόριστος Δεύτερος ποιητικὸς, ἰδῶ, καὶ ἄπο τῶ εἶδω,
εἶδον καὶ ἰδάρω. Ἀρχὴ τῶ κ.

Καίω, καὶ κάω. μέλλωμ καύσω.

Καθίζέω, καθίζομαι. μέλλωμ καθιζέομαι.

Καθίημαι. μέλλωμ καθιήσομαι.

Καθαιρέω, καθαιρῶ. Ἀόριστος δεύτερος καθείλομ, ἄπο τῶ καθείλω.

Καθαίρω. Ἀόριστος Δεύτερος, ἐκάθηρα.

Καθίημι. Ἀόριστος πρῶτος, καθιήκα.

Κλάγγω. μέλλωμ κλάγξω. Ἀόριστος πρῶτ' ὠ ἐκλαγξα.

ἤρακείμενος κέκληγα.

Κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος δεύτερος ἐκάμομ. ἤρακείμενος.

κέκληκα, ἄπο τῶ κμῶ. μέλλωμ κμήσω.

Κεῖρω. μέλλωμ κερῶ. Ἀόριστος πρῶτ' ὠ ἐκῆρα

παρακείμενος κέκαρκα.

Κορέω, κορῶ, καὶ κορένυμι, καὶ κορευνύω. μέλλωμ κορέσω.

Κράζω. μέλλωμ κρᾶξω. παρακείμενος μέσος κέκραγα.

Ἀόριστος Δεύτερος ἐκραγομ.

Suspēdo & suspēdo, suspēdo & suspendo. futur: suspēdam,
Abscōdit⁹ sū & abscōdit⁹ fui, ab abscondor, vel dor antiquo,

Principium Lambda.

Sortior, futurum sortiar a sortior, sortior. Aoristus
secundus sortit⁹ sum, mediū ptm̄ pfectū sortitus sum a sor/
tior, futurum sortiar, Aoristus secundus sortitus sum

Capio capiebam, futurum capiam a capio vnde
Aorist⁹ secundus cepi, Præteritum perfectum cepi & attice
cepi, Præteritum plusq̄ perfectum ceperam

Lateo latebam, Futurum latebo a lateo, Medium
Præteritum perfectum latui, Aorist⁹ secundus latui, Præte
ritum perfectum absconditus sum, Medius aoristus, ii, latui
Reliquo futur: relinquam, Aoristus primus reliq̄, Aorist⁹
secundus reliquit, Principium Mi,

Infanio, Medium præteritum perfectum infanui,
disco discebam, futurum discam a disco disco,

Præteritum perfectum didici, Aoristus secundus dicici a
disco,

Pugno, Futurum pugnabo a pugno, Medius aor
istus primus pugnaui

Partior, medium ptm̄ pfectū, partitus sum & partitus sum,
Curo futur: curabo a curæ ē, præteritū perfectū, curæ fuit
futurum curæ erit,

Recordor a recordor, Præteritū plusq̄ perf, meminera, Ao
ristus primus memini, Futurum primum recordabor
Maneo futurum manebo, Aoristus primus mansi, Præ
teritum perfectum mansi

Curaui, medium præteritum perfectum a curo
Promptus sui, Medium præteritum pfect, a promptus sum
Misceo & misceo, Futurum miscebo,

Abstergo, Futurum abstergam, Principium Nl,

Nuo, Futurum nuam

Pasco ptm̄ perf, pavi, Aoristus, i, pavi Principium Xi,

Intelligo, Futur: intelligam, Aoristus intellexi & intellexi,

Principium o

Olco, Futur: olebo, Mediū p̄teritū perfe, olui & attice olui,

ἔρεμαῖω, κρημῖω, κρημαῖω, καὶ κρημαίμαι, μέλλω κρημαῖσαι,
κρυθεῖσθαι, κρημῖσθαι, ἀπὸ τῆς κρύψομαι, ἢ κρυβομαι παλαιού.

Ἀρχὴ τῶ λ.

λαρχάω, μέλλω λαρχάσομαι, ἀπὸ τῆς λαρχάω, ἴσθαι. Ἀόριστος
δευτέρου, ἔλαχον. Μέσος παρακείμενος λέλογχα, ἀπὸ τῆς λήχω.

μέλλω, λήξω. Ἀόριστος δευτέρου ἔλαχον.

λαμβάω, ἐλάμβανον. μέλλω, λήψομαι, ἀπὸ τῆς λήβω, ὅθεν
Ἀόριστος δευτέρου ἔλαβον. ἴσθαι κείμενος λέλεφα, κρημῖσθαι,
εἰλήφα, ὁ ὑπερσωτέλικος, εἰλήφην.

λαυθάω, ἐλαύνω. μέλλω λήσομαι, ἀπὸ τῆς λήθω.

μέσος παρακείμενος λέληθα. Ἀόριστος δευτέρου, ἔλαθον.

παρακείμενος λέλησμαι. Μέσος Ἀόριστος δευτέρου ἐλαθόμην.

λείπω, μέλλω λείψω. Ἀόριστος πρώτου ἔλειφα.

Ἀόριστος δευτέρου ἔλιπον, Ἀρχὴ τῶ μ.

μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμνηα.

μαυδάω, ἐμαύδαον. μέλλω μαυδήσομαι, ἀπὸ τῆς μαυδέω μαυδῶ
ἴσθαι κείμενος μεμαύθηκα. Ἀόριστος δευτέρου ἔμαυδαον, ἀπὸ τῆς μύθω.

μάχομαι. μέλλω μαχέσομαι, ἀπὸ τῆς μαχέομαι.

μέσος Ἀόριστος πρώτου ἔμαχεσάμην.

μείρω. μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

μέλω. μέλλω μελήσω, ἀπὸ τῆς μέλλω. ἴσθαι κείμενος ἔμελε.

μέλλω μελήσει.

μέμνημαι, ἀπὸ τῆς μνάομαι. ὑπερσωτέλικος, ἐμεμνήμην.

Ἀόριστος πρώτου ἔμνησθην. μέλλω πρώτου μνησθήσομαι.

μένω. μέλλω μενῶ. Ἀόριστος πρώτου ἔμνηνα.

παρακείμενος, μεμνήκηκα.

μέμνηκα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τῆς μέλω.

μέμαα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τῆς μάω, ὦ.

μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλω μίξω.

ἠοργνύω. μέλλω μόρξω. Ἀρχὴ τῶ ρ.

νέω. μέλλω νεύσω.

νέμω. ἴσθαι κείμενος νεμῆκηκα. Ἀόριστος α, ἔνεμα.

Ἀρχὴ τῶ ξ.

Ξωήκημι. μέλλω Ξωήσσω. Ἀόριστος Ξωήκηκα, κρημῖσθαι Ξωήκηκα.

Ἀρχὴ τῶ ο.

ὄρω, μέλλω ὄρσω, μέσος παρακείμενος ὄρσα, καὶ ἄπλητος ὄρσασα.

EO. Futurum ibo. Medium præteritum perfectum iui
Puto & crasi puto putas putat. Futurum putabit.
Aoristus primus putavi.
Scio a scio. Medium præteritum perfectum.
lamentor futurum lamentabor. Aoristus. i. lamētatus sum.
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iurabo & iurabo
præteritum perfectum iuravi & attice iuravi.
Ululo Futurum ululabo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Inquino. Futurum inquino.
Debeo. Futurum debebo & debeo debebo. Ptm̄ perfectum
debui Aoristus debui.
Video futurum videbo. Aoristus primus vidi.
Video video. Ptm̄ ipse. videbam. bam attice. Ptm̄ perfect.
vidi. Præteritum plusq̄ ipse. videram. Principium Pi.
Prætereo præteritum imperfectum præteribam.
Adsum ades adest.
Patior patiebar. futurum patiar a patior. Præteritum perfe
ctum passus sum. Aoristus secundus passus sum a patior.
Mitto Futurum mittam. præteritum perfectum misi.
Indefinitum primum misi.
Extendo futurū extendam. Præteritum perfectum extēdi.
Digero & digero & digero poetice. Futurum digeram.
Acquiro acquiro. Futurū acquirā. Præteritū pfe. acquisiui.
Penetro. futurum penetrabo. Aoristus primus penetraui.
Horruī ab horreo. futuꝝ horrebo. p̄teritum perfectum qui
peccauit horruī.
Figo & figo futurum figam. Aoristus fixi a
figo.
Bibo bibebam. futurum bibam. præteritū perfectum bibi.
aoristus secundus bibi.
Cado futurum cadam. præteritum perfectum cecidi.
Aoristus secundus cecidi.
Incendo futurum incendam.
Fingo fingam. futurum fingam. Aoristus primus finxi
Nauigo futurum nauigabo a nauigo, sic & spiro, fu

διχμαί. μέλλω διχῆσθαι. μέσος ἄριστος ἄχθωμαι.
 οἶμαι, καὶ κρᾶσει οἶμαι οἶσθαι. μέλλω οἶσθαι.
 ἄριστος πρῶτος ἠέθω.
 οἶδα ἀπὸ τοῦ εἶδω. μέσος. παρακείμενος
 οἰμῶς. μέλλω οἰμῶς. ἄριστος πρῶτος ὠμῶς.
 ομνύω, καὶ ὁμνύω, καὶ ὁμῶς. μέλλω ὁμῶς, καὶ ὁμῶς.
 παρακείμενος, ὁμῶς, καὶ ἀτηνῶς ὁμῶς.
 ολολνίζω. μέλλω ολολνίζω.
 ομοργνύω. μέλλω ομοργνύω.
 ονόω. μέλλω ονόω.
 ὀφείλω. μέλλω ὀφείλω, καὶ ὀφλῶ, ὀφλήσω.
 παρακείμενος, ὄφληκα. ἄριστος ὄφληκα.
 ὀπθίμαι. μέλλω ὀφθίμαι. ἄριστος πρῶτος ὄφθω.
 ὄραω. παρακείμενος ἑώραω, καὶ ἀτηνῶς. παρακείμενος ἄριστος
 ἑώρακα. ὑπερσωτῆλικος ἑώρακα. ἀρχὴ τῶ π
 παρῖμι. παρακείμενος, παρῖμι.
 πάρεμι, πάρεμι, πάρεσι.
 πάχω, ἐπαχώ. μέλλω παίσομαι, ἀπὸ τοῦ παίω.
 παρακείμενος πέπονθα. ἄριστος δεύτερος ἐπαχώ, ἀπὸ τοῦ πῆλω.
 πέμπω. μέλλω πέμψω. παρακείμενος πέπομφα.
 ἄριστος πρῶτος ἐπέμψα.
 πετανύω. μέλλω πετάσω. παρακείμενος πέπτακα.
 πέτῳ, καὶ πῶς, καὶ πέμψῳ ποιητικῶς. μέλλω πέμψω.
 πάομαι, ὠμαι. μέλλω πάσομαι. παρακείμενος πέπαμαι.
 πείρω. μέλλω περῶ. ἄριστος πρῶτος ἐπερα.
 πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλω φρίξω. παρακείμενος
 ἡμαρτηκλίσις πέφρικα.
 πηγνύω, καὶ πηγνύω. μέλλω πήξω. ἄριστος ἐπάγγω,
 ἀπὸ τοῦ πήγω.
 πίνω, ἐπιπίνω. μέλλω πῶσω. παρακείμενος πέπωκα.
 ἄριστος δεύτερος, ἐπιπίνω.
 πίπτω. μέλλω πεσοίμαι. παρακείμενος πέπτωκα.
 ἄριστος δεύτερος ἐπεσοίμι.
 πίπρωμι. μέλλω πρήσω.
 πλατῶ, ἴσω. μέλλω πλάσω. ἄριστος πρῶτος ἐπλασα.
 πλέω. μέλλω πλείσω, ἀπὸ τοῦ πλείω, οὕτω καὶ πυνέω. μέλλω

turum spirabo.

Vendo quod vendo futurū vendā. Præteritū pfe. vendidit.

Præmitto præmisi. Medius aoristus primus.

Extendo futurum extendam.

Accurro futurum accurrā. Aoristus secundus

accurri ab accurro.

Populo. Aoristus secundus populatus sum.

Volo volo. Medius aoristus primus volau.

Timeo futurum timebo.

Interrogo futurum interrogabo ab interrogo. præteritum

perfectū interrogavi. Aoristus. ii. interrogavi. Præcipiū Ro.

Facio futurum faciam.

Rumpo & rumpo. Futurum rumpam.

Roboro & roboro. Futurum roborabo.

Valeo. Futurum valebo. Præteritum perfectum valui
valuisti valuisti. Imperatiuum vale valeat, valete valento

Principium Sigma.

Extingo futurum extingam & extingam

Aoristus. ii. extinxi ab extingo.

Concitor. Aoristus. i. concitatus sum. Aoristus. ii. concitavi.

Putresco. Futurum putrescam. Aoristus putru.

Libo Futurum libabo. Aoristus primus libavi.

Stillo & stillo. Futurum stillabo.

Gemo & gemo. Futurum gemam.

Pugno Futurum pugnabo.

Sterno futurum sternam. Aoristus primus stravi.

Sterno futurum sternam. Aoristus primus stravi.

Misceo. Futurum miscebo. Præteritum perfectum misceui.

Contingo Futurum contingam. Præteritū perfectū contigi.

Aoristus primus contigi.

Cohibeo hibeo futurum bebo. aoristus. ii. cohibui. Vnde

Imperatiuum cohibe cohibeto.

Principium Taf.

Præteritū perfectū Mortu⁹ sum & mortuus sum a morior

Seco futurum secabo. Aoristus secundus secui.

Fabrico. Aoristus secundus fabricavi.

Extendo futurū extendā. aorist⁹. ii. extendi. yñ hic extēdens.

λαβ, πνεύσω.

Εξάπτω, τὸ πάλω. μέλλωμ, πρῶσω. ἤρακείμενος, πῆρακεί.

Πριέμαι. προκάμνω μέσσοσ ἄορισοσ πρῶτϑ.

Πεταίω. μέλλωμ πετάσω.

Προσβρέχω. μέλλωμ προσβραμούμαι. ἄορισοσ Δεύτεροσ
προσβραμουμ, ἀπὸ τῆ προσβρέχω.

Πέρδω. ἄορισοσ Δεύτεροσ, ἔπραπτομ.

Ρτάω, ῶ. μέσσοσ ἄορισοσ πρῶτϑ, ἐπήμνω.

Πτῆσω. μέλλωμ πτῆξω.

Πωθάνομαι. μέλλωμ πένυσομαι, ἀπὸ τῆ πένυνομαι.

ἤρακείμενοσ πέπυσομαι. ἄορισοσ β. ἐπυθόμνω. Ἀρχὴ τῆ ρ.

Ρέξω. μέλλωμ ρέξω.

ῤηγνύω, κὼλ ῤηγνυμι. μέλλωμ, ῤῆξω.

ῤωννύω, κὼλ ῤωννυμι. μέλλωμ ῤώσω.

ῤωννύομαι. μέλλωμ ῤώσομαι. ἤρακείμενοσ, ἔρῤώμαι.

ἔρῤώσαι, ἔρῤώται. ῤροσ ακίνωμ, ἔρῤώσο, ἔρῤώσω, ἔρῤώσοι, ἔρῤώσωται.

Ἀρχὴ τῆ σ.

Σθεννύω. μέλλωμ, σθέσω, σθῆσομαι.

ἄορισοσ Δεύτεροσ, ἔσθω, ἀπὸ τῆ σθῆμι.

Σεύομαι. ἄορισοσ πρῶτϑ ἔσῤθῃμ. ἄορισοσ Δεύτεροσ ἔσῤω.

Σῆπομαι. μέλλωμ σῆφομαι. ἄορισοσ ἔσῤπῃμ.

Σπένδω. μέλλωμ σπείσω. ἄορισοσ πρῶτϑ ἔσῤψω.

Στάξω, κὼλ σαλάξω. μέλλωμ στάξω.

Στένω, κὼλ σενάξω. μέλλωμ σενάξω.

Στίξω. μέλλωμ, σίξω.

Στορένυμι. μέλλωμ σορέσω. ἄορισοσ πρῶτϑ ἔσορέσω.

Στρωνύω. μέλλωμ στρώσω. ἄορισοσ πρῶτϑ ἔσῤω.

Συγκερανύω. μέλλωμ συγκεράσω. ἤρακείμενοσ συγκεράκα.

Συμβαινίω. μέλλωμ συμβήσομαι. ἤρακείμενοσ συμβέθηκα.

ἄορισοσ Δεύτεροσ σωνέβωμ.

Σχέω, ῶ. μέλλωμ χῆσω. ἄορισοσ Δεύτεροσ, ἔχομ. ὅτεμ ϑ

προσ ακτικὸμ, χῆσο, χῆτω. Ἀρχὴ τῆ τ.

Παρακείμενοσ τέθῃκα, κὼλ τέθῃκα, ἀπὸ τῆ θῆσῃκα.

Τέμνω. μέλλωμ, τμήσω. ἄορισοσ Δεύτεροσ ἔταχομ.

Τεύχω. ἄορισοσ Δεύτεροσ ἔτυχομ.

Τῆξω. μέλλωμ, τάξω. ἄορισοσ Δεύτεροσ ἔταγομ. ὅτεμ ὁ ταγῶμ

Liquefacio, futurū liquefaciā. Præteritū perfectū liquefecit.
Pario futurum pariam. Aoristus secundus peperit.
Vulnero vulnerabā. futurū vulnerabo. aoristus. i. vulneraui.
Præteritum perfectum vulneratus sum a vulnero vulnero
Solio & soluo. Futurum soluiam
Tolero tolero. futurū tolerabo. aoristus. ii. toleraui a tolero.
Nutrio futurum nutriam. aoristus. i. nutriui. medium præ
teritum perfectum nutriui.
Timeo. futurum timebo
Sum eram. futurum ero a fabrico. Præ
teritum perfectum fui a consequor consequor. aoristus. ii.
fui. Principium Ypsilu.
Sustineo futurum sustinebo. præteritum perfectū sustinui.
aoristus secundus sustinui.
Promitto futurū promittam. Præteritum perfectum promisi
Medius aoristus secundus promisi.
Subeo futurum subibo. aoristus subii a subeo
Priuo futurum priuabo.
Dormito futurum dormitabo.
Pluit futurum pluet. aoristus. i. pluit. Principium Phi
Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
Fugio futurū fugiam. Medium præteritum perfectum fugi
aoristus secundus fugi.
Fero futurum feram a fero præteritum perfectum tuli.
aoristus primus tuli. aoristus secundus tuli a fero.
Dico. cis cit, citis duo. cū duo, dicim⁹ citis cū. futurū dicā.
aoristus primus dixi. aoristus secundus dixi.
Infinitum dicere.
Præuenio pueniebā futurū pueniā a puenio. Præteritum p
fectum præueni. aoristus primus præueni. aoristus. ii.
præueni a præuenio. Participium hic præueniens.
Corrūpo futurū corrūpā. Prīm perfectū corruipi. Medium
præteritum perfectum corruipi
Tabesco futurum tabescam
Cruento & cruento. futurum cruentabo.
Produco futurū pducā. prīm perfectū produxi. aoristus se

Τήκω. μέλλωμ τήξω. **Παρακείμενος** τέτκηα.
Τίκτω. μέλλωμ, τέξω. **Αόριστος** δεύτερος έτεκομ.
Τιτρώσκω, έτι τρώσκομ. μέλλωμ, τρώτω. **Αόριστος** πρώτος έτρώσα
Παρακείμενος τέτρωκα, από τω τρω, ω.
Τίνω, ηχλή τίω. μέλλωμ τίσω.
Τλάω, ω. μέλλωμ τλήσω. **Αόριστος** β. έτλημ, από τω τλήμι.
Τρέφω. μέλλωμ τρέψω, **Αόριστος** πρώτος έτρεφα.
Μέσος παρακείμενος τέτροφα.
Τρέω. μέλλωμ τρέσω.
Τυγχάνω, έτυγχανομ. μέλλωμ τεύξομαι, από τω τεύχω.
Παρακείμενος τετύχηκα, από τω τυχέω, ω. **Αόριστος** δεύτερος
έτυχομ. **Αρχή** τω υ.
Ύπέχω. μέλλωμ ύπέξω. **Παρακείμενος** ύπέχηκα.
Αόριστος δεύτερος ύπεχομ.
Ύπιχνούμαι μέλλωμ ύποσήςομαι. **Παρακείμενος** ύπέχημαι.
Μέσος αόριστος δεύτερος ύπεχόμην.
Ύποδύω. μέλλωμ ύποδύσω. **Αόριστος** ύπέδυν, από τω ύποδύμι
Ύποσερίσκω. μέλλωμ ύποσερίσω.
Ύπνώττω. μέλλωμ ύπνώσω.
Ύψ. μέλλωμ ύσφ. **Αόριστος** πρώτος ύσεν. **Αρχή** τω φ
Φάσκω. **Παρακείμενος** έφασκομ, ηχλή κλέορ ου.
Φεύγω. μέλλωμ φεύξομαι. **Μέσος** παρακείμενος πέφυγα
Αόριστος δεύτερος, έφυγομ.
Φέρω. μέλλωμ οίσω, από τω οίω. **Παρακείμενος** ενήνοχα.
Αόριστος πρώτος ήνεγκα. **Αόριστος** δεύτερος ήνεγομ, από τω ενέγωμ.
Φημί, φήσ, φησί, φατόμ, φατόμ, φαμι, φατέ, φασί. μέλλωμ φήσω.
Αόριστος πρώτος έφησα. **Αόριστος** δεύτερος έφην
Απαρέμφατομ φάναι.
Φθάνω, έφθανομ. μέλλωμ φθάσω, από τω φθάω, ω. **Παρακείμενος**
νος έφθακα. **Αόριστος** πρώτος έφθασα. **Αόριστος** δεύτερος
έφθην, από τω φθην, ι. ή μετοχή, ό φθάσ.
Φθείρω. μέλλωμ φθερῶ. **Παρακείμενος** έφθαρκα.
Μέσος παρακείμενος, έφθορα.
Φθίνω. μέλλωμ φθίσω.
Φοίνικω, ηχλή φοινίξω. μέλλωμ φοινίξω.
Φύω. μέλλωμ φύσω. **Παρακείμενος** πέφυκα. **Αόριστος** δεύτερος

eundus produxi a produco. Principium Chi
Gaudeo futurum gaudebo. Aoristus gauisus sum
Sæuio futurum sæuiam. aoristus sæuiui
Fundo futurum fundam a fundo aoristus fudi.
Coloro futuræ abo Fūdo & do. futuræ dā. Obruo. futuræ ruā,
Principium Pli.

Cano. futurum canam præteritū perfectū cecini. Aoristus
primus cecini. Principium o mega.

Pello & pello futurum pellam & pellam.

Emo enam futurum enam præteritum perfectum emi
& emi attice vnde emptus.

Concitauī a concito futuræ concitabo. Aoristus. i. cōcitauī
& per syncopen concitauī vel concito bo concitauī æolice.

FINIS ANOMA
LORVM
VERBO/
RVM

De spiritibus

Quot spiritus: duo, densus & lenis. Omnis dictio a vo/
cali vel diphthongo incipiens aspiratur vel attenuat. Sed a
cōsonātib⁹ solū rho ī principio dictiōis ens aspirat vt rhetor
Qñ aut sunt duo primū qdem attenuat, sm aut aspiratur
apud antiquos vt aduerbium. Nota vniuersaliter quod
nominatiui spiritus retinetur & in reliquis casibus. Et in
verbis vero spiritus thematis seruat. & in iis quæ ab illo
inflectuntur, vt pecco peccabam. traho trahebam. præter
babeo habebō. qđ ī pñti qđē attenuat, ī futuro vero aspira
tur ad differentiam extra quod est aduerbium. In verbis
in præteritis epsilon præcedens & excidens atte/
nuatur, sicut scripsi scripsi, si præcedit quidem non decidit
autem, spiritum præsentis habet, vt sto stabo steti qui stetit
Omnis articulus a vocali incipiens aspirat, vt hic hæc hi hæ
Omne pronome ab epsilon incipiens attenuat, vt ego, pter
se & quæ ex eo, vt seipsum ab alia autem vocali iuy

Τερόσ, ἔφω, ἀπό τοι φυμί. Ἀρχὴ τοι χ.
 καιρω, μέλλωμ χαρήσομαι. Ἀόρισος ἔχαζίω.
 χαλέπαίνω, μέλλωμ χαλεπαίνω, Ἀόρισος ἔχαλέπικνα.
 χέω, μέλλωμ χεύσω, ἀπό τοι χεύω, Ἀόρισος ἔχεα.
 χρωνίω, μέλλωμ χρώσω, χύω, κχὺ χύω, μέλλωμ χύσω.
 χωννύω, μέλλωμ χώσω, Ἀρχὴ τοι φ.
 ἰάλλω, μέλλωμ φαλα, πῶρα κείμενος ἔφαλλα, Ἀόρισος
 πρώτῳ ἔφηλα, Ἀρχὴ τοι ω.
 ὠδω, καὶ ὠδέω, ὠ, μέλλωμ ὠσω, καὶ ὠδήσω.
 ὠνέομαι, οὔμαι, μέλλωμ ὠνήσομαι, Παρρακείμενος ὠνίματ,
 κχὺ ἔῶνμαι ἀπικῶσ, ὅδεμ ἔωνμυλλός.
 ὠρσα, ἀπό τοι ὠρούω, μέλλωμ ὠρούσω, Ἀόρισος πρώτῳ ὠρουσα,
 κχὺ κατὰ συγκοπήμ, ὠρσα, ἢ ὄρω, ὄρσω, ὠρσα ἀιολικῶσ.

ΤΕΛΟΣ ΤῶΝ
 ἈΝΩΜΑΛΩΝ
 ΡΗΜΑ
 ΤῶΝ.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤῶΝ.

Ῥοσά πνεύματα; Δνο. ἢ Δασεία, κχὺ ἢ φιλή, πᾶσα λέξις ἀπό φωνή
 εντῳ ἢ Διφτόγῳ ἀρχομυλλί, δασάεται, ἢ φιλούται, ἀπό δὲ τῶμ
 συμφώνωμ, μόνου τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεωσ ὁμ Δασάεται, ὅμο ρήτωρ, ὅτε
 δὲ ὄβι Δνο, τὸ μὲν πρῶτωρ, φιλούται, τὸ δὲ δεύτερον Δασάεται κα
 τὰ παλαιούσ, ὅμο ἐπίρρημα. Σημείωσαι κατὰ ὄλου ὅτι ὅφῳ εὐθεί
 ασ πνεύμα φυλάσεται κχὺ ἐν ταῖσ λοιπαῖσ πῶσεσι, καὶ ἐν τοῖσ ρή
 μασι δὲ τὸ πνεύμα τοι δέμοτῳ φυλάσεται, κχὺ ἐν τοῖσ ἀπὸ ἐκείνου
 κλινομυλλοῖσ, ὅμο ἀμαρτάνω, ἢ μάρτανομ, ἔλω, εἰλωμ, πλήμ τοῦ
 ἔχω, ἔξω, ὅφῳ ἐν μὲν ὅβῳ ἐνεσῶτι, φιλούτη, ἐν δὲ ὅβῳ μέλλουτι, δασάε
 ται, πρὸσ ἀνδίασ λήμ τῳ ἔξω ὅπερ ὄβιμ ἐπίρρημα. Ἐπὶ πῶ ρημάτα μ
 ὅ ἐν τοῖσ παρρωχημυλλοῖσ ε προερχόμενου καὶ ἀποσπίπῳμ, φιλούται,
 ὅμο ἔγραφα, γραφομ. Ἐὶ δὲ προερχεται μὲν, οὐκ ἀποσπίπῳ δὲ,
 τὸ πνεύμα τοῦ ἐνεσῶτῳ ἔχε, ὅμο ἴσκημ, σήσω ἔσακα, ἔσηκῶσ.
 Ῥῶμ ἀρρηρομ ἀπό φωνήεντῳ ἀρχόμενου δασάεται, ὅμο δ. ἢ. ὀ. αἰ.
 Ῥῶσα ἀντωνυμία ἀπό τῳ ε ἀρχομυλλί, φιλούται, ὅμο ἐγώ, τῳ λήμ ρὺ
 ἔ, καὶ πῶ ἔλ ἀντήσ, ὅμο ἑαυτόμ, ἀπό Δὲ τῳ ἔλλου φωνήεντῳ ἀρρ

cipiens aspiratur vt hic hæc præter. ipse & quæ ab eo
 ut homicida sui, p se quid faciēs. Ois præpositio a uocali i
 cipiens attenuat ut ab per præter sub & super. Ois Conuſ
 ctio a uocali incipiens attenuat, ut sed si quoniam, præter
 causales nam causales omnes aspirantur ut ut pro
 pter ut preter ut. Deriuatiua si retinent principium. spi
 ritum proprii primitiui habent ut amo amor ulcero ulcus.
 preter sudor a laboro quod est laboro, simul a simul. series
 a necto, carcer a prohibeo. Per aphaeresin tenuis conso
 nantis facta relatiua aspirantur ut tantus quātus tunc quādo.
 præter tunc quando tunc quā. Aeolica omnia attenuantur.
 nam æoles ignorant aspirationē. Numeralia omnia aspirā
 tur ut un⁹ sex septem, præter octo nouē & quæ ex ipsis ut
 octuagita nonagita. a siue intēsiōne hcat, siue priuationē, si
 ue sil, siue malū, siue modicū, siue abūdat attenuat, præter
 catena ex priuatiuo alpha. & soluo & infernus ex priuatiuo
 alpha & uideo. Sed cōgregatim alpha aspirat, sil. uniuersus

Principium Alpha

Alpha ante alpha attenuatur, ut aaron. intangibilis
 Alpha añ uita attenuat ut innocu⁹, nisi rho. inferat ut ācilla
 A añ gāma attenuatur, ut agon, præter castus & sanctus &
 ab his deducta, ut sanctitas.
 Alpha añ delta attenuatur, ut canto pter infern⁹ & adultus
 Alpha ante epsilon attenuatur ut aquila aerem
 Alpha añ zita p̄lilē hēt ut iæmul⁹. p̄t ueneror qd̄ ē ueneror
 Alpha añ thita iota cappa attenuatur, ut puls moueor arx.
 Alpha añ lābda artenuatur, ut alius ungo, nisi mi inferatur
 ut salitus & præter sal salis capio quod est capio satis.
 salio area catena halicarnasus salio
 Alpha añ mi attenuatur, ut plaustrum, præter simul pecco
 cōcertatio funis qd̄ ē funis placēta matula. cōsonāte aut illa
 ta cū mi semp attenuatur, ut circum ambrosia indumētum
 Alpha añ gni attenuatur, ut p præter placeo qd̄ est placeo.
 Alpha añ xi & omicron attenuatur, vt dign⁹ ensis qd̄ ē ensis
 Alpha añ pi p̄silē hēt, ut ab præt̄ semel simplex vniuersus

χουλιμ, Δασάωεται, διορ δυτ Θ' αὐτη, πλήμ τω αὐτῶ, κρη ἤν' ἀπ' αὐτ'
 διορ αὐτόχερ, κρη αὐτόματῶ, πᾶσα προόρεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχοσ
 μιλίη, φιλούται, διορ ἀπό, ἀνέ, πλήμ φη ὑπό, κρη ὑπέρ, πᾶσ σαυίε
 σμος ἀπὸ φωνήεντ' ἀρχο, μινος, φιλούται διορ ἀλλὰ εἶ, ἐπεί, πλήμ
 ἤν' αἰτιολογικῶν, δι γ' αἰτιολογικοί πάντες Δασάωονται, διορ ἐνα,
 ἐνεκα, ὅπως, πλήμ τω ὄφρα, τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχήν, το πνευ
 μα τω ἰδίῳ πρωτοτύπου ἔχῃ, διορ ἀγαπῶ, ἀγάπη, ἐλιώ, ἔλκος,
 πλήμ τω ἰδρωσ, ἀπὸ τω ἰδίῳ τὸ κοσιώ, ἐμυδῖσ, ἀπὸ τω ἄμα, εἰρμός,
 ἀπὸ τω εἶρω, εἰρηκί, ἀπὸ τω εἶρω, τὰ κατὰ ἀφαίρεσιμ τω φιλοῦ συμ
 φωνίῳ γινόμενα ἀναφορικῶ, δασάωονται, διορ τόσος, ὅσος, τωνίκα, ἠνίκα
 πλήμ τω τόφρα, ὄφρα, πῆμος, ἦμος, τὰ αἰθλιακά πάντα φιλούται,
 δι γὰρ ἀολεῖσ ἀγνωοῦσι τὴν δασείαμ, τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνου
 ται, διορ εἰς ἐξ' ἐπί, πλήμ ἤν' ὀκτώ, καὶ ἐννέα, κρη τῶν ἀπ' αὐτῶν διορ
 ὀγδοήκοντα, ἐννεήκοντα, τὸ αἰτε ἐπίτασιμ δηλοῖ, εἴτε ἐξέσιμ, εἴτε
 ὀμοῖ, εἴτε κακόμ, εἴτε ὀλίγομ, εἴτε πλεονάζῃ, φιλούται, τὴν τοῦ
 ἄλλισ, ἐκ τω ερητικῶ, α, κη τω λνω, κρη τω ἀδῖσ, ἐκ τοῦ ερητικῶ
 α, κρη τοῦ ἰδίῳ, τὸ δὲ ἀδραιοικῶ α, δασύνεται, ὅμα ἄπασ.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, φιλούται, διορ ἀξώμ ἄπῃσ.
 Τὸ α πρὸ τοῦ β, φιλούται, διορ ἀσλαθῖσ, εἰμῆ τὸ ρ, ἐπίφείροτο, διορ ἄδρα.
 Τὸ α πρὸ τοῦ γ, φιλούται, διορ ἀγώμ, πλήμ του ἀγνός, καὶ ἄγιος, καὶ
 ἤν' ἀπὸ τούτωμ παρὰγωγμλιωμ, διορ ἀγίότισ.
 Τὸ α πρὸ τοῦ Δ, φιλούται, διορ ἔδω, πλήμ του ἀδῖσ, καὶ ἀδρός.
 Τὸ α πρὸ τοῦ ε, φιλούται, διορ ἀετὸσ ἀέσα.
 Τὸ α πρὸ τοῦ ζ, φιλούται, διορ ἀζήλοσ, πλήμ του ἄζομαι, τὸ σέβομαι,
 Τὸ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ, φιλούται, διορ ἀδράσα, ἀίσω, σ' ὄσμῶ ἄκσα.
 Τὸ α πρὸ τοῦ λ, φιλούται, διορ ἄλλοσ ἀλείφω, εἰμῆ τὸ μ' ἐπ' ἀγοίτο,
 διορ ἄλμυρὸσ, κρη τὴν τοῦ ἄλλσ, ἀλδῶ, ἀλῶ, τὸ κρατῶ, ἄλλισ, ἀλίζω,
 ὄλωσ, ἄλυσισ, ἀλικαρνασός, ἄλομαι.
 Τὸ α πρὸ τοῦ μ, φιλούται, διορ ἄμωξῶ, πλήμ τοῦ ἄμα ἄμαρτάνω,
 ἄμιλα, ἄμμα, ῥ' ἄχονίσ, ἄμκο, ἄμίσ, συμφώνου Δε ἐπιφερομδῶν με
 τὰ τὸ μ, ἀεὶ φιλούται, διορ ἄμωί, ἄμβροσία, ἀμπεχόν.
 Τὸ α πρὸ τω μ, φιλούται, διορ ἀνά, πλήμ τοῦ ἀνδάνω, τὸ ἀρεσῶ.
 Τὸ α πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, φιλούται, διορ ἄξισ, ἄξω, τὸ εἶφος.
 Τὸ α πρὸ τοῦ π, φιλούται, διορ ἀπό, πλήμ τοῦ ἀπαξ, ἀπλοῦσ, ἄπασ.

tener tango

Alpha añ rho attenuat, vt arabs, nisi mi sequatur vel pi, vt currus rapio præter mollem.

Alpha ante sigma attenuatur semper, vt exerceo, vrbs.

Alpha ante tau attenuatur, vt sine præter quæ pro quæ & alter pro alter.

Alpha añ ypsilō, phi, cappa, attenuat, vt spuma, achiu⁹, alt⁹.

Alpha ãte psi attenuat, vt post pter hapsis mēbra q̄ mēbra

Alpha ante o mega attenuatur, vt flos.

Regulæ epsilu

Epsilō abūdans ī prīcipio dictiōis pñtis spiritū assumit, vt video videbam videbam videbam, viginti viginti.

Epsilon añ alpha aspiratur, vt seipsum præter ver. bonor. si.

Epsilon añ vita attenuatur, vt ieci, præter septimus septuaginta hebræus

Epsilon ante gamma attenuatur, vt excito

E añ d attenuat, vt edo, p̄t pauimētū q̄d pauimētū, sedebit pro sedebit, sedes.

E ante e attenuatur, vt facile pro facile, præter desiderium quod desiderium.

Epsilon ante zita aspiratur, vt sedeo.

Epsilon añ ita nō inuenit nisi a declinatione, vt bonus pro bono a bonus.

Epsilon ante thita attenuatur, vt consuetudo.

Epsilon ante iota attenuatur, vt similis

Epsilon añ cappa aspirat, vt hecuba, præter socer. Induciæ

E añ lābda vel vnū vel duplex psilē hēt, vt arguo eloqns nisi cappa inferat, vt traho & præter græcus caliditas, hellestus helenus helene palus capio verto helicon vermīs.

Epsilon ante mi attenuatur, vt empedocles.

Epsilon añ n attenuatur, propter autem & vnus excipitur.

E ante xi attenuat, vt licet præter sex habeo habebis habit⁹

Epsilon ante omicron aspiratur vt festum. (deinceps.

Epsilon ante pi attenuatur, vt verbum præter sequor.

E ante rho psilen hēt, vt contēdo p̄ter septū, mercurius, ros facio.

ἀπαλός, ἀπίομαι.

τὸ α πρὸ τῶ ρ φιλοῦται, διομ ἄρα, εἰ μὴ δὲ μὲ ἀπαγοίτο, ἢ τ' π. διομ
ἄμα, ἀρπάξω, πλήμ τῶ ἀραιόμ.

τὸ α πρὸ τῶ σ φιλοῦται, ἀεὶ, διομ ἄσκῶ, ἄστυ.

τὸ α πρὸ τῶ τ φιλοῦται, διομ ἄτερ, πλήμ τῶ ἄτῃα, ἀντὶ ἄτῃνα, καὶ
ἄτερος, ἀντὶ ἕτερος.

τὸ α πρὸ τῶ χ, φ, κ, φιλοῦται, διομ ἄφροδίτη, ἀχαιός, ἄκρος.

τὸ α πρὸ τῶ ψ φιλοῦται, διομ ἄψ, πλήμ τῶ ἀψίσ ἄψεα, τὰ μέλι.

τὸ α πρὸ τῶ ω φιλοῦται, διομ ἄωτος

Κανόνες τοῦ ε.

τὸ ε πλεονάζοι εἴ ἂν ἄρχῃ λέξεως, τ' τοῦ ἐνεσῶτ' πνεῦμα λαμβάνει.
διομ ὄραῶ, ὄρωμ, ἑώρωμ, εἰκόσιμ, εἰκοσι.

τὸ ε πρὸ τῶ α δασύεται, διομ ἑαυτόμ, πλήμ τῶ εἶα, εἶωμ, εἶμ.

τὸ ε πρὸ τῶ β φιλοῦται, διομ ἑβαλομ, πλήμ τῶ ἐβόμοσ, ἐβόμομῆκοντα,
ἐβραῖος.

τὸ ε πρὸ τῶ γ φιλοῦται, διομ ἑγείρω.

τὸ ε πρὸ τῶ δ φιλοῦται, διομ ἑδω, πλήμ τῶ ἑδος, τ' ἑδαφος ἐδέεται,
ἀντὶ καδεδέεται, ἑδρα.

τὸ ε πρὸ τῶ ε φιλοῦται, διομ ἑετώσ, ἀντὶ τῶ εὐχερώσ, ὡλήμ τῶ ἐέλ
δωρ, ἢ ἐπιδυμία.

τὸ ε πρὸ τῶ ζ δασύεται, διομ ἑζομαι.

τὸ ε πρὸ τῶ η δουχ εὐρίσκειται, πλήμ τῶ ἀπό κλίσεωσ, διομ ἑηος, ἀντὶ τοῦ
ἀγαθού, ἀπό τοῦ ἔουσ.

τὸ ε πρὸ τῶ θ φιλοῦται, διομ ἑθιοσ

τὸ ε πρὸ τῶ ι φιλοῦται, διομ ἑήκτοσ.

τὸ ε πρὸ τῶ κ δασύεται, διομ ἑκάβη, πλήμ τῶ ἐκυρός, καὶ ἑκεχυρία

τὸ ε πρὸ τῶ λ ἢ ἐνόσ ἢ διήρῶ, φιλοῦται, διομ ἑλέγχω ἑλλόγιμος, εἰ
μὴ τὸ κ ἐπαγοίτο, διομ ἑλκω, καὶ πλήμ τῶ ἑλλήμ, ἑλκ, ἑλλήκωντοσ.
ἑλενοσ, ἑλένη, ἑλοσ ἑλω ἑλίωσ, ἑλικώμ, ἑλμισ.

τὸ ε πρὸ τῶ μ φιλοῦται, διομ ἑμπεδοκλήσ.

τὸ ε πρὸ τῶ ν φιλοῦται, ἑνεκα δὲ, καὶ ἐνόσ ἑλταίρεται,

τὸ ε πρὸ τῶ ξ φιλοῦται, διομ ἑξεσι, πλήμ τῶ ἑξέξω, ἑξεσ, ἑξίσ, ἑξήσ.

τὸ ε πρὸ τῶ ο δασύεται, διομ ἑορτή.

τὸ ε πρὸ τῶ π φιλοῦται, διομ ἑπόσ, πλήμ τῶ ἑπόμαι.

τὸ ε πρὸ τῶ ρ φιλοῦται, διομ ἑρίζω, πλήμ τῶ ἑρικόσ, ἑρμῆσ ἑρση,
ἑρδῶ.

Epſilon añ ſigma attenuatur, ut ultri⁹. præc habetia ſp̄m eſt
taſ, ut conuiuor

Epſilon añ taſ attenuatur, ut ann⁹. præc parat⁹ alter ſocius.

Epſilon ante ypſilon attenuatur, ut bonus.

Epſilon añ chi & phi attenuatur, ut epheſus hæc p̄c ſolidus

Epſilon ante pſi aſpiratur, ut coquo.

Epſilon añ omega aſpiratur, ut mane. p̄ter ſum q̄c eſt ſum,
& permitto.

De Ita.

Ita añ alpha a declinatione ſolū inuenitur. ut iui pro iui,
Ita ante uita aſpiratur, vt hebe. præter paululum pro
paululum quod a pleonaſmo fit. nam ita abundat.

Ita ante gamma aſpiratur, ut puto præter diuinus.

Ita añ delta pſilen hēt, ut iam præter lætor uoluptas ſuauiſ

Ita ante e. zita ita thita iota attenuatur, ut ſol moſ iuueniſ.

Ita ante cappa aſpiratur, ut minime præter quiete pro qui/
ete.

Ita ante lambda attentatur, ut fatuus præter clauus ſol.

Ita añ mi attenuat, ut dieſ præc dieſ domeſtic⁹ dimidium,
iaculator quod eſt iaculator.

Ita ante gni attenuatur, vt ſi quando.

Ita ante xi non inuenitur niſi a declinatione, vt ago egi.

Ita ante omicron attenuatur.

Ita ante pi attenuatur, ut epiſus. præter ſecur.

Ita añ r. attenuatur, ut paulatī. p̄ter herodeſ. iuno. herodiā⁹.
heron. herculeſ. herodotus. heros. heropiluſ.

Ita añ ſ. aſpiratur, ut heſiod⁹ quiete miſſio lætat⁹ ſum. præc
dicunt pro dicunt, & que a declinatione, ut comedi fuiſti.

Ita ante taſ attenuatur, ut cor. præter uinco uinco.

Ita ante ypſilon attenuatur, ut bonus bonus.

Ita añ phi attenuatur, ut ſpuma quod eſt ſpuma. p̄ter Vul/
canuſ. Hephæſtion.

Ita añ pſi nō inuenitur, niſi a declinatiōe, ut incēdo incēdi.

Ita ante chi attenuatur, ut ſono. ſono.

Ita ante omega attenuatur, ut aurora.

τὸ ε̄ πρό τοῦ σ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἔχ' ᾱτος, πλήρ̄ τῶν ἐχόντων αὐτῷ μετὰ
τοῦ τ. διορ̄ ἐσιῶ.

τὸ ε̄ πρό τῶ τ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἔτος, πλήρ̄ ἔτοιμος ἕτερος ἑταίρος.

τὸ ε̄ πρό τῶ ῡ φιλοῦται, διορ̄ εὔσ.

τὸ ε̄ πρό τῶ χ̄ καὶ φ̄, φιλοῦται, διορ̄ ἔφεστος ἔχω, πλήρ̄ τοῦ ἐφθόσ.

τὸ ε̄ πρό τῶ ψ̄ διασύνεται, διορ̄ ἔψω.

τὸ ε̄ πρό τῶ ω̄ διασύνεται, διορ̄ ἔωθεμ, πλήρ̄ τῶ ἔω, τὸ ὑ̄ πάσχω, καὶ ἔω.
καυόνες περὶ τῶ κ.

τὸ κ̄ πρό τῶ ᾱ ἀπό κλίσεως μόνου ἐυρίσκεται, διορ̄ ἦα, ἀντὶ τοῦ
ἐπορεύθημ.

τὸ κ̄ πρό τῶ β̄ διασύνεται, διορ̄ ἦεν, πλήρ̄ τῶ ἦβαιον, ἀντὶ τοῦ
βαιόν, ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται, τὸ γούρ̄ η̄ πλεονάζει.

τὸ κ̄ πρό τῶ γ̄ διασύνεται, διορ̄ ἦγούμαι, πλήρ̄ ἦγέδεσ.

τὸ κ̄ πρό τῶ δ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦδ̄ η̄, πλήρ̄ ἦδουμαι, ἦδονή, ἦδύσ.

τὸ κ̄ πρό τῶ ε̄, ζ̄, κ̄, θ̄, ῑ, φιλοῦται, διορ̄ ἦέλιος ἦδος, ἦίδεος.

τὸ κ̄ πρό τῶ κ̄ διασύνεται, διορ̄ ἦκισα, πλήρ̄ τοῦ ἦκα, ἀντὶ τῶ
ἦσύνχως.

τὸ κ̄ πρό τῶ λ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦλίδιος, πλήρ̄ τῶ ἦλος, ἦλιος.

τὸ κ̄ πρό τῶ μ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦμαρ, πλήρ̄ ἦμέρας, ἦμερος, ἦμισυ,
ἦμωρ, ὁ ἀκοντισίς.

τὸ κ̄ πρό τῶ ν̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦμνίκα.

τὸ κ̄ πρό τῶ ξ̄ οὐχ̄ ἐυρίσκεται, πλήρ̄ ἀπὸ κλίσεως, διορ̄ ἄγω, ἦξω.

τὸ κ̄ πρό τῶ ο̄ φιλοῦται.

τὸ η̄ πρό τῶ π̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦπφρος, πλήρ̄ ἦπας.

τὸ η̄ πρό τῶ ρ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦρέμα, πλήρ̄ ἦρώθησ, ἦρα, ἦρωδιανός,
ἦρωμ, ἦρακλήσ, ἦρόστ(ϑ), ἦρωσ ἦρόλι(ϑ).

τὸ η̄ πρό τῶ σ̄ διασύνεται, διορ̄ ἦσίδ' ὄσ, ἦσυχία, ἦσις ἦσθημ, πλήρ̄ τῶ
ἦσὶ ἀντὶ φασί, καὶ ἦσὶ ἀπὸ κλίσεως, ἦσθιορ, ἦσθα.

τὸ η̄ πρό τῶ τ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦτορ, πλήρ̄ τῶ ἦπῶω, ῶ.

τὸ θ̄ πρό τῶ ῡ φιλοῦται, διορ̄ ἦύσ, ὁ ἀγαθός.

τὸ θ̄ πρό τῶ φ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦφλοισμός, ὁ ἀφθός, πλήρ̄ τῶ ἦφαισός,
ἦφαισίωμ.

τὸ θ̄ πρό τῶ ψ̄ οὐχ̄ ἐυρίσκεται εἰμ̄ ἢ ἀπὸ κλίσεως, διορ̄ ἄπῳ, ἦψα.

τὸ θ̄ πρό τῶ χ̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦχέω, ἦχῶ.

τὸ θ̄ πρό τῶ ω̄ φιλοῦται, διορ̄ ἦώσ.

Regulæ de iota.

Iota ante alpha. vita. gamma. attenuatur

Iota añ delta attenuat, vt video. nisi rho inferat, vt firmo præter sciens.

Iota ante epsilon attenuatur ire præter sacer accipiter

Iota ante zeta attenuatur, vt sedeo.

Iota añ ita attenuat, vt medic⁹ quod est medic⁹, pter mitto.

Iota ante theta attenuatur, vt ithaca.

Iota ante iota non inuenitur.

Iota añ cappa attenuatur, vt icar⁹ præter sufficiens supplico peruenio peruenio.

Iota ante lambda attenuatur, vt ilium, præter propitius.

Iota ante mi siquidem inferatur vocalis aspirat, vt desiderium si autem consonans attenuatur.

Iota ante gni attenuatur, vt indus.

Iota ante xi & omicron attenuatur, vt viscum iolauus.

Iota ante pi vnū quidem attenuatur per duo vero aspirat.

Iota ante sigma attenuatur, vt æqualis nisi taf inferat vt isto præter ister

Iota añ taf ypsilon. phi. chi. psi. omega. attenuat vt italia. iynx fortiter. piscis. ips. io.

Regulæ de o micro.

Omicron per supabundantiam additū aspirat, quocumq; vter.

Omicron añ a. vita gamma attēuat, vt mulier verulū aceru⁹.

Omicron ante delta attenuatur, vt Vlysses præter via

Omicron ante zeta theta attenuatur, vt oleo velum

Omicron añ cappa attenuatur, vt ociū. præter qualis quāt⁹

Omicron añ lambda attenuatur, vt perdo. pter totus pila. tractus nauis.

Omicron ante mi attenuatur, vt iuro præter similis tamen clamor coetus.

Omicron ante gni attenuatur, vt asinus.

Omicron ante xi attenuatur, vt acutus.

O ante pi attenuatur, vt fructus. præter scutum.

O añ rho attenuat, vt mons pter video terminus & præter in qb⁹ cappa vel mi cū rho seqt, vt portus impetū facio iur

Κανόνες περὶ τοῦ Ιε

τὸ ἰ πρὸ τῶ α, β, γ, φιλοῦται.

τὸ ἰ πρὸ τῶ Δ φιλοῦται. διὸμ ἰδῶ, εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο. διὸμ ἰδρῶ,
πλήμ τοῦ ἰδρῖσ.

τὸ ἰ πρὸ τῶ ε φιλοῦται. διὸμ ἰέναι. πλήμ τοῦ ἰερός ἰεραξ.

τὸ ἰ πρὸ τῶ ζ δασαίνεται. διὸμ ἰζάναι.

τὸ ἰ πρὸ τῶ η φιλοῦται. διὸμ ἰηρῶ, ὁ ἰατρῶς. πλήμ τῶ ἰημι.

τὸ ἰ πρὸ τῶ θ φιλοῦται. διὸμ ἰθάνη.

τὸ ἰ πρὸ τῶ ι οὐχ ἐυρίσκειται.

τὸ ἰ πρὸ τῶ κ φιλοῦται. διὸμ ἰκαρῶς. πλήμ τοῦ ἰκονός. ἰκτεύω.

ἰκάνω, ἰκνούμαι.

τὸ ἰ πρὸ τῶ λ φιλοῦται. διὸμ ἰλιον. πλήμ τῶ ἰλεῶς.

τὸ ἰ πρὸ τῶ μ εἰ μὴ ἐπιφέρεται φωνῆ μ, δασαίνεται. διὸμ ἰμερῶς, εἰ
δὲ σύμφωνον, φιλοῦται.

τὸ ἰ πρὸ τῶ ν φιλοῦται. διὸμ ἰνός.

τὸ ἰ πρὸ τῶ ξ καὶ ο, φιλοῦται. διὸμ ἰξός ἰόλαος.

τὸ ἰ πρὸ τῶ π ἐνός μιν, φιλοῦται. διὰ Δ νο δέ, δασαίνεται.

τὸ ἰ πρὸ τῶ σ φιλοῦται. διὸμ ἰσός. εἰ μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο. διὸμ ἰσίμι.

πλήμ τοῦ ἰσρῶς.

τὸ ἰ πρὸ τῶ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, φιλοῦται. διὸμ ἰταλία, ἰνγξ, ἰφκ, ἰχθῆς, ἰψ, ἰώ.

Κανόνες περὶ τοῦ ο.

τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν πρὸς ἰδέμενον δασαίνεται, ὡς οἰῶ, ὡς
τέρας.

τὸ ο πρὸ τῶ α, β, γ, φιλοῦται. διὸμ ὄραος ὄβελίσκος, ὄγνος.

τὸ ο πρὸ τῶ δ φιλοῦται. διὸμ ὄδουσεύς. πλήμ τῶ ὄδός.

τὸ ο πρὸ τῶ ζ, θ, φιλοῦται. διὸμ ὄζω, ὄθων.

τὸ ο πρὸ τῶ κ φιλοῦται. διὸμ ὄκνος. πλήμ τοῦ ὄκοῖός, ὄκοός.

τὸ ο πρὸ τῶ λ φιλοῦται. διὸμ ὄλνω, πλήμ τοῦ ὄλθ, ὄλλμος, ὄλκν,
ὄλκός.

τὸ ο πρὸ τῶ μ φιλοῦται. διὸμ ὄμνῶ, πλήμ τῶ ὄμοῖός, ὄμοῖος, ὄμωσ,
ὄμοκλή, ὄμιλθ.

τὸ ο πρὸ τοῦ ν φιλοῦται. διὸμ ὄνοσ.

τὸ ο πρὸ τοῦ ξ φιλοῦται. διὸμ ὄξύς.

τὸ ο πρὸ τοῦ π φιλοῦται. διὸμ ὄπῶς, πλήμ τῶ ὄπλον.

τὸ ο πρὸ τοῦ ρ φιλοῦται. διὸμ ὄρος. πλήμ τοῦ ὄρῶ, ὄρος, καὶ πλήμ
ἐφ' ὧν δὲ κ ἢ δ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο. διὸμ ὄρμῶς, ὄρμῶ, ὄρκος

ro ordo.

O ante s. si quidem vocalis sequatur aspirat vt sanct⁹, præc
ofiris, si autem consonans attenuatur, vt legumen.

O ante taf attenuatur, vt sonitus, præc quod quādo quādo

O ante phi chi psi attenuatur, vt serpens vehiculum sero

Omicron ante omicron, ypsilon, omega, non inuenitur.

De Ypsilo.

Ypsilon aspiratur sp siue ante vocalē siue ante cōsonāre, pē
æolica, nam æoles ignorant aspirationem.

De Omegalo.

Omega attennatur sp vt pello. hūer⁹, & reliqua præc hora
& quæ ab eo vt formosus sic morior.

De diphthongis.

Alphaiota diphthōg⁹ i ultra vnā syllabā deōnib⁹ attenuat,
vt æuum erumnæ, nisi mi inferatur, vt sanguis, præc capio
eligo.

Alphaypsilon diphthong⁹ attenuatur, vt tibia, præter hæc
suispius pro suispius.

E iota diphthong⁹ attenuat, vt in spō temere, præter tego.
fatum vestis quod est vestis indutus vnus vsq series carcer.

E y diphthōgus attenuat, vt bene, præc illumio illumio &
inflammo inuenio inuenio.

O iota diphthōg⁹ in ultra vnā syllabam dictiōib⁹ attenuat
vt vinum præter via, ouis autem ex ouis attenuatur.

O y diphthongus attenuatur, vt nequaq, præter qm causa/
lem conjunctionem & cuius pro cuius, & sic aduerbium &
hic pronomen,

Finis cum deo

sancto

de spi

ritib⁹

ξω, ὀμαρῖος.

τὸ οὐ πρὸ τῶ σ, εἰ μὲν φωνῆμ ἕκαστον διασώεται, ὀμοῖος, πλήρ
ὀσῖρισ. εἰ δὲ σύμφωνοι, φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον.

τὸ οὐ πρὸ τῶ τ φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον, πλήρ τῶ ὅτι ὄταμ ὄτε.

τὸ οὐ πρὸ τῶ φ, χ, ψ, φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον ὄχῃμα, ὄφῃ.

τὸ οὐ πρὸ τῶ ο, υ, ω, ὄσῖριον ἕρῖσκειται.

ΚΑΘΟΝΕΣ ΠΕΡΙ Τῶ Ν.

τὸ ν διασώεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ φωνῆεντ, εἴτε πρὸ συμφωνίου, πλήρ
ἦν ὀσῖριον, ὀμοῖος ὄσῖριον ἕρῖσκειται, τὸ ν διασώεται.

ΚΑΘΟΝΕΣ ΠΕΡΙ Τῶ Ω.

τὸ ω φιλῶται ἀεὶ, ὀμοῖος ὄσῖριον ὄσῖριον, καὶ τὰ λοιπὰ, πλήρ τῶ ὄσῖριον, ὄσῖριον
ἦν ὄσῖριον αὐτοῦ, ὀμοῖος ὄσῖριον, ὄσῖριον ὄσῖριον.

ΠΕΡΙ ΔΙΦΘΟΓΩΝ.

Ἡ αὐ δὲ φθόγγον ὄσῖριον τὰς ὑπὲρ μίαν συλλαβῆν λέξεσι φιλῶται, ὀμοῖος
ἕρῖσκειται, εἰ μὴ τὸ μ ἐπῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον, πλήρ τῶ ὄσῖριον.
ἕρῖσκειται.

Ἡ αὐ δὲ φθόγγον φιλῶται ὀμοῖος ὄσῖριον, πλήρ τῶ ὄσῖριον αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ
ἕρῖσκειται.

Ἡ εὐ δὲ φθόγγον φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον ἕρῖσκειται, πλήρ τῶ εἰλύσω.
ἕρῖσκειται, εἰ μὴ τὸ μ ἐπῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον, ὄσῖριον ὄσῖριον.

Ἡ οὐ δὲ φθόγγον φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον, πλήρ τῶ εὐώ, τὸ φωτίζω, ὄσῖριον
ἕρῖσκειται, εἰ μὴ τὸ μ ἐπῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον.

Ἡ οὐ δὲ φθόγγον ἐν τῶ ὑπὲρ μίαν συλλαβῆν λέξεσι φιλῶται.
ὀμοῖος ὄσῖριον, πλήρ τῶ ὄσῖριον, ὄσῖριον δὲ ἐκ τῶ ὄσῖριον, φιλῶται.

Ἡ οὐ δὲ φθόγγον φιλῶται, ὀμοῖος ὄσῖριον, ὄσῖριον ὄσῖριον, ὄσῖριον ὄσῖριον
ἕρῖσκειται, ὄσῖριον ὄσῖριον, καὶ οὐ ἀντὶ τῶ ὄσῖριον, καὶ ὄσῖριον ὄσῖριον, ὄσῖριον
ὄσῖριον, ὄσῖριον ὄσῖριον.

τὸ εὐ ὄσῖριον

ἀγῖον

περὶ πνυ

μάτων.

Prooemium secundi.

Post cognitionē octo partiū orationis consequens esset de constructione quorūdā verborū tractanti, aliq̄ ex ipsis actiua, aliqua passiuua dicere, aliqua neutra, communia, & deponentia, quotq̄ modis horum transitio fit, vt statim introductitiū naturam verborum edocti themata scribere incipiunt, & græcam vocem degustent, antequam poetas audiant. Sed huiusmodi materia ab Appollonio difficili, & Syngelo studioso generaliter tractata est, a Maximo aut̄ Planude, & aliis specialiter, non per genera, sed per lras ordinē, ad quos cū tps fuerit r̄currer̄ discipulos oportet diligētius oīa scituros, hic enim non multitudo verborum, sed paucorū quorundā per ḡna transitio tradita est qb̄ reliq̄ volenti conferre licebit.

Constantini Lascaris Byzantini de constructione quorūdā verborū per genera, Liber secundus.

Quoniā nobis sermo de verbo, definiēdū est primū ipsum deinde diuidēdū. Verbū igit̄ ps orōnis declinabilis i p̄priis trāfigurationib̄ diuersorū tpm demonstratiua, cū actione vel passione, vel neutralitate p̄sonarū scatiua. Hui⁹ at̄ aliq̄ p̄sonale, vt dico, scribo, aliq̄ ipersonale vt oportet, ortet, & aliquod voluntatem, & rem significat, vt scribo lego, aliquod volūtatem solū, vt volo, volo, aliquod rem solum vt infinita, verberare, verberari. Item verborum quædam cum nō constructa perse perfectionem significant, vt Aristoteles deābulat, Theon viuūt, q̄ appellant̄ incōpositæ p̄dications, quædā vero cū eo cōstruēta nō scāt p̄le p̄fectionē vt Socrates amat, deest quē, quæ vocātur minores prædicationes, Quædā vero cū obliquo posita obliquā p̄fectā orationē perficiūt, vt Socratem p̄cænitet, quæ vocantur incongruētiae. Quædā at̄ cū obliquo cōstruēta obliquā p̄fectam orōnē non pficiunt, vt socrati curæ est, deest enī cuius, quæ vocantur minores incongruētiae. Itē ḡna siue dispositiōes verbi, quinq̄, Actiuum, Passiuū, Neutrum, Commune, siue

Προίμιον ἑ̅ Δευτέρου.

μετά τῶν γινώσκων τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου, ἐχόμενον ἄρ' εἶν' περὶ
 σωτάξεως τινῶν ῥημάτων Διαλαβόντι, τίνα μὲν αὐτῶν ἐνεργητικά,
 τίνα δὲ παθητικά ἐπιθεῖν, τίνα δὲ οὐδέτερα, κοινὰ, καὶ ἀποδεκτικά,
 προσχώσας τε ἢ τοῦτων μετάβασις γίνεσθαι, ἵμ' ἐνδύσει οἱ εἰσαγωγῆς
 καὶ τῶν φησὶ τῶν ῥημάτων μαδόντες, δεκτογραφῆν ἄρξονται,
 καὶ φησὶ ἑλλασθῶ φωνῆς ἀπογενέσονται περὶ ἄρ' τῶν ποιητῶν
 θεωροῦσάσθαι. ἢ δὲ τοιαύτη ὑπόθεσις Ἀπολλωνίῳ μὲν ἑσθ' Δυσκό-
 λω, καὶ Σηγάφῳ ἑσθ' ἀπουδαίῳ γρηκῶς πεπραγματῆται. Μαξίμῳ
 δὲ ἑσθ' πλανούδῃ, καὶ ἄλλοις εἰδικῶς οὐ κατὰ γῆν, ἀλλὰ κατὰ
 σοιχείῳ, πρὸς οὐσ', ὅτε καίρῳ, ἀνατρέχον τοὺς μαθητὰς δεῖ, ἀκριβέ-
 σερον περὶ πάντων εἰσομλῶσας, ἐνταῦθα γὰρ οὐ πλῆθος ῥημάτων,
 ἀλλ' ὀλίγων τινῶν κατὰ γῆν μετέβασις ἤξεδετο, οἷς τὰ λοιπὰ ἑσθ'
 βουλομῶν παρὰβάλλειν ἤξεται.

Κωνσταντίνου Λασκάρεωσ ἑ̅ Βυζαντίου περὶ σωτάξεωσ
 τινῶν ῥημάτων κατὰ γῆν. Βιβλίον δευτέρου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ῥημάτων, Διαρισέον ἄρ' πρῶτον αὐτῶ
 ἑπτα διαρετέον. Ἐῖμα τοίνυν ὅσι μέρος λόγου κλιτῶν ἐν ἰδίῳ
 μεταχρηματισμοῖς, διαφόρων χρόνων δηλωτικῶν, μετ' ἐνεργείας, ἢ
 πάθους, ἢ οὐδενερότητ' προσώπων σηματικῶν, τὸν του δὲ ἑσθ' μὲν
 προσωπικῶν, οἷον λέγω, γράφω, ἑσθ' δὲ ἀπρόσωπων, οἷον δεῖ, γῆ, καὶ ἑσθ'
 μού, βούλησιν καὶ πράγμα σημαίνει, οἷον γράφω ἀναγινώσκω, ἑσθ' δὲ,
 βούλησιν μόνον, οἷον θέλω. βούλομαι, ἑσθ' δὲ, πράγμα μόνον ὡσ
 τὰ ἀπαρέμφατα, τύπησιν, τύπησιν. Ἐτι τῶν ῥημάτων τίνα μὲν
 μετὰ ὀνομασικῆσ σωτασόμενα, αὐτοτέλειαν δηλοῖ, οἷον ἀριστοτέ-
 λησ περιπατεῖ. Θεῶν ἑσθ'. ἄτινα καλεῖται ἀσώματα κατηγορημα-
 τα, τίνα δὲ μετ' αὐτῆσ σωτασόμενα, οὐ δηλοῖ αὐτοτέλειαν, οἷον
 Σωκράτησ φιλεῖ. λείπει τίνα, ἄτινα καλεῖται ἐλάττονα κατηγορη-
 ματα, τίνα δὲ μετὰ πλαγίασ τιθέμενα, πλάγιον τέλειον λόγον
 ἀποτελεῖ, οἷον Σωκράτη μετεμέλα. ἄπερ καλεῖται παρασυμβά-
 ματα, τίνα δὲ μετὰ πλαγίασ τασόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον
 οὐκ ἀποτελεῖ, οἷον Σωκράτη μέλα. λείπει γὰρ τῖνοσ, ἄπερ καλοῦ-
 νται ἐλάττονα παρασυμβάματα. Ἐτι γῆν εἴτε Διαδέσει τοῦ
 ῥημάτων, ὡθέντε, ἐνεργητικῶν, παθητικῶν, οὐδέτερον, κοινῶν, εἴτε

mediū, & deponēs, & actiuū quidē desinēs semper in o formatur passiuum in me, vt diligo diligor, quod & transitiuū, & rectum, & factiuum vocatur Passiuum vero desinēs in me, passionem significat ab actiuo factam, quod vt plurimū mediū sit, vocatur autē & supinū. Neutrū autē proprie desinēs in o, nō format passiuū, neq; actionē, neq; passionem facit, unde & intransitiuum, & absolutum appellatum est. Diuiditur autē in substantiuum, ut sum sum sum In perse neutrū ut uiuo, dītesco. In totum actiuum, siue per se actiuū, ut ascendo descēdo. In per se passiuum, siue per se passum, siue sui passiuū, siue totū passiuū, ut doleo patior cōe āt, siue mediū desinēs ī me, aliqñ qdē actionē, aliqñ uēo passionem significat, ut uiolo amicum, & uiolor ab eo. Deponens autē proprie desinens in me, non format ab actiuo, ut plurimum autem actionem facit, quod passiuē qdem scriptū dicit. faciens autem actionē. ideo & per se actiuū uocatur, ut pugno obsto contrarius sum, raro autem & passionem facit. quare & per se passum uocatur, ut fio corrumpor quod corrupor Sed de his in propriis locis dicem⁹ cū speciales ipsorū constructiones manifestabim⁹ nūc autē primū de denominationibus uerborū, & de generali ipsorum constructione secundum doctum Apollonium dicamus.

De denominatione uerborum & generali cōstructione secundum antiquos
Quæ cum accusatiuo.

Uerborū quæ ad corporalem affectionē referunt, cū accusatiuo construuntur, ut exerceo tero remitto lauo trahō uiolo irrigo uerbero soluo ligo percutio interficio, uro cōburo meto offēdo multo noceo, quod animæ & corpori cōe. Item quæ ī aiālē, & moralē affectionē, amo diligo amo iustifico iūrior psū cōtūelior tristifico dolorifico cōuitor maledico. Itē demonstratiua, siue laudatiua appellata celebros laudo laudo benedico magnifico canto cano glorifico benedico. Item adoratiua, honoro colo adoro acclamo adulo blandior ueneror uerecundor ue-

μέσορ, καὶ ἀποδεικτικὸρ, καὶ ὅτ' μὴ ἐνεργητικὸρ λήγορ αἰ εἰς ω, χηματίζω παθητικὸρ εἰς μαι, οἶορ φιλῶ, φιλοῦμαι, ὅπερ καὶ μεταβατικὸρ, καὶ ὄρδορ, καὶ Δραστήριὸρ καλεῖται. τὸ δὲ παθητικὸρ λήγορ εἰς μαι, πάντοσ σημαίνει ἀπὸ ἐνεργητικοῦ γινόμενον, ὅπερ ὡσ τα πολὺ λά μέσορ γίνεται, καλεῖται δὲ καὶ ὑπτιορ. τὸ δὲ ἐυδέτερορ κυρὲ ὡσ λήγορ εἰς ω, οὐ χηματίζω παθητικὸρ, αὔτε δὲ ἐνεργεαμ οὔτε πάντοσ σημαίνει, ὅτεμ καὶ ἀμετάβατορ καὶ ἀπολελυμένορ προσηγοῦνται. Διαίρεται δὲ εἰς ὑπαρκτικὸρ, οἶορ εἰμί, ὑπάρχω, τυγχάνω, εἰς αὐτοουδέτερορ, οἶορ ζῶ, πλουτῶ, εἰς ὄλοενεργητικὸρ, εἴτ' αὐτεσ νέρητορ, οἶορ ἀναβαίνω, καταβαίνω, εἰς αὐτοπαθητικὸρ, εἴτ' αὐτοσ παθῆσ, εἴτε ἰδιοπαθητικὸρ, ἢ ὄλοπαθητικὸρ, οἶορ ἀλγῶ, πάζω, ὅτ' δὲ κοινὸρ εἴτε μέσορ, λήγορ εἰς μαι, ὅτε μὴ, ἐνεργημ, ὅτε δὲ πάντοσ σημαίνει, οἶορ βιάζομαι τὸρ φίλορ, καὶ βιάζομαι ὑπὸ αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀποδεικτικὸρ κυρίωσ λήγορ εἰς μαι, οὐ χηματίζεται ἀπὸ ἐνεργητικοῦ, ὡσ ταπολλα δὲ ἐνεργημ σημαίνει, ὅπερ παθητικῶσ μὴ γραφόμενορ λέγεται, σημαίνορ δὲ ἐνεργεαμ εἰδὸ καὶ αὐτενεργητορ καλεῖται, οἶορ μάχομαι, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ἀπανίωσ δὲ καὶ πάντοσ σημαίνει, διὸ καὶ αὐτοπαθῆσ καλεῖται, οἶορ γίνομαι, οἶχομαι, ὅτ' φθίρομαι, ἀλλὰ περὶ μολ τόντων ἔσ τοῖσ ἰδίοισ τὸποισ ἐροῦμῆσ ὅτε τὰσ εἰδικὰσ αὐτῶσ σμωτάξῆσ Διασαφῆσομερ, καὶ δὲ πρῶτορ περὶ φθι τῶν ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων καὶ φθι ῥητικῆσ αὐτῶν σμωτάξῆσ κατὰ τὸρ δεινὸρ ἀπολλωνιορ λέγωμερ,

Περὶ φθι ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων, καὶ γενικῶσ
 σμωτάξῆσ κατὰ παλαιούσ, τὰ
 εἰς αἰτιατικῶ.

τῶν ῥημάτων τὰ εἰς σωματικῆρ διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῆσ καὶ σμωτάσσεται, οἶορ γυμνάζω, τρίβω, χαλῶ, νίπτω, ἔλκω, βιάζομαι, βρέχω, τύπτω, λνῶ, διαμεύω, πλήττω, φονεύω, καίω, φλέγω, περίζω, ζυμῶ, βλέπτω, ὅπερ καὶ καὶ καὶ ὡσ μαισ τι κοινὸρ. Ἐτι τὰ εἰς ψυχικῆρ καὶ ἠθικῆρ διάθεσιν, φιλῶ, ἀγαπῶ, σέβρω, δικάω, ἀδικῶ, ὠφελεῶ, ὑβρίζω, ὀνειῶ, λυπῶ, λοιδορῶ, κακολογῶ. Ἐτι τὰ ἐπιδεικτικὰ εἴτ' ἐγκωμιστικὰ καλούμενα, ἔμῶ, ἔπαινω, ἐγκωμιάζω, ἐυφημίζω, μεγαλύνω, ἔδω, μέλω, πω, δοξάζω, εὐλέγω. Ἐτι τὰ σεπτικὰ, τιμῶ, σέβομαι, προσεσμῶ, προσεβῶ, κολακεύω, ἠσπεύω, ἐπιδύομαι, ἀσχυνομαι, ἄξω.

neror. Item delusiua deludo. decipio. seduco
 cauillor. fraudo. lacto. ludo. derideo. Item
 obtentiua. habeo. custodio. seruo. tenco. cogo. prohi
 beo. impello. vinco. Itē excogitatiua & opinatiua, & cogna
 tiua. puto & existimo. deprehendo. suspicor. opinor. au
 tumo. Itē interrogatiua & percontatiua, & quaesitiua, vt
 scrutor. percontor. exgro. interrogo. interrogo. inuenio. Itē
 miseratiua lugeo. ploro. fleo. lamentor. vlulo. miseresco
 misereor. Item vocatiua. voco. voco. clamo. appello. nomi
 no. Item scitiua aedifico. coriicido. aurifundo.
 medicor. Item hortatiua siue impulsiuua, vt conso
 lor. irrito. hortor. impello. incito. Item præ
 ceptoria & affectiua. doceo. erudio. moderor. suadeo.
 frigefacio. calefacio. siccio. humetto. dispono. Itē supplica
 tiua. supplico. supplico. deprecor. supplico. Item com
 merciorum significatiua. vendo. venundo. vendo. e
 mo. emo. emo. confero. Item naturalia. produco. au
 geo. gigno.

Quæ ad genitiuum.

Sensitiua vero, siue p sensum apphensiuua appellata cum ge
 nitiuo construuntur. sentio & sentio. audio. gulto.
 olfacio. tango. quæ sæpe etiam cum accusatiuo. Sed
 visus sola cū accusatiuo. video. aspicio. cōsidero. vidi. fm cū
 doctum Apollonium alii sensus per inmissionem fa
 cti. hoc est ex exterioribus in se ipsos accepti agunt.
 visus autem per emissionem. hoc est a seipso in res visas
 actum mittit. Item participatiua, passionis. vt amo. cu
 pio. curo. curo. parco. Item cogitatiuaq; & possessiua.
 cogito. curam gero. curo. fruor. parti
 cipo. cōmunico. memini. Item dñatiua, siue possessiua re/
 gno. dominor. dñor. tyrāniffo. potestate vt or. dñor. dux sū.
 princeps sum. dñor quod dñor. Item differētiua, differo. se/
 paro. Item distantiuua. absum. disto.

Quæ ad datiuum.

Sed acquisitiua uocata cum datiuo construuntur, do dico.

μαί. Ἐπί τὰ διάκρουστικά, κλέπτω, πλαιῶ, παραλογίζομαι,
σοφίζομαι, ἤλασπατώ, φεικίζω, παίρω, περιγελῶ. Ἐπί τὰ
ἐπικρατητικά, ἔχω, φυλάσσω, τηρῶ, κρατῶ, ἀναγκάζω, εἶρω
γα, ἐλαύνω, νικῶ. Ἐπί τὰ ἐπινοκτικά, κηλίσθω, ἰσοθεσίζω, νομίζω
καὶ ὀνομαίω, κηλίσθω, ὑπολαμβάνω, ὑποφωμίζω, ὑποθέτω, νομίζω.
Ἐπί τὰ ἀνακριτικά, καὶ ἐρωτηματικά, κηλίσθω, ἰσοθεσίζω, νομίζω
καὶ ὀνομαίω, ἀνακρίνω, ἐρυνῶ, ἐρωτῶ, ἔρομαι, εὐρίσκω. Ἐπί
τὰ δικτικά, μνῃρομαι, ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, γοῶ, δικτίζω,
ἐλεῶ. Ἐπί τὰ κλητικά, κληῶ, καλῶ, φωνῶ, προσαγορεύω, ὀνομαίω
μάζω. Ἐπί τὰ ἐπισκομονικά, ὀκοδομῶ, σκυτοτομῶ, χρυσοχοῶ
ἰατρούω. Ἐπί τὰ προτρεπτικά, εἶτε παρορμητικά, ὀκοδομῶ, παρακα
λῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ἐπί τὰ διδασ
καλικά, κηλίσθω, διαθετικά, διδάσκω, παιδεύω, σωφροίζω, πείθω,
ψύχω, δερμαίνω, ἐθραίνω, ὑγρύνω, διατίθημι. Ἐπί τὰ ἰκε
τικά, λιτατεύω, ἰκετεύω, ἐκλιπαρῶ, ἀντιβολῶ. Ἐπί τὰ συμ
βολαίων σημαντικά, πωλῶ, πίπρασκω, ἀποδίδομαι, ἀγοράζω,
πράττω, ὠνομαίω, συμβάλλω. Ἐπί τὰ φυσικά, φνῶ, αὐξάνω, γενῶ,

τὰ εἰς γενικῶ.

τὰ δὲ αἰδητικά, εἶτε κατ' αἰδῆσιν ἀναληπτικά, καλούμενα, γέν
νική στυτάσεται, αἰδομαι, καὶ αἰδοῦμαι, ἀκούω, γενῶμαι,
ὀσφραίνομαι, ἀπθῶμαι, ἄπερ πολλὰ κίσι, καὶ αἰτιχτική. τὰ δὲ ὀδ
ὀράσεως ὀνομαίω, αἰτιχτική, ὀδῶ, βλέπω, σκοπῶ, εἶδω, κατὰ γούρ
τομ δεινὸν ἀπολλώνιορ αἰ ἀλλὰ αἰδησεις κατ' εἰς πομπήν γινόμε
ναί, τούτῃσιν ἐκτῶν ἐκτῶν εἰς ἑαυτῶν λαμβάνουσαι, ἐνεργούσιν.
ἢ δὲ ὀρασις κατ' ἐκπομπήν, τούτῃσιν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὀραόμενα τῶν
ἐνεργασίᾳ πέμπει, Ἐπί τὰ μετοχικά, πάθουσι, ὀνομαίω, ἐπίδου
μῶ, μεριμνῶ, κηλίσθω, φείδομαι, Ἐπί τὰ φροντιστικά, κηλίσθω
κτητικά, φροντίζω, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελοῦμαι, ἀπολάω, με
τέχω, κοινῶν, μέμνημαι. Ἐπί τὰ ἀρχικά, εἶτε κτητικά, βασι
λεύω, δεσπόζω, ἄρχω, τυρανῶ, ἰσοθεσίζω, κυριεύω, ἡγεμονεύω,
διωκτεύω, κρατῶ, ὀδῶ, ἄρχω. Ἐπί τὰ διαφορικά, διαφέρω, χωρίζω
μαι. Ἐπί τὰ ἀποσηματικά, ἀπέχω, Δίδομαι,

τὰ εἰς ὀδικῶ,

τὰ δὲ περιποιητικά, καλούμενα, ὀδικῶ στυτάσεται, δίδωμι, λέγω,

mitto.fero.porto.gratificor.dono Item reac
 quisitiua,vt contradico.dubito. Itē contrapersuasiua, vt
 contendo.litigo.luctor.bello.certo.contrarior. pu
 gno. Electiua autem,et voluntaria vt rerum signi
 ficatiua cum infinitis ceu rerum significatiuis cōstruuntur.
 vt præeligo legere.volo scribere.volo doce/
 re. Item et desideratiua cum assumptione articuli.desi
 dero legere.cupio discere. His sic denomi
 natis et constructis generaliter ab antiquis,
 Iuniores plurias species constructionis verborum fecerunt
 quas cū nos legerius ī sex spēs contraxim⁹, quax priā in ac
 cusatiuum, Secunda in datiuum transit, Tertia in geni
 tiuum.Quarta post accusatiuū in alium accusatiuū.Quins
 ta post accusatiuum in datiuum.Sexta post accusati
 uū in grām. de qb⁹ dicēdum est ī cōpēdiū specie. Et primū de
 his, quæ in accusatiuum transeunt.

Quæ in accusatiuum primæ species.

Verbum actiuū proprie desinēs in o mega, et formans pas/
 siuū in me, vt diligo diligor hoc autem texfariam constru/
 cto. Prima species actiuorum postulat ante se nomi
 natiuum personæ agentis, qui natura in omni verbo præ/
 intelligit, et post se accusatiuum personæ patientis, vt præ
 ceptor diligit discipulum. Amo. præteritum imperfectum
 amabā. Pm̄ perfectum amaui. Indefinitum amaui. Futurū
 amabo. construitur etiam cum dtō, qñ aliquid sufficere fcat
 vt stat factis pro contentus est. Diligo. Præteritum per/
 fectū dilexi. Indefinitum dilexi. Futurū diligam. constru/
 tur etiam cum infinitiuo cum solet significat. vt solet
 legere.p solet. Amo. Indefinitum amaui. Futurum ama
 bo.p amo cū actō. Amo at id qđ pmaneo, et acqesco cū dtō
 Desidero. Pm̄ perfectū desiderauī. Indefinitum desiderauī
 Fu. desiderabo. sed amo pl⁹q̄ diligere fcat. et diligo quidem
 pntē, desidero vero absente. Amo at vniuocū es vt plurim
 ī calūnia accipitur. et pp̄tea cum gtō cōstruitur iquit Apol
 loni⁹, cū aut boni grā positū est pl⁹q̄ diligere fcat. Vnde et
 bonum regem aiunt non solum ab hominibus diligi, ve

πέμπω, πέρω, κομίζω, χαρίζομαι, δωροῦμαι. Ἐτι τὰ ἀντίπερι-
 ποικτικά, διορ ἀντιλέω, ἀμφοισθηῶ. Ἐτι τὰ ἀντιπεσικά, διορ
 φιλοφκῶ, ἐρίζω παλαίω, πολεμῶ, ἀπονίζομαι, ἐνωτισθῆμαι, μά-
 χομαι. τὰ δὲ προαιρετικά καὶ βουλευτικά ὡς πραγμάτων δηλω-
 τικά, τοῖς ἀπαρεμφάτοις ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς σωτάσσουσ-
 ται, διορ προαιροῦμαι ἀναγινώσκω, βούλομαι γράφω, κλέω, Διδά-
 σκω. Ἐτι καὶ τὰ ἐφετικά μετὰ φθ' προσλήξεως τῶν ἀφ' ἑδρου, ἐθέ-
 μαι τῶ ἀναγινώσκω, ἐπιθυμῶ τῶ μαυδάφω. τούτων οὕτως ὄνομα
 μαζομνίων, καὶ σωτάσσων ἡλικίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ
 νεώτεροι πλείους εἶδη φθ' σωτάξεως τῶν ἑμμάτων πεποιθήσασιν.
 ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς εἴς εἶδη σιωσεύλαμεν, ὡς τὸ πρῶτον εἰς
 αἰτιατικὴν, ἧ δὲύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίει, ἧ τρίτον, εἰς γενε-
 κήν, ἧ τέταρτον μετὰ τῶν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικὴν, τὸ
 πέμπτον μετὰ τῶν αἰτιατικῶν εἰς δοτικῶν, τὸ ἕκτον μετὰ τῶν αἰ-
 τιατικῶν εἰς γενικῶν, περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῆς εἰδέει, καὶ πρῶτον
 περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνόντων.

τὰ εἰς αἰτιατικὴν τῶ πρώτου εἶδους.

ἔημα ἐνεργητικῶν κωρίως τὸ λήγον εἰς ω, καὶ ἑμμάτιζον παθη-
 τικῶν εἰς μαι, διορ φιλῶ, φιλοῦμαι. τούτων δ' ἐξαχῶς σωτάσ-
 σομνίων, τὸ πρῶτον εἶδος πῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτῆ πρό ἑαυτοῦ ὄνομα
 μαζικὴν προσώπου ἐνεργουῦν, ἥτις φνσα παντὶ ἑμμάτι προει-
 πινοῖται, καὶ μετ' αὐτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πᾶλλον φθ'. διορ ὁ κα-
 δηγητῆς φιλεῖ τὸν μαθητῆν. ἀγαπᾶω, ὁ παρατατικός ἡγά-
 πασ, ὡς ὁ παρακείμενος ἡγάπηκα. ὁ ἀόριστος ἡγάπησα, ὁ μέλλων
 ἀγαπήσει, σωτάσσεται δὲ καὶ δοτικῆ, ὅτε τί ἀμκίσει σημαίνει.
 διορ ἀγαπᾶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀντὶ ἀρκέται. φιλέω, ὁ παρα-
 κείμενος πέφίληκα, ὁ ἀόριστος ἐφίλησα, ὁ μέλλων φιλῆσει, σω-
 τάσσεται δὲ καὶ ἀπαρεμφάτων, ὅτε ἧ εἶωδε σημαίνει. διορ φιλεῖ
 ἀναγινώσκω, ἀντὶ εἶωδε. Στέργω, ὁ ἀόριστος ἔστειξα, ὁ μέλλων σείρω
 ἀντὶ ἀγαπᾶ αἰτιατικῆ, σείρω δὲ τὸ ἐμμνίω, καὶ πρόσκειμαι, Δοτι-
 κῆ. ποδέω, ὡ, ὁ παρακείμενος πεπόδηκα, ὁ ἀόριστος ἐπόδησα, ὁ
 μέλλων ποδήσω, ἧ δὲ ἀγαπᾶ πλέον τῶ φιλεῖν σημαίνει, καὶ φιλῶ
 μὴ πρῶτον, ποδῶ δ' ἐκ ἀπόντα, τὸ δ' ἐξῶ συνώνυμον ὡς ταπολλῶ
 ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο γενικῆ σωτάσσει φασί, ὁ
 ἀπολλῶνος, ὅτε δ' ἐπ' ἀγαπᾶ κεί, ἧ πλέον τῶ φιλεῖν σημαίνει, ὅτε μὴ
 τῶν ἀγαπᾶν βασιλέα φασί μὴ μόνον ὑπ' ἀνδρῶτων φιλεῖσθαι, ἀλλ'

rum etiā amari. Odio habeo. p̄t̄m perfectū odi. Indefinitū
odi. Futurum odio habebō. Lædo Indefinitum læsi. Futu
rū lædā. Verberō Indefinitū beravi Futurū berabo. Diss
soluo. P̄t̄m perfectum dissolui. Indefinitum dissolui. Futu
rum dissoluā. pro deleo. Diuerto autem ad hospitium, &
diuerto apud hospitem, pro hospitor. vnde & diuersorium
tēporaria habitatio. Habeo iæquale, cui⁹ futurū habeo. præ
teritū pf. habui. Scđm indefinitū habui ab habeo, cuius fu
turū bebo. hęc at id qđ possideo, qđ teneo, qđ h̄ito, qđ porto
qđ pello, cū accō hęc qđ possū, cū ifinitiuo hęc facere, p̄ pos
sū, hęc qđ affect⁹ sū cū aduerbio & ḡtō, bene hęc, & sic sen
tentia habeo & bñ valeo corpore, & bene valeo corpus, &
bene habet mihi qđā. pro cōmodus mihi ē. habeo vero tep
tango, cōe cum genitiuo. Admiror, præteritum p̄fect. admī
rat⁹ sum. Indefinitū admirat⁹ sum. fut. admirabor, p̄ laudo
Miror vero de uiro, ad accusationem, & amplius miror vi
rum raro. Laudo ad deum. Indefinitū laudauī. Futurū lau
dabo. Laudo verbis Indefi. laudauī. Futurum laudabō. Lau
do scripto. indefinitum laudauī. Futurum laudabo.
Aemulor. qđ laudo, & imitor & inuideo. Indefinitū æmula
r⁹ sum. Futu. æmulabor. Cognosco inæq̄le. P̄t̄m ip̄se. cogno
scēbā, & ampli⁹ nō. Sed a cognosco & cognosco. P̄t̄m perfe.
cognoui. Scđm indefini. cognoui. Futurū cognoscā & etiam
lego libellum, & discerno & cognosco. ignosco vero
tibi peccatum, & condemno tuā ineruditionem, & pœnitet
factorū. despero autē aliqñ qđē cū ḡtō, aliqñ vero cū accusa
tiuō. Video P̄t̄m imperfectū. videbam. P̄t̄m perfectum vi
di. Item video, & undi Indefinitum scđm. Decipio. Inde
finitū decepi. Futurū decipiā. Inhonorō. Indefinitū inhono
raui. Futurū inhonorabo. Mitto. p̄t̄m imp̄se. mittebā. Futu
rum mittam. Indefinitum scđm misi, P̄t̄m perfectum misi
a percutio. cui⁹ futurū p̄cutiā. eodem mō & destruo. & crimi
nor. cōmitto at & appono cum dtō. Impono vero tibi hoc
similiter & tingo. mergo. iudico. diiudico. & adiu
dico. & recēseo. & adiuudico. porto. exgro. cōgrego. suffoco.
faculor. mestifico. dolorif. piscor. ūgo. accēdo, & accēdo ignē

λα, ηχη ἐράδι, μισέω, ὦ, ὁ παρρακείμενος, μεμισήκα, ὁ ἀόριστος,
 ἐμισήκα, ὁ μέλλων μισήσω. βλάπτω, ὁ ἀόριστος, ἔβλαφα, ὁ μέλλω
 λωμ βλάψω. τυπῶ, ὁ ἀόριστος ἔτυπα, ὁ μέλλων τύψω. κατα
 λνώ, ὁ παρρακείμενος καταλέλυκα, ὁ ἀόριστος, κατέλυσα, ὁ μέλλω
 λωμ καταλνώσω, ἀντι ἀφαιρίζω, καταλνώ δὲ εἰς ὄξενος οὐχίον, καὶ
 καταλνώ παρὰ ἰσθ' ἕξιν, ἀντι τῷ ξενίζομαι, ὅδε ηχη κατάλυμα
 ἢ πρόσκαιρος κατοικία. ἔχω, ἀνώμαλον οὐ ὁ μέλλων ἔξω, ὁ παρρα
 κείμενος ἔχνηκα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχομ, ἀπό τῷ χέω, ὦ, οὐ ὁ μέλλω
 λωμ χήσω, ἔχω δὲ τὸ κέκτημαι, δ' κρατῶ, τὸ οἰκῶ, δ' φροῶ, τὸ ἐλάνω,
 αὐτιατικῆ, ἔχω τὸ δύναιμαι, ἀπαρεμφάτω, ἔχω ποιῆμ, ἀντι δύναιμαι.
 ἔχω τὸ δικάσμαι, ἐπιζήματι ηχη γενική, εὐ ἔχω, καὶ οὗτω γνώμισ
 ἔχω, ηχη καλῶς ἔχω τοῖς σώματι, καὶ καλῶς ἔχω δ' ὄμμα, καὶ
 καλῶς ἔχη μοι ὁ δέικω, ἀντι ἐπιτήδ' ἴσος μου ἐσίμ, ἔχομαι δ' ἐσού ἀντ'
 ἀπ' ὀμοι, κοινὸν μετὰ γενικήσ. θαυμάζω, ὁ παρρακείμενος, τεθαύ
 μακα, ὁ ἀόριστος ἐθαύμασα, ὁ μέλλων θαυμάσω, ἀντι τῷ ἐπαινώ.
 θαυμάζω δὲ τῷ ἀνδ' ῥόσ, ἐπὶ κατηγορίασ, καὶ ἐπὶ θαυμάζω τῷ ἀνδ' ῥο
 σσωνίωσ. ἡμῶ, ἐπὶ θεοῖ, ὁ ἀόριστος ἡμικσα, ὁ μέλλων ἡμνήσω.

ἔπαινώ λόγισ, ὁ ἀόριστος ἐπήνεσα, ὁ μέλλων ἐπαινήσω, ἔγκω
 μιάζω γραφή, ὁ ἀόριστος ἐνεγκωμιάσα, ὁ μέλλων, ἐγκωμιάσω.
 ζηλώ, ὦ, τὸ ἐπαινώ, ηχη μιμούμαι, ηχη φθονῶ, ὁ ἀόριστος ἐζήλωσα,
 ὁ μέλλων ζηλώσω. γινώσκω, ἀνώμαλον, ὁ παρατατικός, ἐγίνω
 σκωμ, καὶ πλέομ οὐ, ἀπό δὲ τῷ γινῶ, ὦ, ηχη γινῶμι, ὁ παρρακείμενος,
 ἐγνώκα, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνωμ, ὁ μέλλων, γινώσσομαι, καὶ ἐπὶ
 ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον, ηχη διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω, συγινώσκω
 Δέσοι ηχη ἀμαρτίασ, ηχη καταγινώσκω σε ἀμαθίαν, καὶ μεταγινώσκω
 ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, δ' ἀπογινώσκω, ποτὲ μὲν γενική, ποτὲ ἰ
 αὐτιατικῆ, ὄραω, ὦ, ὁ παρατατικός ἐώραομ, ὦμ, ὁ παρρακείμενος ἐώρα
 κα, ἐπὶ τὸ βλέπω ηχη εἶδ' ὁμ ἀόριστος Δεύτερος. ἀπατάω, ὦ, ὁ ἀόρι
 στος, ἠπάτησα, ὁ μέλλων ἀπατήσω. ἀτιμάζω, ὁ ἀόριστος ἠτίμασα,
 ὁ μέλλων, ἀτιμάσω. βῆλλω, ὁ παρατατικός, ἔβαλλον, ὁ μέλλων
 βαλῶ, ἀόριστος Δεύτερος ἔβαλον, παρρακείμενος βέβληκα, ἀπό τοῖ
 βλῶ, οὐ ὁ μέλλων βλήσω, ὡσαύτως ηχη καταβάλλω, ηχη διαβάλλω
 λω συμβάλλω δὲ ηχη προσβάλλω, ὁστικῆ, ὑποβάλλω δὲ σοὶ τόδε,
 ὁμοίως, καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω, κρίνω, ηχη διακρίνω, ηχη ἐκρίνω
 ηχη ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω, βασάζω, βασανίζω, ἀγείρω, ἀγχο.
 ἀκοντίζω, λυπῶ, ἀνῶ, ἀλιεύω ἀλείφω, ἄπτω ηχη ἀνάπτω πύρ.

lauo manus ante pradium. abluo vero post pradium. scal/ po. mordeo. domo. inesco. iudico. iustum facio. iniurior. p/ bo. & reprobō, & alia per multa, de quibus dicere non pntis cōsideratiōis. sufficiēt. n. ab aliis dictū est p alphabetū & a Maxio Planude in libro de transituius & intransituius. Sciendum q̄ his verbis ponitur datiuus ante accusatiuum. gratiā vel acquisitionem fcās, vt diligo tibi filiū. verbero tibi pueg, videlicet tibi gratificans, & post accusatiuū ponit datiuus instrumētaliter. diligo te tota aīa. peto te malis. Sæpe autem & genitiuus deficiente gratia. diligo te virtute. odio te prauitate. miror te mente.

Quæ ad datiuum secundæ speciei.

Secunda species Actiuorum exigit ante se nominatiuum personæ agentis, & post se datiuum personæ patientis, vt eruditus Aldus maxie iuuat græcorū studiosos ī primens libros. Iuuo præteritum perfectum iuui. Inde finitum iuui. Futurum iuuabo. Bello, lude finitum bellauī. Futurum bellabo, quod & cum accusatiuo construit. Sed debello cum accusatiuo, & cōmitto alterum cū altero. p hostem facio. Fascino, Indefinitum fascinaui. Futurū fascinabo p inuideo. Calūnior autem te. p calumnior & increpo Inuideo. Indefinitum inuidi. Futurum inuidebo. Credo credidi credā Diffido diffisus sum diffidā. Ministro ministraui ministrabo. Similiter & ministro, & ministro, & ministro. Turbo & disturbo. Inde finitū turbauī duplex habēs augmētū. futu. turbabo, & turbo te. Illudo tibi. Indefinitum illusi. Futurum illudam. Accuso. futurum accusabo, & accuso te cæde. Inspicio Insidior. Incūbo id qđ cōuersor. Lucror autē id qđ colligo pecunias, cū accusatiuo. Crucio quod punio. punio. pro punio cū actō. vlcisor et vlcisor, quod iuuo et punio. obuio. & alia pluriā. Sciēdum in his poni datiuū instrumētaliter vt iuuo te armis, & genitiuū defectiue, vt dictū est. iuuo te ob virtutem. bello te ob malitiam. inuideo tibi felicitate pro causa. Quæ in gtm̄ tertiæ speciei.

Tertia species actiuorum exigit ante se nomina

ἴστω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἄριστου, ἀπονήπιω δὲ μετὰ τὸ ἄριστον γλυ-
 πῶ, δάκρυον, δαμάζω, δειλέζω, δικάζω, δικαίω, ἄδικω, δοκιμάζω,
 καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἄλλα πάμπολλα, περὶ ἧν ἐπιπέμῃ οὐ τοῦ
 παρόντος σκοποῦ, ἰκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ σοι χεῖρον, καὶ
 μάξιμῶς ἔστι πλανούδῃ ἢ ἔστι περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων.
 Ἰσέορ ὅτι τοῖς τοιοῦτοῖς ῥήμασι τίθεται Δοτικὴ πρὸ φθι ἀιτιατικῆς,
 χεῖρ ἢ περιποίησις δηλοῦσα, διορ φιλῶ σοι τὸν υἱόν, τύπῃ σοι τὸν
 παῖδα, ἦτοι σοὶ χαρίζομαι, καὶ μετὰ τὴν ἀιτιατικὴν τίθεται δο-
 τικὴ ὀργανικῶς, φιλῶ σε ὅλη ψυχή, βάλλω σε μήλοισ, πωλλάκις δὲ
 καὶ γενικῆ κατέλλαψιμ τῷ ἔνεκα, φιλῶ σε φθι ἀρετῆς, μισῶ σε φθι
 κακίας, δαμάζω σε τῶν σου.

τὰ εἰς Δοτικὴν τῶ δὲυτέρου εἰδούσ.

τὸ Δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομασ-
 τὴν προσώπου ἐνεργουῦτος, καὶ μετ' αὐτὸ Δοτικὴν προσώπου πᾶσι
 χοντος, οἷον ὁ σοφὸς ἀλδ' ἑταμέγισα βοκθῆ τοῖς φιλέλλησι, ἐν/
 τισῶν τὰ βιβλία, βοκθῆω, ὡ, παρακείμενος βεβοήθηκα, ὁ ἄο-
 ριστος ἐβοήθηκα, ὁ μέλλων βοκθῆσω, Πολεμέω, ὡ, ὁ ἄοριστος ἐπο-
 λέμησα, ὁ μέλλων πολεμήσω, ὅπερ καὶ ἀιτιατικὴ συντάσσεται,
 ὅς δὲ καταπολεμῶ, ἀιτιατικὴ καὶ ἐκπολεμῶ ἕτερον ἐτέρω, ἀντὶ
 πολέμιον ποιεῖ, Βασκαίνω ὁ ἄοριστος ἐβάσκηκα, ὁ μέλλων βασ-
 σκαίνω, ἀντὶ τῶ φθονῶ, βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ τῶ Διαβάλλω, καὶ
 ἀιτιῶμαι, φθονῶ, ὡ, ὁ ἄοριστος ἐφθόνηκα, ὁ μέλλων φθονήσω,
 Πισεύω, πεπίσθηκα, πισεύσω, ἀπισέω, ὡ, ἠπίσθηκα ἀπισήσω, Λα-
 τουργέω, ὡ, ἐλειτούργησα, λητουργήσω, ὡσαύτως καὶ δ' ἰακονέω, ὡ
 καὶ ὑπουργέω, ὡ καὶ ὑπηρετέω, ὡ, Ενοχλέω, ὡ, καὶ διοχλέω, ὡ, ὁ
 ἄοριστος ἠνώχλησα διήψω ἀνέξανόμενος, ὁ μέλλων ἐνοχλήσω, καὶ
 ἐνοχλώσε, Εμπαίζω σοι, ὁ ἄοριστος ἐνέπαίξα, ὁ μέλλων ἐμπαίξω
 Εγκαλέω, ὡ, ὁ μέλλων ἐγκαλέσω καὶ ἐγκαλώσοι φόνου, Εμβλέπω,
 Ἐπιβουλεύω, χηματίζω ὅς ὀμιλῶ, χηματίζομαι δὲ ὅς συνδέω
 ῥήματα ἀιτιατικῆ, τίμαρῶ, τὸ ἐκδικῶ, τιμαροῦμαι δὲ τὸ κολάζ-
 ζω, ἀιτιατικῆ, ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοκθῶ καὶ ἐκδικῶ, προσκρούω
 καὶ ἄλλα πλείσα, Ἰσέορ ὅτι καὶ τούτοις τίθεται Δοτικὴ ὀργανικῶς
 καὶ διορ βοκθῶ σοι ὅπλοισ, καὶ γενικῆ ἐλλήψικῶς, ὡς εἴρηται, βοκθῶ
 σοι φθι ἀρετῆς, πολεμῶσοι φθι κακίας, φθονῶ σοι φθι εὐτυχίας, ἀντὶ
 ἔνεκα.

τὰ εἰς γενικὴν τῶ τρίτου εἰδούσ.

τὸ τρίτον εἶδος ἢ ἢ ἐνεργητικῆ ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομασ-
 τὴν

tiuum personæ agentis, & post se genitiuum personæ pati-
entis, vt illustrissimū imperium venetorum imperat & Cre-
tæ. Impero. indefinitū imperaui. Futurū impabo, qđ regno &
imperium facio, & incipio librum, medium. Regno. indef-
finitum regnaui. Futurū regnabo. Regnifico vero te apud
diuinā scripturā. pro regē te facio. pari modo & herifico te.
& dominifico te, pro herū & dominū te cōstituo. dominor
Indefinitū dominatus sum. Futurū dominabor. Dūco du-
xi ducam. Possū potui. Futurum potero
Dominor pro dominor. vinco autē te pro vinco. Accuso te
pro contra te contionor. & accuso te cæde & etiam cædis.
Negligo neglexi negligam. Cogito & excogito te
& te saepe Paruifacio te pro paruifacio. paruif-
ci. Futurū despiciam. ponitur autem & in his datiuus instru-
mētaliē. dominaē populo armis, & genitiuū defectiue domi-
natur illis crudelitate, & ingratitude.

Quæ post accusatiuum in accusatiuum

Quarta species

Quarta species Actiuorum postulat ante se nomina-
tiuum agentem, & post se accusatiuum patientem post quē aliū
accusatiuum, vt Constantinus in Messana Sicilia docet
suos discipulos poeticas & rhetoricas disciplinas. Doceo
te grāmaticā, & doceo te sermones. præteritū imperf. doce-
bā & amplius nō. Nā quæ in sco vsq; ad ptīm imperf. decli-
nantur. a doceo autem non in vsu docui docebō. Erudio
te disciplinā. Indefinitum erudiui. Futurum erudiam. Mo-
neo te admonitionis. Indefinitū monui. Futurum monebo
Multo te aureo & etiam aureo. multauī. multabo. Fu-
ror tibi vestē. Præteritū pfectū furatū sum. Futurū furabor.
Cælo te mea. Priuo te pecuniis. & etiam pecu-
niis. priuauī priuabo. Aufero & aufero
a te libros, & etiam libros. Et aufero tibi hoc et au-
fero tibi hoc. Præteritū pfectū abstuli. Futurum auferam
Item induo te vestem, et circuminduo te, et exuo, et dein-
duo. Inītio te mysteriis. Exigo a te pecunias.

κῆρ προσώπου ενεργουῦτο, καὶ μετ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου πα-
 ρουσιᾶς. ἴδιον ἢ ἐκλαμπροτάτη ἀρχὴ τῶν ἐνετῶν ἀρχῆ καὶ φθι κη-
 τισ. Ἄρχω, ὁ ἀόριστος ἦξα, ὁ μέλλων ἄρξω, τὸ βασιλεύω καὶ τὸ
 ἀρχὴν ποιῶ. καὶ ἄρχομαι τοῦ βιβλίου, μέσομ. βασιλεύω, ὁ ἀό-
 ριστος ἐβασίλευσα, ὁ μέλλων βασιλεύσω, βασιλεύω δ' ἐ σε παρὰ τῆ
 θεῖα γραφῆ, ἀντὶ τοῦ βασιλέα σε ποιῶ. ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε,
 καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ δεσπότιω καὶ κύριον σε καδισῶ. κυριεύω,
 ὁ ἀόριστος ἐκυρίδυσσα, ὁ μέλλων κυριεύσω. Ἡγεμονεύω ἠγεμόνυσσα
 ἠγεμονεύσω. Δυναστεύω, ἐδυναστέυσσα, ὁ μέλλων δυναστεύσω.
 κρατέω, ὦ, τὸ κυριεύω κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. Κατηγορῶ σου,
 ἀντὶ κατὰ σοῦ ἀγορεύω καὶ κατηγορῶ σου φόνομ, καὶ ἔτι φόνομ.
 ἀμελέω, ὦ, ἢ μέλκω ἀμελήσω, φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου,
 καὶ σε πολλάκις. Ὀλιπυρέω, ὦ, σου, ἀντὶ καταφρονῶ, ὠλιγώρῃσα
 ὁ μέλλων, ὀλιπυρήσω. τίθεται δὲ καὶ τὸν τοῖς Δοτικῆ ὀργανισ-
 κῶς, τυραννῆ τοῦ δ' ἡμοῦ ὄπλοισ καὶ γενικῆ ἔλληπτικῶς, τυραννῆ
 ἐκείνων φθι ὠμότκτ καὶ ἀχαρισίας.

τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικὴν.

τέταρτον εἶδος.

τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτῆ παρ' ἑαυτοῦ ὀνομασι-
 κῆν δρῶσαμ, καὶ μετ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάχουσαμ, μετ' ἡμ ἐτέραν
 αἰτιατικὴν, ἴδιον ὁ κῶνσαντίνος ἐν μεσῆν φθι σικελίας Διδάσκει τ' ἔ
 ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ καὶ ἱστορικὰ μαθήματα. Διδάσκω σε
 γραμματικὴν, καὶ Διδάσκω σοι λόγου, ὁ παρατατικὸς, ἐδίδα-
 σκον, καὶ πλέομ. τὰ γὰρ εἰς σκω, μέχρι παρατατικοῦ κλίνομ/
 ται, ἀπὸ δὲ τοῦ Διδάχω ἀρχῆσου, ἐδίδαξα, καὶ Διδάξω. Παιδεύω
 σε παιδείαμ, ὁ ἀόριστος ἐπαίδυσσα, ὁ μέλλων παιδεύσω. νουδέ-
 τῶ σε νουδεσίαμ, ὁ ἀόριστος ἐνουδέτησα, ὁ μέλλων νουδετήσω.
 Ζημιώω, ὦ σε χυσιόμ, καὶ ἔτι χυσιῶ, ἐζημιώσω, ζημιώσω. κλέπτω
 σε τούδνυμα, ὁ παρακείμενος κέκλοφα, ὁ μέλλων κλέψω.
 Κρύπτω σε τὰ ἑμέα. Ἀποσερῶ σε χρήματα, καὶ ἔτι τῶν χρημά-
 των ἀπεσερῆσα ἀποσερήσω. Ἀφαιρέω, ὦ, καὶ ἀφαιρέομαι οὐμαί
 σε τὰ βιβλία, καὶ ἔτι τῶν βιβλίων, καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ
 ἀφαιρῶ σοι τόδε, ὁ παρακείμενος ἀφῆρηκα, ὁ μέλλων ἀφαιρήσω.
 ἔτι ἐνὶ νόω σε ἴματιον, καὶ περιδύω σε, καὶ ἐκδύω, καὶ ἀπο-
 δύνω, κινέω, ὦ σε τὰ μυστήρια. Εἰσπράττω σε χρήματα,

repero a te debitum & alia plurima.

Quinta species, quæ post accusatiuum datiuum.
Quinta species actiuorum requirit ante se nomina-
tiuum agētem, & post se accusatiuū, post quē datiuū vel ex
contrario, vt do tibi librum. nuntio tibi hoc, nuntia
ui nuntiabo. significo tibi noua, significauī scabo. do tibi
pecunias, dedi dabo. dico tibi sermonem, & dico te sermo-
nibus studere, dixi dicam, facio tibi bonū cōmuniē, & facio
tibi bonum attice, feci feci faciam. facio tibi hoc.
& facio tibi hoc attice, feci faciam. porto tibi aureum,
& porto te in agrum. accipio autem te commune, pro ac-
cipio, portauī portabo. fero tibi canem, & fero ipsum in
tuam domum, intuli tuli feram futurum a fero duco tibi
hoīem, & duco te in ciuitatem, secūd^o aoristus duxī & attice
duxī, futurum ducam. Nota autem fero de inanimatis. Sed
duco de animatis, Porto autem de utroq;. remitto tibi
depositum, & remitto te simpliciter, & remitto tibi debitum.
pro absoluo remissi remittam. mitto tibi literas, & mitto
te ad Romam, præteritum perfectum misi mittam futurū.
Scribo tibi epistolam, & ex contrario, scribo te ciuibus
& scribo te, pro accuso, vnde & scripsit homi-
nem impietate vel transgressionibus. mitto tibi literas, &
res & mitto te in hortum. sacrifico deo sacrificium et
xanguē sacrificauī, sacrificauī, sacrificabo.

Sexta species quæ post accusatiuum genitiuum.
Sexta species, & vltima actiuorum petit ante se
noīatiuum agētem, & post se accusatiuum, post quem genū
vel ex ipsa natura verbi resoluti in nomen, a quo
genitiuus fit, vt dignor te honore, pro dignum puto te ho-
nore. Denudo te bonis pro nudum te statuo, vel intellecta
extra præpositione defectiue, vt soluo te vinculis vide/
licet a vinculis. expello te domo pro e domo,
Dignor te honore p dignū te iudico honore, & dignor te p

ἄπαίτω σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πᾶμπολλὰ.

Πέμπτομ εἶδ' ὅτ' τὰ μετὰ πλὴν αἰτιατικῆν, ὅτι κλύ.

τὸ πέμπτομ εἶδ' ὅτ' ἦν ἐνεργητικῶν ἀπαίτη προῦ αυτοῦ ὀνομαστικῆν ἐνεργουσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ αἰτιατικῶν μετ' ἢμ ὁρτικῆν, ἢ καὶ ἀντιζῶφωσ, ὅιορ Δίδωμί σοι βίβλορ. Ἀγγέλλω σοι τόδε, ἢγγελά, ἢγγελά, μινύω σοι καινά, ἐμίνυσα, μινύσω, Δίδωμί σοι χρέματα, Δέδωκα, δώσω, Λέγω σοι λόγον, καὶ λέγω σε περὶ λόγουσ ἀπουδ' ἄρ' ἢ, ἔλεξα, λέξω, Ποιῶ σοι ἀγαθὸν κοινῶσ, καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν ἀπ' ἡκῶσ, πεποίηκα, ἐποίησα ποιήσω, Δράω, ὦ σοι τόδε, καὶ Δράω σε τόδε ἀπ' ἡκῶσ, Δέδρακα, δράσω, Κομίζω σοι χευσίον, καὶ κομίζω σε εἰσ ὅμ ἀγρόμ, κομίζομαι δ' εἰ σε κοινόν, ἀντὶ τοῦ λαμῶ θάω, ἐκόμισα, κομίσω, Φέρω σοι τὸν κύνά, καὶ φέρω αὐτόμ εἰσ τὸν σὸρ οἶκομ, ἐνήνοχα ἢνεγκομ, οἶσω μέλλωμ, ἀπὸ τοῦ οἶω ἄνω σοι τὸν ἄνθρωπομ, καὶ ἄνω σε εἰσ πλὴν πόλιμ, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἦγομ, καὶ ἀπ' ἡκῶσ ἢγαγομ, μέλλωμ ἄνω, Σημείωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀφύχωμ, ὅτ' δὲ ἄνω, ἐπὶ ἐμφύχωμ, ὅτ' δὲ κομίζω, ἐπ' ἀμφοτέρωμ. Ἀθίμμι σοι πᾶσ βρακαταθήκωμ, καὶ ἀθίμμι σε ἀπ' ἡκῶσ, καὶ ἀθίμμι σε τὴν χρέουσ ἀντὶ τοῦ ἀπολνώ, ἀφῆκα, ἀφῆσω, Πέμπω σοι γράμματα, καὶ πέμπω σε εἰσ πλὴν ξώμωμ, παρακείμενοσ πέπομφα, πέμψω μέλλωμ, Γράφω σοι ἐπισολύ, καὶ ἀντιζῶφωσ, γράφω σε τοῖσ πολίταισ, καὶ γράφομαι σε, ἀντὶ τούτ' αἰτιῶμαι, ὅδεμ καὶ ὅτ' ἐγγάματο τὸν ἀνθρώπομ ἀσεβείασ ἢ παρανόμωμ, Ἐπισέλλω σοι γράμματα, καὶ πᾶσ γράματα, καὶ ἐπισέλλω σε εἰσ ὅμ κῆπομ, Ὅνω ἢ ὅτ' δεῶ δύοισμ ἀνάμ μακτομ, τέδωκα, ἐδύσα, δύσω.

ἕκτομ εἶδ' ὅτ' τὰ μετὰ πλὴν αἰτιατικῆν, γλῆκλύ.

τὸ ἕκτομ εἶδ' ὅτ' καὶ τελευταῖομ ἦν ἐνεργητικῶν ἀπαίτη προῦ αυτοῦ ὀνομαστικῆν δρώσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ αἰτιατικῶν μετ' ἢμ γενικῶν, ἢ ἢτ' αὐτῆσ φθὶ φνῶσασ τὸ χρέματ' ἀλυομλίνου εἰσ ὀνομα, ἀφ' οὗ ἢ γενικῆ ποιῆται, ὅιορ ἄνω σε τιμῶσ, ἀντὶ ἄξιον ἢγοῦμαι σε τιμῶσ, γυμνῶ σε ἦν ἀγαθῶμ, ἀντὶ γυμνόμε σε καθίσω, ἢ νοουμλίνω ἔξωθεμ φθὶ προδέσεωσ ἐλλειπῆκῶσ, ὅιορ λνώ σε ἦν δεισμῶμ, δεισμῶν ὅτι ἀπὸ τῶμ δεισμῶμ, δεικῶ σε φθὶ δεικῶσ, ἀντὶ ἐκτῆσ δεικῶσ, ἄξω, ὦ σε τιμῶσ, ἀντὶ ἄξιόν σε κρινῶ τιμῶσ, καὶ ἄξω σε, ἀντὶ

rogo.& rogo te imprimere libellum,rogaui roga/
bo. nudo te principatu pro nudum te constituo,nuda
ui nudabo, minuo te socio pro minorem ostendo,
minui minuam, expertem facio te cædis pro innocetem te
facio,vacuo te pecuniis pro vacuum te facio
impleo te bonis pro plenum te facio, impleo phia
lam aqua.saturo te cibo. in his & similibus fit
verbi dissolutio in nomen & verbum, vt dictum est, in
sequētib⁹ autē deficit præpositio. Sedo te malis,et quiesco
te ludere,et etiam ludere. indefinitum sedauī,futurum
sedabo.Persequor te,pro quaero,et expello te domo, pro
expello, et accuso te furto pro accuso, quod et expello
dicitur.pello te ab vrbe,et expello te ab altari.
excludo te a domicilio, leuo te ab onere, le
uo te debito.absoluo te grauibus pro absoluo.
abeo vero a te,pro discedo, vnde o amice discedis
te a me,pro abite, libero te seruitute
impiorum,produco tibi viam, eripio te ab igni
excito te et excito te a somno.Purgo te sorde
suspendo te pede,et commerciorum significantia vide
licet vendo equum decem aureis,& vendo bouem tritico,
& vendo domum centum talentis. & emo mau
rum triginta libris.& emo.& emo.vel per simi
litudinem priorū, quoniā pretiū in genitiuo.& in datiuo in
qbusdā, vlt p defectum p ppōnis artice, vt qbusdā visum est
quod non placet. Et principales species constructionis hæ,
in quas & q videntur qdē, sed nō sunt, referuntur, nam au
dio tuos sermōes, suscipio tuum modum eadem est, quod
prima in accusatiuum transiens, nam verbum in accusa/
tiuum transit, genitiuus autē vel ab accusatiuo fit vel a præ
positione in qbusdā, vel defectiue. Item ab accusatiuo in ge
nitiuū idē est qd per defectū causa, admiror te ob prudentiā.
laudo te ob mentem, admiror te sapientia. Hæc autē & con/
uer siue ponūt admiror tuam prudentiā, laudo tuā mētē,
miror tuam sapientiā. Item quod ab accusatiuo in datiuū I

dem est priæ, vel instrumētaliē, vt tribuo te numerib⁹. acci-
 pio te mēsa, vel resolutorie, exæquo te Herculi, assimilo te
 Achilli, pro similem te illis iudico. Etiam in accusatiuum
 solum trāsiciens post quem ponimus gtm̄ cum præpōne, vt
 audio poetas a Constantino, hoc autem & cum accusatiuo
 aliter. secerno lolium a tritico. traho furem ab
 asylo. Quæ vero a datiuo in genitiuum, eadem est secūdæ
 in datiuum transeunt, vt dubito de tuo principatu, &
 de principatu. Ignosco tibi ob dementiā defectiue. Sed op⁹
 ē mihi pecuniis resolutorie p̄ idigētia mihi ē pecuniarū. p̄ti-
 ceps sū tecū gloriæ p̄ particeps tibi sio glæ p̄ticipo tecum
 passiōis, pro particeps tibi sio passionis, & etiam participo
 tuam passiōem, vnde & illud comici, nō. n. p̄ticipabas pares
 plagas mecum. His sic dictis consequens esset eodem
 modo & de passiuis tractare

De Passiuis. prima species.

Verbum passiuum proprie est quod desinēs in mæ ab acti-
 uo formatur passionem significat, amor. quia amo.
 vincor, quia vinco. plurima autem passiuia cōmuniter acci-
 piunt actionem & passionē scantia more attico. & maxime
 quæ vocantur media tpa eorum, et si plæraq; in actiuū ver-
 gunt. Passiuo autem sexcufariam constructo, vt &
 actiuā, prima species ipsorum exigit ante se nomi-
 natiuū personæ patientis, & post se genitiuum p̄sonæ agē-
 tis cum interueniente præpositione, a vel ab vel ab
 vt discipulus amatur a magistro. Notandum quod sicut
 in actiuis præintelligitur nominatiuus agens, sic in
 passiuis patiens, & quemadmodum in actiuis obliquus
 patitur, sic & in passiuis agit cum præpositione, & con-
 tigit conuerti extremis. magister amat disci-
 pulos. discipulus amatur a magistro, & docetur
 ab eo, & iuuatur ab ipso.

Amor	amatus	sum	amabor.
Diligor	dilectus	sum	diligar.
Amor	amatus	sum	amabor
Desideror	desideratus	sum	desiderabor

τὸν ὄξει ὄξει πρώτῃ, ἢ ὀργανικῶς, διορᾷ μείβομαι σὲ Διᾶροισ, δέξει οὐμαι
σε τραπέζῃ, ἢ διαλυτικῶς, ἔξισώ σε ὄξει Ἡρακλῆ, ὁμοίω σε ὄξει
Ἀχλὺν, ἀντὶ τῆς ὁμοιότητος σὲ ἐκείνοις κρίνω. Ἐτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν
μόνον μεταβαίνον, μετ' ἡμῶν τίθει μὲν γενικὴν μετὰ προσθέσεως, διορᾷ
ἐκούσιν τοὺς ποιητὰς παρὰ τῆς κωνσταντίου. τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῆ
ἄλλως, μερίζω τὴν αἴζαν ἀπὸ τῆς σίτου. ἔλκω τὸν κλέπτην ἀπὸ τῆς
ἐσύλου. τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν, ταυτὸν ὄξει ὄξει Διᾶτέρω
ὄξει εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι. διορᾷ μείβομαι σοι φθί ἀρχῆς, καὶ
περὶ φθί ἀρχῆς, συγινώσκω σοι φθί ἀνοίας ἐλλειπτικῶς. δέξει Δέ μοι
χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ ἐνδία μοι ὄξει χρημάτων. κοινωνῶ σοι
φθί δόξης, ἀντὶ τοῦ κοινωνός σοι γίνομαι φθί Δόξης, μετέχω σοι τῆς
πάθους, ἀντὶ μέτοχος σοι γίνομαι τῆς πάθους, καὶ ἐτι μετέχω σοι
τὸ πάθος, ὅθεν καὶ τῆς κωμικῆς, οὐ γὰρ μετέχεις τὰς ἴσας
πληγὰς ἐμοί. τούτων οὕτως εἰρημνύω, ἐχόμενον ἄν εἴη τὸν αὐτὸν
τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν Διαλαβῆν.

Περὶ τῶν παθητικῶν. πρῶτον εἶδ' ὅ.

Ἔμα παθητικὸν κυρίως ὄξει ὅπερ λήγον εἰς μαι ἀπὸ ἐνεργητικῆς
καὶ ῥηματικῆς ὄμοιον, πάθος σημαίνει, φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ, νικῶ
μαι, ὅτι νικῶ, πλείονα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται
ἐνεργεῖαν καὶ πάθος σημαίνοντα ἔδει ἀπικῶ. καὶ μάλιστα οἱ κα
λοῦντο μὲσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλείον εἰς τὴν ἐνεργητικὴν
ἔρεπουσι. τοῦ δὲ παθητικῆς ἔξαχως σωτασομνίου ὡς περὶ καὶ
τὰ ἐνεργητικῆς, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὄνο
μασικὴν προσώπου πάχοντος, καὶ μετ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου
ἐνεργουμένου μετὰ φθί προσκρούσης προσθέσεως, φθί ὑπό, ἢ παρὰ
ἢ πρὸς, διορᾷ ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τῆς διδασκάλου. Ἰσέορ ἢ ὄξει
ὡς περὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κροεπινότητ' ὄνομασικῆς ὀφθαλμοῦ, οὕτως
ἐν τοῖς παθητικοῖς πάχουσα, καὶ ὡς περὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἢ
πλαγία πάχουσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δέξει μετὰ προσθέσεως.
καὶ συμβαίνει ἀντεξαρμυλῶς τοῖς ἀκροῖς, ὁ διδασκάλος φιλεῖ
τὴν μαθητὴν, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τῆς διδασκάλου, καὶ δι
δάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὠφελῆται παρ' αὐτοῦ.

Ἀγαπάμαι, ὤμαι, ἠγάπημαι, ἀγαπήσομαι.

φιλέομαι, οὔμαι, περὶλημαι, φιλήσομαι.

στέρχομαι, ἐσερξάμην, ἐξέρχομαι.

Πορῆομαι, οὔμαι, πεπόρημαι, πορῆσομαι.

Odio habeor	odio habitus sum	odio habebor
Offendor	offensus sum	offendar.
Verberor	verberatus sum	verberabor
Dissoluo	dissolutus sum	dissoluar
Habeor	habitus sum	habebor
Admirationi sum.	Admirationi fui	admirationi ero
Laudor	laudatus sum	laudabor
Laudor	laudatus sum	laudabor.
Laudor	laudatus sum	laudabor
Emulationi sum	æmulationi fui	æmulationi ero.
Cognoscor	cognitus sum	cognoscar
Videor	visus sum	visus sum
Decipior	deceptus sum	decipiar
Inhonoror	inhonoratus sum	inhonorabor.
Iacior	iactus sum	iaciar, sic & mergor

Iudicor. Baiulor. Torqueor. Tristificor. Mœstificor.
 alia similiter secundum passiuorum formam, oportet autem scire
 in passiuo poni datiuum idem significantem, quod
 genitiu⁹ cum præpōne, ut amor tibi pro a te. Item instru
 mentaliter, petor malis, & genitiuum defectiue, sicut in
 actiuo. Amor a te virtute, vel ob virtutem,
 odio habeor prauitate, pro causa. Item proprium passiuorum
 conceptiue assumere accusatiuum, cum patientem locum si
 gnificat, vt vulneror pedem, delector mentem

Secunda species.

Secunda species passiuorum postulat ante se nominati
 uum, personæ patientis, & post se genitiuum personæ a
 gentis cum conuenienti præpositione. Iuuor
 iutus sum iuuabor.

Bellor	bellatus sum	bellabor
Fascinator	fascinatus sum	fascinabor
Inuideor	inuisus sum	inuidebor.
Credor	creditus sum	credar
Non credor	nō creditus sum	non credar
Ministror	ministratus sum	ministrabor.
Perturbor	perturbatus sum	perturbabor.

μισέομαι, οὔμαι, μεμίσημαι, μισήσομαι.
βλάπτομαι, βέβλαμμαι, βλάβομαι.
τυπτομαι, τέτυμμαι, τύφομαι.
καταλνομαι, καταλέλυμαι, καταλνύσομαι.
ἔχομαι, ἔχημαι, ἔξομαι.
θανμάζομαι, τεθαύμασμαι, θαναμάσομαι.
ἱμνέομαι, οὔμαι, ἱμνημαι, ἱμνήσομαι.
επαίνεομαι, οὔμαι, ἐπήνεμαι, ἐπαινέσομαι.
εγκωμιάζομαι, ἐνεγκωμιασάμην, ἐγκωμιάσομαι.
ζηλόομαι, οὔμαι, ἐζήλωμαι, ζηλώσομαι.
γινώσκομαι, ἔγνωσμαι, γινώσομαι.
ὄρωμαι, ἑώραμαι, ὄράδην.
ἀπατάομαι, ᾧμαι, ἠπάτημαι, ἀπατήσομαι.
ἀτιμάζομαι, ἠτίμασμαι, ἀτιμάσομαι.

Βάλλομαι, βέβλημαι, βλήσομαι, ὁμοίως ἢ ἡ τὸ βαπτίζομαι.
κρίνομαι, βασάζομαι, βασανίζομαι, λυποῦμαι, ἀνῶμαι, ἢ ἢ ἢ
τὰλλα ὡσαύτως κατὰ τὴν τῶν παθητικῶν τύπων. Δεῖ δὲ εἶδ' ἕνα
ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται δοτική ἢ αὐτὸ σημαίνουσα ὅπερ
ἢ γενική μετὰ προδέσεως, ὅτι οἱ κλιθεῖς σοι, ἀντὶ ὑπὸ σου, ἔτι ὄργα
νικῶς, βάλλομαι μήλοισι, ἢ ἢ ἢ γενική ἐλλειπτικῶς, ὡς περ ἐν τοῖς
ἐνεργητικοῖς, κλιθεῖς ὑπὸ σου φθί ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετήν.
μίσσομαι φθί κακίας, ἀντὶ ἕνεκα. ἔτι ἰδίῳ τῶν παθητικῶν
συνεκδοχικῶς λαμβάνειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάχοντα τόπων
δηλοῦσι, ὅτι οἱ πλήτομαι τὸν πόδα, τέρομαι τὴν φρένα.

Δεύτερον εἶδ'.

τὸ Δεύτερον εἶδ' ἢ τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρό ἑαυτοῦ ὄνομασις
ἢ ἢ ἢ προσώπου πάχοντος, καὶ μετ' αὐτὴν γενικήν προσώπου ἐνεργη-
τοῦ μετὰ φθί προσκοῦσης προδέσεως. βοηδέομαι, οὔμαι.
βοηθήθην, βοηθήσομαι.

Πολεμέομαι, οὔμαι, πολεμήμην, πολεμήσομαι.

Βασκαίνωμαι, βασκανοῦμαι.

Φθονέομαι, οὔμαι, ἐφθόνημαι, φθονήσομαι.

Πισεύομαι, πεπίσθημαι, πισεύσομαι.

Ἀπισέομαι, οὔμαι, ἠπίσημαι, ἀπισήσομαι.

Ἀψιθυγέομαι, οὔμαι, ὑψητέομαι, οὔμαι.

Ἐνοχλοῦμαι, ἠνώχλημαι, ἐνοχλήσομαι.

Illudor. inculfor. infidiis afficior. offendor. &
alia. Similiter & hæc sequuntur quæ sunt primæ. adiu
uor tibi pro a te. bellor armis. credor bo
nus. non credor malus. inuideor felicitate.

Tertia species.

Tertia species passiuorum postulat ante se con/
fuetū nominatiuum patientē, & post se genitiuū cū præpo
sitione. vt Sicilia dominatur a rege Aragoniæ.

Dominor dñatus sum. dominabor. Regnor. regnatus sum
regnabor. Regnor regnatus sum regnabor. Im
peror. imperatus sum. imperabor. in potestate sum. in pote
state fui in potestate ero.

Dominor	dominatus	sum	dominabor.
Accusor	accusatus	sum	accusabor.
Negligor	neglectus	sum	negligar.
Cogitor	cogitatus	sum	cogitabor
Paruipendor	paruipensus	sum	paruipendar.

Ponuntur & his eadem regnor tibi, pro a te.

Tyrannissor a te armis. & defectiue. paruipendor in
gratitudine. negligor parsimonia. Quarta species.

Quarta species passiuorum postulat ante se nomina
tiuū patientē, & post se genitiuū agentē. post quē existētem
accusatiuum in actiuis. vt discipuli docentur a

Constantino grammaticam. Doceor a te orationes do
ctus sum. doctus sum. docebor. doctus sum. & doceor tibi
rhetoricen p a te. & illud comici. nisi ad præceptorem certe
te per Iouem o miser, pro ad magistꝛi nisi docendū. Instru
or a te eruditionem. Instructus sum instruar. Admoneor a
te admōitiōis honeste viuēdi. dāno afficior a te aureo & au
reo. priuor a te pecuniis. priuor a te li

bris. vel libris. priuatus sum priuabor. priuor a
te veste. vel veste. priuatus sum priuabor. priuatus sum
doctrina & sermōibꝫ, quos possidere potuissē, & neglexi.
priuatꝫ sū aut̄ meis inuitꝫ. Induor a te tunicā, & circū indu
or. & exuor. Initor a te sacris literis. Exi
gor a te pecunias. Postulor a te debitum.

ἔμπαίρομαι, ἔγκαλούμαι, ἐπιβουλεύομαι, προσκρούομαι, καὶ
τῶλλα, ὁμοίως καὶ τούτοις ἔπεται τὰ τῶ πρώτου, βοηθού-
μαι σοι, ἀντὶ ὑποσού, πολεμοῦμαι ὅπλοισ, πισειόμαι φθίκα
λοκαγαθίασ, ἀπισοῦμαι φθίκαυίασ, φθονοῦμαι φθίετυχίασ
τρίτομ εἶδ'.

τὸ τρίτομ εἶδ' ἢ πῶ παθητικῶν ἀπαιτῆ πρό' εἰστού' πῶ συ-
νήδη ἀνομασικῆν πάχουσαμ, καὶ μετ' αὐτὸ γενικῆν μετὰ προδέ-
σεως ὄιορ ἢ σικελία ἀρχέται ὑπό τῶ βασιλέως φθί ἀραγονίας,
ἄρχομαι, ἠρεάμιν, ἄξομαι, βασιλεύομαι, βεασίλδνμαι,
Βασιλεύσομαι, κυριεύομαι, κενυζίνμαι, κυριεύσομαι, ἠγεμο-
νεύομαι, ἠγεμόνδνμαι, ἠγεμονεύσομαι, Δωασεύομαι, Δεδν-
νάσδνμαι, δωασεύσομαι.

κρστούμαι, κενράτημαι, κρστήσομαι.

κατηγοροῦμαι, κατηγόρημαι, κατηγορήσομαι.

ἀμελοῦμαι, ἠμέλνμαι, ἀμελίσομαι.

φροντίζομαι, πεφροντίσμαι, φροντίσομαι.

ὀλιγοροῦμαι, ὀλιγώρημαι, ὀλιγορήσομαι.

τίθεται καὶ τούτοις τὰ αὐτὰ, βασιλεύομαι σοι, ἀντὶ ὑποσού.

τυραννοῦμαι ὑπό σου ὅπλοισ, καὶ ἐλλαπήκῶσ, ὀλιγοροῦμαι φθί
ἀχαρισίας, ἀμελοῦμαι φθί φθωλίασ. Τέταρτομ εἶδ'.

τὸ τέταρτομ εἶδ' ἢ πῶ παθητικῶν ἀπαιτῆ πρό' εἰστού' ὀνομα-
σικῆν πάχουσαμ, μετ' αὐτὸ γενικῆν ἐνεργουσαμ, μετ' ἢ πῶ ὄουσαμ
αὐτιατικῆν ἐν τοῖσ ἐνεργητικοῖσ, ὄιορ ὄι μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ
κωνσταντίνου γραμματικῆν, διδάσκομαι παρὰ σου λόγουσ, Δεδί-
θαγμαί, ἐδιδάχθην, διδάξομαι, ἐδιδάξαμίν, καὶ διδάσκομαι σοι
ζητορικῆν ἀντὶ ὑπό σου, καὶ τῶ καμκου', ἐδιδάξαμίν μιλῶτοι
σε νῆ δ' ἄ μελε, ἀντὶ εἰσ διδάσκαλορ ἔπεμψα διδάχθῆναι. Παιδεύ-
ομαι ὑπό σου παιδείαμ, πεπαιδῆμαι παιδεύσομαι, κουδετοῦμαι
πρόσ σου κουδεσίαμ σεμνῶσ ζῶν, ζημιούμαι παρὰ σου κησίορ, ἢ κη-
σίω, κλέπτομαι παρὰ σου τὰ κημάτα, ἀποσεροῦμαι πρὸσ σου τὰσ
βίβλωσ, ἢ πῶ βίβλωρ, ἀπεσέρημαι, ἀποσερήσομαι, ἀφαιροῦμαι ὑπό
σου πῶ ἐδῆτα, ἢ φθί ἐδῆτ' ἀφῆρημαι, ἀφαιρήσομαι, ἀφῆρημαι
παιδείασ καὶ λόγου, ὄουσ κτήσασ, ἠδωάμην καὶ ἠμέλνσα, ἀπεσέ-
ρημαι Δέ πῶ ἔμῶρ ἄκαμ, ἐνδνομαι ὑπό σου χιπῶνα, καὶ περιδ-
νομαι, καὶ ἐκδνομαι. κινούμαι ὑπό σου τὰ ἰερά γράμματα, εἰσ
πράττομαι παρὰ σου κημάτα, ἀπαιτοῦμαι παρὰ σου τὸ κέ.

Quinta species.

Quinta species passiuorum postulat ante se nominatiuum patientem, & post se consuetum genitiuum, & qui erat in actiuis datiuum, vt libellus missus est mihi a te. Nutior nutiatus sum nutiabor. nutior nutiatus sum nutiatus sum nutiabor. tribuor dat⁹ sum dat⁹ sum dabor. Dicor dictus sum dicar. fio factus sum, & facta est ab illo oratio, pro ab illo composita est, fiam. fio si am portor portatus sum portabor. fero latus sum ferar. ducor duct⁹ sum duct⁹ sum ducar. desideror desideratus sum. cupitus sum. cupiar, mittor. missus sum mittar scribor scriptus sum scribar. mittor missus sum mittar. sacrificor sacrificatus sum sacrificabor.

Sexta species.

Sexta species postulat ante se nominatiuum patientem, & post se consuetum genitiuum, post quem existetem actum in actiuis. Quidam dignus existimat a rege honore dignum putor honor. p dign⁹ iudicor honor. dign⁹ putat⁹ sum putat⁹ sum. putabor. nudor principatu. nudatus sum nudabor. minor socio. diminutus sum. diminuar. absoluo accusacione. vacuo pecunia. impleor bonis. impletur phiala aqua. fatior cibo. in omnibus resolutorie, vt dictum est. sedor malis. expellor domo expellor ab vrbe. excludor domo. leuor onere. leuor debito. liberor seruitute. & liberor a te, pro discedo. liberor malis. producor via. eripior ab igni. suspendor pede. purgor sorde. Et de passiuis, haec sunt autem & quaedam verba quae in actiuis in tribus personis flectuntur, in passiuis autem in tertia solum. vt semino terram. terra seminatur ab agricolis. Aro agrum. ager aratur a solitis. meto segetes. segetes metuntur a messoribus. fodio vites. vites fodiuntur a fossoribus. suo vestem. vestis suitur a sartoribus. nauigo mare. mare nauigatur a nautis. habitamus vr

Πέμπτη ἰδέομαι.

τὸ πέμπτη ἰδέομαι τῶν παθητικῶν ἀπαίτεται πρό ἑαυτοῦ ὀνομαστικῆν κήν πάχουσα, καὶ μετ' αὐτὸ πλὴν σαυήθη γενικῆν, καὶ πλὴν ὄσασιν δοτικῆν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ὅιοι ὅ Βιβλίον ἐσάλημοι παρὰ σοῦ. Ἀγγέλλομαι, ἠγγέλλομαι, ἀγγελοῦμαι. Μηνύομαι, μεμνήμαι, ἐμνήσθην, μηνύσομαι. Δίδομαι, δέδομαι, ἐδόθη, δόσομαι, λέγωμαι, ἐλέγχθην, λέξομαι. Ποιῶμαι, πεποιθήμαι, καὶ πεποιθῆται ὄφθ' ὅτι λόγος, ἀντὶ ὑπὸ ἐκείνου σωετέθη, ποιήσομαι. Δράσομαι, κομίζομαι, κηκόμισμαι, κομίσομαι. Φέρομαι, ἐνήνευγμαι, οἴσομαι. ἄγομαι, ἠγάμαι, ἠχθῆν, ἔξομαι. Ἀφιέμαι, ἀφῆθην, ἀφήσομαι. Πέμπομαι, ἐπέμφθην, πέμφομαι. Γράφομαι, γέγραμμαι, γράφομαι. Ἐπισείλλομαι, ἐπέσαλμαι, ἐπισελούμαι. Θύομαι, τέθυμαι, θύσομαι.

Ἑκτομή ἰδέομαι.

τὸ ἕκτομή ἰδέομαι ἀπαίτεται πρό ἑαυτοῦ ὀνομαστικῆν πάχουσα, καὶ μετ' αὐτὸ πλὴν σαυήθη γενικῆν, μετ' ἡμ πλὴν ὄσασιν αἰτιατικῆν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ὁ δὲ ἕνα ἀξιούται παρὰ τῶν βασιλέως τιμῆς. Ἀξιούμαι, τιμῶ, ἀντὶ ἀξίω κήνομαι, τιμῶ, ἠξίωμαι, ἠξιώθην, ἀξιώσομαι. Γυμνούμαι, φθὶ ἀρχῆς, γενύμνωμαι, γυμνώσομαι. Ἐλατθῆμαι τῶ ἐταίρου, ἠλάτθωμαι, ἐλατθῶσομαι. Ἰδῶμαι τῶ ἐγγλήματι. Κενούμαι τῶν χρημάτων. Πληρούμαι τῶν ἀγαθῶν. Γεμίζεται ἢ φιάλη ὑδάτι. Κοζέννυμαι τροφῆς, ἐν πᾶσι διαλυτικῶς, ὡς εἴρηται. Ραύομαι τῶν κακῶν. Διῶκομαι, φθὶ δικίας. Ἐλαφύνομαι, φθὶ πόλεως. Ἐκλείομαι, φθὶ δικίας. Ἐλαφύνομαι τῶ βάρους. Κουθίζομαι τῶ χρέους. Ἀπαλλάττομαι, φθὶ δουλείας, καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τῶ, ἀντὶ ἀπέρχομαι. Ἐλθῶν δροῦμαι τῶν δανῶν. Μακρύνομαι, φθὶ ὁδοῦ. Ἀρπάζομαι τῶ πυρός. Κρεμῶμαι τῶ ποδοῦ. Καθαίρομαι τῶ ῥύπου. καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν, ταῦτα. Εἰς δὲ καὶ τινὰ ἔργα ἀπὸ μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τριπροσώπων κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον μόνου, ὅιοι, ἀπειρω πλὴν γῆν, ἢ γῆ ἀπειρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. ἀροτριῶ τὸν ἀγρόν, ὁ ἀγρὸς ἀροτριᾶται ὑπὸ τῶν σαυήθων. Περὶ τὸ λήιον, ὅτι λήιον περὶζεται ὑπὸ τῶν θεισῶν. σκάπτω τὰς ἀμπέλους, αἱ ἀμπέλοι σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφέων, ῥάπτω ὅτι ἰμάτιον, τὸ ἰμάτιον ῥάπτεται ὑπὸ τῶν ῥαπτῶν, πλέω πλὴν διαλάττω, ἢ διάλαττα πλέται ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ὀκίω μερ πᾶσι

bē vrbs habitāa nobis. habitā facio locū. locus ad habitā/
dū datā nobis. Itē sūt quaedā verba, quorū etiā solū psona
inuenit̄ in deo itellecta. n̄igit. tēpestat. irrorat. pluit. tonat. et
tonant. nebulæ comicus inquit. fulgurat. fulget. fulminat.

De neutris verbis.

Substantiua.

Neutrū verbū est proprie desinēs in o mega, et non formās
passiūum in mae vt uiuo. dītesco. san⁹ sum. patior. erubescō.
huius autem quaedā substantiua vocantur, quæ et ante se, et
post se nominatiuū postulant, vt ego sum in doct⁹, tu es do
ctus. ille est iustus. atq; etiam attice cum genitiuo, ille
est ex iustis, ex bonis. Sum es est. Eram eras erat. fueram
fueras fuerat. ero eris erit. et erit. supstes sū. pro adhuc uiuo,
iēst vero mihi, et licet mihi hoc. et simul est, et adest, et adest
mihi qdā. p̄cipat at̄ mecū diuitiā p̄ p̄cipatio mihi ē di
uitiarum, impersonaliter. Sum Indefinitum sui. Futurū ero.
a quo et existentium inuenitur passiuē. Sum pro
sum. & assequor hoc. pro assequor. Etiam extiti, pro
sum. & perficio similiter. Sed sum, & sum, & sum,
poetica. Sed talia substantiua, & participia assu/
mūt attice. Si fueris p̄sens scribe. Sin vero absens fueris redi.

Per se neutra.

Per se neutra autē vocātur, quæ ante se nominatiuum per
se neutralitatis postulant. uiuo & uiuo vitā attice, vixi viuā
sed yiuificabis me trāsitiuū, diuinæ ē scripturæ. dītesco ego
pro diues sum, dīto vero alium, pro diuitem facio. transi
tiuum. sanus sum ego, & sanus sum corpore, & corpus
conceptiue. Sano vero alium, transitiuū. prudens sum ego,
pro prudens sum. prudētifico vero aliū. pur⁹ sum. p̄ pur⁹ sū
purifico vero alium. virgo sum. verus sum. felix sum. felix
sum. felix sum. pius sum. impius sum in deum.

Neutra transitiua.

Quaedā vero vocant̄ neutra transitiua, quæ ante se nomi
tiuum postulant, & post se accusatiuū cū præpōne. Ascen
do in montem. descendo in campum. conscēdo in nauim. &
etiam conscendo nauem. veni in vr̄bem. veni in forum

λιρὰ πόλις δικαίται ὑφ' ἡμῶν, οἰκίζομεν τὸ πορ. ὁ τὸ π^θ οἰκίζε
ται ὑφ' ἡμῶν. ἔτι ἐισιρ ἕνια ῥήματα, ὡμ τρίτορ μόνου προσώπου
εὐρεται, ἐπὶ θεοῦ νοοῦ μονου, νίφη, χιμάζει, βρέχει, ἕνα, βροντᾶ μὲν
βροντῶσι μῆραι νεφέλαι ὁ κομικὸς φησι, μᾶζζ ἔπει, λάμπει, κεραυνοῖ.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων.

ὑπαρκτικά.

Οὐδέτερον ῥημά ὄσι κυρίως τῷ λήγῳ εἰσ ὡ, καὶ μὴ χηματίζορ
παθητικὸρ εἰσ μαι. ὄιορ ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω, πύχω, ἐρυθρίω.
τὸν τού Δὲ τὰ μού, ὑπαρκτικά καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν
ἡμῶν μετ' αὐτὰ ὀνομασικῆρ ἀπαιτοῦσι. ὄιορ ἐγὼ εἰμι ἀμαθῆσ, σὺ εἰ
σοφός, ἐκθῆνοσ ὑπάρχει Δίκαιοσ, καὶ ἔτι ἀπῆκῶσ μετὰ γενικήσ, ἐκείσ
νοσ ὑπάρχει τῷ Δίκαιῶ, τῷ ἀγαθῶ. εἰ μί, εἰ, ἐσί, ἡρ, ἡσ, ἡρ, ἡμῆ
ἡσο, ἡτο, ἔσο, μαι, ἔση, ἔσεται, καὶ ἔσαι. περιέμι Δὲ, ἀντὶ τῶ ἔτι ζῶ,
ἔνεσι δέ μοι, ἡμῶν ἔξеси μοι τὸ δε, καὶ σώεσι, ἡμῶν πρόσεσι, ἡμῶν πάρε
σί μοι ὁ δέ εἶνα, μέτεσι δέ μοι πλόν του, ἀντὶ μετουσία μοι ὄσι πλῶ
του ἀπρσώπωσ. ὑπάρχω, ὁ ἀόριστοσ, ὑπῆρξα, ὁ μέλλωρ, ὑπάρξω.
ἀφ' οὗ καὶ ὑπερηγῶν εὐρεται παθητικῶσ. τυγχάνω, ἀντὶ τῶ
εἰμί, καὶ τυγχάνω τού δε, ἀντὶ τῶ ἐπιτυγχάνω, ἔτι καθέσκα, ἀντὶ
τῶ εἰμί, καὶ Διατελῶ ὁμοίωσ. τῷ Δὲ κυρῶ, ἡμῶν πέλω, καὶ τελέδω,
ποικτικᾶ, τὰ Δὲ τοιαῦτα ὑπαρκτικά ἡμῶν μετοχάσ προσλαμβάνη
θητικῶσ, εἰ μᾶ ἔτυχεσ παρῶν, ἡμῶν, εἰ τῷ ἀπῶν τυγχάνεσ, ἐπέσκηκε.

αὐτοουδέτερα.

τὰ Δὲ αὐτοουδέτερα καλοῦνται, ἃ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομασικῆρ αὐτοσ
δετερότητ^θ ἀπαιτοῦσι. ζῶ, ἡμῶν ζῶ, ἡμῶν ἀπτικῶσ, ἐλκεα, ζήσω, τῷ
Δὲ ζήσεσ με μεταβατικῶ, φη δείασ ἐσι γραφῆσ. Πλουτῶ ἐγὼ,
ἀντὶ πλούσιόσ εἰμι. πλουτίζω Δὲ ἕτερον ἀντὶ τῶ πλούσιορ ποίω,
μεταβατικῶ, ὑγιαίνω ἐγὼ, ἡμῶν ὑγιαίνω τῶ σώματι, ἡμῶν τῷ σώμα
σσωκεδῶ χικῶσ, ὑγιαίνω δὲ ἕτερον, μεταβατικῶ. Σωφρονῶ ἐγὼ,
ἀντὶ σώφρωρ εἰμί, σωφρονίζω Δὲ ἕτερον. ἀγνεύω, ἀντὶ ἀγνός εἰμί.
ἀγνίζω δὲ ἕτερον. Παρδενένω. ἀλυδένω. εὐτυχῶ. εὐδαιμονῶ.
ἔυκμερῶ. εὐσιθῶ. ἀσεθῶ εἰσ θεόν.

οὐδέτερα μεταβατικά.

τὰ Δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομα
σικῆρ ἀπαιτοῦσι, καὶ μετ' αὐτὰ ἀπαιτικῆρ μετὰ προδέσεωσ, ἀνασ
θαίνω εἰσ τῷ ὄροσ. καταθαίνω εἰσ τὸ πεδίον, ἐμθαίνω εἰσ τὴν ναῦν.
ἡμῶν ἔτι ἐπιθαίνω νέωσ, ἡμῶν εἰσ τὴν πόλιν, ἡμῶν εἰσ τὴν ἀγορᾶν.

vado in studium. Inueniuntur autem & proficiscor, & proficiscer deponentia, accedo ad opus, deambulo in hortum, eo praecptori, & eo in praecptorium. curro, quod simpliciter curro, & curro ad praecptore, similiter & curro & curro ad praemium. & adeo periculum capitis uio in ciuitatem, occurro in iudicium, transfugio ad hostes, frequento forum eo ad hoc, pro discedo.

Neutra acquisitiua.

Quaedam autem vocantur neutra acquisitiua, quae ante se nominatiuum postulant, & post se datiuum acquisitionem significantem. Seruio tibi, seruiui seruiam. Cedo & decedo pro decedo. placeo tibi, & displiceo tibi, & placeo inuenitur. Iuuo pro iuuo, auxiliator, sequor, gratificor comune. heo tibi gram, heo tibi gram, ago tibi gram, graecum, conuersor, pareo, consentio, occurro, occurro, occurro.

Neutra possessiua.

Quaedam autem vocantur neutra possessiua, quae ante se nomen postulant, & post se genitiuum. Indulgeo libris, pro indulgentiam habeo. & volo lucrari, pro volo. expers sum cibi, abundo amicis. Indigeo vestibus pro priuor, & dubito hanc quaestionem, pro indubitationem propono. careo pecuniis. allequor propositum, & allequor. Frustror spe. aberro via, pro aberro. & pecco peccatum. fruor bonis, & praeterfruor, & superfruor, quae raro, & cum accusatiuo. Fruar & fruebar & fruebar attice

Neutropassiuua

Quaedam autem vocantur neutropassiuua, siue sui passiuua, & per se passiuua, quae ante se nominatiuum postulant, & significant sui passionem, & post se varios casus. Patior ab inimicis, doleo pro tristor, & doleo malis amicorum, vel super malis. & doleo caput, conceptiue. doleo caput, tibi vero non est cura. Lactor pro laetor, & gaudeo felicitate amici, vel super felicitate, vel ob felicitatem, & gaudeo lectione pro incubo. Gaudeo dices, non gaudeo, sicut Datis Perfa existimas atticillare, a quo datissimus error, quoniam primus dixit gaudeo.

Βαδίζω εἰς τὸ φροντισήριον, εὐρηται δὲ καὶ βαδίουμοὶ καὶ βαδίσαιμιν ἀποδεικτικά. Χωρῶ πρὸς ἔργον. Περιπατῶ εἰς τὸν κήπομ. φοιτῶ ἐπὶ Διδασκάλω, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Θεῶ, ὅ ἀπλῶς τρέχω, καὶ θεῶ πρὸς ὄμ Διδάσκαλον. ὁμοίως καὶ τὸ τρέχω ἐπὶ τρέχω ἐπὶ ὄ Βραβεῖον, καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς. Ὁδὲν εἰς πλὴ πόλιν. Απαντῶ πρὸς τὸ δικασήριον, αυτομολῶ πρὸς τοὺς πολεμίους. Θαμίζω περὶ πλὴ ἀγοράμ. Εἶμι πρὸς τόδε, ἀντὶ τῷ ἀπέρχομαι.

Οὐδέτερα περιποιητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομασικῆ ἀπαιτοῦσι, καὶ μετ' αὐτὰ δοτικῆ περὶ ποίησιν σημαίνουσιν. Δουλεύω σοι, δειδούλικα, δουλεύσω. Εἶκω καὶ ὑπείκω, ὅ ὑποχωρῶ. Ἀρέσκω σοι, καὶ ἀπαρέσκω σοι, καὶ ἀρέσκομαι εὐρηται Ἀρήγω, ὅ βονθῶ, ἐπικουρῶ. ἄκολουθῶ. εὐχαρισῶ κοινόμ, ἔχω σοι χάριμ. διδά σοι χάριμ, ὁμολογῶ σοι χάριμ, ἐλληνικόμ, ὀμιλῶ. πεθαρχῶ, ὁμοφρονῶ, ὑπαντῶ. ξυχαντῶ. ἐντυγχάνω.

Οὐδέτερα κτητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα κτητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομασικῆ ἀπαιτοῦσι, καὶ μετ' αὐτὰ γενικῆ. κηίζω βιβλίωμ, ἀντὶ χρεῖαν ἔχω, καὶ κηίζω κερδάναι, ἀντὶ δέλω. Αμοιρῶ τροφῆς, ἔυπορῶ θίλωμ. Απορῶ ἱματίωμ, ἀντὶ σερούμαι, καὶ ἀπορῶ τόδε τὸ πρὸ βλημα, ἀντὶ τῷ εἰς ἀπορίαν προτίθεμαι. Σπανίζω χρημάτων τυγχάνω τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐπιτυγχάνω. Αποτυγχάνω ὅτι ἐλπίδ' ἔχω. Ἀμαρτάνω ὅτι ὁδού, ἀντὶ τῷ ἀποτυγχάνω, καὶ ἄμαρτάνω ἄμαρτίαμ. Απολαύω ἄν' ἀγαθῶμ, καὶ παρὰπολαύω, καὶ ἔπαπολαύω, ἀπερ' ἀσάνειωσ καὶ μετὰ ἀιτιατικῆς, ἀπολαύσω, ἀπέλαυομ, καὶ ἀπῆλαυομ ἀπικῶσ.

Οὐδέτερο παθητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερο παθητικά, εἴτε ἰδιοπαθητικά, καὶ αὐτοπαθητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομασικῆ ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπαθητικῆ, καὶ μετ' αὐτὰ διαφόρουσ πτώσεσ. Πάχω ὑπὸ τῷ ἔχθρῶμ. ἄλγω, τὸ λυποῦμαι, καὶ ἄλγῶ τοῖς κακοῖς τῷ θίλωμ, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς καὶ ἄλγῶ πλὴ κεφαλῆμ, σκενδ' ὀχικῶσ. Αλγέω τὰμ κεφαλῆμ, τὴν δ' οὐ μ. ἔλα, χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι, καὶ χαίρω τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ θίλου, ἢ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ, ἢ διὰ πλὴ εὐτυχίαν, ἢ χαίρω τῇ ἀναγκῶσ, ἀντὶ τ' ὑποσκειμαι. χαίρω ἐρεῖς ὄχι χαίρομαι ὡσπερ Δάξω ὁ πέρης, ὁ ἰομένοσ, ἀπικῶσ, ἀφ' οὗ Δαίσομ' ἄμαρτῆμα, διὸ πρῶτος εἴπε

χαίρομαι.

aegrotō, & aegrotō tudīe, aegrotō dīe, debilitō tate cōceptiue
 ue lippio lippitudinib⁹, efurio, sitio, inebrior, inebrio alium
 fameico, efurio, lippio, mcreo, quod mcreo, erubeo, palleo
 fenefco & fenefco, morior, fleo & fleo mortuū, eodem mo
 do & lugeo, & lachrymo conceptiue, horreo tremo fugio,
 & reus sū cædis, pro accusor, fugio autem latrones, & timeo
 mortem, & timeo inimicos, siue ppter latrones, & inimicos
 intellecta extrifec⁹ per præpositione conceptiue, Sic enī vī
 detur dicere docto Apollonio, Notandū in huiusmōi etiā
 variam cōstructionē inueniri, & passiuas voces licētia diui/
 næ scripturæ & poetarū, qb⁹ licet cōem cōsuetudinē imutār

De mediis verbis.

Cōe verbū siue mediū est desinens in mæ et interdū qdē a
 ctū, interdū vero passionē fcat, et actū quidē significās acti
 ue construes secūdum species actiuorū, et passionē vero pas/
 siue, vt violō amicum, et violor ab amico, a
 go hominem, & agor ab homine, porto
 virum, portor ab eo. Oportet autem scire pura communia
 pauca esse, Sed plurima passiuā cōmuniter accipi more atti
 co, & quæ appellantur media tempora ipsorum, vt ver
 bero pro verbero, & verberor verberaui, pro verberaui, &
 verberat⁹ sum, verberabo pro berabo, & verberabor & alia
 similiter vt vsus postulauerit, peto, petam, pe
 tii, mercede conduco, mercede conducam, conduxī, curo,
 curaui, curabo, fingo, finxi, fingam.
 laudo, laudaui, laudabo, facio, fe/
 ci, faciam, amo, amaui, amabo, gi/
 gno, genui, gignam, & permulta alia existentia
 quæ cōstrues vt sens⁹ orōnis postulauerit, sciendū ēt & hoc
 q³ ex iis q̄ vocant^r media tempora, aliqua actiue scribunt^r, vt
 verberaui & berauerā, ideo & in actiuis ordīata sūt, aliqua
 vero passiuæ & in passiuis ordinata, vt verberaui, ver
 berauī, verberabo, & verberabo, de qbus variæ opiones no
 stros grāmaticos, alii ei dicūt media verba semp actum &

passionē scire, alii vero & si media dicunt, atq̄ aliq̄ quidē actum, aliq̄ vero passiōem, vt verberaui & verberabā, actū sed liquefactus fui, & fueram, passionem, & feceram actionē sed lotus sum passionem, alii autē hac fuerūt opiniōe, quod duo media tpa quæ actiue scribuntur, plerunq̄ vergunt in passiū, vt liq̄ fact⁹ sum, fuerā. In saniui, in saniuerā, sed q̄ scribuntur passiuē quatuor plerunq̄ vergunt in Actiuum. feci. faciam. laudaui laudabo. inueniuntur autem passiuē accepta. Opus est autem magis diligentia in his q̄ arte.

De deponentibus actiuis.

Deponens verbum proprie est, quod passiuē scribitur actum autem significat vt pleraq̄, raro vero & passiōem, & actū significans per se actiuū appellatur, passionem vero, p se passum. Hoc autem sexcufariam constructo, sicut & actiua, prima species postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem

Prima species deponentium.

Causor te, & causor te malitiæ, & causor hoc huius, pro causam puto. accuso, & accuso te ingratitude, & accuso te accusatione illud commi. Increpo autem te. Animaduerto. possideo. amplector quod amo, & saluto. Accipio & suscipio tuum morem. specto. coniecto. prædor. vlci scor, quod punio. Existimo id quod puto, & puto te bonū esse. dux sū at, id qd dñor, cū gentiuo, & dux sū tibi viæ p præeo. enarro scripta, & subenarro, & introduco tibi hoc, pro admoneo. Scio idē quod cognosco cogito. considero idem quod cogito. expurgo idē quod excuso. pasco. affirmo. fructum capio. medeor. renuo. inficior lædo te, & te. deterreo idem quod terreo. machinor, astute facio. Imitor. Interrogo idē qd itelligo, & audio. iērogo idē qd introgo cū gto, i terrogo pro introgo. obscure loquor. vaticinor. Interficio pro occido.

πάθος σημαίνωμαι. Δι' εἰ καὶ μέσα λέγονται, ἔλλα' ὅμως τινὰ μὲν
ἐνεργεῖται, τινὰ δὲ πάθος, ὡς ὁ τέτυπα, καὶ ὁ ἐτετύπει ἐνεργεῖται.
ὁ δὲ τέττικα, καὶ ἐτετήκημ, πάθος, καὶ τὸ μὲν ἐποικισάμην, ἐνεργεῖται
τὸ δὲ ἐλοισάμην, πάθος. ἄλλοι δὲ ταύτησ' ἐγγύοντο φησὶ δόξαι, ὅτι
οἱ Δύο μέσοι χρόνοι οἱ ἐνεργητικῶσ' ἠραφόμονοι, πλεῖον ξέπουσι μ
εἰσ τὸ παθητικόν, ὡς τέττικα, ἐτετήκειμ, μέμνηα, ἐμμήμημ, οἷζ' ἠρα
φόμην οἱ παθητικῶσ' τέσσαρες, πλεῖον ξέπουσι μ εἰσ τὸ ἐνεργητι
κόν, ἐποικισάμην, ποιήσομαι, ἐπηνεσάμην, ἐπαινέσομαι. εὐρηται
Δὲ καὶ παθητικῶσ' λαμβανόμενοι. Δεῖ δὲ μάλλον περιεργείας εἶ
τούτοις ἢ τέττικα.

Περὶ ἀποδεικτικῶν ἐνεργητικῶν.

Αποδεικτικὸν ἔξημα κυρίως ὅστις παθητικῶσ' μὲν γραφόμενον, ἐνε
ργημ δὲ σημαίνωμαι, ὡς τα πολλὰ, ἀπανάσθω δὲ καὶ πάθος, καὶ τὸ μ
σημαίνωμαι ἐνεργεῖται, αὐτὸ ἐνεργητὸν καλεῖται. ὅσ' δὲ πάθος, αὐτοπα
θὲσ. τούτου δὲ ἐξαχῶσ' σιωπασομηνίου, ὡσπερ καὶ τὰ ἐνεργητι
κά, ὅσ' πρῶτον εἶδ' ὅσ' ἀπαιτῆ πρό' ἑαυτοῦ ὀνομαστικῆμ ἐνεργούσων
καὶ μὲν αὐτὸ αἰτιατικῆμ πάχουσαμ.

Πρῶτον εἶδ' ὅσ' τῶν ἀποδεικτικῶν.

Αἰτιῶμαι σε, καὶ αἰτιῶμαι σε φησὶ καίσα, καὶ αἰτιῶμαι τὸ δὲ τοῦ
δε, ἀντὶ τῆ αἰτίου ἠγοῦμαι. Μέμφομαι, καὶ Διαμέμφομαι σε φησὶ
ἐχαρισίσα, καὶ μέμφομαι σοι μέμην Δικαίαν, τὸ τῶ κωμικῶ
καταμέμφομαι δὲ σου. Ενδυμῶμαι. Κτῶμαι. Αἰσάζομαι,
τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι καὶ ἀποδέχομαι σου τὴν
τρόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Διίζομαι. Τιμωροῦμαι,
τὸ κολάζω. ἠγοῦμαι, ὅσ' νομίζω. καὶ ἠγοῦμαι σε ἀγαθόν εἶναι.
ἠγοῦμαι Δὲ τὸ ἄρχω, ἠλικῆ. καὶ ἠγοῦμαι σοι πλὴν ὁδόν, ἀντὶ τῶ
προηγοῦμαι. Εἰηγοῦμαι τὰ γεγραμμένα, καὶ ὑφηγοῦμαι, καὶ
εἰσηγοῦμαι σοι τὸ δὲ ἀντὶ πολὺ παραινῶ. Επίσαμαι, ὅσ' γινώσκω.
Λογίζομαι. Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκίπτωμαι, ὅσ' προσφάσι
ζομαι Σιτοῦμαι. Διίχυρίζομαι. Καρπῶμαι. Ἰῶμαι.
Αναίνομαι. Ἀρινοῦμαι. Διμαίνομαι σε, καὶ σοι. Δεδίπτομαι, τὸ
ἐκφοβῶ. Μιχαίνωμαι. Βαλαμῶμαι. Μιμούμαι. Πιυθάνο
μαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. Πιυθάνομαι τὸ ἐρωτῶ, μετὰ γενικῶσ'. Ἐρο
μαι, ὅσ' ἐρωτῶ. Διινίπτομαι. Μαντεύομαι. Διοχηρίζομαι, ὅσ'
φρονέω.

Secunda species.

Secunda species deponentium postulat ante se nominatiuum, post se datiuum, pugno tibi, aduersor tibi, & tuor, & aduerso, Contendo tibi, aduersor sermonibus tuis, Incumbo & incumbor sapientiae precor & deprecor deum, & precor pro homine pro quo precem facio, contra precor autem te & deprecor te Imprecor autem te, Irascor tibi, irascor tibi, sequor te, & sequere me puelle, illud Comici, congrator tibi, concilior tibi, vtor tuis, & tua, illud autem vltis se penumero passiuue, tolero te, respondeo tibi interrogatus, respondeo tibi accusatus, conuictior tibi, & te raro, componor tecum, & oppono tibi, & impono tibi, & suppono tibi hoc. Tertia species.

Tertia species deponetium postulat ante se nominatiuum, & post se genitiuum, Cupio te, dimitto te, cupio, opto hoc est cupio, aduerso, & supersto & disto, curo & curo tuas res,

memini rei, & etiam rem raro, vtilitatem affecutus & affecutus disciplinas, sentio & sentio, odor, gusto, tango, quae autem sunt sensus saepe & cum actō. Sentio hoc est agnosco cum principio, cognosco latus extra tempus & si ad alteram personam fertur cum accusatiuo cognosco te faciētē hoc, sentio hoc ē sensū habeo cum genitiuo, sentio sermonum suauitatem, pari modo & gusto, odoro, appeto, praevideo, precognosco, Coniecto, curo, hoc est curā habeo, parco, hoc ē accurate loquor & misereor, Audio res naturales, abstineo carnium, obliuiscor tui et te, experior te, assero, et vendico tua, indigeo tui et indigeo tui iustis id est propter iusta.

Quarta species.

Quarta species deponentium requirit ante se nominatiuum, et post se accusatiuum, post quem alium, Exigo a te pecunias, hoc vero et mediū esset, redimo te a tributo, aufero autem eruditionē, vlti sermones quos valēs possidere paruifecti priuatus autem sum meo inuitus, aufero a te pecunias vlti pecu-

Δεύτερον εἶδ'.

τὸ δευτερον εἶδ' τῶν ἀποδεικτικῶν ἀπαιτεῖ πρός ἑαυτοῦ ὄνομασικήν καὶ μεθ' αὐτὸ, δοτικὴν. μάχομαι σοι. ἀνδίζομαι σοι, καὶ προσίζομαι, καὶ παρίσομαι. ἀμιλλῶμαι σοι. ἐναντιοῦμαι τοῖς σοῖς λόγοις. ἀχολοῦμαι καὶ ἐναχολοῦμαι τῇ σόφειᾳ. εὐχομαι καὶ προσεύχομαι ἕλ' θεῶν, καὶ εὐχομαι ἕλ' ἀνδρῶν πατρ. ὑπὲρ οὗ τῶν εὐχῆν ποιῶ, κατεύχομαι δέ σου, καὶ ὑπερέυχομαι σε εὐεύχομαι δέ σε. θυμούμαι σοι. οργίζομαι σοι. ἔπομαι σοι, καὶ ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον τὸ τῶν κωμικῶν. Συναγαλλάσομαι σοι. φιλιούμαι σοι. χρώμαι τοῖς σοῖς, καὶ τὰ σά, ὅ δ' ἐκαστὸν χρωδιώσι, ποιδνάσι παθητικῶς. ἀνέχομαι σοι. ἀποκρίνομαι σοι ἐρωτηθεῖς. ἀπολογούμαι σοι αἰτιαθεῖς. Δοιδοροῦμαι σοι, καὶ σε ἀνανίσω. Σωτίθεμαι σοι, καὶ προσίθεμαι σοι, καὶ ἐπιτίθεμαι σοι, καὶ ὑποτίθεμαι σοι τὸδε.

τρίτον εἶδ'.

τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποδεικτικῶν ἀπαιτεῖ πρός ἑαυτοῦ ὄνομασικήν καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν. ἐπίεμαι σου. μεδίεμαι σου. γλίχομαι ἰμείρομαι, ὅ ἐπιθυμῶ. Προίζομαι, καὶ ὑπερίζομαι, καὶ δρίζομαι. ἐπιμελούμαι καὶ ἐπιμέλομαι τῶν σῶν πραγμάτων. μέμνημαι τῶν πραγμάτων, καὶ ἐτι τὸ πρῶγμα ἀνανίσω. ὀνόμιλλω καὶ ἐπανόμιλλω τῶν μαθημάτων. αἰδοῦμαι, καὶ αἰδοῦμαι, οσφραίνομαι. γένομαι. ἄπθωμαι. τὰ δὲ τῶν αἰδησῶν ποιδνάσι καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. αἰδοῦμαι τὸ νοῦ μετὰ μετοχῆς, αἰδοῦμαι φερόμενος ἔξω τῶν καιρῶν, εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον φέρεται, μετὰ αἰκιακῆς, αἰδοῦμαι σε ποιόντα τὸδε, αἰδοῦμαι τὸ αἰδοῦμαι ἔχω, μετὰ γενικῆς, αἰδοῦμαι φησὶ λόγων ἢ δ' ὑπὸ τῶν, ὡς αὐτῶς καὶ τὸ γένομαι οσφραίνομαι, ὀρέγομαι, προμνησθῆναι, προνοῦμαι, σοχάζομαι, κηθῆσθαι, ὅ φροντίζω, φεῖδομαι, τὸ ἀκριβολογούμαι, καὶ τὸ ἐλεῶ. ἀνρωῶμαι τῶν φύσικῶν. ἀπέχομαι κρεῶν. ἐπιλαίδάνομαι σου, καὶ σε. περῶμαι σου. μεταποιούμαι καὶ ἀντιποιούμαι τῶν σῶν. Δέομαι σου, καὶ Δέομαι σου τὰ δίκαια, ἵτοι διὰ τὰ δίκαια.

τέταρτον εἶδ'.

τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποδεικτικῶν ἀπαιτεῖ πρός ἑαυτοῦ ὄνομασικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν μεθ' ἡρ, ἑτέραν. Πράττομαι σε χημάτα, τούτου δὲ καὶ μέσον ἄρ' εἶναι, εἰς πρῶτον εἶναι σε φόρον. ἀφήρημαι δὲ παιδείας ἢ λόγων οὓς δυνάμενος κτήσασθαι, ὡς λιγυρῆσαι. Ἐσφραζῆναι δὲ τῶν ἐμῶν ἔκων. ἀφαιρούμαι σε χημάτα ἢ χημάτα

nias. facio tibi malum attice. & facio tibi malum cōmuniter

Quinta species.

Quinta species deponentium postulat ante se nomina/
tium, & post se actiū, post quem datiuū, vel cōuerſiue. do/
no tibi librum. & dono te libro. dono tibi equum.
remitto tibi debitum. annuntio tibi victoriam. duco te
via. accuſo te accuſatione. Polliceor tibi pecunias
ſine rogatu. Promitto vero tibi hoc. & pmitto non rogat⁹.
efficio tibi hoc. communico tibi. & impartio tibi mea

Sexta species.

Sexta species deponentium postulat ante se nominatiuum
& post se accuſatiuum. post quem genitiuum. eligo. & præ/
ligo vitam morte. eripio te a periculo. Remo ⁊
ueo te a calumnia. libero te debito. redimo te a pœna.
commuto vinum tritico. emo ſeruum viginti minis.
emo librum decem ducatis. emo veſtem multo.

De deponentibus paſſiuis.

Deponens paſſiuum eſt ſignificās per ſe paſſionē, & poſtu/
lans ante ſe nominatiuum patientem, & poſt ſe genitiuū, &
alios caſ⁹. ſio a quodā. cōuerſor vero cū quodā & ſupō hūc
conſumor quod corrumpor. venio ad
hoc. pro eo. doleo & doleo malis ami/
corum. delector, & delector bonis. exulto tibi gratia ma/
li, & gratulor tibi boni gratia. exulto ſuper
bio. iaceo. pauper ſum. lætor. dormio.
ſedeo. doleo. ocior. mentior ego
& decipio te, pro decipio. mentior vero contra te. timeo.
& timeo inimicos, ſiue propter inimicos conce/
ptiue, vt in neutropaſſiuis. ſimiliter et reuereor.
et caueo. et erubeſco. et quæcūq; conſtruūcū accuſatiuo.
ſciendum multa communia verba habere etiam actiua, et
plurima paſſiua communia fieri. Item deponentium
actiuorum, quædam actiua habere aliud quid ſignificatiua
cum vero actū ſcant. nequaquā ſcare paſſionē niſi ſolum in
indefinitis. ſuſceptus ſum. tutatus ſum. et in præteriti/
pfectis raro, his at maxime accedūt quæcūq; media indefinita

τῶν ἐργαζομαι σε κακῶν ἀτιμῶν, ἐργαζομαι δὲ σοὶ κακῶν κοινῶν.
πέμπω εἶδ'.

τὸ πέμπω εἶδ' τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὄνομασικὴν
σικήν, ἢ μετ' αὐτὸ ἀντιατικῶν, μετ' ἡμ, δοτικῆν, ἢ ἠοῦ ἄντιστροφῶν,
Δωροῦμαι σοὶ βίβλω, ἢ δωροῦμαι σε βίβλω, χαρίζομαι σοὶ ἵππον
ἀφροῦμαι σοὶ ὄψος, εὐαγγελίζομαι σοὶ νίκην, ἠγοῦμαι σοὶ πλῆ
ὄδον. μέμφομαι σοὶ μέμψιν. ἐπαγγέλλομαι σοὶ χεῖματα δι
χα ἀξιώσεως. ὑπικνούμαι σοὶ δὲ τόδε, καὶ ὑπόχομαι ἀξιώσεως.
ἄπεργάζομαι σοὶ τόδε, κοινούμαι σοὶ, ἢ ἀνακοινούμαι σοὶ τὰ ἐμά,
ἕκτορ εἶδ'.

τὸ ἕκτορ εἶδ' τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὄνομασικὴν
καὶ μετ' αὐτὸ ἀντιατικῆν, μετ' ἡμ, γενικῶν. Αἰρούμαι καὶ προαιρού
μαι ζωὴν θανάτου. ῥυαίρομαι σε τοῦ κινδύου. Παραιτοῦ
μαι σε φθί Διαβολῆς. ῥύομαι σε τὸ χεῖρος. Λυτροῦμαι σε φθί ποι
ητος. ἄλλὰ τῶμαι ὄνον σίτου. πρίμαμαι δουλομείκοσι μὲν ὠνῶν
μαι βίβλω δ' ἕκα χροῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ἰμάτιον πολλῶν.

Περὶ ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικῶν παθητικῶν ὅστις τὸ σημαῖνον αὐτοπάθητον, καὶ ἀπαι
τοῦ πρὸ ἑαυτοῦ ὄνομασικὴν πάχουσαν, καὶ μετ' αὐτὸ γενικήν, καὶ
ἄλλαν πῆσιν. Γίνομαι ὑπὸ τῷ δέῃ. Συγγίνομαι δὲ ἕλ' δέῃ
καὶ περιγίνομαι τοῦδε. Οἴχομαι, ὄφθιρομαι. Οἴχομαι πρὸς
τόδε, ἀντὶ πορευομαι, ἀχθομαι, καὶ ἄχθομαι τοῖς κακοῖς τῶν φί
λων. ἠλομαι, καὶ ἠλομαι τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐπῆδομαι σοὶ, ἐπι κα
κοῦ, καὶ σωπῆδομαι σοὶ, ἐπὶ ἀγαθοῦ. Αἰγαλιῶμαι, βενδιῶμαι
κρίμαι, βενομαι. Θρύπτωμαι. Κοιμῶμαι. Κάθημαι.
Οδυνῶμαι. Ραυνεύομαι. Ψεύδομαι ἐγώ, ἢ ψεύδομαι
σε, ἀντὶ ἀπατῶ καταψεύδομαι δὲ σου. φοβοῦμαι, ἢ φο
βοῦμαι τοῦς ἐχθροῦς, ἢ τοῖς ἐχθροῖς στυγεροῦσιν, ὡς
περὶ τῶν τοῦσ' ἀντιετροπαθητικῶν, ὡς ἀν' τῶσ' ἢ ἰδούμαι, καὶ ἐν/
λαβοῦμαι, καὶ ἀχθῶμαι, ἢ ἢ ὅσα σωτάσσονται ἀντιατικῶν.
Ἰσέωρ ὅτι πολλὰ τῶν κοινῶν ἔργων ἔχουσι καὶ ἐνεργητικά, καὶ
πλεία ἢ τῶν παθητικῶν κοινὰ γίνονται. Ἐτι τῶν ἀποθετικῶν
ἐνεργητικῶν ἔνια ἐνεργητικά ἔχουσιν ἄλλό τι σημαίνοντα. ὅτε δὲ
ἐνεργῶν σημαίνουσιν, ὅντα μὲν σημαίνουσι πάθος, εἰ μὴ μόνον ἐν
τοῖς παθητικοῖς ἀορίστοις, ἐδ' ἐχθρῶν ἢ σφαλίθην, καὶ ἐν τοῖς παθη
τικῶν ἀορίστοις, τοῦτο δὲ μάλιστα προσγίγνηται ὅσα μέσους ἀορίστος

habent. Item multa verba ad infinitum reddunt cōstructionē. Impotēs sū scribē ob senectutē. erubescō q̄rere iuuenis existens. possum currere. cupio discere. videri bonū esse. Periclitor mori. & periclitatur pro videtur. cogito meos ipsius nutrire filios. Item multa verba in nomen. & infinitiuum transeunt. praepono vitam morti. praelego magis viuere. q̄ mori. recuso expeditionem. & recuso bellare. Noui literas. & noui scribere. Item multa verba in nomina transeunt non sine praepositione. Accedo ad urbem. proficiscor ad hoc. Venio ad te. eo ad Ioannem. de bacchor in conuiuas. & alia plurima. Sed de personalibus haec. nūc dicēdū est pauca et de impersonalibus.

De impersonalibus verbis.

Impersonale verbū est qd caret tripersonatu. & vna terminatione hūc complet. Oportet me legere. oportet te audire oportet illū studere. Postulant aut impersonalia diuersos casus post se. & duos accusatiuos saepe post infinitiuum vnum ex verbi natura. alterum vero ex natura infinitiui. vt oportet praepceptorem diligenter docere suos discipulos. & oportet discipulos amār & honorār magist̄. oportet me amare te. & oportet te redamare me. & in similibus eodem mō. cū maxime verbū in accusatiuū fert̄. Praesens oportet. Ptm̄ ip̄. oportebat. Infinitiū oportet p̄ decere. opus est mihi pecuniis. resolutiue pro opus est mihi pecunia. Pns oportet. Ptm̄ imp̄fec. oportebat. & oportebat Infinitiū oportet p̄ decere. Quid vero op̄ est amicis? pro quis vsus amicorum? decet filios honorare parentes. & decet me hoc. p̄ conuenit. decebat decere. curae est mihi homo & cura ē mihi hoīs. & curae est mihi scribere. curae erat. curae esse. cōuenit mihi hoc. & cōuēit mihi dormir̄. cōueniebat. cōnenire. similiter & contigit. placet mihi bonum. & displicet mihi malū. & placet mihi studere. & displicet mihi ludere. cōfert mihi hoc. & cōfert mihi sanū esse. similiter & sufficit. & sufficit. & sufficit. &

ἔχουσι, ἔτι πολλὰ τῶν ἑσμάτων εἰς ἀπαρέμφατον ἀποδιδούσι πλὴν
 αὐτῶν. Αἰσινὰ γράφει διὰ τὸ γῆρας. Αἰδούμαι ζήτηρ νέ-
 σσῶν. Δύναμαι τρέχειν. Επιδυμῶ μανθάνειν. Ἐοικας τῶν ἀγαθῶν
 εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν, καὶ κινδυνεύει, ἀντὶ τῆς θοῆς. Μερῶ-
 μιν τοὺς ἐμαυτοῦ δρέψαι παῖδας. ἔτι πολλὰ τῶν ἑσμάτων
 εἰς ὄνομα καὶ ἀπαρέμφατον μεταβαίνουσι. Προαιρούμαι ζωῆν
 θανάτου, καὶ προαιρούμαι μᾶλλον ζῆν ἢ θανεῖν. Αἰσινὰ πλὴν ἑξα-
 τεῖαν, καὶ ἀρνούμαι ἑξατεῖαν. Γινώσκω γράμματα, καὶ γινώσκω
 γράφειν. ἔτι πολλὰ τῶν ἑσμάτων εἰς ὄνομα μεταβαίνουσι ἰδιό-
 κτην προδρέσεως. παραινύομαι εἰς πλὴν πόλιν. Καταγίνομαι εἰς
 τόδε. Ἐρχομαι πρὸς σέ. Πορεύομαι πρὸς τὸν Ἰωάννην. παροῖναι
 εἰς τοὺς συμπτώσας, καὶ ἄλλα πλείστα. ὅλλα περὶ μὲν τῶν προσωπί-
 κῶν ταῦτα, καὶ δευτέρου ὀλίγα, καὶ περὶ τῶν ἀπροσωπίων.

περὶ ἀπροσωπίων ἑσμάτων

Ἀπροσωπίων ἑσμάτων ὄσι τὸ αὐανίζην τριπροσωπίας, καὶ μιᾶς κατὰ
 λέξιν ταύτῃ ἀποκληραῖ. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκην. Δεῖ σε ἀκούειν.
 Δεῖ ἐκείνον αὐτοῦ ἀρεῖν, ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ ἀπροσωπα διαφόρους πῶ-
 σος μετ' ἑαυτῶν, καὶ Δνο αἰτιατικῶς πολλὰκις μετὰ ἀπρέμφα-
 του, μίαν μὲν ἐκ φθι τῆς ἑσματος φύσεως, ἕτεραν δὲ ἐκ φθι τῆς ἀπ-
 εμφάτου, διὸν δεῖ τὴν καθηκτικὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τοὺς ἑαυ-
 τοῦ μαθητῶν, καὶ δεῖ τοὺς μαθητῶν φιλεῖν καὶ τιμᾶν τὸν διδά-
 σκαλον, καὶ με φιλεῖν σε, καὶ καὶ ἀντιφιλεῖν ἐμὲ, καὶ ἐπὶ τῶν
 ὁμοίων ὡσαύτως, ὅτε μάλιστα τὸ ἑσμά ἐπ' αἰτιατικὴν φέρεται.

Ὁ ἐνεσῶς, δεῖ, ὁ παρκατακός, ἔδει, τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν, ἀντὶ
 τῆς πρέπειας. Δεῖ δεῖ μοι ἑσμάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ τῆς ἐνθῆς μοι
 ὄσι ἑσμάτων. Ὁ ἐνεσῶς, καὶ, ὁ παρκατακός, καὶ, καὶ ἐξελῶ. τὸ
 ἀπαρέμφατον καὶ, ἀντὶ τῆς πρέπειας, τί δὲ καὶ ἐξελῶ; ἀντὶ τὴν
 καὶ ἐξελῶ; Πρέπει τοὺς παῖδας τιμᾶν τοὺς γονεῖς, καὶ πρέ-
 πει μοι τόδε, ἀντὶ τῆς ἀρεμῶς, ἐπρέπε, πρέπερ, μέλλει μοι ἀνδρῶν
 καὶ μέλλει μοι τῆς ἀνδρῶν, καὶ μέλλει μοι γράφην, ἐμέλλει, μέλ-
 λει. προσήκει μοι τόδε, καὶ προσήκει μοι καθευδεῖν, προσήκει, προ-
 σήκει, ὁμοίως καὶ ἀνήκει. ἀρέσκει μοι τὸ καλόν, καὶ ἀπαρέσκει μοι
 τὸ κακόν, καὶ ἀρέσκει μοι αὐτοῦ δεῖν, καὶ ἀπαρέσκει μοι παίζειν.
 Συμφέρει μοι τόδε, καὶ συμφέρει μοι ὑγιαίνειν ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρεκί,

(καὶ δεῖ ἀρεκί, καὶ διαρεκί, καὶ

sufficit. et congruit. et licet. contingit mihi hoc. et contingit mihi dormire die. videt mihi hoc. et videt mihi optimū phari. et in aliis multis. licet mihi hoc adest. pars est autem mihi huius. pro participatio ē. eodē modo et ī passiuā voce contingit cras pluere. potest hodie hoc fieri. dicitur hoc. et dicitur amicum venire. dictum est mihi hoc. et acq̄situa auditū ē mihi. cognitū ē mihi. et auditū ē ab illis. et hæc satis vt in breuitatis specie. apud alios autem latissime hæc inuenietis. Valete qui legeritis. et mementote. in Mesa na Siciliae editum est. Anno a natiuitate dei millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.

De per se subiunctiuis. et insubiunctiuis verbis

Verborū aliq̄ per se subiunctiua vocant̄. aliqua vero insubiunctiua. et p̄ se subiunctiuorū. aliqua qdē actiue. aliq̄ vero passiuē p̄feruntur. pari modo et insubiunctiua. Sunt autem per se subiunctiua actiua. quorū verbū grauāt. et participiū acutur. et infinitiuum circūflectitur. Horum singulares secundæ. et tertiæ personæ. et plurales primæ per se subiunctiua dicūt. vt momordero. q̄ momordit mordeŕ. si ris. rit. si momorderis. cucurrero. qui cucurrit. currere. si ris. rit. si cucurrerim. latuero. qui latuit. latere. si latuerim. rit si rim. bibero q̄ bibit bibere. si ris rit. si rim. eleuauero. q̄ auit. eleuare. Si eleuaueris. eleuauerit. Si eleuauerimus. Sic et alia plurima Passiue autem prolata hæc. retentus fuero. pro tentus fuero. abstinuero. puenero. factus fuero. oblitus fuero. p̄missus fuero. et hmōi. Insubiunctiua actiua vocant̄ quorū indefinita non seruāt futuri consonātem. nō habentes aut̄. neq̄ subiunctiua faciunt. dabo dabis dabit. dabimus. Inueniam. peccabo dimittā. ponā. transibo. Itē ī subiunctiua et hēbo. bis. bit. veniā. es. met. feram res. ret. sic neq̄ passiuā media indefinita prima. neq̄ futura. eligam. perueniam. accendam volum. fiam. neq̄ attica futura quæ ab in zo. subiunguntur. delebo. portabo. cognoscam. certabo. vadā. et cætera.

Finis.

Constantini Lascaris Constantinopolitani proce-
mium de nomine & verbo
Liber tertius

In præditis a nobis duobus libris & octo
partium orationis traditio edita est, & ver-
borum in casus transitio, & alia necessaria
introducitiis græcisq; & latinis. hæc autem o-
mnia breuissime composita sunt, & propter latinorum
alienã vocem, & qm̄ qui in ætate sunt versatur cum suis, &
non possunt facile nostra discere. Quoniam autem ab
vibratili ad veram picturam peruenerunt per viuã vocẽ, &
diligentiam, & linguæ elegantiã demulti o-
ptat diligẽtẽ scire pfūditate, oportere existiaui pcursis oĩb;
reliquis antiquorũ grammaticorũ, & nouorũ, & omnibus
poetis & tertium cõponere de nomine & verbo, in quo la-
tissime orationis artem quandam faciam de declinatione
omniũ noĩm, generumq; & terminationũ, & formationũ
casuum, nõ solum secundum communem linguam, sed &
alias linguas, & poeticum vsu, simili modo & de
verbo. puto autem hoc vtilissimum introducitũ in
actiuam grammaticam, & factiuam permulta dispersa
continens. opus est autem discipulis nõ solum grãmatices
principijs, sed & poeticæ & metricæ artis, vt diligenter in-
telligãt. mltas. n. cõtinet dignitates poetarũ ad cõfirmationẽ
veritatũ. nullus autem admiretur, neq; detractet, anteqũ
librum legerit. Nõ. n. gloria vana, neq; pecuniarum spe, neq;
laudis, tantum accepi laborem, sed vtilitatis gratia studio-
forum, quos si quis potens iuuare, torpeat, inuidus & pro-
ditor iudicari posset, talentũ occultã. qd. cĩ lucrati fuerim;
aliis nõ impartietes quæ didicim; vel quõ nõ mali & pau-
ciscũ iudicemur, si q̄ cũ labore cognouim;, coĩa faceĩ nolim;
ofone vel scriptura, & maxime hoc tpe quo et p̄ceptorũ, et
librorũ defect; pp̄ infelicitatẽ gn̄is. Si qua aut vtilitas lati-
nis, aut græcis ex hoc libro fiat, grauib; quidem, et ĩ his
iudicibus, hoc reliquo. mihi at viliũ est, ita etiã dictũ est, stu

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

προοίμιον τῷ περὶ ὀνόματ' καὶ ῥήματ'

βιβλίον τρίτον.

Ἐν τοῖς προεκδ' οὐθεῖσιν ἡμῶν ὁμοίᾳ βιβλίοις, ἢ τε τῶν δευ-
 τῶ μερῶν τῷ λόγῳ παραδόσεις ἤ εἰδ' ὅτι, ἢ τε τῶν ῥη-
 μάτων εἰς τὰς πρῶτας μεταβάσεις, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα
 τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἔλλοσι καὶ λατίνοις, ταῦτα δὲ πᾶν-
 τα βραχυτάτα σμυτέεδατο, διὰ τε τὸ τῶν λατίνων
 ἑλλοφῶνον, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας, συζῆν τοῖς οἰκειοῖς, καὶ μὴ
 δάσκαλοι εὐχερῶς τὰ ἡμέτερα μαυδάνειν, ἐπεὶ δὲ ἀπὸ φθ' σκια-
 γραφίας εἰς ἀληθῆ ζωγραφίαν ἀνήλθοι, διὰ ζώσης φωνῆς καὶ ἐπι-
 μελείας, καὶ τῆ φθ' γλώττης ευμουσία κατακλιθὲντες γλίχον-
 ται ἐπιμελῶς εἰδ' εἶναι τὸ βιβλ' ὅτι, δὲ ἡμῶν Διεξιῶν πάντα τὰ λε-
 γόμενα τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ νέων, καὶ πάντας τοὺς ποι-
 κτάς, καὶ τρίτον σμυτέειναι περὶ ὀνόματ' καὶ ῥήματ', ἐν ᾧ διε-
 ξοδικώτατα τεχνολογίαν τινὰ ποιήσομαι περὶ φθ' κλίσεως πᾶν-
 των τῶν ὀνομάτων, γενῶν τε καὶ καταλήξεων, καὶ χηματισμῶν
 τῶν πρῶτων, οὐ μόνον κατὰ πᾶν κοινῆ γλώττης, ἀλλὰ καὶ τὰς
 ἄλλας διαλέκτους, καὶ ποιητικῆν ῥησίν, ὁμοιοτρόπως καὶ περὶ τῶν
 ῥημάτων, οἷμαι δὲ τοῦτ' ἰσχυροφελέστατον τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἰς
 πρακτικῆν γραμματικῆν καὶ ποιητικῆν, πάμπολλα Διεσσαρμυλία
 περιέχειν. Δεῖ δὲ ὁμοῦ τοῖς μαθηταῖς, οὐ μόνον γραμματικῆς ἀγ-
 χῶν, ἀλλὰ καὶ ποιητικῆς καὶ μετρικῆς τέχνης, ἵ μ' ἀκριβῶς ἐπαίωσι,
 πολλὰ γὰρ περιέχει ἀξιώματα τῶν ποιητῶν εἰς βεβαίωσιν φθ'
 ἀληθείας, μηδεὶς δὲ δαυμαζέτω, μήτε Διασυζέτω, πρὶν ἂν τὸ βι-
 βλίον ἀναγῶ, οὔτε γὰρ Δόξῃ κενῇ, οὔτε χημάτων ἐλπίδι, οὔτε ἐπαί-
 νου τσοῦτον ἀνέλθοι πόνον, ἀλλ' ὠφελείας χάριν τῶν φιλοσό-
 φων, οὓς εἴτις Δωάμενος ὠφελῆν ἀποκοίη, φθονερόσ ἂν καὶ προσ-
 δότιος κριθῆν, τὸ τάλαντον ἀποκρύψασ, τί γὰρ ἂν κερδαῖνοι μῆν, ἄλ-
 λος μὴ κοινοῦτεσ ἂ μεμαθήκαμεν, ἢ πῶσ οὐ κακοὶ καὶ ὀλιγομα-
 θεῖσ κριθῆν μῆν, τὰ μετὰ πόνου ἐγκωμυλία κοινὰ μὴ ποιῆν ἐδελῆν
 λόγῳ ἢ γραφῇ, καὶ μέγιστα ἐν ᾧ παρόντι, ἐν ᾧ καὶ διδασκάλων, ὅτι
 βιβλίων ἔλλαψις διὰ πᾶν δυσυχίαν τῶν γήνους, εἴτις δ' ὄντισ λατι-
 νοῖς ἢ γραικοῖς ἐκ τῶν παρόντων γήνοιτο, τοῖς δευτοῖς μὴ περὶ ταῦτα
 κριταῖσ τούτου ἀσέμμι, ἐμοὶ δὲ ὡς Δεδόχται, οὕτως καὶ εἰρηται, ἀποφθ'

dendū, & continne legendum est, multoꝝ vtiliū, & necessa-
riorum actiuae grammaticae causa, post quam in speculati-
uam deduci opus est, quam continent quatuor libri do-
cti & difficilis Apolloniū, q̄ licet difficiles intellectu sint, ta-
men valde necessarii. Etiā liber de cōstructione octo partiū
ōronis Michaelis Sinceli Hierosolimitani, paru⁹, clarus, &
vtilis, & alii multi doctorum hominum, a quibus hauriens
doctus Theodorus optime, & elegantissime quartum suae
grammaticae composuit, breuem quidem, & Delio nato-
re indigentem, sed laudabilē scientibus, & perutilē, vmbra
antiquoꝝ continēt. Post actiua vtiq; in speculatiuam
deducendū est, & cōcinnitatē, & sonoritatē, & cōgruitatem
græcae elegātiæ degustādum est, quā nescio quo pacto heu
mala fortuna cum aliis bonis Græcoꝝ extinguens quasi in-
nō ens cōmutauit, sed nō sunt negligenda bona in infortu-
niis, nā bonū iuxta qui dicit, nō est, q̄n nō bonū, praesertiq;
cum docti rari sint ob infortuniū generis, quāto pauciores
tanto laudabiliores. LIBER Terti⁹ de noīe & verbo.

Sectio prima.

Quoniam autē nobis oratio de noīe, definiēdum est primū
ipsū, hinc diuidendū. Nomē igit̄ est pars orōnis causalis
significās substantiā cōmunē, & propriā subiectoꝝ corporū
q̄, & rerū. Hui⁹ autē aliqua qdē simplicia, & impassā, aliqua
autem contracta, & passā, ac simplicium aliqua parisyllaba
aliqua plurisyllaba, ac parisyllaborum quatuor sunt decli-
nationes, plurisyllaboꝝ vero vna, ideo & qnq; declinatiōes
sunt, quæ prima, secunda, tertia, quarta,
quinta vocantur, de quibus dicemus incipientes a prima.

De prima declinatione.

Prīa declinatio duas t̄minationes hēt ī as t̄m masculinorū
parisyllaboꝝ noīm, & in is masculinoꝝ & cōim vt hic Ael-
neas, papias, Chryses, persā. h̄ & hęc latro, h̄ & hęc volens
Sed cōia antiqui diuissim declinabant hic volēs, & hęc vo-
lens dicentes. Inuenies autem apud poetas nominatiuos
in as et in is nominum primæ declinationis similes
suis vocatiuis desinentes in a breuē more aeolico, et bæoti/
o, et thessalico, vt hybragora, p hybragoras, thyeſta, p thyeſt

διασέορ δ' ἢ καὶ συνεχῶς ἀναγνωσέορ, τῶν πολλῶν χάσιμων καὶ ἄνευ
 γκαίωρ φθι πρακτικῆς γραμματικῆς χάσιμ, μετ' ἢρ εἰς τὴν θεωρη-
 τικὴν ἀναχθῆναι χρεώμ, ἢρ περιέχει τὰ τέτταρα βιβλία τῶν σοφοῦ,
 καὶ Δυσκόλου Απολλωνίου, ἃ εἰ καὶ δυσνόητα τυγχάνει γέ οὐτα, ὁμως
 ἀναγκαῖοτάτα. ἔτι δ' περὶ σωτάξεωσ τῶν ὀκτῶ μερῶν τῶν λό-
 γου Μιχαήλου σύγκειλλου τῶν ἱεροσολυμίτου, μικρόμ, σαφέσ, καὶ ἰσ-
 φέλιμορ, καὶ ἄλλα πολλὰ λογίωμ ἀνδρῶν, ἃ φ' ὦν ἀρυσάμενοσ ὁ σοφ-
 φῶσ Θεόδωροσ, κάλλινα καὶ ἐλλογιμώτατα τὸ τέταστορ φθι ἕασι
 τοῦ γραμματικῆσ σωτάξε. Βραχὺ μβν, καὶ διελίου κολυμβητοῦ
 Δεόμοιορ, ἐπαινετορ δὲ τοῖσ εἰδῶσι, καὶ ἐπαφελέσ. τὰσ σκιασ τῶν
 παλαιῶν περιέχορ, μετὰ τὰ πρακτικὰ Δὴ, εἰσ τὰ θεωρητικὰ ἀνεσ-
 κτέορ. φθι τε εὐρυθμίασ, καὶ ἄρμονίασ, καὶ καταλληλότητ φθι
 ἐλληνικῆσ εὐγλωττίασ ἀπογνεσέορ, ἢρ οὐκ οἶδ' ὅπωσ φει' κακὴ τίσ
 χη σὺ τοῖσ ἄλλοισ ἀγαθοῖσ τῶν ἐλλήνων ἀποσβέσσα, χεδ' ὦρ εἰσ
 τὸ μὴ ὦρ μετέβαλερ, ἀλλ' οὐκ ἀποκιντέα τὰ καλὰ εἰ ταῖσ δυσπρα-
 γίαισ. τ' γὰρ καλὸρ κατὰ τὸν εἰπόντα, οὐκ ἐσθ' ὅτ' οὐκαλὸρ, ἀλλ' ὡσ τε
 καὶ τῶν εἰδῶτων ἀνανίωμ ὄντων διὰ τὴν δυσυχίαν τῶν γήουσ, ὅσοι δ'
 λίγοι, τοσούτορ ἐπαινετώτεροι. βιβλίομ τρίτορ περὶ ὀνόματοσ καὶ εἰ-
 ματ φθι

τμήμα πρῶτορ.

Ἐπειδ' ἢ δὲ ἡμῖν ὀλόγ φθι περὶ ὀνόματ φθι διορισέορ ἄρ εἰν πρῶτορ
 αὐτῶ, ἐπτα διαρετέορ. Ὀνομα τοῖνω οἶμι μέροσ λόγου πῆωτικὸμ
 σημεωτικὸμ ὄυσίασ κοινῆσ καὶ ἰδίασ τῶν ὑποκειμῶν σωμάτωρ
 τε καὶ πραγμάτωρ. τὸν του δὲ τὰ μβν, ἀπλᾶ καὶ ἀπαθῆ. τὰ Δὲ
 σωμνημλία καὶ ἐμπαθῆ καὶ τῶν ἀπλῶν, τὰ μβν, ἰσοσ Ἰλλασα, τὰ
 Δὲ, περιπρσ Ἰλλασα. καὶ τῶν μβν ἰσοσ Ἰλλασωμ, τέσσαρεσ εἰσι
 κλίσησ. τῶν δ' ἐ περιπρσ Ἰλλασωμ, μία. ταῦτά τοι καὶ ὦεντε κλίσησ
 εἰσίμ, ὦμ ἢ μβν, πρῶτη, ἢ Δὲ, δευτέρα, ἢ δὲ, τρίτη, ἢ δὲ, τετάρτη, ἢ δ'
 πέμπτη καλεῖται. περὶ ὦμ ἐροῦ μβν ἀρξέομενοι ἀπὸ φθι πρῶτησ.

Περὶ φθι πρῶτησ κλίσεωσ.

Ἡ πρῶτη κλίσισ, δ' νο καταλίσεσ ἔχει. εἰσ ασ μόνομ ἀρσενικῶν ἰσοσ
 συλλασωμ ὀνομάτωρ, καὶ εἰσ ησ ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν, διορ ὁ ἀνείασ,
 ὁ πατίασ, ὁ χρισίασ, ὁ πέροσ, ὁ καὶ ἢ λησῆσ, ὁ καὶ ἢ ἐδελονησ, τὰ
 Δὲ κοινὰ, οἱ παλαιοὶ Δὴ κληῖωσ ἐκλινορ, ὁ ἐδελονησ, καὶ ἢ ἐδελονησ
 τῆσ λέγοντεσ. Εὐρῆσ Δὲ παρὰ ποιηταῖσ ὀνομάσικασ τῶν εἰσ
 ασ καὶ εἰσ ησ ὀνομάτωρ φθι πρῶτησ κλίσεωσ ὁμοίασ ταῖσ αὐτῶν
 κλητικῶσ, ληγονσασ εἰσ α βραχὺ, ἐθ' αἰολικῶ, καὶ βοιωτικῶ
 καὶ δέσασικῶ, οἰορ ὑβραγῶρα, ἀντὶ ὑβραγῶρασ, θυεσα ἀντὶ θυεσ

Res nubicoga pro nubicōgrega. cōsiliarius pro consiliarius
reionans pro reionans. eques pro eques.

De i as parisyllabis nōibus primæ declinatiōis.

Aeneas cuius partis orationis est: nōis. cuius generis: masculini. cuius spēs: deriuatiuæ. Vnde deriuat a laudo aeneas & abundantia iota, aeneas. Cuius figuræ: simplicis. Cuius numeri: singularis. Cuius casus nōiatiui. qui rectus & rectus dicitur. grūs aut patriusq; & possessiuus. dtūs autem missiuus, & gratificatiuus. vtūs aut appellatiuus. Illud o: paruū. nā articulus nōiatiui, & vocatiui singulares masculini, & neutri generis per o paruum scribunt. Supra o: aspiratione. oīs ē articulus ppositiuus purus aspiratur tm. Subiunctiuus aut aspirat, & tonū suscipit. Illud æ: diphthōgum. laudo. laus. aeneas. grauis diphthōga. vnio. vnitas. annus. tenuia. Supra æ: tenuis. nā æ diphthōgus in multisyllabis dictionibus attenuatur. vt ai ax aeneas. laus. lamētor. verbero. iuuenis. nisi m inferatur, tūc em aspiratur. vt sanguis. varius. sepes. præter sciens pro sciens. notatum est. teneo pro teneo. & uolo pro volo. & propono aspirata. Illud ni: diphthōgū. aeneas ei & supabū dātia i. aeneas. Supra ni: acutus. lōga em añ lōgam penacuitur. Illud as: lōgum. Nam in as masculina nomina grauisona, vel parisyllaba, vel plurisyllaba, & in as participia longum as habent, vt aeneas. ai ax. qui fecit, qui scripsit excipitur magnus cum adiectiuū est, & lapis quādo appellatiuū. cum aut hæc propria sunt. longum as habēt. raro autē inuenies as breue apud poetas more dorico, sequēte vocali. & apud hesio. i theo. cū ligasset i desinētibus viculis pmetheavaricōsultū, & apud Alcmānē vt scriptū est hasta at dolata insaniuit ai ax. sanguineq; manēs. De in as acutisonis. In as aut acutisona. siue scēia, siue cōmunia, & in as neutra, correptū as habēt. vt trinitas. h & hæc arcas. h & hæc exul. hæc caro. hoc cornu. hoc lorū. & statua, & si acuitur, tm masculina existētia producūt as, et quæcūq; a miscēdo helicras nullum. Iones autem a i ita vertūt hermees pro hermeas. et augees pro augeas dicētes. De cōmuni singulari gto. Genitiuus cōis huius aeneas. Nam in as purum simplicia sup

ἑνὸς ἡφεληγερέτα, ἀντὶ ἡφεληγερέτος, μπιτέτα, ἀντὶ μπιτέτος.
ἡχέτα, ἀντὶ ἡχέτος, ἰππότα, ἀντὶ ἰππότος.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλαβῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.
Ὁ ἀνείας ποίου μέρους λόγου ὄζειν, ὀνοματῶ. ποίου γλίσου, ἀρσενί-
κοῦ, ποίου εἴδους, παραγωγῶν, πόδεμ παραγάγεται, ἀπό τοῦ ἀνῶν, ἀνεί-
ας καὶ πλεονασμῶν τῶν, ἀνείας. Ποίου γήματῶ, ἀπλοῦ, ποίου ἀρῆ-
μοῦ, ἐνικῶν, ποίος πῆσσεως, ὀνομαστικῆς, ἢ τισ ὀρῆν καὶ ἐυθεία καλεῖ-
ται, ἢ δὲ γλῆκῆ, πατρικὴ τε κρηνητικῆ, ἢ δὲ δοτικῆ, ἐπισαλτικῆ, ὁ-
χαριστικῆ, ἢ δὲ κλητικῆ, προσαγορευτικῆ, ὅς, μικρόν, τὰ γῆ ἀρῆρα φῶ-
ἰ, ὀνομαστικῆς κρηνητικῆς αὐτιατικῆς τῶν ἐνικῶν ἀρσενικοῦ κρηνητικῆς οὐδέτερου γλίσου.
Διὰ τοῦ μικροῦ γράφονται. ἐπὶ τῶν, δασείων, πᾶν γῆ ἀρῆρα φῶ-
προτακτικῶν καὶ ἀρῶν, δασαίεται μόνον, ὑποτακτικῶν δὲ, δασαίε-
κρηνητικῶν ἐπιδέχεται. τὸ αἰ, δὲ φθόγγον, ἀνῶν, ἀίνου, ἀνείας, ἀίνου, δὲ
φθόγγον, ἐνῶ, ἐνωσις, ἐνος, φιλά, ἐπὶ τῶν, φιλή, ἢ γῆραι δὲ φθόγγον
γῆ τῶν ταῖς πολυσυλλαβῶν λέξεσι, φιλοῦται, διορ, αἴας, ἀνείας.
αἰνῶ, ἀιζῶ ἀιαιζῶ, ἀιζῶς, εἰ μὴ τὸ μὲ πᾶν γοίτο. τότε γῆ δασαίε-
ται, διορ αἴμα ἀιμύλῶ ἀιμασία, πλὴν τῶν αἴμων, ὁ ἐπισημῶν.
σσημειῶται αἰρῶ τὸ κρηνητικῶν, κρηνητικῶν ὅς βουλομαι καὶ προσ-
κρίνω δασυνόμωνα, τὸ νε, δὲ φθόγγον, ἀνείας γῆ, κρηνητικῶν πλεονασμῶν
τῶν, ἀνείας. ἐπὶ τῶν, δέξῃ, μακρὰ γῆ πρὸ μακρῶν παραθεῖται.
τὸ ας, μακρόν, τὰ γῆ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα βαρύνονται,
εἴτε ἰσοσυλλαβᾶ, εἴτε περιπλοσυλλαβᾶ, κρηνητικῶν εἰς ας μετοχαί, ἐκ-
τεταμύλιον ὅς ας ἔχουσι, διορ ὁ ἀνείας, ὁ αἴας, ὁ ποιήσας, ὁ γράψας
ἐξαιρέται ὅς μέγας ὅτε ἐπίθετον εἶν, καὶ ὅς λάας ὅτε προσγορι-
κόμ, ὅτε δὲ ταῦτα κύρια εἰσὶν, ἐκτεταμύλιον τὸ ας ἔχουσι, ἀνείας
δὲ ἐυρήσας τὸ ας βραχὺ παρὰ ποικιλίαν εἶθι δωρικῶν, ἐπομύλιον φω-
νήεντῶ, κρηνητικῶν παρὰ ἡσιόδῳ ἐν δεογονίᾳ. Δῆσας ἀλκιοπέδῃσι, προ-
μυθῆα ποικιλόβουλον, κρηνητικῶν παρὰ ἀλκμαῶν ὡς γέγραπῆαι. Δουρὶ ὅς ἔξω
μὲ μνημεῖα αἴμα τε μίμων. Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων.
τὰ δὲ εἰς ας ὀξυτόνα, εἴτε διηλικῆ, εἴτε κοινὰ, καὶ τὰ εἰς ας οὐδέτερα,
σσημειῶται μύλιον ὅς ας ἔχουσι, διορ ἢ τριῶν, ὁ κρηνητικῶν ἢ ἀρκῶν, ὁ καὶ ἡ φυγῆς.
ὅς κρηῶν, τὸ κρηῶν, ὁ δὲ ἰ, μῶν καὶ ἀνδρῶν, εἰ καὶ ὀξυτόνα, ὁ μῶν ἀρ-
σενικῶν ὄντα, ἐκτείνουσι, τὸ ας, κρηνητικῶν ἀπὸ τοῦ κρηνητικῶν, ἐκ κρηῶν μελι-
κρηῶν, οἱ ἴωνες δὲ, ὅς ας εἰς κρηνητικῶν, ἐρμείων ἀντὶ ἐρμείας, καὶ ἀν-
γείων ἀντὶ ἀγγελίας λέγοντες. Περὶ τῶν κοινῶν ἐνικῶν γλῆκῆς.

Ἡ γλῆκῆ κοινῶν, τῶν ἀνείων, τὰ γῆ εἰς ας καὶ ἀρῶν ἀπλοῦ, ὑπερ-

bisyllaba grauissona in u faciunt genitiuum. ut æneas æ/
neæ. limaca limacæ. sed de his in prima termi
natione diligentius dicemus. Et æneæ dorice. Dores enim
in as desinentiū genitiuos in a longū faciunt, vt æneæ. pro
æneæ. limacæ pro limacæ. Bœoti autem, et æoles, æneæ
dicunt a longum seruantes, et Iones impasse æneæ Illud
a in e, et o ī o magnū vertētes, et æneæ passe, sicut mercurii
p mercurii. Illud tu: longū. diphthongi ei omnes natura lō
gæ sunt. apud poetas autem ois diphthong⁹ similiē et ita et
o magnū in fine sequente vocali cōis est. Supra tu: circum
flex⁹. Omnis enī gūs et datiu⁹ ois articuli circumflectitur.
ntūs autē et accusatiuus acuitur. De datiuo singulari.

Datiuus singulari æneæ cōmuniē a nominatiuo abiectiōe
s, vñ et a longū habet, h æneas, huic æneæ et Ionice æneæ.
Illud to: magnum. Articuli enī datiuī singularis et gū plu
ralis in masculino et neutro genere per o magnum scri
buntur. Sub to: iota. Omni ei articulo datiuī singulari sub
scribit iota, quod apud veteres adscribebat. quēadmodū et
omni diphthono abusiue. Sub a: iota. omni enim datiuo in
a et ī ita et o desinēti subscribit iota nō platū. vt huic æneæ
huic musæ. huic fmōi. æoles āt et bœoti nō subscribebant.
quod seruant poætæ in passis transformationem
datiuīs, vt Anthimachus. patricæ nigricomo Neptuno pas
rens. nigricomo p nigricomo ppter versum dixit. vt dacty
lum faceret. De accusatiuo singulari.

Accusatiuus: hūc ænenam cōmuniter. a ntō mutatione s in
n. vnde et an longū hēt. hic æneas hunc æneam et Ionice æ/
neam. vt mercurium p mercurium, et æneam similiter vt as
myntā apud Herodotū p amyntā. De vtō singulari.

Vocatiuus o ænea communiter. in as enim parisyllaba a
nominatiuo abiectiōe s. faciunt vocatiuum. vnde & a lon
gum est. hic æneas o ænea. Pindarus tñ propter cōcursum
vocaliū o indefesse pugna aiax dixit pro o indefesse pugna
vt effugeret dissonantiam. ois autē vocatiuus par tēp⁹ habet
proprio natiatio vel minus. nunq̄ autem maius, & o ænea
attice. Nā atticī eisdem habent nominatiuos & vocatiuos

Δυσὺλλαβα βαρύτονα, εἰς οὐ ποιοῦσι πλὴν γενικῶν, οἷορ' ἀνείας, αἰ
 νείου, κοχλίας, κοχλίου, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τῶν, ἐν τῇ πρώτῃ κατα
 λήξει ἀκριβέστερον ἐροῦμεν. Καὶ ἀνεία δ'ωρικῶς, οἷ γούρ Δωρικῶς,
 τὰς εἰς αὐτὴν ληγόντων γενικῶς εἰς αὐτὴν μακροῦ ποιοῦσι, διορ' ἀνείας, ἀντὶ
 ἀνείου, κοχλίας, ἀντὶ κοχλίου. Οἱ δ' ἐβοιωτοὶ καὶ αἰολεῖς, ἀνεία
 λέγουσι, τὸ αὐτὸ μακροῦ φυλάττοντες, καὶ οἱ Ἴωνες ἀπαρῶς, ἀνείας, ὅ
 εἰς ε, καὶ ὅ εἰς ω τρέποντες, καὶ ἀνείω ἐμπῶς, ὡς περ' ἐρμείας,
 ἀντὶ τῶ ἐρμείω. τὸ του, μακροῦ. αἱ δὲ φθόγγοι γούρ πᾶσαι φνσφ
 μακροὶ εἰσι, παρὰ ποικταῖς δὲ, πᾶσα δὲ φθόγγος, ὁμοίως ὅ τῃ καὶ
 ὅ ω μέγα ἐπὶ τέλους ἐπορῶν φωνήεντος, κοινὴ ὄζει, ὅ τῶ, πε
 ρισπωμῶν, πᾶσα γὰρ γενικὴ ὁδοτικὴ πᾶντος ἄρθρου, περιπαταί, ὄνο
 μασικὴ ἢ καὶ αἰτιατικὴ, ὄξῳ τῇ. Περὶ φθόδοτικῆς ἐνικῆς.

Ἡ ὁδοτικὴ ἐνικὴ, ὄξῳ ἀνείας κοινῶς, ἀπὸ φθόδομασικῆς, ἐκβολῇ τῶ
 ὄξῳ καὶ τὸ αὐτὸ μακροῦ ἔχῃ, ὄ ἀνείας, ὄ ἀνείας, καὶ ἰωνικῶς ἀνείμ.
 τὸ τῶ, μέγα, τὰ γούρ ἄρθρα φθόδοτικῆς ἐνικῆς, καὶ γενικῆς πληθυν
 τικῆς, ἐν ἄρσενικῶ καὶ οὐδετέρῳ γῆσι διὰ τῶ μεγάλου γράφον
 ται. ὑπὸ τῶ τῶ, ὡς ἀντὶ γούρ ἄρθρα ὁδοτικῆς ἐνικῆς ὑπογρά
 φεται, ὅπερ παρὰ τοῖς παλαιοῖς προεγράφετο ὡς περ' καὶ πᾶ
 ση διφθόγγῳ καταχρηστικῇ. ὑπὸ τῶ α, ἰ, πᾶση γὰρ ὁδοτικῇ εἰς α
 καὶ εἰς η ὁδοτικῇ ληγόνση, ὑπογράφεται ἰ ἀνεκφώνητος, διορ' ἀνείας,
 τῇ μούση, ὄ λόγῳ. Οἱ αἰολεῖς δὲ καὶ βοιωτοὶ, οὐχ ὑπέγραφοι, ὅπερ
 φησὶ τῶσι, οἱ ποικταῖ ἐν ταῖς πεπονηθείαις μεταπλασμοῦ ὁδο
 τικῆς, ὡς ἀντὶ μαχῶ. Πατρί τε κυανοχαίτα ποσαδάωνι πεπονηθῶς,
 κυανοχαίτα, ἀντὶ κυανοχαίτη, διὰ ὅ μέτρον ἔλεξεν ἰνα δάκτυλον
 ποιήσῃται. Περὶ φθόδοτικῆς ἐνικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ, τὸν ἀνεία κοινῶς, ἀπὸ φθόδομασικῆς τροπῇ τῶ σ εἰς
 μ, ὄξῳ καὶ τὸ αὐτὸ μακροῦ ἔχῃ, ὄ ἀνείας, τὸν ἀνεία καὶ ἰωνικῶς ἀνείμ
 ὡς περ' ἐρμείμ ἀντὶ ἐρμεία, καὶ ἀνεία ὁμοίως, ὡς περ' ὄμῳ τῶ
 παρ' ἠροδοτῶ, ἀντὶ ὄμῳ τῶ. Περὶ φθόδοτικῆς ἐνικῆς.

Ἡ κλητικὴ, ὄ ἀνεία κοινῶς, τὰ γούρ εἰς αὐτὴν ἰσοσυλλαβα, ἀπὸ φθό
 δομασικῆς ἐκβολῇ τῶ σ ποιοῦσι πλὴν κλητικῶν, ὄξῳ καὶ ὅ τῶ μα
 κροῦ ὄξῳ, ὄ ἀνείας, ὄ ἀνείας, πῆν ἀροσ μῶνται, διὰ πλὴν ἐπαλληλίαν
 πῆν φωνήεντων, ἀκαματοχάσμαν αἶψα ἔλεξεν, ἀκαματοχάσμα, ἰ μ
 ἐκφνγῆ πλὴν κακοφωνία. Πᾶσα δὲ κλητικὴ τὸν ἰσοσχεῖον ἔχῃ τῇ
 ἰδίᾳ ὄνομασικῇ, ἢ ἐλάττονα, ὄξῳ ἔποτε δὲ μείζονα. καὶ ὄ ἀνείας
 ἐπὶ κῶς, οἱ γούρ ἄπῃκοι, τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὄνομασικῶς καὶ κλητικῶς.

Illud o: magnum. Nā o vocatiui semper per o magnū scribitur, et attenuatur, et circumflectitur.

De nominatiuo et vocatiuo duali.

Nominatiuus et accusatiuus dualis, et vocatiu⁹: a singulari datiuo. ideo et a longum seruant, huic æneæ, æneæ o æneæ. differt aut̄ notatiuus a datiuo, quia illius quidem to circumflectitur, et subscriptum habet iota, similiter et a, huius autem non. De genitiuo et datiuo.

Genitiuus et datiuus dualis: a nominatiuo duali appositioe iota et eī hi æneæ, horū eneæ, vocat̄ aut̄ nominatiu⁹ et accusatiuus, et genitiuus, et datiuus, quia cognitionem inter se huiusmodi casus habent, quare et transmutati potentiam suam accipiunt. vt hi æneæ pro hi æneæ, et hos æneas, horum ænearum pro ænearum, et his æneis. Dualis aut̄ nt̄s in omni declinatione similis est suo nominatiuo.

De notatiuo et vocatiuo plurali.

Nominatiuus pluralis, et vocatiuus: a nominatiuo duali appositioe iota, hi æneæ, hi æneæ, o æneæ, supra illud ni: circumflexus. omnis n. natura longa ante breuem posita circumflectitur. Illud ae: breue. nā æ et o: diphthong⁹ in fine harum, et similiū inuētæ dictionū pro breuibus existimatur, vt æneæ, musæ, sermōes, homeri, factus sum, factus es, fact⁹ est, facti sunt, verberor, verberatur, si verberer, verberetur verberentur, verberari, verberasse, facere, fac, præter optatiua, vt verberaret, verberasset, et contractos dt̄s, vt lat̄ōæ, verecundiæ, et aduerbia, vt domi, papæ, heu, humi, excipiuntur olim et quæ ab eo iamdiu, iam pridem.

De genitiuo plurali.

Genitiuus horū ænearū cōiter. oīs enī genitiuus pluralis omnis gn̄is ī on definit, vt horū æneæ, harū musæ, horū graudū, idcirco et medius appellatur, et ab eo aduerbia medietatis, vt bene a bonorum, et sapienter a sapientū. æoles autē apponunt a longū æneæ, pro æneæ, et nymphæ, p nympharum dicentes, sed Dōres circumflexos genitiuos per an longum pferūt, vt ænearum pro ænearum, et musarum p musarum, Supra on: circumflexus, omnis enim gt̄s plu

ralis nominatiui desinentis in *αι* circūflectitur, vt *αἰνῶν* *αἰνῶν* & *αἰνῶν* *αἰνῶν*. *χρυσῶν* *χρυσῶν*, præter *ἀπρίων* & *ἀπρίων* & *ἀπρίων* *ἀπρίων*. Etiam si fœminin⁹ soligena sit similiẽ circūflectitur, vt *μουσῶν* *μουσῶν*, linguæ *linguarum*, præter a *φυῶν* *αἰνῶν*. Si. n. trigeneris siluonatur g^o suo masculino vt sancti *σκότων*, *σέων*, *σέων*, *σέων*. Si vero gr⁹us fœm⁹ differet a masculino genitiuo secundum vocem, circūflectit, vt *ταχέων* *ταχέων*, *ταχέων* *ταχέων*, *ταχέων* *ταχέων*, *ταχέων* *ταχέων*, *ταχέων* *ταχέων*.

De datiuo plurali.

Datiuus pluralis! a nominatiuo plurali appositione s. vt hi *αἰνῶν*, *αἰνῶν*, & per affirmationem *αἰνῶν*, fit autem hæc apud poetas & rhetores ionicis in desinentibus in *αισ* & in *οισ* datiuus, vt *αἰνῶν* pro *αἰνῶν* / *αἰνῶν* pro *αἰνῶν*.

De actō plurali
Accusatiuus pluralis! a nominatiuo plurali mutatione i in s. hi *αἰνῶν* hos *αἰνῶν*. Illud as! longum. Nā parisyllaborum accusatiuorum as producit, vt *αἰνῶν*, *αἰνῶν*, *αἰνῶν*, plurisyllaborum autem corripitur, vt *αἰνῶν*, *αἰνῶν*. *Δοῦν* res vero sequente vocali corripunt as parisyllaborum accusatiuorum. huius testis Theocritus in prima specicula omnia permutata fient, & *αἰνῶν* *αἰνῶν* ferat. nam *αἰνῶν* breuis est, vt quintus dactylus fiat. Vocatiuus autem pluralis in omni declinatione similis est suo ntō, h. *αἰνῶν* hui⁹ *αἰνῶν* / *αἰνῶν* cōmuniter, & *αἰνῶν* *αἰνῶν*, & *αἰνῶν* *αἰνῶν*, & *αἰνῶν* *αἰνῶν* ionicè, hui⁹ *αἰνῶν* cōit, & *αἰνῶν* *αἰνῶν* ionicè, & *αἰνῶν*. Vtūs! o *αἰνῶν* cōmuniter, & o *αἰνῶν* *αἰνῶν*. hi *αἰνῶν* *αἰνῶν*, o *αἰνῶν* hi *αἰνῶν* *αἰνῶν* cōmuniter, & *αἰνῶν* *αἰνῶν* *αἰνῶν*, & *αἰνῶν* *αἰνῶν* *αἰνῶν* *αἰνῶν*, hi *αἰνῶν*, & *αἰνῶν* / *αἰνῶν*, hos *αἰνῶν*, o *αἰνῶν*.

De in is parisyllabog⁹ noīm primæ declinatiōis.
Chryses vnde deducitur! ab auro, aurum vero! a libero. Illud chry! tenue, nā libero, annūtio libero, traho, phibeo sacrifico, lachrymo, finio, ploro, p y tēue scribūt, sed voluo, puluero, irascor, comedo, p i. Illud chry, lōgū an breue! lōgū nā sacrifico, libero, soluo, lachrymo, ploro in præfenti longum & breue y habent, in futuro autem! lōgū, supra chry!

Διωτική ὀνομαστικὴς λιγούσης εἰς αἰ, περιωσᾶται, διορ ἀινεῖαι, ἀιν
 κῶν, χῆσαι, χῆσῶν, πλὴν τῶ χλοῦναι, χλοῦνῶν, καὶ χῆσαι, χῆσ
 σῶν, καὶ ἐτήσαι, ἐτήσιῶν, ἔτι εἰ μὲν δηλικὴ μονογενὴς εἶη, ὁμοίως
 περιωσᾶται, διορ μουσαι, μῶσῶν, γλώσσαι, γλωσσῶν, χωρὶς τῶ ἀφύ
 αι, ἀφύῶν. Ἐὶ δὲ τριγενὴς, ὁμοιωθεῖ τῇ γενικῇ τῶ ἰδίου ἀρσενικῶν.
 διορ ἀγιοι, ἀγιῶν, ἀγρια, ἀγριῶν, δίκαιοι, δικάϊων, εἰ ἢ ἡ γενικὴ θηλικὴ
 Διοισφῶν ἀρσενικῆς γενικῆς ἢ τῶ φωνῆν, περιωσᾶται, διορ ταχῆς
 ταχῶν, ταχῆαι, ταχῶν, μέλανες, μελαινῶν, μέλαινοι, μελαινῶν,

Περὶ φῶν δῶτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δῶτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ φῶν ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθῆ
 σα τῶ σ, διορ δι ἀινεῖαι, τοῖσ ἀινεῖαισ. καὶ κατὰ προσηματισμῶν,
 ἀινεῖαισι, γίνεται Δὲ οὗτ' παρὰ ποικταῖς καὶ ῥήτοσι μῖνονκοῖσ
 φῶν ταῖς λιγῶσιν εἰς αἰς ἢ εἰς οἰσ δὲ οὐκαῖς, διορ ἀινεῖαισι μῖν, ἀντὶ ἀινεῖ
 αις λόγοισι μῖν, ἀντὶ λόγοις.

Περὶ τῶν ἀιτιατικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ ἀιτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ φῶν ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῆ
 τῶι εἰσ σ, δι ἀινεῖαι, τοῖσ ἀινεῖαισ, ῥ' ασ; μακρόν τῶν γ' ἰσοσυλλάθ
 ῶν ἀιτιατικῶν τὸ ασ ἐκτείνεται, διορ ἀινεῖαισ, πῆρσασ, μῶνσασ,
 τῶν δὲ περιησσυλλάθων, συσέλλεται, διορ αἰαντας, δῶντας, οἱ Δω
 ρῆσ δὲ ἐπομῶν φωνῆεντ' σ, συσέλλουσι τὸ ασ πῆρ ἰσοσυλλάθων
 ἀιτιατικῶν, τὸν τῶ μῶρστος θεόκρητ' φῶν ἔφ' πρῶτῳ εἰδιλλῶ,
 πάντα δ' ἐνάλλα γῆροῖτο, καὶ ἄ πίτυσ ὄχνας ἐνείκαι, τ' γ' ἄχνας βρα
 χύ ὄξιν, ἵνα ὁ πῆ μπῆ σ, δάκτυλος γῆροῖτο, ἢ δὲ κλητικὴ πληθυν
 κῆ; φῶν πῶσῃ κλίσει ὁμοία ὄξι τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ. Ὁ ἀινεῖαισ, τῶ ἀιν
 ρεῖον κοινῶσ, καὶ ἀινεῖαισ δῶρικῶσ, καὶ ἀινεῖαισ αἰολικῶσ, καὶ ἀινεῖαισ
 ἰωνικῶσ, φῶν ἀινεῖαισ κοινῶσ, καὶ ἀινεῖαισ ἰωνικῶσ, πῆρ ἀινεῖαισ κοινῶσ, καὶ
 ἀινεῖαισ ἰωνικῶσ, καὶ ἀινεῖαισ. Ἡ κλητικὴ φῶν ἀινεῖαισ κοινῶσ, καὶ φῶν ἀινεῖ
 αισ ἀιτικῶσ, τῶ ἀινεῖαισ, τῶι ἀινεῖαισ, φῶ ἀινεῖαισ, οἱ ἀινεῖαισ, πῆρ ἀινεῖαισ,
 κοινῶσ, καὶ ἀινεῖαισ αἰολικῶσ, καὶ ἀινεῖαισ δῶρικῶσ, τοῖσ ἀινεῖαισ, φῶ
 ἀινεῖαισ, τοῖσ ἀινεῖαισ, φῶ ἀινεῖαισ.

Περὶ τῶν εἰς ἰσοσυλλάθων ὀνοματῶν τῶν πρῶτης κλίσεως,

Ὁ ῥησις πῶδε μὲν παράγεται, ἀπὸ τῶ χῆσῶσ, τὸ δὲ χῆσῶσ, ἀπὸ τῶ
 ῥνομα. ῥ χῆσῶσ, φῶν, ῥ χῆσῶσ, μῆνῶσ, ἔρῶσ, ἐλκῶσ, κωλῶσ,
 δῶσ, δακρυῶσ, ἀινῶσ, κωκῶσ, δῶσ τῶ ψιλῶ γράφονται, ῥ δὲ κωλῶσ,
 κωνῶσ, μῆνῶσ, ἐσθῶσ, δῶσ τῶν ἰ. τὸ χῆσῶσ μῆνῶσ, βραχῶσ, μακρόν,
 τὸ γὰρ δῶσ, ῥνομα, λῶσ, δακρυῶσ, κωκῶσ, φῶ μῆν ἔφ' ἐνεσῶτι, μα
 κρόν καὶ βραχῶσ τῶ ἔχουσι μῖν, φῶ δὲ φῶν μέλλοντι, μακρόν, ἐπὶ φῶν χῆσῶσ,

acutus. longa. n. ante longam penacuiur. Illud sis: sita. Nam
in is nomina in u et in tos et us facientia genitiuum,
per ita scribuntur. sed in dos et in os facientia, per iota.
Dores aut ita in a longum mutates, chryses pro chryses di/
cunt, sicut, apud Pindarum, hellanodica, et amphitritonida
pro hellanodice, et amphitritonide

De datiuo singulari

Genitiuus huius chryse cōit. nā in is grauisona spondatca
in u faciunt genitiuum. vt chryses chryse. persa persæ
et dorice chryse, vt pelidæ pro pelidæ, et bæotice
et æolice chryse, et ionice chryse. De datiuo.

Datiuus: a nominatiuo cōit abiectione s. hic chryses, huic
chryse. et dorice chryse a lōga ente. Illud aut apud antima/
chum patrici nigricomo neptuno parens. notatū est secun/
dum trāffigurationē a nigricomo factū est pp metru. vñ et
a breue est. De accusatiuo.

Accusatiuus: similiter a ntō mutatione s in n cōmuniē. hic
chryses, huic chrysen. et dorice chrysam. vt apud pindarū he/
rum pro herum. et ionice chrysen. vt apud herodotum
Xerxem pro xerxē. Vocatiuus: o chryse cōit. Nā in is pari/
syllaba i ita faciūt vt m. hic chryses o chryse, et o chryse atti/
ce, notatū ē lasciuius h^o lasciui o lasciue, & pyræchmes, pyræ/
chinæ o pyræchine. & Illd beate o spēsiade apd Aristopha/
nem lusum est. & o heraclide. Sed in tis definentia parisylla/
ba in a breuem faciunt vocatiuum, vt hic poeta huius poe/
tæ o poeta. hic architenēs h^o tenēt o architenēs. h^o ppheta h^o
pphetæ o ppheta. h^o latro huius latronis o latro. notatū est
hic æeta huius æetæ o æeta. hic callipeta huius callipetæ
o callipeta. hic ænareta h^o ænaretæ o ænareta. h^o philotherfi/
ta huius philotherfitæ o philoterfita. sicut apud poetam o
philotherfita conuitiator. cuius simplex per a dixit, vt
Thersita vililoque. Item in is gentilia in a faciunt
vocatiuū, vt hic scytha o scytha. h^o cappadoca o cappadoca
hic persa o persa. & o persa raro. qñ aut proprium est in ita
facit vocatiuum. vnde sæpe & Hesiodus o persa dixit.
Item composita a mensuro & vendo & tero in a faciunt

Ἐξ ἑαυτῶν, μακρὰ γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ ὄνομα, ἢ τὰ γὰρ εἰς
ἢ ὄνοματα, εἰς οὐ καὶ εἰς τὸ καὶ οὐ ποιούτα πλὴν γενικῆς.
Διὰ τὴν ἠχοφύλαξιν, τὰ δὲ εἰς δὲ καὶ εἰς οὐ ποιούτα, διὰ τὴν
ὄνομα, ὡς περὶ παρὰ πινδάρου, ἑλληνοδίκας, καὶ ἀμφιτρυωνίδας.
ἄντι ἑλληνοδίκης, καὶ ἀμφιτρυωνίδης.

Περὶ φημι γενικῆς ἐνικῆς.

Ἡ γενικῆς τῆς χρίσεως κοινῶς, τὰ γὰρ εἰς ἢ βαρύντονα ἀποδιδόσκει, εἰς οὐ
ποιούσι πλὴν γυνικῶν, οἷον χρίσεως χρίσεως, πέρσος πέρσος, καὶ δασικῶς
χρίσεως, ὡς περὶ πηλείδης ἄντι πηλείδου, καὶ βοιωτικῶς καὶ αἰολικῶς,
χρίσεως, καὶ ἰωνικῶς χρίσεως.

Περὶ φημι δασικῆς.

Ἡ δασικῆς, ἀπὸ φημι ὀνομαστικῆς κοινῶς, ἐκβολὴ τῆς σ. ὁ χρίσεως, ἔσθ
χρίσεως, καὶ δασικῶς χρίσεως, τὰ μακροῦ ὄντι. ἢ δὲ παρὰ ἀντιμαχῶν
σέσημα, μωμλίον, πατρί τε κωανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποίτωσ κατὰ
μεταπλασμῶν ἀπὸ τῆς κωανοχαίτη γέγονε διὰ τὴν μέτρον, ὅθεν καὶ
τὸ α βραχὺ ὄσθ.

Περὶ φημι αἰτιατικῆς.

Ἡ αἰτιατικῆς, ὁμοίως ἀπὸ φημι ὀνομαστικῆς, τροπὴ τῆς σ εἰς μ κοινῶς. ὁ
χρίσεως, τὸν χρίσεως, καὶ δασικῶς χρίσεως, ὡς περὶ παρὰ πινδάρου διωπῶ
ταρ, ἄντι δασικῶς, καὶ ἰωνικῶς χρίσεως, ὡς περὶ παρὰ Ἡρόδοτου ἔξέξια,
ἄντι ἔξέξια. Ἡ κλητικῆς, ὡς χρίσεως κοινῶς, τὰ γὰρ εἰς ἢ ἴσος ἢ ἄλλω,
εἰς ἢ ποιούσι πλὴν κλητικῶν, ὁ χρίσεως, ὡς χρίσεως, καὶ ὡς χρίσεως ὅτι
ἢ σέσημα, σέσημα, ὁ λάγνης, τῶ λάγνου, ὡς λάγνα, καὶ πυραῖχμος.
πυραῖχμου, ὡς πυραῖχμα, καὶ ὡς μάκας ὡς ἔξέξια, ὡς ἄριστοφάνη
πέπαικται, καὶ Ἡρόδοτος. τὰ δὲ εἰς τῆς λήγοντα ἴσος ἢ ἄλλω
εἰς ἢ α βραχὺ ποιούσι πλὴν κλητικῶν, οἷον ὁ ποικητός, τῶ ποικητός,
ὡς ποικητός, ὁ τοξότης, τῶ τοξότου, ὡς τοξότα, ὁ προφήτης, τῶ προ
φήτου, ὡς προφήτης, ὁ λησής, τῶ λησούς, ὡς λησά, σέσημα, ὡς
αἰήτης, τῶ αἰήτης, ὡς αἰήτης, ὁ καλλιπέτης, τῶ καλλιπέτου, ὡς
καλλιπέτης, ὁ ἀναρέτης, τῶ ἀναρέτου, ὡς ἀναρέτης, ὁ φιλοδερσότης,
τῶ φιλοδερσότητος, ὡς φιλοδερσότητος, ὡς παρὰ τῶ ποικητός, ὡς φιλο
δερσότης, φιλοκέρτο με, ὅν τὸ ἀπλοῦν διὰ τὸν ἄ ἔλεξεν, οἷον
δερσότης ἀκριτόμωδε. Ἐπι τὰ εἰς ἢ ἐδικῆς, εἰς ἢ α ποιούσι πλὴν
κλητικῶν, οἷον ὁ σκυδής, ὡς σκυδῆς, ὁ καππαδόνης, ὡς καππαδόνας
ὁ πέρσος, ὡς πέρσα, καὶ ὡς πέρση ἀπαιῶς, ὅτε διὰ κνέριον εἶναι, εἰς ἢ
ποιεῖ πλὴν κλητικῶν, ὅθεν πολλὰ καὶ ἰσὸς ὄσθ. ὡς πέρση εἶρηκεν.
Ἐπι τὰ σῶντα ἀπὸ τῆς μετρῶς καὶ πωλῶς καὶ τριῶς, εἰς ἢ α ποιούσι

Vocatiuum vt metior. geometer, o geometra. v̄do biblio/
 pola o bibliopola. tero vt p̄dotriba o p̄dotriba.
 insuper in pis poetica. vt impudens o impudens. Vnde et
 poeta honorem acgr̄tes menelao, tibiq̄ impudēs. inimic⁹
 o inimice. vnde et Sophocles inimice Attidis. etiam in tis
 plurisyllaba. Siq̄dē per tos declinātur eūdem habent rectū,
 et vtūm. Laches lachetis o laches. Si autē per nt, in n faciunt
 vocatiuū. honorat⁹ honorati honorate. ntūs et vtūs dualis:
 a singulari dtō mutatiōe ita in a, vnde et a longum habent
 huic chryfæ hi chryfæ o chryfæ. Genitiu⁹ et dtūs dualis: a
 ntō duali additiōe iota et n, hi chryfæ hos chryfarum. No
 minatiuus & vocatiu⁹ pluralis: a nominatiuo duali additiō
 ne iota, hi chryfæ o chryfæ Genitiu⁹: chryfaḡ communiter
 & chryfaḡ dorice, & chryfarū ionice, & chryfaḡ æolice. Da
 tiuus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s.
 hi chryfæ his chryfis & affirmatiōe chrysis, & ionice chry
 sis mutatione a in ita, & iota subscripto. Accusatiuus
 pluralis: a nominatiuo mutatione iota in s, hi chryfæ hos
 chryfas, & hæc quidem de in as & in is, quorum regu
 la omnia formabis masculina, & communia.

Regula.

Hic chryfa, hufus chryfæ cōiter, & chryfæ dorice, & chryfæ
 æolice, & chryfæ lōice. huic chryfæ cōmunif, & chryfæ do
 rice. hūc chryfen cōiter, & chryfen dorice, & chryfen ionice.
 o chryse cōitē, & chryse attice. hi chifæ. horum chryfarum. o
 chryfæ. hi chryfæ, hos chryfaḡ, & chryfaḡ, & chryfaḡ & rū
 his chrysis, & chrysis. hos chryfas, o chryfæ.

De secunda declinatione.

Sc̄da declinatio duas terminatiōes h̄t, i a & i ita f̄ioꝝ nos
 minum, vt musa. maia. honor. helena.

De in a fœmininis.

Musa vnde deducitur: ab inuenire, vel a simul
 existētes. simul existētes & musæ. Illd̄ i: ita. nā fœini articuli
 p̄ ita scribūtur. Illud m... longum, diphthōgi omnes. supra
 mu: circūflexus. omnis enī natura longa ante breuē posita
 circūflectit. Illud sa: breue, de quo scire oportet q̄ oē fœim

in a desinens acutū aut circūflexū productū habet illud, vt
gaudiū. mala. formidolosa. mīerua. mīa. nauifica. argētea fer
rea. Etiā si penacutū per ia, vt accentus. Aluus. tragœdia.
malicīnium. comœdia. Etiam si ab euo verbo fiunt, vt re
gno. regnū. optimigero. optimificū. Adulor. adlatio. seruo
serutus. Etiam si supra bisyllabū sit æ diphthongo penul
timans, vt minerua. luna. etiam si in ra vnisona penultimā
mās, vt pera. venatio. regio. vel cū cōnexiōe cōsonāntis, vt pe
tra. piscatio. cathedra. excepto tanagra. & cētipedā. etiam in
da et tha, vt leda. cissactha. & in a fœminina adiectiua
ab in os genitiuo pprii masculini contemporantia produ
ctum habēt, vt fortis fortis fortis. diuinus diuini diuina. do
ctus docti docta. excepto matur⁹ matura. diu⁹ diua. sol⁹ sola
vnus vna. Ab in ys vero adiectiua genitiuo priorum
masculinorū contēporantia, correptum habent a, vt dulcis
dulcis. dulcis. lucund⁹. cūda. dū. Acutus acuti. ta. Grauis. uis.
grauis. Etiam dissyllaba penultimātia e diphthongo corre
ptum habent a, vt maia. terra. Anus. tellus. etiam in
ra diphthōgo penultimātia, vt expiētia. parca. excepto phœ
dra lacerta. aura. laura. Etiā in aliā quāpiam consonātem, vt
musa. fames. sitis. Etiam antepenacuta, vt hora egi
na. pœtas. nobilitas. mare. De genitiuo
Genitiuus: huius musæ. nam in a & ita fœminina cōiē in is
faciunt genitīum, oportet autē scire quod sola in a longum, & in
a purum, & in ra & in da, & in tha nomina fœmina seruant
a in genitiuo & datiuo, vt minerua mineruæ mīeruæ. maia
maiaē maiaē. dies diei diei. leda ledaē ledaē. mar
tha marthaē marthaē. Alia vero oīa vertūt communiter a ī
ita, vt musa musæ sœ. gloria glæ oria. radix radiceis radice.
Iones vero a lōgū eorū q̄ in a ī ita vertētes, historie p histo
riaē, & diei pro dei diei. similiter & in singularib⁹ aliis casu
bus. Dores vero contra, ita in a longum vertentes
cār⁹ pro cār⁹. & honor p honor dicūt. oportet autē & hoc scire
q̄ consonantium aliæ quidem habēt finale a, aliæ ita, aliæ
vtrac̄q̄ z. x. p. s. & duo. & duo lamibda a habent, vt ra
dix. gloria. sitis. musa. mare. procella. scylla, excepto helle/

εἰς α λήγορ ὀξύντονον ἢ περισώμενον, ἐκτεταμνίον ἔχει αὐτὸ, διομ
 χαζα, ποικρά, φοβερά, ἀδηνά, μινά, ναυσικά, ἀργυρά, σιδιηά,
 ἔτι εἰ πορξύντονον διὰ τοῦ ἰα, διομ προσφάδια, κοιλία, τραχηφάδια,
 κικωφάδια, κικωφάδια, ἔτι εἰ ἀπὸ τοῦ βυωξήματθ γίνεται διομ βα
 σιλειω, βασιλεία, ἀρξισεύω, ἀρξισεία, κολακείω, κολακεία, δουλειώ,
 δουλεία, ἔτι εἰ ὑπερδυσυλλαβον εἰκ τῆ αἰ διφθόγγω παραλήγομ
 διομ ἀδηναιά, σελιναία, ἔτι εἰ εἰσρα μονοφθόγγω παραλήγομ,
 διομ πῆρα, θήρα, χώρα, ἢ μετ' ἐπιπλοκῆσ συμφώνου, διομ κέτρα,
 ἄρα, καδέτρα, πλήρ τοῦ τάναγρα, καὶ σκολόπενδρα, ἔτι τὰ εἰσ
 Δα, καὶ εἰσ θα διομ λήθα κισαίθα, κρητὰ εἰσ α θηλυκὰ ἐπίδεται
 ἀπὸ τῆν εἰσ σ τῆ γενικῆ τοῦ ἰδίου ἀρξενικου ὁμορξονοῦτα, ἐκτε
 ταμνίον ἔχουσιμ, διομ ἀνδρείω, ἀνδρείου, ἀνδρεία, θείω, θείου, θεία, λθ
 ἦγισ, λογιού, λογία, πλήρ τοῦ πέπερος, πέπερα, δῖωσ διὰ ἴωσ ἴα
 κρη μίωσ, κία, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰσ υσ ἐπίδεται τῆ γενικῆ τῶν ἰδίων
 ἀρξενικῶν ὁμορξονοῦτα, σμεσαλμνίον ἔχουσι τὸ α, διομ γλυκίω,
 γλυκέωσ, γλυκεία, κηύωσ κηέωσ, κηέωσ, ὀξείωσ, ὀξεία, κηάωσ βαρέωσ,
 βαρέα, ἔτι τὰ Δισυλλαβα παραλήγοντα τῆ αἰ διφθόγγω, σμε
 σεαλμνίον ἔχουσι τὸ α, διομ μαῖα, γαῖα, γραῖα, αἶα, ἔτι τὰ εἰσ
 ρα διφθόγγω παραλήγοντα, διομ πῆρα, μοῖρα, πλήρ τοῦ φαίδρα,
 σαῖρα, αῦρα, λαῖρα, ἔτι τὰ εἰσ ὀλλότι σνμφωνομ λήγοντα, διομ
 μούσα, τῶνα, λήα, ἔτι τὰ προπαροξύτονα, διομ δέωσσινα, αἶ γινα,
 εἰσέθεα, εὐηρῶσα, διάλασα.

Περὶ φθῆ γενικῆσ.

Ἡ γενικῆ φθῆ μούσῃσ, τὰ γὰρ εἰσ α κρη εἰσ η θηλυκὰ, καινῶσ εἰσ κσ
 ποιούσι τὴν γενικῆμ, Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνα τὰ εἰσ α μακρομ, καὶ
 εἰσ α καθαρομ, καὶ εἰσ ρα, καὶ εἰσ θρα, κρη εἰσ θα οὐόματα θηλυκα, φυ
 λάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆ γενικῆσ κρη Δοτικῆσ, διομ ἀθηνά, ἀθηνῶσ, ἀθηνῶ,
 μαῖα, μαίαισ, μαία, ἡμέρα, ἡμέρασ, ἡμέρα, λήα, λήασ, λήα, μάρα
 θρα, μάραθρασ, μάραθρα, τὰ δὲ ὀλλα πάντα, τρέπουσι κοινῶσ τὸ α εἰσ
 η, διομ μούσα, μούσῃσ, μούση, Δόξα, δόξῃσ, Δόξημ, εἰζα, εἰζῆσ, εἰζῆ,
 οἱ ἴωνεσ δὲ τὸ α μακρομ πτω εἰσ α εἰσ η τρέποντες, ἰσορη ἀντὶ ἰσο
 ρία, θῆ ἡμέρη, ἀντὶ ἡμέρα λέγουσιμ, ὁμοίωσ καὶ ἐπὶ τῆν εἰσ κωμ ἄλ
 λωμ πῶστωμ, οἱ θωριεῖσ δὲ, τοῦ μαντιομ δὲ η εἰσ α μακρομ τρέποντ
 εσ, φθῆ ἀντὶ ὠδη, κρη τιμὰ ἀντιτίμη λέγουσι, Δεῖ δὲ κρη τοῦτα
 εἰδέναι, ὅτι τῆν συμφωνομ τὰ μὲν ἔχουσι τελικῶμ τὸ α, τὰ δὲ, τὸ η
 τὰ ῥ, ἀμφότερα, τὸ ξ, ψ ἔμσ καὶ Δνω, καὶ δύο ἰλλ, δ α ἔχουσιμ, διομ
 εἰα, Δόξα, Δίνα, μούσα, θαλασα, δυνίλλα, σκύνλλα, πλήρ τοῦ ἔλλημ

& mulctra. sed b.g.d.vnum l.m.p.t.ph.ch.i habent, vt thebe
teges. ida. aula. tribus, præter quies & requies. cantilena. pe
nelope. virtus. nympha. aia. filr aut & l.in cõplicatiõe alteriõ
consonãris i hêt, vt turdella. mul. nebula. ps iugi. & ps iugi
apud antiquos. Sed th. & c. & n. a & i habent, vt martha
obliuio. Nausicaa. pharetra. micrua. pax. thecla ãt & augusta
latina. hi eĩ more æolico i in a breuem vertetes Thecla pro
thecla & nympha pro nympha & venus pro venus dicunt.
Et in ra soligena siue adiectiua a habent, vt dies. phala
ra. podagra. terribilis. pura. præf sũmitas. puella. gena. puls
collũ. cyre. tpsichore. ephyre. holycre. catre. agre. atilã. ire. &
hæc de soligenis. sc̃eminina autem in os purum adiectiuo
rum a habent vt eloquẽs. eloquens. pretiosus. pretiosa. nota
ta sũt octauo. octaua. sed q̃ nō pux i, vt sapiẽs. iapiẽs. pulcher
pulchra. præter in ra desinentia. ut purus. pura. malus
mala. Similiter & vocalium. alpha quidem i habet finale.
vt danae. Sed e. a. vt spectaculũ. dea. Sed i a. vt demetia. tristia.
o ãt a & i, vt portic. audit. y aut i, vt libya. yadimonũ.
o autem ita. vt vita. vox. Datiuus: huic musæ a genitiuo
abiectione s. musæ. musæ. & musæ doricæ. Accusatiuus:
a nominatiuo additione s. vnde & a breue habet. hæc
musa. hanc musam. Vocatiuus: o musa. nam in a & in
ita sc̃eminina eundẽ habet nominatiuũ. & vtũ. hæc musa
o musa. hic honor o honor. Noĩatiuus. & vocatiu. dualis: a
singulari datiuo. mutatiõe ita in a. vñ & a longum hñt. non
subscripto tota. huic musæ hæc musæ o musæ. Genitiu. &
datiuus dualis: a nominatiuo duali additione i. & n. hæ
musæ. harum musarum. Nominatiu. pluralis. & vocatiu.?
a nominatiuo duali additione tota. hæc musæ hæc musæ
o musæ. Gtũs pluralis: harũ musarum cõmuniẽ. & musarum
doricæ. & musarum æolice. & musarum ionice. Dati
uus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s.
hæc musæ. his musis. & præfiguratione musis. et ionice
musis. mutatione a in i. et tota subscripto. Accusati
uus pluralis: a nominatiuo plurali. mutatione i. in

καὶ πέλλη. τὸ δὲ β, γ, δ, ε, λ, μ, π, τ, φ, χ, ζ ἢ ἔχουσι μ. διορ θήθη σέγη
 ἴδη, ἀυλή, φυλή, πλήρ τω παύλα, κρη ἀνάπαυλα οἴμη, πηνηλόπη.
 ἀρετή, νύμφη, ψυχή. ὁμοίως δὲ καὶ ζ ἢ εἰς πλοκή ἑτέρου
 συμφώνου τὸ κ ἔχει διορ κίχλη, τρίγλη, ὀμίχλη, ζεύγλη, κρη ζεύγλα
 παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τὸ δὲ δ, καὶ κ, κρη μ, τὸ α κρη, ἢ ἔχουσι μ. διορ μάρ
 θα, λήθη, κασικῆ, ἰοδ ὀκη, ἀθηκῆ, εἰρήνη, ἢ θέκλα δὲ καὶ ἀυγούσα, λατιβ
 νικά. αὐτοὶ γρ ἔθει ἀιολικῶς ζ ἢ εἰς α βραχὺ τρέποντες, θέκλα αὐτὶ
 θέκλη, κρη νύμφα αὐτὶ νύμφη, κρη ἀφροδίτα αὐτὶ ἀφροδίτη λέγασί.
 καὶ τὰ εἰς ρα μονογενῆ, εἴτε ἐπίθετα, τὸ α ἔχουσι μ. διορ ἡμέρα, φαλά
 κρα, ποδάγρα, φοβερὰ, καθαρά, πλήρ τω ἀκη, κόρη, κόρη, ἀδάκη.
 δέκη, κύρη, τερ-ιχόρη, ἐφύρη, ὀλυκρη, κάρη, ἀγρη, αὐτὶ σάρη, ἴρη, κρη
 ταῦτα μὲν περὶ τῶν μονογενῶν, τὰ δὲ δηλικά ἦν εἰς οσ καθαρόν
 ἐπιθέτων, ζ ἢ ἔχουσι μ. διορ λόγιος, λογία, τίμιος, τιμία, σεσημειώ
 ται ὄγησθ, ὄγησ, τὰ δὲ μὴ καθαρόν, ζ ἢ διορ σοφός, σοφή, καλός,
 καλή, χωρὶς ἦν εἰς ρα ληγόντων, διορ καθαρός, καθαρά, πικρός,
 πικρά. ὁμοίως κρη τῶν φωνικόντων τὸ μούα, τὸ κ ἔχει τελικόν.
 διορ δανά, ζ δὲ ε, ζ α, διορ θεά, θεά. τὸ δὲ ι, τὸ α, διορ μαία, αἰία,
 ζ δὲ ο, ζ α κρη τὸ κ, διορ σοά, ἀοή, ζ δὲ υ, τὸ κ, διορ λιβύη, ἐγγύη.
 ζ δὲ ω, τὸ κ, διορ ζωή, ἰωή. ἢ Δωτική; τῆ μούση, ἀπό φθι γενικῆς,
 ἐκβολή τω σ, μούση, μούση, καὶ μούσα δωρικῶς. ἢ αἰτιατικῆς,
 ἀπό φθι ὀνομαστικῆς, προσέειπε τω σ, ὄδερ κρη ζ α βραχὺ ἔχει ἢ
 μούσα, πλὴν μούσαρ. ἢ κλητικῆς; ὦ μούσα, τὰ γω εἰς α κρη εἰς η
 δηλικά πλὴν αὐτῶν ἔχουσι μ. διορ ὀνομαστικῆρ κρη κλητικῶν, ἢ μούσα,
 ὦ μούσα, ἢ τίμη, ὦ τίμη. ἢ ὀνομαστικῆ καὶ κλητικῆς Δωτικῆς; ἀπό φθι
 ἐνικῆς δωτικῆς, τροπῆ τω η εἰς α, ὄδερ κρη τὸ α μακρόν ἔχουσι, μὴ
 ὑπογραφομένου, ἢ τῆ μούση, τὰ μούσα, ὦ μούσα. ἢ γενικῆ κρη
 Δωτικῆς Δωτικῆς; ἀπό φθι ὀνομαστικῆς Δωτικῆς, προσέειπε τω ι, καὶ μ, τὰ
 μούσα, τὰ μ μούσαιρ. ἢ ὀνομαστικῆς πλινθωτικῆς κρη ἢ κλητικῆς;
 ἀπό φθι ὀνομαστικῆς Δωτικῆς, προσέειπε τω ι, τὰ μούσα, αἱ μούσαι,
 ὦ μούσαι. ἢ γενικῆς πλινθωτικῆς; τῶν μουσῶν κοινῶς, καὶ μούσαρ
 Δωρικῶς, καὶ μούσαρ ἀιολικῶς, καὶ μούσαρ ἰωρικῶς. ἢ δω
 τικῆς πλινθωτικῆς; ἀπό φθι ὀνομαστικῆς πλινθωτικῆς, προσέειπε τω σ
 αἱ μούσαι, τὰς μούσαις, καὶ προχρηματισμῶ, μούσαισι κρη ἰωρικῶς
 μούσαισι, τροπῆ τω α εἰς η καὶ τω ι ὑπογραφομένου. ἢ αἰτιατι
 κῆς πλινθωτικῆς; ἀπό φθι ὀνομαστικῆς πλινθωτικῆς, τροπῆ τω ι εἰς

s, hæ musæ. has musas.

Regula

Hæc musa. huius musæ. huic musæ. hanc musam. o musa.

Hæ musæ. haruum musarum. o musæ.

Hæ musæ. harum musarum. his musis. has musas. o musæ.

De in i finientibus.

Honor vñ deducitur: ab honore. vnde & ti longum habet
Illā tī: i. hōro. ūgo. voluo. irascor. i. egeo. n. claudio. & coquo.
& fortior diphthōganē. Illud mī: ita. oīa in i fœminina per
t scribunt. Supra mī: grauis. oīs enim nominatiuus. & accu/
satiuus incontractus acutē In consequentia vero acutum in
grauem vertimus. Genitiuus: honoris. a nominatiuo
appositiōe s. honor. honoris. & dorice honoris. Supra mī:
circumflexus. oīs genitiuus & datiuus ī longā desinēs in fī
ne hñs accētum. cirūflectit. honoris honorī. sapiētis sapiētī.
Datiuus: a genitiuo abiectiōe s. honoris honorī. & dorice
honorī. Inuenies autem & apud poetas huiusmodi datiuos
passos trāf formationem propter metrum. & apud poetam
ī octauo Iliados pauciores optauerūt at̄ velut bello pugna
rep̄ bello. & fortitudīni cōfī⁹ p̄ fortitudīni. & apud Callima
chum. ne me in dodona dicat solum gratia æris. pro dodo/
na. Similiter autem fit ipsis & affirmatio apud
poetas. vnde & poeta in secundo Iliados. vt cognatio cogna
tioni auxiliē. trib⁹ vero tribub⁹. eiusmōi vero deductio fit
in multis casibus differētium noīm. In nominatiuo. vt alte
ri pro alteri. In genitiuo. vt æris pro æris. In datiuo
vt violētia p̄ lētia. In actō. vt primā mensis p̄ primā mensis.
& dextrum pro dextrū. In vocatiuo. vt cœlestis amica pro
cœlestis amica. Accusatiuus: a nominatiuo appositione
n. honor honorem. & dorice honorem. Eiusmodi accusati
uū Theodosius in de accētibus. pati dicit trāf formationem
vt in fugam vertit vnungues equos. pro in fugam. potest
vero esse in fugam pro in fugam. a fugitiuus fugitiui. Voca
riuus: o honor. Sed dualia. & pluralia formabis
per regulam musæ. & omne nomen fœmininum in a & i
desinens.

Ἡ αἰ μούσαι, τὰς μούσας.

Κανών.

Ἡ μούσα, φηὶ μούσῃ, τῆ μούσῃ, τῶ μούσαρ, ᾧ μούσα.

τὰ μούσα, ταῖρ μούσαιρ, ᾧ μούσα.

Ἡ μούσαι τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ᾧ μούσαι.

Περὶ τῶν εἰς κληγόντων.

Τιμὴ πῶτερ παράγεται, ἀπὸ τοῦ τῶ, ὅθεν κλητὶ τὸ μακρὸν ἔχει.
 ὅτι τῆ, τῶ, χεῖω, κυλίω, μνήω, ἰ, χεῖω δέ, κλη, κλείω, κλη, ὀφείω, κλη,
 κηχίω, διφθογγονεῖ. Ἡ μῆ; κ. πάντα τὰ εἰς κλητικὰ διὰ τοῦ κ
 γράφονται. ἐπὶ τῶ μῆ; βαρεῖα, πάσα γὰρ ὀνομαστικὴ κλη, αἰτίας
 τικῆ ἀσπικαίρετ, ὅθεν αἰται. ἐν δὲ τῆ σιωπεῖα, τῶ ὅθεν αἰται εἰς
 βαρεῖα μ τρέπομεν. Ἡ γενικὴ; φηὶ τιμῆς, ἀπὸ φηὶ ὀνομαστικῆς,
 ποροδέσει τοῦ σ. τιμῆς, τιμῆς, κλη, δωρικῶς, τιμῆς. ἐπὶ τῶ μῆς;
 περιωμυλῆ. πᾶσα γενικὴ κλη, Δοτικὴ μακροκατάληκτ, ἐπὶ
 τέλους ἔχουσα τὸν τόνον, περιωάται. τιμῆς, τιμῆ. σοφῶς, σοφῶ.
 Ἡ Δοτικὴ; ἀπὸ φηὶ γενικῆς ἐκβολῆ τοῦ σ. τιμῆς, τιμῆ. καὶ Δωρι
 κῶς, τιμῆ. ἐυρήσει δὲ καὶ παρὰ ποικταῖς τοιαύτας δοτικὰς
 πεπονούσας μεταπλασμῶν διὰ τὸ μέτρον, καὶ παρὰ τῶ ποικτῆ
 ἐν δ ἰλιάδ, παυρότεροι μέμασαρ δὲ κλη, ὡς ὑσμῖνι μάχεσ, ἄντι
 ὑσμῖνι, καὶ ἀλκί πεπονώς, ἀντι ἀλκί, καὶ παρὰ Καλλιμάχου,
 ἡμίμε τὸν ἐν Δωδώνι λέγοι μόνον εἶνεκα χαλκῶν. ἀντι Δωδώνη.
 ὁμοίως δὲ γίνεται αὐταῖς καὶ προσηματισμὸς παρὰ τοῖς ποικ
 ταῖς, ὅθεν κλη, ὁ ποικτῆς ἐν τῶ β φηὶ ἰλιάδ. ὡς φήτην φη
 τρηκμῆ ἀρήγη, φν/λα δὲ φν/λοισ, ἢ τοιαύτη δὲ παραγωγὴ γίνεται
 ἐν πολλοῖς πῶσεσι Διαφόρων ὀνομάτων, ἐν ὀνομαστικῆ ὡς ἐτέρη
 φη, ἀντι ἐτέρη. ἐν γενικῆ, ὡς χαλκῶ φη, ἀντι χαλκῶν. ἐν δοτικῆ
 ὡς βήφη, ἀντι βή, ἐν αἰτιατικῆ, ὡς ἔννηφη, ἀντι ἔννη, καὶ
 Δεξιόφη, ἀντι Δεξιόμ, ἐν κλητικῆ ὡς οὐρανία φη, ἀντι
 οὐρανία φη. Ἡ αἰτιατικὴ; ἀπὸ φηὶ ὀνομαστικῆς, ποροδέσει
 τοῦ μ, τιμῆ, τιμῶ, καὶ Δωρικῶς, τιμῆρ, τῶ δὲ τοιαύτῳ αἰτιατῆ
 κῆρ ὁ θεοδόσιος ἐν τῶ περὶ τόνων πᾶσιν φησὶ μεταπλασμῶν.
 ὡς φν/γα δ ἔτραπε μώνωχας ἵππους. ἀντι εἰς φυγίω, δάυκαται
 δὲ εἶναι φυγάδ, ἀντι εἰς φυγάδα, ἀπὸ τοῦ φυγῶς φυγάδ.
 Ἡ κλητικὴ; ὡ τιμῆ, τὰ δὲ δὴνικὰ κλη, τὰ πληθυντικὰ σχηματίζουσα
 τῶ κανόνι φηὶ μούσῃ, καὶ πᾶρ ὀνομα δηλικῶν εἰς α καὶ εἰς κ
 λῆγομ.

De Tertia declinatione.

Tertia declinatio duas feminatiōes hēt in os masculinorum, et femininorum, et promiscuorum: nōm atticorum, et in on neutrorū vt menelaus. Area. hic et hæc ferax, et hoc ferax. notabis autem quod atticī in os purum communium nominum quartæ declinatiōis vltimam producentes, et penultimam corripientes formant quæ in os, seruantes eundem accentū, vt hic menelaus. h. menelaus. h. nicolaus. h. nicolaus. hic iolaus hic iolaus. hic populus. h. populus. hoc templum. excipiēt funis funis. hic talus. hic talus. eandem seruantes penultimam. & orphus piscis. orphus. & lepus lepus pmutarūt accentum.

De in os atticorum.

Menelaus vnde deducitur: a fortitudo & populus. Illud me: tēue. māeo tēue. ī sano at, diphthongū. Illud ne: tenue a fortitudo mutatione o in e ppenacuitur autem. & longa existente vltia. nam atticī trāsgrediunt cōmunem regulam Genitiuus: huius menelai, a nominatiuo abiectione s. affus mit autē sæpe apud poetas o propter metrum. vnde & poeta in quarto Iliados. o fili Petei a Ioue nutriti regis. Peteus. n. petei, & apositione o petei, similiter & Talai pro talai & androgei pro androgei. & minois pro minois. Dūs: similiter genitiuo subscripto & iota. accusatiuus: a nominatiuo mutatione s. ī n. h. menelaus. hūc menelaus. Inueniūt vero hi accusatiui sine n. more antiquo attico Athū leporē co cētū auroram Nōiatiuus et vtūs dualis: sicut singulari datiuo non subscripto i illi o, hi menelai. genitiuus & datiuus dualis: a genitō & datiuo cōi mutatione o parui in o magnum subscripto & iota. his menelais his menelais. Nominatiuus pluralis & vocatiuus: a communi nominatiuo & vocatiuo plurali mutatione o parui in o magnum, subscripto & i, hi menelai. o menelai. hi menelai o menelai. Genitiuus: horū menelaorū. Datiuus pluralis: a communi datiuo plurali, mutatione o parui in o magnum, subscripto & i his menelais his menelais. Accusatiuus pluralis: a

Ἡ τρίτη κλίσις Δνο καταλήξει ἔχει εἰς ὡς ἀρσενικῶν, καὶ θηλυ
 κῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοινωνῶν ὀνομάτων ἀπικῶν, καὶ εἰς ὡς οὐδετέρων
 ἰσίου ὁ μινέλεωσ, ἡ ἄλωσ, ὁ καὶ ἡ εὐγεωσ, καὶ ὁ εὐγεωμ. Σημειώθη
 δὲ ὅτι οἱ ἀπικοὶ τῶν εἰς ὡς καθ' αἰεὶ κοινῶν ὀνομάτων φθι τετάρ
 τῆσ κλίσεωσ πλὴν λήγουσαμ ἐκτείνοντες, καὶ πλὴν παραλήγουσαμ
 συσείλλοντες, σχηματίζουσι τὰ εἰς ὡς, φυλάττοντες τὸν αὐτὸν τόνου
 ἰσίου ὁ μινέλασ, ὁ μινέλεωσ, ὁ νικόλασ, ὁ νικόλεωσ, ὁ ἰόλασ,
 ὁ ἰόλεωσ, ὁ λαῶσ, ὁ λεῶσ, ὁ ναῶσ, ὁ νεῶσ. ἤχαιρέται ὁ κάλασ, ὁ κά
 λῶσ, ὁ τάλασ, ὁ τάλῶσ. πλὴν αὐτῶν φυλάττουσ παραλήγουσαμ,
 καὶ ὀρφωσ, ὀρφῶσ, καὶ ὁ λαγῶσ, λαγῶσ, μετ' ἡλλάξαμ τὸν τόνου.

Περὶ τῶν εἰς ὡς ἀπικῶν.

Ὁ μινέλεωσ πόδεμ παράγεται; παρὰ τῆ μινί, καὶ λεῶσ.
 τὸ με-φιλόν, μινίω, φιλόν, μαινῶ Δε, Δίφθογγου. τὸ νε-φιλόν,
 ἀπὸ τῆ μινί, τροπῆ τῆ ο εἰσ ε. προπαροξύνεται Δε καὶ μακρῶσ
 οὐκ ὡσ φθιληγούση, δι γὰρ ἀπικοὶ παραβαίνουσι τὸν κοινὸν καινῶνα.
 Ἡ γενικὴ τῶ μινέλεω, ἀπὸ φθι ὀνομαστικῆσ, ἐκβολῆ τῶσ προσλαμ
 βάνει Δε πολλὰ καὶσ παρὰ ποιηταῖσ ο Διὰ τῆ μέτρομ, ὅδεμ καὶ ὁ ποιητῆσ
 ἐν τῶ φθι ἰλιάσ, ὡν ἐ πετεῶ Διοτρεφέος βασιλῆος, πετεῶσ γὰρ
 πετεῶ, καὶ προσθήκη τῶ ο, πετεῶ, ὁμοίωσ καὶ ταλαῶσ, ἀντὶ ταλαῶσ
 καὶ ἀνδρῶγεωσ, ἀντὶ ἀνδρῶγεω, καὶ μινῶσ ἀντὶ μίνω, ἡ ὁδοτικῆ; ὁμοίωσ
 τῆ γενικῆ, ὑπογραφομλίου σι. Ἡ αἰτιατικῆ; ἀπὸ φθι ὀνομαστικῆσ, τρο
 πῆ τῶσ εἰσ μ, ὁ μινέλεωσ τὸν μινέλεωμ, εὐρηνται Δε αὐτῶν αἱ αἰτια
 τικῶ χωρὶσ μ ἔδα ἀρχαίω ἀπικῶ, ἄνω, λαγῶ, κῶ, κῆ, ἔω. Ἡ ὀνομαστικῆ
 καὶ κλητικῆ δούκῆ; ὁμοίωσ τῆ ἐνικῆ Δοτικῆ, μὴ ὑπογραφομλίου, τῶ
 ω. τῶ μινέλεω, ὡ μινέλεω. Ἡ γενικὴ καὶ ὁδοτικῆ Δούκῆ; ἀπὸ φθι
 γενικῆσ καὶ Δοτικῆσ κοινῆσ, τροπῆ τῶσ ο μικροῦ εἰσ ὡ μέγα, ὑπογρα
 φομλίου καὶ τῶ ι, τοῖμ μινελάοιμ, τοῖμ μινέλεωμ. Ἡ ὀνομαστικῆ
 πληθυντικῆ καὶ ἡ κλητικῆ, ἀπὸ φθι κοινῆσ ὀνομαστικῆσ καὶ κλητικῆσ
 πληθυντικῆσ, τροπῆ τῶσ ο μικροῦ εἰσ ὡ μέγα, ὑπογραφομλίου καὶ
 τῶ ι, οἱ μινελαοί, ὡ μινελαοί, οἱ μινέλεω, ὡ μινέλεω. Ἡ γενικῆ; τῶ
 μινέλεωμ. Ἡ ὁδοτικῆ πληθυντικῆ; ἀπὸ φθι κοινῆσ Δοτικῆσ πλη
 θυντικῆσ, τροπῆ τῶσ ο μικροῦ εἰσ ὡ μέγα, ὑπογραφομλίου καὶ τῶ ι,
 τοῖσ μινελάοισ, τοῖσ μινέλεωσ. Ἡ αἰτιατικῆ πληθυντικῆ; ἀπὸ

cōmuni accusatiuo plurali mutatione o parui in o magnū.
& eiecto y. hos menelaos, hos menelaos. Similiter
huic regulæ formabis fœminina, & cōmunia, & p̄miscua, &
neutra autem sic, quorum tres casus sunt similes, & nomi
natiu⁹ aut & actūs plural, & vocatiu⁹ in o magnū definit at
tice n̄ subscripto i. Inueniāt & hoc debitū h⁹biti, huic bito.
hoc debitum attice. Regula.

Hic menela⁹, h⁹menelai, huic mēclao, hūc menelaū, o mēne
lae, hi menelai, horum menelaorū, o lai, hi menelai hog me
nelaorum, his menelais, hos menelaos, o menelai
hoc ferax h⁹feracis huic feraci hoc ferax o ferax hec cia hog
feraciū o acia, hæc cia, hog ciū, his cibus, hæc cia, o feracia

De quarta declinatione.

Quarta declatio duas terminatiōes hēt i os masculorū & fœ
miniorū & cōm̄ & p̄miscuorū noīm & in on neutrorum.
vt hic sermo, hæc via, hic & hæc hō, hæc aquila, hoc lignum

De in os

Hic sermo vnde deducit̄: a dico, Illud lo: paruum, a
lego, mutatione e in o. Quando, n. verba e habent, tunc &
ab ipsis nomina o proadiacentem habēt, vt dico, sermo, cur
ro, thoas, vitupo, vitupiu, curro, troch⁹, sero, f̄burū, Illd gos:
paruum. In os, n. oīa cōia entia per o paruum scribuntur, vt
sermo, via, homo, attica autem per o magnum, vt mēne
laus, fanū, bōa terra, Grūs: h⁹sermonis. Nam in os cōter, in
u faciunt genitiuum, vt sermo sermonis, virgo virginis,
attici vero, & iones per io proferunt eiusdem geniti
uos sermonis dicentes pro sermōis, & priami pro priami, &
sapientis pro sapientis, & pulchri p̄ pulchri, seruantes tonū
communis genitiui. Dores autem u in o vertentes per o
proferunt tales genitiuos, vnde & theocritus in pri
ma sp̄cula, vel per penei pulchra tempe vel per pindi p̄ pe
nei, & pindi, Darius: a genitiuo mutatione u in o,
h⁹sermōis huic sermoni. Inuenies aut̄ tales actōs transfor
matus in i, vt semilunio pro semilunio, & multistrepo pro
multistrepo, & ramo pro ramo. Accusatiuus: a nominatiuo
mutatione s, i n̄ hic sermo, hūc onē, vtūs: o sermo cōmuniē.

φησὶ κοινήσ ἀιτιατικῆσ πληθυντικῆσ, τροπή τῆσ ο μίηρου εἰσ ὦ μέγας,
 ἡρῆ ἐκβαλλομένου τῶ υ, τούσ μενελάουσ, τούσ μενέλεωσ. Ὁμοίωσ
 τοῦτω φησὶ κανόνι σχηματίσθ τὰ δηληκὰ καὶ κοινὰ ἡρῆ ἐπικοινωνῆ
 τὰ οὐδέτερα δὲ οὕτωσ, ὡμ τρεῖσ πῶσφ εἰσὶμ ὁμοίαι, καὶ ἡ ὀνομασίη
 κῆ δὲ, ἡρῆ ἀιτιατικῆ πληθυντικῆ ἡρῆ κλητικῆ, εἰσ ὦ μέγα λήγα ἀπὶ
 κῶσ, μὴ ὑπογραφομένου. εὔρηται δὲ ὦ τὸ χρέωσ, τοῦ χρέω. φησὶ χρέω
 φ χρέωσ ἀπικῶσ.

Κανών.

Ὁ μινέλεωσ τῶ μινέλεω, φησὶ μινέλεω, τὸμ μινέλεωμ, ὦ μινέλεωσ.
 τῶ μινέλεω, τὸμ μενέλεωμ, ὦ μινέλεω. οἱ μενέλεω, τῶ μινέ
 λεωμ, τοῖσ μενέλεωσ, τούσ μενέλεωσ, ὦ μενέλεω.

τὸ εὔγεωμ, τῶ εὔγεω, φησὶ εὔγεω, τὸ εὔγεωμ, ὦ εὔγεωμ, τῶ εὔγεω, τοῖμ
 εὔγεωμ, ὦ εὔγεω, τὰ εὔγεω, τῶ εὔγεωμ, τοῖσ εὔγεωσ, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω

Περὶ φησὶ τετάρτησ κλίσεωσ.

Ἡ τετάρτη κλίσις δ' ἴσ καταλήξεισ ἔχει, εἰσ ὁσ ἀρσενικῶμ, ἡρῆ δηληκ
 κῶμ, καὶ κοινῶμ, καὶ ἐπικοινωνῶ ὀνομάτωμ, ἡρῆ εἰσ ὀρδουτετέρωμ, ὀριμ
 ὦ λόγῳ, ἡ ὀδ' ὀσ, ὁ ἡρῆ ἡ ἀνδρωπῳ, ὁ ἀετ' ὀσ, φ εὔλομ.

Περὶ τῶ εἰσ ὦ

Ὁ λόγῳ πόδεμ παραγεται, ἀπὸ τῶ λέγω, φ λο; μικρόμ, ἀπὸ τοῦ
 λέγω, τροπή τῶ εἰσ ὦ, ὅτε γρ τὰ ζήματα φ εἰσ ὦ, τότε καὶ τὰ
 φ εἰσ ὦ ὀνόματα τὸ ὀνομαστικῶν ἔχουσ, ὀριμ λέγω λόγος
 πῶσ, ὀδ' ὀσ, φ λέγω φ ὀγῳ, τρέγω τρογῳσ, φρέω φ ὀρσ. τὸ γῳ; μικρόμ
 τὰ γρ εἰσ ὦ πάντα κοινὰ μὴ ὄντα, διὰ τῶ μικροῦ γράφονται.
 ὀριμ λόγῳ, ὀδ' ὀσ, ἀνδρωπῳ, ἀπικῆ δὲ, διὰ τῶ ὦ μεγάλου, ὀριμ μέ
 νελεωσ, νεωσ, εὔγεωσ. Ἡ γενικῆ; τῶ λόγου, τὰ γρ εἰσ ὦ κοινῶσ, εἰσ
 ὦ σὺ οἰοῖσ, πῶ γενικῶ, ὀριμ λόγῳ λόγου, παρδένωσ παρδένου, ὀ
 δὲ ἀπικῶ καὶ ἰωνεσ, διὰ τῶ οἰο προφέρουσὶ τὰσ τοιαύτασ γενικῶ
 κάσ, λόγου λέγοντεσ, ἀντὶ λόγου, ἡρῆ πριάμοιο, ἀντὶ πριάμου, ἡρῆ
 σοφοῖ, ἀντὶ σοφοῦ, καὶ καλοῖ, ἀντὶ καλοῦ, φυλάττοντεσ τὸμ τόνομ
 φησὶ κοινῶσ γενικῶσ. οἱ Δωριεῖσ δὲ φ ὦ εἰσ ὦ τρέποντεσ, διὰ τοῦ ὦ
 προφέρουσὶ τὰσ τοιαύτασ γενικῶσ. ὄδεμ καὶ θεόκριτοσ φ ὦ πρῶ
 τῶ εἰσ ὦ ἡρῆ, ἡ κατὰ πινεῶ καλὰ τέμπεα, ἡ κατὰ πίνδω, ἀντὶ πιν
 νεῶ, ἡρῆ πίνδου. Ἡ Δοτικῆ; ἀπὸ φησὶ γενικῶσ, τροπή τῶ οἰο εἰσ ὦ.
 τοῦ λόγου, φ ὦ λόγου. εὔρησεσ δὲ τοιαύτασ Δοτικῶσ μεταπεπλασ
 σμυλίας εἰσ ὦ, ὀριμ διχομήνι, ἀντὶ διχομήνω καὶ πολυπάταγι, ἀντὶ
 πολυπατάγω, ἡρῆ κλαδί, ἀντὶ κλαδίω. Ἡ ἀιτιατικῆ; ἀπὸ φησὶ ὀνομα
 στικῶσ, τροπή τῶ οἰο εἰσ ὦ, ὁ λόγος φ ὦ λόγου, ἡ κλητικῆ; ὦ λόγε κοινῶσ.

Nam in os in e faciūt vocatiuū. hic sermo o sermo & o sermo
mo attice. Noīatiuus & accusatiuus dualis & vocatiuus: a
singulari drō. sermōi sermones o sermōes. Differt āt nomi/
natiu^a datiuo, quia illius illud ro circumflectitur & subfert
ptum i habet, similiter et o, huius autem non. Grūs et drūs
dualis a nominatiuo duali mutatione o in in, sermones
sermonū. Nora autē quæ per extēsiōem sūt, vt tantorū, et
talium pro tantorum, et talium. Iones autē apponunt iota
huiusmōi datiuus. vnde sæpe inuenies apud poetas, hume
rorum pro humerorū, et pugnātium pro pugnātū. et pedū
pro pedum. Nominatiuus pluralis, et vocatiuus a no/
minatiuo duali mutatione o ī i sermōes sermones o sermōes
Genitiuus horū sermonū. datiuus his sermonibus a ntō plu
rali appositioē s, hi sermōes his sermonib⁹ et his sermōibus
per præfigurationem. Accusatiuus pluralis a nominati
uo plurali mutatione o in us, hi sermones hos sermōes. sed
insulas apud Pindag⁹ p insulas, abiectioē y ppē met⁹ factū
est, et dōrice, hos sermones. hi enim u. in o vertentes
hos lupos pro lupos. et hos tauros pro tauros dicunt, os
breue seruantes sequente vocali, vnde et Theocritus, odi
hirsuticaudas vulpes, quæ ea, quæ Miconis, et rursus, et. n.
ego odi scarabeos qui Philondæ. cos. n. et ros bre
ue. hac regula formabis omnia in os communia mascu
lina et fœminina et promiscua. De in on neutris
Sed in on neutra omnia in u faciūt gentiuum cōmuniter.
vt hoc lignū hui⁹ ligni. hoc bonū hui⁹ boni. excipiūt in on
neutra on cōmuniū adiectiuorū, et in on inæq̄lia compara
tiua, et in on participalia, hæc enim sequēria declinationem
ppriorū masculinorū plurisyllabice declinantē, vt hoc felix
hui⁹ felicitis. q̄a h̄ et hæc felix h̄⁹ felicitis. hoc prudēs hui⁹ prus
dentis. q̄a hic et hæc prudēs tis. hoc maius maioris. quia hic
et hæc maior maioris. hoc meli⁹. lioris. q̄a h̄ et hæc melior
melioris. hoc verberās h̄⁹ verberātis. q̄a hic verberās hui⁹ tis
hoc lignū. grūs h̄⁹ ligni. drūs h̄⁹ ligno cōiē. patitur autem
et transformationem, vt mulso⁹ p mulso. lineo panno pro
lineo pāno. et ī argonauticis illū orphei. pāno lineo coopis

τὰ γὰρ εἰς σά, εἰς ε ποιούσι πλὴν κλητικῶν. ὁ λόγος ὡς λόγος, καὶ ὡς
 λόγος ἀπικῶς, ἢ ὀνομαστικῆ καὶ αἰτιατικῆ Δυϊκῆ, καὶ ἢ κλητικῆ, ἀπὸ
 φη εἰκῆς Δοτικῆς. ὡς λόγος, τὸ λόγῳ, ὡς λόγῳ Διαφέρει δὲ ἢ ὀνομα
 σικῆ φη Δοτικῆς, ὅτε ἐκείνῳ μὲν τὸ ὡς περιῶνται, καὶ ἵπογε
 γραμμίον τὸ ἔχει ὁμοίως καὶ ὡς τανύκω δέ, ὅ. ἢ γενικῆ καὶ Δο
 τικῆ Δυϊκῆ; ἀπὸ φη ὀνομαστικῆς Δυϊκῆς τροπῆ τῶ εἰς οἰμ, τὸ λόγῳ,
 τοῖμ λόγῳιμ, Σημεῖός η δὲ τὰ κατ' ἐπέκτασιμ γινόμενα. οἰομ τοσοῖν
 δε καὶ τοιοῖνδε, ἀντὶ τόσοιμ καὶ τῶιοιμ. οἱ ἴωνες δὲ προσιδέασι, τὸ
 ταῖς τοιαύταις Δοτικαῖς, ὅθεν πολλὰν εἰς ἐνῆσσεσ παρὰ ποιηταῖς ὡς
 μοῖμ, ἀντὶ ὁμοίμ, καὶ μαρναμῶιμ, ἀντὶ μαρναμῶιμ, καὶ ποδοῖμ
 ἀντὶ ποδοῖμ. ἢ ὀνομασικῆ πληθυντικῆ, καὶ ἢ κλητικῆ; ἀπὸ φη ὀ
 νμασικῆς Δυϊκῆς τροπῆ τῶ εἰς οἰ, τὸ λόγῳ, οἱ λόγοι, ὡς λόγοι. ἢ
 γενικῆ; τῶ λόγῳ. ἢ Δοτικῆ; τοῖς λόγοις, ἀπὸ φη ὀνομασικῆς πλη
 θυντικῆς, προσέειπεν τῶ σ, οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις, καὶ τοῖσι λόγοισι
 κατὰ προσωματισμόμ. ἢ αἰτιατικῆ πληθυντικῆ; ἀπὸ φη ὀνομα
 σικῆς πληθυντικῆς, τροπῆ τῶ οἰ εἰς ουσ, οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις, τὸ
 δὲ νῆσος παρὰ πηδῶν ἀντὶ νῆσους, ἐκβολῆ τῶ υ. Δια τὸ μέτρον ἐγγί
 το, καὶ δωρικῶς, τὸς λόγῳς, αὐτοὶ γὰρ πλὴν οἰ εἰς ὡ τρέποντες τῶς
 λυκῶς ἀντὶ λυκοῦς, καὶ τῶς ταύρωσ ἀντὶ ταύρουσ λέγουσι, ὡς βρα
 χύ φυλάττοντες ἐπομῶιου φωνήεντος, ὅθεν καὶ Θεόκριτος, μισέω τὰς
 Δασυκέκῳσ ἀλώπεκας αἱ τὰ μίκοκωσ, καὶ πάλιμ, καὶ γὰρ ἐγὼ μισ
 σέω τῶς κανθῶσ, οἱ τὰ φιλῶνδῶ, τὸ γὰρ κωσ καὶ ρωσ, βραχύν. τὸν
 τῶ τῶ κανόνι σχηματίζον πάντα τὰ εἰς οσ κοινα, ἀρσενικῶ, καὶ θηλυ
 κα, καὶ ἐπίκοινα.

Περὶ τῶν εἰς ομ οὐδέτερον.

τὰ δὲ εἰς ομ οὐδέτερα, πάντα, εἰς ου ποιούσι πλὴν γενικῶν κοινῶς.
 οἰομ ὡς ἔνυλον, τῶ ἔνυλου, ὡς ἀγαδῶμ, τῶ ἀγαδου, ὡς αἰραῦται, τὰ εἰς ομ
 οὐδέτερα τῶν ωμ κοινῶν ἐπιδέτωμ, καὶ τὰ εἰς ομ ἀνώμαλα, συγκρι
 τικῶ, καὶ τὰ εἰς ομ μετοχικῶ, ταῦτα, γὰρ ἐπὶ ὁμῶν, τῆ κλίσει τῶν
 ἰδίωμ ἀρσενικῶν, περιστῶσιν ἀθῶσ κλινονται. οἰομ ὡς εὐδαίμονιμ τῶ
 εὐδαίμονος, ὅτι ὁ καὶ ἢ εὐδαίμων εὐδαίμονος, τῶ σῶφρονιμ τῶ σῶφρο
 νος, ὅτι ὁ καὶ ἢ σῶφρων σῶφρονος, τὸ μῆζομ τῶ μείζονος, ὅτι ὁ καὶ ἢ
 ἢ μείζωμ μείζονος, τὸ κρείττομ τῶ κρείττονος, ὅτι ὁ καὶ ἢ κρείττωμ
 κρείττονος, τὸ τύπτομ τῶ τύπτομ, ὅτι ὁ τύπτομ τῶ τύπτομ, ὅτι ὁ
 ὡς ἔνυλον, ἢ γενικῆ, τῶ ἔνυλου, ἢ Δοτικῆ, ὡς ἔνυλω κοινῶς, πᾶσι δὲ
 καὶ μεταπλασμόμ, οἰομ μελικρατι, ἀντὶ μελικράτω, λίτι, ἀντὶ
 λιτῶ, ὅθεν καὶ ὡς ἄγνωστικῶσ ἐκείνο ἀρσενικῶ, λίτι καλυψῶ

ta subtili p nocturnas tñbras p pñũcea. Illđ at pĩgui oleo
sepe apud poetas, pro pingui oleo per apocopen. Accusati
uus hoc lignũ cõmunit, patitur aut & trãssfigurationem, vt
pñũceã pro pñũceã, vñ & poeta in primo odyssæ. Ipsam
vero ad thronũ collocavit agēs telã extēdēs, p telã, o lignũ
hæc ligna, lignis, o ligna, hæc ligna ligna o ligna. Oĩs ei no/
minatiuus p̄falis, & accusatiuus & vocatiu⁹, siue parisyllabi
siue plurisyllabi nominis in a breue definit, vt hæc ligna
hi gradus. Excipiuntur in on comparatiua, hæc, n. more atti
co per crasin in o magnum faciunt nominatiuos, & accusa/
tiuos, vt maiora & maiora, meliora & meliora, mino/
ra & minora, meliora & meliora, pulchriora & pulchri
ora, peiora & peiora. genitiuus horum lignorum, datiuus
his lignis a datiuo singulari mutatione o magni in o
paruum, & interpositione subscripti iota & s, huc ligno
his lignis, patiã aut & transformatiõem, vt ouibus pro ouib⁹
bus, mancipiis pro mancipiis, personis pro perso
nis, astris pro astris, intestinis pro intestinis, Et hæc
quidem de neutris. Oportet autem scire & hoc multa es
se nomina ĩ os masculine & foemine declinata qđ in sin/
gulari numero, neutralit̄ aut in plurali, vt b̄ Tartar⁹ & hæc
tartar⁹, hæc tartara, hoc iugũ, hæc ga. b̄ hũer⁹, hi ri, hæc sta
tera, hæc statera. hic vectis hi vectes, hic circulus, hi culi, hoc
frenũ, hæc na, hic remus, hi mi, hæc lucerna, hæc cernæ hoc
collum, hæc colla, hic currus, hi currus, hæc uia, hæc via.

De Quinta declinatione.

Quinta declinatio diuersas terminationes hēt oĩm pluri/
syllabõꝝ nominum, de quibus diligēter tractabimus post
artiloquium Aiadis, cuius formatio communis erit.

De in as plurisyllabis.

Hic Ajax vnde deducit̄: a lamentando, vel ab impellendo
Illud æ: diphthonghũ, vt dictũ est. Supra æ: tenuis, vt prædi
ctum est, & acutus, longa enim ante longam penacuitur.
Illud as: longum, vt æneas, Dores autem interdum appo/

μιλίη ἐστὶν δ' ἰὰ νῦν τερον ὄρφνι. ἀντὶ λιζῶ. ἧ δὲ λίπ' ἐλαίω πολλὰς
 κισ παρὰ ποικταῖς, ἀντὶ λιπαρῶ ἐλαίω κατὰ ἀποκοπῶν. Ἡ ἀντι
 ατική, τὸ ξύλωμ κοινῶς, πᾶσαι δὲ κρη μεταπλασμός. ὅιορ
 λίτα, ἀντὶ λιτόρ. ὅδε κρη ὀποικησ ἑν α, φη ὀδουσεῖας, ἀντὶ
 Δ ἐς θρόνον εἰσερ ἄγωμ λίτα πέτ' ας, ἀντὶ λιτόρ, ὡ ξύλωμ, τὸ ξύ/
 λω, τὸ ἴρ ξύλωμ, ὡ ξύλω, τὰ ξύλα, τὰ ξύλα, ὡ ξύλα, πᾶσα δὲ ὀνομα
 σική πληθωτική, κρη ἀντικτική, καὶ κλητική, εἴτε ἴσοσυλλαβου
 εἴτε περιττοσυλλαβου ὀνόματ' ὅ, εἰς α βραχὺ λίγα, ὅιορ τὰ ξύλα
 τὰ βήματα, ἧ ζαιρέται τὰ εἰσορ συγκριτικά, ταῦτα ἧ ἔδα ἀπὶ/
 κῶ κατὰ κρῶσ' ἴσ ω μέγα ποιούσι τὰς ὀνομασικὰς, κρη ἀντικτι
 κῶς, ὅιορ τὰ μείζονα, κρη μείζω, τὰ κρείττονα, καὶ κρείττω, τὰ ἐλά
 ἦονα, καὶ ἐλάττω, τὰ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνω, τὰ καλλιῶνα, κρη καλ
 λία, τὰ χείρονα, καὶ χείρω. Ἡ γενική, τῶμ ξύλωμ. Ἡ δοτική,
 τοῖς ξύλοις, ἀπό φη ὀδοτικῶς ἐνικῶς, τροπή τῶ μεγαλοῦ εἰσο
 μικρόμ, καὶ ἐπειδέσει τῶ ὑπογεγραμμένου ἰ κρη σ. ἧ ξύλω
 τοῖς ξύλοις, πᾶσαι δὲ κρη μεταπλασμός, ὅιορ πρόσασ' ἴμ, ἀντὶ προ
 βάτοισ, ἀνδραπόδεασ' ἴμ, ἀντὶ ἀνδραπόδοῖς, προσώπασ' ἴμ, ἀντὶ προ
 σώποισ, ἄσασ' ἴμ, ἀντὶ ἄσσοισ, ἔγκασ' ἴμ, ἀντὶ ἐγκάτοισ, κρη ταῦτα
 μὲν περὶ ἧν οὐδετέρωμ, Δεῖ δ' ἐῖδεναί κρη τοῦτο, ὅτι πολλὰ εἰ
 σ' ἴμ ὀνόματα εἰσοσ ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶς κλινόμενα μὲν ἑν ἐνικῶ
 ἀριδμῶ, οὐδετέρωσ Δε ἑν πληθωτικῶ, ὅιορ ὀ τᾶςταρος, κρη ἡ τᾶς
 ταρσ, τὰ τᾶςταρα, ὀ ζυγῶσ, τὰ ζυγά, ὀ κῶτ' ὅ, τὰ κῶτᾶ, ὀ σαδμῶσ
 τὰ σαδμά, ὀ μοχλῶσ, τὰ μοχλά, ὀ κύνκλ' ὅ, τὰ κύνκλα, ὀ χαλιῶσ,
 τὰ χαλιῶ, ὀ ἐρετμῶσ, τὰ ἐρετμά, ὀ λύχνοσ, τὰ λύχνα, ὀ τράχκλος
 τὰ τράχκλα, ὀ δ' ἴφροσ, τὰ δ' ἴφρα, ἢ κέλδ' ὅ, τὰ κέλδ' ὀ.

Περὶ φη πέμπτης κλίσεωσ.

Ἡ πέμπτη κλίσις Διαφόρουσ καταλήξουσ ἔχει πάντων ἧν περι
 τασυλλάβωμ ὀνομάτων, περὶ ὧμ ἐπιμελῶσ διαληφόμεθα μετὰ
 ἧν τεχνολογίαν τῶ αἰαντ' ὅ, ὀ ἀκματισμός κοινῶς ἔσαι.

Περὶ ἧν εἰσοσ περιττοσυλλάβωμ.

ὀ αἰσ πόδερ παραίγεται, ἀπό τῶ αἰαζερ, ἢ ἀπό τῶ αἰαζερ.
 τῶ α, δ' ἴφροσ ὡσ εἴρηται. Ἐπὶ ἧν αἰ; φιλι, ὡσ προεῖρη
 ται, καὶ ὀξεία, μακρὰ γ' πρό μακρῶσ παραξενεταί.
 ἧσ; μακρόμ, ὡσ ἀνείασ. Οἱ Δωριεῖσ Δε ἐνίστε προσιε

nentes i. Thoas pro thoas. & niger pro niger dicunt. Geni-
tius: huius aiacis. Nam i as purum bisyllaba grauisōa per
nt faciūt genitiuum, vt Ajax Aiacis. Thoas Thoātis. Hyas
hyātis. Inuenies autem & gtōs i a apud poetas propter mes-
trum. aiacis p aiacis. & thoātis p thoātis. Illud an: lōgum po-
sitiōe. Illud tos: breue natura. Oīs. n. gtūs plurisyllab⁹ quidē
breuidefinit. parisyllabus vero, longidefinit. Dati
uus huic aiaci, a gtō mutatiōe os in i. Illud ti: breue. semper
em datiu i breue est. apud poetas autē etiam longum i in-
uenies communi facta syllaba. Accusatiuus: a datiuo
mutatione i, in a vt aiaci aiacē. Omnis autē accusatiuus plu-
risyllabus i a breuem definit, nisi abscisio sit, vt neptunū p
neptunū. & sudorē p dorē. Patiūt autē & mistiōem more at-
tico, i on cōparatiuog accusatiui, vt maiorem, & maiorem
minorem, & minorem. meliorem & meliorem. meliorem &
meliore, & miorem & minorē. suauiorē & rē. peiorē & rem
Vocatiuus: a gtō abiectioe tos cōiter huius Aiacis o aiac
Illud an: breue. oīs. n. vocatiuus æq̄le tēpus habet pprio no-
miatiuo, vel min⁹, vt h. Ideo & illd æ circūflectit. & aiac at-
tice. Inueniunt autē apud poetas & vocatiui in a in as sup⁹
bisyllabog a domo compositorum, vt laodamas,
h⁹ laodamātis o laodama. hic polydamas h⁹ polydamantis
o polydama. huius testis poeta i decimo octauo Iliadis Po-
lydama tu qdē nō āpli⁹ mihi grata hæc cōtionaris. & o po-
lydama apud Alcæū, vt scriptum est. Ntūs & actūs dualis
& vocatiu⁹: a datiuo singulari mutatiōe i in e, vt huic Aiaci
hi aiaces o aiaces. Genitiuu⁹ & datiuus dual⁹: a nominatiuo
duali mutatione e i in. hi aiaces hog aiacum. Nominatiuus
pluralis & vocatiuus: a nominatiuo duali appositione
s. hi aiaces hi aiaces o aiaces. Omnis. n. nominatiu⁹ pluralis
nominis plurisyllabi in es definit, præ neutra. in a autem
& ω & in oⁱ parisyllabi. In on autē cōparatiua p crasin more
attico in us faciunt nominatiuos plurales, vt hi maiores
& maiores. hi meliores & meliores. hi peiores & ores. hi mi-
nores & miōres hi minores & res. hi meliores & meliores.
Gtūs: hog aiacum. Omnis. n. gtūs pluralis cōmuniter in on

δεύτερος, δόσις ἀντὶ δόσις, καὶ μέλαισις, ἀντὶ μέλας λέγουσιν. Ἡ γενε
 κική; τὸ αὐτὸ τὰ γὰρ εἰς αὐτὸ καθαρόν Δισύλλαβον βαρυτονα, διὰ
 τὸν ποιοῦσι πλὴν γενικῶν, διορμῶν αἰάντων, δόσις δόσις, ἴσος
 ἴσος. Ἐυρήσις δὲ καὶ γενικῶν εἰς αὐτὰ παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέ
 τρομῶν, ἀντὶ αἰάντων, καὶ δόσις, ἀντὶ δόσις, τὰ μακρόν δέ
 σφ. τὸ τος; βραχὺ φῶσφ. πᾶσα γὰρ γενικὴ περιττοσύλλαβος μὲν,
 βραχυκαταληκτὴ, ἴσος σύλλαβος δὲ, μακροκαταληκτὴ. Ἡ Δοτικὴ
 κή; ὅθι αἰάντι, ἀπὸ φθιγενικῆς τροπῆς τοῦ σφ εἰς ι. τὸ τι; βραχὺ.
 αἰ γὰρ φθιδοτικῆς τὸ βραχὺ ὅθι, παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ μακρόν εὐ
 ρήσις, κοινῶς γινουμένη σύλλαβος. Ἡ ἀιτιατική; ἀπὸ τῆς Δοτικῆς,
 τροπῆς τῆς εἰς α. διορμῶν αἰάντι, αἰάντα, πᾶσα δὲ ἀιτιατικὴ περιττο
 σύλλαβος, εἰς α. βραχὺ λήγει, μὴ ἀποκοπῆ εἶναι, διορμῶν ποσειδῶν, ἀντὶ
 ποσειδῶνα, καὶ ἰδῶν, ἀντὶ ἰδῶτα. Πάχουσι δὲ καὶ κρᾶσι, ἔδει ἀπικῶ
 αὶ τῶν εἰς ωμ συγκριτικῶν ἀιτιατικῶν, διορμῶν μείζονα, καὶ μείζω.
 τὸν ἐλάτωνα, καὶ ἐλάτω, τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. τὸν κρείττενον, καὶ
 κρείττω, τὸν ἥπρον, καὶ ἥπω, τὸν ἡδίονα, καὶ ἡδίω, τὸν χείρονα, καὶ χεί
 ρω. Ἡ κλητική; ἀπὸ φθιγενικῆς ἐκβολῆς τῆς τος, κοινῶς, τὸ αἰάντος, ὡ
 αἶμα, τὸ ἀμα; βραχὺ, πᾶσα γὰρ κλητικὴ, τὸν ἴσον χρονον, ἔχῃ τῆς ἰδῶνος
 μασικῆς, ἢ ἐλάτωνα, ὡς ἐνταῦθα, δῖο καὶ τῶν ἀιτιατικῶν, καὶ ἀι
 τικῶν. εὐρήσις δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ κλητικῶν εἰς α. τὸν εἰς αὐ
 τὸν ἐπερδῖσύνλλαβον, παρὰ τῶν δάμων σωτηθῶν, μὲν διορμῶν ὁ λαοδάμας,
 τῆς λαοδάμαντος, ὡς λαοδάμα, ὁ πολυδάμας, τῆς πολυδάμαντος,
 ὡς πολυδάμα, τὸν του μάστου ὁ ποιητὴς ἐν τῶν σφθιλιῶν. Ποι
 λυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ χίλα ταῦτ' ἀγορεύεις. καὶ ὡς πολυδά
 μαρ παρ' ἀλλοίους, ὡς γέγραπται. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἀιτιατικὴ δυνική;
 καὶ ἡ κλητικὴ; ἀπὸ φθιδοτικῆς ἐμικῆς, τροπῆς τῆς εἰς ε. διορμῶν, τῶν αἰάν
 τι, τῶν αἰάντε, ὡς αἰάντε. Ἡ γενικὴ καὶ φθιδοτικὴ δυνική; ἀπὸ φθιδομα
 σικῆς δυνικῆς, τροπῆς τῆς εἰς οἰμ, τῶν αἰάντε, τοῖμ αἰάντοιμ, ἡ ὀνομασ
 κικὴ πληθυντικὴ καὶ κλητικὴ; ἀπὸ φθιδομασικῆς δυνικῆς, ποσειδῶσι
 τῆς σ, τῶν αἰάντε, οἱ αἰάντες, ὡς αἰάντες, πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυ
 ντικὴ ὀνόματος περιττοσύλλαβος, εἰς ες λήγει, πλὴν ἥτῃ σφθιτέρω, εἰς
 αὐτὸν δὲ σφ, καὶ εἰς οἰ, ἴσος σύλλαβος, τὰ δὲ εἰς ωμ συγκριτικῶν, ἢ ἴ
 κρᾶσι, ἔδει ἀπικῶν εἰς οὐσ ποιοῦσιν ὀνομαστικῶν πληθυντικῶν, διορμῶν μείζω
 νος, καὶ μείζους, οἱ κρείττοντες, καὶ κρείττους, οἱ χείρονες, καὶ χείρους, οἱ
 ἐλάττονες, καὶ ἐλάττους, οἱ ἥπρονες, καὶ ἥπρους, οἱ βελτίονες, καὶ βελτί
 ουσ, ἡ γενικὴ; ἥτῃ αἰάντων, πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ κοινῶς εἰς ωμ

definit, præter vnica sua horum quinq; decem, viginti,
quinquaginta, centum, & extensionem patientia, vt talium,
tantorum, istorum. Datiuus pluralis: a nominatiuo singu-
lari & datiuo, sic. Omnis nominatiuus plurisyllab⁹ in s des-
sinens additione i, facit datiuum pluralem, vt hic aiax
his bus, hic lebes his tib⁹, hic tros his troib⁹, hic pele⁹ his pe-
leis, hic bos his bobus. Excipi^t pes pedibus, & filius filiis, &
cursor soribus apud Callimachum. Similiter & i duplicem
desinentes notatiui, vt hic rapax his cibus, hic arabs his ara/
bibus. Etiam cū singularis dtūs i i pur⁹ desinit assumptione
s dtūs pluralis fit, vt huic serpēti his serpētibus, huic suauī
his uibus, huic demostheni his nibus. Cū autē singularis da-
tiuus n hēt, mutatione n in s datiuus pluralis fit, vt huic
Platoni his tonibus, huic pastori his ribus, huic turturi, his
turturibus. Cū vero singularis dtūs cōsonantē hēt añ i as-
sumit s pluralis, & expellit non potentia proferri
secum elementa, vt aiaci aiacibus, gratioso gratiosis.
A: longum. Nam penultima datiuī æquat tpibus alios ob/
liquos. Inēdum autē & maius tps habet, ut leonis leonibus
scribēt⁹ scribētib⁹. Illud si: breue natura, nisi cū cōis syllaba
fit apud poetas, apponitur autem n in i datiuīs,
cum vocalis infertur, vt aiacibus donauī hoc, cum vero
consonans, non, vt aiacibus dedi hoc, apud poetas vero sæ-
pe ponit^r etiam consonante sequente propter metrum, vt
i longum fiat, & ionice aiacibus per extēsiōem, Ipsi enim
a desinente in es nominatiuo, appositione si formant
datiuum pluralem, vt aiaces aiacibus, gigantes gigantibus,
heroes oibus, turtures ribus, philomenæ menis, nisi vnū es
liciat^r propter metrum. Accusatiuus pluralis: ab accusati-
uo singulari appositione s, vt aiacem aiaces, semper. n. pluri-
syllabi simplices accusatiui in as breuē desinunt, pter accus-
tios in on comparatiuorum, hi enim more atticō per crās-
sin in us desinunt, vt hos meliores & meliores, hos maio-
res & maiores, hos minores & minores, hos minores &
minores, hos meliores & meliores, hos peiores & peiores,
hos plures & plures. Et hæc quidem formatio omnium

λήγα, χαρῆς τῶν μονοπλότων, τῶν πέντε, τῶν δέκα, τῶν ἑκοσίων, τῶν
 πενήκοντα, τῶν ἑκατόν, καὶ τῶν ἑξακτασίμω παχόντων, διορ τῶν
 δευσοῶν δε. τουτωί. Ἡ Δοτική πληθωτική, ἀπὸ φθ' ὀνομαστικῆς ἐσ
 πικῆς καὶ Δοτικῆς, οὕτω πάσα ὀνομαστικὴ περιήσυνλλαθσ εἰς σ λή
 γουσα, προσδέσφ τω | ποιῆ πλῆ Δοτικῆν πληθωτικῆν. διορ ὁ αἴσ.
 τοῖς αἴσιμ, ὁ λέθσ, τοῖς λέθσσιμ, ὁ τρῶς, τοῖς τρῶσιμ, ὁ πικλῆς, τοῖς
 πικλῆσιμ, ὁ βουῖ, τοῖς βουσίμ, ὁ ζαιρέται, ποῦς, ποσί, καὶ ἡέυς ἡέσι, ὁ
 Δρομεῖς, δρομέσι παρὰ καλλιμάχῳ. ὁμοίως καὶ εἰς διπλοῦν
 λήγουσα ὀνομαστικῆ. διορ ὁ ἄρπαξ, τοῖς ἄρπαξιμ, ὁ ἄραψ, τοῖς ἄ
 ραψιμ. Ἐτι ὅτε ἡ ἐνικὴ Δοτικὴ εἰς | καθασὸν λήγα, προσλήθη τοῦ
 σ, ἡ Δοτικὴ πληθωτικὴ γίνεται. διορ ὁ φθ' ὄωμ, τοῖς ὄωσι, ὁ φθ' ἡδέι,
 τοῖς ἡδέσι, ὁ φθ' δημοδένει, τοῖς δημοδένεισιμ. Ὅτε δὲ ἡ ἐνικὴ Δοτικὴ
 κὴ μῆχα, τρῶπῆ τω μ εἰς σ, ἡ Δοτικὴ πληθωτικὴ γίνεται. διορ ὁ φθ'
 πλάτωνι, τοῖς πλάτασι, ὁ φθ' ποιμλί, τοῖς ποιμέσι, τῆ τριγόνι, τῶσι
 τρυγόνσιμ. ὅτε δὲ ἡ ἐνικὴ Δοτικὴ σύμφωνον ἔχει πρὸ τῶ |, προσλαμα
 βάνε τὸ σ ἡ πληθωτικὴ, καὶ παραιτεῖται τὰ μὴ δαυζόμενα προσφέ
 ρεσθαι σὺν αὐτῇ σοιχῆα. διορ αἴαντι, αἴασι, χαρῆντι, χαρῆσι. τῶ
 α; μακρόν, ἡ γὰρ παραλήγουσα φθ' Δοτικῆς, ἰσοχρονεῖ τῶσι ἄλλαις
 πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον ἔχει. διορ λέοντι, λέουσι,
 γράφοντι, γράφουσι. τῶσι; βραχὺ φνῆσι, ἐμὴ ὅτε κοινὴ συλλαβὴ
 γίνεται παρὰ ποικαῖς. προστίθεται δὲ μ τῶσι εἰς | Δοτικαῖς, ὅ
 τε φωνῆν ἐπιφέρειται. διορ τοῖς αἴσιμ ἐδωκσάμω τὸ δε, ὅτε δὲ
 σύμφωνον, ὡ, διορ τοῖς αἴσι δ' ἔδωκα τὸ δε, παρὰ ποικαῖς δὲ πολ
 λάκις τίθεται σ' μ καὶ συμφώνου ἐπομλίου Διὰ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ |
 μακρόν γῆκται. καὶ ἰωνικῶς αἰάντεσι κατ' ἐπέκτασιμ, αὐτοὶ γὰρ
 ἀπὸ φθ' ληγουσῆς εἰς εσ ὀνομαστικῆς, προσδέσεισι, σχηματίζουσι πλῆ
 Δοτικῆν πληθωτικῆν, διορ αἴαντες αἰάντεσι, γίγαντες γιγάντεσιμ
 ἡρας ἡράεσι, τρυγόνες τρυγόνεσιμ, ἀμδόνες ἀμδόνεσιμ, ἡμὴ σ' ἐμ ἐκ
 βληθεῖν Διὰ τὸ μέτρον. Ἡ αἰτιατικὴ πληθωτικὴ, ἀπὸ φθ' αἰτιατε
 κῆς ἐνικῆς προσδέσφ τοῦ σ, διορ αἴαντα, αἴαντας, αἰεὶ Δε αἰ περιήσ
 συνλλαθοὶ ἀπλῶ αἰτιατικῆ εἰς ασ βραχὺ λήγουσιν, πληρ ἧν αἰτια
 τικῶν ἧν εἰς ωμ συγκριτικῶν. αὐταὶ γὰρ ἔδη ἀπικῆ κατὰ κρῶσιμ
 εἰς οὐς λήγουσιμ. διορ τοῦς κρεῖττονας, καὶ κρεῖττους. τοῦς μείζο
 νας, καὶ μείζους. τοῦς ἐλάττονας, καὶ ἐλάττους, τοῦς ἥττονας, καὶ
 ἥττους, τοῦς βελτίονας, καὶ βελτίους, τοῦς χειρόνας, καὶ χειρούς.
 τοῦς πλείονας, καὶ πλείους, καὶ οὗτ' ἔμην ὁ σχηματισμὸς πρῶτων

plurisyllaboz masculinorū, et fœmininorū, et cōm et pro
miscuorum nominum.

Regula.

Hic aiāx hui⁹ aiācis huic aiāci hūc aiācem o aiāx cōiter, et o
aiāx artice. hi aiāces hoz⁹ aiācum o aiāces. hi aiāces hoz⁹ a/
iācum his aiācibus hos aiāces o aiāces.

De generibus siue terminationibus noīm.

Sectio secunda.

Quoniam uero nobis formatio nomīum quę simplicium
declinationū peracta est, consequens fuerit diligēt de termi
nationibus plurisyllaborum nominum ordine tractare, vt
studiosissimi veteres tradiderunt, et primum de in as
oīb⁹, quęq; ipforū parisyllaba existētia in u et in a faciunt
genitium, et quę plurisyllaba in antos, ante hoc autem
scire oportet, q; quę sunt finales oīm masculinorū noīm
n. x. r. s. p. vt Dion, phœnix, nestor, aiāx, arabs, at talis
et tantus et hic, et tantus per extensionem fiunt. At Adam
Abraā, Iacob, Ioseph, Daniel, Michael iudaica existētia trās
formanda sunt in græcam terminationem, non enim tales
cōsonantes finales græcorū noīm inueniuntur, ob hæc igitē
iudeos pmittētes valere Adamus et Abramus et Iacob⁹ et
Iosephus et Danielus et Michaelus græce dicamus.

De in as parisyllabis. Terminatio prima masculinorū.
In as purum parisyllaba simplicia grauisona cōmuniē in u
faciūt genitiuū, vt hic æneas huius ænæ, hic papias h⁹ pa
piæ, exceptis gentilibus a pi incipientibus vt Picias pici
antis, peucetias peucetiantis, at Aphyas phlegias, satyas
arias, parias, parisyllabe et plurisyllabe declinantur.

De in a facientibus genitiuum.

In as vnisyllaba circumflexa faciunt geniti/
uum, vt hic gras h⁹ græ, hic lapis h⁹ lapidis, b chnas h⁹ chnæ

In as circumflexa.

In as multisyllaba circumflexa parisyllaba quidem existētia
in a faciunt gtm. vt Thomas thomæ, Cosmas cosmæ, me
nas menæ, Plurisyllaba vtro vt pellicanus pellicani.

ἤν περιττοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπί
κοινῶν ὀνομάτων.

Κοινῶν.

Ὁ αἰῶς. τῷ αἰῶτι. ὁ αἰῶντι. τὸν αἰῶντα. ὁ αἰῶν κοινῶς, καὶ ὁ
αἰῶς ἀττικῶς. τῷ αἰῶντι. τοῖν αἰῶνοιμ. ὁ αἰῶντι. οἱ αἰῶντες. ἤν
αἰῶντων. τοῖς αἰῶσι. τοὺς αἰῶντας. ὁ αἰῶντις.

Περὶ γενῶν, εἴτε καταλήξεων τῶν ὀνομάτων

Τμήμα δεύτερον.

Ἐπεὶ ἡ δὲ ἡμίρ ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πέντε ἀπολῶν
κλίσεων ἦνυσαι, ἐπόμενον ἄν εἴη ἐπιμελῶς περὶ τῶν καταλήξεων
ἤν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων τάξει Διαλαβῆμ ὡς οἱ ἀπου
θιότατοι παλαιοὶ παρῆδωκαμ. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ἀσ
πάντων, τίνα τε αὐτῶν ἰσοσύλλαβα ὄντα εἰς οὐ καὶ εἰς α ποιούσι
πλὴν γενικῶν, καὶ τίνα περιττοσύλλαβα εἰς ἀντος. πρὸ τούτου δὲ
εἰδέναι Δεῖ ὅτι πέντε εἰσι τελικὰ πάντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομά
των. μ. ε. ρ. σ. φ. διορ Δίωρ φοίνιξ. νέσωρ. αἰῶς. ἄρα φ. τ. δὲ τοῖος Δε. καὶ
τοσόσδε, καὶ ὄντος, καὶ τηλικετοσί, κατ' ἐπέκτασιν γίνονται, το δὲ
ἀδ' αμ. Ἀθραμ. Ιακωβ. Ιωσήφ. Δανιήλ. Μιχαήλ. Ιουδαϊκά ὄντα, με
τα σχηματισεῖα εἰσὶν εἰς πλὴν ἑλλιάδα καταλήξιμ. καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα
σύμφωνα τελικὰ ἤν ἑλληνικῶν ὀνομάτων εὐρίσκονται. ταῦτά τοι
Ιουδαίους ἐσάντες χαίρεμ, ἄδαμος, ἡ ἄθραμος, καὶ Ιακωβος, καὶ
Ιωσήφ. καὶ Δανιήλ, καὶ Μιχαήλ, καὶ ἑλλήνικῶς λέγωμεν.

Περὶ ἤν εἰς ἀσ ἰσοσύλλαβων, καταλήξις πρώτη τῶν ἀρσενικῶν.

Τὰ εἰς ἀσ καταρῶν ἰσοσύλλαβα, ἀπλά, βαρύτονα, κοινῶς εἰς οὐ
ποιούσι πλὴν γενικῶν, διορ ὁ ἀνεῖας, τῷ ἀνείου, ὁ πασῖας, τῷ παπί
ου, πλὴν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τῶν ἀρχομδύων. διορ πικίς, πικίαν
τος, πτικετίασ, πτικετίαντος. ὁ Δε ἀθρίασ, φλεγίασ, σαπίας, ἀρίασ,
παρίασ, ἰσοσύλλαβος καὶ περιττοσυλλάβος κλίνονται.

Περὶ τῶν εἰς α ποιούτων πλὴν γενικῶν

Τὰ εἰς ἀσ μονοσύλλαβα περιπαύμενα, εἰς α ποιούσι πλὴν γενικῶν
διορ ὁ γρῶς, τῷ γρῶδ λάσ. τῷ λά, ὁ χνῶς, τῷ χνῶ.

Εἰς ἀσ περιπαύμενα.

Τὰ εἰς ἀσ πολυσύλλαβα περιπαύμενα, ἰσοσύλλαβα μὲν ὄντα,
εἰς α ποιούσι πλὴν γενικῶν, διορ δωμάσ, δωμά, κοσμάσ, κοσμά, μι
κῶσ, μ. βνῶ, περιττοσυλλάβα δὲ, εἰς ἀντος, διορ πελεκῶσ, πελεκάντος.

Inuenta sunt autē & nōnulla ionica, ī dos faciētia gtm, vt bit
tas bittadis, cyras cyradis, Etiam in bas ante
b aliā consonātem habentia, & non r, in a faciūt genitiuum
fambas sambæ, Galbas galbæ, crisbas crisbæ,
his similiter & ibas ibæ, & banebas banebæ, &
annibal annibalis, Etiam in gas bisyllaba solum propria, vt
migas migæ, megas megæ, & magnus magni diuer
siclinie cum adiectiuum, Algas algæ, Excipiuntur salgas
salgantis, Etiam plurisyllaba, vt faturgas faturgæ,
excepto acragas acragantis fluuius, a quo agrigentum
agrigenti vrbs siciliæ, Etiam in das bisyllaba
& superbisyllaba, vt ladas ladæ, idas idæ,
Leonidas leonidæ, Etiam in zas, xas, plas, thas, cas,
vt arizas arizæ, elixas elixæ, apsas
apsæ, Anthas anthæ, pelecas pelecæ, Etiam in
las simplicia bisyllaba soligēna nō penultimantia natura lō/
ga, & superbisyllaba duo lambda habentia, vt hylas
hylæ, gelas gelæ, Iollas iollæ, Abollas
abollæ, Etiam in mas habentia consonantem ante mī, vt
filmas filmæ, acamantocharmas acamantocharmæ,
excipitur tolmas tolmantis, Etiam in mas perſica,
vt salamas salamæ, spitamas spitamæ,
Etiam in nas, vt pinas pinæ, preterq̄ canas ca
nantis, Etiam in pas soligēna, vt papas papæ,
lampas lampæ, excipitur cypas cypantis, omnis
vero omnis adiectiuū existēs, Etiā in ras nō habētia primā
& secūdā syllabam ab eadē cōsonante vel æquælemētari
incipientem, vt simmoras simmoræ, cydras cydræ,
Etiam in sas bisyllaba non penultimata e, vt chry
sas chryſæ, cyrsas cyrsæ, Etiam in tas, vt archy
tas archytæ, europas europæ, Preterq̄ teleutas
teleutantis, Etiam in phas bisyllaba, & in chas, vt
delphas delphæ, aphas aphæ, Excipitur cyphas cyphantis,
callichas callichæ, lachas lachæ, Excipitur calchas cal
chantis, Etiam in as a circūflexis verbis composita, vt patr
cida, cidæ, a cædo idest yerbero, Etiam in as, a scœnu

εὐρηται δὲ καί τινα ἰωνικά ἐῖς δ' ὅς ποιοῦντα πλὴν γενικῶ, διορ ὁ βιτ
 τὰς, τῶ βιτὰ δ' ὁ κυρῆς, τῶ κυρῶ δ' ὁσ. Ἐτι τὰ ἐῖς βασ πρό τῶ
 β' ἄλλο σύμφωνο ἔχοντα κρηλίμης, ἐῖς α, ποιοῦσι πλὴν γενικῶ, ὁ
 σάμβας, τῶ σάμβας, ὁ χάλβας, τῶ χάλβας, ὁ κρίσβας, τῶ κρίσβας,
 τῶν τοῖς ὁμοίως καὶ ὁ ἴβας, τῶ ἴβας, καὶ ὁ βανέβας, τῶ βανέβας, κρηλί
 ὁ ἀνίβας, τῶ ἀνίβας. Ἐτι τὰ ἐῖς γασ δ' ἰσύλλαβα μόνον κῆρια, διορ
 ὁ μίγας, τῶ μίγας, ὁ μέγας, τῶ μέγας, καὶ ὁ μέγας, τῶ μεγάλου ἐτε
 ροκλίτως ὅτε ἐπίθετορ, ὁ ἄλγας, τῶ ἄλγας. Ἔξαιρέται ὁ σάλγας, τῶ
 σάλγαντ' ὅ. Ἐτι τὰ ὑπερδισύλλαβα, διορ ὁ σατύργας, τῶ σατύργας
 χωρὶς τῶ ἀκράγας ἀκράγαντ' ὅ, ποταμός, ἀφ' ὅν ἡ ἀκράγας φη
 ἀκράγαντ' ὅ, πόλις φη σικελίας. Ἐτι τὰ ἐῖς δ' ἰσ δισύλλαβα
 καὶ ὑπερδισύλλαβα, διορ ὁ λάδας, τῶ λάδας, ὁ ἴδας, τῶ ἴδας,
 ὁ λεωνίδας, τῶ λεωνίδα. Ἐτι τὰ ἐῖς ζας, ξας, ψας, ρας, κας,
 διορ ὁ ἀρίζας, τῶ ἀρίζας, ὁ ἐλίξας, τῶ ἐλίξας, ὁ ἄψας, τῶ
 ἄψας, ὁ ἀνθας, τῶ ἀνθας, ὁ σέλεκας, τῶ πέλεκα. Ἐτι τὰ ἐῖς
 λας ἀπλᾶ, δισύλλαβα, μονογενῆ, μὴ πασαληγόμεια φνσθ μασ
 κρᾶ, καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα δ' νολλ' ἔχοντα, διορ ὁ ὕλας, τῶ
 ὕλας, ὁ γέλας, τῶ γέλας, ὁ ἰόλλας, τῶ ἰόλλας, ὁ ἀσόλλας, τῶ
 ἀσόλλας. Ἐτι τὰ ἐῖς μασ ἔχοντα σύμφωνο πρό τοῦ μ, διορ ὁ
 σίλμας, τῶ σίλμας, ὁ ἀκαμαντοχάρμας, τῶ ἀκαμαντοχάρμα.
 Ἔξαιρέται ὁ τόλμας, τῶ τόλμαντ' ὅ. Ἐτι τὰ ἐῖς μασ περσι
 κά, διορ ὁ σαλάμας, τῶ σαλάμας, ὁ σπιτάμας, τῶ σπιτάμας.
 Ἐτι τὰ ἐῖς νας, διορ ὁ πίνας, τῶ πίνας, πλὴν τοῦ ὁ κάνας, τῶ κᾶ
 ναντ' ὅ. Ἐτι τὰ ἐῖς πας μονογενῆ, διορ ὁ πάπας, τῶ πάπας,
 ὁ λάμπα, τῶ λάμπα, ἔξαιρέται ὁ κύπας, τῶ κύπαντ' ὅ, ὁ πᾶς
 δὲ τοῦ παντός, ἐπίθετορ ὄρ. Ἐτι τὰ ἐῖς ρας μὴ ἔχοντα πρῶτῳ
 καὶ δ' ἄτεραι συλλαβῆ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ἢ ἀντισοίχου
 ἀρχομῶν, διορ ὁ σιμμόρας, τῶ σιμμόρας, ὁ κῆρζας, τῶ κῆρζας.
 Ἐτι τὰ ἐῖς σας δισύλλαβα, μὴ πασαληγόμεια φρ' ε, διορ ὁ χῆρ
 σας, τῶ χῆρσας, ὁ κῆρσας, τῶ κῆρσας. Ἐτι τὰ ἐῖς τας, διορ ὁ ἀρχῆ
 τας, τῶ ἀρχήτας, ὁ ἐνῶπας, τῶ ἐνῶπας, πλὴν τοῦ ὁ τελεύτας,
 τῶ τελευτᾶντ' ὅ. Ἐτι τὰ ἐῖς φας δισύλλαβα, καὶ τὰ ἐῖς χας, διορ
 ὁ δ' ἔλφας, τῶ δ' ἔλφας, ὁ ἄφας, τῶ ἄφας, ἔξαιρέται ὁ κύφας, τῶ κύφαντος,
 ὁ καλλίχας, τῶ καλλίχας, ὁ λάχας, τῶ λάχας, ἔξαιρέται ὁ κάλχας, τῶ κάλ
 χαντ' ὅ. Ἐτι τὰ ἐῖς ας πρῶτων ὀνομάτων σωπεθῶν, διορ ὁ πα
 τραλίας, τῶ πατραλία, ἀπὸ τῶ ἄλοῖω, τῶ τύπῳ. Ἐτι τὰ ἐῖς ας ἀπὸ διπλῶ

ninis cōposita. vt hæc pharetra. h̄ eupharetras huius retræ
 hæc violētia. h̄ euribias h̄ biæ. hoc for̄. h̄ pythagoras h̄ ræ
 et goræ. hic dolor. hic paufanias huius niæ. Et hæc quidem
 de parifyllabis, sed de plurifyllabis deinceps dicamus.

De in as in entos facientia genitiuum

In as purum nomina bifyllaba grauisona, non a dori
 ca lingua existētia per nt flectuntur, vt hic aix huius aiācis
 h̄ thoas h̄ antis. h̄ bias hui⁹ biātis. excipiē lapis hui⁹ lapidis
 et commixtione duorum a, lapidis, et lapis lapidis lapidi.
 lapidem. Etiam in as solifyllaba acutitona in tis faciunt
 gīm, vt hic pras h̄ prātis. hic zas hui⁹ zātis. hic phthas hui⁹
 phthātis. et plurifyllaba similiter, vt hæc statua hui⁹ statuæ
 hæc scutica, huius scuticæ. Etiam i bas habentia in penultia
 ma bitempoream correptā, vt h̄ bibas huius bibātis, hic an
 nus huius anni. hic alybas huius alybæ cuius penulti
 ma & longa. Excipitur hic barnabas hui⁹ barnabæ. hic labas
 h̄ labæ. hic cabas h̄ cabæ. h̄ abas hui⁹ abæ gētile. h̄ abas ve
 ro h̄ abātis. ppriū. Similit̄ & Iobas iobæ. & rhebas bæ. Etiā
 in bas, ante b habentia r plurifyllabice flectuntur, vt
 h̄ phorbas h̄ phorbātis. h̄ cirbas huius cirbātis. Etiam i gas
 bifyllaba, ppria, & appellatiua, v̄ gētilia. ut h̄ gigas h̄ gantis
 hic brigas huius brigātis. Etiam in das bifyllaba diphthon
 go penultimantia. vt h̄ phidas huius dātis. hic cedas h̄ ceda
 tis. Etiam et superbifyllaba a grauisonis verbis fa
 eta, vt gratificor. charidas charidātis. rideo, Midas midan
 tis. Sed supergloriosos græcos vel nomen est, a super
 gloriōr. supgloriosus, & cōfisiōe, supgloriosus supgloriosi
 vel participium primi indefiniti est, a supgloriōr supgloria
 bor supglātus sū. participiū h̄ supgloriās h̄ supgloriātis &
 per concisionem superglāns superglāntis. actūs superglo
 riātes. Etiam in Zas habentia y ante z, vt hic byzas huius
 byzātis. h̄ pyzas huius pyzāt. Etiā in las bifyllaba solignā
 penultimantia natura longa, vt hic phylas huius phylantis
 hic chelas huius chelātis. Similit̄ & habētia cōsonātem cū l
 vt hic athlas h̄ athlantis. Etiam duo ll. habētia, vt hic pal
 las h̄ pallātis. hic ballas h̄ ballātis. hic niger vero huius ni

κῶν σαπυθεμυλῖα, διορ ἢ φαρέτρα, ὁ εὐφαρέτρας, τῶ εὐφαρέτρα, ἢ βία,
ὁ ευρυβία, τῶ ευρυβία, ἢ ἀγόρα, ὁ πυθαγόρας, τῶ πυθαγόρα, καὶ πυ
θαγόρου, ἢ ἀνία, ὁ παυσανία, τῶ παυσανία, καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν
ἰσοσυλλάβων, περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων ἐξῆς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰσ ἄσ εἰς εντος ποιοῦτων πλὴν γενικῶν.

τὰ εἰσ ἄσ κατὰ ζῶν νόματα, δι' συλλάβα, βαρύντονα, μὴ ἀπὸ δ' ωρίδ' οσ
διαλέκτου ὄντα, διὰ τῶν κλίνονται. διορ ὁ αἴσ, τῶ αἴαντος
ὁ θῶσ, τῶ θῶαντος, ὁ βίασ, τῶ βίαντος, ζ' ζαιρέται ὁ λάσ, τῶ λά
σος καὶ κρῶσει τῶν δ' νο αα. λῶσ, καὶ ὁ λάσ, τῶ λάου, τῶ λάα,
τῶν λάαμ. ἔτι τὰ εἰσ ἄσ μονοσυλλάβα ὀξύτονα, εἰς τος ποιοῦσι
πλὴν γενικῶν, διορ ὁ πρῶσ, τῶ πρῶντος, ὁ ζῶσ, τῶ ζαντός, ὁ φθῶσ, τῶ
φθῶντος, καὶ τὰ πολυσυλλάβα ὁμοίως, διορ ὁ ἀνδρίασ, τῶ ἀνδριθ
άντος, ὁ ἰμάσ, τῶ ἰμάντος. ἔτι τὰ εἰσ ἄσ ἔχοντα ὧν τῆ παρα
ληγουσῆ διχρονου σωκεσ αμυλῖομ, διορ ὁ βίβασ, τῶ βιβαντος, ὁ λυθ
κάσασ, τῶ λυκάσαντος. ὁ ἀλυβασ, τῶ ἀλυβαντος. ὅν ἢ παραλήθ
γουσα καὶ μακρά, ζ' ζαιρέται ὁ βαρυνάσασ, τῶ βαρυνάσα, ὁ λάβασ,
τῶν λάβα, ὁ κάσασ, τῶ κάσα. ὁ ἄβασ, τῶ ἄβασ ἔθνηκόμ, ὁ ἄβασ δὲ
τῶν ἄβαντος, κύριον, ὁμοίως καὶ ἰόβασ, ἰόβα, καὶ ξήβασ, ξήβα. ἔτι
τὰ εἰσ ἄσ πρὸ τῶν β' ἔχοντα ρ, περιττοσυλλάβως κλίνονται, διορ
ὁ φῶβασ, τῶ φῶβαντος, ὁ κῆβασ, τῶ κῆβαντος. ἔτι τὰ εἰς γας
Δισύλλαβα κύρια, καὶ ποσοπγορικῶ, ἢ ἔθνηκῶ, διορ ὁ γίγασ, τῶ γίγ
γαντος, ὁ βρίγασ, τῶ βρίγαντος. ἔτι τὰ εἰς Δας Δισύλλαβα δι
φθόγῳ παραληγόμενα, διορ ὁ φείδασ, τῶ φείδαντος, ὁ οἶδασ, τῶ
οἶδαντος. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων γε
νόμενα. διορ χαρίζομαι, χαρίζας, χαρίζαντος, μείδομαι, μείδασ
μείδαντος, ζ' δὲ ὑπερκυδάναντας ἀχαιούς, ἢ ὄνομα ὄξιμ ἀπὸ τοῦ ὑ
περκυδάνω ὑπερκυδάνας, καὶ σιγγοπῆ ὑπερκυδάνας ὑπερκυδάντος,
ἢ μετοχῆ τοῦ πρώτου ἀορίσου ὄξιμ, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδάνω ὑπερκυδα
νώ, ὑπερκυδάνια, ἢ μετοχῆ, ὁ ὑπερκυδάνας, τῶ ὑπερκυδάναντος, καὶ
κατὰ σιγγοπῆμ, ὑπερκυδάνας, ὑπερκυδάντος, ἢ ἀιτιατικῆ, τῶν ὑπερ
κυδάντας. ἔτι τὰ εἰς ζας ἔχοντα υ πρὸ τῶν ζ, διορ ὁ βύζασ, τῶ
βυζαντος, ὁ πύζασ, τῶ πύζαντος, ἔτι τὰ εἰς λας Δισύλλαβα μο
νογιῆ, παραληγόμενα, φύσει μακρά, διορ ὁ φύλας, τῶ φύλαντος,
ὁ χίλας, τῶ χίλαντος. ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα σύμφωνον μετὰ
ζ, λ, διορ ὁ ἄτλας, τῶ ἄτλαντος, ἐν τὰ Δνὸ ἰλα ἔχοντα, διορ ὁ πάλ
λας, τῶ πάλλαντος, ὁ βύλλας, τῶ βύλλαντος, ὁ μέλας δὲ τοῦ μέ

gri. & miser miseri trigenerice, etiam quæ in mas bisyllaba & superbisyllaba, habetia ante m vocalem breuē impari syllabice declināē, vt hic adamas huiusantis, hic Athamas huiusantis, hic polydamas huiusantis, cum quibus & hic thaumas huius thaumantis, Etiam quæ in ras bisyllaba habetia primam & secundam syllabā ab eadem consonante, vel eiusdē ordīs incipientē, vt h̄ babras h̄ babrāt, hic pphras huius pphrantis, hic teuthras h̄ teuthrantis, similiter & coincidentia participio, vt hic pyras h̄ rantis, hic aras huius arantis, similiter & habetia a ante r, vt hic Taras huius tarantis, h̄ caras huius carantis, Etiam quæ in sas superbisyllaba e penultimāria, vt hic aphefas huius aphefantis, Etiam quæ in phas supbi syllaba, vt hic coryphas huius phantis, h̄ elephas h̄ elephāt, hic onophas vero huius phæ, quæ in as cōposita simpliciū seruant declinationem, vt lycothoasantis, quā thoas thoantis, Vniuersus vniuersi, quā omnis omnis. Sed de iis quæ in as satis, nunc autem de iis quæ in is eodem dicamus modo.

De iis quæ in is oib⁹, & primū de parisyllabicis.

Terminatio secunda.

Quæ in is grauisona spondaica in u faciunt genitium, vt hic chryses h̄ sæ, hic xerxes h̄ xerxis, excipit hic verbero huius onis, hic morges h̄ getis, hic næces h̄ næctis, hic cures h̄ curetis, hic pigres huius pigretis, hic tigris h̄ tigris fluuius qui & tigris tigridis, & tigridis Ionice dicitur, phagres phagretis, magnes magnetis, ignes ignetis, malle massetis, mendes mendetis, gloees gloectis Etiam quæ in is circūflexa in u faciunt genitium, vt hic thales huius thalæ, & h̄ thales h̄ thalctis, hic mercuri h̄ curii, h̄ soles h̄ sofac, hic moses h̄ mosæ & hic moyfes huius sæ, & hic moseus huius mosei atticæ, & hic moyse h̄ moysei apud diuinam scripturam, etiā quæ in is grauisona ab iis quæ in i fœminina cōposita vt hæc cōfabulatio, h̄ lesches schæ, hæc aranea, h̄ arachnes chnæ coma, hic nigricomus h̄ nigricomi, etiā quæ in dis patronymica, vt hic atrides h̄ atridæ, hic pelides h̄ pelidæ, & quæ in dis propria formā patronymici h̄ntia, vt hic thucydides h̄ thucydidis, hic milciades h̄ milciadæ, hic pylades huius py

ladæ. Etiam in is grauisona simplicia, siue decomposita ab
 in os facta, vt araxus, hic araxes huius araxæ. lapithus
 hic lapitha h^o thæ. cædipus cædipodis, hic cædipodes h^o ædi/
 podæ. Etiam in tis non composita a teneo. vt hic dator
 hui^o datoris, hæc charta hui^o chartæ. hic sacerdos h^o dotis, &
 in this simili vt hic scytha huius scythæ. Etiam per anis &
 inis & onis & ynīs & onis & olis, vt hic Iordanes huius tor
 dāis. hic æschyes h^o chīæ. hic meryōes hui^o yonæ. hic geryo
 nes. huius geryonæ, & geryo geryōis, & geryōeus gerynoei
 cōis. Sepe vero & apud poetas, & apud Hefio. in Theogōia.
 chrysaor at pepit scipitē geryoneū, hic cerynes h^o næ. hic la/
 tro huius latrōis. hic ozola, huius ozolæ. Etia in is grauiso
 na superbisyllaba ante is duas easdē immutabiles habentia
 vt Ioannes huius nis, hic caballes huius caballæ. excipitur
 hic polles huius letis, bisyllabū em. & hic aelles huius aellæ.
 acutitonum enim. Etiam in is soligenera a verbis cōposita,
 vt vëdo. hic bibliopola huius bibliopolæ metior. hic terris
 mēfor hui^o oris. tero, hic pueritritor huius tor|. verbero. hic
 patripulfor huius patripulforis eo. hic funābulus huius fu
 nambuli. In is solisyllaba circumflexa abiectiōne s faci
 unt genitiuū, vt hic dres hui^o dræ. hic tres huius træ. & hæc
 quidē de in is parisyllabis, sed de plurisyllabis, nunc
 dicendum.

De in is plurisyllabis.

In is grauisona Iambica a præsentī facta, cuius conso
 nantem seruāt, in tos faciunt genitiuum, vt sacrificio. hic lea
 bes etis. sortior, hic laches huius chetis. paup^o sū, hic paup h^o
 peris. decipio, hic deceptor h^o oris, & hic erro huius erronis.
 teneo, hic tentor huius toris. hic dares autē daretis & daræ
 hic comes huius metis & mæ. hic gye h^o tis & gyæ. hic fung
 us h^o fungī & gi. hic pydes huius pydetis & pidæ. hic cha
 res huius reti| & charæ. hic pyles hui^o is pylet| & læ. hic my
 nes huius mynetis & næ. hic meges huius meget| & megæ.
 Etiam in is solisyllaba acutisona in tos faciunt genitiuum.
 vt hic cretēsis huius sis. hic gnes h^o gnetis. hic seruus hui^o ui.
 Etia in is multisyllaba communia, vt Arges argetis. iniectus
 et. idomitus ti. homithnes homithnetis. hæc vero cōposita

λαίδου. Ἐτί τὰ εἰς ης βαρύντοια ἀπλά, εἴτε παρὰ αὐθιγα, ἀπὸ
 ἧν εἰς σ' γινόμενα, ὅμοι' ἀξέσ. ὁ ἀράξησ, τῶ ἀξέσ. λαπιδιϑ.
 ὁ λαπίθης, τῶ λαπίθου, ὁ δίδιππος, ὁ δίδιππος. ὁ δίδιππος, τῶ δίδι
 πόλου. Ἐτι τὰ εἰς τῶσ' μὴ σωτεθραμλῖα ἀπὸ τῶσ' κρᾶτῶ. ὅμοι, ὁ
 δότκσ, τῶ δότου. ὁ χάρκτκσ, τῶ χάρκτου, ὁ δύτκσ, τῶ δύτου, καὶ τὰ
 εἰς δῆσ ὁμοίως, ὅμοι ὁ σκύνδκσ, τῶ σκύνδου. Ἐτι τὰ δὲ τῶσ' κρῖ
 κῖσ, κρῖ οἰκῖσ, κρῖ υἰκῖσ, κρῖ ωκῖσ, καὶ ολκῖσ. ὅμοι ὁ ἰορδᾶκῖσ τῶ ἰορδᾶ
 νου. ὁ αἰχίκῖσ, τῶ αἰχίκου. ὁ κηρυόκῖσ, τῶ κηρυόκου. ὁ γηρυόκῖσ,
 τῶ γηρυόκου, κρῖ γηρυώμ, γηρυόκῖσ, καὶ γηρυονέσ, γηρυονέσ κοινῶσ.
 πολλακῖσ δὲ καὶ παρὰ ποικιλῶσ, κρῖ παρ' ἡσιόδῶ κῖσ θεογονίεσ
 χροσᾶσ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῖα. ὁ κερᾶκῖσ, τῶ κερᾶκου, ὁ τε
 λῶκῖσ, τῶ τελῶνου, ὁ ὀζόκῖσ, τῶ ὀζόλου. Ἐτι τὰ εἰς ης βαρύντοια
 ὑπερδυσύλλαβα, πρὸ τῶσ' Δνο τὰ αὐτὰ ἀμετάβολα ἔχοντα,
 ὅμοι ὁ ἰωάνησ, τῶ ἰωάνου, ὁ καθάλλησ, τῶ καθάλλου, ἢ χαίρεται, ὁ
 πόλλησ, τῶ πόλλητῶ. δὲ δύσσυλλαβον γὰρ, καὶ ὁ ἀελλῖσ, τῶ ἀελλῖσ,
 ὁ ξύνομοι γὰρ. Ἐτι τὰ εἰς ης μονογενῆ ἀποθιμάτων σωτεθρα
 μλῖα, ὅμοι πωλῶ, ὁ βιβλιοπῶλῖσ, τῶ βιβλιοπῶλου, μετρεῶ, ὁ γασ
 μέτρεσ, τῶ γασμέτρου, πρίσω, ὁ παιδοτρίβησ, τῶ παιδοτρίβου, τῶ
 πῆσω, ὁ πατροτύπῖσ, τῶ πατροτύπου, βαίνω, ὁ χοινοβάτης, τῶ χοι
 νοβάτησ, τὰ εἰς μονοσύλλαβα περιωσῶμλῖα, ἀποβολῆ τῶσ' ποιοῦσι
 τῶσ' γενικῶ, ὅμοι ὁ δρεῖσ, τῶ δρεῖ, ὁ τρεῖσ, τῶ τρεῖ. κρῖ ταῦτα μλῖ
 περι, ἧν εἰς ης ἰσοσύλλαβων, περι δὲ τῶσ' περιτήσοσυλλαβων καὶ λε
 κτέον.

Περὶ ἧν εἰς ης περιτήσοσυλλαβων.

τὰ εἰς ης βαρύντοια ἰαμθικᾶ, ἀπὸ ἐνεσῶτῶ γινόμενα, ὅν τὸ σύμ
 φανον φυλάττουσι, εἰς τῶσ' ποιοῦσι τῶσ' γενικῶ, ὅμοι λείσω, ὁ λέ
 θησ, τῶ λέθητῶ, λύχω, ὁ λάχης, τῶ λάχητῶ, πένω, ὁ πένωσ, τῶ
 πένητῶσ, πλανῶ, ὁ πλάνησ, τῶ πλάνητῶσ, καὶ ὁ πλανήτῶσ, τῶ πλαν
 ήτου, κρατῶ, ὁ κρᾶτῶσ, τῶ κρᾶτῶτῶσ, ὁ δᾶρῶσ δὲ, δᾶρητῶσ, καὶ δᾶρῶ
 ὁ κόμῶσ, τῶ κόμητῶσ, καὶ κόμου, ὁ γῆσ, τῶ γῆτες, καὶ γῆου, ὁ μύ
 κῶσ, τῶ μύκητῶσ, κρῖ μύκου, ὁ πύδῶσ, τῶ πύδῶτῶσ, καὶ πύδου, ὁ χε
 ρῶσ, τῶ χερῶτῶσ, καὶ χερού, ὁ πύλυσ, τῶ πύλυτῶσ, καὶ πύλου, ὁ μύ
 κῶσ, τῶ μύκητῶσ, καὶ μύκου. ὁ μέγῶσ, τῶ μέγῶτῶσ, κρῖ μέγου
 Ἐτι τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα ὁ ξύνομοι, εἰς τῶσ' ποιοῦσι τῶσ' γῆ
 κῶ. ὅμοι ὁ κρῖσ, τῶ κρητῶσ, ὁ γῆσ, τῶ γηκῶσ, ὁ δῆσ, τῶ δηκῶσ.
 Ἐτι τὰ εἰς ης πολυσύλλαβα κοινᾶ. ὅμοι ἀργῖησ, ἀργῖητῶσ, ἄβησ,
 ὁ βλήτῶσ, ὁ δμῖσ, ὁ δμῖτῶσ, ὁ μιθῖησ, ὁ μιθῖητῶσ, ταῦτα δὲ σώζονται

entia feruāt præteriti syllabam. Etiam quædam
in is habentia ante is immurabilem, & ante immutabilem vo-
calem, vt Epiales epialetis. hyperes hyperetis. accles acce-
tis. cephalus cephaletis. Etiam in is circumflexa ab
inis, vt lauraceus lauracei, a laurosus. honoratus honorati.
ab honorato. Etiam notata sunt hæc in is in entos faciētia
gtm̄, vt clemens clementis. hic manēs huius manentis. hic
valēs h⁹ valētis. hic crescēs h⁹ crescētis. sed reliqua sūt nobis,
quæ in is contracta primæ circumflexorum declinationis.

De in is in vs p cōmixtionē faciētib⁹ gtm̄.

In is circumflexa a gloria composita in us
faciūt gtm̄ p cōmixtionē, vt hic hercules h⁹ herculis herculi.
etiam in is propria a verbis composita in us faciunt
gtm̄ per commixtionem. dulcifico. hic pollux hui⁹ pollucis.
cis. cōsulo. hic diomedes, h⁹ dis dis. mōstro. hic aristophanes
huius aristophanis nis. Etiam in is ab in os neutris com-
posita, vt robur demosthēes demosthēis nis. gen⁹. diogenes
diogenis nis. finis. aristoteles aristotelis lis. mos vitiosus
vitiosi si. magnitudo longus longi gi. Excipi-
tur hic ameles huius ameletis. & hic amenes hui⁹ neti. Etiam
in is adiectiua cōia acutifona, & graufona neutrum in es
habentia, vt hic & hæc verax veracis cis. beneuolus beneuo-
li li. benemoratus benemorati ti. etiam in ras bisylla-
ba, vt plenus, hic mars vero marti. & mars marti. & mars tis
tis. & mars marti communi. & marti ionice. & marti attice.
& martis æolice. etiam per oris & iris & odis,
vt diores. triremis. pestilentialis. Etiam in is acutifona, vt sa-
phenes. galenes. Et in is ab in ys facta, vt grauis Abas
ris. velox. velocipes. oportet at scire & hoc, q̄ in is cōposita
ab in os neutris, si sint propria grauant, vt Demosthenes.
diogenes. aristoteles. sed si sint adiectiua acutiūt, vt benign⁹.
inimic⁹. nobilis. gloriosus. ifamis. biēnis. triēnis. q̄driēnis. qn
quēnis. Sed ab anno Athenienses grauant, biennis & triēnis
& quadriēnis dicētes. Etiam ab ī os trisyllabo adiectiua cō-
sita, & a bisyllabo habente in penultima ita post quod con-
sonans sequitur grauat, vt magnitudo permagnus. cet⁹ ma

ὄντα, φυλάττουσι πῶς τῶ πασακερμίου σύλλαβῶν. Ἐπί τινα
 εἰς ης, ἔχοντα πρό τῶ ης ἀμεταβόλου, καὶ πρό τοῦ ἀμεταβόλου
 φωνῆ μ. διορ ἐπιάλης, ἐπιάλιτος, ὑπέρης, ὑπέρητος, ἀκέλης, ἀκέλη
 τος, κεφάλης, κεφάλιτος. Ἐπί τὰ εἰς ης περιπαύματα ἀπὸ τῶ μ
 εἰς ας, διορ δαφνήσ, δαφνήυτος, ἀπὸ τῶ δαφνήσ, τιμῆς, τιμῆυτος
 ἀπὸ τῶ τιμῆς. Εἰς σέσημείωνται ταῦτα πῶ εἰς ης, εἰς εντος ποιοῦντα
 πῶ γενικήν. διορ ὁ κλήμης, τῶ κλήμιντος, ὁ μάκης, τῶ μάνεντος, ὁ
 θυάλως, τῶ θυάλεντος, ὁ κρισκῆς, τῶ κρισκέντος. ὑπόλοιπα δὲ ἡμί μ
 τὰ εἰς ης σαμνημιλλία φθι πρώτης πῶ περιπαύματων κλίσεις.

Περὶ πῶ εἰς ης εἰς οὐς κατὰ κρᾶσι μ ποιοῦντων πῶ γενικήν.
 τὰ εἰς ης περιπαύματα, ἀπὸ τοῦ κλέος σωτεδεμιλλία, εἰς οὐς
 ποιοῦσι πῶ γενικήν κατὰ κρᾶσι μ, διορ ὁ Ἡρακλήσ τῶ Ἡρακλέος, οὐς.
 Ἐπί τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ ἑμάτων σωτεδεμιλλία, εἰς οὐς ποιοῦσι
 πῶ γενικήν κατὰ κρᾶσι μ, διορ δένκω, ὁ πολυδέυκῆς, τῶ πολυδέυ
 κέος, οὐς, μῆδω, ὁ Διομήδης, τῶ Διομήδεος, οὐς, φαίω, ὁ ἀρισφαί
 κῆς, τῶ ἀρισφαίκεος, οὐς. Ἐπί τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶ μ εἰς ος οὐδέτερον σω
 τεδεμιλλία, διορ δένος, δημοδένης, δημοδένεος, οὐς, ἄλλος, ὁ ἰσάλλος,
 Διογχεος, οὐς, τέλος ἀριστέλης, ἀριστέλεος, οὐς, ἦτος κακοῦῆς,
 κακοῦῆδεος, οὐς, μήκος, ἐπιμήκῆς, ἐπιμήκέος, ἐπιμήκουσ, ἕξαι
 ρῆται ὁ ἀμέλης, τῶ ἀμέλητος, καὶ ὁ ἀμύλης, τῶ ἀμύλιτος. Ἐπί
 τὰ εἰς ης ἐπίδετα, κοινῶς, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα, οὐδέτερον εἰς ες
 ἔχοντα, διορ ὁ καὶ ἡ ἀληθῆς, ἀληθέος, ὅς, ὁ καὶ ἡ εὐμενῆς, εὐμενέος,
 οὐς, ὁ καὶ ἡ καλοῦῆς, καλοῦῆδεος, οὐς. Ἐπί τὰ εἰς ης Δισυλλάβ
 θα, διορ ὁ πλήρης, ὁ ἄρησ δὲ ἄρου, καὶ ἄρησ ἄρητος, καὶ ἄρης, ἄρεος,
 οὐς, καὶ ἄρῆς, ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρησ ἰωνικῶς, καὶ ἄρεος ἀττικῶς,
 καὶ ἄρεος αἰολικῶς. Ἐπί τὰ δια τῶ ωρησ, ὀρησ, καὶ ὠρησ.
 διορ Διώρησ, τριήρησ, λοιμώδης. Ἐπί τὰ εἰς ης ὀξύτονα, διορ σαφ
 νῆς, γαλινῆς, καὶ τὰ εἰς ης, ἀπὸ τῶ μ εἰς υς γινόμενα, διορ βαρῆς ἄβα
 ρῆς, ὠνῆς, ποδώκης. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τὸτο, ὅτι τὰ εἰς ης σῶνδε
 τα ἀπὸ τῶ μ εἰς ος οὐδέτερον, εἰ μὴ εἰσι κύρια, βαρῶνται, διορ δη
 μοδένης, Διογχεος, ἀριστέλης, εἰς ος εἰς μ ἐπίδετα, ὀξῶνται, διορ εὐ
 μενῆς, ἰσμενῆς, εὐγενῆς, εὐκλεῆς, ἰσκλεῆς, διετῆς, τριετῆς, τετραετῆς
 πενταετῆς, τὰ δὲ παρὰ τὸ ετος, οἱ ἀδικαῖοι βαρῶνται, Διέτησ, καὶ τριε
 τῆς, καὶ τετραετῆς λέγοντες. Ἐπί τὰ ἀπὸ εἰς ος τρισυλλάβου ἐπίδετα.
 σῶνδετα, καὶ τὰ ἀπὸ διςυλλάβου ἔχοντος σὺ τῆ πρᾶληθῆς κ. μὲν δ
 σῶφρονι ἐπίτῃ, βαρῶνται, διορ μέγῆτος παμμεγέτης, κῆτῃ, μέγ

gnum cete. mos vitulosus. magnitudo, lōgus. his vero sic dicitur
ctis deinceps de in is dicamus. Regula.

Hic laches huius lachet. huic cheti hūc chetem o laches. hi laches
chetes horū lachetum o lachetes. hi lachetes horū lachetum
his lachetibus hos lachetas o lachetes. De in is.

Et primū de in os faciētib⁹ gtm̄. Terminatio tertia.

In is solisyllaba longum habentia i, additione os
faciunt gtm̄, vt vermis mis. leo leonis. cuius illud li & breue
inuētū est. Quidā autē cuiusdā. Illud. n. ti: breue. etiā ī is appel
tiua breui penultimantia, nō existētia denoīatiua, p̄ pug os
faciunt genitiuū, vt serpens serpentis, vates vatis, vipa vipae.
etiam vt ait Orus, & Archadius grammatici per purum os
faciūt genitiuum hæc propria, vt zenis zenis. Iphis iphis.
Sendis sendis. polis polis. anacharis anacharis. sybaris
sybaris. trallis trallis. taxis taxis. agis agis & agidis
Thamyris thamyris & ridis. Agepolis agepolis. &
lidis. gaosis gaosis. busiris busiris & busiridis.

De in dos facientibus genitiuum

In is propria masculina siue in in ris siue in nis, siue in aliā
quandā consonātem desinētia in dos cōiē faciūt gtm̄, ut pa
ris paridis. Adonis adonidis. Theognis gnidis. Etiam in lō/
gā penultimantia denoīatiua, vt fœminiui, niuri. ancilla læ.
vxor vxoris. Etiā a ciuitate cōposita masculina sola v̄ cōia
vt hic fopolis huius fopolidis. hic agepolis huius agepolis. h̄
& hæc ciuitifuga gæ. hic & hæc exurbs exurbis. placenta
placete placentæ. & placetæ. placetas & placetas. vñ & illud
Aristophanis. Placentas farripiētem, sic & ouis ouis. Etiam
in is cōposita a vates communiter, vt cribruiates cri
briuatīs. prœuates prœuatīs. Etiam habentia ante
is ynam consonantem. vt crathis rhidis, sed habētia duas in
mutabiles in thos faciunt gtm̄, vt hic & hæc auis auis, funis
funis. Oportet vero scire omnia in is grauissona natura, bre
ue i habere in omnibus casibus. Sed auis. bene armatus, &
alia quædam atticos producere. Etiam alii casus seruant
consonantem genitiui, si vero hic purus sit, similiter & h̄
Hic paris huius dis cōmuniē, & paridis ionice. Nam in dos

facientia genitiuū communē, & in os faciunt Ionice. vnde
& poeta in tertio Iliadis, rursus vidēs, paridis vero velociē
fors exiliuit, huic paridi & paridi & paridi apud poetas
hunc paridē & parin. Sciendū est q̄. qdā dicit q̄. in isppria
facientia genitiuum in dos, & os, faciunt duos accusatiuos in
da, genitiui in dos, vt paridis parida. in in, eius qui in os, vt
paridis parin. Sed appellatiua per purum os solum
facientia genitiuum, in in faciunt accusatiuum, vt h̄ serpens
huius serpent̄. hunc tem. hic vates huius vat̄ hūc vatē. voca
cariuus? o pari cōmuniter. nam in is abiectione s faciūt vo
cariuum, & o paris attice. sed reliqua formabis forma/
tione aiacis.

Regula.

Hic paris huius paridis huic paridi hunc paridē, & parin o
pari & o par̄. hi parides horum paridum o parides. hi pari
des, horum paridum his paridibus hos parides o parides.

De in is terminatio quarta.

In is solisyllaba masculina per enos faciunt genit
uum, vt vn̄ vnī. pecten inis. vll̄ vllī. a quo null̄ nullī & &
null̄ nullī. notandum est clavis clavis. scemininum enim.
sed multisyllaba soligēa & trigenera. in entos faciunt genit
tiuum, soligenera quidem, vt simois simoēt̄. seleis ent̄. tri/
genera vero, vt gratios̄ osi. honorat̄ honorati. vocal̄ vocal̄.
similiter, & in is participia, vt verberat̄ berati. huī gratiosi
huic gratioso hunc gratiosum o gratiose cōit̄, a nominati
uo abiectione s, & o gratiose attice, & o gratiose, a genitiuo
abiectione tos, vt ab aiace aiace, vnde & neu
trum hoc gratiosum.

Regula.

Hic gratiosus huī gratiosi huic tioso hūc tiosum o tiose &
o gratiose & o gratiose. hi gratiosi hor̄ gratiosor̄ o gratio/
si. hi gratiosi hor̄ gratiosor̄ his sis & gratiosis hos gratio
sos o gratiosi.

De i ys noib̄ terminatio quinta.

In ys solisyllaba circumflexa entia per purum os
faciunt genitiuum seruantiā i in obliquis, vt mus
muris. sus suis. quere? quere?. Eriam plurisyllaba circumflexa
vt hic piscis huī piscis. sed hor̄ illud y i ntō solum est long
um, in obliquis vero breue. Eriam in ys grauisona fo

ποιοῦντα πλὴν γενικήν καὶ νῶσ, καὶ εἰς ὅσ' ποιούσιν ἰωνικῶσ, ὅθεν
 καὶ ὁ ποικίλος φη' γ φθί ἰλιάδ' Θ, Αφ' ὁρώωρ, πάριος δὲ δῶσ' εἰς
 κλῆρος ὄρουσε, φη' πάριδι, καὶ πάρι, καὶ πάρι παρὰ ποιητῶσ
 τὸν πάριδα, καὶ πάριμ, ἰσέωρ δὲ ὅτι ἐνίοι φασίμ ὡσ' τὰ εἰς ἰσ κύρια
 ποιοῦντα πλὴν γενικήν εἰς δ' Θ, ἠελίος, ποιούσι Δνο ἄιτιατικῶσ, εἰς
 δ' α φθί εἰς δ' ὄσ γενικήσ, διορ πάριδος, πάριδα, εἰς ἠ φθί εἰς ὄσ, διορ
 πάριος, πάριμ. τὰ δὲ προσγορικά διὰ καθαροῦ τῶσ' μόνου
 ποιοῦντα πλὴν γενικήν, εἰς ἠ ποιούσι πλὴν ἄιτιατικῆν, διορ ὄθωσ,
 τῶ θωσ, τὸν ὄθωμ, ὁ μάντισ, τῶ μάντιος, τὸν μάντιμ. Ἡ κλιτι
 κῆ, ὡ πάρι κοινῶσ. τὰ γὰρ εἰς ἰσ ἀποβολῆ τῶσ' ποιούσι πλὴν κλιτι
 κῆμ, καὶ ὡ πάριος ἀπικῶσ. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκματίσεις φη' ἀκματισμῶ
 τῶ αἰάντος.

Καυῶν.

Ὁ πάριος, τὸ πάριδ' Θ, φη' πάριδι, τὸν πάριδα, ἠ φθί πάριμ, ὡ πάρι,
 ἠ φθί πάρις, τὸ πάριδε, τοῖμ πάριδοιμ, ὡ πάριδε. Οἱ πάριδες.
 πῶσ' πάριδωρ, τοῖσ' πάρισι, τοῦσ' πάριδας, ὡ πάριδες.

Περὶ ἧν εἰς εσ, κατάληξις τετάρτη.

τὰ εἰς εσ μονοσύλλαβα ἀρσενικά, διὰ τῶ ενος ποιούσι πλὴν γενικῶ
 διορ εἰς, ἐνός, κτεισ, κτεινός, Δεῖσ, Δενός, ἀφ' οὐδ' οὐδεῖσ, οὐδενός, καὶ
 μιδεῖσ, μιδενός, σισμειώτωλ ἢ κλεισ φθί κληδός, ἀπικῶρ γάρ, τὰ
 δὲ πολυσύλλαβα μονογενῆ ἠ φθί τριγενῆ, εἰς εντος ποιούσι πλὴν γενι
 κῆν, μονογενῆ μὲν, διορ σιμόφσ, σιμῶντ' Θ, σελῆσ, σελῆντος, τρι
 γενῆ δὲ, διορ χαρίεις, χαριέντος, τιμῆσ, τιμῆντος, φωνῆεις, φωνῆντος
 ὁμοίως καὶ αἱ εἰς εσ μετοχαί, διορ τυφθεῖσ, τυφθέντ' Θ, τῶ χαρίεις
 εντ' Θ, φη' χαριέντι, τὸν χαριέντα, ὡ χαρίφ κοινῶσ, ἀπὸ φθί ὀνομασι
 κῆσ ἐκβολῆ τῶσ', ἠ φθί ὡ χαρίεις ἀπικῶσ, καὶ ὡ χαριέμ, ἀπὸ φθί γενι
 κῆσ ἐκβολῆ τῶσ', ὡσπερ ἀπὸ τοῦ αἰάντος, αἰαμ, ὅθεν καὶ τὸ οὐδ' ε
 τέρορ, τῶ χαριέμ.

Καυῶν.

Ὁ χαρίεις, τὸ χαριέντος, τῶ χαριέντι, τὸν χαριέντα, ὡ χαρία, καὶ
 ὡ χαρίφ, καὶ ὡ χαριέμ, τὸ χαριέντε, τοῖμ χαριέντοίμ, ὡ χαριέντε.
 Οἱ χαριέντες, τῶν χαριέντων, τοῖσ' χαρίφσι, ἢ χαρίεις, τοῦσ' χαριέν
 τασ', ὡ χαριέντες. Περὶ τ' εἰς υς ὀνομάτων, κατάληξις πέμτη.

τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα, περιωσμένα ὄντα, διὰ καθαροῦ τοῦ σ
 ποιούσι τῆν γενικῶν, φιλάττοντα τὸ ν ἐμ ταῖσ' πλαγίαις, διορ μῶσ,
 μῶσ, σῶσ, σῶσ, Δρῶσ, Δρῶσ. Ἐτι τὰ πολυσύλλαβα περιωσμένα,
 διορ ὁ ἰχθύσ, τοῦ ἰχθύος, τῶτων δὲ τὸ ν ἐν τῆ ὀνομασικῆ μόνον ὄσι μα
 κέρμ, ἐμ δὲ ταῖσ' πλαγίαις, βραχύ. Ἐτι τὰ εἰς υς βαρῦτονα, μῶ

ligenera quidem entia per yos faciunt genitiuum seruantia
illud y, vt tiphys tiphys, racē⁹ racemi, mortu⁹ mortui, rhada
manthus rhadamanthi, excipitur cubitus cubiti, secu
ris securis, legatus legati. In ys enim vt ait
multifcius herodian⁹, permutato o paruo in o
magnū, more attico pmutatū ē & y i e, sed trigña ētia acu
tifona vertunt y in e in obliquis, ut suauis suauis, velox
velocis, tardus tardi, citus citi, acutus acu
ti, sed omnia huiusmodi vbiq; i breue habent. In ys com
posita, si cōposita sint ab in ys simplicib⁹, declinatū sūt ser
uant, vt pulchripifcis piscis, quia piscis piscis, tribreuis
tribreuis, quia breuis uis, sed si cōposita sint ab aliis in dos
faciunt gtm vt h & hæc aduena næ, h & hæc nupueniēs nu
pueniētis. In ys dimiutiua circūflexa plurisyllaba abiectio
ne s faciūt gtm, vthic camilus h⁹ camili, hic bacchulus huius
chuli, hic clausulus hui⁹ clausuli, quia vero i ys adiectiua, &
soligña paucipassa entia cōtractionē & cōmixtionē suscipi
unt, ddm sit de ipsis accurate, & primū de acutisōis adiecti
uis, suauis suauis, Datiuus⁹ suauis & contractione suauis, nā e
& i in ei diphthongum contrahit, & accusatiu⁹ suauem, a
datiuo mutatiōe i in a, & cōmixtiōe, suauē⁹ a ntō mutatiōe
s in n. Vocatiu⁹ suauis cōmuniter, a ntō abiectiōe s. No
minatiu⁹ dualis & vtūs⁹ hi suauis o ues incōtracti. Inueniē
tū, vt ait Theodosi⁹ apud Iouē comitū, aspos ab asperos, &
cōmixtiōe aspos, gtūs dualis⁹ horū suauitū icōtract⁹, cū, n. ge
nitiu⁹ fris cōtrahit, tunc & gtūs dualis, & pluralis contras
hitur, sed qñ ille incontractus sit, tunc & hi incōtracti sunt.
Nominatiuus pluralis & vocatius⁹ hi suauis o suauis
& cōmixtiōe suauis. Nā duo e i his, in ei diphthongū cō
miscēt. Gtūs⁹ horū suauium, Dtūs⁹ his suauib⁹ incōtractim.
Accusatiu⁹ hos suauis, & commixtiōe suauis. Nā e & a in
hoc, in ei diphthongū cōmiscētur, & sic quidē formabis in
ys trigenera, sed soligenera sic, racemus racemi racemo
racemū tm, Omnis, n. gtūs purus bitempore penultimans,
in n solū format accusatiuum, vt racemi racemum, serpent
serpentē. Inueniēs at raro apud poetas racemū & quercū &

πογγή, μύθοντα, δια τω νοσ ποιούσι πύω γενικήν, φυλάττοτα Ζυ.
 διορτίφου, τίφουσ, βότερυς, βότερουσ, νεκυσ, νέκωσ, ο ραδ'άμανδυσ.
 τω ράδα μάνδυσ, ο ραζείται, ο πήχυσ, τω πήχέωσ, ο πέλεκυσ,
 τω πελέκωσ, ο πρέσθυσ, τω πρέσθωσ, εν τούτοις γαρ ως φησιν
 ο πολυμαθής ηρωδικανός μεταβληθέντων τω ο μικρού εισ ω μέγα
 εδαιαττικώ, μεταβλήθη και τω εισ ε, τριγγή δέ οντα δεύτονα,
 τρέπουσι τω εισ ε εν ταίς πλαγίαις, διορ ο ηδύς, τω ηδέωσ, ο ταχύς,
 τω ταχέωσ, ο βραδύς, τω βραδέωσ, ο ακύς, τω ακέωσ, ο δέυς, τω δέωσ.
 πάντα δέ τά τοιαύτα πανταχού τη υ βραχύ έχουσι. τά εισ υσ σώ
 θετα σωτεδφιλία μύθ από τών εισ υσ απλών, πύω κλίσιμ αυτών φυ
 λάττοσιμ, διορ κάλλιχθωσ, καλλιχθωσ, οτι ιχθύς ιχθύος, τριβραχυσ,
 τριβράχεωσ, οτι βραχύς βραχέωσ, σωτεδφιλία δέ από άλλωμ, εισ δος
 ποιούσι πύω γενικήν, διορ ο και η επηλυς, επήλυδωσ, και η νεκλυς, νεκ
 λυδωσ. τά εισ υσ υποκοριστικά περιωώμενα, πολυσυλλαβα, αποβολή
 τωσ ποιούσι πύω γενικήν, διορ ο καμύς, τω καμύ. ο διονύς, τω
 διονώ, ο κλαυύς, τω κλαυύ. επεί η δέ τά εισ υσ επίθετα και
 μωνογενή, ολιγοπαθή οντα, σωαίρεσιμ και κρῶσιμ επί δέχονταί, λεκ
 τέωρ ομ είν περι αυτών επιμελώσ, και πρώτωρ περι τών δευτέρωμ εν
 πιθέτωρ, ο ηδύς, τω ηδέωσ, η δοτική, τω ηδέωσ, και ηδεί, και ηδεί, ο
 και η εισ ει δίφθογγω σωαίρετή, και η αιτιατική, τω ηδέωσ, από οδι
 δοτικής, τροπή τω εισ α, και κρῶσα, ηδύωσ, από οδι ονομασικής, τροπή
 τωσ εισ μ, η κλητική, τω ηδύωσ, και ηδύωσ, από οδι ονομασικής, εκβολή τωσ η
 ονομασική δυνική και κλητική, τω ηδέωσ, και ηδέωσ, σωαίρετοι, ευρηκτα
 μύθι τωσ φησι θεοδόςιος παρά τωμ τω κωμικώ τραχί, από τω τρασ
 χέωσ, και κρῶσφ, τραχί, η γενική δυνική, τω ηδύωσ, και ηδύωσ, σωαίρετος, οτε γω
 η γενική ενική σωαίρετή, τότε και η γενική δυνική, και πληθυντική συ
 καιρέτη, οτε δέ εκείνη σωαίρετος είν, τότε και αυται σωαίρετοι
 τυγχάνουσι, η ονομασική πληθυντική και η κλητική, οηδ εεσ, και ηδ εε
 και κρῶσα, ηδ εεσ. τά γαρ δυο εε εν τανταις, εισ ει δίφθογγω κρῶ
 νωται, η γενική, τω ηδύωσ. η δοτική, τω ηδύωσ, σωαίρετοι.
 η αιτιατική, τω ηδύωσ, και κρῶσφ, ηδ εεσ, ο γω και η εν ταντη.
 εισ ει δίφθογγω κρῶνται, και οτω μόνι σχηματίσσω τά εισ υσ
 τριγγή, τά δέ μωνογενή, ωδ ε. ο βότερυς, τω βότερουσ, τω βότερῶ, τω
 βότερῶ μόνωσ, πάσα γω γενική καθαρά δηχόωσ παρὰ αγωμλικ, εισ
 μ μόνω σχηματίσσω πύω αιτιατικήν, διορ βότερουσ βότερῶ, ο και
 ο και ενήρησος δέ παρὰ πωσ βότερῶ, και ο και

ventrē. hi racemi hoz moꝝ o mi incontracta. hi racemi o ra
cemi, & cōmixtione mi. Nam y & e in his in y longū cōmi/
scēt. hoz raccoꝝ his mis hos mos, & cōmixtione racemos.

De i us noibus terminatio sexta

In us contracta, plurisyllaba entia perfectorum ser
uant declinatū, vt aureus aurei, qm̄ aureus aurei, argentus
argentei, qa argentei. mens tis, qa mens tis, & hæc mēs h⁹
mentis. Etiam in plus plurisyllaba entia in v faciunt geniti/
uum, vt simplex simplicis, duplex duplicis, triplex cis. Etia
In dus vt fratris filius, fratris filii, nepos nepotis.
sed in us simplicia plurisyllaba entia in os faciunt geniti
uū, vt bos uis, mentis tis, cuti cuti. lanugo lanugis, excipit h
pes huius pedis, & hic dens huius dentis. Etiam a pus
composita simplicis seruantia declinatū in dos faciūt geni/
tiuū, vt bipes bipedis, tripes tripedis, & tripedis attice,
septipes septipedis, & septipes septipedis. vnde & Hesiod⁹
d⁹ i opib⁹. Axēq; septipedē icidito, pistillū vero tricubitale
cedipus cedipodis, & cedipi attice, & cedipodes cedipo
dæ sæpe apud poetas, vnde & Hesiodus in diebus, perdi
dit pugnantē ouiu causa cedipodæ p cedipodæ. & Calli/
machus i scda laude Apollinis. Te qdem ex sparta sextum
genus cedipodæ pro ædipodæ. Etiam in us circumflexa
ab in is, vt planus placenta placentæ. Simois, simus
simuntis, sed oim cōditor, hic Iesus h⁹ Iesu huic Iesu hūc Ie
sum, apud sacram scripturam, sed omnia in us simplicia
circūflectuntur, vt mens, bos, præter pes & dens, hæc enim
mutātia i flexionē, mutauere & sonū. cōposita vero grauāt.
vt bōa nauigatio. bōicorpor. bōimēs, prudēs, malimēs, quia
diuidunt in oipassa & paucipassa, dicendum fuerit & de iis
& primum de paucipassis. De in us Paucipassis
Hic bos hui⁹ bouis & uis apud poetas, huic boui hunc uē a
datiuo, & bouem a nominatiuo. V sitior aut secunda
q̄ prima. Vocatiuus! o bos a nominatiuo abiectioe s.
Nam in s desinentia cum diphthongo abiectioe s faciunt
vū. hic bos o bos, hæc placeta o placeta, hic pele⁹ o e⁹. hi bo
ues, hoz bouū, o ues, Incontracta hi boues & cōmixtione ues.

ἡδὲ τὰ βότρυς, τοῖμ βοτρυοίμ, ἃ βότρυς, ἀσπικίρετα, οἱ βότρυες, ἃ
βότρυες, καὶ κρέατα βότρυς, τὸ γὰρ ἡ καὶ ἐν τούτοις, εἰς ὑ μακρόν
κυριόταται. ἢ βοτρυοίμ, τοῖς βότρυσι, τοῖς βότρυας, καὶ κρέατα βότρυς.

Περὶ ἧν εἰς οὖς ὀνομάται, κατὰ ἀλλεῖς ἔκτε.

τὰ εἰς οὖς ὀνομαζόμενα ἴσος ἡ ἀλλεῖα ὄντα, τὴν τὴν ἐν τῶν φυλάτῃ
τουσι κλίσιμ, διομ χρισσοῦς χρισσοῦ, ὅτι χρισσοῦς χρισσοῦ, ἀργυροῦ ἀργυροῦ
ροῦ, ὅτι ἀργυροῦ ἀργυροῦ, νοῦς νοῦ, ὅτι νόος νοῦ, καὶ ὁ νοῦς, τῷ νόος.
Ἐτι τὰ εἰς πλοῦς ἴσος ἡ ἀλλεῖα ὄντα, εἰς οὖ ποιούσι τὴν γενικῶν.
διομ ἀπλοῦς ἀπλοῦ, διπλοῦς διπλοῦ, τριπλοῦς τριπλοῦ. Ἐτι
τὰ εἰς λους, διομ ἀελεφιδουῦς ἀελεφιδουῦ, δυγατριφιδουῦς δυγατριφιδουῦ.
τὰ δὲ εἰς οὖς ἀπλῶ περιττοῦ ἀλλεῖα ὄντα, εἰς οὖ ποιούσι τὴν γενι
κῶν, διομ βούς βούς, νοῦς νοῦς, χροῦς χροῦς, χροῦς χροῦς, ἀχαιρέται ὁ
παις, τῷ παῖδος, καὶ ὁ δούς, τῷ δούδου. Ἐτι τὰ παρὰ τῷ πούς.
σάβδετα, τὴν τῷ ἀπλοῦ φυλάτῃ ὄντα κλίσιμ, εἰς οὖ ποιούσι τὴν γε
νικῶν, διομ δίπουσος δίπουσος, τρίπουσος τρίπουσος, καὶ τρίπου ἀπικῶς,
ἐπὶ ἀπούς ἐπὶ ἀπούς, καὶ ἐπὶ ἀπούς ἐπὶ ἀπούς, ὅδεμ καὶ ἡσίος
δος ἐν ἔργου. Ἄξιον δὲ ἐπὶ ἀπούς τὰ μὲν ὑπεροχὴν δὲ τρίπικῶν,
διπύπουσος διπύπουσος, καὶ διπύπου ἀπικῶς, καὶ διπύπουσος διπύπου
σος ποικίλῃσ παρὰ ποικίλῃσ, ὅδεμ καὶ ἡσίος ἐν ἡμέρας, ὡλεσε
μαζουκῶν μίλων ἐνεὶ διπύπουσος, ἀντὶ διπύπουσος, καὶ καλλίς
μαχῶ ἐν ἀντιέρω ὑμῶν ἀπόδωνος, ἐκ μίλων ἀντιέρω ἐκτομ
γῆρος οἱ ἀπόδου, ἀντὶ διπύπουσος. Ἐτι τὰ εἰς οὖς περιωμῶντα
ἀπὸ ἧν εἰς οὖ, διομ πλακοῦς πλακοῦς, πλακοῦσος, σιμοῦς σιμοῦς
σιμοῦσος, ὁ δὲ πάντων δημιουργοῦς ἴσος, τῷ ἴσος, ἔδῃ ἴσος, ἔδῃ
ἴσος παρὰ τῇ ἱερῶ γραφῇ. Πάντα δὲ τὰ εἰς οὖς ἀπλῶ μίλων, περι
ωμῶντα, διομ νοῦς βούς, πλήμ τῷ πούς, καὶ ὁ δούς, ταῦτα γὰρ ἂν
λάξαντα τὴν κλίσιμ, ἢ ἀλλεῖα, καὶ τὸν τὸνομ, σάβδετα δὲ βεβαίον
ται, διομ ἔνπλοσ, ἔνπλοσ, ἔνπλοσ, σάβδου, κακόνου, ἐπὶ δὲ τὰτα
δικαιούται εἰς ὀλοπαθῆ, καὶ ὀλοπαθῆ, λεκτέον ἄρ ἐν καὶ περι
αυτῶν, ἢ πρῶτον περι τῶ ὀλοπαθῶν. Περὶ τῶ εἰς οὖ ὀλοπαθῶν,
ὁ βούς, τῷ βού, καὶ βού παρὰ ποικίλῃσ, ἔδῃ βού, τῷ βού, ἀπὸ ἐν
δοτικῆς, καὶ βού, ἀπὸ ἐν ὀνομαστικῆς, ἔνπλοσ, ἔνπλοσ, δὲ ἢ ἀντιέρω
ἐν πρῶτης, ἢ κλητικῆς, ἢ βού, ἀπὸ ἐν ὀνομαστικῆς, ἀποβολῆ τῶ σ.
τὰ γὰρ εἰς οὖ λήγοντα μετὰ διφθόγῃ, ἀποβολῆ τῶ σ ποιούσι τὴν
κλητικῶν, ἢ βού, ἢ βού, ὁ πλακοῦς, ἢ πλακοῦ, ὁ πλεῦς, ἢ πλεῦ, τῶ βού
ἐπὶ τῷ βού, ἢ βού, ἀσπικίρετα, οἱ βούς, καὶ κρέατα βούς, ὅπερ ἀνιῶνται

iuentū est, hoz boſ. his b⁹, hos boues & ues p mixtionē cō
 ſonant nominatiuo plurali. Qñ enim h̄ in es deſinit cōtra
 ctus ens, conuocem accuſatiuum & uocatiuum habet, vt
 hi boues & boues, hos boues & ues, o boues & ues. hi piſces
 & piſces. hos piſces, & piſces o piſces, & piſces. his
 ſic habentibus formandum eſt & quæ in uſ cōtracta multi
 paſſa. Quæ in os ſiue ſolignā, ſiue trigñā cōtracta ſimpliciē
 q̄ & contracte ſlectunt ſic, hæc mens & mens. huius ment̄,
 & t̄. huic mēt̄, & ti. hęc tem, & tē. o mēs o mēs. hæc mētes tes
 hęc mentiū iū. o mētes o tes. hæc mētes tes. hęc tiū & iū. his
 mēt̄ib⁹ & b⁹. has mētes & tes. o mētes & tes. & hæc mēs. hui⁹
 mēt̄, huic ti. & hæc cut̄, h⁹t̄, huic ti. Illud uero Sophoclis ī
 aiace. r̄dit. n. ī cute hoc, vt ñ gaudēt qdā, v^l ab eo qd̄ eſt hæc
 cutis hui⁹ cut̄. huic cuti. uel a cutis cutis cuti attice, uel et ab
 hæc cutis huius cutis huic cuti & cuti.

De in os terminatio ſeptima.

In os ſoliſyllaba circumflexa abiectioe ſ faciunt
 gñā vt hic ſoſpes. h⁹ ſoſpit̄. hic cro⁹ h⁹ croi, h̄ couſ hui⁹ col.
 hic not⁹ hui⁹ noti. Etiā in os omnia attica, vt hic menelaus
 h⁹ menelai. h̄ populus h⁹ puli. hic funis hui⁹ nis. & h̄ funis h⁹
 funis communiter & hic funis h⁹ ſnnis. In os acutiſona ſoli
 ſyllaba plurifſyllabice in os faciunt genitiuum, vt hic tros
 h⁹ trois. hic ſeruus h⁹ ui. excipitur hic uiuens hui⁹ ent̄. Etiā ī
 in os ſoliſyllaba habentia cōſonantē tertiæ coniugatiōis
 grauiſonox̄ id eſt d. th. t. vt ſeruus ui. pāthera ræ. tros trois,
 at nō habentia in tos faciunt genitiuū, vt hoc corpus, huius
 corpor̄. h̄ vir h⁹ uiri. p. vir. hoc lumen uero h⁹ luminis. Etiā ī
 os acutiſona multiſyllaba, vt indecidēs cidentis. h̄ ignotus
 huius ignoti. h̄ ſudor h⁹ ſudoris. In os grauiſona ſiquidem
 breui penultimant in tos faciunt genitiuum, vt riſus
 riſus, & riſus attice. amor amoris & amoris attice, & amor
 amoris æolice ſæpe apud poetas. vnde & Heſiodus ī theo
 gōia, hęc amor ſecutaē, & cupido ſecut⁹ ē pulcher, ſic lōga p
 purum os faciūt gñā, vt heros herois. minos nois, p̄ter ſeru
 uus ui. ſeru⁹. n. erat. atheniēñ aut̄ heroē, minoem dicūt pari
 ſyllabā ī h⁹ mōi faciētes decliationē. In os cōpoſita cōit̄ qd̄ ē

Ευρηται ταυτων βοων τοις βοοσι τοις βοας, η εν βοις κατα κρησι μ ομο
 φωνως τη ονομαστικη πλυθωτικη, οτε γν αυτη εις εσ λιγη σωμα
 κμηλια οσα. ομοφωνον τιω αιτιατικη η εν κλητικη η εχα διορ
 οι βοες, και βοου, τοις βοας, η εν βοις, ω βοες, η εν βοις, οι ιχθυες, και
 ιχθυος, τοις ιχθυας, η εν ιχθυος, ω ιχθυες, και ιχθυος. τον των δη
 ουτως εχοντων, χηματισεορ οβι ο τα εις ους σωμα κμηλια πολυπαρι.

τα εις ους ειτε μονογενη, ειτε τριγενη σωμα κμηλια, απλωσ τε
 η εν σωμα κμηλιας κλινονται. ουτως. ο νοος, και νοου, τον νοου, και
 νου, ω εν και η εν νοι, ομ νοομ, η εν νοου, ω νοε, ω νου. τον νοω, τον νοω.
 τοιμ νοοιμ, τοιμ νοιμ, ω νοω, ω νοι, οι νοοι, η εν νοι, η εν νοι, η εν νοι, τον
 νοοισ, και νοις. τοις νοοισ, η εν νοις, ω νοοι, ω νοι. η εν ο νοου, τον
 νοου, ω εν νοι, και ο χρουσ, τον χρουσ, ω εν χροι, ο δε σοφοκκλεους εν
 αιαντι. ευρη γν εν χρω τουτο ως τε μη χαιρεμ τινα, η απο του ο
 χρουσ, τον χρου, ω εν χρω, η απο του χρωσ, χρω, χρω απηικωσ, η εν απο του
 ο χρωσ, τον χρωτος, ω εν χρωτι, η εν χρω.

Περι η εν εις ως καταληξις εβδ ομν.

τα εις ως μονοσυλλαβα περιπαωμωλια, αποβολη τον ποιουσι τιω
 γενικω. οιορ ο σωσ, τον σω. ο κρωσ, τον κρω. ο κωσ, τον κω
 ο γνωσ, τον γνω. ετι τα εις ως παντα απτικα, οιορ μονελεωσ, τον
 μονελεω, ο λεωσ, τον λεω. ο κλωσ, τον κλω, η εν ο κάλω, τον
 κάλου κοινωσ, η εν ο κάλωσ, τον κάλωσ, τα εις ως εβδ τονα μονοσυλλα
 βα, περιπτοσυλλαβας εις ους ποιουσι τιω γενικω. οιορ ο τρωσ,
 τον τρωσ, ο δμωσ, τον δμωσ, εζηαιρετη ο ζωσ, τον ζω, ετι τα εις
 ως μονοσυλλαβα εχοντα σωφωνον εν τριτης συζυγιασ των βοων
 φυτωνωμ, η γουμ, δ, δ, π, οιορ δμωσ δμωσ, δωσ δωσ, τρωσ τρωσ.
 τα δε μη εχοντα, εις τον ποιουσι τιω γενικω. οιορ ο χρωσ τον
 χρωτος, ο φωσ τον φωτος, ο ανηρ, ο φωσ δε, του φωτος. ετι τα εις
 ως εβδ τονα πολυσυλλαβα, οιορ ο απτωσ, του απτωσ, ο αγνωσ, τον
 αγνωσ, ο ιδρωσ, του ιδρωσ. τα εις ως βαρυτονα ειμω
 βραχεια παραληγουσιμ, εις τον ποιουσι τιω γενικω διορ γελωσ
 γελωτος, και γελω απτικωσ, ερωσ ερωτος, και ερω απτικωσ, και ο ερωσ
 τον ερωσ αιολικωσ πολλωσ παρα ποικιλωσ, οδωμ και ησιοδωσ εν διεγορ
 νια, τη δ ερωσ ωμαρτησε, και η μερος εσπετο καλωσ, ει δε μακρωσ, δια
 καθαρε οσ ποιουσι τιω γενικω, διορ ηρωσ ηρωσ, μινωσ μινωσ, πλημ η
 ελωσ ελωτος, ελωσ γν ημ, οι αθηναιοι δε, ηρωσ και μινωσ λεγουσιμ, ισο
 συλλαβορ επι η τριτωνωμ ποιουμτες κλισημ, τα εις ως σωθετα κοινωσ η

simpliciū seruiant declinationem, vt solui sudor doris. auris
 cola auricolæ. atrice aut̃ in o faciunt genitiuū, vt risus ama-
 tor, risus amatoris, ifortūat̃ amator, tor]. hic sudor h̃ sudo-
 dor]. huic sudori, & per abscisionem, sudori sæpe apud poe-
 tas, & apud poetam in. xvi. Iliadis, labore autem & iudo-
 re allidue semper, pro sudore, hunc sudorē, & p̃ abscisiōem
 sudorem, vt apud eundem sepe, & in decimo Iliadis Ip̃i
 aut̃ sudorem multū abluēbāt mari, p̃ sudorē. o sudor, hi su-
 dores hog̃ sudor̃ o sudores, hi sudores hog̃ dorum, his su-
 dorib⁹, hos sudores, o dores. hic heros h̃ herois, huic heroi,
 hūc roē o ros, hi oes hog̃ oū, o roes, hi roes & cōmixtiōe he-
 roes, vt ap̃ Aristophanē ī aub⁹, vñ heroes ppe s̃t p̃ heroes
 semel vero dicto ob met̃ nō est vt̃dū, hog̃ heroū his ib⁹,
 hos heroas, & heroas, o heroes.

De in duas consonantes desinentibus
 noībus terminatio octaua.

Duas consonantes finales habētia noīa, ṽl in es desinunt, vt
 mare, vel in xi vt caro, & habentia q̃dem finale x ante ip̃m
 vel l habent vt sulcus, vel r vt caro, vel g vt spinx, sed de
 his q̃dē in alio, habentia aut̃ finale s, aut l, habent añ ip̃m, vt
 mare, ṽl n, vt tiryus, vel r vt beat⁹ de qb⁹ nūc dicēdū, ī duas
 cōsonantes desinētia plurisyllabice p̃ duas cōsonātes decli-
 nātur, vt tiryus tirythis, lumbricus lumbrici, beatus beati,
 mare at̃ debēs esse maris, maris, ris factū est vt seruet̃ aspira-
 tio nominatiui, spiritus enim nominatiui obliqui seruant,
 Si igitur fuisset maris tentaretur, Oīs, n, vocalis precedens
 liq̃dā post quā consonans tertiæ coniugationis grauisono-
 rum sequitur, tenuat̃, p̃p̃tea igit̃ abiectū ē t & effectū ē mar],
 vt obliqui aspiratione nominatiui habeant, hoc mare hui⁹
 mar], huic ri, hoc re, o re, hi sales horū salium o sales, hi sales
 hog̃ salium his salibus hos sales o sales, significat autem sal
 salis, mare autem maris mari mare solum mare.

habentia a ante duas consonantes in tos faciunt geniti-
 uum, vt beatus secundum veteres, beati, & hic beatus huius
 beati, vnde hic beatus huius beati, At non habentia a
 in thos faciunt gr̃m, vt tiryus tirythis, lumbricus lūbrici.

De in ān noībus Terminatio. ix.

In an nomina appositione os faciunt genitium, etiam seruant vbiq; a longum, vt pæan pæanis, titan titanis. pelicanus pelicani. pan panis deus. omne autem omnibus. & simplicia qdē essentia aciuunt, vt titan pæan, cōposita vero penacuūt, vt eupæan. titāopan. hermopā. Notandū ē hic carban, cōpositū enim ens a care vocem habere acuitur.

De in in, terminatio decima.

In in vnīsyllaba masculina appositione os faciunt genitium seruancia ita in obliquo, vt splen splenis. iupiter iouis. anser anseris, mensis sis, & sis æolice. vñ & Hesiodus, mensis enim pessimus iste. mens autē mentis fœmini num enim, etiam in in multisyllaba acutifona si habent m, uertunt ita in e in obliquis, vt pastor pastoris. portus portus. hymen hymenis. fundum fundi. excipitur Damen damenis. Si nō habēt m, seruāt ita, ut aquæductus aquæducti. impetigo inis. Excipitur azen enis. aden enis. & collum colli, quia collum erat. In in grauissona si sint soligenera, seruant ita in obliquis, vt græcus græci. geren gerenis, seuen seuenis. Item irenis, & irenis apud Callimachū pp̄t metrū. Sed si sint adiectiua bignā, uertūt ita in alios casus, vt hic & hæc mas. hic & hæc iuuenis iuuenis.

De in in, terminatio vndecima.

In in masculina et fœminina biterminata appositione os faciunt genitium, et seruant i longum vbiq; vt delphin delphinis. telchin telchinis. radius radii. eleusin eleusinis. et simplicia quidem aciuuntur, vt delphin, radius, sed cōposita penacuunt. auriradi. tricuspis. boniradius. vocantur autem biterminata, quoniam apud veteres in is desinebant, vt delphin. radius, sed apud iuniores in in vt delphin radius. Vltior autē quæ in is, ea q̄ i in, excipiē aliq; alie. Nō biterminatū. n. ens correptū natura iota habet.

De in yn, Terminatio. xii.

In yn appositione os faciunt genitium, vt mosyn mosynis, poltyn tynis, phoreyn phorcynis cyni cynem, et b phoreys h² cynis huic phorcyni hōc cynem, et b phorcys

Περὶ τῶν εἰς ἀρ. ὀνόματων, κατὰ λήξιν ἐνωτῆ.

τὰ εἰς ἀρ. ὀνόματα, προσδέσει τῶσ ποιοῦσι πλὴν γενικῆν, καὶ φησὶ
λατῶσι, πανταχοῦ, ὅ α μακροῦ, διορ. παιᾶρ, παιάνος, τιτᾶρ, τιτᾶ
νος, πελεκᾶρ, πελεκᾶνος, πᾶρ, πανός, ὁ θεός, τὸ πᾶρ δὲ τῶ παντός,
καὶ ἀπλᾶ μὲν ὄντα, δέξνονται. διορ. τιτᾶρ, παιᾶρ, σώιδετα δὲ
παροξύνονται, διορ. εὐπαῖαρ, τιτανόπαρ, ἐρμόπαρ, σεσημειώται ὁ
καρθεῖαρ, σώιδετορ γρ' ὄρ, ἀπό τῶ καρός βοήρ ἔχειρ δέξνεται.

Περὶ τῶν εἰς κρ. κατὰ λήξιν δεκάτη.

τὰ εἰς κρ. μονοσύλλαβα ἄρσενικά, προσδέσει τῶσ ποιοῦσι πλὴν γέ
νηκῆν, φυλάττουσα τὸ κ γν ταῖσ πλαγίαισ, διορ. σωλήρ, σωληνός, ζήρ
ζηνός, χηρ, χηνός, κήρ, κηνός, καὶ μείσ, ἰοιλικῶσ, ὅδερ, κρη, ησίοδ, ὅ
μείσ γὰρ χαλεπώτατοσ ὄντ. ἡ φρήρ δὲ, φη, φρηνός, διηλικῶρ
γᾶρ. ἔτι τὰ εἰς κρ. πολυσύλλαβα δέξντονα, εἰ μὴ ἔχωσι τὸ
μ. τρέπουσι ὅ η εἰσ ε γν ταῖσ πλαγίαισ. διορ. ποιμήρ, ποιμνί, ὅ
λιμήρ, λιμνίος, ἡ κήρ, ἡ κνίος, πυθμήρ, πυθμνίος, ὅ ζαι, ρήται, δια
μήρ, δαμνίος, εἰ μὴ ἔχωσι ὅ μ, φυλάττουσι ὅ κ, διορ. σωλήρ,
σωληνός, λφχῆρ, λφχίος, ὅ ζαι, ρήται, ἄχῆρ, ἄχένος, ἀδῆρ, ἀδένος, καὶ
ἀνχῆρ, ἀνχέ, ὅ τ, ἀνχμήρ, ἡρ. τὰ εἰσ λω βαρύντονα, εἰ μὴ ὡσι
μονογενῆ, φυλάττουσι ὅ η ἔρ τᾶισ πλαγίαισ, διορ. ἔλλω, ἔλλωσ,
γέρω, γέρωσ, σέβω, σέβωσ, εἴρω, εἴρωσ, καὶ εἴρενοσ, πρὸ καλλι
μάχωσ, διὰ τὸ μέτρον, εἰδὲ ὡσιρ ἐπίδετα διγενῆ, τρέπουσι τὸ κ ἔρ τᾶισ
ἄλλαισ πῆώσεσ, διορ. ὁ καὶ ἡ ἄρσλω, ἄρσενος, ὁ καὶ ἡ τέρω, τέρενοσ.

Περὶ τῶν εἰς ἱρ. κατὰ λήξιν ἐνδεκάτη.

τὰ εἰς ἱρ. ἄρσενικά, καὶ δηληκᾶ, δικατάληκτα, προσδέσει τῶσ πο
οῦσι πλὴν γενικῆν, καὶ φυλάττουσι ὅ ι μακροῦ πανταχοῦ, διορ. ὁ
δελφίρ, τῶ δελφίνος, ὁ τελχίρ, τῶ τελχίνος, ἡ ἄκτιρ, ὁ ἀκτίνος,
ἡ ἔλλωσ ἱρ, ὁ ἔλλωσ ἱνος, καὶ τὰ μὲν ἀπλᾶ, δέξνονται, διορ. δελφίρ,
ἀκτίρ, τὰ δὲ σώιδετα, παροξύνονται, διορ. χυσάκτιρ, τριγλώχιρ, ἐν
ἀκτιρ, καλοῦνται δὲ δικατάληκτα, ὅτι παρὰ μὴν τοῖσ παλαιοῖσ
εἰσ ἰσ ἔλγωρ, διορ. δελφίσ, ἀκτίσ, παρὰ δὲ τοῖσ νεωτέροισ, εἰσ ἱρ.
διορ. δελφίρ, ἀκτίρ, ἐν χυσότερα δὲ ἡ εἰσ ἱσ, ὁ εἰσ ἱρ, ὅ ζαι, ρήται, τῶ
τινός, μὴ δικατάληκτορ γρ' ὄρ, σωσαρ, σωσαρ φῦσε τὸ ἔχφ.

Περὶ τῶν εἰς ἠω. κατὰ λήξιν δυοκαίδεκάτη.

τὰ εἰς ἠω, προσδέσει τῶσ ποιοῦσι πλὴν γενικῆν, διορ. μόσω,
μόσωσ, πόλτω, πόλτωσ, φόρκα, φόρκωσ, φόρκα, φόρκωσ,
καὶ ὁ φόρκα, τῶ φόρκα, ὁ φόρκα, τῶ φόρκα, καὶ ὁ φόρκα.

h^ophorci huic co un & Heli. i Theogōia, ceto aut iuuenissi-
num phorcū amore mixta. hūc phorcum, un & homeric^o
Quitus i sexto, Si aut par^o mosynūq; pcutit & fortē phor-
cū. & hic phorcus hui^oci. Illud uero ys, alii lōgū, alii breue sp
existimarūt. ac doct^o Herodiāus i noīatiuo qdem solū esse
breue ait, in obliquis autem longum, quod usus poeta-
rum cōfirmat. Nam antiquus ille orpheus in argonauticis
sic ait, Proteum & Phorcyna & fortē Tritōem, sic similiter
& poeta i primo odyssæ Phorcynis filia maris immensi
regnatoris, & rursus i tertio decio eiusdē, phorcynis uero q
dā est port^o marini seuis, & i tertio eiusdē extimitate Gorty-
nis i aeriformi pōto & dionysi^o enarrator ap d^oq; sacra gorty-
nē, & epirotidē phæstū, phoreys at cyos. Illud cy^o breue, q
en in ys breuem bitpeam habet. un & hesiodus i theogōia
phorceyi autem rursus Ceto anus peperit pulchrigenas.

De in on desinētibus, terminatio. xiii.

In on desinentia nomina aut acutiē, ut Sarpedon, helicon,
aut grauat^o, ut theō, plato, aut circūflectūt, ut Xenophon
neptunus, & acutifona additione os faciētia geniti-
uum, vel seruāt o magnum in obliquis, vt helicon helicōis,
vel vertunt o magnum in paruū, vt Sarpedon sarpedōis.
grauisōa autē vel additiōe os faciūt genitiuū. Inēdum uero
o magnum seruātia, interdum aut vertētia, vel per nt. at cir-
cūflexa, vt plurimum per nt faciunt genituum, ser-
uantia o magnum. Sed quoniam de his documentum vari-
umq; est, & paucis cognitū dicēdū fuerit diligentissime sm
veteres non parcentibus atramento.

De in on acutifonis seruantibus o.

In on acutifona solisyllaba additione os faciūt genituum,
seruantia o magnum in obliquis, vt ramus ra/
mi, collis collis. Etiam in on cōtentiuā, vt cubiculum
cubiculi, uirginetum uirgineti, spinetum spineti. Etiam
vt cōtētia, vt certamē certaminis, acuti acui. Etiam mēsum
nomina, vt augustus augusti, iunius iunii,
februarius februarii. Etiam per con sus

τῶν φόρκου. ἔρ' φόρκου. ὅδε μὲν καὶ Ἡσίοδος ἐμ' ἀπογονίας, κητώ δ' ὀπλο-
 τατορ φόρκου. ὠλοτῆτι μιγείσα. τῶν φόρκου. ὅδε μὲν καὶ ὁ ἄμφικρόσ
 κόνιτ' ἐμ' ἐκτώ, ἄρ' Δε πάρις μόνον ἔβαλεμ, καὶ ἀγνήρα φόρ-
 κυμ, καὶ ὁ φόρκος, τῶν φόρκου. ἔ' Δε υς, δι' αὐτὴν μακροῦ, δι' Δε βραχὺ
 αὐτὴ ἐνόμισαμ, ὁ δὲ σφόδρ' ἠρωδ' ἰανός, ἐμ' μὲν τῆ' ὀνομαστικῆ, μόνον εἶναι
 βραχὺ φασί, ἐμ' δὲ τὰς πλαγίαισ, μακροῦ, ὅπερ ἢ χθίσις τῶν ποιη-
 τῶν ἐωθεβαιοῖ, ὁ γ' παλαιός ἐκείνος Ὀφείυς ἐμ' ἀργοναυτικοῖσ
 οὕτω φασί, ἠρωδέα καὶ φόρκου. Ἐ' εὐρυβίωμ τρίτονα, οὕτως ὁμοίως
 καὶ ὁ ποιητῆς ἐμ' ἔρ' α' φησὶ δ' ἰουστίας, φόρκου δὲ δυγάτης ἄλλος ἄτρυ-
 γέτοιο μέδοντες. Ἐ' πάλιν ἐν τῶν φησὶ αὐτῆσ, φόρκου δέτισ ὅστι
 λιμὴν ἄλιος γέροντ' καὶ ἐμ' ἔρ' γ' φησὶ αὐτῆσ. Βραχὺ ἢ γόρτυνος
 ἐμ' ἠρωδ' εἰ πόντω. Ἐ' Διονύσιος ὁ περιεργητῆς, παρ' εἰρημ γόρτυνα
 καὶ ἠρωδ' ἰδα φασί, τῶν Δε φόρκου, φόρκου, τὸ κυβραχὺ, τὰ γ' εἰσ
 εἰσ υς, βραχὺ τὸ Δίχρονον ἔχουσ, ὅδε μὲν καὶ Ἡσίοδος ἐμ' ἀπογονίας.
 φόρκου Δ' αὐτῶν γράϊας τέκε καλλιπαρῆους.

Περὶ τῶν εἰσ ὠμ λιγόντων, κατὰ ληξίον γ.

τὰ εἰσ ὠμ λιγόντα ὀνόματα, ἢ ὀξύνονται, ὡς σαρκηδῶν, ἐλικῶν,
 ἢ βαρύνονται, ὡς δέων, πλάτων, ἢ περιώνονται, ὡς ξηνοφῶν, ποσει-
 δῶν. καὶ τὰ μὲν ὀξύνονται προδιέσει τῶσ ποιοῦντα πλὴν γενικήμ
 ἢ φυλάττουσι ἔ' ὠ μέγα ἐν τῶσ πλαγίαισ, ὡς ἐλικῶν ἐλικῶνος,
 ἢ τρέπουσι ἔ' ὠ μέγα εἰς ὀ μικροῦ, ὡς σαρκηδῶν, σαρκηδῶνος.
 τὰ δὲ βαρύνονται, ἢ προδιέσει τῶσ ποιοῦσι πλὴν γενικήμ, ποτὲ Δε
 ἔ' ὠ μέγα φυλάττοντα, ποτὲ δὲ τρέποντα, ἢ Διὰ τῶν ντ, τὰ Δε πε-
 ριώνονται, ὡς ἐπιτοπλήσομ Διὰ τῶν ντ ποιοῦσι πλὴν γενικήμ, φη-
 λάττοντα ἔ' ὠ μέγα, ἀλλ' ἐπ' εἰ ἢ περὶ τούτων Διδασκαλία ποιε-
 κίλη τέ ὅστι, καὶ ὀλίγοις γνωσῆ, λεκτέον ἄρ' εἰ ἢ ἀκριβέστατα κατὰ
 τούσ παλαιούσ, μὴ φειδομένοισ μέλαι.

Περὶ τῶν εἰσ ὠμ ὀξύντων φυλαττόντων τῶ.

τὰ εἰσ ὠμ ὀξύνονται μόνον ἄλλαθα προδιέσει τῶσ ποιοῦσι πλὴν
 γενικήμ, φυλάττοντα τῶ μέγα ἐν τῶσ πλαγίαισ, ὀιομ κλῶν,
 κλωνός, πρῶν, πρῶνός. ἔτι τὰ εἰσ ὠμ περιεκτικά, ὀιομ κοιτῶν,
 κοιτῶνός, παρδενῶν, παρδενῶνός, ἀκανθῶν, ἀκανθῶνός. ἔτι τὰ
 ὡς περιεκτικά, ὀιομ ἀγῶν, ἀγῶνός, διῶν, διῶνός. ἔτι τὰ τῶν μινῶν
 ὀνοματῶν, ὀιομ βοκδρομῶν, βοκδρομῶνός, ἑκατομβαιῶν, ἑκατομ-
 βαιῶνός, ἐλαφιβολιῶν, ἐλαφιβολιῶνός, ἔτι τὰ διὰ τῶν εὐμ ὡς

per bisyllaba, vt legio legionis, hercules herculis, typhon typhonis, neptunus neptuni. Aliqua vero in on purū breui birpe penultimātia mutant o magnum in o paruum in obliq̄s, vt Amphictyō amphictyonis, periction perictionis, sed enacyon enacyōis illud, n. cy longū. Etiam aliqua in don, vt sarpedon sarpedonis, & sarpedon sarpedont̄. macedo macedonis, excipiē hic calydo hui⁹ calydonis, & hic amydon h⁹ amydonis noīa propria, a quibus calydon ciuitas & amydon. In on circumflexa omnia per nt flectuntur seruantiā o magnum, vt xenophon xenophōtis, aglaophon aglaophontis, demophon demophontis, excipiē hic neptunus ni, & taon onis, & typhon typhonis & typhon phonis dicitur attice, & typho typhonis, & typhoeus typhoei, & typhason onis, poete vero propter metrum apponunt o s̄æ/pe in q̄busdā horū noīm. demophoon & democoon dicentes, vñ & poeta in quinto Iliadis. Sed filium priami spuritū percussit democoōtem p̄ democontem, et inueniē his appositum F. digamma æolicum in epigrammatis antiquis, hoc aut̄ erat (vt ait dionysius alicarnaseus ī prima romanarum historiariū) u syllaba vna litera scripta duplicibus obliquis in vnam rectam coniuncta sic F. vtebantur autem æoles in a vocali incipientibus dictionibus, vt Felena Frex, Fir. Fdomus, sed qa añ r cōsonantiā non facit, vertebant ip̄m in b v̄l d v̄l c. existente ī secūda syllaba, vt scriptū est ī æolica lingua, vt bretor p̄ rhetor, & saluator p̄ saluator, brodos p̄ rhod⁹, p̄n⁹ vilis p̄ p̄n⁹ vil̄, semel vero alca⁹ rūpes p̄ rūpes dixit, vt ait Tryphon grammaticus, qui & iones & dores & lacones & bæotos ip̄so vti ait, pro ip̄so autem nos denso pro tenui vtimur, sed de hoc satis, nunc vero de ī on grauisonis dicamus.

De ī on grauisonis seruantiḃ o magnum ī obliquis. In on grauisona denominatiua seruantiā o magnum in obliquis, vt deus Theon theonis, delitiæ tryphon onis, lat⁹ Plato onis, sacer hieron onis, litus acten acteonis, & actæonis per correptionem, excipiuntur ab in os compositis facta, vt exanguis, Anemon onis, pedicatus

περιουσία. α. διομ λεγεών, λεγεώνος. ἡρακλείων, ἡρακλειώνος. τυφ
 φεών, τυφεώνος. ποσειδών, ποσειδώνος. τὰ δὲ εἰς ὦν καθαρόν
 βραχὴν διζήσιον παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ὦ μέγα εἰς ὀ μικρόν
 ἐν ταῖς πλαγαῖσι, διομ ἀμικτιών, ἀμικτιώνος. περικτιών, περι
 κτιώνος. τὸ δὲ κνακῶν, κνακῶνος. τὸ γῆκυ μακρόν. Ἐτι τὰ εἰς δ' ὦν
 διομ σαρπηδών, σαρπηδώνος, καὶ σαρπηδών, σαρπηδόντ. Ὁ μακε
 δών, μακεδόνος. Ἔχειται ὁ καλυδών, τῶ καλυδώνος, καὶ ὁ ἄμυ
 δών, τῶ ἄμυδώνος, ὀνόματα κύρια, ἀφ' ὧν ἢ καλυδών πόλις, καὶ ἢ
 ἄμυδών. τὰ εἰς ὦν περιωών, μινὰ πάντα διὰ τῶν κλίνονται, φυ
 λατῶντα τὸ ὦ μέγα διομ ξενοφών, ξενοφώντος. ἀγλαοφών, ἀγλαοφών
 τος, δημοφών, δημοφώντος. Ἔχειται ὁ ποσειδών, τοῦ ποσειδώνος
 καὶ τῶν τῶν ὦν, καὶ τυφών, τυφώνος, ὅς καὶ τυφῶν τυφῶ λέγεται
 ἀπὸ τῆς καὶ τυφῶν, τυφῶνος, καὶ τυφῶν, τυφῶν, καὶ τυφῶ
 ὦν, τυφῶνος. Οἱ ποιηταὶ δὲ διὰ τὸ μέτρον προσιδέασιν ὀ πολλὰ
 κίς ἐνίοισι τούτων τῶν ὀνομάτων, δημοφῶν καὶ δημοκόων λέγον
 τες. ὁ δὲ καὶ ὀ ποιητὴς ἐμ τῶν εὐφ' ἐφ' ἰλιάδ. Ὁ ἀλλ' ἦ ὄν περιώμοιο ἰ
 δομ βάλει δημοκόωντα. ἀντὶ δημοκῶντα. Ἐτι εὐρηται τούτοις προσ
 τιθέμενον F δίγαμμα ἀιολικόν ἐμ ἐπιγράμμασι παλαίουσιν. τοῦ
 το δὲ ἢ ὡς φησὶ Διονύσιος ὁ ἀλικαρνασεύς ἐμ τῇ πρώτῃ τῶν βρομά
 κῶν ἰσοριῶν ου συλλαβῆ ἐνὶ σοικεῖω γράμμῳ. Διτῆσι πλαγαῖσι
 ἐπιμίαι ὄρθη, ἐπιζῶνι μιμί. οὕτω F. ἐχῶντο δὲ δι' ἀιολίης ἐν ταῖς
 ἀπόφωνήντ. ἄρχομιμίσι λέξισι, διομ F ελέν, F ἄναξ, F ἠνῆ.
 F οἶκος, εὐφ' ἢ δὲ πρὸ τῶν συμφωνίᾳ οὐ ποιεῖ. ἔτρεπον αὐτ' εἰς β
 τ, ἢ δ, ἢ κ, ὄντος ἐμ τῇ δ' ὀντέρα συλλαβῆ ὡς γέγραπται ἐν τῶν ἀιολι
 κῶν ἰδιώματι, διομ βρήτωρ, ἀντὶ βήτωρ. βρυτῆρ, ἀντὶ βυτῆρ. βροδός,
 ἀντὶ βρόδος. βράκος, ἀντὶ βράκος, ἀπαξ δὲ ἀλκαῖος F βήεις ἀντὶ βήεις
 εἶπερ, ὡς φησὶ τρύφων ὁ γράμματικός, ὅς καὶ ἴωνας, καὶ Δωριεῖς, καὶ
 λαίκανας, καὶ βοιωτῶν, αὐτῶν χροῖν φησὶν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἡμῖς Δα
 σείας, ἢ φιλή γῶμεν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, ἰκανῶς. νῦν δὲ περὶ
 τῶν εἰς ὦν βαρυτόνων λέγωμεν.

περὶ τῶν εἰς ὦν βαρυτόνων φυλατῶντων δ' ὦ μέγα ἐν ταῖς πλαγαῖσι
 τὰ εἰς ὦν βαρυτόνα παρώνυμα, φυλατῶνσι δ' ὦ μέγα ἐν ταῖς πλα
 γαῖσι, διομ διέος, διέων, διέωνος. τρυφή, τρυφῶν, τρυφῶνος. πλατύς,
 πλατῶν, πλατῶνος. ἰέρσος, ἰέρσων, ἰέρσωνος. ἄκτῆ, ἄκτῆϊών, ἄκτῆϊών
 νος, καὶ ἄκτῆϊόνος ἢ ἰσυσολύων. Ἔχειται τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦν ος σιω
 πέτωμ γινόμενα. διομ ἄναιμος, ἀναιμόων, ἀναιμόωνος. κατὰ πύγ.

puer meritori⁹ pueri meritorii. Et i on gētilia, vt myton my
 tonis. cydon cydonis. cadmeon cadmeōis. argeon argeonis.
 excipitur cycon onis. Cycon vero cycōis pprium. Etiam i
 bon, vt strabo strabōis. tribo tribōis. Etiam in gon bisylla
 ba, & superbisyllaba, vt legon legōis. phlegon phlegonis.
 Aregon onis. Etiam in don, vt Phædon Phædōis. Phedon,
 onis. Ladon onis. cnpdon autem cnodōtis. Etiam i don de
 nominatiua, vt Corydus corydon. cinædus cinædus cinæ/
 di. Etiam i zon. xon. fon. bisyllaba ppria, vt rhizon rhizo
 nis. Axis axis. phraxon onis. æson onis. & æsonis
 per correptionem. Excipitur Iason iasonis. Etiam in thon.
 phon. chon. con. pon. ton. disyllaba, vt motho onis. trypho
 onis. glecho onis. glauco onis. dupo du
 ponis. Pluto Plutonis. Etiam ante on immutabilem
 habētia, vt gelo onis. timo onis. sinon onis. charon
 onis. naron aut onis p correptiōem. Etiam in on habentia
 añ on bitemporem correptam, vt ectio ectionis. deucalon
 onis. Amphitryon onis. creuthalion onis.
 eutrition onis. electrion onis. hephestion onis. endymi
 on onis. asterion onis. Orion orionis. huius vero illud ri
 lōgum vt pleraq; & breue apud euripedē inuicē. & astra &
 oriōem video. Etiam in on patronymica, vt Pelides peli
 dæ. atrides atridæ. saturnius saturnii. illud vero in .xv. Iliæ
 dis poetæ, Iouem vero nō ego saturniū prope accedā p cor
 reptiōem propter metꝝ per o paruū scribitur. Etiam i on
 diminutiua, vt bacchulus li. simūculus li. lacūculus lacūcu
 li. morion morionis.

De i on vertētibus o magnū i o paruum.
 In on verbalia vel communia vertūt o magnū i o paruum
 i obliq; vt amo philemon onis. intelligo. noemon noemo/
 nis. misereor. misericors cordis. h & hæc prudēs t. h & hæc
 vici⁹ ni. h & hæc faber lignari⁹ fabri. excipit h & hæc ardēs
 sis. hic & hæc dissimulator or. Etiam i on bitempore lōgo
 penultimātia, vt machaon onis. hietæon onis. areta
 on onis. amphion onis. sol solis. echion
 onis. Pandion onis. dolion onis. seruus serui.

καταπύγωμ, καταπύγονος. Ἐπί τὰ εἰσ ὦμ ἔθνηκά. διομ μύτωμ, μύ-
πεινος, κύνωμ, κύνωνος, καδ μείωμ, καδ μείωνος, ἀργείωμ, ἀργείωνος.
Ζηαιρέται κύνωμ, κύνωνος, κύνωμ δὲ κύνωνος, κύνωμ. Ἐπί τὰ εἰσ
βωμ, ὁ οὐ σφάδωμ, σφάδωνος. τριδωμ, τριδωνος. Ἐπί τὰ εἰσ γωμ δὲ
σύνλλαθα, καὶ ὑπὸ τὴν σύνλλαθα, διομ λήγωμ, λήγωνος, φλέγωμ, φλέγω-
νος, ἀργήγωμ, ἀργήγωνος. Ἐπί τὰ εἰσ δωμ, διομ φαίδωμ, φαίδωνος, φείδωμ
φείδωνος, λάδωμ, λάδωνος, κινάδωμ ἢ κινάδωντος, Ἐπί τὰ εἰσ δωμ πα-
ρῶν μα, διομ κόρῳδω, κορύδωμ, κορύδωνος. κίναδω, κινάδωμ, κινά-
δωνος. Ἐπί τὰ εἰσ ζωμ, ξωμ, σωμ Δισύνλλαθα, κύρια, διομ ξίζωμ, ξίζω-
νος, ἄξωμ ἄξωνος. θράσωμ θράσωνος. αἰσωμ αἰσωνος, καὶ αἰσωνος
κατὰ συσολύωμ, Ζηαιρέται ὁ ἰζωμ, τὸ ἰάσωνος. Ἐπί τὰ εἰσ θωμ,
φωμ, χωμ, κωμ, πωμ, τωμ, Δισύνλλαθα, διομ μόδωμ, μόδωνος. τρύφωμ
τρύφωνος, γλήχωμ, γλήχωνος, γλαύκωμ, γλαύκωνος, Δούτωμ δού-
τωνος, πλούτωμ, πλούτωνος. Ἐπί τὰ πρὸ τῶν ἄμετάβολομ ἔχον-
τα. διομ γέλωμ, γέλωνος, τίμωμ, τίμωνος, σίνωμ, σίνωνος, χάρωμ,
χάρωνος, νάρωμ δὲ νάρωνος, κατὰ συσολύωμ. Ἐπί τὰ εἰσ ὦμ ἔχοντα
πρὸ τῶν διχρονομ σιωσαλυμδιόμ, διομ κητίωμ, κητίωνος, Δυνκαλίωμ
Δυνκαλίωνος, ἀμωμ, ἀμωμ, ἀμωμ, ἀμωμ, ἐρθηαλίωμ, ἐρθηαλίωνος
ἐυτρίωμ, ἐυτρίωνος, κλεκτρίωμ, κλεκτρίωνος, ἡφαισίωμ, ἡφαισίωνος.
ἐνδυμίωμ, ἐνδυμίωνος, ἀσερίωμ, ἀσερίωνος, ὠρίωμ, ὠρίωνος, τούτω ἢ τὸ
ρι μακρὸν ὡς ταπολλά. Ὁ βραχύ ἢ παρ' ἐυριπίδῃ ἐυριπί, τάτε ἄσρα
ἢ ὄμ ὠρίωνος δ' ἐρκομαι. Ἐπί τὰ εἰσ ὦμ πατρωνυμικά, διομ πεκλείωμ
πεκλείωνος, ἀτρείωμ, ἀτρείωνος, κρονίωμ, κρονίωνος, τὸ ἢ ἐν ὄμ ἔ-
λιόμ, τὸ ποιητοῦ, Ζηνοῦ δ' οὐκ ἄν ἔπωγε κρονίωνος ἄσραμ, ἰοίμωμ,
κατὰ συσολύωμ Διὰ τὸ μέτρον Διὰ τὸ οὐ μικροῦ γινάφεται. Ἐπί τὰ
εἰσ ὦμ ὑποκοριστικά, διομ βόχχωμ, βόχχωνος, σίμωμ, σίμωνος, λά-
κωμ, λάκωνος, μορίωμ, μορίωνος.

Περὶ τῶν εἰσ ὦμ τρεπόντων τὸ ὦ μέγα εἰσ ὁ μικρόμ.
τὰ εἰσ ὦμ ἑκαδικὰ ἢ κοινὰ, τρέπουσι τὸ ὦ μέγα εἰσ ὁ μικρόμ ἐν ταῖς
πλαγίαισι, διομ ὠλίω, ὠλίμωμ, φιλήμωμ, νοῦμ, νοήμωμ, νοήμωμ.
ἐλεῶ, ἐλεήμωμ, ἐλεήμωμ. ὁ καὶ ἢ σάφρωμ, σάφρωνος. ὁ καὶ ἢ
γείτωμ, γείτωνος, ὁ καὶ ἢ τέκτωμ, τέκτωνος. Ζηαιρέται ὁ κρηῖ ἢ ἀθωμ
αἰδωνος, ὁ καὶ ἢ εἴρωμ, εἴρωνος. Ἐπί τὰ εἰσ ὦμ διχρονωμ ἔκτεταμ, ἰωμ
παρρηγοῦ, μείωμ. διομ μαχάωμ, μαχάωνος, ἰκετάωμ ἢ κετάωνος, ἀρε-
τάωμ, ἀρετάωνος, ἀμωμ, ἀμωμ, ἀμωμ, ἀμωμ, ὑπερίωμ, ὑπερίωνος. ἐχίωμ
ἐχίονος, πωμ, πωμ, πωμ, πωμ, δολίωμ, δολίωνος. ὀπάωμ, ὀπάωνος.

cion onis. pinguis pinguis. ferra ferræ. Item in on superbia
syllaba longa penultima, vt pæcon onis. Item
in on comparatiua, vt maior oris. melior oris.
melior oris. Item in on bisyllaba non denominatiua
duas consonantes p cõprehensionē habetia, vt faber bri. sci⁹
sci. incus incudis. Item a mente composita, vt
stultus stulti. prudens prudentis.

De in on per nt declinatis.

In on habentia foemininum per æna per nt flectuntur ver-
tentia o magnum in o paruum, vt leo onis, quia læna. ser-
uus serui, quia serua, draco draconis, quia dra-
cæna. lacon vero laconis, diminutiuum enim. Item in don
superbisyllaba non denominatiua, vt celadon dontis. sarpe-
don sarpedontis. chalcodon chalcodontis. aper a
pri, hæc vero & per onos inueniuntur flexa vt
ambidento tonis. Etiam in thon superbisyllaba participas-
lia, vt phaethon phaethontis, pyriphlegethon gethontis.

De in on compositis.

In on composita omnia simplicium seruant flexionem,
vt chalcochiton onis. architectus architecti. misopo-
sidon misoposidonis. & hæc quidem de in on, quorum
actûs patitur sæpe abscisionem, vt neptunum pro neptu-
num. apollinem pro apollinem.

De vtis in on.

De vtis autem ipsorum i vniuersum scire oportet q̄ in on
acutifona eosdem habet noiatiuos & vocatiuos, vt oliuetû
o oliuetû. similiter & circûflexa, vt xenophon o xenophon
præter neptunû o neptune. sed illud apud p̄dax o neptûe,
ab hic neptunus huius neptuni factum est. Sed grauisona
a genitiuo abiectioe vltimæ faciunt vocatiuum, vt try-
phon tryphonis o tryphon. Leo onis o leo. Nota-
bis tñ q̄ quædam sup̄bisyllaboz cõpositoꝝ in on propena
cutû faciunt nominatiuum, vt Agamemnon agamemnois
o agamemnon. Apollo apollinis o apollo. hic & hæc
infelix infelicis o infelix & æoles vero similiter
vt scriptum est in æolica lingua corripiunt o magnum.

κίωρ κίονος, πύωρ τώνουσ, πρέωρ πρίονος. Ἐτι τὰ εἰς ὦρ ὑπερθε
 Δισύλλαβα, μακροῦ παραλκγόμωμα, ὅιου παιήωρ παιήονος. Ἐτι
 τὰ εἰς ὦρ συγκριτικά, ὅιου μείζωρ μείζονος, κρείσσωρ κρείσσιονος,
 καλλίωρ καλλίωνος. Ἐτι τὰ εἰς ὦρ δισύλλαβα, μη παρῶνμα,
 Δνὸ σύμφωνα κῆ|σύνληψιμ ἔχοντα, ὅιου τέκτωρ τέκτονος, ἰδῶμωρ
 ἰδῶμονος, ἄκωμωρ ἄκμονος. Ἐτι τὰ παρὰ τῆ φρήρ σάωδετα, ὅιου
 ἄφρωρ ἄφρονος, Δαίφρωρ Δαίφρονος.

Περί τῶν εἰς ὦρ δ' ἰά τῶν κλινορβίων.

τὰ εἰς ὦρ ἔχοντα διηλυκῶρ δ' ἰά τῶν αἰνα, Διά τῶν κλίνονται τρεῖς
 ῶντα τῶ μέγα εἰς ὀ μικρόρ, ὅιου λέωρ λέοντο, ὅτι λέαινα, δε
 ράπωρ, δεράποντο, ὅτι δεράπαινα, Δεράκωρ Δεράκοντος, ὅτι Δερά
 καινα. ὀ λῶκωρ Δε λῶκωνος, ὑποκοριστικῶρ γὰρ. Ἐτι τὰ εἰς ὦρ
 ὑπερδισύλλαβα, μη παρῶνμα, ὅιου κελῶρ κελῶντο, ὅτι σαρκῆ
 Δωρ, σαρκῆντο. Ἐτι τὰ παρὰ τὸ ὄδουσ σάωδετα, ὅιου δερμάωρ
 Δωρ δερμάωντο, χαλκῶωρ χαλκῶντος, χαυλιῶωρ χαυλι
 ῶωντο. ταῦτα δὲ καὶ Διά τῶν ὠνος ἐνυλται κλινόμενα, ὅιου
 ἄμφῶωρ ἄμφῶωνος. Ἐτι τὰ εἰς ὦρ ὑπερδισύλλαβα μετα
 χικῶ, ὅιου φαῖωρ φαῖντος, πυρφλεγῆωρ πυρφλεγῆντος.

Περί τῶν εἰς ὦρ σάωδεταρ.

τὰ εἰς ὦρ σάωδετα πάντα πῶν τῶν ἄπλωρ φυλάτῃουσι κλίσιρ, ὅιου
 χαλκοχίτωρ χαλκοχίτωνος, ἀρχιτέκτωρ ἀρχιτέκτωνος, μισοπο
 σείωρ μισοποσειδῶνος, καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὦρ, ὦρ ἡ αἰτι
 ατικῆ πῶν τῶν πολλακίς ἀποκοπίω, ὅιου ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα, ὡς
 ποδῶν ἀντὶ ἀπόδῶνα. Περὶ τῶν κλιτικῶρ τῶν εἰς ὦρ.
 Περὶ δὲ τῶν κλιτικῶρ αὐτῶν κατ' ὄλου εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ εἰς ὦρ ὅ
 ξύτονα τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὀνομασικῶσ, καὶ κλιτικῶσ, ὅιου ὀ ἐλαῶρ
 ὡ ἐλαῶωρ, ὀ μοίωσ ἡ ὡ τὰ περὶ ὡμωσ. ὅιου ὀ ξενοφῶωρ, ὡ ξενοφῶωρ,
 πλῆρ τῶ ὡ ποσειδῶωρ, ὡ ποσειδῶωρ, τὸ δὲ παρὰ πινδῶρ ὡ ποσειδῶωρ
 ἀπὸ τῶ ὡ ποσειδῶωρ, τῶ ποσειδῶωνος ἐγγέτω. τὰ δὲ βαρῶντονα
 ἀπὸ τῶ ἡρικῶσ ἐκβολῆ τῶ ἐχάτησ ποιούσι πῶν κλιτικῶν, ὅιου ὀ τρύφ
 ῶωρ, τῶ τρύφωρ, ὡ τρύφωρ, ὀ λέωρ, τῶ λέοντο, ὡ λέωρ. Σημειῶσ
 σῆ μάλιστα ὅτι ἔνα τῶν ὑπερδισύλλῶωρ σάωδεταρ εἰς ὦρ προπαρῶσ
 ἐν τῶν ὡ ποιούσι πῶν κλιτικῶν. ὅιου ὀ ἀγαμέμνωρ, τῶ ἀγαμέμνωσ
 ὡ ἀγαμέμνωρ, ὀ ἀπόλλωρ, τῶ ἀπόλλωνος, ὡ ἀπόλλωρ. ὀ ἡ ὡ καὶ
 κατὰ μωρ κακοδαίμωνος, ὡ κακοδαίμων, ἡ ὡ δὲ ὀμοίωσ
 ὡ γέγραπτα ὡ ὡ ἀολικῶ ἰδῶματι, συσείλλουσι τῶ μέγα

ī uocatiuis, ut hæc luscīna o luscīa. hæc hīrūdo o hīrūdo.

De ī xi & p̄si desinentib⁹ noibus, sectio tertia.

In xi & p̄si desinentia nomina seruant in obliquis nominatiui uocalem. ut hæc ferula h⁹ ferulæ. hic uermis h⁹ uermis. hic cyclops h⁹ cyclopi. præter quædam quæ ī suis locis notabim⁹. Omne uero nomen ī duplicē desinēs ī obliquis uel densā hēt uel tenuē uel mediā, et ea quæ ī xi desinunt habent secūndæ coniugationis consonātes g. c. ch. Sed quæ in p̄si, primæ b. p. ph. Sed et de his uariis existens tibus specialiter dicendum est, et primum de in ax.

De ī ax. terminatio decimaquinta.

In ax simplicia multisyllaba c habent in obliquis. ut thorax thoracis. corcyraeus raci. coruus ui. custos custodis. rex regi. et abundantia t regis. excipiuntur ea quæ a zō deducuntur. quæ g habent. ut rapax rapacis a rapio. uocator oris a uoco. iugulator iugulatoris a iugulo. his similiter et atrax atragis. et loquax loquacis. Ab ī ax composita simplicium seruant declinatum. ut linothorax acis. amicirapax amicit rapacis. Oportet quæ et hoc scire q̄ ī ax bisyllaba masculina natura quædem longa penultimantia productum a habent. ut thorax. phæax. temo. iax. plutax. unde et grauantur. excipiuntur hylax cyax fyax. positione uero lōga penultimantia. correptū ipm hnt. ut rapax. uociferator. neax autē et deceptor et cordax productum a habent. sed cauax et longum et breue Superbisyllaba uero et breui ente penultima producant a. ut accipiter. domicustos nisi composita sint a simplicibus a corripiente. ut hypponax. archianax. excipiunt asphaltax correptum habens a iphalax. quia erat bisyllabum. a simplicibus producentibus a facta seruāt a longum. ut linothorax philophæax. hic thorax h⁹ thoracis huic raci hunc racem o thorax. Nam in ax eundem habent nominatiuum & uocatiuum. nisi abiectio x fiat propter metrum. sicut o rex sæpe apud poetas pro o rex. unde & poeta in decimo sexto Iliadis Iuppiter rex dodonæ græce. & magn⁹ orphe⁹ ī laude sol⁹ audi luc⁹ gubernator uite sufficiens

ἐν ταῖς κλητικαῖς, διορῆ ἀφ' ὧν, ὡ ἀφ' ὧν ἢ χελιδῶν, ὡ χελιδῶν.
περὶ τ' εἰς ξηρῶν ψ ληγόντων ὀνομάτων. τμήμα τρίτον.
τὰ εἰς ξ καὶ ψ λήγοντα ὀνόματα, φυλάττουσι μὲν ἐν ταῖς πλαγίαις
τὸ φη' ὀνομαστικῆς φωνῆς. διορῆ ὡ ἀφ' ὧν, τῶ ἀφ' ὧν κος. ὁ σκόλιξ.
τῶ σκόλιξ ὡ ἀφ' ὧν, τῶ κύνκλωψ. πλὴν τῶν, ἀ ἐμ τοῖς
ἰδίοις τόποις σημεῖο μέγα. Ἄμ δὲ ὄνομα εἰς διπλοῦν λήγῃ.
ἐμ ταῖς πλαγίαις ἢ δασύ ἔχῃ, ἢ φίλον, ἢ μέσον. καὶ τὰ μὲν εἰς ξ
λήγοντα, ἔχουσι τὰ φη' δυντέρας συζυγίας σύμφωνα γ, κ, χ. τὰ δὲ
εἰς ψ, τὰ φη' πρώτης β, π, φ. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ποικίλων ὄνο
ματων, εἰδικοῦ λεκτέον, μὲν πρώτον περὶ τῶν εἰς αἶ.

περὶ τ' εἰς αἶ, κατάλαξις πεντεκαίδεκάτι.

τὰ εἰς αἶ ἀπὸ πολλῶν ὀνομάτων, τὸ κ' ἔχουσι μὲν ἐμ ταῖς πλαγίαις,
διορῆ δῶραξ, δῶρακος, φαίαξ, φαίαικος, κόραξ, κόρακος, φνλαξ, φνλα
κος, ἀνάξ, ἀνάκος, μὲν πλεονασμῶ τῶ ἀνάξ ὡ ἀφ' ὧν. ἢ χηραῖται τὰ
ἀπὸ τῶ ζω παραγόμενα, ἄτινα τ' γ' ἔχουσι μὲν. διορῆ ἀρπαξ, ἀρπα
ξ ὡ ἀφ' ὧν, ἀπὸ τῶ ἀρπαξ, κέραξ, κέραξ ὡ ἀφ' ὧν, ἀπὸ τῶ κέραξ, ἀπὸ φαξ
ἀπὸ φαγος, ἀπὸ τῶ σφάξ, τούτοις ὁμοίως καὶ ἄτραξ, ἄτραγος,
καὶ λάλαξ, λάλαγος, τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αἶ σάυδετα πλὴν τῶν ἀπλῶν
φυλάττουσι κλίσι μὲν διορῆ λινοδῶραξ, λινοδῶρακος, ὠλοράξ, ὠλορά
κος ὡ ἀφ' ὧν. Δὲ δὲ καὶ τούτο εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αἶ δισύλλαβα ἀσθενικά,
φύσει μὲν μακρὰ παραληγόμενα, ἐκτεταμνίον τὸ α' ἔχουσι μὲν. διορῆ
δῶραξ, φαίαξ, οἰάξ, ἦλαξ, πλούταξ. ὅδε μὲν καὶ βραχύνονται ἢ χηραῖται
ταῖς ἦλαξ, κῆαξ, σῆαξ, δέσει δὲ μακρὰ παραληγόμενα, σινεσαμνίον
αὐτὸ ἔχουσι μὲν διορῆ ἀρπαξ, κέραξ. ὁ νέαξ δὲ, καὶ φέναξ, καὶ κόραξ,
ἐκτεταμνίον τὸ α' ἔχουσι μὲν κάβαξ δὲ, καὶ μακρόν, καὶ βραχύν. τὰ
δὲ ὡ ἀφ' ὧν δισύλλαβα, καὶ βραχείας ὄνομα φη' παραληγούσης, ἐκτείνουσι
τὸ α', διορῆ ἰέραξ, ὀκοφνλαξ, πλὴν εἰ μὴ σάυδετα εἶμ, ἀπὸ ἀπλου' τ'
α' συσείλοντο ὡ ἀφ' ὧν. διορῆ ἰπῶναξ, ἀρχιῶναξ, ἢ χηραῖται ἀσφάλαξ, σινε
σαμνίον ἔχουσι μὲν α', διότι σφάλαξ ἢ δισύλλαβον. τὰ ἀπὸ αἶ
πλῶν ἐκτείνονται τὸ α', γινόμενα, φυλάττουσι, τ' α', μακρόν, διορῆ λι
νοδῶραξ. ὠλοφαίαξ. Ὁ δῶραξ, τῶ δῶρακος, τῶ δῶρακι, τῶ δῶρα
κος, δῶραξ, τὰ γὰρ εἰς αἶ, πλὴν αὐτῶν ἔχουσι μὲν ὀνομαστικῆν καὶ
κλητικῆν, εἰ μὴ ἀποβολῆ τῶ ξ ἡλίοιο διὰ τ' μέτρον, ὡς περ
ὡ ἀνα πολλῶν παρὰ ποιητῶν, ἀντὶ ὡ ἀναξ. ὅδε μὲν καὶ ὡ ποιη
τῆς ἐν τῶ π φη' ἰδία ὡ ἀφ' ὧν, ζεῦ ἀνα δαδωνάει πελασγικέ, καὶ ὁ
μέγας ορφεύς ἐν ὑμῶν ἡλίου, κλυδί φάουσα ταμία ζωαρκέος.

o rex fontis pro o rex. Idem incipiens argonautica
o rex pythoni imperans pro o rex dixit.

De i ix terminatio decimasexta.

In ix simplicia plurisyllaba c in obliquis habentibus
vt formica formicæ. ferula ferulæ. vermis vermis. hic &
hæc tussis tussis. solisyllabū eī. In ix uero cōposita coīa acu
tisona seruantia syllabam proprii uerbi, g habent, ut uer
mis uermis. stultus stulti, a percutio

hæc formica huius cæ huic cæ hâc cam o formica

De i ix terminatio decimasextima.

In ix simplicia supra vnam syllabam c i obliquis
habēt, vt perdix perdicis. phœnix phœnicis, & ab ip̄is com
posita simili, vt libophœnix. excipitur cicada dæ, & hic &
auis auis dorice. Communia autem quæ a fœmininis sūt,
simpliciū seruauerūt inflexiōem, vt h & hæc pulchricom⁹ ml.
capillus li. æquacies ciet, quia treceturia riæ. Sed de q̄ritate
ix differentia quædam est apud posteriores. aliqui quidem
ip̄m lōgum, aliq̄ uero breue putarūt. at̄igores at̄ imitatores
Apollonii illi⁹, & Herodiani, huiusmodi fuerūt opiniōe, q̄
pdix & cicada & semodiū & phœnix, & q̄cūq̄ lōga p̄ulti
mât i nomiatiuo quidem breue i habēt, sed in aliis casibus
natura lōgum, debebāt eī per regulam & i nomiatiuo pro
ducere i. Nā i ix & i yx simplicia natura v̄l positiōe lōga pe
nultimantia in longam desinūt. Sed quoniam i & y ante x
nūq̄ sunt natura lōga, vt suffocabo frigefaciā. pp̄tea illatiōe
x natura corripuntur. vnde & datiuus pluralis ip̄orum
phœnicib⁹ sequēte x positiōe nō natura bitpeū lōgū habet
eadē rōe & aucupor positiōe lōgū, sed aucupabar natura, ra
tione incipientis præteritorum. Notantur autem in lix vbi
q̄ i correptum habētia, vt coætaneus nei. coætaneus coæta
nei hic perdix huius cts huic ci hūc cem o perdix.

De in yx terminatio decima octaua.

In yx masculina simplicia bisyllaba natura longa penulti
mantia c habent in obliquis, vt præco præconis. coclear
caclearis. æthyx æthycis. thranyx cis. Eriā positione longa
penultimantia in vltima syllaba b, vel g, vel d, uel pt.

δι' ἀνα πηγῆς, ἀπὶ δι' ἀναξ, ὁ δὲ τοῦ ἐρχόμενου πῦρ ἀργοναυτικῶν,
δι' ἀναξ πυρῶνος μεδέω, ἀπὶ δι' ἀναξ εἰρηνε.

Περὶ πῦρ εἰς κξ. κατὰ ληξίς ἐκκαίδεκάτη.

τὰ εἰς κξ ἀπλᾶ, πολυσύλλαβα, ὅ κ ἐμ ταῖς πλαγαίαις ἔχουσι, διορ
μύρμηξ μύρμηκος, νάρθηξ νάρθηκος, σκόληξ σκόλικος. ὁ κρη ἢ
βηξ βικχός, μονοσύλλαβον γάρ, τὰ δὲ εἰς κξ σώζονται, κοινὰ δέ, ἔντο/
να φυλάττοντα σύλλαβῆν τῶν ἰδίου ρήματ^ο, ὅ γ' ἔχουσι, διορ δι-
ξροπληξ, διοξροπληγ^ο. πῶαπληξ πῶαπληγ^ο, ἀπό τῶν πληξω.
ὁ μύρμηξ, τῶν μύρμηκος, ἔφ' μύρμηκι, τῶν μύρμηκαῶ μύρμηξ.

Περὶ πῦρ εἰς ιξ. κατὰ ληξίς ἐπικαίδεκάτη.

τὰ εἰς ιξ ἀπλᾶ, ὑπὲρ μίαν σύλλαβῆν, τὸ κ ἐμ ταῖς πλαγαίαις ἔχου
σι, διορ πέριξ, πέριξικός, φοῖνιξ φοίνικος, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν σώθη
τα ὁμοίως, διορ λιθοφοῖνιξ, ἐξαιρεῖται ὁ τέττιξ, τῶν τέττιγος, καὶ ὁ
κρη ἢ ὄρνιξ ὄρνιχος, ὄρνηκος, τὰ δὲ κοινὰ ἀπὸ δηλικῶν γινόμενα, πλῆ
των ἀπλῶν ἐφύλαξαι κλίσιμ. διορ ὁ καὶ ἡ καλλιδριξ, καλλιτριχος,
ὅτι δριξ τριχός, ὁμοσίξ ὁμοσίχος, ὅτι σιξ σιχός, περὶ δὲ φη ποσότκ^ο
τ^ο τῶν ιξ διαφορὰ τίς φαίνεται παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, δι μὲν
γὰρ αὐτὸ μακρόν, δι δὲ βραχὺ ἐνόμισαμ, δι δὲ παλαιότεροι μιμηταὶ
ἀπολλωνίου ἐκείνου, καὶ Ἡρακλείου, τοιάντις ἐγγίνοντο Δόξω, ὅτι ὁ
πέριξ, κρη τέττιξ, καὶ χοῖνιξ, κρη φοῖνιξ, καὶ ὅσα μακρὰ παραλήγη
ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, βραχὺ ὅτι ἔχουσι, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πῶσσι
φύσι μακρόν. ὡφελον δ' ἡ κατὰ τὴν κανόνα κρη ἐν τῇ ὀνομαστικῇ ἐκ-
τείνων τὸ ἰ, τὰ γὰρ εἰς ιξ καὶ εἰς υξ ἀπλᾶ, φύσει ἢ θέσει μακρὰ πα-
ραληγόμενα, μακροκαταληκτοῦσι, ἀλλ' ἐπεὶ ἡ ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν
οὐδέποτε εἰσὶ φύσι μακρὰ, διορ τινέω ψύξω, διὰ τοῦτο τῇ ἐπιφορᾷ
τῶν φύσι συσέλλονται. ὅθεν καὶ ἡ δοτικὴ πλεοναστικὴ αὐτῶν τοῖς
φοῖνιξ ἐπομνίου τῶν ξ, θέσει οὐ φύσει τὸ δίχρονον μακρόν ἔχει, ἔφ'
αὐτῶ λόγῳ καὶ τὸ ἰξένω θέσει μακρόν. ὅ δὲ ἴξω, φύσι, ἔφ' λόγῳ
φη ἀρχοῖσος πῦρ παρῶχημνύω, συμφαῖται. Δὲ τὰ εἰς ληξίς παντα-
χού ὅτι σμεσαλμύων ἔχοντα, διορ ἡλιξ, ἡλικος, ὁμῆλιξ, ὁμῆλικ^ο.
Ὁ πέριξ, τῶν πέριξικός, ἔφ' πέριξικι, τῶν πέριξικαῶ πέριξιξ.

Περὶ πῦρ εἰς υξ. κατὰ ληξίς οἰκτικαὶ δεκάτη.

τὰ εἰς υξ ἀρσενικά, ἀπλᾶ Δισύλλαβα, φύσει μακρὰ παραληγόμε-
να, τὸ κ ἔχουσι, ἐν ταῖς πλαγαίαις, διορ κῆρυξ κήρυκος, Δοῖδ^ο υξ
Δοῖδ^ο υξ, αἰδύξ αἰδύκος, δρᾶνυξ δρᾶνυκος. ἐπι τὰ θέσει μακρὰ
παραληγόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελυταίᾳ σύλλαβῇ β, ἢ γ, ἢ π.

vt bombyx cis, & penultimantia e, vt eryx eryx
cis, & habentia in penultima a præter g, ante x
vt andryx cis, gonyx cis, habentia autem g per g de
clinantur, vt guttur ris, faux cis, Sed non sic
habentia, vt plurimum g habent, vt coturnix cis, Item
in yx superbisyllaba penultimantia a, g habent,
vt tarbaryx cis, Etiam penultimantia o non il
lato n, vel b, vt cuculus cuculi, mortyx gis, coturnix
nicis, & nicis apud philemonem, Item que a fugio
& iugo iugabo, vt profugus gi, coniunx gis.
Sed hñtia n, ch habent in obliquis, vt vnguis guis, stonyx
stonychis, vnde & quæ ab vnguis & nox fiunt ch habent,
vt solunguis solunguis, biunguis guis, mediunguis guis, sū/
munguis sumunguis. Item quæ a fodo, vt hæc rima huius
rimæ. In yx composita simplicium seruant declinationem
vt alatenfis alatenfi. Oportet autem scire q̄ in yx simplicia
longa, natura vel positione penultimantia fm diligētiores ī
nominatiuo solo y natura corripunt. In aliis autem casi
bus natura producent. Composita autē & penultimantia bre
ui vbiq̄ corripunt y, vt coniunx gis, profugus profu
gi, vnguis guis, eryx erycis, nisi productio fiat apud poet
tas, sicut & correptio natura longorum, vt apud poetam
p̄coni canoro. Nā ry natura longū correptū est, & h⁹ bebry
cis, bry interdum qdē vt habet, longū seruat, vt bebrycū re/
gis strenui, interdū vero corripit, vt Neq̄ igit̄ bebryces viri
neglexerunt regem. hic præco h⁹ onis huic oni hunc onem
o præco.

De in ox terminatio xix.

In ox simplicia cappa habent in aliis casibus. vt lepus
leporis, piscis marinus, præter acinus ni. Item composita a
lepore & persequor, cappa habent, vt leprosus leprosi,
ferisequus qui, caprisequus qui, fabiuorus autem fabi/
uori, a comedo, n, hic lepus h⁹ leporis huic lepori hunc
leporē o lepus.

De in ar terminatio vigesima.

In ar omnia appositione os faciunt genitiuum, &
si fuerint monosyllaba longum habent, a, vt car caris. par
paris, sturnus sturni, hoc autem poeta interdum per a pro

διορ βόμυξ βόμυκος, καὶ τὰ παραληγόμενα ἔσθ' ε. διορ ἔριξ ἔρι
κος, καὶ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ α. χωρὶς γ. πρὸ τῆς διορ
ἄρξυξ ἄρξυκος, γόνυξ γόνυκος. τὰ δὲ ἔχοντα γ. διά τῶν γιλίνων
ται. διορ φάρυξ φάρυγξ. λάρυξ λάρυγξ. τὰ δὲ μὴ οὕτως
ἔχοντα, ὡς ἐπιτοπλέσω τὸ γ ἔχουσι. διορ ὄρτυξ ὄρτυγξ. ἔτι
τὰ εἰς υἱ ὑπερσύνλλαθα, παραληγόμενα ἔσθ' α. γ. ἔχουσι.

διορ ταρβάρυξ ταρβάρυγξ. ἔτι τὰ παραληγόμενα ἔσθ' ο. μὴ ἐπί
φερομίου μ. ἢ β. διορ κόκυξ κόκυκος, μόρτυξ μόρτυκος, ὄρτυξ
ὄρτυγξ, καὶ ὄρτυκος κατὰ φιλλίμονα. ἔτι τὰ παρὰ τ' φεύγω,
καὶ ζεύγω ζεύξω, διορ πρόφυξ πρόφυκος. ὁμόξυξ ὁμόξυγξ. τὰ
δὲ ἔχοντα μ. γ. ἔχουσι ἐν ταῖς πλαγίαις, διορ ὄνυξ ὄνυκος σόνυξ
σόνυκος. ὅδε καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄνυξ καὶ υἱ γινόμενα, τὸ χ ἔχουσι.

διορ μονώνυξ μονώνυκος. Διώνυξ Διώνυκος. μεσώνυξ μεσώνυκος. ὁ
κράνυξ ἀκράνυκος. ἔτι τὰ παρὰ τὸ ἄρυσω, διορ ἢ Διάρυσξ ἢ Διά
ῶρυκος. τὰ εἰς υἱ σώδετα πλὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσι. μ.
διορ παυπήρυξ παυπήρυκος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς υἱ ἀπλᾶ
μακροῦ φνσε ἢ δεσσε παραληγόμενα, κατὰ τοὺς ἀκριβετέρους ἐν
τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ τ' υ φνσε συσέλλουσι. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πῶ
σεσι, φνσε ἐκτείνουσι. τὰ δὲ σώδετα καὶ τὰ παραληγόμενα
βραχεῖα, πανταχῶς συσέλλουσι. β. διορ σύρυξ σύρυκος, πρόφυξ πρό
φυκος, ὄνυξ ὄνυκος. ἔριξ ἔρικος. εἰ μὴ ἕκτασις γημοιτοῖ παρὰ ποιη
ταῖς, ὡς περ καὶ συσολη τῶν φνσε μακροῦ, ὡς παρὰ ἔσθ' ποιητῆ,
κῆρυκι κωτυίδη. τὸ γὰρ φν φνσε μακροῦ, συνέσειε, καὶ τῶν βέβρυ
κος τὸ βρυ, ποτὲ μὲν ὡς ἔχει, μακροῦ φυλάττε, διορ βέβρυκος βε
σιλῆος ἀγνήροσ, ποτὲ δὲ συσέλλη. διορ οὐδέξω βέβρυκος ἀνδρῶσ ἢ
κῆρυξ βασιλῆος. ὁ κῆρυξ τ' κῆρυκος. ἔσθ' κῆρυκι, τὸν κῆρυκα, ὡ κῆρυξ.

Περὶ τῶν εἰς ὤξ, κατὰ λῆξις ἐννεακαιδεκάτη.

τὰ εἰς ὤξ ἀπλᾶ τ' κ ἔχουσι ἐν ταῖς ἄλλαις πῶσεσι. διορ πῶξ
πῶκος. βῶξ βῶκος. πλὴν τῶν ξῶξ ξῶγος. ἔτι τὰ σώδετα ἀπὸ
τῶν πῶξ, καὶ Διώνω, τὸ κ ἔχουσι. διορ πολὺ πῶξ πολὺ πῶκος.
θιροδῖωξ θιροδῖωκος. ἀιγιδῖωξ ἀιγιδῖωκος. κιαμοτρωξ δὲ κιαμο
τρωγος, ἀπὸ τῶν τρωγῶ γάρ. ο πῶξ, τῶν πῶκος. ἔσθ' πῶκι, τὸν πῶ
καὶ πῶξ.

Περὶ τῶν εἰς ἀρ, κατὰ λῆξις εἰκοστή.

τὰ εἰς ἀρ πάντα προδέσθ' τῶσ ποιούσι πλὴν γηρκίω, καὶ εἰ
μὴ ὡς μονοσύλλαθα, μακροῦ ἔχουσι τ' α. διορ κάρ κάρσ, πάξ
παρσ, φάρξ φάρσ, τοῦτο δὲ ὁ ποιητῆσ ποτὲ μὴν Διὰ τῶν ἀ πρσ

fert, vt sturnox, nubes vadit, interdum autē p i, vt graculos
q̄ sturnosq̄. & hic sturn⁹ h⁹ ni, sed si sint supra vnā syllabā
breue a habent, vt beatus beati, somnium somni, cæsar
cæsar̄is latinum, hic beatus huius beati huic beato hūc bea-
tum o beate. De in ir terminatio vigesima prima.

In ir solisyllaba appositione os faciunt genitiuum
& seruant i in obliquis casibus, vt fera feræ, fera fe-
ræ, ser feris, his similiter & pestis pestis, sed plurisyllaba
acutifona si habent t ante ir seruant i vbiq̄, vt
peluis uis, saluator saluatoris, perditor oris, excipitur
stella stellæ, & pater patris, & patris, Sed si non habent
t vertunt i nominatiui in e in obliquis casibus, vt
æther ætheris, aer aeris, leuir uiri, vir viri, & appositione
d, & concisione viri, Excipitur scintilla læ, & libera/
tor toris, Etiam in ir grauisfona, si longa penulti-
ment, vertūt i in e, vt Pier pieris, tribulis tribulis, sed si bre-
ui, seruant ita, vt Iber iberis, accommodatus dati, & panthe/
ra ræ, simplicis seruauit declinationem, sciendum autem q̄
in ir plurisyllaba simplicia non ppria neq̄ gentilia acuiunt
vt aer, æther, sed gentilia & propria appellatiuis coinciden-
tia grauiantur, vt Iber, Assicher, oportet autē & hoc scire q̄ in
ir definitia nomina eosdem habent nominatiuos & vocatiuos
vt hic Iber o iber, præter quæ i masculinis, vt h pater o pa-
ter, hic saluator o saluator, hic vir o vir, hic leuir o leuir,
hic vir huius viri & viri, huic viro & viro, hunc virum &
virum, o vir, hi viri & viri, horum virorum & virorum,
o uiri & uiri, hi uiri & uiri, horum uirorum & uirorum, his
viris solūmodo, A dtō singulari mutatione e i a & apposi-
tione d & s, similiter & patribus, hos uiros o uiri & uiri
hic pater, huius patris & patris, huic patri & patri, hunc pa-
trem, o pater, hi patres, horum patrum, o patres, hi patres,
horum patrum, his patribus, hos patres, o patres
hic aer cōitē, & hic aer æolice, similif & hic æther cōitē & hic
æther æolice, quod sæpe inuenies apud poetas.

De in ir terminatio vigesimatertia.

In ir per abscisionem facta sunt, ut hic susurro h⁹ susurrōis
a susurrator susurratoris, hic testis huius testis, ab hic

φέρει, διορ φάζωμ νέφος ἔρχεται, ποτὲ δὲ Διά τω η. διορ κολοιούσ
τε, φησὶ τὸ τε, καὶ ὁ φάρος, τω φάρου, εἰ δὲ ὦσι μὴ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
βραχὺ ὅ α ἔχουσι μ. διορ μάκας μάκαρος, ὄναρ ὄναρος, καίσαρ καί
σαρος, λατινικόμ. Ο μάκας, τω μάκαρος, φησὶ μάκαρι, τὸ μ μάκας
ῶ μάκας.

Περὶ τῶν εἰς κρ. κατὰ λήεις ἐκκοσὴ πρώτη.

τὰ εἰς κρ. μονοσυλλαβὰ προδιέσθη τῶσ ποιοῦσι τῶν γενικῆν, καὶ
φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαισι πῶσσι μ. διορ διήρ διηρός, φηρ φη
ρός, σήρ σηρός, τὸν τοῖς ὁμοίως κῆ ἢ κῆρ, φῆ κηρός, τὰ ὅ πολυσυλλαβὰ
ἔξυτῶνα, εἰ μὴ ἔχουσι ὄ τ τωρός, φυλάττουσι τὸ η πᾶν τοχού.
διορ λουτήρ λουτήρος, σωτήρ σωτήρος, ὀλετήρ ὀλετήρος, ἔλαιρέται
ὀάσῃς, τω ἀσέρος, καὶ πατήρ πατέρος, καὶ πατρός, εἰ δὲ μὴ ἔχουσι
ὄ τ, ἔπεισι δὴ φῆ ὀνομαστικῆς εἰς ἐν ταῖς ἄλλαισι πῶσσι μ. διορ
ἀνδῆρ ἀνδῆρος, διήρ διήρος, δειήρ δειήρος, ἀνῆρ ἀνέρος, καὶ προδιέσθη
τω Δ καὶ συγκλητῆ ἀνδρός, ὄλαιρέται ἀνιδῆρ ἀνιδῆρος, καὶ ἔλθου
διήρ ἐυλυδιήρος. Ἐτι τὰ εἰς κρ βαρύντονα, εἰ μὴ μαιεῖσ ὑπεραλλήγη
τρέπουσι τὸ η εἰς ε. διορ πῆρ πείρος, φράκτηρ φράκτερος, εἰ δὲ βρα
χεία, φυλάττουσι τὸ η. διορ ἴβηρ ἴβηρος, ἐρίκρ ἐρίκρος, καὶ ὁ πάνδηρ
Δὲ πᾶνδηρ, τῶν τούτῳ ἀπλοῦ ἔφνλαξε κλίσιμ. Ἰσέορ δὲ ὅτι τὰ
εἰς κρ πολυσυλλαβὰ ἀπλᾶ, μὴ κύρια, μὴ δὲ ἐθνικὰ ὀξυώντα, διορ
ἀνῆρ ἀνδῆρ. τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ κύρια προσκγορικοῖς συνεμπίπτοντα
βαρύνονται, διορ ἴβηρ ἀσίχῃς. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς
κρ λήγοντα ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς.
διορ ὁ ἴβηρ, ὁ ἴβηρ, πλῆμ τῶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, διορ ὁ πατήρ, ὁ πα
τέρ, ὁ σωτήρ, ὁ σωτήρ, ὁ ἀνῆρ, ὁ ἀνῆρ, ὁ Δαίρ, ὁ Δαίρ.

Ὁ ἀνῆρ, τω ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. φησὶ ἀνέρι, καὶ ἀνδρί, τὸ μ ἀνέρα καὶ
ἀνδρα, ὁ ἀνερ, τὸ ἀνέρε, καὶ ἀνδρε, τοῖ μ ἀνέροισι, καὶ ἀνδροῖσι, ὁ ἀνέρε,
καὶ ἀνδρε. οἱ ἀνέρες, καὶ ἀνδρες, τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν. τοῖσ ἀνα
δράσι μόνως, ἀπὸ φῆ Δοτικῆς ἐνικῆς, τρωπῆ τω ε εἰς κρ, καὶ προδιέσθη
δὴ ἢ σ, ὁμοίως Ἐ πατράσι, τῶν ἀνέρας, Ἐ ἀνδρας, ὁ ἀνέρες, καὶ ἀνδρες.
Ὁ πατήρ, τω πατέρος, καὶ πατρός. φησὶ πατέρει, καὶ πατρί, τὸ μ πα
τέρει, ὁ πάτερ. τὸ πατέρει, τοῖ μ πατέροισι, ὁ πατέρει. οἱ πατέρες
τῶν πατέρων, τοῖσ πατράσι, τοῖσ πατέρασ, ὁ πατέρες.
Ὁ ἀνῆρ κοινῶς, καὶ ἢ ἀνῆρ ἀιολικῶς. ὁμοίως καὶ ὁ ἀνδῆρ κοινῶς, καὶ ἢ
ἀνδῆρ ἀιολικῶς, ὅπως πολλοὶ σ ἐυρήσασ παρὰ τοῖσ ποιηταῖς.

Περὶ τῶν εἰς κρ. κατὰ λήεις ἐκκοσὴ τρίτη.

τὰ εἰς κρ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγλύοντο, διορ ὁ ψίδυρ, τω ψίδυρος, ἀπὸ
τοῦ ὁ ψίδυρα, τοῦ ψίδυρου. ὁ μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ

testis huius testis, vnde & magnus orpheus in argouau
ticis Huius autem testes sint, & poeta hi ipsi te
stes sint, & hic testis huius testis vetustum, quod latini
seruauerunt, & hic test[is] h[uius] test[is], quod nunc in vsu, hic & hæc
testis testis test[is] testem.

De in ir terminatio vigesima quarta.

In ir solisyllaba acutifona appositione os faciunt geniti/
uum, vt pediculus culi, procella læ, similiter & plurisyllaba
grauifona, vt pollex licis, multimanus, centimanus, li
chir, samphir, bechir, sed iudaica indeclinabilia.

De in or terminatio vigesima quinta.

In or acutifona positione os faciunt genitiuum, & ser
uant o magnum vbiq[ue], vt fur furis, marcidus maridi.
Etiam grauifona si habent ante o l, seruāt o magnum
vt celor celoris, magnū gni sed si non habent vertunt
o magnum in o parū, vt nestor nestoris, hector oris, mētor
mentoris, mnestor or[is], ppriū, procus aut proci adiectiuum,
vnde & poeta proci Phobii. Inuenta sunt & alia apud poe
tas pductiōe hntia o magnū, vt p cōtrariū correptōe vertē
tia qbus nō oportet vt i pedestri orōne, si romana seruāt o
magnū, vt qstor[is], p[ro]stor[is], mādator[is], dictator[is], sed sciēdū est q
in immutabilem desinentia seruant immutabilem in
obliquis, vt nestor oris, dion onis, Ideo & immutabi
lis appellata est, nam neq[ue] in obliquis permutantur,
neq[ue] in futuris verbis, hic nestor huius nestor[is] huic
stori hūc orē o or.

De i p[er] oib[us] tem[er]atio xxvi

In p[er] plurisyllaba vel b, vel p, vel ph, habent in obliquis
vt i vniuersū aut dicam, oia in p[er] p p flectunt, siue solisyl/
laba sūt siue p[er]isyllaba, siue simplicia siue cōposita, vt ocul[us]
oculi, adulator oris, cyclops pis, latifacies et, excipiūt quatu/
or solisyllaba quæ per b declinantur, vt vena venæ, phaps
phabis, nips nibis, auster austru, & quatuor plurisyllaba, vt
arabs arabis, chalybs bis, februum brui, tharyps bis, & tria p
ph declinata, vt cinyps cinyp[er]is, catilyp[er]is phis, sciraps
phis, sed composita a tero per g flectunt, vt pædotriba
bæ, seruus serui a tero, Sciendum est quod in ops

μαρτυροσ, τω μαρτυροσ, οδεμ κωλ ο μεγασ ορφεισ εν αρηλοναιτι
κοις, τουτου δε επι μαρτυροι εσωμ, και ο ποιητ ησ, τωδ αυτω μαρ
τυροι εσωμ, κωλ ο μαρτυρ τω μαρτυροσ παλαιου, οπερ δι λατινοι
εφυλαξαμ, και ο μαρτυσ, τω μαρτυροσ, και το κω ευχρησομ, ο και
η μαρτυσ μαρτυροσ, μαρτυρι, μαρτυρα.

Περί τῶν εἰς εβ, κατάληξις εἰκοσὴ τετάρτη.

τὰ εἰσ φε μονοσ ἰλλαβα οξυτονα, προδέσει τω οσ ποιοῦσι πτω γεσ
νικλώ, διομ φδεῖρ φδεροσ, εἰρ εἰροσ, ομοίωσ και τὰ πολυσυλλαβα
βαρύτονα, διομ αντίχερ αντίχεροσ, πολύχερ, ἑκατοντάχερ, λεί
χερ, σάμφερ, βέχερ, τὰ δὲ ἰουδαϊκά, ἀλιτα.

Περί τῶν εἰς εζ, κατάληξις εἰκοσὴ πέμπτη.

τὰ εἰσ ωρ οξυτονα προδέσει τω οσ ποιοῦσι πτω γενικήμ, και φυλάτ
τουσι τω μεγα παυταχοσ, διομ φώρ φωροσ, ἰχώρ, ἰχώροσ, εἰ
τὰ βαρύτονα εἰ, κωλ ἔχουσι προ τω λ, φυλάττουσι, τω μεγα,
διομ κέλωσ κέλωροσ, πέλωσ πέλωροσ, εἰ ὅ οὐκ ἔχουσι, τρέπουσι τῶ
ω μέγα εἰσ ο μικρομ, διομ νέσωσ νέσοροσ, ἔκτωρ ἔκτοροσ, κλύτωσ
κλύτοροσ, κνήσωσ κνήσοροσ, κύριομ, κνήσωσ δὲ κνήσωροσ, ἐπίδετομ
οδεμ κωλ ο ποιητῆσ, κνήσωροσ φόβοιο. ἐνυῖωται δὲ και ἄλλα παρὰ
ποιηταῖσ ἑκαστῶ ἔχοντα ω μέγα, ὡσ τουνωτίομ συσολῆ ἔρεποντα,
οἰσ οὐ δεῖ ρηθῆναι ἔν ὅδω περὶ λόγω, τὰ δὲ ἑωμαϊκά φυλάττουσι, τω
μέγα, κοιέσωροσ, παρὰ τωσ, κωλ ἀτάωροσ, δικτάωροσ, ἰσεομ δὲ
ὅτι τὰ εἰσ ἀμετάβολομ λήγοντα, φυλάττουσι, τὸ ἀμετάβολομ ἐν
ταῖσ πλαγίαισ, διομ νέσωσ νέσοροσ, δῖομ δῖωνοσ, ταῦτά τοι κωλ ἀμε
τάβολομ προσκωλόντη, οὔτε γρ ἔν ταῖσ πλαγίαισ μεταβάλλοντη,
οὔτε ἔν τοῖσ μέλλουσι ἔξμάτωμ. Ὁ νέσωρ, τω νέσοροσ, ὅδω νέσορι,
οἰμ νέσορα, ὡ νέσωρ.

Περί τῶν εἰς ζ πάντων, κατάληξις ης.

τὰ εἰσ ζ πολυσυλλαβα, ἢ β, ἢ π, ἢ φ ἔχουσι μ ἔν ταῖσ πλαγίαισ.
καθόλου δὲ εἰπέμ, πάντα τὰ εἰσ ζ, διὰ τῶ π κλίνονται, εἴτε μονο
συλλαβα εἰεμ, εἴτε πολυσυλλαβα, εἴτε ἀπλά, εἴτε σώθητα, διομ ὡφ,
ὡφωσ, δωφ, δωφωσ, κύνλωφ κύνλωωωσ, ἐνυῖωφ ἐνυῖωωωσ, ὅλαι εἴται
τέωσαρα μονοσυλλαβα, διὰ τῶ θ κλινόμενα, διομ φλέφ φλεβόε, φάφ
φάβωσ, νίφ νιβόσ, λίφ λιβόσ, και τέωσαρα πολυσυλλαβα. διομ ἄραφ
ἄραβοσ, χάλυφ χάλυβοσ, χέριφ χέριβοσ, δάρυφ δάρυβοσ, και τρία
διὰ τῶ φ κλινόμενα, διομ κίνυφ κίνυφοσ, καθήλιφ καθήλιφοσ, σκίσαφ
σκίραφοσ, τὰ ὅ σώθητα ἀπό τῶ ἔριω διὰ τῶ γ κλίνοντη, διομ παιδ ὄριφ
παιδ ὄριβοσ, δικότριφ δικότριβοσ, ἀπό τῶ τριω, ἰσεομ ὅτι τὰ εἰσ οφ

multisyllaba per o paruum scribuntur, vt æthiops.homo.
cecropus.ater.pelops.præter intercus cyclops.uibex. culex.
luciosus.cercops.palus.taban⁹.canops, & q̄cūq; deducūt ab
oculus oculi, idest oculus, per o magnum scribuntur, vt ni/
groculus culi. sicut contra a vox vocis idest vox, vt ho/
mo hominis.

De terminationibus fœmininorū noīm

Sectio quarta.

De terminatiōib⁹ masculinorū noīm vt possibile fuit nobis
diligenter & breuiter fm antiquos dictū est. nūc aut̄ eodem
modo & de fœmininis dicetur. Ante hæc aut̄ scire oportet
q̄ finales fœmininorū nominum sunt octo. a. u. n. x. y. s. ſ.
de q̄bus dicendum, & primū de in a. & u. De ī a & u.

In a & ita fœminina parisyllaba secundæ flexionis sunt,
quorum formatio in ea dicta est. In o contracta entia
in us faciunt genitiuum p̄ mixtionem, de quibus in quarta
contractorum dicetur. nunc autem de imparibus
dicamus. In an fœim non habem⁹. Nam eunan eunanis ma
sculinū plures existimarūt, si aut̄ & supponam⁹ fœina esse,
appositione os genitiuū facient, sicut & masculina. Itē in en
neq; masculinū neq; fœim habem⁹. neutq; aut̄ vt hoc gratiosū.

De imparib⁹ in in, terminatio priā.

In in feminina appositione os faciunt genitiuum, & ser
uant ita in obliquis, vt troezen troezenis. firen fire
nis. excipitur mens mentis, quia solisyllabum est. Inueni
tur aut̄ & pupilla indeclinabile a pupilla p̄ abscisionē factū.

De in in terminatio secunda.

In in fœina biterminata simplicia acuumt, & appositio
ne os faciunt genitiuum, & seruant vbiq; i longum
quemadmodum & masculina, vt salamin nis. radius radii.
nares nariū. In on fœina non habemus. Nā apud comicos
formata neutra sunt. vnde & secundum neutra flectuntur
frif. solum autē fœin⁹ articulus ipsis apponitur, vt hæc so
phrōiū. hec glyceriū. hec habrotoniū. hec leōtiū. hec chrysiū

De in yn terminatio tertia.

In yn fœminina rara entia appositione os faciunt ge

πολυύλλαθα δια τῶν δὲ μικρῶν γράφονται, διοριζοῦντο, κέρω, κέρω, οἶνο, πέλο, κλήμ τῶν ὄσων, κήλω, μάλω, κώνω, ευκτάλω, κέρω, σκόλω, μύω, κώνω, καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ τῶν ὄσων, ὁ ὀφθαλμὸς, διὰ τῶν μεγάλων γράφονται, διοριζοῦντο, κέρω, κέρω, ὡσπερ τῶν ἄνω, ἀπὸ τῶν ὄσων, ἢ φωνή, διοριζοῦντο, κέρω, κέρω.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν θηλικῶν ὀνομάτων.

Τμήμα τέταρτον.

Περὶ μὲν καταλήξεων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων ὡς διοριζοῦντο ἢ ἡμῖν, ἐπιμελῶς καὶ σωτόμως κατὰ παλαιούς εἴρηται, καὶ δὲ ἐν αὐτῷ τρόπῳ καὶ περὶ τῶν θηλικῶν εἴρησεται, πρὸ τούτων δὲ εἶδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ τὰ θηλικῶν ὀνομάτων εἰσὶν ὀκτώ, α, η, ω, ρ, ξ, ζ, σ, ψ, περὶ ὧν εἴρηται, ἢ πρῶτον περὶ τῶν εἰς α, ἢ κ. Περὶ τῶν εἰς α, ἢ κ.

τὰ εἰς α καὶ ἢ θηλικὰ ἴσοςύλλαθα, εἰ δὲ ἄλλοτερας κλίσεως εἰσὶν, ὧν ὁ ἀκματισμὸς ἐν αὐτῇ εἴρηται, τὰ εἰς ω σωκρημλία ὄντα, εἰς οὐσ ποιούσι τὴν γενικήν κατὰ κρᾶσιν, περὶ ὧν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν σωκρημλίων λεχθήσεται, καὶ δὲ περὶ τῶν περιήσων ἄλλων λέγεται. εἰς αὐτὰ θηλικῶν οὐκ ἔχομεν, τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν αὐτῷ, ἀρσε νικὸν διὰ τῶν οὐσ ἐνόμισαμεν, εἰ δὲ καὶ ἕπομεθα θηλικὰ εἶναι, προσδέσει τῶν οὐσ τὴν γενικήν ποιήσουσιν, ὡσπερ ἢ τὰ ἀρσενικὰ, εἰ εἰς ἐμ ὄντε ἀρσενικῶν, ὄντε θηλικῶν ἔχομεν, οὐδέτερον ἢ, διοριζοῦντο χαρίζεσθαι.

Περὶ τῶν περιήσων εἰς ω, κατάληξις α.

τὰ εἰς ω θηλικὰ προσδέσει τῶν οὐσ ποιούσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι τὸν ἐν αὐτῷ πλαγίαισ, διοριζοῦντο τριζήν, τριζήσων, σερήν, σερήσων, ζήσων, ἢ φησὶν εἰς φρενός, διότι μονοσύλλαθόν ὄντα, εὐρεσκετὴ δὲ καὶ γλῆν ἀκλιτοῦ, ἀπὸ τῶν γλῆν κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον.

Περὶ τῶν εἰς ιμ, κατάληξις δὲ τετρα.

τὰ εἰς ιμ θηλικὰ δικατάληκτα, ἀπλᾶ ὀξεύονται, καὶ προσδέσει τῶν οὐσ ποιούσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι παυταχού, τὸ ἰ μακρόν ὡσπερ καὶ τὰ ἀρσενικὰ, διοριζοῦντο σαλαμίρ, σαλαμίνοσ, ἀκτιμ, ἀκτινός, ξίρ, ξίνός, εἰς ορ θηλικὰ οὐκ ἔχομεν, τὰ γὰρ παρὰ τῶν κωμικῶν ἐσ ἀκματισμλία, οὐδέτερά εἰσιν, ὅθεν καὶ κατὰ τὰ οὐδέτερα κλίνονται ἐν κωμῶν, μόνον δὲ θηλικῶν ἀρσενικῶν ὡσπερ εἴρηται, διοριζοῦντο ἢ σε φρονίον, ἢ γλυκέριον, ἢ ἀρσενίον, ἢ λεόντιον, ἢ χρυσίον.

Περὶ τῶν εἰς ω, κατάληξις τρίτη.

τὰ εἰς ω θηλικὰ ἀπᾶντα ὄντα, προσδέσει τῶν οὐσ ποιούσι τὴν γενικήν.

nitiuum similiter vt masculina lögum y in obliquis seruā-
tia, vt hæc gorryn huius gortynis,

De in on terminatio quarta.

In on sceminina vel acuntē, vt turtur. luscinia, vel grauanē
vt colūba. papauer, nūq̄ aut̄ circūflectunt̄ p̄ vnū hæc ctesiphon
huius phontē. est autem nomen vrbis persicæ seruās &
tenorem & flexum proprii nominis, a quo appellata est.

In on grauitenora.

In on sceminina grauitenora appositione os faciunt geni-
tiuum & seruant o magnum in aliis casibus, vt hoc
papauer huius ueris. hæc columba h⁹bæ. Item & nomina
vrbium siue acutitēora sint siue grauitēora, vt hæc pythō h⁹
onis. hæc sidon h⁹donis. hæc calydon h⁹donis. hæc pleurō
h⁹ronis. hæc croton h⁹tonis. hæc iron huius itonis. excipit̄
tur hæc lacedæmon huius dæmonis, seruauit. n. simplicis
flexum, hoc est dæmon dæmonis

In on acutitenora.

In on acutitenora nō entia nomina vrbium, mutant o ma-
gnum in o paruum in aliis casibus, vt hæc turtur huius turis
hæc hirundo h⁹dinis. hæc philomela h⁹læ. hæc imago huius
nis. hæc nix huius niuis. hæc amazon h⁹onis. excipit̄ hæc cu-
ra huius curæ. & hæc incensio huius incensionis per produ-
ctionem. Item & in don nomina vrbium ita penultimātia,
mutant o magnum ī o paruum, vt sedon sedonis. aspledon
donis. anhedon anhedonis. steridon donis. carchedon car-
chedonis quæ in libya. & calchedon donis e regiōe nūc in
felicis cōstātinopolis meæ patriæ. q̄ & chalcedon chalcedo-
nis dicit̄, quibus similiter & hæc hermeon onis. bion onis.
litos litoris. olafson olafsonis, & hæc quidem antiquorū re-
gula de iis q̄ ī on. Cū vero aliē inuētū fuerit apud poetas, p̄
productionem vel correptionem fit.

De in ax sceminis terminatio quinta.

In ax sceminina simplicia multisyllaba per cappa flectunt̄
& breue ax habent, q̄re & circumflectunt̄ quæcūq̄ penulti-
mā natura longam habent, vt hic sulcus huius sulci. h̄ fons
huius fontis. hæc scala huius scalæ. hæc lactuca huius lactucæ.

εικήμ, ὁμοίως τοῖς ἄρσενικοῖς μακρόρ τὸ υ εἴ ταῖς πλαγίαις φύ
λάττοντα, διορ ἢ γόρτω, φρὶ γόρτω

Περὶ τῶν εἰς ὠμ. κατάληξις τετάρτη.

τὰ εἰς ὠμ. δηλικά ἢ ἄβανοντα, ὡς τρυγῶν, φρὶ τρυγῶν, ἢ βαρύνοντα, ὡς
τρήρων, μικρῶν, ἐπὶ ἐποτε Δε περισπώντα, πλὴν ἐνόσ, ἢ κτισιφῶν,
φρὶ κτισιφῶν. ἔσι δ' ἐ ὄνομα πόλεως περσιδ' ὅ, φυλάξωμ καὶ
τὴν τόνου καὶ τὴν κλίσιμ τῶν κυρίου ὀνομάτος ἀφ' οὗ προσηγόρευτο

εἰς ὠμ βαρύτονα.

τὰ εἰς ὠμ. δηλικά βαρύτονα προδιέσα τῶν οὖ ποιούσι τὴν γενικήμ,
καὶ φυλάσουςι τ' ὠ μέγα εἴν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιμ. διορ ἢ μῆ
κωμ, φρὶ μήκωνος. ἢ τρήρων, φρὶ τρήρωνος. ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα
τῶν πόλεων, εἴτε δ' ἐύτονα εἴτε βαρύτονα, διορ ἢ πυδῶν, φρὶ πυ
δῶνος, ἢ σιδῶν, φρὶ σιδῶνος, ἢ καλυδῶν, φρὶ καλυδῶνος, ἢ πλυρῶν
φρὶ πλυρῶνος, ἢ κρώτων, φρὶ κρώτωνος, ἢ ἴτων, φρὶ ἴτωνος, ζήαιρέ
ται ἢ λακεδαίμων, τ' ἢ λακεδαίμωνος, ἐφύλαξε γὰρ τὴν τῶ ἀπλά
κλίσιμ, τὴν δαίμων δαίμων.

εἰς ὠμ δ' ἐύτονα.

τὰ εἰς ὠμ δ' ἐύτονα μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων, τρέπουσι τὸ ὠ μέγα
εἰς ὠ μικρόρ εἴν ταῖς ἄλλαις κτώσεσιμ, διορ ἢ τρυγῶν, φρὶ τρυγῶνος
ἢ χελιδῶν, φρὶ χελιδῶνος, ἢ ἀκιδῶν, φρὶ ἀκιδῶνος, ἢ ἐικῶν, φρὶ ἐικῶνος,
ἢ χιῶν, φρὶ χιῶνος, ἢ ἀμαζῶν, φρὶ ἀμαζῶνος. ζήαιρέται ἢ μελε
δῶν, φρὶ μελεδῶνος, καὶ ἢ τυφεδῶν, φρὶ τυφεδῶνος κατ' ἔκτασιμ.

Ἐτι καὶ τὰ εἰς Δωμ ὀνόματα πόλεων ὅ, ἢ παραλήγοντα, τρέ
πουσι τὸ ὠ μέγα εἰς ὠ μικρόμ. διορ σηδῶν, σηδῶνος, ἀκαλιδῶν ἀ
καλιδῶνος, ἀντιδῶν ἀντιδῶνος, σερηδῶν σερηδῶνος, καρχιδῶν καρχι
δῶνος, ἢ ἐμ λιθύμ, καὶ καλχηδῶν καλχηδῶνος, ἢ ἀντικρῦ τῶν νῶν Δω
συχῶν βουζαντίου, φρὶ ἐμῆσ πατρίδ' ὅ. ἢ τισ καὶ χαλιμαδῶν χα
λιμαδῶνος λέγεται, οἷς ὁμοίως καὶ ἢ ἐρμκῶν ἐρμκῶνος, βιῶν βιῶν ὅ.
ἢ ἰῶν ἢ ἰῶνος. ὀλασῶν ὀλασῶνος, καὶ δυτ' ὅ μόν' ὁ τῶν παλαιῶν
κανῶν περὶ τῶν εἰς ὠμ, ὅταν Δ' ἄλλως ἐνυρεθῆ παρὰ ποικιλίαν, κατ'
ἔκτασιμ ἢ συσολ ἢ γίνεταί.

Περὶ τῶν εἰς ἀξ. δηλικῶν, κατάληξις πέμπτη.

τὰ εἰς ἀξ. δηλικά ἀπλά πολλοσύνθετα, Διὰ τῶν κλίνονται, καὶ
βραχῦ τ' ἀξ. ἔχουσιμ, ὅδεμ καὶ προπερισπώντα ὅσα τὴν παλαιῆ
γῆυσαν φύσει μακρῶν ἔχουσιμ, διορ ἢ ἀνλαξ, φρὶ ἀνλακῶς, ἢ πιδῶξ,
φρὶ πιδῶκος, ἢ κλίμαξ, φρὶ κλίμακος, ἢ πιδῶξ, φρὶ πιδῶκος.

h'is similiter & noctua noctuæ, & mulier non in vsu mulie/
ris. vñ diuersifliniū. hæc mulier h^o mulieris huic lieri hanc
lierē o lier, sed quæ inueniunt duo coīa in æx per g flectun
tur, vt hic & hæc capra capræ. hic & hæc grex gis. thrax autē
antiquū thracis faciebat. vñ nūc thrax thracis dicim⁹ i subs
cripto, & hic dax huius daxis.

De in ix terminatio sexta.

In ix simplicia fœina p c declinantur, vt hæc galea hui⁹ ga
leæ. carceres carcerum, & procarceres procarcerum.
hic & hæc tuffis tis. seruant autem hæc ita, folliculus li in a/
liis casibus, præter penultimantia o. hæc enim mu
tant i in e, vt hæc vulpes huius vulpis.

De in ix terminatio septima.

In ix multisyllaba fœminina vt plurimum per c decli
nantur, vt cylix cyclicis. helix helicis. scutica scuticæ.
huic scuticæ, & cæ p abscisionem scuticā & cā. vñ scuticam
sp cōcutiebat. ait et eqnā scuticā iniecit, et turma turmæ. vñ
conturmalis lis, et capillus autē capilli. vñ et coīa pulchrico
mus comi. et longicomus mi. Oportet autem et hoc scire,
quod in ix si habet ante x g, per g flectūtur, vt hæc sphinx
huius sphingis. hæc tuba hui⁹ tubæ. singultus gulti morb⁹
lynx lyncis fera. vt apud callimachū. Ille autē carnem lyncis
incidebat. si autē ante x aliam cōsonantem hñt. p c declināē.
vt hæc caro h^o carnis. sulcus lci. robur bor| bori, vnde et ho
mericū illud Robori confisus, vel a robur or| ri, vt qbusdā
videtur, vel a robur roboris robori, et per trāsmutationem
robori, qd mli⁹.

De in yx terminatio viii.

In yx fœminina multisyllaba per g flectuntur, nisi ra/
tio alia prohibeat, vt fornix fornixis. currus curr⁹. bulla læ.
penna pennæ grauisonum pennæ. sed ala alæ acuti
sonū totū mēbrū i quo nascūtur pēnæ. vñ et apud poetam
in secundo Iliadis, hanc rotatus penna cepit circum
strepētē penacutifone scribēdū, nō ppēacutifone. Et iā et fo
lisyllaba acutifona vt plurimum g habent, vt fex fecis.
styx stygis. nox noctis, et mutatione aspiratæ in tenuem et
additione t, noctis nocti noctem, et reticulum autē reticulū

των τοισ ὁμοίωσ καὶ ἢ γλαυξ, φη γλαυκός, καὶ γλαυξ ἄρρηκτον, γυ
ναϊκός. ὅδεμ τὸ ἕτερόκλιτον, ἢ γυνή, φη γυναικός, τῆ γυναικί, πλὴν
γυναικά, ἢ γάμαι. τὰ δὲ εὐρισκόμενα Δνο κοινὰ εἰς αἰξ, διὰ τὸ γ
κλίνονται, ὅιορ ὁ καὶ ἢ αἰξ αἰγός, ὁ καὶ ἢ γραιξ γραιγός, ὁ θραῖξ θρᾶξ,
τὸ παλαιὸν θραϊκός ἐποίησ, ὅδεμ καὶ ὁ θραῖξ, τὸ θραϊκός λέγομεν,
τῷ ὑπογραφομδίον, καὶ ὁ δ' αἰξ, τὸ δ' ακός.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἕκτη.

τὰ εἰς ηξ ἀπλᾶ δηλικά διὰ τὸ κ κλίνονται, ὅιορ ἢ πῆληξ, φη πῆλη
κος, χάληξ, χάληκος, ὑάλληξ ἢ ὑάλληκος, καὶ ἀντίσπληξ ἀντίσπλη
γῶ, καὶ ὁ κῶξ ἢ βῆξ βηχός. φυλάττουσι δὲ πάντα τὸ η γν ταῖσ
ἄλλαισ πῆσῃσι, πλὴν τῶν παραληγομδίων ἑρῶ, ταῦτα γὰρ τρεῖ
πῶσῃσι τὸ η εἰς ε, ὅιορ ἢ ἀλώπηξ, φη ἀλώπεκος

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑβδόμη.

τὰ εἰς ιξ πολυσύνλλαβα δηλικά, ὡς ἐπιτοπλῆσον διὰ τὸ κ κλίνον
ται. ὅιορ κύλιξ κύλικός, ἔλιξ ἔλικός, ἢ μάσιξ δέ, φη μάσιγῶ, τῆ
μάσιγι, καὶ μάσι, κατὰ ἀποκοπῶν, μάσιγα καὶ μάσιρ, ὅδεμ μάσιρ
αἰερ ἔλαυνερ, ἢ καὶ ἐφ' ἰ πτεῖλω μάσιρ βάλε, καὶ ἢ σίξ, φη σιχός, ὅδεμ
ὁμοσίξ ὁμοσίχος, καὶ ἢ θριξ δέ, φη τριχός, ὅδεμ καὶ τὰ κοινὰ, καλλιξ
θριξ καλλιτριχος, καὶ ταυθριξ ταυθτριχος. Δεῖ ἢ καὶ τοῦτο εἰδέναι
ὅτι τὰ εἰς ξ εἰ μὴ ἔχουσι πρὸ τῶ γ, διὰ τὸ γ κλίνονται, ὅιορ ἢ σφίξ
τῆ σφιγός, ἢ σάλπιγξ, τῆ σάλπιγγῶ, λυγξ λυγός, τὸ πάδος,
λυγξ δὲ λυγός, τὸ θηρίον, ὡς παρὰ καλλιμάχω. Ὁ δὲ κρέα λυγός
ἔταμνεμ, εἰ δὲ πρὸ τῶ ξ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι, διὰ τὸ κ κλίνονται
ὅιορ ἢ σάρξ, τῆ σαρκός, ὄλξ ὄλκός, ἄλλξ ἄλκός ἄλκι. ὅδεμ καὶ τὸ ὁμῆ
ρεορ ἐκείνο. ἀλκί πεποιθός, ἢ ἀπὸ τῶ ἀλλξ ἄλκός ἄλκι ὡς ἐνίοισ
Δκεί, ἢ ἀπὸ τῶ ἢ ἀλκῆ, τῆ ἀλκῆσ, τῆ ἀλκῆ, καὶ κατὰ μεταπλασμόν,
ἀλκί, ὅπερ ἄμενον.

Περὶ τῶν υξ, κατάληξις ὀγδόη.

τὰ εἰς υξ δηλικά πολυσύνλλαβα διὰ τὸ γ κλίνονται, εἰ μὴ λόγῶ
ἕτερος κωλύσῃ, ὅιορ ἀντιξ ἀντιγῶ, πομφόλυξ πομφόλυγῶ, πτέρ
υξ πτέρυγος βαρύτονον, τὰ πτέρυγια, πτερύξ δὲ πτερύγῶ, ὀξύτο
νον, τὸ ὅλον μέρος ἐν ᾧ φνόνται τὰ πτερά, ὅδεμ καὶ παρὰ ἑρῶ ποικτῆ
ἐν ἑρῶ βτῆ ἰλιός, τῶν δὲ ἐλελιξάμενος πτερύγος λαβερ ἄμωια
χυῖαμ, παροξυτόνωσ γραπτέρον, ὅν προσωροξυτόνωσ, ἐτι καὶ τὰ μονο
σύνλλαβα ὀξύτονα, ὡς ταπολλὰ τὸ γ ἔχουσιμ. ὅιορ ἢ τρυξ τῆ τρυγός,
ἢ συξ, τῆ συγός, ἢ υξ, τῆ υυχός, καὶ τρωπῆ τῶ δασέσ εἰσ φιλορ, καὶ
προδέσ τῶ τ, νυκτός νυκτί νύκτα, καὶ ἢ ἄμπυξ δέ, ἄμπυκῶ.

Item ab in yx composita primitiuorum seruant declinati
onem. De in ar terminatio nona.

In ar foemininū vxor habemus, quod appositione os facit
genitiuum, vt hæc vxor huius vxoris, & hæc vxor h² vxor
r¹ antiquum. Vñ & Euripides in electra, siue Oreste amare
vxorem oib² græcis videris. Illud vero poetæ, vxorj cā sua
rum, vel ab vxor r¹, vxores vxorj vxoribus & vxoribus io/
nice & cōmixtione vxorib², & apud ipm in v. Iliadis, & au
xiliari vxoribus, vel ab vxore vxorj, vxores, vel p transmu/
tationem vxores & in reliquis.

De in ir terminatio decima.

In ir solisyllabum foem manus est. coia aut multisyllaba
multa, vt pollex, multi manus, quæ appositione os faciunt
gtm, vt hæc manus hui² nus huic nui hanc num. hæc manus
non hæc manus dicim². vñ & Aristophanes i pluto, ego aut
man² applausi ex voluptate, & Philostrat² in heroicis, man²
ambas extēdens. silr & hæc mulieres, non hæc lieres, hæc viae,
& hæc vrbes apud platonem, & æschinem socraticum &
videte has duas sorores, p has duas sorores apud Sophocle
& alia multa inuenies antiquo more sic facta, hay manuū
vt plurium o man², hæc manus, hay manuū, his nib² has ma
n², o man² apud poetas aut p defectū inuenies man² manuī,
manū, sicut socius pro socius. De i ir terminatio, xi.

In ir foeminina multisyllaba appositione os faciunt,
genitiuum, & mutant i in e vt ianatrix cis, ceres cereris
filia filia, mater matris, venter ventris, patiun
tur aut & cōcisionem i foemininis hæc frit² hæc mater hui²
matris & tris huic matri & tri hanc matrem o mater, hæc ce
res huius cereris & cereris huic cereri & cereri, hanc
ceterem & cererem o ceres, hæc filia huius filia, &
filia huic filia & filia hanc filiam & filiam poeti
cum o filia hos; solum vocatiuus in er hic venter hui² ven
tris & ventri, hunc ventri & ventri, hunc ventrē o venē dati/
uus autem pluralis a datiuo singulari fit appositione as, vt
matri matribus, filia filia². De i or terminatio, xii.
Io or coia habēs, quæ appositione os faciūt gtm, vt hic &

hæc depater depatr[us]. hic & hæc demater tris. h & hæc oïdo
mans mantis. De in as acutifonis terminatio xiii.

In as fœina & coïa acutifona existentia p delta declinantur
& corripiūt vbiq; alpha, vt hæc vnitas hui[us] tati. hæc duitas
huius duitatis, hæc pallas huius palladis, hæc fax huius facis
hic & hæc exul h[uius] lis, hic & hæc arcas h[uius] dis, hoc caput at h[uius]
capitis excipit. duo aut sola fœina grauifona noïa ciuitatū
habem[us], q̄ declinatiōem noïm, a qb[us] denoïata s̄ seruauerūt
hæc Acragas huius acragantis vrbs siciliæ, ab inibi fluuio
denominata est. & hoc tarentum huius tarenti. In *ois*

imparisyllaba entia cum suis linguis flectuntur, vt hæc
nauis & nauis h[uius] nauis & uis & uis, huic nauī & ui, h[uius] nauē
& nauē & nauē & uē, o nauis & uis. hæc naues & ues & ues,
h[uius] nauitū & uium, his nauib[us] & b[us] & bus, has naues & ues
& ues, o naues & ues. sic & hæc anus huius anus & anus.

De in *ois* terminatio quartadecima.

In *ois* masculinum solum hæc fax huius facis, per tos. Sed
hic & hæc puer pueri a puer pueri, & per cōtractionē puer,
& quæ ab ipso aut sibi coïa delta habet, vt h & hæc filiosus
osi, hic et hæc defilius lii. De i is terminatio .xv.

In is fœminina soligena appositione tos faciunt geniti-
uum, et seruant vbiq; ita vt hæc uestis huius uestis, hæc po-
tio huius onis, hic amor huius amor[is]. hæc prauitas hui[us] pra-
uitatis, hæc parnes hui[us] petis. Et mutatione t in th parnethis.
Vnde et Aristophanes in nebulis uide nunc huc ad parne-
thē cum aut sunt bigna in us faciūt genitiuū p cōmixtionē
vt hic & hæc procliuis procliuis. Oportet aut scire q̄ q̄tuor
in tis imparisyllaborum acuantur, vt velocitas tardi-
tas, plenitas pugna. Sed alia omnia grauantur, vt quan-
titas, qualitas, eruditio, leuitas, breuitas.

De in is acutifonis terminatio sextadecima

In is acutifona fœminina multisyllaba non biterminata si
uepducunt i siue corripiunt, per d imparisyllabice flectūt,
vt ocrea ocreæ, solea soleæ, sigillum sigilli, vinculum vincu-
li, gutta guttæ, pugna pugnæ gnæ, & per abscissionem gnæ
vt in pugna tristi, excipit spica spicæ cui[us] i longum. Sed de

ἢ ἀπάτωρ ἀπάτορος, ὁ κρη) ἢ ἀμῆτωρ ἀμῆτορος, ὁ κρη) ἢ παιδάμαάτωρ
παιδάμαάτορος.

Περὶ τῶν εἰς ας ὄξυτόνων, κατάληξις γγ.
τὰ εἰς ας δηλικά καὶ κοινὰ ὄξυτόνα ὄντα, διὰ τῆ Δ κλίνονται, κρη)
συελλουσι, πανταχοῦ τὸ α, διορ ἢ μοναίς, τῷ μονάσ, ὁ δὲ ναί, τῷ
Διαίδοσ, ἢ παλλίαις, τῷ παλλιάδοσ, ἢ λαμπάσ, τῷ λαμπάδοσ, ὁ καὶ
ἢ φυγάς, τῷ φυγάδοσ, ὁ καὶ ἢ ἀρκάσ, τῷ ἀρκάδοσ, ἢ κρῆσ Δε τῷ κρῆσ
τὸς ὄξυταιρεῖται, Δνο Δε μόνα δηλικά βαρύτονα ὀνόματα πολεωμ
ἔχομεν, ἂ πλῆ κλίσιν τῶν ὀνομάτωρ ἀφ' ὧν ὀνομάδοσκαμ ἐφνλαξαμ
ἢ ἀκράγας, τῷ ἀκράγατωσ, πόλις τῷ σικελιάσ, ἀπὸ τῶ ἐκέθεσ ποσ
ταμοῦ ὀνομαδοθεῖσα. καὶ ἢ τάρας, τῷ τάραιτωσ. τὰ εἰς αυσ
περιττοσὶ συλλαβῶν ὄντα, μετὰ ἰδίαιμάτωρ κλίνονται, διορ ἢ ναῖσ,
κρη) κηῖσ, τῷ ναῖσ, καὶ κηῖσ, καὶ νεῖσ, τῷ ναί, καὶ κηί, πλῆ κηῖ, καὶ νεῖ,
καὶ κηῖ, καὶ κηῖ, ὦ ναῖσ, κρη) κηῖσ, ἂι ναῖσ, κρη) κηῖσ, καὶ νεῖσ, πλῆ
κηῖσ, καὶ νεῖσ, τὰῖσ ναυσι, κρη) κηῖσ, κρη) κηῖσ, τὰῖσ κηῖσ, καὶ ναῖσ, κρη)
νεῖσ, ὦ νεῖσ, κρη) κηῖσ, οὕτω καὶ ἢ γρῆσ, τῷ γρῆδοσ, καὶ γρῆσ.

Περὶ τῶν εἰς ας, κατάληξις τεσσαρεσκαθεκάτη.

Εἰς ας δηλικὸν μόνον ἢ δαίσι, τῷ δαίτοσ, διὰ τῆ τος, τὸ δ' εἰ ὁ καὶ ἢ
παῖς παιδοσ, ἀπὸ τῆ παῖσ παιδοσ, κρη) κατὰ σωμαίρεσιν παῖσ, καὶ τὰ
ἀπ' αὐτοῦ Δε ὁμοίως κοινὰ τ' Δ ἔχουσι, διορ ὁ κρη) ἢ εὐπαις, εὐπαιδοσ
ὁ κρη) ἢ ἀπαισ ἀπαιδοσ

Περὶ τῶν εἰς ης, κατάληξις ιε.

τὰ εἰς ης δηλικά μονογλή προθεῖσα τῆ τος τοιοῦσι πλῆ γενικήμ
κρη) φυλάττουσι, πανταχοῦ τ' η, διορ ἢ ἐδοῖσ, τῷ ἐδοῖτοσ, ἢ ποτήσ
τῷ ποτήτοσ, ἢ φιλότκσ, τῷ φιλότκτοσ, ἢ κακότκσ, τῷ κακότκτοσ,
ἢ πάρεκσ, τῷ πάρεκτοσ, καὶ τροπή τούτ' εἰς η, πάρεκτοσ, ὅδεμ
κρη) ἀριστοφαῖκσ ἐν νεφέλαισ, βλέπε καὶ Δδρι πρόσ πλῆ πάρεκσ
δα, ὅτε Δε εἰσι Διγενῆ, εἰσ οὖσ ποιούσι πλῆ γενικήμ κατὰ κρῆσιν,
διορ ὁ κρη) ἢ προπετήσ προπετέεσ, οὖσ. Δεῖ Δε εἶδ' εἶναι ὅτι, τέσσαρα
τῶν εἰς τκσ ἢ περδ' ἰσυλλάβωρ ὀξύνονται, διορ ταχυτήσ, βαρῶν τῆσ,
ἀδροτήσ, δ' ἠϊότησ, τὰ Δε ἄλλα πάντα, βαρῶνται, διορ ποσότκσ
ποιοῖτκσ, λογιότκσ, κουφότκσ, βαρῶν τῆσ.

Περὶ τῶν εἰς ἰσ ὄξυτόνων, κατάληξις ἑνκαθεκάτη.

τὰ εἰς ἰσ ὄξυτόνα δηλικά πολυσύλλαβα, μὴ Δικατάληκτα, εἴτε ἐκτεῖσ
ουσι, τὸ ι, εἴτε συελλουσι, διὰ τῆ Δ περιττοσὶ συλλαβῶσ κλίνονται, διορ
κνημῖσ, κνημῖδοσ, κρη) κηῖσ, κρη) κηῖδοσ, σφραγῖσ, σφραγῖδοσ, ἀγλῖσ, ἀγλῖδοσ,
ξῶνῖσ, ξῶνῖδοσ, Δαῖσ, Δαῖδοσ, Δαῖδ' ι, κρη) κηῖσ ἀποκοπήμ, Δαῖδ' ὦσ. Ερ δ' αἰ
λυγῆσ, ἢ ζταιρεῖτ' ἀγλῖσ, ἀγλῖδοσ, οὐ τ' ι μακρόμ, Περὶ ἧ τῷ ποσότκτοσ

i huiusmodi noim differentia quaedam videtur. doctores
tamen hac opinione sunt, q. in is acutifona foemia bisylla-
ba natura longa penultima, no ppria entia neq. diminu-
tiua, in nominatiuo i breue habent, sed in obli-
quis longum, vnde & circumflectuntur, vt tibia tibiae, for-
des dis. clavis uis. fundamentum menti. repagulum repaguli,
sed non sic habentia breue vbiq. i habent, vt themi/
dis. irae. doricae. extremitatis. insululae. Etiam superbisylla-
ba adiectiua i breue habent, siue longa siue breui penultima
mant, vt ductrix ductricis. tibicina tibicinae, tamen
crinis crinis & alia quaedam propter concursum
trium breuium producant i. poetae aut his ita addentes
pter metrum corripunt i. fluuiusculi & pegafidis dicentes,
vnde & i argonauticis illud orphicū carmē, velocib⁹ pedib⁹
supra pegafida litora, pro pegafida, haec in is acuti-
fona cōmuniter i a faciunt accusatiuum, vt fundamentum,
sigillū, iaculū, testudinē. cū aut inuēt⁹ fuerit actūs i in aolū
est, vt sigillū, testudinē. vñ & Hestio, tripalmē at testudinē i cī
de decipalmi currui p testudinē, si in i circumflexa foeminina
per dos faciunt genitiuum, & in accusatiuum, vt ben-
dis bendidis bendidem, molis molidis lidem. In is propria
grauifona foemia siue in ris siue in tis siue i mis, vñ aliā qdam
consonantem ante is habent, coiter i dos faciūt genitiuum,
vt venus veneris, thetis dis. themis dis. memphis
dis, sed Ionice in os. excipiuntur autem haec propria &
non. haec charybdis charybdis, fardis dis, trallis llis, excu-
satio excusationis, fictio fictionis, lacus lacus, inuidia in/
uidiae, acquisitio onis, xoīs xoīs, athlibis biis, sois
foios, serua uae, thamiathis ios. Etiam a ciuiz-
tate composita foemia solū simplicis seruant declinationē, vt
arx arcis. In is foeminina grauifona si
longa penultima per d flectuntur, ut iuuenis iuuenis
ononis ononidis. Ira irae. Sed in tertio odissae
poetae, ira ex pernitiōsa caesia mineruae, Ionicum est
thetios & inuidiae, sed si breui penultima per pu-
rum os faciunt genitiuum, ut puluis puluis, raritas ra-

ritatis. hic & hæc auis auis coiter. Nam ante is duas immu-
 rabiles habentia in thos faciunt genitiuum funis funis
 dellis dellithis. excipitur trallis lis. auis vero auis doris
 cum, vnde & doctus pindarus doricus ens valde Iouis ad
 auem diuinam dixit. In ris sceminina per dos faciunt
 genitiuum, vt discordia diae. cithara tharæ. Iris ridis. gratia
 gratiæ & gratiæ & gratiæ poetice. similiter & fas
 huius fas & fas & fas. vnde & Hesiodus iusticia autē dirige
 fas. excipitur iniuria iniuriæ. acris acris. vox vocis. &
 ab eo festum festi. congregatio congregationis. pu-
 mex pumicis. In is sceminina ab in is masculinis fa-
 cta d habent, vt hic arcitenens hæc arcitenens, hui⁹ tis. hic cl
 uis hæc ciuis huius ciuis. hic herus hæc hera huius heræ.
 hic spartanus hæc spartana h⁹ tanæ. hic venator hæc vena-
 trix h⁹ venatricis. Recipiunt autē oīa sceminina accētum in
 penultima, præter quæ a vendo, & lecto composita
 sunt. hæc enim propenacuuntur suis masculinis pena-
 cutis, vt hic pisttor hæc pistrix. hic herbari⁹ hæc herba-
 ria. hic maritus hæc vxor & vxor. horum genitiuus
 cū inuentus erit per eos, Ionicus est vt dictū est & dtūs silt
 patiens & abscisionem, vt thetidi p thetidi. & carinæ pro ca-
 rinæ. vñ et orphicū illud ī argonautis quæ ipsi sub carina
 iacebant vno iunco extensæ p carinæ ppter metrū. et apud
 Hesi. in scuto Vbi hic domus habitabat cū pudica vxore p
 vxore. De accusatiuo autem horum quidam dicunt q̄ in
 is per d declinata communiter in in faciunt accusatiuum
 vt ira iræ iram. vnde et poeta, iram caue dea. Chryso-
 themis mithis min, cum vero inuentus erit in a poeti-
 cus est, vt Iupiter vero discordiam præmisit et iridem diā.

De in is terminatio xvii

In is sceminina plurisyllaba rara entia similiter masculis
 nis flectunt, vt hæc opois huius opoent/ ciuitas, vñ aspan
 opoentē relinquēs orpheus dixit, et homerus in .xii. Iliadis
 dixerit vero ipsi ī opoentem p glōsū filiū ductur. notatū est
 hæc clauis h⁹ uis hanc clauem et clauem meli⁹, un̄ et demo-
 sthenes clauem rūpentē dixit, et etiā ægftrepens strepentis.

θῖος. ὁ κελὶ ἠὲ ὄρνις ὄρνιθός κοινῶς. τὰ γούρ προδ' τῶ ἰσ' Δνὸ ἀμετάβολα
 ἔχοντα, εἰς ΔΘ' ποιούσι πῶ γενικῶ, διορ μέριμις μέρμιθός
 Δέλλισ Δέλλιθός. ἤχαιρέται τράλλισ τράλλις. ὄρνις Δέ ὄρνιχος, δ'ω/
 ρικόμ, ὄδεμ κελὶ ὄρνιθός πίνδαρος δ'ωρικόσ ὦρ ταπολλά, Διδό πρόσ
 ὄρνιχα δέιομ εἴρηκε. τὰ εἰς ρισ δηλικά, Διά τῶ δος ποιούσι πῶ
 γενικῶ, διορ ἔρισ ἔριθός, κίδαρις κιδάριθός. ἔρις ἔριθός, χάρις
 χάριθός, καὶ χάριθ' Θ', καὶ χάρισος ποικτικῶς. ὁμοίως καὶ δέμις
 δέμιθός, καὶ δέμιτος, καὶ δέμισος. ὄδεμ καὶ ἠσιόθος, Δίκη Δ' ἴδικη
 δέμισας. ἤχαιρέται ὕβρις ὕβριος, ἀκρις ἀκριος, γήρις γήριος, κελ/
 τὰ ἀπ' αὐτοῦ, πανήγυρις πανηγύριος, ὁμῆγυρις ὁμηγύριος, κίσι/
 σκίσις κισκίσιος. τὰ εἰς ἰσ δηλικά ἀπὸ τῶ εἰς κα' ἄσενικῶν γιν/
 νόμονα, τὸ Δ ἔχουσι μ, διορ ὁ τοξότης, ἢ τοξότις, φῖ τοξότιθός, ὁ ποσ/
 λίτκας, ἢ πολίτις, φῖ πολίτιθός, ὁ Δεωτότης, ἢ Δεωτότις, φῖ Δεωτότε
 θός, ὁ σαρτιάτης ἢ σαρτιάτις φῖ σαρτιάθός, ὁ κωμηγέτης ἢ κωμη/
 γέτις, φῖ κωμηγέτιθός, Δέχοντα Δέ πάντα τὰ δηλικά τὸν τόνου ἐν/
 τῇ παραληγοσίμ, πλήρ τῶ ἀπὸ τῶ πωλῶ κελὶ κοίτη σιωτεδεμῶν, μω/
 ταῦτα γούρ ποσποσέωντα, τῶν ἰδίωμ ἄσενικῶν παρεῖνοσ
 μῶν, διορ ὁ ἀρτοπόλης, ἢ ἀρτόπωλις, ὁ λαχανοπόλης, ἢ λαχα/
 νόπωλις, ὁ ἀκοίτης, ἢ ἀκοίτις, κελὶ παρᾶκοίτις. τούτων ἢ γενε/
 κί ὅταμ εὐρεθῆ Διά τῶ σσ, ἰωνικῶ ὄσιμ, ὡς εἴρηται, κελὶ ἢ Δοτικῆ ὁμοί/
 ῶς, πάχουσα κελὶ ἀποκοπῶ, διορ Δέ τι ἀντι Δέτιθί, κελὶ τροπι, ἀντι
 τρέπιθί, ὄδεμ κελὶ τ' ὄρτοκόμ ἐκείνο ἐν ἀργοναυτικοῦσ. αἱ οἱ ὑπό τρέ/
 πι κέντο μιάσ ῥοίνοιο ταδέσαι, ἀντι τρέπιθί Διά τ' μέτρομ. Ὁ παρ/
 ἠσιόθω ἐν ἀσπίθι, ἔνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν ἀιδοίη παρακοίτι, ἀντι
 παρακοίτιθί, περὶ Δέ φῖ ἀιτιατικῶσ τούτων, ἔνωσι φασίμ ὅτι τὰ εἰς
 ἰσ Διά τῶ Δ κλιθόμῶνα κοινῶς, εἰσι μ ποιούσι πῶ ἀιτιατικῶ, διορ
 μῆνις μῆνιθ' Θ' μῆνιμ, ὄδεμ κελὶ ὁ ποικτικῶ, μῆνιμ ἄσθ' Δεά, χρισόδεσ/
 μις χρισόδεμιθ' Θ' χρισόδεμιμ, ὅταμ Δέ εὐρεθῆ εἰς α ποικτικῆ ὄσιμ
 διορ Ζεὺσ Δ' ἔριθ' α προἰαλε, καὶ ἠλιθ' α Δίταμ.

Περὶ τῶ εἰς εσ, κατ' ἄλλῃσ ἐπὶ ἀναιδικάτη.

τὰ εἰς εσ δηλικά πολυσύνλλαβα ἀσάνια ὄντα, ὁμοίως τοῖσ ἄρσεισ
 νικοῖσ κλινονται. διορ ἢ ὀπόθ'σ, τ' ὀπθέντοσ, πόλις ὄδεμ, τρηχέλιω
 ὀπθέντα λιπῶμ, ὁ ὄρφεύσ εἴρηκε, κελὶ ὀμφοσ ἐν τῶ σ τ' ἰλιθ' Θ'.
 φῆρ Δέ οἱ εἰς ὀπθέντα περικλυτὸρ ἠὲ ὁμ' ἀπάξερμ, σεσμεῖωται Δέ ἢ
 κλείσ, τ' ἰ κλείθ'σ, πῶ κλείθ'σ, καὶ κλείμ ἄμφορ, ὄδεμ κελὶ ὁ δημοσ
 ὀθέντοσ πῶ κλείμ κατεγότα εἴρηκε, καὶ ἔτι ἀντήρεσ ἀντήρεθ' Θ'.

De in us terminatio decima octaua.

In us foemina nomina ciuitatum plurisyllabice flectuntur vt masculina, nisi hebraica sint. vt hæc opus huius opuntis. hic & hæc anthenus h^o munt. hæc trapezus h^o tra pezuntis. hæc cerasus huius cerasuntis. In os omnia foemina parisyllaba existentia in u faciunt genitum, vt dictum est.

De in ys grauissonis terminatio. xix.

In ys foemina grauissona vbiq; i breue habentia per purum os faciunt genituum, vt pinus pini. cithara citharæ. barba barbæ. currus currus & currus irregulariter Sappho vt alunt dixit. excipitur fascis fascis. galea galeæ. per thos faciunt genituum. & fascis illud my producitur in obliquis secundum regulam. Nam ois genitum in thos in longam penultimat, vt auis funiculi. dellithis. affirmat tamen & in quinta specicula Theocriti carmen, & mollis herbe bonum fascem trado. nam longum illud my quinto dactylo ente. sed galeæ corripitur, vt sæpe quærens inuenies apud poetas, & in quinto Iliados poetæ, lucebat ipsi ex galeæq; & scuto indefessus ignis. Sed per purum os declinata coit in yn solum faciunt accusatiuum, vt pinus pini pinum chelys chelyn, nisi poetica licentia inuenies in a.

De in ys acutisonis.

In ys acutisona foemina correptum y habentia per d flectunt, & in da solum faciunt accusatiuum, vt chlamys mydis myda. pelamys piscis pelamydis lamyda. crocys cydis cyda. sed acutisona & circumflexa habentia quidem y solum longum in nominatiuo, in obliquis aut breue per purum os faciunt genituum, vt venter ventris. miseria miseræ. erinnys nys. therys tys. elca elcæ. quercus. supcilium lii. excipit aglys this. quod est rotundus, & pforatus lapis, & hæc quidem coiter in yn faciunt accusatiuum, vt miseriam. erinnyn. quercum. supciliu, sed raro inuenies apud poetas ventrem, & quercum, vt apud homericum Cointu nota ui dicentem, cecidit sicut in motibus circa firmam quercum frutex.

Περί τῶν εἰς οὐσ. κατ' ἀλφεισὶ ὀκτώκαιδεκάτη.

τὰ εἰς οὐσ. δηλικά ὀνόματα πόλεωρ, περιττοσύλλαβωσ κλινόντασ
ὁμοίωσ τοῖσ ἀρσενικοῖσ, εἰ μὴ ἐβραϊκά ἐκασμ. διορ ἢ ποῖουσ, φηὶ ὅπο
αὐτῶ. ὁ καὶ ἡ ἀνθεμοῖσ, φηὶ ἀνθεμοῦτῶ. ἡ τραπεζοῖσ, φηὶ τρα
πεζοῦτῶσ. ἡ κερασοῖσ, φηὶ κερασοῦτῶ. τὰ εἰς οὐσ. πάντα δηλικά
καὶ ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς οὐ ποιοῦσι πλὴν γενικήμ, ὡσ εἴρηται.

Περί τῶν εἰς υσ βαρυτόνωρ, κατ' ἀλφεισὶ ἐνεκακαιδεκάτη.

τὰ εἰς υσ δηλικά βαρυτόνα πανταχοῖ. τὸ υ βαρὺν ἔχοντα, διὰ κα
δαροῖ. τῶσ ποιοῦσι πλὴν γενικήμ, διορ πίτυσ, σίτυσ, χέλυσ, χέ
λυσ, γλῆυσ, γλῆυσ, γμάμαξουσ, γμάμαξουσ, κηλ, γμάμαξουσ, πα
ραλόγουσ ἢ σαφῶ ὡσ φασιμ, εἴρηκερ, ἔλαιο, εἴται, κῶμισ, κῶμιδος
κηλ, κόρυσ, κόρυδος, διὰ τῶσ ποιοῦντα πλὴν γενικήμ, κηλ, φη
μιον, κῶμιδος, ἔμιν, ἐκτείνεται ἐν ταῖσ πλαγίαισ κατὰ τὸν κα
νόνα, πᾶσα γὰρ γληκὴ εἰς ἄθ, μακροπαρὰληκτεῖ, διορ ὄρνιθῶ.
μέρμιθος, δέδιθιδος, ἐπιθεβαοῖ, μῦτιοι, κηλ, τὸ ἐν πέμπτῳ εἰδὺλ
λίω τῶσ θεοκρίτου ἐπος, καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰρ κῶμινα, δι
δωμι, μακρομ, γλῆ, τὸ μιν, τῶσ πέμπτου δακτύλου ὄντῶ, φηὶ δὲ κόρυ
δος συσέλλεται, ὡσ πολλοῖσ ζητῶν ἐν ἡσείσ, παρὰ ποιητῶσ, κηλ
ἐν ἄθ, φηὶ ἰλιάδουσ τῶσ ποιητοῖσ, δαῖε, οἱ ἐκ κόρυθῶσ τε κηλ, ἀπὶ
ἄθ, ἀκάματορ πύρ. τὰ δὲ διὰ κἀδαροῖ, τῶσ κλινόμιννα.
κοινῶσ εἰς υσ μόνωρ ποιοῦσι, πλὴν αἰτιατικήμ, διορ πίτυσ, σίτυμ
χέλυσ, χέλυμ, εἰ μὴ ποιητική, ἀδ εἰς ἐν ἡσείσ εἰσ α.

Περί τῶν εἰς υσ ὀξύτόνωρ.

τὰ εἰς υσ ὀξύτονα δηλικά σμικροαλφύλιωρ τὸ υ ἔχοντα, διὰ τῶσ δ
κλινόντα, κηλ εἰς δα μόνωρ ποιοῦσι, πλὴν αἰτιατικήμ, διορ χλασ
μις, χλαμῖδῶ, χλαμῖδα. πηλαμῖσ, πηλαμῖδος, πηλαμῖδα,
κροκῖσ, κροκῖδος, κροκῖδα. τὰ δὲ ὀξύτονα καὶ περικώμιννα,
ἔχοντα μῦν τὸ υ μόνωρ μακρομ ἐν τῆ ὀνομαστική, ἐν ταῖσ πλαγί
αισ βαρὺν, διὰ καθαρῶ τῶσ ποιοῦσι, πλὴν γενικήμ, διορ κηλ, κηλ, ὄρνιθ
οἰζυῖσ, οἰζυῖδος, ἐριννῖσ, ἐριννῖδος, τηθύσ, τηθύδος, ἐδητύσ, ἐδητύδος, δεῦσ, δε
ῦδος, ὄφρυς, ὄφρυδος, ἔλαιο, εἴται, ἀγλύσ, ἀγλύδος, ὁ περιφερῖσ, C, τετρυ
πηρλῖδος, λιθῶσ, καὶ ταῦτα δὲ κοινῶσ εἰς υσ ποιοῦσι, πλὴν αἰτιατική
κήμ, διορ οἰζυῖσ, ἐριννῖσ, δεῦσ, ὄφρυσ, ἀπῶνῶσ δὲ ἐν ἡσείσ, παρὰ
ποιητῶσ, κηλ, δεῦσ, ὡσ παρὰ ἄθ, ὀμικρῶσ κοῖντῶσ ἐσκημῶ
σάμμη λέγοντι, ἐξ ἄππεσερ ἐν τῶ ὄρεσι, περὶ σερεῖρ, δεῦσ, δάμωσ

Etiā inuenitur et neuter correctum, et alia quædam similia
De habentibus duas consonantes.

Habentia duas consonātes fœminina rara sunt, et si habēt ante se a, in tos faciūt genitiuum, ut prædictum est. ut hæc uxor uetustū, uxoris, mare uero maris mari mare excipitur si uero nō habēt a in thos faciūt, ut tiryus tirythis ciuitas.

De in os terminatio. xx.

In os fœminina et communia grauisona et circūflexa et p^{er} penacurifona attica in o faciunt genitiuum, ut dictum est. ut ara aurora ceus cous. h et hæc bōicornis quorū tres actōs inuēies sine. n. aurorā coū ceū. duo uero acutifona fœia iue niūt per cōmixtionem in us facientia gtm, ut hic pudor h^{ic} pudoris. hæc aurora h^{ic} ræ, sed Hesi. datio uero bona, rapt^{us} autem malus, indeclinabilis.

De in p̄i terminatio. xxi.

In p̄i fœminina vel p̄ habent in obliquis, vt dictum est, in masculinis, vt vox cis idest vox. hæc procella hutus læ, vel b, uena uenæ, purgatio nis, vel phi, vt cinyps cinyphis.

De terminationibus neutrorū noīm.

Sectio quinta

His sic dictis sequens sit & de terminationibus neutrorū noīm tractare, quorū finales sex sunt, a. i. y. n. r. s. vt gradus, mel, grex, lignum, aqua, poculum, sed illud & ipsum & aliud & tale & tantum & tantum abiecerunt. n. more attico. Inueniunt tamen & cum. n. Ideo non est o finale neutri nominis

De in a neutris terminatio prima.

In a neutra correptum habent a & plurisyllaba existentia in tos faciunt genitiuum, vt gradus gradus nuda nudæ. domus domus. omne autem neutrum soli/ genere in a ante a m habet, vt gradus, litera, poema, nā magnū trigñe, & diuersidiniū. hoc magnum h^{ic}gni huic magno. hoc magnum. caput aut passum a caput factum. vñ & a lōgum habet. est uero & diuersidiniū. hoc caput h^{ic} capitis huic capiti hoc caput. & hoc caput h^{ic}tis huic ti hoc

ἔτι εὐρεται καὶ ἰσθῦς οὐσελλομοιορ, καὶ ἄλλ' ἄλλα ὁμοια.

Περὶ τῶν ἔχοντων Δνο σύμφωνα.

τὰ ἔχοντα Δνο σύμφωνα διηλικά, ἀπ' ἀνά ἐσι. καὶ ἐι μὲν ἔχουσι
πρὸ αὐτῶν α, ἐισ τὸς ποιοῦσι πλὴν γενικῆν, ὡς φησιν εἰρηται. διορ ἢ δά
μαρσ παλαιόρ, δάμαρτ. ἢ ἄλλο δὲ ἄλλοσ ἀλλ' ἄλλα ζῆαι φηται, ἐι
δὲ μὴ ἔχουσι μα, ἐισ θὸς ποιοῦσι μ, διορ τρέωσ τρέωθσ, πόλισ.

Περὶ τῶν ἐισ ὡσ, κατὰ λέξις εἰκοσὴ.

τὰ ἐισ ὡσ διηλικά, καὶ κοινά, βαρύτονα, καὶ περιπαύμινα, καὶ προ
παρξέντονα ἀπ' ττικὰ, ἐισ ὡ ποιοῦσι πλὴν γενικῆν, ὡς εἰρηται. διορ
ἢ ἄλλωσ, ἢ ἔωσ, ἢ κέωσ, ἢ κῶσ, ὁ καὶ ἢ ἔυκερσ. ὡρ τρέσ ἀπ' ττικὰσ
εὐρήσῃσ χωρὶς μ, ἔω, κῶ, κέω. Δνο δὲ ὀξύτονα διηλικά εὐρίσκει
ται κατὰ κρῶσιν ἐισ οὐσ ποιοῦντα πλὴν γενικῆν. διορ ἢ αἰδῶσ, τ
αἰδῶσ, οὐσ, ἢ κῶσ, τ
ἠδῶσ, οὐσ. ἢ δὲ ησιόρου δῶσ δ' ἀγαθῆ, ἀρπαξ
δὲ κακῆ, ἀλιτ.

Περὶ τῶν ἐισ ψ, κατὰ λέξις εἰκοσὴ πρώτη.

τὰ ἐισ ψ διηλικά, ἢ τ' π' ἔχουσι μ ἐν τῶσ πωλαγίαισ, ὡς εἰρηται ἐν
τοῖσ ἀρσενικοῖσ, διορ ἢ ὀψ, τ
ὀπὸσ ἢ φωνῆ, ἢ λαίλαψ, τ
λαίλαπος
ἢ τ' β, διορ ἢ φλέψ, τ
φλεβῶσ, χέρινψ χέρινθσ. ἢ τὸ φ, διορ
κίνυψ κίνυφ.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Τμημα πέμπτον.

τούτων ὄντων εἰρηκιδίωρ, ἐπόμοιορ ἀμ' ἐν καὶ περὶ τῶν καταλή
ξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων Διαλαβῆν ὡρ τελικά ἐξ ἐισίμα
υ, μ, ρ, σ. διορ τὸ βῆμα, τὸ μέλι, τ' πῶν, τὸ ἔυλορ, τὸ ὕδωρ, τὸ Δέπασ.
τὸ δὲ ἐκῆνο, καὶ τούτο, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλο, εἰ τοιοῦτο, καὶ τοσοῦτο
καὶ τηλικούτο, ἀπέβαλορ τὸ μ' εἶθαι ἀπ' ττικῶν εὐρίσκονται μλιτοί, καὶ
μετὰ τω μ. Διορ οὐκ ἐσι τ' ο' τελικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Περὶ τῶν ἐισ α οὐδετέρων, κατὰ λέξις πρώτη.

τὰ ἐισ α οὐδέτερα σὺν εσα μλιόρ ἔχουσι τ' α, καὶ περιήσυν ἄλλα
ὄντα, ἐισ τὸς ποιοῦσι πλὴν γενικῆν, διορ τὸ βῆμα, τὸ βῆμα τ.
κῆμα, τὸ κῆμα τσ, τ' δῶμα, τὸ δῶμα τσ, ὡρ δὲ οὐδέτερον μο
νογένεσ ἐισ α, πρὸ τῶ α μ' ἔχει, διορ βῆμα γράμμα, ποῖμα, τ' γ
μέγα, τριγενέσ, καὶ ἔτερο κλιτορ. τὸ μέγα, τὸ μεγᾶλου, ὡρ με
γάλω, τ' μέγα, τὸ δὲ κᾶρα πεπονθῶσ, ἀπὸ τῶ κάρηνορ γεγονόσ.
ὄδερ καὶ τὸ α μακρόρ ἔχει, ἐσι δὲ καὶ ἔτερο κλιτορ. τὸ κᾶρα, τὸ
κρατόσ, ὡρ κρατί, τὸ κᾶρα, καὶ ἢ κράσ, τ
κρατόσ, τ' κρατί, πλὴν

caput & hoc caput h^otj huic capiti. hoc caput vt plurimum ap^d ecclesiasticos, & hoc pascha vero idēclabile extēnū ens, nobis autē & quæ videntē finalia neutrorum nomium passa abscissionem, vt pingui oleo p pingui oleo, niuationem p niuationem, tegmen p tegmen, textura p tura, pinguedo p pinguedo, lac a lac, vnde lactis genitiuus, & pleonalimo c. lactis.

Hic gradus genitiuus huius gradus, nam in ma appo sitiōe tos faciunt genitiuum, vt gradus, domus, domus, sed ærea domus per abscissionem facta est, huic gradui a genitiuo mutatione os in i, hunc gradū o gradus, hi gradus o gradus a datiuo singulari mutatione i in e, hoc graduum a nominatiuo duali mutatione e i o, p, hi gradus hos gradus o dus a breui existente, hoc graduum coīter, his gradibus a singulari datiuo mutatione t in s, & gradibus Ionice, a genitiuo mutatione o in e & appositione si, vt gradus gradibus, literæ literis, carminis carminibus, veri veris.

De in i neutris terminatio secunda.

In i neutra soligenera in tos faciunt genitiuum & breue i habent, ut hoc mel h^omellis, & quæ ab eo similiter, vt acetimel acctimellis, merimel merimellis, sed neutra in is coīm suum seruant declinatum, vt amans patriā amantis patriā, quia hic & hæc amans patriā, hoc fugiens ciuitatē t ciuitatē, q̄a h & hæc phygopol' dis, filr & qdā e^odā, q̄a coīf qdā iusdā idā edā qdā ūdā usdā ofdā grauisone q̄n idefinitū est quis autē cui⁹ cui quem, q̄ quoz quib⁹ quos grauisone q̄n interrogatiuū est, similit^r & neutra, hoc piper vero et sinapi galla gummi & cinnabary, stimmi, barbara sunt, & per ios communiter, & eos ionice, & eos attice sortita sunt declinationem, quoz sinapi exēplum in secūda con tractorū erit, notabis vero & q̄ apocopē passa sē vt farinae p farinae, lana p lana, nutritū p nutritum, ordeum albū comedentes, & filigines pro ordeum album.

De in y terminatio tertia.

In y terminata neutra breue y vbiq; habentia, si

quidem longa penultimant per eos faciunt genitiuum, vt
hic grex h⁹gis. hæc vrbs h⁹bis. excipitur hæc sinapis h⁹si-
pis & si longū illud na habens. si aut breui penultimant per
yos declinatur, vt hoc genu h⁹genu, & p transpōnem genu
& hoc genu h⁹genu, vnde & genua. hæc hasta huius hastæ
& p transpositionem hastæ, & hæc hasta h⁹hastæ, vñ & hec
hasta h⁹ hastæ ex quo hæc hastæ. & hæc hasta hui⁹ hastæ &
hastæ huic stæ stæ. vnde & aristophanicū illud notatū Cū
hasta & cum scuto. Sed neutra trigenerum adiectiuorum
masculinorū seruant flexū, vt hoc suaue h⁹uis. hoc velox h⁹
cis. hoc medium h⁹di. illud aut hestodicū antrū petrosū, p
antrum per abscissionem factum, & hæc quidem de
finales vocales habentibus neutris, nunc autem & de conso-
nantes habentibus dicamus, et primum de n omnibus. In
an neutra adiectiua entia. fm flexum priorum masculi-
norum declinant, vt hoc omne h⁹nis, qā hic oīs h⁹oīs. hoc
nigrum huius nigri. qui hic niger huius nigri. Item particlæ
palia, vt hoc verberans ant⁹. Item in en omnia adiectiua,
et participalia, vt hoc gratiosum h⁹osi. hoc tenerum hui⁹ri.
hoc verberatum h⁹berati. hoc ponēs h⁹ti. hoc iungens hui⁹
iungentis. Itē in un, hoc bipes huius bipedis. hoc imprimēs
mentis. hoc inaurans huiusantis, præter parisyl-
laba cōtractorū, vt hoc os ab os. hoc canistrum. hoc aureum.
argentum. æneū. ferreum. plumbeū q̄ peculiarē sortita sunt
declinationem, vt hoc aureum h⁹rei huic aureo hoc aureū
hæc aurea. horum aureorum. his aureis. hæc aurea, sic
et simplex et duplex et triplex et quadruplex. In
on omnia neutra parisyllabice in n faciunt genitiuum, vt
hoc pulchrum huius chri. præter notata in quarta, sim-
plici declinatiōe. nauigiū at qñ simplex est giū facit, cū at cō-
paratiuū pluris. Item et hoc martium ti. et hoc melius oris
In on attrica neutra productionē passa ab in on cōmunibus
in o faciunt genitiuum attrice, vt prædictum est. In on
participalia cōtracta imparisyllabice flectūt, vt hoc clamās
huius clamantis. In a neutra superbisyllaba in tos faciunt
genitiuum, vt esca escae. somnium ni. ynguentum ti.

μην μακρῶ παραλήγουσι, δια τῶ εὐσ ποιούσι πῶ γενικήμ, διομ τὸ
 πῶν, τῶ πῶεὐσ, τὸ ἄςυ, τῶ ἄςεσ. ἤχαιρίται ἡ νάεσ, τῶ νάπνοσ,
 καὶ περ μακρῶ τὸ να ἔχομ, ἐ δὲ βραχέα παραλήγουσι, δια τῶ
 νοσ κλίνοντα, διομ ἡ γόμ, τῶ γόνυσ, καὶ κατὰ μετάθεσιν, γονός,
 καὶ τὸ γόνυσ, τῶ γούνασ, ὄδμ καὶ γούνατα, τὸ δόμ, τῶ δόρουσ
 καὶ κατὰ μετάθεσιν, δουρός, καὶ ἡ δόρασ, τῶ δόρατος, ὄδμ καὶ δὲ
 Δούρασ, τῶ δούρατος, ἤδου τὰ δούρατα, καὶ τὸ δόρουσ, τῶ δόρουσ,
 καὶ δόρουσ, ἡ δόρεϊ, εἰ ὄδμ κὴ τὸ ἄρισφάνασ ἐκείνο σεσημειωμένη
 σαὺ δόρεϊ Ὁ σαὺ ἀπιδί, τὰ ἡ οὐδέτερα τῶν ἡ γενῶν ἐπιθέτων, πῶ
 ἡ ἄρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν, διομ τὸ ἡδύ, τῶ ἡδέσ, τὸ ἡκί, τῶ
 ἡκέσ, τὸ ἡκίσι, τῶ ἡκίσεσ, τὸ δὲ ἡσίδεσ, ἡ γλάφω πετῆρ ἐντὶ
 γλαφισμ, κατὰ ἀποκωμῆν ἐγγίετο, καὶ ταῦτα μοι περὶ ἡ
 τελικὰ φωνίεντα ἐχόντων οὐδέτερον, καὶ δὲ καὶ περὶ τῶν σύμφω
 να ἐχόντων λέγωμεν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἡ πάντων. τὰ εἰσ
 αμ οὐδέτερα ἐπίθετα ὄντα, κατὰ πῶ κλίσιν τῶν ἡδίων ἄρσενικ
 κῶν κλίνονται, διομ ἡ πᾶμ, τῶ πᾶνός, ὅτι ὁ πᾶσ, τῶ πᾶνός, ἡ
 μέλαμ, τῶ μέλανος, ὅτι ὁ μέλασ, τῶ μέλανος. Ἐτι τὰ μετοχι
 καὶ διομ ἡ τύφαμ, τῶ τύφαντ. Ἐτι τὰ εἰσ ἐρ πάντα ἐπιθετικά
 καὶ μετοχικά, διομ τὸ χαρίεμ, τῶ χαρίεντος, τὸ τέρεμ, τῶ τέρενοσ,
 τὸ τυφδέμ, τῶ τυφδένοσ, τὸ τιδέμ, τῶ τιδένοσ, ἡ ζβηγνῶν, τοῦ
 ζβηγνῶν. Ἐτι τὰ εἰσ οὐ, διομ ἡ δίωσ, τῶ δίωποσ, τὸ τυσ
 ποῶ τῶ τυποῶτος, τὸ χυσοῶν, τῶ χυσοῶντος, πλήρ ἡ ἰσοσυλλά
 βωμ, συνημνίωμ, διομ ἡ ὄσαῶν, ἀπὸ ἡ ὄσέου, τὸ κανοῶν, δὲ χυσοῶν, δὲ
 ἡσγυροῶν, ἡ χαλκοῶν, τὸ σιδεροῶν, τὸ μολιβδοῶν, ἡ ἰδίαν ἔλαχομ
 κλίσιν, διομ τὸ χυσοῶμ, αἰμ, τοῦ χυσοῶν, οὐ, ἡ χυσοῶν, ἡ χυσοῶν,
 οὐμ, τὰ χυσοῶν, ἡ χυσοῶν, ἡμ, τοῖσ χυσοῶν, οἷε, τὰ χυσοῶν, ἡ οὐμ
 τῶ καὶ ἀπλοῦμ, καὶ διπλοῦμ, καὶ τριπλοῦμ, καὶ τετραπλοῦμ, τὰ εἰσ
 ομ πάντα οὐδέτερα ἰσοσυλλάβωσ, εἰσ οὐ ποιούσι πῶ γενικήμ, διομ
 ἡ καλῶμ, τοῦ καλοῦ, πλήρ τῶν σεσημειωμένων ἡ τῆ τετάρτη α
 πλή κλίσιν, ἡ γλῆομ δὲ ὅτε ἀπλοῦμ ὄσι, πλείου ποιή, ὅτε ἡ συγκρι
 τικῶμ, πλείουσ. ἔτι καὶ τὸ ἄρεσιν ἄρειον, καὶ ἡ ἄρεσιν, τοῦ ἄρειονοσ.
 τὰ εἰσ ὡμ ἀπὸ οὐδέτερα ἐκασιν πεπονθότα ἀπὸ τῶν εἰσ ομ κοι
 κῶμ εἰσ οὐ ποιούσι πῶ γενικήμ ἀπτικῶσ, ὡσ προείρηται, τὰ δὲ εἰσ ὡμ
 μετοχικά συνημνία, περὶ τῶ συλλάβωσ κλίνονται, διομ τὸ βῶωμ,
 τοῦ βῶωντ. τὰ αἰσ ἀρ οὐδέτερα ἡ περὶ δισυλλαβῶσ, εἰσ τῶσ ποιούσ
 εἰ πῶ γενικήμ, διομ δὲ λέασ, διλέατος, ὄνεασ, ὄνεατος, ἡ λέασ

ungenti. caput capitū. vnde capita sæpe apud
alios inuenies, et apud aratū, capita aut ipse affert, et ca
pitis per concisionem a capite. Bisyllaborum autem
aliqua natura longa penultimant in tos similiter faciunt
genitiuum, vt dies diei, esca escae, epar epatis, vber vberis.
Aliqua autem breui vel positione longa in tos faciunt genitiuum
vt veritas tatis, hoc ir huius ir, nectar ris, auxilium auxi
lii, notatum est hic puteus tei, et adeps adipis, quæ
adeps et puteus fuerant, vnde et putei longi, vel quia in
ar seruant r, in obliquis diuersiclinia sunt, vt pute
us putei a puteus, adeps adipis a pinguedine, esca
escae ab esca, epar epatis ab epar, somnium
aut idclinabile, vñ et Synesi⁹ i libro de somniis, si at se sōnt
prophetae, et somnia visiones hominib⁹ ostendunt. Etiam
in ar penultimantia o magno, vt ait multiscius Herodia
nus indeclinabilia sūt, vt iuidia bocar difficili mot⁹, oia aut
in ar breue a habent vbiq⁹. In ir rarissima
entia ab in ar per mixtionem facta appositione os fa
ciunt genitiuum, vt cor cordis a cor cordis, hoc uer
huius ueris a ver ueris, adeps adipis ab adeps, vnde
et nominatiuus circumflectitur, et in ir rarissima, quæ
appositione os faciunt genitiuum, vt hic ignis huius ignis,
huius autem bitempus in nominatiuo solo producit. In
obliquis autem corripitur. In or neutra appositione os
faciunt genitiuum et seruant o magnum in obli
quis, vt laceratio lacerationis, finis finis. Illud autem Aristo
phanicum pistam merdā comedē diuersicliniū, merdæ em
merdæ a merda noiatiuo, et hæc aqua aut aquæ diuersicli
nium ab aquæ. Est autem nūc in vsu, hæc aqua huius aquæ
huic aquæ hanc aquā, hæc aquæ hæc aquæ, his aquis has a
quas ab aqua huius aquæ. Nam aqua aquæ debuit
facere. Est autem apud poetas, & hæc aqua h⁹ aquæ & aquæ
vñ & Calliach⁹, est aqua & tra, huic aquæ & aquæ, vñ illud
Hesiodi, terram aqua, aqua autem in solo nominatiuo
producit bitempus, In obliquis autem corripit. Notabis

ἐλείφατος, κάρηκαρ καρήατος, ὅδεμ καρήατα πολλάνισ παρὰ τοῖς
 ὀλλόσι ἐνρήσις, καὶ παρ ἀράτω, καρήατα Δ' αὐτὸς ἀγνίη, καὶ κάρ
 ρητος κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τῆς καρήατ^θ. τῶν δὲ Δισυλλαβῶν
 τὰ μὲν φωνῆ μακρῶ παραλήγοντα, εἰς τὸς ὁμοίως ποιοῦσι πλὴν
 γενικῆ, διορ ἤμαρ ἤματος, εἰδ' ἀρ' εἰδ' ατος, ἤπαρ ἤπατος, ὀιδ' ἀρ' οἰ
 δατος, τὰ δὲ βραχεῖα ἢ διέσα μακρῶ, εἰς ῥοσ ποιοῦσι πλὴν γενικῆ,
 διορ ἤπαρ ἤπατος, διέναρ διέναρσ, νέκταρ νέκταρσ, ἄλιαρ ἄλικα
 ροσ, σέσι μείωται, ῥ' φρέαρ τῶ φρέατ^θ, καὶ σέαρ σέατος, ἄπειρ
 σῆαρ καὶ φρέαρ ἤσαρ, ὅδεμ καὶ φρέατα μακρά, ἢ ὅτι τὰ εἰς ἀρ
 φυλάττοντα ῥ' ρ τῶσ πλαγίαισ, ἔτερόλιτὰ εἰσιμ, διορ φρέαρ
 φρέατ^θ, ἀπὸ τῆς φρέαρ, σέαρ σέατ^θ, ἀπὸ τῆς σέαρ, Δέλεαρ Δε
 λέατος, ἀπὸ τῆς Δέλεαρ, ἤπαρ ἤπατος, ἀπὸ τῆς ἤπαρ, τὸ ὄναρ Δέ
 ἀλιτορ, ὅδεμ καὶ σωέσισ ρν ῥεῖ περὶ ἐνωπίωμ, εἰ δὲ εἰσὶ μ ὑπνοί
 προσφῆται, καὶ τὰ ὄναρ δεάματα τοῖς ἀνδρῶποισ ὀρέγουσιμ, εἰ
 τὰ εἰς ἀρ παραληγόμενα ῥεῖ ω μεγάλα ὡσ φησὶ ὁ πολυμαθὴς
 ἠρωδιανὸς ἀλιτάεσιμ, διορ μῶμαρ, βῶμαρ, νῶμαρ, πάντα δὲ τὰ
 εἰς ἀρ, βραχὺ ῥ' α' ἔχουσι πανταχοῦ, τὰ εἰς ἠρ ὀπανιώτατα
 ὄντα, ἀπὸ τῆς εἰς ἀρ κατὰ κρῶσιμ γινόμενα προσδέσθ' τῆσ ποιε
 οῦσι πλὴν γενικῆ, διορ τὸ κῆρ, τῶ κῆρσ, ἀπὸ τῆς κέαρ κέαρσ, τὸ ἠρ
 τῶ ἠρσ, ἀπὸ τῆς ἔαρ ἔαρσ, σῆρ σῆρσ, ἀπὸ τῆς σέαρ σέαρσ, ὅδεμ
 κῆρ ἢ ὄνομασικῆ περιισῶται, κῆρ τὰ εἰς ἠρ ὀπανιώτατα, ὅτινα
 προσδέσει τῶ ποιοῦσι πλὴν γενικῆ, διορ ῥ' πῆρ, τοῦ πυρὸς,
 τὸν τῶ Δ' ῥ' δίχρονον ρν τῆς ὄνομασικῆς μόνῃ ἐκτείνεται, ρν δὲ τῶσ
 πλαγίαισ, συσέλλεται, τὰ εἰσ ὡσ οὐδέτερα προσδέσει τῶ
 ποιοῦσι πλὴν γενικῆ, κῆρ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ρν τῶσ πλαγί
 αισ, διορ ῥ' ἔλωρ, τοῦ ἔλωρσ, ῥ' τέκμαρ, τοῦ τέκμαρσ, ῥ' Δέ ἀρ
 σοφῆσιν μεμαγλιόμ σκῶρ ἐδίειμ, ἔτερόλιτορ, σκατὸσ γαῖρ
 σκατὶ, ἀπὸ τῆς σκατὸσ ὄνομασικῆσ, καὶ τὸ ὕδωρ Δέ ὕδατος ἔτερόλι
 τορ, ἀπὸ τοῦ ὕδασ, εἰσι δὲ ῥ' ὕμ ἐνρῆσισ, δ' ὕδωρ, τοῦ ὕδατ^θ
 ῥεῖ ὕδατι, δ' ὕδωρ, τὰ ὕδατα, τῶμ ὕδατωμ, τοῖσ ὕδασι, τὰ ὕδα
 τα, ἀπὸ τοῦ, δ' ὕδασ, τοῦ ὕδατ^θ, τὸ γαῖρ ὕδωρ, ὕδωρσ ἀφείλε
 ποιῆμ, εἰσι δὲ παρὰ σοικτῶσ καὶ δ' ὕδωρ, τῶν ὕδωρσ, κῆρ ὕδωρσ,
 ὅδεμ καὶ καλλιμάχωσ, εἰσι μ ὕδωρ καὶ γαῖα, ῥεῖ ὕδῆ, καὶ ὕδῆ, ὅδεμ
 τὸ τοῦ ἠσιόδου, γαῖαρ ὕδῆ φύσειμ, δ' ὕδωρ Δέ ἐμ μόνῃ τῆς ὄνομασικῆς
 ἐκτείνει δ' δίχρονον, ἐμ δὲ τῶσ πλαγίαισ, συσέλλει, Σημείωσιν

autem & hoc, quod latet multos, q̄ in or omnia per
o magnum scribuntur, præter anor calor ensis cor, vnde &
abip̄is sola composita per o paruum scribuntur, vt aurens
sis, magnai⁹, q̄dā at̄ & q̄dā hebraica îdeclinabilia notarūt p̄
o paruū scripta, vt nabuchodonosor, bosor, vomor, cholo
godomor, & hæc quidem de in r, & nunc autem de in s di
camus. In as neutra breue as habentia vbiq̄, si quidem
habent as purum, vel cum r, in tos faciunt genitiuum
communiter & in aos ionice & in os attice, vt hæc caro h⁹
carnis, hæc senectus huius ctutis de qb⁹ in quinta contracto
rum dicemus, & in las autem in atos faciunt genitiuum
vt hoc sal h⁹ salis, hic ignis sacer hui⁹ ignis sacri. Si aut̄ ante
as aliā cōsonantē hnt̄ îdeclinabilia sunt, vt hoc corp⁹, hoc
lumē, idolū, pmōtoriū, poculū, nisi poetica licētia, vt home
ricum illud, aureis aut̄ pateris Ionice, pro pateris. In es neu
trum vnū habem⁹, hæc farina h⁹ næ idest farina. In es adie
ctiua entia pprioz masculinoz seruant declinationē, vt no
bile huius nobilis. In os neutra contracta entia in
us per mixtionem faciunt genitiuum, vt hic finis huius finis
quorum formatio in prima contractorum dicitur.
Notabis at̄ vtilitas & voluptas îdeclinabilia. In os at̄ pticipa
lia impariliter flectuntur, hoc verberatum huius rati. In os
neutra duo sunt circumflexa, quæ per tos faciunt genitiuū,
vt hoc lumen h⁹ nis, hæc auris h⁹ auris, vn̄ & auricula h⁹ læ,
sed debitum h⁹ ti atticum. In us neutrū hæc auris habemus
îdeclinabile est aut̄ & hæc auris hui⁹ ris, vnde & aures. De
simplicibus autē declinatiōib⁹ & formatione casuū ipoz &
terminationum genoz vt possibile nobis ī p̄nti infortuna
tissimo tpe dictum est. Sequens aut̄ sit nunc & de contract
declinationibus tractare, vt de nomine finem habeat.

De quinque declinationibus contractoz nominū.

Sectio sexta.

Nominū vt dictū est, aliq̄ qdē simplicia & îpassa vocant̄ q̄/
cūq̄ n̄ suscipiūt passionē cōtractionē dico & mixtionē, sed
cōtracta & patietia q̄cūq̄ passionem suscipiūt, hoz aut̄ aliq̄
vocāt̄ totipatiētia q̄cūq̄ parisyllaba entia passionē ī oibus

δε κρη τῶτο ὅπερ λαμβάνει πολλοὺς, ὅτι τὰ εἰς ὡρ πάντα, διὰ τού
 ω μεγάλου γράφονται, πλήν τού ἄνω, κάλωρ, ἄωρ, ἢ γορ, ὅδε κρη τὰ
 ἀπ' αὐτῶν μόνα σώζεται διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται, ὅμορ χροσά
 ορ, μεγαλήτορ, ἐνιοι, δε καί τινα ἐθροῖα καὶ ἀκλιτα ἐσημασάντο διὰ
 τῶ ο μικροῦ γράφομενα, ὅμορ καθουχολοπόσορ, βοσόρ, βομόρ, χολο
 γολόμορ, κρη ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ρ, νῦρ δὲ περὶ τῶν εἰς σ λέ
 γομενα, τὰ εἰς ασ οὐδέτερα βραχύνει ἄσ ἔχοντα πανταχοῦ, εἰ μὴ
 ἔχουσι τὸ ασ καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς τοσ ποιοῦσι, τῶ γενικὴν
 κοινῶς, καὶ εἰς ασ ἰωνικῶν, κρη εἰς ὡσ ἀπικῶν, ὅμορ τὸ κρέασ, τοῦ
 κρέατοσ δ' γήρασ, τοῦ γήρατ' Θ', περὶ ὡρ ἐν τῇ πέμπτῃ, ἢ ὡσ
 σμημιλίωρ ἐροῦμεν, καὶ τὰ εἰς λασ δὲ εἰς ατοσ ποιοῦσι τὴν γενικὴν
 ὅμορ δ' ἄλασ, τοῦ ἄλατοσ, τὸ ἐρυσίπελασ, τοῦ ἐρυσίπέλατοσ, εἰ δὲ
 περὶ τῶ ασ ἄλλο σύμφωνομ ἔχουσι, ἀκλιτὰ εἰσι, ὅμορ τὸ δέμασ, τὸ σέ
 λασ, βρέτασ, λέωασ, Δέπασ, εἰ μὴ τῶν ποικτικῆ ἀφείκωσ, ὡσ δ' ὁμήρορ
 ἐκείνο χροσείοισ Δεπάεσιν ἰωνικῶν, ἀντὶ δ' ἐπάσιν, εἰσ αἰσ οὐδέ
 τερομ ἐμ ἔχομεν, τὸ σάισ, τοῦ σαίτοσ, δ' ἄλλορομ, τὰ εἰς εσ ἐπιιδετι
 καὶ ὄντα, τὴν τῶν ἰδίωρ ἀρσενικῶν φιλάττουσι κλίσιμ, ὅμορ δ' εὐγε
 νέσ, τοῦ εὐγενέσ, οὗσ, τὰ εἰς οσ οὐδέτερα σμημιλιὰ ὄντα, εἰσ ουσ
 κατὰ κροσὶμ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὅμορ δ' τέλιθ, τοῦ τέλεοσ, ουσ,
 ὡμ ὁ σχηματισμὸσ ἐν τῇ πρώτῃ, ἢ ὡσ σμημιλιῶν λελέεεται,
 Σημεωσθ δὲ τὸ ὄφελοσ, καὶ τὸ ἦροσ ἀκλιτα, τὰ δὲ εἰς οσ μετοχικὰ
 περιτῶσιν ἄλλοασ κλίνοντα, ὅμορ δ' τετυφόσ, τοῦ τετυφότοσ, εἰσ ὡσ
 αὐδέτεροσ Δνο εἰσι περὶ ἰσώμομα, ἄπερ θ' ἰὰ τοῦ τοσ ποιοῦσι τὴν
 γενικὴν, ὅμορ τὸ φῶσ, τοῦ φωτόσ, τὸ ὡσ τοῦ ὠτόσ, ὅδεμ δ' ὠτίομ, τοῦ
 ὠτίου, δ' δὲ χρέωσ τοῦ χρέω, ἀπικόμ, εἰσ ουσ οὐδέτερομ τὸ ὄσ ἔχομεν
 ἀκλιτομ, εἰσ δὲ κρη τὸ οὔασ, τοῦ οὔατοσ, ὅδεμ καὶ οὔατα, περὶ μού
 οὔ τῶν ἀπλῶν κλίσεωρ, κρη σχηματισμοῦ τῶν πῶσεωρ αὐτῶν, κη
 καταλήξεωμ τῶν γε νῶν, ὡσ ὅμορ τε ἡμίμ ἐν τῇ παρὸντι διυνοχε
 σάτω καιρῶ εἴρηται, ἐπόμνηρομ δ' ἄρ εἰν νῦρ καὶ περὶ τῶν σμημιλι
 ὡν κλίσεωρ Διαλαθεῖμ, ἵνα δ' περὶ ὀνόματ' Θ' τέλος χροῖν.

Περὶ ἢ ὡσ πέντε κλίσεωρ τῶν σμημιλιῶν ὀνομάτων.

Τμημα ἕκτομ.

τῶν ὀνομάτων ὡσ εἴρηται, τὰ μὲν, ἀπλᾶ καὶ ἀπαθῆ καλοῦνται,
 ὅσα μὴ ἐπιδέχονται πάδοσ, σμωίρεσιμ λέγω, καὶ κροσὶμ, τὰ δὲ
 σμημιλιὰ κη ἐμπαθῆ, ὅσα τὸ πάδοσ ἐπιδέχοντα, τούτων δ' τὰ μὲν
 καλοῦνται ὀλοπαθῆ, ὅσα ἰσοσιν ἄλλοασ ὄντα, τὰ πάδοσ ἐν πάσασ

casib⁹ suscipiūt, vt in oos vt mens, de quib⁹ dictū est. aliq̄ āt
 paucipassa, & multipassa q̄cūq̄ īparisylla entia ī paucis vel
 plūb⁹ casib⁹ passionē suscipiūt, vt ī ys & ī us, de qb⁹ dictū est.
 p̄t̄ hec, sūt q̄ īparisyllabica entia simpliciter cōtractionē & mi
 xtionē suscipiūt & q̄sdā p̄p̄tates, vñ & cōtracta peculiariē
 appellata sūt. diuidūt̄ āt ī mltipassa q̄cūq̄ ī plurib⁹ casib⁹ cō
 trahūt̄, & paucipassa q̄cūq̄ ī paucis, hoz̄ vt cognitū ē. v. flex
 xus sunt, de quib⁹ us dicam incipiens a primo.

De prima declinatione contractorum.

Prima flexio mltipallosq̄ cōtractoz̄ tres ēminatiōes habet,
 vnā in is masculoz̄ & fecioz̄ & cōiū noīm, vt demosthenes.
 hæc triremis. h̄ & hæc verax. duas āt neutroz̄ ī es & ī os, vt
 hic murus. In is propria a neutris in fine composita in us p̄
 cōmixtionē faciūt̄ gr̄m, vt demosthenes. diogenes. aristote
 les. polynices. Etiā in is p̄pria composita a verbis, vt pollux
 aristophanes. diomedes. diopethes. Etiam a tenco, vt socra
 tes. hippocrates. Ilocrates. Etiā in is cōia adiectiua bigenera
 neutrū in es habentia, vt nobilis. pi⁹. vitiosus. Etiā quæ per
 oris & iris & odis. Sed de his diligētius in secunda termina
 tiōe dictū est. nūc āt formāda sūt q̄ priæ flexionis. h̄ demo
 sthenes vñ deducit̄ a pplō & robore. Gr̄s: h̄ demosthenis
 ionice. & mixtionē sthenis cōiter, & attice. Nā e & o in u mī
 scēt̄. Dtr̄s: hūc demostheni ionice a gr̄o mutatiōe os ī i &
 p̄ synæresin demostheni. cōit̄ cī e & i in ei diphthōgum cō
 trahūt̄. Ill̄ d̄r̄ ap̄ d̄ p̄daḡ ī hymno, agesidāi ap̄ d̄ glōfā dircē
 p̄ cōcisiōnē factū est a glōfo. Actūs: hūc demosthenē Ionice
 a dtr̄o mutatiōe ī in a, & mixtionē sthenem. Nā e & a in ita
 ī singulari actō miscēt̄, & attice sthenem. Nam attici in ī is
 p̄p̄riis in os habentibus gr̄m ī in faciunt actm̄. hunc demo
 sthenē. aristophanē. diomedē dicētes. In adiectiuis bignib⁹
 in ita solū, ut infortunatū. verū. Nota āt & hoc q̄ quando
 añ e huiusmōi ionicorum actōz̄ inuenit̄ consonās, tunc so
 lum mixtio fit in ita, vt verum & verum. pium & pium.
 Qñ aut̄ inuenit̄ consonās fit mixtio ī ita & ī a, vt īgeniosum
 & osium et osium. sanum et sanū. Sed sæpe dtr̄m illud home
 ricū, ī gl̄iū argos ire postq̄ multū perdidit̄ pplm̄ ab inglorio
 per cōcisiōnē factum est p̄p̄t̄ metrum Vtūs: o demosthenes
 Nā in is cōtracta cōmunit̄ in es faciunt vocatiuum, vt o de

ταῖς πῆλυσίμ ἐπιδέχοντι, ὡς τὰ εἰς ὄσ, διομ νόος, οὐς, πρὶ ὦμ εἰρητ, τὰ
 ἢ ἔλ, γο παθῆ, C πολυπαθῆ, ὅσα πρὸ προσυλλαβα ὄντα, ἐμ ὀλίγαις ἢ πλεί
 οσι πῆλυσίμ τὸ πάθος δέχονται, ὡς τὰ εἰς υς, κχλ εἰς ς, περὶ ὦμ εἰρητ,
 χωρὶς ἢ τούτων, ἐστὶ μὲν ἀ περι προσυλλαβα ὄντα ἀπλῶς, σωμαίρεσιμ κχλ
 κρᾶσιμ ἐπιδέχοντι, καὶ τινὰ ιδιώματα, ὅδεμ καὶ σωμαρημνία ἰδίως
 προσγορευθῆσασμ. Διαφορῶντι δὲ εἰς πολυπαθῆ, ὅσα ἐμ πλείοσι ταῖς πῆλ
 υσεσι σωμαροῦνται, καὶ ὀλ, γο παθῆ, ὅσα ἐμ ὀλίγαις, τούτων ὡς ἐγνωσασ
 πέντε κλίσεις εἰσι, περὶ ὦμ ἐρω ἀρχόμμοσ ἀπὸ φθι πρῶτος.

Περὶ φθι πρῶτης κλίσεως τῶν σωμαρημνίων.

Ἡ πρώτη κλίσις τῶν πολυπαθῶν σωμαρημνίων τρεῖς καταλήξει ἔχει.
 μία μ εἰς κς ἀρσενικός, C θηλυκός, καὶ κοινῶν ὀνομάτων, διομ ὀ δημοσθένεικ
 ἢ θηρικός, ὁ μὴ ἢ ἀληθής, διὸ δὲ οὐδέτερον εἰς ες C εἰς ὄσ, διομ δ' ἀληθές, δ
 τείχος, τὰ εἰς κς κύρια παρ' οὐδέτερον ἐμ φθι τέλει σωτηρημνία, εἰς ς
 κχλ κρᾶσιμ ποιῶσι πλὴν γενικῶν, διομ δημοσθένεικ, Διογύλης, ἀριστοτέλης.
 Πολυσεϊκός, ἔτι τὰ εἰς κς κύρια σῶνεται ἀπὸ ἑκμάτων, διομ πολυθεύ
 κης, ἀριστοφάνης, Διομήδης, Διοπέθης, ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν κρᾶτῶν, διομ σωκρά
 τής, ἱπποκράτης, ἰσοκράτης, ἔτι τὰ εἰς κς κοινὰ, ἐπιθέτα, Διγενής, οὐδέτε
 ρον εἰς ες ἔχοντα, διομ εὐγενής, εὐσεβής, κακοήθης, ἔτι τὰ Διὰ τῶν φωνῆς, κχ
 κης, καὶ ὠδης, ὅλλα περὶ μὲ τούτων ἀκριβέστερον ἐμ τῆ δ' οὐτέρῃ κατα
 λήξει εἰρητ, κχλ δὲ ἁμαξάσειμ ἐσὶ τὰ φθι πρῶτης κλίσεως, ὀ δημοσθέ
 νεικς πόθεν πρὸ ἀγετ, κχλ τῶν δ' ἡμος, C τῶν ἀένος, ἢ γενικῆς, ἢ δημοσθένεικ
 ἰωνικῶς, κχλ κρᾶσὶ δημοσθένεικς κοινῶς κχλ ἀπὸ κῶς, δ' ἤ εἰς κς κίρ
 νῆτ, ἢ Δοτικῆς, φθι δημοσθένεικ ἰωνικῶς ἀπ' φθι γενικῆς, ἔροπῃ τῶν ος εἰς
 καὶ κχλ σωμαίρεσιμ δημοσθένεικς κοινῶς γὰρ δὲ κχλ εἰς φθι φθογορῶν σωμα
 ρῆτ, δὲ πρὸ ἀφινδᾶσιν ἐμ ὑμικρ, ἀγασιδάμσ παρ' εὐκλείῃ δ' ἰρκα κχλ συ
 γκοπήρ ἐγλυτο ἀπὸ τῶν εὐκλεεί, ἢ ἀιτιατικῶν, τῶν δημοσθένεικς ἰωνικῶς ἀπ'
 φθι Δοτικῆς, ἔροπῃ τῆ εἰς α, κχλ κρᾶσει, δημοσθένεικ, τὸ δὲ κχλ εἰς κς ἐμ τῆ
 ἐνικῆ ἀιτιατικῆ κενῶτ, καὶ ἀπὸ κῶς δημοσθένεικ, οἱ δ' ἀπὸ κῶς ἐπὶ τῆ εἰς κς
 κυρίων εἰς ς ἔχοντων τ' ἑνικῆς, εἰς κρ ποιοῦσι τ' ἀιτιατικῆς, τ' δημο
 σθένεικς, τ' ἀριστοφάνεικς, τ' διομήδην λέγοντες, ἐπὶ ἢ τ' ἐπιθέτων δι' ἑνωμ,
 εἰς κς μόνον, διομ δ' ἐμ ὑμικρ, τὸν ἀληθῆ, σημεῖωσῃ ἢ καὶ τ' ὅτο, ὅτι ὅτε πρὸ
 τῶν εἰς τῶν τοῦτων ἰωνικῶ ἀιτιατικῶν ἐνρισκετ' σύμφωνον, τότε μόνον
 ἢ κρᾶσις γίνετ' εἰς κς, διομ τ' ἢ ἀληθέα, κχλ ἀληθῆ, τὸν εὐσεβέα, C εὐσεβῆ,
 ὅτε ἢ ἐνρισκετ' φωνικῆς, γίνετ' ἢ κρᾶσις εἰς κς C εἰς α, διομ τῶν εὐφυνῶ, καὶ
 εὐφυν, C εὐφυνῶ, τ' ὑγιέα, κχλ ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ, τὸ ἢ πηλλᾶσις ἔθεμ ἐκείνο ὀμι
 ρικόν, Δυσκλέα ἀργος ἰκέω, ἔπει πολὺν ὄλεθρον, ἀπὸ τῶν ὀσ κλε
 θᾶ κχλ συγκοπήρ ἐγλυτο Διὰ τὸ μέτρον, ἢ κλητικῆς, δὲ δημοσθένεικς, τὰ
 κρᾶσις εἰς κς σωμαρημνία κοινῶς, εἰς εσ ποιοῦσι πλὴν κλητικῶν, διομ ὠ δ' ἢ

moſthées, o diomedes, o ariſtophæes, & p̄p̄a, & adiectiua gra-
uifona p̄penacutū habent vocatiuū, vt Ariſtoteles ingens.
adiectiua aut̄ acutiſona, acutiſonū, vt o pic o vere. athenieū
āt in is p̄priis ī ita faciūt v̄m, vt o demoſthene o ariſtopha-
ne. In iis āt q̄ a gloria componuntur ſimilem faciunt n̄o, vt
o hercules, & in adiectiuis ſimiliē, vt o vere. Noīatiu⁹ dual̄
& v̄tūs a dtō, mutatiōe iota ī e, huic demoſtheni hi ſthenes
o ſthenes ionice, & p̄ mixtionem cōiter ſthenes. Nam duo e
b̄ ī ita miſcent̄. Rariſſie āt ī ei diphthōgū, vt apud æſchinē
ſocraticum hæc vrbes ab vrbib⁹, & ſalfamēta a mētis, geniti-
uus a n̄o mutatione e in in, vt huic demoſtheni horū ſthe-
num ionice et ſthenū cōmunit̄. Noīatiu⁹ pl̄alis et vocati-
uus a n̄o duali appoſitione s. hi demoſthenes, hi ſthenes
o ſthenes ionice & mixtione demoſthenes. Nā duo e b̄ ī ei
diphthōgū miſcent̄. Illū āt Coīti in .x. ingl̄i ſedētes, poſtq̄
nō robur erit ipog, ab īglori factū eſt p̄ cōciſiōem p̄p̄e me-
trum. Gr̄is horū demoſthenū, & mixtione ſthenū. D̄tūs his
dimoſthenib⁹, a dtō appoſitione, & ionice ſthenibus. Accu-
ſatiu⁹ a n̄o ſingulari appoſitione s, demoſthenē demoſthe-
nes, vel melius, a nominatiuo plurali mutatione e in a, vnde
& contractū demoſthenes per ei diphthongum, ſi enī illinc
eſſet, ſcriberetur per ita, quoniā e & a ī ita miſcent̄, notabis
aut̄ & hoc, q̄ antiq̄ athenieū, vt ſcriptum eſt in in is p̄priis
& adiectiuis ab anno compositis faciebant noīatiuū plura-
lem in ai, & in as actū, vt hi ariſtophanæ hos ariſtophanas,
hi demoſthænæ hos ſthenas, hi ſeptēnes hos tēnes, hi duode-
cennes hos cennes, ſecminina aut̄ & cōia formabis hæc regu-
la, de in os nunc dicendū, a qb⁹ & q̄ in es manifeſta erunt

Hic mur⁹ h̄ri Ionice, & muri cōiter, & muri dorice ſicut
erebi pro erebi apud poetam in octauo Iliadis, ex erebo du-
centē canē miſero ex inferno, huic muro & ro, illū inuēit in
ſpecu a ſpelūca cæ cæ & mixtione duo e ī ita ſpelūcæ, hūc
murū o re, hi muri et mixtiōe ri per ita, ſed ſalfamēta a ſalfa-
mēta antiquū, illū ſepe et apud poetā oculos lucidos, et apud
orpheū ī argona. Sōn⁹ āt cito occupauit magni oculos dra-
conis, ab oculi p̄ abſciſiōe factū eſt, b̄ ocul⁹ c̄i h̄li, et hic o-
culus h̄li, horum murorū et orum o muri et muri, hi muri
et ri, Illud aut̄ in argonauticis orphæi mōres relinquentes a

μόθεις, ὡς Διοσκυίδης, ὡς ἄριστοφανες, καὶ τὰ μὴ κίβρια καὶ ἐπιθέτα βαρῦ
 τονα, προπρόξυτονον ἔχουσι τὴ κλητικὴν, διορ ἄριστοφάνης, μετὰ αὐτῆς
 τὰ ἢ ἐπιθέτα δξύτονα δξύτονον, διορ ὡς εὐσεβέες, ὡς ἀληθές, οἱ ἀδελφῶν δ' ἐ
 ἐπὶ τ' εἰς κς κυρίων εἰς κς κίβρια τὴ κλητικὴν, διορ ὡς δημοσθένει, ὡς ἄριστοφά
 νης, ἐπὶ τ' ἢ ἄρ τ' κλέος σωπεθεμλίωρ, ομοίαν ποίσει τὴ ὀνομαστικὴν, οἱ
 ὡς ἡρακλῆς, καὶ ἐπὶ τ' ἐπιθέτων ομοίως, διορ ὡς ἀληθῆς, ἢ ὀνομαστικὴν δ' οὐ
 κή **Θ** ἢ κλητικὴν, ἄρ τ' Δολιχῆς τροπῆ τ' εἰς ε, ὡρ δημοσθένει, τῶ δημο
 σθένει, ὡς Δημοσθένει ἰωνικῶς, καὶ κή κρᾶσι κοινῶς, δημοσθένει, τὰ γλ
 Δνο εε ἐνταῦθα εἰς κς κίβριων τ' αὐαῖωτάτα δ' εἰς ε δ' ἴφδογγορ ὡς παρ
 Διχίωρ ὡρ σακρῶ αὐκῶ, τῶ πόλῃ ἄρ τ' πόλεις, καὶ ταρίχῃ ἄρ τ' ταρίχες
 ἢ γενικῆς, ἄρ τ' ὀνομαστικῆς, τροπῆ τ' εἰς οἰρ, διορ τῶ δημοσθένει, τοῦρ δημο
 μοσθένει οἰρ ἰωνικῆς, καὶ δημοσθένει οἰρ κοινῆς, ἢ ὀνομαστικὴν πληθυντικὴν καὶ ἢ
 κλητικὴν, ἄρ τ' ὀνομαστικῆς δυνικῆς προσδέσει, τῶ δημοσθένει, οἱ δημοσθέ
 νεις, ὡς Δημοσθένεις ἰωνικῆς, **Θ** κρᾶσι δημοσθένει, τὰ γρ δ' οὐ εε ἐνταῦθα
 εἰς ε Δίφδογγορ κίβριων, τὸ ἢ τ' κοινῶς ἐμ ὡρ δεκατῶ ἀλλέες ἐζόμενοι ἐ
 πεί οὐ δένους ἔσεται αὐτῶν, ἄρ τ' ἀλλέες ἐγγίετο κή συγκοπήρ δ' ἰὰ τῶ
 μέτρον ἢ γενικῆς, τ' Δημοσθένει, **Θ** κρᾶσι Δημοσθένει, ἢ Δοτικῆς, τοῖς
 δημοσθένει, ἄρ τ' δ' οτικῆς προσδέσει τ' σ, καὶ ἰωνικῆς δημοσθένει, ἢ
 αὐτιατικῆς, ἄρ τ' αὐτιατικῆς ἐνικῆς, προσδέσει σ, δημοσθένει, Δημοσθέ
 νει, ὡς ἀμενον ἄρ φη ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῆ τῶ εἰς α, ὡδερ
 καὶ τ' σὺν κίβριωρ δημοσθένει, Διά φη ε δ' ἴφδογγορ, εἰ γρ ἐκείδερ ἐ
 γίετο ἐγχοφετο ἄρ Διά τῶ κ, ἐπειδ' ἢ τ' ε καὶ α εἰς κς κίβρια, Σημείωσι
 δ' καὶ τοῦτο ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀδελφῶν, ὡς γέγραπται, ἐπὶ τ' εἰς κς κυρίων
 καὶ ἐπιθέτων ἄρ τῶ ἔτος σωπεθεμλίωρ ἐποιον ὀνομαστικὴν πληθυ
 ντικὴν εἰς αἰ, καὶ εἰς αὐτιατικὴν, διορ οἱ ἄριστοφάνια, τ' ἄριστοφάνιασ,
 οἱ δημοσθένει, τ' Δημοσθένει, οἱ ἐπ' αἰέτα, τ' ἐπ' αἰέτασ, ἢ Δωδεκα
 εἰτα, τ' Δωδεκαέτασ, τὰ δ' ἐκλικὰ καὶ κοινὰ ἁκματίσες τοῦτω ὡρ
 κανόνι, περὶ τ' ἢ εἰς ος καὶ λεκτέον, ἄφ ὦρ καὶ τὰ εἰς εσ δ' ἴλα εἶσαι, δ
 τείχος, τ' τείχος ἰωνικῆς, καὶ τείχος κοινῆς, καὶ τείχος δ' ὠρεκῆς, ὡς πρ
 ἐρέβεισ ἀντὶ ἐρέβεισ παρὰ ὡρ ποιητῆ ἐν ὡρ δ' φη ἰλιάδος, ὅτι ἐρέβεισ
 ἀξέοντα κίβρια γεροῖ δ' ε αἰδ' α, ὡρ τείχει, καὶ τείχεσ, δ' εὐερεμ ἐν αὐτῇ
 ἄρ τῶ δ' ἀπέος ἀπέεσ, ὡς, ἀπέει, καὶ κρᾶσι τ' Δνο εε εἰς κς, αὐτῇ, δ' πείρ
 χος, ὡς τείχος, τῶ τείχε, καὶ κρᾶσι τείχε δ' ἰὰ τ' κ, τὸ δ' ταρίχε, ἄρ τ' τα
 ρίχε ἀρχαῖοι, τὸ ἢ πολλῶν καὶ πᾶσα ὡρ ποιητῆ ὡσε φαε κω, καὶ παρ
 ος φη ἐν ἀρχαῖοι, καὶ μα δ' ἀφ' ἀρ κατέμαρτε πελωρὶσ ὡσε Δραφ
 κοντος, ἄρ τῶ ὡσε κατὰ ἀποκοπήρ ἐγγίετο, δ' ὡσε γλ τ' ὡσεος, καὶ ὁ
 ὡσεος, τῶ ὡσεος, τοῖρ τεχέοι, καὶ τείχοι, ὡς τείχεε, **Θ** τείχη, τὰ τείχεα
 καὶ τείχη, δ' ἐν ἀρχαῖοι, τῶ ὡσεος, οὐρκα παρὰ ἰπ' ὡρ, ἀπὸ τῶ

mōtes p̄ p̄ductionē factū ē. notabis vero debita p̄ cōcisionē
a debita. & gloriæ a gloriæ. vnde & a breue est, vt videtur
a carminib⁹. Nā poeta sæpe & i. ix. iliadis, huic ip̄e aīm dele
ctabat, canebat vero gl̄as viroꝝ. nā a breue tertia ens dact.
huic silr̄ & Apolloni⁹ vocatus rhodius. alexādrin⁹ aut̄ ens in
cipiens argonautica sic ait, incipiens te phebe antiquorum
glorias viroꝝ, hoḡ muroꝝ & orum. his muris cōit̄ & muris
ionice, a gtō singulari mutatione o in e & appōne si, appōi
tur vero iota & phi hmōi datiuus, vt mōtib⁹ p̄ bus. & pecto
rib⁹ p̄ bus. & curribus pro bus, vt ait didym⁹, sed Tryphon
contradicens dicit non esse dtm̄, sed gtōs singulares. Nam
a monte pro a mōte, & a curru, ex curru. similiter ponitur
& in aliis casibus, & de his quidem satis, quia vero in
is ppria a gl̄a cōposita ppriā quādā sortita sunt declinatio
nē dicēdum est & de his quoꝝ exēplum virilis hercules erit

De in is a gloria compositis

In is cōposita a gl̄a si sint adiectiua vnā declinationē perfe
ctam hnt, vt gloriosus osi & gloriosi, sed si sint ppria vnam
pfectā & aliam cōtractā sic. Declinatio perfecta.

Hic hercules apud poetas, & apud antiquissimū orphēū in
argonau. hercules vero festinabat p̄ siluosa stabula. genitiu⁹
hercul', vt ap̄ d̄eūdē cū ip̄so vero veit̄ amic⁹ hercul' diuini &
mixtiōe duo ee ī ita hercul', vt ap̄ d̄eūdē. pmū qdē noui vim
hercul' diui, & culis ap̄ d̄eūdē & tūc herculis hebat d̄sideriū
& herculis. datiuus herculi & herculi. accusatiuus herculem
& herculem & herculem & herculem & herculem & hercu
lem. Vt̄s o hercules cōiter, & les per contractionem, & les
per abscisionē ab hercules, & hercules attice. Nominatiuus
dualis hi hercules & hercules & hercules & les. gt̄s dualis
horum herculum & herculum & herculum & culum. Vt̄s
similiter noīatiuo. Nominatiuus pluralis hi hercules et les
et hercules. Gt̄s hoḡ herculum et herculum et lum. Dati
uus his herculibus et libus. Act̄s hos hercules et hercules
et hercules et hercules. Vt̄s silr̄ nominatiuo, et perfecta
declinatio hæc. cōtracta vero hæc. Declinatio cōtracta
Hic herculis, huius herculis et lis, huic herculi et li. hunc her
culem et lem et lem. o hercules et o hercules, hi hercules
et les, horum herculum et lum, o hercules et o hercules,

οὐρα κατ' ἑκτασίμ' ἐγγλετο, συμφάσῃ δὲ τὰ χρεῖα κτλ συγκατοήρ, ἀπ' τῶν
 χρεῖα, κτλ τὰ κλέα, ἀπ' τῶν κλέα, ὄδεμ κτλ τὸ α βραχὺ ὄδεμ ὡς φαίνεται
 ἀπ' τ' ἐπ' ὠμῶ, ἢ ποικιλῆς πολλαύτας καὶ ἐν ὄσῃ ἢ ἰλιάδος, τῆ ὄγε θυμοῦ
 ἕτερεμ, ἀεὶ δὲ Δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν, τ' ἢ α βραχὺ, τρίτη ὄμ τῶν δ' ἀκτύλα
 τούτῳ ὁμοίως καὶ ἀπολλωνίου ὁ κληθεῖς ἢ ῥόδιος, ἀλεξανδρῆς τ' ὡμ ἄρ
 χόμενος τ' ἀργουαίῳ, οὕτω φησὶν, ἀρχόμενος σέο φοῖβε, παλαιγενέ
 ων κλέα φωτῶν, τ' τ' φέωμ, κτλ τ' φέωμ, τοῖς τείχεσι κοινῶν, ἢ τείχεσι μ
 ἰωνικῶς, ἀπ' τ' γενικῆς ἐνικῆς, τροπῆ τῶν ο εἰς ε, κτλ προδέσει σι, προσί
 θετῆ ἢ ἰ καὶ φ ταῖς τριαύταις δοκῆς, διομ ὄρεσθμ, ἀντὶ ὄρεσι, καὶ εἴθε
 σθμ, ἀντὶ εἴθεσι, ἢ ὄρεσθμ, ἀντὶ ὄρεσι, ἢ φησὶ διδύμος, ὃ ἢ ἔρψθμ
 ἐναντιούμενος λέγει μὴ εἶναι δ' οτκίας, ἀλλὰ γενικῆς ἐνικῆς, τ' ῥ' κατ'
 ὄρεσθμ, ἀντὶ ἀπὸ τῶν ὄρεσθ, καὶ τὸ ὄρεσθμ, ἐκ τῶν ὄρεσθ, ὁμοίως τίθε
 τη καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πᾶσι, κτλ περὶ ἢ τούτῳ, ὄλις, εἰσθε ἢ ἢ τὰ
 εἰς ης κῆρια ἀπ' τῶν κλέος σιωπεθμῶν ἰδία τινὰ ἔλαχον κλίσμ, μλε
 κτέορ ἄμ εἰμ κτλ περὶ αὐτῶν ὡν παραδύμα ὁ ἀνδρῆος ἡρακλῆς εἶσαι.

Περὶ τῶν εἰς ἠσ' ἀπὸ τῶν κλέος σιωπεθμῶν.

τὰ εἰς ης σῶνθετα ἀπὸ τῶν κλέος, εἰ ἢ ὡσιν ἐπίθετα, μίαιμ κλίσμ ἐντε
 λῆ ἔχουσι μ, διορ ὁ ἐυκλεῆς, τῶν ἐυκλεῆος, καὶ ἐυκλεούς, εἰ ἢ ὡσι κύρια, μί
 αμ ἢ ἐντελῆ, κτλ ἕτερα μ σιωπεθμῶν, οὕτω κλίσμ ἐντελῆς.
 Ὁ ἡρακλῆς παρὰ ποικιλῆς, καὶ πρὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ὄρεθ' ἐμ ἄργου
 ναυτικοῦ, ἡρακλῆς δ' ἠπείγει τ' ἄρ ἰλιέντας ἐναντες, ἢ γενικῆ, τῶν ἡρα
 κλέος, ὡς παρ' αὐτῶν, σιωπ' εἰ οἱ ἢ ἄρ ἕταρος ἡρακλέος δειοῖο, καὶ κρῆσθ
 τῶν Δ' ἠα εἰς η, ἡρακλῆος, ὡς παρ' αὐτῶν, πρῶτα ἢ οἰδ' α βίημ ἡρακλῆος
 δειοῖο, κτλ ἡρακλῆος, ὡς παρ' αὐτῶν, καί εἰα τ' ὄδ' ἡρακλέος ἔχορ π' ὄδορ.
 Ὁ ἡρακλέος, ἢ δοκῆ, τ' ἡρακλέει, κτλ ἡρακλέι, Ὁ ἡρακλῆ, ἢ ἀϊβακῆ, ἢ
 τ' ἡρακλέα, κτλ ἡρακλέα, κτλ ἡρακλέη, κτλ ἡρακλή, ἢ ἡρακλέω, κτλ ἢ
 ρακλῆα, ἢ κληκῆ, ὡ ἡρακλέες κοινῶν, κτλ ἡρακλῆς κτλ σιωπαίρεσι μ, κτλ ἢ
 ρακλῆς κτλ ἀποκοπῆμ, ἀπ' τῶν ἡρακλέες, καὶ ἡρακλέη ἀπ' τῶν ἢ ὀνομασι
 κῆ Δυῖκῆ, τῶν ἡρακλέε, κτλ ἡρακλέε, κτλ ἡρακλέη, κτλ ἡρακλή, ἢ γενικῆ
 δ' ἡρακλῆ, τοῖμ ἡρακλέοιμ, ἢ ἡρακλέοιμ, Ὁ ἡρακλῆοιμ, Ὁ ἡρακλοῖμ, ἢ κληκῆ
 κῆ ὁμοῖοι, τῆ ὀνομασικῆ, ἢ ὀνομασικῆ πλῆθυντικῆ, οἱ ἡρακλέες, ἢ ἡρακλ
 εῖς, Ὁ ἡρακλῆς, ἢ γενικῆ, τ' ἡρακλέωμ, κτλ ἡρακλέωμ, ἢ ἡρακλῆα, ἢ δ' ο
 κῆ, τοῖς ἡρακλέσι, κτλ ἡρακλῆσ', ἢ ἀϊβακῆ, τ' ἡρακλέας, καὶ ἡρακλέ
 εῖσ, κτλ ἡρακλῆσ', Ὁ ἡρακλῆς, ἢ κληκῆ ὁμοῖοις, τῆ ὀνομασικῆ, κτλ ἢ ἢ
 ἐντελῆς κλίσμ, ἀπ' τῆ ἢ σιωπεθμῶν, ἢ δ' ε. κλίσμ σιωπεθμῶν
 Ὁ ἡρακλῆς, τῶν ἡρακλέος, κτλ ἡρακλοῖσ', τ' ἡρακλέι, καὶ ἡρακλέι, τῶν
 ἡρακλέα, κτλ ἡρακλή, κτλ ἡρακλῶ, ὡ ἡρακλῆς, ἢ ἡρακλή, τῶν ἡρακλέε
 καὶ ἡρακλῆ, τοῖμ ἡρακλέοιμ, κτλ ἡρακλοῖμ, ὡ ἡρακλέε, καὶ ὡ ἡρακλῆ.

hi hercules et hercules, et attice hercules, horꝝ herculum et herculum. his herculibus, hos hercules et hercules attice. o hercules et o les, tu autē oratorie sic flectes. hic hercules hꝝ hercul' huic culi hūc culē o cules. similiē et hic themistocles huius stoclis huic stocli hunc stoclē, et hic pericles huiꝝ periclis huic di hunc clem. De scda flexione mltipatientiū

Scda flexio multipatientium cōtractoꝝ noīm et pprietas hntiū duas tmātiōes hēt ī is masculioꝝ et foēioꝝ et cōiūm noīm et in i neutrorum, vt serpens, vrbs, amator vrbis, sinapi, ntūs hic serpens gtūs huius tis, nā in is appellatiua in breuē desinētia n̄ ctia denoiatiua nec duplr desinētia in os purum faciunt gm̄, vt serpens tis, vates tis, maritus mariti, et serpent' ionice a cōi mutatiōe i in e, et serpēt' attice ab ionico p pductionē o in ω, vñ et ppenacuiē, dtūs huic serpēti cōiē, et mixtiōe duoz i breuiū ī unū lōgū, serpēti et ti ionice, et ti p contractionē cōiē, et attice. Actūs hunc serpētem solum cōiē, qñ em̄ genitiuꝝ solum ī os tunc et accusatiuꝝ in n Vocatiuꝝ serpens cōiē & serpēs attice. Ntūs dualis hi serpētes cōiē, & entes ionice, & entes p mixtionē sicut dēosthes nes, & si qdā nō admittūt, gtūs horꝝ spentū cōiē & pentū ionice & pentū attice ab ionico p productionē o ī ω sub scripto & i ppenacuiē autē mōre attico. Vocatiuꝝ similis ntō. Nominatiuus pluralis hi serpentes cōiter, & mixtione i, & e ī longū serpētes & tes ionice & tes p mixtionē. Genitiuꝝ horꝝ serpentū cōiē, & tum ionice, & tum attice incontracte. Nā gtō singulari incōtracto ente, incōtactꝝ & gtūs dualis & pluralis est, illo autē contracto & hi contrahuntur. Datiuꝝ his serpentibꝝ cōiē, & tibus ionice. Accusatiuus hos serpentes, & mixtione i & a in ī longū, serpētes, & tes ionice & tes per mixtionem Vocatiuus similis nominatiuo. Et de his satis. Quoniā autē vrbs hꝝ flexionis ens inuenitur apud poetas differentias qsdā hns, dicam & de ipsa cum approbationibus poetarum, ne videar indoctis somnia narrare. hęc vrbs huiꝝ vrbis cōmuniē, & vrbis ionice, & vrbis attice & vrbis apud poetas, vt dicunt antiqui, ab vrbe mutatione ī in ita æolice, nō a gtō vrbis per pductionē, hoc autē sæpe inuenies apud alios, & apud orpheum in argonauticis, Ab/ syriꝝ at seorsum domos habitabat vrbis, & apud poetam ī

prio odyssæ, nauis at mihi hæc stetit i agro pcul ab vrbe,
et vrbis dorice puto, vt apd Theognidē megareñ i sententi-
loqis, vrbis at vt tibi ppli i lætitia, et rurſ^o dormi^o custodia
at vrbis custodibus curæ erit. huic vrbi et vrbi et vrbi et
vrbi ad similitudinem vrbis, vnde et poeta in tertio Iliadis
Patriq; tuo magnū dānum vrbiq; oīq; pplō. quidā at igno-
rantes metra, vl tribreūc facientes vrbi scribūt p i, antiqua
errata existimantes, sed quomodo scandent homericissimi
Coiti carmiā, i qb^o iucit i sexto vrbi. nā sext^o vl spōde^o vl
troche^o. nō iat rara passio vocata minutio caudæ h cē videt
vt i eo. troiāi at stupuerit vbi videt maculosū spētē. Coit^o i
prio suæ poesis sic inqt, huic enī filii et viri circū vrbem, et
rurſus i tertio, mori tñ debebat apud priamī vrbem. Accu-
satiuus hāc vrbe cōit, et vrbem sæpe inueni apud Coitum
et in prio, Illū cum circū vrbe velocipedes traxerūt eg, et in
tertio. Ad priamī vrbem. arsit autem diues vrbs, et itex in
eodem, sicut hi ex bello ad priamī vrbem. Etiam, nisi aptis
port^o influxerit in ciuitatē, et apd Hesi. in scuto, q thebes cas-
cumen hēt, tutat q; vrbe. Poesis aut homericissimi Coiti iā
multo tpe omnibus ignota fuit, et tanq̄ extincta, sed perpius
Bessariō niceas Cardinalis Thusculāi, ille saneq; bon^o et ve-
re doct^o, et, ut homerice dixerim, filis deo uir, aliq; pluria i
nos et hanc ex apulia cum seruasset uolētibus tradidit, quā
et ipse olim desiderabā, nūc autem felicē possidens publice
legam post argonautica docti orphei, quæ olim
neglecta uix quondam ipse in mediolano inueniens obsita,
excribensq; et aliis tradens publice lego multis
et eruditis iuucib^o pfiscētib^o, et nūc i ultimis ifelicū gra-
coꝝ reuixit incognit^o ille orpheus. sed ad ppositū redeo.
Vocatiuus o urbs communiter, et o urbs atticæ. Noīatiuus
dualis. hæ urbes et bes et bes fm cōsuetudinē. Ill^o aut apud
æschinē socraticum huic urbi, antiquum. et urbes harum
urbium, et urbium et urbium. Vocatiuus similis noīatiuo.
Nominatiuus pluralis hæ urbes et urbes et urbes et urbes
et urbes. vnde et orpheus in argonauticis, cymba ex caua
quasi autem ei sunt urbes. Gtūis hāc urbium et urbium et
urbū et biū. uñ et dionysius enarrator uel montiū uel radi-
cem radens urbium, his urbibus et bus et bus, has.

vrbes & vrbes & vrbes & vrbes & vrbes. vñ & illud orp^his
cū mēphī ad admirādā ppiquās, sacraſq; vrbes, vt ſis ſimilis
nominatiuo, hoc ſinapi h⁹pis cōiter & pis ionice, & ſinapis
artice, huic ſinapi & ſinapi & ſinapi & napi. hoc ſinapi. o pi.
& alia ſiſr ſuperioribus ſeruantibus terminationibus neu-
troꝝ noīm, vt hæc ſinapia et ſinapia et ſinapia et pia, horū
ſinapium et pium et pium, his ſinapibus et pibus, hæc ſina-
pia et pia et pia et pia. Inuētum eſt aut̄ et hoc gummi h⁹mi.
ſicut notatum apud Acrobylum placentam gummi
nō melle exornabat ēt et hoc piper h⁹ris. et hoc cinnabart et
hæc ris. hoc ſtimmi et hæc ſtimmis. vnde et dictus ille verſ⁹
et nigram ſtimim oculiſcribam. De tertia flexione,
Tertia flexio paucipatiētū vnā ſmiationē i eus hēt maſclo-
rū noīm. vt rex. tyde⁹iupit̄ iouis uī iouē, iupit̄ diuerſi ſiniū
a iupit̄ et iouis antiquū, et iupit̄ iouis, et iupit̄ uis apud poe-
tas. hic parens aut̄ et parēs, et ſimilia cū maſculino ſolo arti-
culo dicta vtrunq; et patrem et matrem ſignificant.
vt hos parentes, hos tes. cōiter aut̄ in eus aciuunt̄, vt achilles
peleus. æolice aut̄ grauant̄ achilles peleus. Nominatiu⁹ hic
rex. genitiu⁹ huius regis cōit̄, et regis attrice per pductionem
o in ω magnum, et regis ionice, et regis dorice, ſicut Vliffis
accipiēs oſculat⁹ manū ſupra iūcturā p vliffis. notabis aut̄
q; i eus varie ſlectūt̄, vt hic achilles huius achillis et achillis
artice, et achillis ſecundum antiquos iones, et achillis apud
iuniores, et achillis propenacutiſone ſm antiquos æoles et
achillis apud iuniores, et achillis bæotice ſicut iupiter io-
uis et dorice et ionice achillis circūflexe. Achillis aut̄ graui-
ſone æolice. Etiam in eus abiciunt̄ y in obliquis, vt
rex regl. tydeus tydei. excipit̄ hic mars huius tis huic marti
hunc martem æolice. Etiam in eus non puro ente e in geni-
tuo cōtrahuntur, vt regis achillis. puro aut̄ ente contrahūt̄
more attico, vt eretrieus eretrici eretriei. pirus piri piri.
ſtircus ſtirci rei. hmōi aut̄ proportionabiliter in a faciunt
actm̄, vt hunc eretrieū. hūc piriū. hūc ſtircū. Dūs huic regi
cōit̄, et regi ionice, et regi p contractiōem attice. Accuſatiu⁹
hunc regem cōit̄ a gtō. vnde et a breue debuit habere. nam i
os gtūs contēporem actm̄ in a habet, vt aiacis aiacem. peleū
peleum. Nam Athenienſes a rege formantes accuſa

tiuū pducit a ipi⁹, vnde & Euripides ī andromache a lōgū
 seruauit dicens, atq̄ video hūc peleum ppe. nam quīto iam
 bo ente a pducit, & regē ionice, & regem dorice apud poe
 tas sæpe inuēies, & apud poetā in. iiii. lliadis. tūc at rurs⁹ nū
 tium ad tydeū miserūt græci p tydeū, & rursus ī. xv. eiusdē
 meisteū at occidit polydāas, echitūq; polites p micisteū. Et
 coitū ī. v. Nūc at te circū achillē mltō plures occidit viros p
 circū achillē, et lycophrō filr, nō. n. occisorē maritū p occiso
 rē qđ cecc⁹ exponens p contractionē atticā fieri dicit. ne des
 cipient aut nos qđā nrī dicentes hunc accusatiuū nunq̄ con
 trahi, neq; q scribūt ī tydeo p diphthōgū ei existiantes dīm
 eē, mltā. n. & alia talia inueniūt in libris eorū extra antiq̄tatē
 dicta, q̄ non meū existimaui notare, non ei proposui accu
 sans errores corrigere, sed omni studio antiquorum reliq;
 as cōgregando in lucē reducere, ratione & dignitate & vsū
 poetarū vtens, quos et ipsi seq̄ntes nō aberrabitis a veritate,
 sed ad propositum redeūdum. Vocatiu^o rex circumflexe,
 nā y defīns diphthōg⁹ ī sine circūflectit, vt o achilles o rex
 bñ. heu. vbiq; minie. præter ecce. heu. non. & o rex attice, hi
 reges & reges p cōmixtionē vt videt̄ antiq; & si qđā nō suf
 cipiūt, vt demosthenes sthenes, & reges ionice. horū regum
 cōmuniē, & regum Ionice. sed vtūs similis est nrō. hi reges
 & reges per mixtionē, & ges ionice, & reges attice. nā antiq;
 attici vt scriptum est duo e nrī pluralis in eis propriorum
 in ei solū cōmiscēt. vt pelei lei, tydei dei, sed non propriorū
 in ī & in ita. vt reges ges ges, equites tes & tes, quod si inue
 nies apud antiquos libros. horum regum & regum ionice.
 dtūs his regibus cōiter a nominatiuo appositione s, rex
 regibus. peleus peleis. eques equitibus. notatum est filius fil
 liis attice, & cursor ribus apud callimachum. Accusatiuus
 hos reges & ges per mixtionem, & ges ionice, & ges attice.
 vñ & ill⁹ sophocl, hosq; bīgnatoīs pdēs rges p ita iuctū ē
 scriptū apud antiquos libros. filr & apud xenophōtē, pasto
 res eqtes. hic fili⁹ vero lii lio. hi filii liorū liis lios. & lios ī vsū
 apud rhetores, & fili⁹ filii lio lium cōiter & deinceps, & fili⁹
 lii, & contractione lii. lio & lio. liū & lium & in reliquis, vñ
 et filii græcorū, et filios apud poetas more ionico.

De quarta declinatione,

Quarta declinatio paucipatiētū duas tmiatiōes hēt scēioꝝ
noim ī os & ī o desinentiū, vt hic pudor. hęc le da. sciēdū āt
quod oīa in o fœminina acuantur, vt leda cio erato caly
pso. sappho, silr & q̄ in os inueniunt, aurora. pudor. & bon⁹
aūt ī morib⁹ pudor Theocriti mgr̄ Philetas dixit, Illud aūt
hesio. datio āt bōa, īdecliabile. hęc leda h⁹ dæ ionice, & dæ
cōit per mixtionē. huic ledæ, & p̄ synæresin ledæ. hanc dam
& mixtiōe dā acutifone. nā acti eoꝝ quæ in o acuant silr vt
ntūs, soli āt in os circūflectunt, vt pudor aurora. æoles āt
grauāt actōs ledā. & eratonē dicētes, lones aūt in un faciunt
huiusmōi actōs. vnde & argonem inuenies apud Apolloni
um poetam, & apud ionicissimum Herodo. ionem inachi,
& ledam. Vtūs o leda cōmuniter circūflexe, & o leda apud
poetas acutifone, & apud Apollonium in tertio argonauti/
corum, Eia age nunc erato adsis, & mihi dic. hęc le dæ hęc le
dæ o ledæ. hęc ledæ hęc ledæ; his ledis has das o ledæ in
cōtracta. scire āt oportet, qđ qđā putāt eē flexionē hoꝝ pa
risyllabā simplice æolicam, vt leda ledæ dæ ledam. vnde &
dualia & pluralia hmōi sortita sunt declinationem. Quinta
declinatio paucipassōꝝ in as & ras desinit peculiaria habēs.

De Quinta flexione.

Hęc caro hui⁹ carnis cōiter, & carnis ionice, & carnis attice.
huic carni cōit, & carni ionice, & carni attice. hanc carnem o
caro. hęc carnes & carnes & nes. hęc carniū cōiter & niū io
nice, & niū attice, & etiam carniū legi. o carnes & carnes
& carnes. hęc carnes cōiter, & nes ionice, & nes attice a longa
ente. Sed callimacheū illud carnes lyncis a carnes factum est
p̄ abscisionem. vñ & a breue fit. similiter et orphicū illud in
argonau. panem et vinū hilare hře, simul āt carnes multas.
hęc carniū cōit, et niū ionice, et niū attice. his carniū.
has carnes et nes et nes. o carnes et nes et nes. simili et hęc
senectus h⁹ ctutis cōiter, et ctutis ionice, et ctutis attice. huic
senectuti et tuti et tuti. hęc tutē. o senect⁹. Eriā et hoc cornu
huius cornu et cornu et nu. Formatio autem horum omni
um manifesta ex carne. et de contractis nominibus satis,
nunc autem et de verbo eodem dicamus modo.

Ἐτεταγμένη κλίσις τῶν ὀλιγοπαδῶν δύο καταλήξει ἔχει διηλυκῶν
 ὀνομαζῶν, ἐπὶ ὡς κρητὸν εἰς ὀλιγοπαδῶν, διορὴ ἀιδῶν, ἢ λιτώ, ἰσέωμ δὲ ὅ-
 τι πάντα τὰ εἰς ὡ διηλυκῶν, ὀξύνονται, διορὴ λιτώ, κλειώ, ἐράτω, καλυ-
 σατφῶ, ὁμοίως κρητὸν εἰς ὡ εὐρισκόμουνα, ἢ ὡς, κρητὸν ἀιδῶν, κρητὸν ἀγασ-
 δητὸν ἐπὶ ἡδέσιμ ἀιδῶν, ὁ τοῦ θεοκρίτου Διδάσκαλου φιλιτῶν εἰρηκε, τὸ
 ἡ νοσίου δῶν δὲ ἀγαθῆ, ἀκλιτορ, ἢ λιτώ, φητὸν λιτόσ ἰωνικῶν, κρητὸν λι-
 τούς κοινῶν ἢ κρητὸν ἰμ, τῆ λιτοί, καὶ κατά στωαίρεσιμ λιτοί, τὸ ἡ λιτόα
 καὶ κρητὸν λιτώ ὀξυτόνω, αἰ γῆραι τιατικῶν ἢ εἰς ὡ ὀξύνοντ ὁμοίως τῆ
 ὀνομαστικῆ, μόνον ἢ ἢ εἰς ὡ πρῶτων, διορὴ ἀιδῶν, ἢ ὡ, οἰ αιολεῖσ ἢ βαρύν-
 νοσι τὰς ἀτιατικῶν, λιτώ καὶ ἐράτω λέγοντες, οἰ δὲ ἴωνες εἰς ἡμ ποι-
 οῦσι τὰς τοιαύτας ἀτιατικῶν, ὅθεν καὶ ἀργουῶν εὐρησεσ παρὰ Ἀπολλ-
 λωνίῳ φητὸν ποιητῆ, κρητὸν πρῶ φητὸν ἰωνικῶν τῶν ἡροδῶτ ὡ ἰαῦν πλῆ ἰνάχε
 καὶ λιτοῦ, ἢ κλιτικῆ, ὡ λιτοί κοινῶν περῶν μιλύωσ, καὶ ὡ λιτώ πρῶ
 ποιητῶν ὀξυτόνωσ, καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν φητὸν τρίτῳ τῶν ἀργουαντικῶν
 εἰδῶν ἔχει κῶν ἐράτω πάρα ἰσασο, καί μοι ἐνίσσε, τὰ λιτώ, τὰ ἰμ λι-
 τοίμ, ὡ λιτώ, αἰ λιτοί, τῶν λιτῶν, τὰ ἰσ λιτοίσ, τὰς λιτοῦσ, ὡ λιτοί ἀ-
 στωαίρετα, εἰδέναι ἢ δὲ ὅτι τινὲς ἐνόμισαμ εἶναι κλίσιμ τούτων ἰσο-
 σύλλαθον ὡ πλῆ αιολικίω, διορὴ ἢ λιτώ, φητὸν λιτῶν, τῆ λιτῶν, πλῆ λιτῶν
 ὅθεν καὶ τὰ Δυικῶ καὶ τὰ Πληθωτικῶ τοιαύτῳ ἔλαχον κλίσιμ, ἢ
 πέμπτῆ κλίσις τῶν ὀλιγοπαδῶν εἰς αὐτὸς Ἐρασ λήγει ἰδιώματα ἔχουσα.

Περὶ φητὸν πέμπτῆσ κλίσεωσ.

τὸ κρέασ, τὸ κρέατοσ κοινῶσ, καὶ κρέασ ἰωνικῶσ, κρητὸν κρέασ ἀττικῶσ
 φητὸν κρέατι κοινῶσ, καὶ κρέατι ἰωνικῶσ, καὶ κρέα ἀττικῶσ, τὸ κρέασ, ὡ κρέ-
 ασ, τῶ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα, τοῖμ κρέατοίμ κοινῶσ, Ἐ κρέαοίμ ἰω-
 νικῶσ, καὶ κρέωμ ἀττικῶσ, καὶ ἔτι κρεοῖμ ἀνέγνωμ, ὡ κρέατε καὶ κρέαε,
 καὶ κρέα, τὰ κρέατα κοινῶσ, καὶ κρέατα ἰωνικῶσ, καὶ κρέα ἀττικῶσ τὸ α
 μακροῦ ὄντος, ὅ δὲ καλλιμάχειον ἐκείνο, κρέα λυγρόσ, ἀπὸ τῶ κρέατα
 γέγονε ἢ ἀποκοπῶν, ὅθεν καὶ δ α βραχύνειτ, ὁμοίως καὶ δ ὀξυκίον
 ἐκείνο ἐν ἀργουαντικῶσ, σίτορ καὶ μέθυ λαρόμ ἔχειμ, σῶν ἢ κρέα πηλλά
 τῶν κρέατων κοινῶσ, καὶ κρέατων ἰωνικῶσ, καὶ κρέων ἀττικῶσ, τοῖσ
 κρέασι, τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα, ὡ κρέατα, καὶ κρέαα, Ἐ κρέα,
 ὁμοίως καὶ τὸ γῆρασ, τὸ γῆρατοσ κοινῶσ, καὶ γῆρασ ἰωνικῶσ καὶ γῆ-
 ρασ ἀττικῶσ, φητὸν γῆρατι, καὶ γῆραί, καὶ γῆρα, ὅ γῆρασ, ὡ γῆρασ, ἔτι
 καὶ ἢ κέρασ, τὸ κέρατ, Ἐ, καὶ κέρασ, καὶ κέρασ, ὁ σχηματισμὸσ δὲ
 τούτων πάντων σαφὴς ἐκ τῶ κρέατος, καὶ περὶ μὲν τῶν ἰωνομακρῶν
 ὀνομαζῶν, ὅλιγ, καὶ ἢ καὶ περὶ τῶν ἰωνομακρῶν τὸν αὐτὸν λέγωμεν ἕξοπον

De verbo.

Verbū est ps oōis declinabilis ī ppriis formationib⁹ diuer-
soꝝ tꝑm significatiua cum actione vel passione vel neutra/
litate personaz significatiua. Quot autem ipsi accidentia, et
quot modis cōstruiē in priorib⁹ dictum est, nunc autē artifi-
cioso de formatione eius dicendum.

De verbero.

Verbero cui⁹ partis oōnis est: verbi. Cuius modi: indicati/
ui. Cui⁹ affectus: actiui. Cui⁹ temporis: presentis. Cuius cō-
iugationis: priā grauītonoz. Quatuor atē entib⁹ in compen-
dio, priā est q̄ añ o mega b vel p vel ph vel pt hñs, quoz fut-
urꝝ pñ. ptñ pf. at phi habet. Secūda est quæ añ o magnum
g vel c vel chi vel ct vel z vel duo s hñs quoz futurꝝ x. Sed
ptñ pf. chi hēt. Tertia ē q̄ añ o magnū d vel th. vel duo t vel
z vel duo s vñ o magnū pug hñs, quoz futurꝝ s, ptñ autem
perfectum c habet. Quarta est quæ quatuor immutabiles
hēt añ o magnū, quoz futurꝝ circumflexum ipsam immuta-
bilem seruat cū correptione vltiæ. Præteritum perf. autem
c. oportet atē scire q̄ q̄ videt in his confusio cognoscibilis fi/
at. Quæcūq; in zo uel duo s uerba faciūt futurꝝ in xo, secū-
dæ sint coniugationis q̄cūq; autē ī so tertiæ, discernēda sūt
autem hæc sic, sicut et in primo prædictum est. In zo super-
bifyllaba in so futurꝝ faciunt, ut mutuo mutuabo. firmo fir-
mabo. ploro plorabo. suspiro rabo. ululo labo. populor
labor. uulgo uulgabo. bifyllaba autem interdum
in so futurum faciunt, ut ludo ludam et ludam atti-
ce. clamo bo. iugulo abo. interdum uero in xo, ut condo cō-
dam. dico cam. seco cabo. sedere facio ciam. Item in duo s.
quæ attice per duo te scribuntur in x futurum faciunt
ut fodio et fodio diam. pungo et pungo gam. præter no-
rata in unum s futurum facientia, quæ tertiæ sint
coniugationis, ut singo et go gam, unde indefinitum sinxi.
remigo gabo. lorouerbero rabo. fortifico bo. spergo gā. ui-
deo bo. frango gam. Itē et a perficio, perficio dein perficio
et ab haurio. haurio et haurio, unde et futurum in so faciūt
Vniuersaliter autē scire oportet, q̄ finales consonantes oīa

Περὶ ζήματ^ο.

ἢ μὲν ὅτι μέγροσ λόγου κλιτῶν ἐν ἰδίῳσ μεταχμματαῖσ μοῖσ Διαφό^ο
 ρων χροῶν δ' ἡλωτικῶν μετ' ἐνεργείασ ἢ πάδουσ, ἢ οὐδ' ἐτερότητ^ο
 προσώπων σηματοτικῶν. πῶσα δὲ ἀνὼ τὰ παρ' ἐπόμψυα καὶ ποσα
 χῶσ σωτῶσεται, ἐν τοῖσ πρῶτερον εἰρητῶν. καὶ δὲ τεχνολογικῶσ
 περὶ τῶ χμματαῖσ μοῖσ αὐτοῦ λεκτέον.

Περὶ τῶ τύπῶ.

τύπῶ ποίου μέγροσ λόγου ἐσὶ ζήματ^ο. ποίασ ἐγκλίσεωσ; ὀρισι^σ
 κησ. ποίασ Διαδέσεωσ; ἐνεργητικῶσ. ποίου χροῶνου; ἐνεσῶτ^ο. ποίασ
 συνζυγίασ; πρῶτησ ἢ Ἰ. Βαρυτόνωρ. Τεττάρωμ δὲ αὐσῶμ, ἐν συνό^σ
 φει πρῶτη ὄξιμ ἢ πρῶ τῶ ω, β, ἢ φ, ἢ π. ἔχουσα. ὡρ ὁ μψυ μέλ^σ
 λωμ, ὄ φ. ὁ δὲ παρ' αὐκί μψυσ. ὄ φ ἔχα. Δυτέρα ὄξιμ ἢ πρῶ τῶ α,
 γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ Δνο ασ ἔχουσα. ὡρ ὁ μψυ μέλλωμ, τῶ ξ. ὁ δὲ πα
 ρακί μω^ο, ὄ χ ἔχα. Τρίτη ὄξιμ ἢ πρῶ τῶ ω, Δ, ἢ Δ, ἢ Δνο ἢ, ἢ ζ,
 ἢ Δνο ασ, ἢ ὁ κατὰ ἄρομ ἔχουσα. ὡρ ὁ μω μέλλωμ, ὄ σ. ὁ δὲ παρ' α^σ
 κί μω^ο τὸ κ ἔχα. Τετάρτη ὄξιμ ἢ τισ τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα
 ἔχα πρῶ τῶ ω, ὡρ ὁ μω μέλλωμ περιωσῶ μωσ τὸ αὐτὸ ἀμετάβο
 λωμ φυλάττει μετὰ συσολῆσ φη παρ' αληγούσησ, ὁ δὲ παρ' αὐκί μωσ
 ὄ κ. Δεῖ δὲ εἰσ εἶναι ἴνα ἢ δοκούσα ἐν τῶν τοῖσ σύγχυσισ ἔγγνωσοσ
 γῆνοῖτο, ὅσα τῶμ εἰσ ζω ἢ δ' ἴνο ασ χμμάτωμ ποιοῦσι. ἐμ μέλλοντα εἰσ
 ξω, φη. Δυτέρας ἔσωσῶμ συνζυγίασ, ὅσα δὲ εἰσ σω, φη. Τρίτησ Διακρι
 τέον ἢ αὐτὰ ὄντωσ ὡσ καὶ ἐμ τῶ πρῶτῶ προεἰρηται, τὰ εἰσ ζω ὑπερ
 δισυνλλαβα, εἰσ σω ὄμ μέλλοντα ποιοῦσιμ. ὄιομ δ' ἀνεἰζω δ' ἀνεἰσώ,
 συρίζω συρίσω, βαδίζω βαδίσω, χωρίζω διμώζω, διμώξω, σκρίζω
 σκρίξω, ἀιάξω ἀιάξω, σενάξω σενάξω, ὄλολυζω ὄλολυξω, ὄλαπῶσ
 ζω ὄλαπάξω, ὄζυλλίζω ὄζυλλίξω. τὰ δὲ Δισυνλλαβα ποτε
 μψυ εἰσ ξω τῶμ μέλλοντα ποιεῖ, ὄιομ παίζω παίξω, κηλ παίσω ἀτῆ
 κῶσ, κηρῶ κηρῶσ, σφάξω σφάξω, ποτε δὲ εἰσ σω. ὄιομ κτιζω κτι^σ
 σω, φράζω φράσω, πρίζω πρίσω, ἴζω ἴσω. Ἐτὶ τὰ εἰσ Δνο ασ
 ἀπερ ἀττικῶσ Δια Δνο ἢ γράφεται, εἰσ ξ ὄμ μέλλοντα ποιοῦσιμ
 ὄιομ ὄρισωσ, καὶ ὄρίτῶ, ὄρῶξω, νύσω, καὶ νύτῶ νύξω, πλῆμ ἢ ἴω σεσηκ
 μεσῶ μψωμ εἰσ ἐμ σ τῶμ μέλλοντα ποιοῦντωμ, ὡ φη. Τρίτησ ἔσωσῶμ
 συνζυγίασ, ὄιομ πλάσω, καὶ πλάτῶ πλάσω, ὄδεμ ὄορίσωσ ἔπλασσα,
 ἔξέσωσ ἔξέσω, ἴμάσω ἴμάσω, ἴνάσω ἴνάσω, πάσω πάσω, λένσω
 λένσω, ὄλάσω ὄλάσω, ἔτι καὶ ἀπὸ τῶ ἀνύω ἀνύτω, ἔπητα ἀνύττω
 καὶ ἀπὸ τῶ ἀρύω ἀρύτω, κηλ ἀρύτῶ, ὄδεμ κηλ τῶμ μέλλοντα εἰσ σω
 ποιοῦσι, καὶ ὄλου δ' εἰ εἰδέκται δ' εἰ ὅτι τελικὰ ἀσφῶνα πάντωρ ἢ ἴω

futurorum sunt tres p̄si xi s. præter immutabiles, et tres
p̄teritorū p̄f. phi. chi. cappa. Si futurū p̄si h̄c. præteritū perfe.
phi verberabo beravi. si aut̄ futurum xi. præteritū perf. chi
dicam dixi. si vero futurū s. præteritū perfectum c. implebo
impleui. et in immutabilem aut̄ desinētia cōiter q̄dē ipsam
seruant in futuro. æolice autem siue dorice s. vnde im/
petum facio ciā. tondeo bo. a quo attondit. impello lā. Item
et circumflexa in so faciunt futurum. facio faciam, et in
mi pono nam. vnde et præteritum perfectum in ca faciunt.
Item tribus entibus p̄cipalib⁹ t̄pibus. p̄nti. p̄terito p̄f. et fu/
turo. ex quibus fiunt alia tria p̄tīm imperfe. præteritum p̄f⁹
q̄ perf. et indefinitū p̄rīm. tres cognationes horū vident̄ præ
sentis et præteriti imperfe. p̄tīperf. et plusq̄perf. Indefiniti
et futuri. vnde præteritum imperfectum a præsentī factum
seruat consonantē ipsi⁹ scribo bebam. p̄tīm plusq̄perfectum
præteriti perfecti scripsi scripseram. Indefinitum primum
futuri verberabo beravi. medium aut̄ præteritū perf. seruat
consonantem verbalis a præsentī factam. verbero forma
verberavi. medium aut̄ p̄tīm plusq̄perf. medii præteriti perfe
cti verberaui ueram. secūdam aut̄ indefinitū medii præteri
ti perf. verberaui beravi. futurū vero secūdam secūdi indefi
niti. verberaui rabo. si aut̄ aliē inuētum sit s̄m linguā fit. vt
cesserūt. p̄cesserūt bæotice. et hi uenerūt ī lacedæmonē diā
p̄ uenerūt. Et iā rursus dicendū et hoc. etsi prius dictū sit. ne
indigus uideatur libellus. In primo autem dicta huic cons
ueniunt vt autem amicis moriger fiam illic edidi. et nunc
rursus diligentius regulas exponam.

Omne verbū cuiuscūq̄ sit cōiugatiōis et t̄m̄iatiōis. v̄l a vo
cali incipit v̄l diphthōgo v̄l cōsonāte. si q̄dē igit̄ a vocali v̄l
mutabili vel immutabili. si quidem ab immutabili videlicet
ita. iota. ypsilon. omega nulla mutatio fit & p̄tis. vt resono
bam. sonui. nueram. nui. aucupor bar. patus sum. fuerā. fut.
iniuria afficio bam. feci. ram. feci. luto bam. iuui.
iutieram. iuui. Ideo et immutabiles appellatæ sunt. sed
iniuria afficio. et aucupor et s̄l̄tia in p̄nti positiōe longum
bitempus habet. In p̄teritis autem natura longum ratione

augmenti. si autem verbum incipit a vocali mutabili vide-
licet alpha e o fit mutatio in praeteritis quod temporale
augmentum vocamus breui in longam mutata, &
si incipit positio ab a mutat̄ cōmuniter a in ita, vt perficio
perficiebam perfeci ram p̄feci, p̄ter notata desuesco desues-
cebam. iniucūdus sum eram p̄ter cōcursum duorū ita, spiro
Id est spiro, rabam. ne concurrat cū ibam. audio audiebā, ne
concurrat cum ibam hoc est ibam. si aut̄ incipit ab e mutat̄
in ita. misereor bar tus sum tus fueram tus sum, praeter no-
tata bisyllaba & superbisyllaba, in quibus apponitur iota ī
praeteritis. horum autem regula fm̄ antiquos tal̄ quaedam
est. Ab e incipientia superbisyllaba quidem entia
mutant e in ita in praeteritis. interpretor bar.
impello bam, praeter assuesco bam & ebam, vt scriptum est
cum adscripto iota. conuiuor bar. traho hebam. traho he-
bam. serpo serpebam. operor operabar. sequor sequebar.
Etiam & steterā inuētū est a sto. bisyllaba aut̄ entia, q̄dā at̄
mutat̄ e in ita si circūflectū ē. capio bam. vulnero p̄ vulnero
bam. p̄ter sino bam. infrogo bam. q̄dam aut̄ bisyllaba gra-
uitenora assumunt iota. hēo bam. capio bam. dico bā. traho
bam. assuesco, assueui & attice assueui. sedeo sedi. vñ sedi &
sedens sedeo bam. si autem incipit ab o paruo positio, mu-
tat̄ o parū in o magnū. nomino bam auī ueram. nomina-
ui. haec autē apud poetas inuicta siue immutabilia manent
p̄pter metrū more ionico. audiebar pro bar. impellebar pro
lebar. nominabar pro nabar. cum aut̄ verbum incipit a tri-
bus his immutabilibus vocalibus attici faciunt p̄priū praeter-
itum actiuum passiuum & medium, ne indigeant praeter-
itorum a vocali incipientium, principales duas lite-
ras praesentis apponentes cōmuni praeterito, & tertiam
syllabam si longa fuerit, plerunq̄ corripientes, in quadri-
syllabis. ungo vnxi communiter & vnxi attice. venio
veni veni communiter & attice veni. fero tuli &
tuli. iuro iuravi & iuravi. vngor vnctus sum, & vnctus
sum. in quibusdā aut̄ solū apponit̄ e in ptō impfecto & praeter

ἀνείστωσ. Εἰ δὲ ὄρημα ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντων μεταβολικῶν,
 δηλονότι α. ε. ο. γίνεται τρωπὴ ἐν τοῖς παρῶχημιλλίοις, ἢν χροικίην
 αἰθέσι καλούμεν τῶν βραχέων εἰς μακρὸν μεταβαλλομένου, καὶ
 εἰ μὴ ἀρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τῶν ἀτρέπεται κοινῶς ὅς αἰσ κ. ἰδιου
 αἰνώ, κῆνορ, ἦνυκα, ἦνυκερ, ἦνυσα, πλήρ τῶν σεσημασμένων, ἀκδέσσω
 ἀκδέσσορ, ἀκδέζομαι ἀκδέζομαι, διὰ τῶν ἐπαλλκλίαν τῶν δ' ὄ κ. ἄω
 τὸ πνέω ἄωρ, ἵνα μὴ σιωμπεσῆ ὄθη ἦορ, αἴω ὄθ' ἀκούω, αἴορ, ἵνα μὴ
 σιωμπεσῆ ὄθη ἦορ, τῶ ἐπορνομίω, εἰ ἢ ἀρχεται ἀπὸ ὄ ε, τρέπετ' ε
 εἰς κ, ἐλεῶ ἠλέουρ, ἠλέηκα, ἠλέηκερ, ἠλέησα, πλήρ τῶν σεσημασμέ
 νων Δισυλλαβῶν καὶ ὑπερδισυλλαβῶν, ἐν οἷς προσίδηται ἐν τοῖς
 παρῶχημιλλίοις, τῶν δὲ ὁ κανὼν κατὰ παλαιούς τοιοῦτός τις
 τυγχάνει γε ὡρ, τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχόμενα ὑπερδισυλλαβα μὴ ὄντα
 τρέπουσι ὄ εἰς κ ἐν τοῖς παρῶχημιλλίοις, ἐρμηνεύω ἠρμηνέουρ, ἐρ
 λαίνω ἠλαουορ, χωρὶς τῶ ἐδίξω, εἰδίξορ καὶ ἠδίξορ ὡς γέγραπται
 μετὰ τῶν προσγεγραμμένων, ἐσιῶ εἰσιῶμ, ἐρῶ εἴρουρ, ἐλκίω εἴλα
 κωρ, ἐρπύζω εἴρπυζορ, ἐργάζομαι ἐργαζόμεν, ἔπομαι εἰπόμην,
 εἴτι καὶ τὸ εἰσηκίην ἐνεκται ἀπὸ τῶ ἐσηκίω, Δισυλλαβα δὲ ὄντα, τινὰ
 μὴ, τρέπουσι τὸ εἰς κ ἐι περισπᾶται, ἐλῶ ἠλουρ, ἐλκῶ ὄ τρωμα
 τίξω, ἠλουρ, χωρὶς τῶ ἐῶ εἴωρ, ἐρῶ εἴρουρ, τινὰ ἢ τῶν Δισυλλαβῶν
 βαρυτόνων προσλαμβάνομεν, ἐχῶ εἴχομ, ἐλῶ εἴλορ, ἔπω εἴπορ, ἔλ
 κω εἴλορ, ἔδω εἴδα, καὶ ἀπικῶσ εἴωδα, ἐώ εἴκα, ὄδεμ ὄ εἴμαι, καὶ
 εἰμύλοσ ἐζῶ εἴσα, εἰ δὲ ἀρχεται ἀπὸ τῶ ο μικροῦ τὸ θέμα, τρέπετ'
 ὄ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὀνομάζω ὀνόμαζορ, ὀνόμακα ὀνομάκερ ὀ
 νόμασα, ταῦτα δ' ἐ παραποιητῶν ἀνεύχεται, εἴτε ἀτρέπησιν ἄλλοις
 σι διὰ τὸ μέτρον εἶθαι, ἰωνικῶ ὄκουερ, ἀντὶ ἠκουερ, ἐλαουερ, ἀντὶ ἠλα
 νερ, ὀνόμινερ, ἀντὶ ὀνόμινερ, ὅτε δὲ ὄρημα ἀρχεται ἀπὸ τῶν τρι
 ῶν τούτων μεταβολικῶν φωνήεντων, οἱ ἀπικῶι ποῦσιμ ἴδιου παρα
 κείμενον ἐνεργητικόν, παθητικόν, καὶ μέσορ ἵνα μὴ ἀπορῶσι πα
 ρακείμενων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένου, τὰ ἀπικῶι ἀνο γράμμα
 τα τῶ ἐνεῶτος προσθένεται ὄθη κοινῶ παρακείμενων, καὶ τῶν τρι
 τῶν συλλαβῶν φ μακρὰ εἰ ὡς ταπολλὰ συελλόντες ἐπὶ τῶν τετρα
 συλλαβῶν, ἀλεῖφα ἠλεφα κοινῶς, καὶ ἀλλήλιφα ἀπικῶσ, ἐλεύδω
 ἠλδουκα ἠλδουδα μέσοσ, καὶ ἀπικῶσ ἐλῆλυδα, ἐνέγκω ἠνεχα, καὶ ἐνή
 νοχα, ὀμῶ ὀμῶμοκα, καὶ ὀμῶμοκα, ὀλεῖφομαι ἠλφμμαι, καὶ ἀλεῖσ
 λιμμαι, ἐν ἐνίοισι δὲ μόνον προσίδηται ἐν παρατακτικῶ ὄ παρα

ritum, ut uidebam uidebam. uidi, uidi. emo emebam emi
sed intellexit et xit, et dixit poetica. Sūt uero qdā quoz ter
tia corripitur, erraui erraui. contentus sum. firmaui a
firmo firmaui ad differentiam. litigaui a litigo factum.
sed si uerbum incipit a diphthongo, uel a mutabili, uel ab
immutabili, siqde ab imutabili uidelicet eu. ei. u. nulla mu
tatio fit in præteritis, ut dormio ebam et ebam attice
assimilo labam et labam attici. meio meiebam. sed si incipit
a mutabili uidelicet *ai au, oi*. fit eadem mutatio mutata
rum uocalium. si ab *ai*, vertitur a in ita & illud
i subscribit̃, uñ & ita diphthong⁹ est abusiua. eleuo uabam
aui rā. aui indefinitū prim non subscriptū ab eleuabo futu
ro factum, similiter & quæ ab ipso. eleuo aui abo aui. sine
i, sed si ab au, vertit̃ a in ita. stabulor abar atusum
atus fuerā. at⁹ sum. sed si ab oi, vertit̃ o paruū in o magnum
& i subscribit̃. misereor ebar misertus sum, præter notata
immutabilia. solus sum, solus fui, id est solus fui. ploro, aui,
ebrio aui. uinum emo ebam, concito aui. auguror abar.
auguror abar. auguror abar. temonem rego rege
bam. temonem uerto uertebā. temonē uerto bam. qdā uero
& tumeo, & domituor notauerūt. sed si a consonāte incipit
uerbum præteritum & indefinitum primū & secundū assu
munt e, quod augumentū syllabicū uocam⁹. scribo bebam
scripsi psi. sed attici augumtū supra augumtū facientes po
teram pro poteram. & uolebam pro uolebam. & debui
pro debui dicunt. qñ uero præteritum incipit a longa
natura ut a uocali incipientibus ab eadem incipit
& ptm̃ perfe. emebam emi. nominabam nominauī.
sed quando incipit a longa positione, ut in duabus cō
sonantibus incipit̃, ab eadem incipit & ptm̃ perfectum
ut corrūpebam rupi. seminabam aui. Cum aut̃ præteritum
inperf. incipit a breui uel communi ut in a consonante inci
pientibus reduplicatur præteritum perfectum per eandem
primam consonantem præsentis cum e. uerberabam aui. di
cebam dixi. scribebam scripsi. lauabam laui, præter incipi
entia a gn, & gr. cognosco cognoscebam cognoui. uigilo

labam laui. ppter em̄ inuocalitatem duorū ganima non du-
plicantur, & præter incipientia ab r. propter eandē causam,
de palmo depalmaui duplex autem r in istis apud rhetores,
apud poetas autem propter metrum abiicitur
vnum in præteritis, sed sordida pro sordida
per transpōnem, & depalmato humero p depalmato, & tac-
tū esse verbū p tactum esse apud Pīdag, & alia poetica pp
metrū factum est, & præter incipientia a duplicibus z. x. pl.
viuo vixi. polio iui. cano cecini. ab aspiratis autem th. ph. ch
incipientia duplicantur quidem, sed mutant aspiratas in p
elemētares tenues, th quidem in t vertitur. contemplor pla-
tus sum, ph in p. occido occidi, sed ch in c. conflo constauit.
qn̄ vero præsens incipit ab l vel m, attici faciunt suum ptm̄
perfectum abiectiōe primæ immutabilis & assumptione l.
accipio accipiam accepi cōmuniē & accepi attice. sortior sor-
tiar sortitus sum & sortitus sum, vnde & fas. quādo autem
præteritum impfe. incipit a consonante cum reduplicatio-
ne, breuem habet priam verberaui, & cōem duabus conso-
nantibus sequentibus, quorū prima muta & secunda liqui-
da. scripsi laui. notatum est memini possedi, quamuis liqui-
dam post mutam tamen reduplicantur tanquam facientia
communem syllabam. Item si futurum incipit a consonan-
te æquat syllabis ipsum commune pteritum perf. em̄ em̄
iurabo aui. sed si a consonante, abundat, verberabo aui. faci-
am feci. præteritum plusq̄ perfectum in a vocali incipienti-
bus æquat syllabis & temporibus ptm̄ perfectum. em̄ ram
corrupti peram. in a consonante autem incipientibus supra
præteriti perfecti syllabas, assumit e augmentum syllabis
cum. verberaui raueram. scripsi scripseram. producitur aut̄
sæpe in atticis a breui incipientibus. iuraui iuraue-
ram. audiui audiueram. sed veni veneram. veni vene-
ram. vixi vixeram non producantur, & hæc vero ex
multiscio Herodiano de præteritis generaliter, nunc
vero spāl̄ de oib⁹ tpibus artificiose dicēdum. De p̄nti.
Præsens verbero. Illud ty! tenue, quædā em̄ in pto y penul

timant. verbero. abscōdo. inclino. lanio. supra ty:acut⁹. lōga
 cū ante longā penacuit. Illud pro: magnū. oē ei verbū in o
 siue grauisonum siue circumflexum per o magnum scribit̄
 est vero & verbero circumflexum. verberabo attice. secunda
 verberas a prima mutatione o in is, & æolice verberas
 e iota in ita mutantia, sed dores iota diphthongi eiicientes
 verberas dicūt, vñ & Theocrit⁹, suauit̄ vero & tu fistulari p
 fistula canis. Scdæ vero & terciæ indicatiuox̄ p e iota diph.
 scribūtur. sed optatiuox̄ per o iota diph. Subiunctiuorum
 autem per ita subscriptum habentem. tertia verberat a
 secunda abiectiōe s, & æolice verberat per ita.
 Dualis prima non est, quia pluralis prima persona
 in men desinit. secunda & tertia conuociter a plurali
 secunda mutatione te in ton. verberate verberate verberēt.
 sed æoles numex̄ dualem non habent, quos benefaciētes ro
 mani imitati sunt. Atheniē v̄cro inuenerunt, vñ & dualis
 numerus a plurali formatur. sed si vis a singulari
 formabis. consonant aut̄ dualia, vt dictum est, qñ plu
 ralis tertia persona in iota vel in æ desinit pluralis pri
 ma, a singulari priā correptione o in o & appōne men. ver/
 bero verberamus, & dorice beramus, mutatione n in s. plu
 ralis secunda a prima mutatione o in e, & men in
 te. verberamus ratis. tertia verberant conuocit̄ datiuo
 plurali participii ab eo facta, vel a dualibus muta
 tione eton in us & dorice verberant, vt plicant apud
 pindaꝝ pro plicant. & clamant pro clamant, & rident.
 pro rident, sed in si & in æ terciæ personæ sequente
 vocali trahunt, consonante uero non, sed attice & con
 sonante illata. Ionice uero non.

De preterito imperfecto.

Præteritum imperfectum a pñti mutatione o in o & apposi
 tione syllabici augumēti. quando uerbum a consonante in
 cipit. verbero berabam, vel a genitiuo participii abiectiōe
 tos verberantis rabam, & per ablationem rabam apud poe
 tas. secunda verberabas a prima mutatione on in es.

λήγουσι. τυπώω κρύπτω, κλύπτω, δ' ῥόπτω. Ἐπὶ τῶ τυ, ὄξεια, μακρὸν
 ἢ πρόμοκρον προξύνεται. τὸ πῶ, μέγα, πᾶν γὰρ ῥήμα εἰς ὦ
 εἴτε βαρύτερον, εἴτε περὶ σπῶμενον, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφεται.
 ἔσι δὲ Ἐ' τυπῆω ὦ περιπαύμενον, τυπήσω ἀπικῶς. τὸ δεύτερον
 τυπήσω ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῆ του ὦ εἰς ψ. καὶ ἰοιλικῶς τυπήσω,
 τῆσ εἰς κ τρεπομλικῶ. οἷ δ' ὠριεῖς δ' ἰ τῆσ διφθόγγεσ ἐκβάλλοντες,
 τυπήσω λέγουσι μ, ὅδε μ καὶ δεόκριτος, ἀδὲ δὲ καὶ τὸ συρίσ Δες, ἀντὶ
 συρίξες, τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὀρισικῶν, διὰ τῆσ εἰ διφθόγγου
 γράφεται, τὰ δὲ ἰ τῶν ἔνκτικῶν, διὰ τῆσ οἰ διφθόγγου. τὰ δὲ ἰ τῶν ὕ
 ποτακτικῶν, διὰ τοῦ ἡ ὑπογεγραμμένου. τὸ τρίτον τυπῆσ, ἀπὸ
 τοῦ δευτέρου, ἐκβολῆ τοῦ σ. καὶ ἰοιλικῶς, τυπτικὸν διὰ τὸ κ.
 τὸ Δυϊκὸν πρώτον οὐκ ἔσι, ὅτε τὸ πληθυντικὸν πρώτον πρόσωπον
 εἰς μιν λήγουσι. τὸ Δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τῶ πληθυν
 τικοῦ δευτέρου ἀμοιβῆ τῶ τε εἰς τοι, τύπτετε, τύπτετον, τύπτετον
 οἱ δὲ ἰοιλικῶς ἀριθμὸν δ' υἰκὸν οὐκ εἶχον, οὐς καλῶς ποιήσαντες οἱ ῥωσ
 μαῖοι ἐμιμήσαντο, οἱ δὲ ἀδικεῖοι ἐφεύρον. ὅδε μ καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθ
 μὸς ἀπὸ τῶ πληθυντικοῦ σχηματίζεται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τῶ
 ἐνικοῦ σχηματίζεται, ὁμοφώνως δὲ τὰ Δυϊκῶς εἶρηται, ὅτε τὸ πλη
 θυντικὸν τρίτον πρόσωπον εἰς ἰ ἢ εἰς αὶ λήγει. τὸ πληθυντικὸν πρῶ
 τον ἀπὸ τῶ ἐνικοῦ πρώτου, συσολῆ τῶ ὦ εἰς ο, καὶ προδέσει τῶ μιν τυ
 πτω, τύπτο μιν, καὶ δ' ὠρικῶς, τύπτο μεσ, τρῶπῆ τῶ κ εἰς σ. τὸ πλη
 θυντικὸν δευτέρον ἀπὸ τῶ πρώτου, τρῶπῆ τῶ ο εἰς ε, καὶ τῶ μιν εἰς
 τε, τύπτο μεν, τύπτετε, τὸ τρίτον τυπτοσιν, ὁμοφώνως τῆ ὀρισικῆ
 πληθυντικῆ τῆσ μετοχῆσ ἀπὸ αὐτῆσ γινόμενον, ἢ ἀπὸ τῶν Δυϊκῶν
 ἀμοιβῆ τῶ ετομ εἰς οσιν, καὶ δ' ὠρικῶς, τύπτοντι, ὡσπερ πλέκοντι
 πρὸς Πινδάρου, ἀντὶ πλέκονσι, καὶ βῶντι, ἀντὶ βῶσιν, καὶ γελῶντι
 ἀντὶ γελῶσιν, τὰ δὲ εἰς σιν καὶ εἰς ε τρίτα πρόσωπα ἐπομνίου μὲν
 φωνήεντος, ἐφέλλουσι, συμφῶνον δὲ, αἰ, ἀπικῶς δὲ, καὶ συμφῶνον
 ἐπιφερομένου, ἰωνικῶς δὲ, ὄου.

Περὶ παρατακτικοῦ.

Ὁ παρατακτικὸς ἀπὸ τῶ γινεῶτος, ἀμοιβῆ τῶ ὦ εἰς ο, καὶ προσ
 δέσει τῶ ε τῆσ συλλαβικῆσ ἀνέκσεως, ὅτε δ' ῥήμα ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχεται, τύπτω, ἔτυπτον, ἢ ἀπὸ τῆσ γληκῆσ μετοχικῆσ, ἐκβολῆ
 τῶ τος, τύπτοντος, ἔτυπτόν, καὶ κατ' ἀφάρεσιν, τύπτον πρὸς ἀοικ
 ταῖς. τὸ Δεύτερον ἔτυπτες ἀπὸ τοῦ πρώτου, τρῶπῆ τοῦ ομ εἰς εσ.

tertia verberabat a secunda abiectioe s. & fm tones verbe-
 rabat. nam ipsi auferentes e augmenti, & apponentes ter-
 tiaē personae praeteriti imperfe. & indefiniti secundi grauis
 sonorum ante sce, verberabat dicūt, & legebat, & acceptit. si-
 militer & tertiaē primae coniugationis circumflexorum, &
 primae in mi faciebat, ponebat. sed ptm imperfec. secundae
 coniugationis circumflexorū a habet. mugio giebam giebat
 similit & praeteritum impfe. & indefinitum secundum in mi.
 sto stas. stabam stabas stabat. Sed tertiaē circumflexorum &
 in mi o paruum habent. inaurabam inaurabat. dabam da-
 bat. Sed quartae in mi corripunt bitempus ante sce.
 iugabat iugabat. ingrediebat ebat. Indefinitū aut primum
 grauissonum, & circumflexum, siue in mi a debens habere
 in tertia vt formauit. scripsit. fecit. clamauit. inaurauit.
 & haec quidem tones. poetae autem fm mutatiōem hōr, &
 tertiis personis apponunt sce. valebam valebas valebat.
 dicentes. Dualis secunda similiter a secunda plurali mu-
 tatione te in ton verberatis verberatis duo. Dualis tertia
 verberabāt dissimilidefinenter. tertiaē pluralis neq;
 in i, neq; in æ desinente. Pluralis prima a singula-
 ri prima appositione me, verberabam bamus & dorice ver-
 berabamus. Secunda a prima mutatione men in te, &
 o in e verberabamus bat. Tertia pluralis verberabant
 consonanter singulari primae. Quā enī participium pteriti
 in os desinit acutisonum, tūc pluralis tertia aequat syllabis
 primam. verberauimus, verberauerunt, raucramus, uerant.
 quia verberans. cū vero non. tertia deficit a prima vna sylla-
 ba. verberabam⁹, bant. verberauimus, uerunt. verberauim⁹,
 uerunt. formatur autē a participio genitiui, abiectioe tos.

De praeterito perfecto.

Praeteritum pfectum a futuro verberabo aut. cum. n. futurū
 pl. praeteritum perfe. ph habet. cum aut x. praeteritum perfe.
 ch. cum illud s praeteritū perfec. c. Cum uero futurum ante
 ω immutabilem habet, tunc & ptm perfe. ipsum habet ante
 ca. vt canam cecini, tondebo torondi, polluam pollui.

τὸ τρίτον ἔτυπτερ ἀπὸ τῆς Δευτέρας ἐκβολῆς τῶ σ. ἢ κατ' ἰωνασι, τὴ
 πρῆσμεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ ἀφαιροῦντες δε τῆσ ἀνέρισσας, ἢ προσθεῖν
 τες τῶ τρίτῳ προσώπῳ τῶ παρατακτοῦ, καὶ ἀορίσου Δευτέρας τῆ
 βαρυντόντων πρὸ τῶ σκε, τύπτεισκέ λέγουσι, ἢ λέγεισκέ, ἢ λάβεισκέ. ὁ
 μοῖωσ ἢ τῶ τρίτῳ τῆσ πρώτῃσ σὺζυγίασ τῆ περιπαρωμένων, ὁ τῆσ
 πρώτῃσ τῆ εἰσ μι, ποίεισκέ, τίτεισκέ, ὃ ἢ παρατακτοῦ τῆσ δ' αὐτέρας
 σὺζυγίασ τῶ περιπαρωμένων τὸ ἀέχα. μυκῶ, ἔμυκομ, μῦκεισκέμ.
 ἰσαύτως ἢ τῶ παρατακτοῦ καὶ ἀορίσου Δευτέρας τῶ εἰσ μι, ἔσ
 σκμι, ἔσσκ, ἔσσκμ, ἔσσκ, ἔσσκε. τὰ ἢ τῆσ τρίτης τῶ περιπαρωμένων
 ὁ τῶ εἰσ μι, τὸ ο μικρὸν ἔχουσι μ, ἐχούσσω, χούσσεκμ, ἐδ' ἰδωμ, δ' ἰ
 δοσκε. τὰ ἢ τῆσ τεταρτῆσ τῶ εἰσ μι, συσέλλει μοῖορ ἐδ' ἰζονομ
 πρὸ τῶ σκε, ἐξέγγυ, ζεύγμωκεμ, ἔδω, δ' ἴσκεμ, ὃ Δε ἀορίσου πρώτῃσ
 βαρυντόντος, ὁ περιπαρωμένος, εἴτε τῆ εἰσ μι, τὸ ἀφαιλούμενον ἔχει σ
 τῶ τρίτῳ, ὅμορ πλάσσεκε, χράσσεκε, ποιήσσεκε, βοήσσεκε, χρωσάσσεκε
 καὶ ταῦτα μετ' οἱ ἰωνασι, οἱ Δε παικταί, ἢ μίμωσιμ τούτων ἢ τῶ
 τοῖσ τρισὶ προσώποισ προσθεάσι σκε, χαιρέσκομ, χαιρέσσεκε, χαιρέ
 σκε λέγοντες. τὸ Δυνικὸν Δευτέρον ὁμοῖωσ ἀπὸ τῶ Δευτέρας πλῆ
 θυντικῶ, ἀμοιβῆ τῶ τε εἰσ τομ, τύπτετε, τίπτετομ. τὸ Δυνικὸν τρί
 τομ, τυπτέτηρ ὁμοῖωσ καταλήκτως τῆ τρίτου τῆ πλινδυντικῶ, αἰ
 τε εἰσ ι, οὔτε εἰσ αἰ λέγοντος, τὸ πλινδυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τῶ ἐνι
 κοῦ πρώτου προδέσει με, ἔτυπτομ, ἐτίπτομ, καὶ φωνικῶσ, ἐτίπ
 πομμεσ. τὸ Δευτέρον ἀπὸ τῶ πρώτου, ἀμοιβῆ τῶ μῦν εἰσ τε, καὶ
 τῶ ο εἰσ ε, ἐτίπτομ, ἐτίπτετε, τὸ τρίτομ πλινδυντικὸν ἔτυπατομ
 ὁμοφώνως τῶ ἐνικῶ πρώτῳ, ὅτε γὰρ ἢ μετοχῆ τῶ παρὰ χιλίου
 εἰσ ωσ λήγῃ δ' ἐντανομ μῦν, τότε τὸ πλινδυντικὸν τρίτομ ἰσοσύνθεσ
 τῶ πρώτῳ, τετύφαμ, τετύφασμ, ἐτετύφασμ, ἐτετύφασμ,
 ὅτι ὁ τετυφῶσ. ὅτε Δε μῦ, τὸ τρίτομ ἐλλείπει τῆ πρώτου μῶ σὺλ
 λαβῆ, ἐτίπτομ, ἐτυπτομ, ἐτίφαμεμ, ἐτίφαμ, ἐτίπομεμ,
 ἔτυπομ, ἄνηματιζέτη Δε ἀπὸ τῆσ μετοχικῆσ γενικῆσ, ἐκβολῆ τῆ τος.

Περὶ παρακειμένων.

ὁ παρακειμένος ἀπὸ τῶ μέλλοντος, τίψω, τέτυφα. ὅτε γὰρ ὁ
 μέλλων τὸ ψ δ' ἴσκει μινος τὰ φέχει. ὅτε Δε τὸ ξ δ' ἴσκει μινος
 τὸ χ, ὅτε ἢ ἐκείνος τὸ σ, ὁ ἴσκει μινος τὸ κ, ὅτε ἢ ὁ μέλλων πρὸ τῆ
 ω ἀμετάβολομ ἔχει, τότε καὶ ὁ παρακειμένος αὐτὸ ἔχει πρὸ τῶ
 καὶ ὅμορ φαλῶ, ἐφαλῶ, κερῶ, κέκαρκα, μολισῶ, μεμολύγκα.

n in g verso propter illationem c, præter notata
 errata tribui. ædificauit. strepui. laborauit. in
 cidi. tremui ita superabundante, quia nunq̄ in ante
 c inueniē. Excepiunt in no bisyllaba vel i vel ei dipht. vel y
 penultimantia abiicientia immutabilem ante c iudico
 iudicauit. occido occidi. lauo laui. apud poetas autem
 apponiē, is vero inclinat us est & discretum esse iam. Etiam
 p̄m̄ perfe. eandem futuro penultimam habet. verberabo
 verberaui. scribam scripsi, præter bisyllaba quartæ coniu-
 gationis apud nos e penultimantia. In his vertitur e
 in a in præterito perfe. seminabo auit. mittam misi. & etiam
 præter bisyllaba primæ & secundæ coniugationis e
 penultimantia. In h s enim vertitur secundum atticos e in o
 vt mittam misi communiter, & misi attice. vertam verti,
 & verti. nutriam nutriui & nutriui. irrigabo irrigaui & irri-
 gaui. dicam dixi & dixi falsoæolice, sed verberaui,
 & inflexui illud cy longum a futuro, sed sacrificauit &
 solui breue. quamuis sacrificabo & soluam longo.
 In ca at præteritū perfec. longa penultimās. si abiicit cappa
 corripit penultimam more ionico. iui iui. interii
 interii. timui timui. genui genui. & Ionice verberaui, si
 cut steti pro steti. secūda verberasti a prima appositio-
 ne s. verberaui berasti. tertia a secunda v̄l prima mutatione
 a in e. Duales verberastis verberastis conuociter ex
 plurali secunda similiter præsentis, vel a singulari prima
 appositione ton. Pluralis prima verberauimus a sin-
 gulari priā appōne men, & dorice verberauim⁹, sicut
 pana timemus. secunda a prima mutatione
 men in te, verberauimus uistis, Tertia in si verberauerunt,
 si breui existente, & a longo. In asi enim tertiæ producunt
 a. verberarunt verberarunt, præter sortiti sunt, & alia apud
 poetas propter metrum correpta. Sed dores steterunt dicūt
 pro steterunt. & tumuerunt pro tumuerunt

De medio præterito perfecto.

Medium præteritum perfec. verberaui per p. verbale quod
 a p̄m̄i, de quo sic scire oportet. q̄n̄ præsens per vnum sim⁹

plicem consonantem profert per eandem & medium comune
praeteritum perfe. vt dico dixi. persuadeo suasi. relinquo re
liqui. cum vero pns per duas consonantes profert, tunc me
dium praeteritum perf. seruat consonantem verbalis quod
a praesenti deducitur, a furor furtum uerbale, medi
um praeteritum perfectum furatus sum. A verbero forma
verbale, medium praeteritum perfe. verberaui. a noceo vel
noceo nocumentum. mediū ptm perfec. noxi, sed si verba
le duas consonantes habet a praesenti, seruat ipsas & medi
um ptm perfe. vt sterto stertio. medium praeteritum perf.
stertui. Cū vero praesens ante o z vel duo ss habens in xo
futurum facit, tunc mediū ptm perfe. g. habet clamo clama
bo aui. percutio. percutiam percussi. cum vero praesens ante
o z habens in xo. futurum facit, tunc medium ptm perfec.
d habet. dico dicam dixi. quando aut praesens pure profert
& medium praeteritum perfe. similiter, audio diui. penultis
nam vero eandem habet mediū primo. verberaui aui. per
cussi cussi. cum vero in bisyllabo futuro inuicrum fuerit e, si
solutū, vertit in o paruum in medio praeterito perfe. dicam di
xi. pariam peperī. gigno gnam nui. sed si in ei diph. silt e ver
titur in o, & tota adscribitur, persuadeo suadebo. suasi suas
si. scio sciam sciui. sciui sciuiisti uisti & sciuiisti, sed in vnum
bisyllaba seruant e in medio praeterito perfecto. curo rabo
aui, & mutatione e in ita curauī. unde q curauit. perficio per
ficiam. perfecī, cum uero praesens per duas liquidas profert
tur, tunc medium ptm perfectum primam liquidam habet
laboro laborauī. incido incidi, sed quando praesens æ diph
thongo penultimat, tunc uertitur a diphthongi in i in me
dio praeterito perfecto, & i subscribitur. ostendo ostendi
hio hīaui. Cum autem futurum superat praesens una syl
laba, tunc & praeteritum perfe. medium superat, tubeo
tubebo iussi. strepo strepam strepui strepui.
strepo strepam strepui strepui. Item saepe
ipsa praeterita perfecta, & media scripti accepti. Item
tunc deficiunt media praeterita perfecta, qn actiuum.

πλου συμφώνου ἐκφέρεται, Διὰ τῷ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος κοινὸς
 παρακείμενος. ὅιοι λέγω, λέλογα, πείλω, πέποιδα, λαίπω, λέ/
 λοπα, ὅτε ἢ ὁ ζῆσῶς Διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέ-
 σος παρακείμενος φυλάττει τὸ συμφωνοῦ τῷ ζῆματικῷ, ὅπερ
 ἀπὸ τῷ ζῆσῶτος παράγεται. ἅπ τῷ κλέπτω, κλοπὴ τῷ ζῆματι-
 κῷ, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα, ἅπ τῷ τύπτω, τυπος τῷ
 ζῆματικῷ, ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα, ἅπ τῷ βλάπτω ἢ
 βλάβω, βλάβη, ὁ μέσος παρακείμενος, βέβλαβα. εἰ δὲ τὸ ζῆμα-
 τικῷ δύο συμφωνὰ ἔχῃ ἅπ τῷ ζῆσῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέ-
 σος παρακείμενος. ὅιοι ζῆγω, ζῆγος, ὁ μέσος παρακείμενος, ζῆροκα
 ὅτε δὲ ὁ ζῆσῶς πρὸ τοῦ ω, ζ, ἢ δύο ἄ ἔχωρ ἐπ' ἑῷ τῷ μέλω-
 λοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γέχει, κρᾶζω, κρᾶ-
 ξω, κέκραγα, πλῆσῶ, πλῆξω, πέπληγα. ὅτε δὲ ὁ ζῆσῶς πρὸ τοῦ
 ω, ζ ἔχωρ εἰς ἑῷ τῷ μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ
 δέχει, φράζω, φράσω, πῆφρασα. ὅτε ἢ ὁ ζῆσῶς καθαρεῶς προσφέρε-
 ται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως, ἀκούω, ἦκουα, παραλήγουσ
 ἅπ δ' ἐ πῶ αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος τῷ πρώτῳ, τέτυφα, τέτυφα, πέ-
 πληχα, πῆπληγα. ὅτε ἢ ἡ διουλλαβῶ μέλλοντι εὐρεθῆ εἰς μέμ-
 μόνον, τρέπεται εἰς ὁ μικρῷ καὶ τῷ μέσῳ παρακείμενῳ, λέξω, λέ-
 λογα, τέξω, τέτοκα, γενῶ, γέτονα, εἰ ἢ τῷ ἢ διφθόγγῳ, ὁμοίως τὸ ε
 τρέπεται εἰς ὁ, καὶ εἰ προσγράφεται, πείθω, πείσω, πῆπῆκα, πέποι-
 दा, εἶδω, εἶσω, ἦκα, οἶδα, οἶδασ, οἶδαδα, καὶ οἶδα. τὰ δὲ εἰς ἐρ
 λ διουλλαβα, τηρούσι τὸ ε ἐρ τῷ μέσῳ παρακείμενῳ, μέλω, μελῶ
 μέμελα, καὶ τρωπῆ τῷ εἰς κ, μέμηλα, ὅδε μεμλῶσ, τέλω, τε-
 λῶ, τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ζῆσῶς Διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρε-
 ται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει,
 κάμνω, κέκαμα, τέμνω, τέτεμα. ὅτε δὲ ὁ ζῆσῶς τῷ αὐτῷ διφθό-
 γῳ, παραλήγα, τότε τρέπεται τὸ α τῷ διφθόγγῳ εἰς κ ἐρ τῷ
 μέσῳ παρακείμενῳ, καὶ τὸ ἵπογράφεται. φαίνομ, πέφνηκα,
 χαινω, κέχνηκα. ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττεύει τοῦ ζῆσῶτος μιᾶ
 συλλαβῆ, τότε καὶ ὁ παρακείμενος τῷ μέσῳ περιττεύει ἀνωγῶ,
 ἀνωγῆσ, ἠνώγκκα, ἠνώγα. Δουπῶ, Δουπήσω, Δεδούπηκα, Δέ/
 Δουπα, κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. ἔτι πολλὰ
 κισ οἱ αὐτοὶ παρακείμενοι ἢ μέσοι, γέγραφα, εἴλιφα. ἔτι τότε
 ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμενοι, ἠνίκα ὁ ἐνεργητικῶς

ptm̄ p̄f̄uentū fuerit bisyllabū cūflexo posito a duabus
 cōsonantib⁹ vel vna incipiens. frango gam fregi. frāgo gam
 fregi. facio faciam feci. viuo viuam xi. & breuiter dicam in
 cūflexis neq; media preterita imperfecta inueniunt̄, neq;
 secunda indefinita, præter notata primæ & secun
 dæ entia, Item in quintæ secundum antiquos
 grauisonis non multa, sed in sextæ minime, præter audio.
 Item in mi nō sunt media p̄terita perfecta, sed indefinita se
 cunda inuenta sunt. posui. steti. comedi. secunda verberasti.
 tertia verberasti. & alia similiter verberasti. sed scdm̄ præte
 ritum perfectum, & medium plusq̄perfe. aliqñ actionem si
 gnificant, aliqñ vero passionem, aliquando vero vtrung.

De plusq̄perfecto.

Plusq̄perfectum verberabam a præterito perfe. mutatione
 a in in apposito & e augumento, qñ verbum a consonan/
 te incipit. verberaui verberaueram, sed iones & poetæ sine
 augumento proferunt. Item iones ei in ea resoluentes
 verberaueram & feceram dicunt. Sed athenien̄ contra
 hentes resolutū verberauerā dicūt. vñ & hiaui per ita inuen
 tum est scriptum & iota subscriptum, & viderat rat dicitur
 ionice, vt verberauerat & factus erat, & p̄ cōmixtionem at
 tice videram in priā & tertia persona. lidem in prima pers
 ona sine n videram scribunt. & dores tertia personas
 per ita viderat apud Theocritum p̄ viderat, & quando ille
 oleum in oculis viderat! secunda verberaueras a prima
 mutatione n in s. Tertia uerberauerat sine n apud commu
 nes, a scda abiectioe s. & ionice ut dictum est uerberauerat
 & fact⁹ fuerat apud Herodo. p̄ fact⁹ rat, sed uiderā in priā &
 scda p̄sona ut dicūt. un̄ acceperā apud Aristopha. & adiuue
 rā & steterā apud Home. & iecerā, & curabat lanas pulchras
 pro pulchras faciebat. In tertia ut & i prima. dualis secunda
 uerberaueratis duo ex uerberaueratis tertia. uerberauerant
 a secunda duali. Pluralis prima, uerberaueramus a uerbera/
 ueram appositione me. Tertia uerberaueratis a prima.

παρακείμενος εὐρεθῆν ἴσιν ἄλλοις ἀπὸ πτερισιπυρρῶν θέματος, κατὰ δὲ το
 συμφώνων ἢ ἐνόησεν ἄρχομενος, θλάω, θλάσω, τὸ ἐθλασκῶ, κλάω, κλάσω, κέ
 κλακα, δ' ῥῶ, δ' ῥάσω, δ' ἔδρακα, ζῶ, λήσω, ἔξικα, Ὁ ἀπλῶς εἰσὶν ἐπὶ
 ἄν περιαιωμῶν οὔτε μέσοι παρακείμενοι εὐρίσκονται, οὔτε δ' εὐ
 τερὸι ἀόριστοι, πλήρῃ τῶν σεσημεωμένων τῆσ πρώτης, καὶ δευτέ
 ρασ ὄντων. ἔτι ἐπὶ μὲν τῆσ ἀεμπτησ κατὰ πολαιούσιν ἄν βαρ
 ρυτόκωμ, οὐ πολλοί, ἐπὶ δὲ τῆσ ἔκτησ, οὐδ' αὖτ' ἄλλ' ἄν, πλήρῃ τῶ ἀκούω.

ἔτι ἐπὶ ἄν εἰς μὲν οὐκ εἰσὶ μέσοι παρακείμενοι, ἀόριστοι δὲ δ' εὐ
 τερὸι εὐρίσκονται, τὸ ἔδην, δ' ἔσκη, δ' ἔδωμ, τὸ δεύτερον, τέτυπας δ' τρί
 τωμ, τέτυπε, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίωσιν ἴσιν τ' ἐτύφα, ὁ δὲ μέσοσ παρακεί
 μενοσ καὶ μέσοσ ὑπερσυντελικόσ ποτὲ μὲν ἐνεργασμ σημαίνοντ
 σι, ποτὲ δὲ πᾶσι, ποτὲ δὲ ἀμφοτέρωμ.

Περὶ ὑπερσυντελικόσ.

Ο ὑπερσυντελικόσ ἐτετύφην ἀπὸ τῶ παρακείμενου, ἁμοιβῆ τῶ
 αἰσ ἔμ, προσδεθέντοσ καὶ ἔ ε τῆσ ἀνέκτιστοσ, ὅτε δ' ἔξικα ἀπὸ συμ
 φάνωσ ἀρχεται, τέτυφα, ἐτετύφην, ὁ δὲ ἴωνεσ Ὁ οἰκταὶ χωρὶσ
 τῆσ ἀνέκτιστοσ προσφέρουσιν. ἔτι οἱ ἴωνεσ τὸ εἰσ εα διαλύνον
 τεσ, ἐτετύφην, καὶ ἔπει ποίηκα λέγουσιν. οἱ δὲ ἄδικαίτοι σμαιοῦν
 τεσ δ' διαλυθῆν, ἐτετύφην λέγουσιν, ὅτεμ καὶ δ' ἐκεχῆν δια τῶ κ' εὐ
 ρηται γεγραμμένωμ, καὶ ἰ προσγεγραμμένωμ, καὶ δ' ἢ δ' ἢ δ' εε λέ
 γεται ἰωνικῶσ, ὡσπερ τετύφην, καὶ γεγόνει, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀπ' ἴ
 κῶσ ἢ δ' ἔμ πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπω, οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πρώτου προ
 σώπου χωρὶσ ἢ δ' εἰ γράφουσιν, καὶ οἱ δωρῆσ τὰ τρίτα προσώπα
 διὰ τῶ κ', ὁ πῶπ κ' παρὰ θεοκρίτῳ ἀντὶ ὁπῶπει, καὶ πῶκα τῆνοσ
 ἔλαορ ἐρὸ φθλαμῶσιν ὁπῶπει, τὸ δεύτερον ἐτετύφην ἀπὸ τ' πρώ
 του, τρῶπῆ τῶ ν εἰσ σ, τὸ τρίτον ἐτετύφην χωρὶσ μ' παρὰ τοισ κοιν
 οῖσ, ἀπὸ τῶ δ' ἐντ' ἐρου ἐκβολῆ τ' σ, καὶ ἰωνικῶσ, ὡσ εἴρηται, τετύφην
 καὶ γεγόνει παρ' ἠροδότῳ ἀντὶ ἐγεγόνη δ' εἰ ἢ δ' ἔμ, ἐπὶ πρώτου καὶ
 τρίτου προσώπου ὡσ φασιν, ὁδ' ἐμ ἀπ' ἠκῆμ παρ' ἄριστοφάνει, καὶ προ
 σκ' ἢ εἰσ ἔμ παρ' Ὀμήρῳ, καὶ ἐβεβλήκην, Ὁ ἡσκήμ ἢ ῥια καλὰ ἀντὶ
 ἐκαλλῶσαι ἔμ, ἐπὶ τρίτου, ὡσπερ καὶ ἐπὶ πρώτου. τὸ δυνικόμ δ' εὐ
 τερον ἐτετύφατομ, ἐκ τῶ ἐτετύφην, τὸ τρίτον ἐτετύφην, ἀπὸ
 τῶ δ' ἐντ' ἐρου δυνικόμ, τὸ πληθυντικόμ πρώτον ἐτετύφην, ἀπὸ τ'
 ἐτετύφην, προσδέσει με, τὸ δεύτερον ἐτετύφην, ἀπὸ τῶ πρώτου.

mutatione men in te. Tertia uerberauerant a prima mutati-
 one men in san. sed sciuerant & assumpserant & audiuerat,
 & alia plurima attica sine i. boeotoꝝ aut & uerberaram pro
 uerberaram & stetera pro steteram, & steteramus. atus stete-
 rant sine iota. seruat aut primum ptm plusq̄per. & medium
 quæ sunt præteritoꝝ perfect. uerberaui uerberaui ueram. præ-
 notata sciui sciueram & sciueram qđ poeticum, & iui medi-
 um iui, & mediū ptm plusq̄pfe. iuerā un̄ & iniuerā adiuerā.
 steti steterā. speraui uerā. prohibui buerā. uisus sum fueram
 mediū ptm plusq̄pfe. ueberaueram ras rat per p fm ptm p-
 fectum formatum. seruat autē semper consonantem mediū
 p̄teriti pfe. uerberaui uerberaueram. liquefeci liquefecerani.

De Indefinitio primo.

Indefinitum primū uerberaui a futuro primo mutatiōe o
 in a & appositione consueti e syllabici augumenti, quando
 uerbum incipit a consonante, qñ aut incipit a uocali fit au-
 gumētū tpale. & tūc æq̄t syllabis futuꝝ, contionabor natus
 sum. penultimant uero ul' natura lōga ut feci, ul' pōne ut pli-
 cui, uel natura & pōne ut cōmutaui, uel pōne apđ poetas p-
 pter metꝝ ut p̄feci. hēt uero finales sciuoales septē. ↓ ut uer-
 beraui. x ut dixi. s ut feci. l ut misi. m ut tribui. n ut man-
 si. r ut seminaui. seruat uero semper consonantem futuri
 ut dicam dixi. præter notata. ibo iui pro iui.
 tuli pro tuli. dixi pro dixi. posui pro posui. dedi
 pro dedi. Item eandem penultimam habet futuro
 faciam feci. perficiam per feci. præter indefinita quartæ
 fm nos coniugationis longa penultimantia. nam futu-
 ro ipsoꝝ circumflexo ente & breui penultimante, indefini-
 tum assumit i, uel mutat a in i, tribuam tribui. seram serui.
 mittam nisi. canam cecini. apparebo apparui, sed Iones i
 in a uertentes apparui p apparui, & pollui p pollui, & hiaui
 pro hiaui, & calefeci pro calefeci, & notaui pro notaui
 dicunt, quo vtuntur & athenienses. secunda uerberasti a
 prima appositione s sed prima indefiniti breuis est. Tertia

τροπή τῶν μερῶν εἰς τε, τὸ τρίτον ἐτετύφισαμ, ἀπὸ τῶν πρώτων, τρο
 πῆ τῶν μερῶν εἰς σαμ, ὅ δὲ ἡδῆσαμ, καὶ παρῆλθῆσαμ, καὶ ἀνοικῶσαμ,
 καὶ ἄλλα πλῆσι τῶν ἀτίμων, χωρὶς ἰβριωτῶν ὅ καὶ ὅ ἐτετύφει
 ἀντὶ ἐτετύφει, καὶ ἐσῆκα ἀντὶ ἐσῆκην, καὶ ὅ ἐισῆκεμεν, ἐισῆκετε
 ἐισῆκεσαμ χωρὶς τῶν φυλάττει δὲ ὁ πρῶτος ὑπερσαυτέλικος καὶ
 μέσος τὰ πῶν παρῆλθῆσαμ, τῆτιφα ἐτετύφει, τῆτιπα ἐτετύφει
 πλήρ τῶν σεσημειωμένων, οἱ δὲ ἡδῆσαμ ἢ ἡδῆσαμ ὅ ποιητικόν, καὶ εἰκα
 μέσος ἦα, καὶ μέσος ὑπερσαυτέλικος ἦα, ὅδεμ ὅ ἐσῆκην προσῆαμ,
 ἐσῆκα ἐισῆκεμ, ἔολπα ἐώλωπαμ ἔοργα ἐώργαμ ἔοικα ἐώικαμ, ὁ μέσος
 ὑπερσαυτέλικος ἐτετύφει πῆσ πῆ, διὰ τῶν κατὰ τὸν παρακίμε
 νομ ἁγματιζόμενος, φυλάττει δὲ αἰὶ ὅ συμφωνοῦ τῶν μέσων ὡς
 ραίκαμλίου τῆτιπα ἐτετύφει, τῆτῆκα ἐτετύφει.

Περὶ ἀορίσου πρώτου.

Ὁ ἀορίσος πρῶτος ἔτυφα, ἀπὸ τῶν μέλλοντος πρώτου, τροπή τῶν ὦ
 εἰς α, καὶ προδέσει τῶν σωήτους ἐ καὶ συλλαβικῆς ἀνοικῶσεως, ὅτε
 ὅ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ συμφωνοῦ, ὅτε δὲ ἀπὸ φωνήεντος, γίνεται
 ἀνοικῶσις χρονικῆ, καὶ τότε ἰσοσυλλαβῆ ὡς μέλλοντι, ἀγορευσῶ ἠγὼ
 ῥῶσα. παραλήγει δὲ ἢ φνῶσι μακρῶς ἐποικῶσα, ἢ ῥῆσῶ ἐπλεῖσα
 ἢ φνῶσι καὶ ῥῆσῶ ἠμεῖσα, ἢ ῥῆσῶ παρά ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον
 ὡς ἐτέλεσα, ἔχῃ δὲ τελικὰ ἠμίφωνα ἐπτά, ψ, διορ ἔτυφα, ἐδιορ
 ἔλεξα, σ, διορ ἐποικῶσα, λ, διορ ἔσφλα, μ, διορ ἔνεμα, μ, διορ
 ἔμενα, ρ, διορ ἔσφρα, φυλάττει δὲ αἰὶ ὅ συμφωνοῦ τῶν μέλλοντος
 διορ λέξω ἔλεξα, πλήρ πῶν σεσημειωμένων, ἦσα ἦκα ἀντὶ ἦσα,
 ἦνεγα ἀντὶ ἦνεγα, εἶπα ἀντὶ εἶπα, ἔδῆκα ἀντὶ ἔδῆσα, ἔδῆκα
 ἀντὶ ἔδῆσα. Ἐτι πῶν ἀντὶ παραλήγουσαμ ἔχει ὡς μέλλοντι,
 ποιῶσα ἐποικῶσα, τελῶσα ἐτέλεσα, πλήρ πῶν ἀορίσων καὶ τετάρ
 τῶ ἀντὶ περισσωμλίου ἔντος, καὶ βραχυπαραληκτοῦ ὅ, ὁ
 ἀορίσος προσλαμβάνει, ἢ τρέπει τὰ εἰς η, νεμῶ ἔνεμα, ἀπῆρῶ, ἔα
 ἀπῆρα, ἔλω ἔσφλα, ἔλω ἔφλα, φανῶ ἔφῆκα, οἱ δὲ ἴωνος ὅ ἢ εἰς α
 τρέποντες ἔφῆκα ἀντὶ ἔφῆκα, καὶ ἔμῆκα ἀντὶ ἔμῆκα καὶ ἔχῶ
 κα ἀντὶ ἔχῆκα, καὶ ἔδῆκα ἀντὶ ἔδῆκα, καὶ ἔσῆκα ἀντὶ ἔ
 σῆκα λέγουσι, ὡς περ ῥῶν τῶν ἢ ὀδῆκα τοῖς δὲ ἴωνος, ὡς ἔτυφας ἀπῆ
 ρ πρώτου, προδέσει σ, δὲ πρῶτον ἢ ἀορίσου βραχυβῆ, τὸ τρίτον

verberauit & alia manifesta. verberauistis runt. uim⁹ uistis
verberauerunt.

De secundo indefinito.

Secūm indefinitū verberauit uoce solū differēs a priō. desinit
āt in on, cōsonātem mediū p̄ perfecti seruās. bitempore pe
nultimans, verberauit accepi reliqui in grauisonis. In circū
flexis āt & diphthongo & ω. quæcūq; igit̄ dicta sunt in mes
dio p̄tō perfe. & in. ii. indefinito dicentur, quāq; superfluum
uidet̄. si igit̄ p̄ns per vnā simplicem cōsonantē effertur, per
eandem vtraq;. In quo li. qui, liqui, corrumpo corrumpe corru
pi. si autē p̄ns per duas consonantes effertur, per quam uer
bale profertur, per eandem & vtraq;. fodio. fossio. fodi
fodi. si autem per x vel duo ss præsens profertur, tūc medi
um p̄m perfectum, & indefinitum secūdum sequitur futu
rum. & si futurum per x, sicut medium præteritum perfec
tum, per g. sic & indefinitum secundum, clamo clamabo clama
ui clamaui, stimulo mulabo. laui laui. si autem futurum per
s sicut medium præteritū perfectū per d, sic & indefinitum
ii. dico dicam dixi dixi. si autē præsens per duas immutabis
les profertur, per primam & ipsa proferuntur. laboro labora
ui laui. incido incidi incidi. Si autē p̄ns per purum ω profert
tur, & ipsa pure proferuntur. audio audiui audiui. Etiam in
definitum ii. a grauisonis positum factum, in breuem desinit
verbero aui. patior passus sū, fortior sortit⁹ sum. Ideo si p̄ns
habet eu diphth. abiicitur e ipsius in secundo indef
inito. fugio fugi. interrogo gaudi. sed si præsens habet æ
abiicitur i ipsius in secundo indefinito. uro vsi. ostend
do, ostendi. sed si au, abiicitur y. sedo sedauit. sed si u, y,
audio ui. sed si ei diphth. e. relinquo relinquit. sed si ita verti
tur in a, accipio accepi. sine bisyllabis quintæ conuoga
tionis grauisonorum, In quibus abiicitur i in futuro &
e in a uertitur in ii. indefinito, tondeo tondebo totondi.
semino abo aui. sed in superbisyllabis i solum
eiicitur. excito tauri. eleuo aui. debeo debui.
Itē i uniuersū cū e iuētū fuerit i bisyllabis p̄ntib⁹ v⁹ solū v⁹
cum i in diphthongo ei ut plurimum e uertitur in a siue li
quida præcedit e, siue infertur, tondeo totondi, corrumpo

ἔτυπον, καὶ τὰλλα δὲ ἄλλα ἐτυμολογία ἐπιλάττω. ἐπιλάττω ἐπιλάττω ἐτυ
λογίαν.

Περὶ δυνάτερος ἁορίσων.

Ὁ δεύτερος ἁορίσος ἔτυπον, φωνὴ μόνου διαφέρων τῷ πρώτῳ. λέγει
δὲ εἰς ομ, τὸ σύμφωνον τῷ μέσῳ παρακειμένου φυλάττω, διχρόνῳ
παραλήγουσιν ἔτυπον ἔλαβον ἔλιπον ἐμ τοῖς βαρυτόνοις, ἐμ δὲ τοῖς πε
ριαπαικίνοις, καὶ διφθόγγῳ, κρῶ. ὅσα αὖ εἴρεται ἐπὶ τῷ μέσῳ
παρακειμένου, καὶ ἐπὶ τῷ δυνάτερος ἁορίσῳ ἔτι δὴσεται, εἰ κρῶ περιτ
τόν δ' ὄσα, εἰ μὴ αὖ ὁ ἐνεσῶσ δ' ἑνὸς ἀσπλοῦ σύμφωνον ἐκφέρεται,
διὰ τῷ αὐτοῦ ἁμφότεροι. λείπω λείπω ἔλιπον. φθίρω ἐφθόρα
ἐφθόρον. εἰ δὲ ὁ ἐνεσῶσ διὰ Δνο σύμφωνον ἐκφέρεται δ' ἰ ὄσθημα
τικῶν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ κρῶ ἁμφότεροι, σκῶτω σκαφῆ ἔσ
σκαφα ἔσκαφον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ξ ἢ Δνο ὁ ἐνεσῶσ ἐκφέρεται, τότε ὁ
μέσος παρακείμενῳ κρῶ ἁορίσος δεύτερος ἀκολουθεῖ τῷ μέλλοντι.
κρῶ εἰ μὴ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ὡς περ ὁ μέσος παρακείμενῳ διὰ
τοῦ γ, οὕτω κρῶ ὁ ἁορίσος δεύτερος, κρῶ κρῶ κέρρα γκῆ κέρρα γομ.
νήσω νῆσω κέρρα γομ, εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ὡς περ ὁ μέσος
παρακείμενῳ διὰ τοῦ Δ, οὕτω καὶ ὁ ἁορίσος δεύτερος, φράξω
φράξω φέρρα δα φέρρα δον. εἰ δὲ ὁ ἐνεσῶσ διὰ Δνο ἀμεταβόλων ἐκ
φέρεται, διὰ τοῦ πρώτου κρῶ οὗτοι ἐκφέρονται. κάμνω κέκαμα ἔκα
μορ τέμνω τέταμα ἔταμορ. εἰ δὲ ὁ ἐνεσῶσ διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκ
φέρεται, κρῶ οὗτοι καθαροῦ ἐκφέρονται, ἀκούω ἤκουα ἤκορμ. ἐπὶ ὁ ἁο
ρίσος δεύτερος ἀπὸ βαρυτόνων λευμάτων γινόμενος, βαρυτόνων ἀκτικῶν
τύπτω ἔτυπον πῶδω ἔπαδον. τεύχω ἔτυχον. διὸ εἰ μὴ ὁ ἐνεσῶσ
ἔχει πῶδον διφθόγγῳ, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτοῦ ἐν τῷ δυνάτερος
ἁορίσῳ, φεύγω ἔφυγον, πυνθῶ ἔπυθον, εἰ δὲ ὁ ἐνεσῶσ ἔχει πῶδον,
ἀποβάλλεται τὸ ἰ αὐτοῦ ἐν τῷ δυνάτερος ἁορίσῳ, καὶ ἔκαρμ, φαί
νω ἔφανορ, εἰ δὲ αὐ, ἀποβάλλεται τὸ υ, παύω ἔπαυον, εἰ δὲ οὐ, τὸ υ
ἀκούω ἤκορμ, εἰ δὲ εἰ διφθόγγῳ, τὸ ε λείπω ἔλιπον, εἰ δὲ κ, τρέπε
ται εἰς α, λίθω ἔλαβον, χωρῖσ τῶν δισυλλάβων ἐν πέμπτῳ συ
ζυγίᾳ τῶν βαρυτόνων, ἐμ οἷς ἀποβάλλεται τὸ ἰ ἐν τῷ μέλλοντι,
κρῶ τ' εἰς α τρέπεται ἐμ τῷ δυνάτερος ἁορίσῳ, κέρρω κέρρω ἔκα
ρον, ἄπειρω ἄπειρω ἔπαρον. ἐμ δὲ τοῖς ὑπερδισυλλάβοις τ' ἰ μῶ
νον ἐκβάλλεται, ἐγείρω ἤγερον, αἰερω ἄερον, ὀφείλω ὀφελον.
ἔτι καθόλου ὅτε τ' εἰς εἰρηδῆ ἐμ δισυλλάβοις ἐνεσῶσιν ἢ μόνον, ἢ
μετὰ τ' ἰ ἐμ διφθόγγῳ εἰς ἐπιτοπλήσον τὸ ε τρέπεται εἰς α εἴτε
ἀμεταβόλων προηγείται τ' ε, εἴτε ἐπιφέρεται κέρρω ἔκαρον, φθίρω

po rupi. mitto misi. vñ missus est. excorio aui. vñ excoriat⁹
 est. incido incidi. populo aui & aui per transpositionē. aspicio
 aspexi & aspexi. curro cucurri & curram. vnde cucurri.
 furor atus sum. plico plicui. verto verti. nutrio nutriui
 vt plurimum dictum est propter notata superbisyllaba.
 Item indefinitum secundum a grauisono posito fa/
 ctum aequat syllabis primum. verbero raui raui. reliquo re/
 liqui reliqui. sed a circumflexo erit minus primo vna syl/
 laba. strepo strepui strepui. mugio mugui giui. &
 qñ futurum aequat syllabis pñs. tūc & ipsum primum. qñ
 at futurū supat. & ipsum deficit. his sic habentibus inuenta
 sunt indefinita ii. bñ nūanda lōga pēultimātia & bisyllaba
 grauisona veni. iueni. vidi. dixi. veni. accepi. habui. traxi. du/
 xi. placui. vñ & placuit. quoz aliq̄ rōe incipiēt. aliq̄ appōe i
 sed veni. a veni p̄ syncopen. circumflexa vero superbisyllaba.
 hæc longa natura vel positione penultimantia iuuo iuui.
 strepo strepui. strepo strepui. imprimo impressi. mugio iui.
 labor lapsus sum. germino nau. pecco peccaui. iubeo iussi.
 auxiliior atus sum. est & infeci grauisonū ab interficio cio.
 interfeci & interfeci. & tūli a fero. & dormiui. pepedi.
 vidi vidi. & percussus sum corporaliē a pcutio. pcutus sum
 autem aialiter. sed percussus est amicum cor poeta i aiali
 affectione pp̄ metrum posuit. Item vt dicit Philopon⁹ ha/
 bentia duas consonantes. circumflexa longam penultimam
 habent natura. vel positioē. iuuo iuui. germino aui. Sed nō
 habentia duas cōsonantes. breuē. mugio iui. imprimo im/
 pressi tamen strepo strepui facit. & iubeo iussi. secunda
 impressisti. tertia impressit. impressistis runt. simus impressi
 stis sserunt. sed ptm̄ imperfe. sed veni pro veni bocotorum.
 sed viderunt te aquæ & venerunt & didicerunt. & talia chal/
 cidicæ sunt linguæ ad similitudinem dederunt.

De primo futuro.

Futurum primum a præsentī & coīncipit ipsi eadē
 syllabas habens siue a vocali incipit. siue a consonante
 grauisonum ens. vt contionor nabor. verbero rabo. scri/
 bo scribam. sed in ynum l grauisona superans futurum

faciunt. curo curabo. volo volam. debeo debebo. Item au-
geo augebo, & elixo elixabo, & auxiliior liabor, q̄a apud an-
tiquos circumflexa entia Athenienses grauisona fecerunt,
Etiā oīa circūflexa. facio faciam. ciamo bo, deauro deau-
rabo. contrarium autem in in mi fit, abiecta reduplica-
tione. pono ponam. do dabo. seruat autem futurum
penultimam proprii futuri. verbero verberabo. scribo scri-
bam. relinquo relinquam. preter ea quæ q̄ntæ s̄m nos cons-
jugationis grauisonorum. horum enim futura abiiciunt
vnā immutabilem vel iota diphthongi, vt penultimā corri-
pian. cano canam. apparco rebo. fero feram. & etiā præter
notata. nauigo gabo. fluo fluam. fundo fundam. horum etiā
futura assumunt y, ab antiquis præsentibus facta
fundo. fluo. Etiam & vro vram. & fleo flebo ab
vro & fleo. vel quia Atheniē abiicientibus i præsen-
tis, vro & fleo dicentibus superabundat y in futuro
Etiā atheniē in in zo grauisonis supra duas syllabas bre-
uī natura tota habētib⁹ abiectioe s̄ circumflexum futurum
faciunt vt puro putabo communiter & putabo attice. vado
vadam & vadam & vadam inuentum est. certo certabo
certabo. Sed mutuo per diphthongum scriptum mutuabo
facit & nō mutuabo. licet olim quidam indoctus diues di-
xit apud atheniē cōtionātes de mutuo, ego mutuabo vo-
bis o viri atheniē pecunias, q̄d cū audiissent & tumultua-
ri eēt nō solū verbū ei⁹, sed neq; mutuū susceperūt, donec
qdā assistēs dixit illi, mutuabo dic, & tūc illo mutuabo di-
cēte vobis pecunias, suscepē, & honorarūt. similiter & do-
res grauisona & circumflexa futura circumflectunt.
Verberabo & faciam dicētes. æoles āt contrariū, circūflexa
futura grauant, apponētes s. tōdeo tondebo tondebo
corrumpo corrūpam p̄ā. Itē notatū est nutritio nutritiā & cur-
ro currā nō coincipientia p̄ntib⁹. Etiam habeo differt ab
habeo s̄m spiritum ad differentiam extra aduerbi attenua-
ti. Etiā oē futuz añ o vel p̄ hēt vel x vel s vt dictum est vel
vnā q̄libet q̄tuor immutabiliū. Etiā oē futuz grauisonum,
p̄ter q̄ sunt q̄rtæ cōiugationis, vel æqualē penultimā habet
p̄nti vel maiorē, verbero berabo, dico dicam nunq̄ aut̄ m̄

norē, præter suffoco suffocabo. prohibeo bebo. hæc ei in s/ senti & longū, & breue bitps hēnt, sed in futuro semp lōgū secūda verberabis. tertia verberabit. verberabitis būt. verberabimus bitis bunt. km verbero.

De futuro ii.

Futurum ii. verberabo circumflexum a secundo indefinito mutatione on in o, & abiectioe incipiētis, ynde & consonantem ipsius seruat. coicipit vero primo sola voce differens ab eo. secunda verberabis. tertia verberabit circumflexe verberabimus. rabunt. similiter aliis verberabimus rabitis rabunt, & hæc vero de indicatiuis, sed de imperatiuis, & aliis modis deiceps dicendum.

De Imperatiuis.

Præsens & ptm imperfectum imperatiui secunda verbera a verberabat tertia psona præteriti imperfecti abiectioe incipientis. Tertia verberet a secunda appositione to. Prima vero persona in imperatiuis non est. Nam nemo iubet sibi. Dualis secunda verberate per o paruum a verberat appositione ton. Tertia verberent p o magnum a singulari tertia appōne n, vel a duali secunda si vis. Pluralis secunda verberate a singulari secunda. Tertia verberent a verberet assumptione san, & atticæ verberent, & verberanto pverberanto. nam atticæ pluralem tertiam actiuam pferunt conuociter genitiuo plurali participii in imperatiuis ab actiuis factis, & in declinatiuum habētibus, m vero declinatiuū dicitur apud antiquos quod habent omnes primæ personæ plurales indicatiuorum temporum ante en verberam⁹ verberabamus, sic & formabis omne imperatiuum in e a suo principio. a verberaui ptō pfecto & plusq̄pse. verbera verberet. verberate verberent, verberate verberent, a verberauit. medium ptūpse. & medium plusq̄pse. verbera verberet, a verberauit indefinito ii. verberato tu rato ille. dic dicat & dic dicat apud menandrū, & accipep accipe. & occidep occide siracusanoꝝ est. sed primi indefiniti debebat & ipm esse rato finsequētiā alioꝝ. sed vt dicunt siracusanoꝝ doria coꝝ niore factū est e i on permutato, & dicimus berato rato ratote ranto. beratote ranto & ranto & ranto per n q̄a mat indefinitum. oia vero præteritorum scationem futuri

habēt, vocant̄ āt a quibus deducūtur. sed futury caret impati
uo, quia īdefinitū primū ipsūm prærripuit. sed homericūm
illud portato sulfur, p portato, a quo illd̄ portatore āt ag
nū, vī fero rā s̄m Herodia. vt a p̄ri, Impatiuū portato to,
vī s̄m Philoponum a futuro ex necessitate Indefinito nō ī
vsu ente, vel a fero feram tuli. Imperatiuum ferto, & p trās
formationem ferto to. s̄līt & illud ducite Priani vim, vī ab
agam sicut a præsenti, vel ab egi. age & age agat agat,
vī indicatiua p imperatiuis.

De optatiuis.

Præsens, & præteritū imperfectū optatiui verberarē a
verberante gō transpositione tos in mi, & abiectioe n &
assumptione i, secunda verberares per æ diphthongum a
prima mutatione m in s, Tertia verberaret a secunda abie
ctione s, Dualis secunda verberaretis a verberaretis.

Tertia verberarent a duali secunda. Pluralis prima
verberaremus a singulari tertia. secunda verberaretis. tertia
verberarent a verberaremus abiectioe m. scribunt̄ āt om̄
nia per æ diphth, sed indefiniti primi per æ diphth. & æolf
cum per ei. Omnia autem in mi desinunt, & formantur a p/
priis principiis a qui verberauit verberassem s̄es s̄et.
a qui verberauit verberassem s̄es s̄et. a qui verberauit
verberassem s̄es s̄et. sed æolicum verberassem s̄es ver
berasset s̄etis s̄ent, s̄emus s̄etis s̄ent. A qui verberauit
Indefinito secūdo verberassem s̄es s̄et. præpenacutifone a
verberaturo, verberem res ret præpenacutifone similiter a/
lius, a verberaruro secundo futuro verberem præanflexe,
verberes ret.

De subiunctiuo.

Præsens, & præteritū imperfectū subiunctiuī a suo p̄cipio
transpōne vltimæ verberabā cū verberē, secunda cū verbe
res per ita, & iota subscripto ab indicatiui ii. mutatiōe e in
n adscripto iota verberas, si verberes. tertia ab indicatiui ter
tia s̄līt verberat. si verberet. Vniuersaliē aut̄ in ω subiunctiua
in is secundam, & in ita tertiam facit cum adscripto io
ta. præter secundæ & tertiæ coniugationis circumflex
orum. Illa enim seruant vltimam suorum indicatiuorum
clamas clamat. si clames, si clamet, in auro ras, si in aures ret.

Item & das cum des cum det Cum subscripto
iota. hoc vero factū ē ad discretionē cōiugationū. dualia cū
verberetis verberent conuociter, sine iota a cum verberetis
tertia. cum verberaremur a cum verberē appōne men. scđa
cum verberetis. Tertia cum verberent, a prima pari mō & a
lia a suis p̄icipiis a verberaui cum verberassem sēs rasset
a verberaui, cum verberassem berasses sēt. a verberaui cū
verberauiero raueris rit, p̄ futuro, a verberaui, cum rauero
raueris rit. a primo autē & secundo futuro subiunctiua nō
fiūt qa indefinita eorū loco accipiunt. oportet vero & hoc
dicere. licet ad speculatiuos spectet, q̄ subiunctiua sex habēt
denoiationes, tres a significato, duas a cōstructione, & vnā
a voce. a significato dicuntur perfectiua, vt da mi
hi pecunias vt emam libros. causalia studui ser
monib⁹ vt honorer. dubitatiua, si lotus fuero, valeo. sed a cō
structione vocant̄ subiunctiua & coniunctiua, qa subiūgūt
& coniunguntur, ppriis coniunctionibus vt vt vt si si, sed a
voce dicunt̄ eleuata, quia indicatiuorum vocalē pducentes
eleuant. uerberor. si uerberer. Item nominata per se subiun
ctiua & suppositiua rara entia in prima sola persona plura
li inueniuntur per o magnum scripta, sed age numeremus,
et uideam⁹, sed utros occidamus, & oīa ostendamus amicis
coniunctiōib⁹ sub̄intellectis. uocāus āt hęc suppositiua qa per
ipsa supponim⁹ facere aliqd. abeamus hinc. De infinitis
Præsens infinitiui a tertia uerberar appositione n. uerbe
rare, & dorice uerberare, & ionice uerberare & dorice siue
æolice uerberare. a uerberauit uerberasse appositione
næ a uerberauit rasse. a uerberaui indefinito rasse appōne
i, ab indefinito secundo uerberaui uerberasse circūflexe, et
uerberasse, et uerberasse, a futuro primo uerberabit apposi
tione n uerberatū ire, et beratum ire et ratum ire et tum ire.
fm̄ futurū beratū ire circūflexū a berabit appōne n et uerbe
ratum ire, et beratum ire et atum ire. sllr et circumflexa et
in mi factuz esse positurum esse ubi duplicatio est. Item sci
re oportet q̄ in In infinitiua, ut scriprum est æoles grauifso
sone per ita proferunt amare pro amare, et in an in es n

ἔτι καὶ τὸ δίδωσ' ἔαρ δίδωσ' ἔαρ δίδωσ' μετὰ τὸν προσγεγραμμένον
1. τούτο δὲ ἐγγλυτο εἰς διάκρισιν τῶν συζυγιῶν. τὰ δυνικά ἐὼν
τύπκτορ τύπκτορ ὁμοφώνως ἀνὸ τοῦ ἰ, ἀπὸ τοῦ ἔαρ τύπκτε.
τὸ τρίτορ ἔαρ τύπτωμεν, ἀπ' τοῦ ἔαρ τύπτω προσδέσει μεμ. τὸ δευτε
ρον ἔαρ τύπκτε. τὸ τρίτορ ἔαρ τύπτωσιμ, ἀπ' τοῦ πρώτου ὡσαύτως καὶ
τὰ ἄλλα ἀπ' τῶν ἰδίων ἀρχῶν, ἀπ' τ' τέτυφα ἔαρ τετύφω τετύφης τετύ
φω. ἀπὸ τοῦ τέτυφα ἔαρ τετύφω τετύφης τετύφω. ἀπὸ τοῦ ἔτυφα ἔαρ
τύφω τυφῆσ τυφῆσ αντι μέλλοντ' ἀπὸ τοῦ ἔτυσορ. ἔαρ τύφω τυφῆσ
τύφω. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέλλοντ' ὑποτακτικὰ
δύ γίνονται διὰ τὸ τοῦσ' ὁρίζεσθ' ἀντι προλαβῆν. Διὶ δὲ καὶ τούτο
ἔτι περὶ ἐπιφύ τοῖσ' θεωρητικοῖσ' ἀνίκε, ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ἐξέχουσι μ
δνομασίας, τρεῖς ἀπὸ φύ σημασίας, δύο ἀπὸ φύ σιωτάξεως, καὶ μία μ
ἀπὸ φύ φωνῆσ, ἀπὸ φύ σημασίας λέγονται ἀποτελεσματικά. διὸρ δὲ
μοι χημάτα ἵνα ὠνήσομαι βιβλία. αἰτιολογικὰ ἔσων δάσασ περὶ
λόγουσ ἵνα τιμῶν δισακτικὰ. ἔαρ λούσωμαι ὑγαίνω. ἀπὸ τ' φύ σιω
τάξεως καλούεται ὑποτακτικὰ καὶ ἐπιζυκτικὰ, διότι ὑποτάσσοντ'
καὶ ἐπιζυγνῶντ' τοῖσ' δικαιοῖσ' σιωτέσομοι. ἵνα ὄφρα ὄσωσ' ἔαρ ἄρ ἀπ'
τ' φύ φωνῆσ λέγοντ' ἐπηρεμνία, διότι τὸ τ' ὀρισίησ φωνῆμ ἐκτείνοντεσ
ἐπαίρουσι, τύπτωμαι, ἔαρ τύπτωμαι. Ἐτι τὰ καλούμενα ἀδυποτα
κτικὰ καὶ ὑποδεκτικὰ σάνια ὄντα, ὅν πρώτῳ μόνῳ προσώπῳ πλῆ
θυστικῶ ἐυρίσκοντ' διὰ τὸ ὡ μεγάλῳ γραφόμενα, ἀλλ' ἄγε ἀρβιμῆ
σωμεμ, καὶ ἰδῶμεμ, ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεμ, καὶ πάντα δεῖξωμεμ τοῖσ' ὀ
λοισ, τ' σιωτέσομ νομνῶμ, καλούμεμ τ' αὐτὰ ὑποθετικὰ, ὅτι δ' αὐτ'
ἔποτι δέ με δα ποιῆμ τι, ἄγωμεμ ἐντεῦθεμ. Περὶ ἄπαρμεφάτωρ.
Ὁ ἐκείνωσ' τοῦ ἀπαρμεφάτου ἀπὸ τοῦ τρίτου τύπτει, προσδέσει μ τύπ
τεμ, καὶ δωρικῶσ' τύπτει, καὶ ἰωνικῶσ' τυπτέμεμ, καὶ δωρικῶσ' εἴτε
αἰολικῶσ' τυπτέμεμ. ἀπὸ τοῦ τέτυφέ τετυφέναι, προσδέσει ναι.
ἀπὸ τοῦ τέτυτε τετυτέναι, ἀπὸ τοῦ ἔτυφα ὁρίζου τυφῆσ, προσδέσει 1.
ἀπὸ τοῦ ὁρίζου δευτέρου ἔτυπορ τυφῆμ περισπωμνῶσ, καὶ τυπέ
εμ, καὶ τυπέμεμ, καὶ τυπέμεμ. ἀπὸ τοῦ μέλλοντ' πρώτου τυφῆσ,
προδέσει μ τυφῆμ, καὶ τυφῆμ, καὶ τυφέμεμ, καὶ τυφέμεμ. οἰ δευτέρου
μέλλοντ' τυφῆμ περισπωμνῶσ, ἀπὸ τοῦ τυφῆσ, προσδέσει μ, καὶ τυφῆ
πέμεμ, καὶ τυπέμεμ, καὶ τυφέμεμ. ὁμοίωσ' καὶ τὰ περισπωμνῶσ,
καὶ εἰσ μαι, ποικιστέμεμ, δέμεμ, ὅπου ἀναδίπλωσις εὐκ ἔστιμ. ἔτι εἰδῆ
καὶ δεῖ ὅτι τὰ εἰσ μαι ἀπαρμεφάτα, ὡσ' γέγραπτα, οἰ αἰολίησ βαρυτό
νωσ' διὰ τοῦ κ' ἐκφέρουσι, ὀλίμῳ ἀντι ὀλίμῳ, καὶ τὰ εἰσ μαι εἰσ κ' εἰσ γέ

dere p ridere, & q̄ in un, in is exaltare p exaltare corrigere p
corrigere. oīa aut̄ desinunt in in, præter ptm̄ perfectum, &
Indefinitum in æ. De Participis.

Participia a propriis tēporib⁹ formant̄, vel appōne vel trās/
mutatiōe cum trigenenritate, a verbero, p̄ns hic verberās
hui⁹berantis fœinūm hæc verberans a uerberate mutatiōe
n in y, & tos in fa. Neutrū hoc verberans hui⁹uerberantis a
uerberate, abiectiōe tos, a uerberaui q̄ uerberaui ei⁹ q̄ uer
beraui. fœinūm quæ uerberaui, ab eo q̄ raui, hui⁹ q̄ aui
hoc uerberans h⁹rantis, t̄l̄r a uerberaui, hic uerberans hæc
rans, hoc rans a uerberaui hic uerberās. Ill̄ d̄as lōgū, hæc uer
berās. Ill̄ d̄psa & ipsū lōgū a masculino hoc uerberans hui⁹
rātis, a uerberaui sc̄di indefiniti h̄ uerberās acutifōe hec uer
berās, hoc berās, a uerberabo, futuꝝ primū h̄ tur⁹, hæc tura
hoc tur⁹, a uerberabo, futurum s̄m hic uerberatur⁹ circūfle
xe, hæc ratura, hoc ratuꝝ h⁹raturi, quæadmodū at̄ d̄clibūē
manifestum, nota q̄ o magnū participii præteriti perfecti
& etiam mediū corripitur in obliquis, uerberans uerberātis
præf̄ quædā notata p̄ cōmixtionem o magnum seruantia
apud poetas, stans stantis, distans distantis, profectus p̄fecti,
narus nati, mortuus mortui, promptus prompti, & de
actiuis hæc, sed de passiuis deinceps dica
mus.

De Indicatio passiuo.

Præfens indicatiui passiuī uerberor a suo actiuo
uerbero correptione o & appositione mæ, propenacui⁹
uero penultima breui existente, ea uero longa præans
flectitur, facior uocor, secunda uerberaris per ita a
uerberatur tertia abiectiōe t, & cōmixtionem e & a in ita uñ
& iota adscribitur, sed secunda passiuorum per ita
diphthongum abusuam scribitur, præter notata
Volo uis, puto putas, uidebor beris, sum es & mixtionem es,
sed atticī omnia per ei diphth. scribebant, quod confirmat
antiquorum librorum scriptura & ionice uerberaris a uer/
berare tertia abiectiōe t, tertia uerberare a prima
uerberor mutationem in in t uel a secunda per resolutionem
cōmixtarum & appositionem t, Dualis prima uerberamini,

λαίς ἀντί γελαῖν, καὶ τὰ εἰς αὐ, εἰς οἰεῖν τοῖς ἀντί ὑφ' αὐ, ὁρδοῖς, ἀντί
ὁρδοῦ. ταῦτα δὲ πάντα λήγῃ εἰς εἰρ, πλήρ τῶ παρακίμλιου καὶ ἁο
ρίσου πρώτου εἰς αὐ.

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων σχηματίζονται ἢ προσδέσει, ἢ με
ταποίησιν μετὰ τριγενίαν. ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ ἐνεσῶς ὁ τύπτωρ, τοῦ
τύπτοντο, ὅ, ὅ, ἀπλοκὸν ἢ τύπτουσα, ἀπὸ τοῦ τύπτοντο, ὅ, τρῶπῃ ἔ
μεις υ, καὶ τῶ τῶ εἰς σα, ὅ, οὐδέτερον, ὅ, τύπτορ, τῶ τύπτοντος ἀπ
τῶ τύπτοντος ἐκβολή τῶ, ἀπὸ τῶ τέτυφα ὁ τέτυφῶς, τῶ τέτυφό
τῶ, ὅ, ἀπλοκὸν ἢ τετυφία ἀπὸ τῶ τετυφῶς, ὅ, τετυφία, ὅ, τῶ
τετυφός, τῶ τετυφός, ὅ, αὐτῶς ἀπὸ τῶ τέτυπα ὁ τετυφῶς, ἢ τῶ
τυπυία, ὅ, τετυπός, ἀπὸ τῶ ἔτυφα ὁ ἔτυφῶς, ὅ, αὐτῶς ἢ ἔτυφῶς.
τῶ φα καὶ αὐτῶ μακρόν ἀπὸ τῶ ἀρσενικῶν. ὅ, τύφαρ, τῶ τύφαντο.
ἀπὸ τῶ ἔτυπαρ Διυτέρου ἁορίσου, ὁ τυπῶρ δευτέρως, ἢ τυπούσα τῶ
τυπῶρ, ἀπὸ τῶ τύφα μέλλωρ πρώτῳ ὁ τύφαρ ἢ τύφουσα, ὅ, τύφορ,
ἀπὸ τοῦ τυπῶ, μέλλωρ δευτέρῳ, ὁ τυπῶρ περιπαμλίως, ἢ
τυπούσα, ὅ, τυπού, τῶ τυπαῖν, ἢ δὲ κλιθῆσονται, δηλοῖ.

Σημειῶσαι ὅτι ὅ, ὅ, μέγα ὅ, μετοχῆσ τῶ παρακίμλιου, καὶ
ἔτι τῶ μέσου, συσέλλεται ἐν ταῖς ὁμοίαις. τετυφῶς τετυφός
πλήρ τινῶν σεσημειωμένων κατὰ κράσιμ. ὅ, ὅ, μέγα φυλαττόντων
παρὰ ποικιλίαν, ἐσῶς ἐσῶτ, καὶ διεσῶς, βεβῶς βεβῶτ, γεγῶς
γεγῶτ, τελευσῶς τελευσῶτ, μεμαῶς μεμαῶτ, καὶ περὶ μὲν
τῶν ἐνεργητικῶν ταῦτα, περὶ δὲ τῶν παθητικῶν ἕξω λέγωμεν.

Περὶ ὁριστικῶν παθητικῶν.

ὁ ἐνεσῶς τῶ ὁριστικῶν παθητικῶν τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐνεργη
τικῶν τύπτω συσολῆ τῶ, καὶ προσδέσει μαι, ὡς παρὰ ξένου. Δὲ,
ὅ, ὅ, παρὰ λαλοῦσιν βραχέως οὐσιν. αὐτῶ δὲ μακρῶς ὡς παρὰ
ταῖς, ποιοῦμαι, καλοῦμαι. τὸ δευτέρου τύπτῃ διατῆ, ἀπὸ
τοῦ τύπτεται τρίτου ἐκβολῆ τοῦ τ, καὶ κρῶσιν τοῦ κ καὶ εἰς ἡ, ὅδε
καὶ ὅ, ὅ, προσγράφεται. ὅ, δὲ δευτέρου τῶ παθητικῶν διατῆ ἢ δια
φθόγου καταχρηστικῶς γράφεται, πλήρ τῶν σεσημειωμένων, βον/
λομαι βούλι, ὅμοιαι οἴα, ὅμοιαι ὅ, εἰ, ὅμοιαι ἔε, καὶ κρῶσιν, εἰ, ὅ, δὲ
ἀττικῶν πάντα διατῆ ἢ διαφθόγου ἔγραφοι, ὡς ἐπιβεβαιῶ ἢ
τῶ παλαιῶν βίβλων γραφῆ, καὶ ἰωνικῶς τύπτεται, ἀπὸ τοῦ τύπ
τεται τρίτου, ἐκβολῆ τοῦ τ, τὸ τρίτον τύπτεται ἀπὸ τοῦ πρώτου
τύπτομαι, τρῶπῃ τοῦ μ εἰς τ, ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἢ ἀναλύσιμ τῶ
κεκραμλίωρ, καὶ προσδέσει τ, τὸ δυνικὸν πρώτου τυπτόμενον

a. verberantur mutatione a in on. secunda & tertia verbera
mini conuociter a verberamini mutatione e in on. pluralis
prima uerberamur a uerberor mutatione æ in
etha & per interpositiōem uerberamini apud poetas gratia
mensuræ. consonat autem dualis tertia secundæ plurali ter
tia in æ desinente, quando uero non, non consonat.

De præterito imperfecto.

Præteritum imperf. verberabar ab actiuo verberabam ap/
pōne mi. Secūda verberabar a verberaba mutatione e, &
o i u, & ionice verberabar, & dorice verberabar sicut bu
bule qdē dicebaris p ris. Tertia verberabatur a uerberabar,
mutatione e in o & min in to. Dualis prima verberabamur
bamini bantur. verberabamur bamini bantur
fm præsens.

De Præterito perfecto.

Præteritum perf. verberatus sum a berauī mutatione ph in
mæ. Qñ actiuum præteritum perfec. ante a ph. habet passiu
uum desinens in mæ assumit & aliud m, vt scripsi scriptus
sum. verberaui rat⁹ sum, sed quando actiuum hēt ch. passiu
uum assumit g. plicui plicatus sum. Quando uero actiuum
hēt cappa, si longa penultimat a circumflexo principio ens
passiuum nihil assumit. facio feci factus sum. clamo clama
ui clamat⁹ sum. sed si breui penultimat actiuum, passiuum
assumit s. perficio perfeci perfectus sum. rideo risi
risus sum. Item qñ in ca pteritum pfectum a grauisono
principio fit tertiæ coniugationis, siue longa siue breui pe/
nultimans similiter passiuum assumit s. suadeo debo suasi,
suasus sum. calco calcaui calcatus sum. rapio rapui
rapt⁹ sum. Quartæ autem coniugationis mutatione c i mæ
faciūt passiuū ptm̄ perfe. cecini cantatus sum. seminaui femi
natus sum. clausi clausus sum. sed in i vt plurimum vertunt
n in g. in actiuo præterito perfecto. qa n ante g. vel c vel x
vel ch in g vertitur. polluo pollui. inquino inquinui
hoc uero mutatum g ab n vertitur cōmuniter in m in pas
suo præterito perfecto. pollui pollutus sum. inquinui in
quinatus sum. attice uero in s, vt pollutus sum. inqnat⁹ sum
sed ab in o purum præteritis perfectis. hæc quidem assu

ἀπό τῶν τυπτόμεθα, ἁμοιβῆ τῶν αἰς ορ. τῶν Δευτέρου καὶ τρίτου τυ-
πτεσθῶν ὁμοφώνως, ἀπό τῶν τύπτεσθε, τρωπῆ τούτου εἰς ορ. τῶν πληθυν-
τικῶν πρῶτου τυπτόμεθα ἀπό τοῦ τυπτομαι, ἁμοιβῆ τούτου αἰς εἰς εθα
καὶ κατὰ παρθέπτωσιν τυπτόμεθα παρὰ ποικταῖς, χάρις μέρου
ὁμοφώνῃ. Δὲ τῶν δυνάμει τρίτου (ω) δυνάμει, τῶν πληθυντικῶν τρίτου
εἰς αἰ λήγοντος, ὅτε δὲ μὴ, οὐχ ὁμοφώνῃ.

Περὶ παρατατικῶν.

Ὁ παρατατικὸς ἐτυπτόμην ἀπό τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐτυπτομ, προσδέ-
σθαι, δὲ Δευτέρου ἐτύπτο ἀπό τοῦ ἐτύπτετο, τρωπῆ τούτου καὶ οἰς
ου, καὶ ἰωνικῶς ἐτύπτεο, καὶ Δωρικῶς ἐτύπτεθ, ὡσπερ, βούτας μου
ἐλέγην, ἀπὶ ἐλέγου, τῶν τρίτου ἐτύπτετο ἀπό τοῦ ἐτυπτόμην, τρωπῆ
τούτου εἰς ο, καὶ τοῦ μὴ εἰς το. τῶν δυνάμει πρῶτου ἐτυπτόμεσθαι, ἐ-
τύπτεσθαι, ἐτυπτέσθην, ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεθε ἐτύπτοντο κατὰ
τὸν ἐνεσῶτα.

Περὶ παρακειμένων

Ὁ παρακείμενος τέτυμαι ἀπό τῶν τέτυφα ἁμοιβῆ τούτου αἰς
μαι, ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος πρὸ τοῦ α φέχει, ὁ παθη-
τικὸς λήγων εἰς μαι, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον μ, διὸν γέγραφα γέ-
γραμμαι, τέτυφα τέτυμαι, ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθη-
τικὸς προσλαμβάνει γ, πέπλεχα πέπλεγμαι, ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς
ἔχει κ, εἰ μὴ μακρὰ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου δέματ (ω) ὡμ, ὁ
παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει, ποιοῦν πεποίηκα πεποίημαι, βοῶν
βέβηκα βέβημαι, εἰ δὲ βραχέα παραλήγει ὁ ἐνεργητικὸς, ὁ παθη-
τικὸς προσλαμβάνει σ, τελέω τετέλεκα τετέλεσμαι, γελῶ γεγέλα-
κα γεγέλασμαι, ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος (ω) ἀπὸ βαρυτόνου
δέματ (ω) γίνεται φθι τρίτησ συζυγίᾳ, εἴτε μακρὰ εἴτε βραχέα
παραλήγων, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ, πείθω πείσω πέ-
σθαι πέπεσμαι, λακτικῶν λεκάκτικα λελάκτισμαι, ἄρπάζω ἤρπασ-
κα ἤρπασμαι, οἱ δὲ φθι τετάρτησ συζυγίᾳ, τρωπῆ τῶν κ εἰς μαι
ποιοῦσι τῶν παθητικῶν παρακείμενων, ἔφαλκα ἔφαλμαι, ἔπασκα
ἔπασμαι, κέκλεφα κέκλεμαι, τὰ δὲ εἰς νω ὡστα πολλὰ, τρέψουσι δὲ
μ εἰς γ φθι ἐνεργητικῶν παρακείμενων, ἐπείδησ μ πρὸ τῶν γ, η, κ, η, ξ,
ἢ χ, εἰς γ τρέπεται, διὸν μιάσκω μεμίασκα, μολύνω μεμόλυκα,
τούτο δὲ τῶν τρωπῶν γ ἀπό τῶν μ, τρέπεται κοινῶς μὲν εἰς μ φθι
παθητικῶν παρακείμενων μεμίασκα μεμίαμαι, μεμόλυκα
μεμόλυμαι, ἀττικῶς δὲ εἰς σ, διὸν μεμιάσμαι, μεμόλυσμαι,
τῶν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθάρων παρακείμενων, οἱ μὲν προσ-

mūt s, ut extīgo extinct⁹ sum, ferueo bui, audio audit⁹ sum,
tubeo iussus sum, pulso sat⁹ sum, claudio clausus sum et clau
sus sum. Quaedā autē non regno regnaui, equito eqtat⁹ sum,
dominor dñatus sum, dominor dominatus sum. Sed passiu
uum p̄teritum perfectum a uerbis in o factum, eandem pe
nultimam habet actiuo, uerberaui uerberatus sū, feci factus
sum, præter a bisyllabis primæ et secundæ coniugationis
grauifonorum, hæc enim reassumunt e penultimæ
præsentis, quod mutatur in o paruum in actiuo
p̄terito perfecto ut dictum est more attico dico dixi
dictus sum, plico plicui plicitus sum, et præter habentes r
cum cōplicatione consonantis, hæc enī uertunt e in a, uerto
uerti uersus sum, nutrio nutritus sum, uerto uersus sum, no
tatum est irrigo irrigaui irrigatus sum. Item & dedi datus
sum in uerbis in mi corripitur in passiuo, sed positus sum
a posui bæotice. Secunda uerberatus es a uerberatus est
tertia mutatione pt in pl, & si añ t, mutatum sit s in tertia
persona, mutatur t in s, & unum s abicitur, & sic fit
secunda, risus est, risus es, perfectus est pfectus es. Si autē in
uenta fuerit ante t liquida, mutatur t in s in secunda & liq
da seruatur, missus est missus es, satus est satus es,
foedatus est foedatus es. Etiam ab actiuo futuro,
cuius consonans seruatur in secunda persona, uerbe
rabo ratus es, dicam dict⁹ es, si autē alia cōsonans fuerit, assu
mit s, faciā factus es, tondebo tonsus es. Tertia uerberat⁹ est
a prima mutatione mæ in tæ, & debuit esse uerberat⁹ est,
sed uersum est m i p̄p̄t uocalitatē, nā tenues tenuis ante
cedunt, & densæ densas. Item & a secunda, & si quidem in
secunda sit aliqua duplex, in tertia assumitur tenuis,
uerberat⁹ es atus est, dictus es dictus est, si autē in secūda sit s
quod habet a prima uel l uel r, seruatur ipsū & in tertia, audit⁹
sum audit⁹ es auditus est, sat⁹ sum sat⁹ es sat⁹ est, missus sum
missus es missus est, si autē ante mæ, & aliud sit m mutatum
a tertia in secunda, & prima, ante t assumitur
a figuratiua aspersus sum aspersus es sus est, ostensus sum o
stensus es ostensus est, si autē prima añ m nihil habet, neq̄

λαμβάνουσι πλοῖον σβῆω ἔσβησμαι, ξέω ἔξωσμαι, ἀκοῦω ἠκούσμαι,
 κελεύω κελεύσμαι, κρούω κέρουσμαι, κλείω κέκλεισμαι, κρη κέ-
 κλειμαι, ὧ δὲ οὐ βασιλεύω βεβασίλευμαι, ἵππιεύω ἵππιυμαι,
 κυριεύω κεκυριθῆμαι, τυζανεύω τετυζάνθῆμαι. Ο Δὲ παθητι-
 κὸς παρακειμῆνος ἀπὸ τῶν εἰς ὧ γινόμενος, τῶν ἀντιῶν παρὰ τὴν
 γούσασιν ἔχει (ὅθεν) ἐνεργητικῶν τέτυφα τέτυμμαι, πεποίκα πεποί-
 κμαι, πλῆρ ἦν ἀπὸ Διουλλιάσων φη) πρώτης καὶ δευτέρας συζυ-
 γίας ἦν βαρυτόκω, οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὸ ε φη) παρὰ τὴν
 γούσασιν ἐνεσῶν (ὅθεν) ὅπερ τρέπεται εἰς ο μικρῶν ἐν (ὅθεν) ἐνεργητι-
 κῶν παρακειμῆνως εἴρηται ἔδει ἀπτικῶν λέγω λέλογχα λέλεγ-
 μαι, πλέκω πέπλοκα πέπλεγμαι, κρη χωρῖς τῶν ἐχόντων τὸ ς
 μετ' ἐπιπλοῆς συμφώνου, ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰσα, ἔσρεφω
 ἔσρεφα ἔσραμμαι, τρέφω τέτρεμμαι, τρέπω τέτραμμαι, σση-
 μειώται τὸ βρέχω βέβροχα βέβρεγμαι, ἔτι κρη) ὅ δὲ λωκα λέ-
 δομαι ἐπὶ ἦν εἰς μι συσέλλεται ἐπὶ παθητικῶν, τὸ δὲ τέθειμαι
 ἐπὶ ὅ τὸ τέθεικα βοιωτικῶν, τὸ δευτερον τέτυφα ἐκ τοῦ τέτυπηαι
 τρίτου τροπῆ τοῦ πη εἰς φ, ἢ εἰ λη) πρὸ τῶ τ ἐνεσθῆ) σ ἐν (ὅθεν) τρίτω
 προσώπῳ, τρέπετη τὸ τ εἰς σ, κρη) τὸ ἐμ σ ἀποβαλλετη καὶ οὕτω γί-
 νεται τὸ δεύτερον, γεγάλασαι γεγάλασαι, τετέλεσαι τετέλεσαι, εἰ-
 ἴ ευρεθῆ) πρὸ τῶ τ ἀμετάβολον τρέπετη) τ εἰς σ ἐν (ὅθεν) δευτέρω
 καὶ ὅ ἀμετάβολον φυλάττει, ἔσαλται ἔσαλσαι, ἔσασται ἔσασ-
 σαι, μεμώλωται μεμώλωσαι, ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλ-
 λοντ (ὅθεν) οὐ τὸ σύμφωνον φυλάττειται ἐν (ὅθεν) δευτέρω προσώπῳ, τί-
 φω τέτυφαι, λέξω λέλεξαι, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον εἶν, προσλαμ-
 βάνεται σ, ποιήσω πεποίησαι, κρινῶ κέκρισαι, τὸ τρίτον τέτυπται
 ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῆ τοῦ μαι εἰς ται, ὅθεν φη) εἰναι τέτυμη-
 ἔλλ' ἐτρέσσω δ μ εἰς π διὰ ὅθεν ἕμφωνον, τὰ γὰρ φιλά φιλῶν προκη-
 ται, κρη) τὰ δ' ἀσέα δασέωμ, ἔτι καὶ ἀπὸ τῶ δευτέρου, κρη) εἰ μὲν
 ἐν (ὅθεν) δευτέρω εἶη τί ἦν διπλῶν, ἐν (ὅθεν) τρίτω προσλαμβάνεται δ
 φιλόμ τέτυφαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκτη, εἰ δὲ ἐν (ὅθεν) δευτέρω
 εἶη σ ὅπερ ἔχῃ κρη) τὸ πρώτον, ἢ ς, ἢ λ, φυλάττειται αὐτὸ κη) ἐν (ὅθεν) τρί-
 τῳ ἠκούσμαι ἠκούσαι, ἔσασμαι ἔσασσαι, ἔσαστη, ἔσαλ-
 μαι ἔσαλσαι, ἔσαλη, εἰ δὲ πρὸ τῶ μαι κρη) ἕτερον εἶν μ τέτραμ-
 μαι ἔσασμαι ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐν (ὅθεν) δευτέρω ἢ πρὸ τῶ τ πρὸ
 λαμβάνεται ἢ τὸ χαρακτηριστικόν, ἔρραμμαι ἔρρασμαι ἔρραστη, πέφρα-
 μμαι πέφρασμαι πέφραστη, εἰ ὅθεν πρὸ τῶ μ οὐδὲν ἔχῃ οὐ ὅθεν

tertium ante t. factus sum, factus est. dualis prima verberati
 fuimus, ex plurali prima commutatione a in on. secunda
 & tertia, verberati estis a secunda plurali.
 pluralis prima a singulari prima. secunda verberati estis &
 pp̄ vocalitatē rati estis. tertia cōmuniter quidem nō fit pp̄
 incōstructionē. cū añ t tertiæ p̄sonæ fris alia aliqua conso-
 nans fuerit id est p. vt beratū est. c vt dictū est. s vt factū est
 etiam & liquidæ. l ut cantatum est. n ut pollutum est.
 t ut satum est. in his enim tertia persona pluralis
 fieri non potest. usus aūt eam supplet per participium
 & substantiuū uerbū. eodē mō & in ptō plusq̄ perfec. uerbe-
 rati sunt, pro uerberati sunt. & tonsi sunt pro tonsi sunt,
 ionice autem in tæ fit. uerberati sunt. & scripti sunt.
 a fri prima, mutatione p in ph oppositū elementum & inē
 p̄sitione a. aliter secundum ueteres, iones tertiās personas
 passiuorum sic faciunt, in tertiis singularium haben-
 tibus añ t tenuem, uertūt ipsā tenuem in oppositū elemētū
 aspiratū, & faciunt tertiā pluralem, additione a. lotum est
 lotū est. si tñ fuerit cōe in stæ grauisonum, tūc ionicum ha-
 bet ante atæ figuratiuam consonantem mediū præteriti
 perfecti. dictum est dictum est. quoniam dixi. at uero a cir-
 cunflexis natura longa penultimātes. hanc corripunt ante
 atæ in debitam correptionem. factum est facta sunt
 tertia autē ante t nihil habente, fit tertiā cōmuniter, factum
 est facta sunt, a uerberatum est aūt fit paulo post futurum,
 uerberabor beris bitur, secundum uerberabor formatum
 unica syllaba excedens passiuum ptm̄ perfe. saepe
 autem ipsum medio futuro primo conuenit, cum eadem
 principalis fuerit futuro, & præterito perfe. hoc autem fit i-
 cipientibus ab immutabilibus uocalibus. e i y o ut inuisca-
 bor catus sum, inuisabor, iniuriabor iniuriatus sum inui-
 riabor. etiā oportet scire et hoc qd̄ in incipientibus ab i & y
 mediū qd̄ futurū ipsas breues uel p̄sitiōe lōga hēt, & pau-
 lo post futurū a passiuo præterito perfecto longa.

De præterito plusq̄ perfecto.

Ptm̄ plusq̄ pf. uerberat⁹ fuerā a uerberat⁹ sum mutatiōe n̄æ

τρίτον πρό τω τ. πεποιήμαι πεποιήται. ὅ δὲ δυνάμει πρῶτον τετύμ
 μέθωρ, ἐκ τῶ πλῆθυντικῶ πρῶτου, ἀμοιβῆ τῶ αἰσ ορ. τὸ δ' εὐ
 τερον κελ τρίτον τέτυθωρ, ἀπὸ τῶ δυνάμει πλῆθυντικῶ. τὸ
 πλῆθυντικῶ πρῶτον, ἀπὸ τῶ ἐνικῶ πρῶτου. ὅ δὲ δεύτερον τέτυπε
 καὶ δι' ἐμφωνίαν τέτυθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γίνεται διὰ τὴν
 ἄσωταξίαν, ὅτε πρό τω τ τῶ τρίτου προσώπου ἐνικῶ ἀλλότῳ σύμ
 φωνον εἶν, ἢ γινωσκ. διορ τέτυπται. κ. διορ λέκεται. σ. διορ εἴργασ
 σαι. ἐτι κελ τὰ ἀμετάθετα. λ. διορ ἐψαλται. μ. διορ μεμόλω
 ται. ρ. διορ ἔπαρται. ἔν τούτοις γὰρ τρίτον πρόσωπον πλῆθυν
 τικῶ γενέσθι οὐκ διορ πε. ἢ γησις ἢ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς
 καὶ ὑπαρκτικῶς ἤματος, ὡσαύτως κελ ἔν τῶ ὑπερσωτελικῶ, τε
 τυμυλοῖ εἰς ἰρ, ἀντὶ τῶ τέτυπται. κελ κικαρυμυλοῖ εἰς ἰρ, ἀντὶ κέ
 κερται. ἰωνικῶς δ' εἰς ται γίνεται τετύφεται, κελ γεγραφεται
 ἀπὸ τῶ ἐνικῶ τρίτου, τροπῆ τῶ π εἰς φ τὸ ἀντίσειχορ, κελ ἐπε
 θέσθ τῶ α. ἄλλως κατὰ παλαιούς, δι' ἰωνες τὰ τρίτα πρόσωπα ἢ ἴν
 παθητικῶν οὕτω ποιούσιν, ἔν τοῖς τρίτοις προσώποις ἢ ἴν ἐνικῶν
 τοῖς ἔχουσὶ πρό τ τ φιλόμ, τρέπουσιν αὐτὸ δ φιλόμ εἰς τὸ ἀντίσει
 χορ δ' αὐτῶ, σ. ποιούσιν τρίτον πλῆθυντικῶ, προσθέσθ τ α. νένιπται
 ενίφεται. εἰ μύλοισι εἶν τὸ κοινὸν ἐγείσαι βαρῆτοισι, τὸ τε ὅ
 ἴωνικῶν ἔχει πρό ται αἰ ὅ χαρακτηριστικῶν σύμφωνον τοῦ μέσου παρ
 κημυλοῖ σέφρασαι πεφραδαται. ὅτι σέφραδα. δι' μύλοισι ἀπὸ περι
 σσωμυλοῖ φ νσει μακρὰ παρὰ λήγοντες, ταύτηρ συσέλλουσι, ὡρ
 ται αἰ εἰς τὴν ὀφλομυλοῖρ συσολήρ, πεποιήται πεποιέεται. τῶ
 τρίτου ἢ πρό τω τ μὴ δὲ ἔχοντος γίνεται τὸ τρίτον κοινῶς πεποιή
 ται πεποιήνται, ἀπὸ δ' ἐ τῶ τέτυφαι γίνεται ὁ μετ' ὀλίγορ μέλλωρ
 τετύφομαι τετύφη τετύφεται κατὰ ὅ τύφομαι χηματιζόμενος
 μιᾶ συλλαβῆ περιττεύωρ τῶ παθητικῶ παρακμυλοῖ. πολλὰ
 κισ δὲ αὐτὸς ὅρ μέσω μέλλοντι, πρῶτῶ σωέσχεται, ὅτε ἢ αὐτῆ
 ἄρχουσα εἶν μέλλοντι καὶ παρακμυλοῖ. τούτῳ δὲ γίνεται ἐπὶ τῶ
 ἄρχομυλοῖρ ἀπὸ ἢ ἄμετάθετων φωνέντων. κ. ι. υ. ω. διορ ἔξ
 εἴσομαι ἔξισμαι ἔξισσομαι ὑβρίσομαι ὑβρισσομαι ὑβρίσομαι
 ἐτι δ' εἰ γινώσκω κελ τούτῳ ὅτι ἐπὶ ἢ ἄρχομυλοῖρ ἄσῳ, καὶ
 υ ὁ μὲν μέσος μέλλωρ αὐτὰ βραχέα ἢ δέσει μακρὰ ἔχει, ὁ δὲ
 μετ' ὀλίγορ μέλλωρ ἀπὸ τῶ παθητικῶ παρακμυλοῖ μακρὰ.

Περὶ ὑπερσωτελικῶ

ὁ ὑπερσωτελικῶς ἐτετύμμη, ἀπὸ τῶ τετύμμαι, τροπῆ τῶ μαι

in min. & additione e. augmenti, vt in actiuis secun-
da verber. fueras. tertia verber. fuerat. & alia eodem mō p̄t̄
p̄fecto pluralis tertia, cōmuniter q̄dem non fit ob p̄dictam
causam p̄ participium at̄ supplet̄ & substantiuum verbum
verberati fuerant p̄ verber. fuerant, & ionice uerber. a singu-
lari tertia, mutatione p̄ in ph. & additione a.

De passiuo Aoristo primo.

Passiuus aoristus primus, verber. fui, a p̄terito p̄fecto. muta-
tione mor̄ ī thin, verbe. sū. & pp̄t̄ vocalitatē, verb. sū secūda
verb. sum, a prima mutatione n in s. tertia verb. est, a secun-
da abiectiōe s. dualis secunda verb. fuistis, a secunda plura-
li. tertia verber. fuerūt, app̄ria secūda, cōmutatione on in in
pluralis p̄ria verber. sumus, a singulari p̄ria, additione me.
secūda verber. fuistis a prima cōmutatione men in te. tertia
verb. fuerūt, a prima. & ionice verb. fuerunt, a genitiuo ver-
berati. abiectiōe tos, vt cōgregati s̄p̄gati s̄. & nutriti sunt
p̄ nutriti s̄. Sigdē igit̄ p̄m̄ p̄fe. incipit a vocali vel diphth.
abusiua, coīncipit ipsi aoristus. armatus sum armatus fui.
electus sum electus fui. si autē p̄m̄ p̄fectum a consonante,
tunc aoristus abiicit consonantē reduplicationis, ut factus
sum factus fui. uerber. sum. uerb. fui. inuenta consonans ante
m̄ p̄teriti p̄fec. seruat, ut tonsus sum sus fui. concentus sum
concentus fui, extinctus sum fui. nisi m. uel g. sit. iuentū ei m
a. ph. mutatū uertit illud in ph. uerberaui ratus sum uerber-
ratus fui. scripsi scriptus sum scriptus fui. etiam g a ch. muta-
tatum uertit ipsum in ch. dixi dictus sum dictus fui. at pol-
lutus fui & maculat⁹ fui hēt n. p̄ptet illationem th. n. c̄m̄ illa
to d. uel th uel t. seruaē. si autem passiuum p̄m̄ p̄fe. nihil ha-
bet, utq̄ aoristus. indicat⁹ sum fui. habet autē eandem penul-
timā aoristus p̄terito p̄fe. uerberatus sum uerb. fui. factus
sum fui. excepto inuētus sum inuētus fui. uñ & inuentor &
laudat⁹ sum datus fui & his quae a tollo circūflexis. ut sub-
lat⁹ sum lat⁹ fui. ablat⁹ sum latus fui, dico diet⁹ sum diet⁹ fui
& exceptis habētib⁹ r cum connexionē consonātis, & uertē/
tib⁹ e in a, in passiuo p̄terito p̄fecto, uersus sum uersus
fui, altus sum altus fui, secundus autem altus fui, ab alui
& memini uero assumit s. memini non habente &

εις μη κη προσδέσει του ε ρη αυήσεως ως περ εν τοις ενεργητικοίς το
 δεύτερον ἐτέτυθο. το τρίτον ἐτέτυπη. και τάλια ως αὐτως ὄρει παρ
 ρακαμλίω. δε δε πληθυντικὸν τρίτον, κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν
 προσρημιλίην αἰτίας, διὰ μετῆς δὲ ἀνακληρούται καὶ ὑποαρκτικού
 ῥήματι. τετυμμάσιοι ἴσαρ, ἀντὶ ἐτέτυπντο, καὶ ἰωνικῶς ἐτέτυφατο
 ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ τρίτου, τρῶπῆ τοῦ π εἰς φ, καὶ προσδέσει του α.

Ρεζὶ παθητικοῦ ἄοριστου πρώτου.

Ο παθητικὸς ἄοριστος ἐτύφθην, ἀπὸ τοῦ παρκαμλίου, τρῶπῆ
 τοῦ μαι εἰς θην, ἐτύμθην, καὶ διὰ τὸ ἔυφωνον ἐτύφθην. το δεύτερον
 ἐτύφθην, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τρῶπῆ τοῦ μ εἰς σ. δε τρίτον ἐτύφθην ἀπὸ τ
 δυντέρου, ἐκβολῆ τ σ. το δυντικὸν δεύτερον ἐτύφθην, ἀπὸ τ δυντέρου
 πληθυντικῶν. δε τρίτον ἐτύφθην ἐκ τ ἰδίου δυντέρου ἄμοιβῆ τ ορ εἰς
 κη. το πληθυντικὸν πρώτον ἐτύφθην μεμ, ἀπὸ τ ἐνικοῦ πρώτου, προσδέσει
 με. δε δεύτερον ἐτύφθην ἀπὸ τ πρώτου, ἄμοιβῆ τοῦ με εἰς τε. δε τρίτον
 ἐτύφθην, ἀπὸ τ πρώτου, καὶ ἰωνικῶς ἐτύφθην ἀπὸ ρη γενικῆ τοῦ
 τυφθέντος, ἐκβολῆ τος, ὡς περ ἠγαρθεμ, ἀντὶ ἠγέρθησιν. καὶ τράφην ἀν
 τὶ ἐτράφισαμ. ἐ. ἢ δὴ ὁ παρακείμενος ἀρχειται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθό
 γου καταρχησικῆς σιωπᾶσεται αὐτῶ ὁ ἄοριστος, ὡπλισμαι, ὡπλιόθην.
 ἤρμαι ἠρέθην. ἐι δὲ ὁ παρακείμενος ἀρχειται ἀπὸ συμφώνου, τότε
 ὁ ἄοριστος ἀποβάλλει τὸ σύμφωνον τοῦ ἀνοδιπλασιασμοῦ. διομ περ
 ποιήμαι ἐποιήθην, τέτυμμαι ἐτύφθην, το ἔυθεν ἐμ σύμφωνον πρὸ τ δ
 μ τοῦ παρκαμλίου φυλάττει, διομ κέκασμαι ἐκέσθην, ἐψάμμαι ἐψ
 φάθην, ἐσβέσμαι ἐσβέθην, πλήρ εἰμ ἢ γείμ. το γὰρ ἔυθεν ἐμ
 ἀπὸ φ μεταβληθῆμ, τρέπῃ αὐτὸ εἰς τ φ τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην
 γέγραφα γέγραμμαι ἐγράφθην. ἐτι καὶ τὸ γὰπὸ τοῦ χ μετα
 βληθῆμ τρέπει αὐτὸ εἰς τ χ λέλεχα λέλεγμαι ἐλέχθην, το δὲ ἐμο
 λασθην καὶ ἐμασθην, ἔχει τὸ μ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ, το γρ μ εἰ
 φεραιόθην, ἢ θ, ἢ τ. φυλάττει. ἐι δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος οὐδὲμ
 ἔχει, οὐδὲ ὁ ἄοριστος. κέκισμαι ἐκρίθην. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλή
 γουσαρ ὁ ἄοριστος ὄρει παρκαμλίω, τέτυμμαι ἐτύφθην, ὡποιήμαι
 ἐποιήθην. πλήρ τοῦ ἔυθμαι ἔυρέθην. ὀδην καὶ ἔυρεθῆσ. καὶ ἐπ ἠ
 κμαι ἐσπρέθην, καὶ τῶν ἀπὸ τω αἰσῶ περισπωμῶν. διομ καθήσθ
 μαι καθήρεθην. ἀφ ἤρμαι ἀφρέθην. ῥῶ ἔρμαι ἐρέθην, καὶ
 χαρὶς τῶν ἔχόντων τ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων
 το εἰς α ἢ ὄρει παθητικῶ παρκαμλίω, ἐσραμμαι ἐσρέθην.
 τέθραμμαι ἐθρέθην, ὁ δὲ δεύτερος ἐτράφην, ἀπὸ τῆς τράφου,
 καὶ τὸ ἐμνήθην δὲ προσλαμβάνει σ. τω μέμνημαι μὴ ἔχοντ, καὶ

ualui, ualui non habente, contra autem seruatus sum seruatus sum.

De secundo aoristo

Passiuus secundus aoristus uerberatus fui p p a uerberaui il. aoristo, mutatione on in in, unde & consonantem ipsius seruat, uerberaui atus fui. laesi laesus fui. corrupti ruptus fui. secunda uerberatus fuisti. tertia ratus fuit, fm primam, sed uerberatus fui futuz primum passiuū, uerberabor ris tur & a uerberatus fui. uerberabor ris tur, fm uerberabor. medius aoristus i. uerberatus fui a uerberaui, additione min secunda uerberat⁹ fuisti a ratus fuit tertia additiōe t & cōmistiōe ao in o magnum & ionice uerberatus fuisti, ut lesisti, p listi. tertia uerberatus fuit a prima, & talia similiter praedictis. medius secundus aoristus uerberatus fui a rauī additione mi. secunda uerberatus fuisti & ionice ratus fuisti & dorice ratus fuisti. tertia uerberat⁹ fuit & alia. oportet at scire q³ tertia psona si fuerit p ato tūc secūda in o uerberatus fuit rat⁹ fuisti. vbi vero sit per eto, ibi secunda in u uerberabat⁹ baris medium futuz primum uerberabor ab actiuo uerberabo, correptione o in o, & additione me. secunda uerberaberis adscripto i. tertia uerberabitur, & alia secundum praesens. medium futurum secundum ab actiuo secundo, cōmutatiōe o in u & additione me. uerberabo bor, pfallam pfallar. seram serar, his similiter & dorienses circumflectunt in u futura fiam pro fiam & iacebo & iacebo pro bo. secunda uerberaberis cum adscri/pto i. tertia uerberabit⁹ bimur. uerberamini uerberabuntur uerberabimur bimini uerberabuntur. media autem futura, & medii aoristi, in passiuis vt plurimum actionem significant, saepe aut & passionem.

Imperatiua.

Pns & ptn imperfectum imperatiui. secunda uerberare a uerberabare secūda p ablationem, & ionice berare & dorice uerberare. tertia uerberetur, a uerberet actiuo, mutatione t in th, & additione s. dualis il. uerberamini per o partium, uerberamini. tertia uerberamini a secunda per extensionem. pluralis secunda uerberamini a uerberetur, tertia uerberentur a uerberetur additione san.

& attice per sincopam, uerberentur. Nam attici in impera-
 tiuis non habentibus in declinabile a passiujs factis
 faciunt tertiam personam imperatiuam silem duali tertiae
 primae perfe. & plusquamperfe. uerberatus fueris a beratus fueras.
 tertia uerb fuerit a uerberauerit uerb fuerit & prope uocalitate
 uerb fuerit, rati fuerimus, ritis, uerb fueritis fuerint, aoristus
 passiuus uerberator a uerb fuisti, quorum autem participia in s, acu-
 risona per ne declinata, horum imperatiua in thi. & debuit
 uerberator esse, sed propter concursum crassarum uerberator
 dicimus, tertia uerberator a prima uerberamini uerberan-
 tor a uerberamini rator, aoristus secundus similiter uerberator
 rator a uerberatus fuit uerberamini berantor, ramini rator
 medius aoristus primus a uerberaui berantor, uerberamini
 uerberantor, uerberamini rantor & rantor, medius aoristus
 secundus a uerberatus fuisti, uerberator circumflexa, uerberator ramis-
 ni rantor, ramini rantor & rantor.

Optatiua.

Praesens & praeteritum imperfecti optatiui uerberarer a uerberare
 commutatione ultimae uel a uerberabor, secunda uerberarer,
 a tertia abiectioe t, tertia uerberaretur a prima, dualis prima
 uerberaremur a uerberaremur commutatione a in on,
 secunda uerberaremini a uerberaremini, tertia uerberarentur
 duali secunda, pluralis prima uerberaremur a singu-
 lari prima uerberarer, secunda uerberaremini a
 prima uel tertia singulari, tertia uerberarentur a tertia additione n, &
 ionice uerberarentur, mutatione n in a & fiant per fiant, praeteri-
 tum plusquamperfe. & plusquamperfe. per participium & substantiuum uerbum
 supplet uerberatus essem esses esset, cum enim prima perfe. ante
 in alterum in assumit aut aliam consonantem dictarum uel
 y penultiat sic supplet optatiuum & subiunctiuum, uerberatus
 sum, uerberatus essem, nexus sum nexus essem, factus sum
 factus essem, tonsus sum tonsus essem, mactatus sum tus es-
 sem, lotus sum lotus essem, cum autem non proprium optatiuum & subiuncti-
 uum facit factus sum factus essem per i abusuam diphth.
 si factus fuerim, uocatus sum tus essem, si uocatus fuerim aori-
 stus i, uerb fueri ris rit, a uerberatus additione i & mutatione
 o in n, uerber, fueritis rint, uerb fuerimus ritis rint, & uerbes

κρη ἀπὸ κῶσ κατὰ σύγκοπην τυπτεύδωρ. οἱ γὰρ ἀπὸ κῶσ ἐπὶ ἄπῳ προσ
σακτικῶν τῶν μὴ ἐχόντων ὅ μ κλιτικῶν τῶν ἀπὸ παθητικῶν γινο
μένων ποιούσι τρίτον πρόσωπον προσαιτικῶν ὁμοίω ὅσῳ δὲ κῶσ τρί
τῶν ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσωτέλικος τέτυτο ἀπὸ τῶ ἐτέτυτο.
τὸ τρίτον τετύφω, ἀπὸ τῶ τετυφέτω τετυφέτω, κρη δὲ εὐφώνια
τετυφῶ, τέτυφθω τετύφωρ, τέτυφθε τετύφωσαρ. ὁ ἀόριστος
παθητικὸς τύφθη, ἀπὸ τῶ ἐτύφθη, ὡρ δὲ αἰ μετοχῆ εἰς σ ὄξυντος
νοὶ διὰ τῶ ντ κλιόμενοι, τούτων τὰ προσαιτικὰ εἰς δι, κρη ὄφθα
τύφθηθαι εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν ἄπῳ δ' αἰσῶρ τυφθητι
λέγομεν. ὅ τρίτον τυφθήτω, ἀπὸ τῶ πρώτου, τύφθητορ τυφθήτωρ,
τύφθητε τυφθήτωσαρ. ὁ ἀόριστος Δεύτερος ὁμοίως τύφθητι τυ
πήτω, ἀπὸ τῶ ἐτύπη, τύπητορ, τυπήτωρ, τυπήτε, τυπήτωσαρ.
Ὁ μέσος ἀόριστος πρώτος ἀπὸ τῶ ἐτύφα τύφαι τυφάδω, τυφάδορ
τεφάδωρ, τυφάδε τυφάδωσαρ, κρη τυφάδωρ. ὁ μέσος ἀόριστος
δεύτερος ἀπὸ τῶ ἐτύπου τυπού περιωμλίωσ, τυπέδω, τυπέδορ
τυπέδωρ, τύπεδε τυπέδωσαρ καὶ τυπέδωρ. ἔνκτικα.
Ὁ ἐνεσῶς κρη παρατατικὸς τῶ ἐνκτικῶ τυπτοίμην, ἀπὸ τῶ τυπτοι
μι, ἀμοιβῆ φη ἐχάτησ, ἢ ἀπὸ τῶ τύπτομαι, τὸ δεύτερον τύπτοιο, ἀπὸ
τῶ τρίτου, ἐκβολῆ τῶ τ, ὅ τρίτον τύπτοιο, ἐκ τῶ πρώτου, τὸ Διῆκον
πρῶτον τυπτοίμεθω, ἐκ τῶ τυπτοίμεθα, ἀμοιβῆ τῶ α εἰς ορ, τὸ δεύ
τερον τυπτοιοθω, ἐκ τοῦ τυπτοιοθε, τὸ τρίτον τυπτοιοθω, ἐκ τοῦ
Διῆκος δ' ὑτέρου. ὅ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτοίμεθα, ἐκ τοῦ
ἐνκτικῶ πρώτου τυπτοίμην. τὸ δεύτερον τυπτοιοθε, ἀπὸ τῶ πρώτου
ἢ τρίτου ἐνικῶ, τὸ τρίτον τυπτοιοθω, ἀπὸ τῶ τρίτου προσδέσει μ, καὶ
ἰωνικῶσ τυπτοίατο, τροπῆ τῶ μ εἰς α, καὶ γενοίατο, ἀντὶ γλύοιντο. ὁ
παρακείμενος καὶ ὑπερσωτέλικος διὰ μετοχῆς κη ὑπὸ κληκῶ γήματος
ἀναπληροῦται, τετυμμένος εἶμην, εἶμε, εἶμε, ὅτε γὰρ ὁ παρακείμενος πρῶ
τῶ μ ἔτερον μ προσλαμβάνει, ἢ ἄλλο σύμφωνον ἄπῳ εἰρημνίωρ, ἢ ὅσῳ
υ παραλήγει, οὕτως ἀναπληροῦται τὸ ἐνκτικὸν κη ὑποτακτικῶ, τέτυμ
μαι, τετυμμένος εἶμην, πέπλεγμαι πεπλεγμένος εἶμην, εἶργασμαι, εἶ
ργασμένος εἶμην, κέκαρμαι κεκαρμένος εἶμην, τέτυμαι τετυμένος
εἶμην, λελουμαι λελυμένος εἶμην, ὅτε ἡ μ ἢ ἰδιον ἐνκτικὸν καὶ ὑποτακ
τικὸν ποιεῖ πεποιήμεναι πεποιήμεν Διὰ φη ἢ καταρχεικῆς διφθόγῳ
ἔαρ πεποιῶμαι, κέκλημαι κελλήμην, ἔαρ κελῶμαι. Ὁ ἀόριστος
πρῶτος τυφθίμην κς, κ. ἀπὸ τοῦ ὁ τυφθίεισ προσδέσει κ, κρη τροπῆ
τῶ σ εἰς μ τυφθίετορ, τῶ, τυφθίεμερ τυφθίεντε τυφθίεσαρ, καὶ τυφ

rat fuerit manifesta est aut formatio sicut & aoristus ii, verberatus fuerim ris rit a verberatus, & a verberabor, futurum primum passivum verberer, rere, retur, & a verberabor verberer rere retur, medius aoristus primus verberatus sum a verberavi additione i verberatus sis verberatus sit, tertia pluralium, verberati sint & ionicum verberati sint, medius aoristus secundus, verberatus sum a ratus fui additione i, fuisti fuit praecuti sione, tertia verberati sint & ionicum verberati sint medium futurum primum, verberer a verberabor, verberer verberetur, medium futurum secundum, verberer a rabor verberer verberetur praecircumflexe verberemur mihi verberentur, verberemur remini rentur, & a verberabor paulo post futurum, verberer verbereris verberetur sum praesens, oportet aut scire quod oculo optatum desinit aut i mi verberarem rassem, aut i in pur, aut cum in verberarer ratus sum, penultima aut diphthongo ae vel ae vel ei vel i cum ascripto i praeterquam iungerer.

De Subiunctivo.

Praesens & praeteritum imperfectum subiunctivi, si verberer a si berem, additione mac, secunda si verbereris a si uerberer tertia, unde & i adscribitur & ionice verbereris a tertia, tertia a secunda additione tae sine subscripto i, dualia si uerberemur remini rentur,

pluralis prima si verberemur a si uerberer,

secunda si uerberemini, tertia si uerberentur primum perfectum & plusquamperfectum ob praedictam causam subiunctivum non facit, usus autem supplet per participium & substantivum uerbum uerberatus si sum sis sit, uerberati si sitis sint, uerberati si simus sitis sint, aoristus primus passivus a uerbero ratus fui, si uerbero fuerim ris rit, cum ascripto i in secunda & prima similiter actiuis, si uerbero fueritis rint, si uerbero fuerimus si fueritis si fuerint, similiter & aoristus ii, si uerbero ratus fuerim ris rit, medius aoristus primus pro futuro si uerberatus fuero ris rit, a uerberatus fui, & medius aoristus secundus si uerberatus fuero ris rit, a uerberatus fui neque uerbero paulo post futurum neque media futura subiunctiva faciunt

De Infinitis.

Præsens & præteritum imperfectum Infinitiu a verberatur verberari commutatione tæ in sthæ. præteritum perf. & plusq̄ pfe. verberatū fuisse a verb fuit. cū n inuēta fuerit tenuis i tertia pp̄t̄ icōstructionē vertit̄ i cōtrariū elemētū aspiratū. verberatū fuit verb fuisse. scriptū fuit tum fuisse. p̄ctū fuit se penacutifone p̄ter nōnulla. cū at̄ an̄ t. tertiæ inueniæ liquida, seruat̄ & in infinito. tonsum fuit tonsum fuisse. cātatum est cantatū fuisse. si at̄ t. tertiæ solū fuerit. in sthæ infinitiuum fit. verberat̄ verberari verberat̄ verberatum iri. paulo post futurum a verberabitur. verberatum iri. aoristus primus a verberat̄ fui. ver fuisse. a ver fui ver fuisse additione næ. futurū primum passiuū a tertia omnia verberatum iri & verberatum iri medius aoristus primus. verb fuisse. medi⁹ aoristis ii. verb fuisse. med. futu. i. verberatum iri. medium futurum secundum verberatum iri.

De Participiis

Participia omnia trigeneriter declinata a propriis principiis formantur. a verberor p̄sens & præteritum imperfectum verberatus commutatione mæ in menos. sc̄mi. verberata. neutrum. verberatum a masculino vltima mutata. eodem mō & alia t̄pā. præteritum perfectum & plusq̄ perfectum a verberatus fui verberatus verberata verberatum. aoristus primus passiuus a verberatus fui. verberatus rata verberatum & a verberatus fui. aoristus secundus verberat̄ verberata verberatum. futurum primū a verberabor verberandus verberanda verberandum. a verberbor verberandus verberanda verberandum. a verberabor. paulo post futurum. verberandus verberanda verberandum. medius aoristus primus a verberatus fui. verberatus verberata verberatum. medius aoristus secundus a verberatus fui. verberatus verberata verberatum. medium futurum primum a verberabor verberandus verberanda dum. medium futurū ii. a verberabor verberandus verberanda verberandum & hæc q̄dē sufficiūt de grauisono verbo a veterib⁹ interrogamētis i cōp̄edio coacta. de declinatione at̄ alioꝝ verboꝝ grauisonoz sup̄fluum existimaui dicere. qm̄ inueniūt̄ per se scripta

nec de declinatione tparia v' indecliatua p'priū dicere sciēs n
p'sonalē, & illas nouit iuenire facile, on⁹ at supra on⁹ introdu
cticiis fere molestum est. sed & de circumflexis & in mi bres
uissime dicamus.

De circumflexis verbis

Circumflexa verba ab in o purum grauissonis fiunt
p' cōmixtionem circūflexe. quare & circumflexa dicuntur. a
facio ionico facio. clamo clamo. in auro ro. hæc autē æoles
vt scriptū est, in mi faciūt intelligo pro go. amo p' amo. laud
do apud Hesiodū p' laudo, horū cōiugatiōes iii. vt p'dictū est,
quorum prima per eo primitiue in penultima futuri
& aliorū temporū p'terq̄ præteriti impf. i. vel e habet sic. cum
p'ns horū longa natura aut positione penultimat. tunc fut.
i penultimat vna syllaba excedens proprium circūflexum.
p'ns facio ciam. inuenio niam. habito tabo. seruo bo. certo
certabo. excipit sufficio ficiam. altercor cabor. pudeo debo.
laudo dabo. vnde laudo bo communiter. apud veteres au
tem laudabo & laudabo. vnde & poeta. verbum laudantes
vlyssis diuini. Eriā & solis syllaba in i teneo tenebo. dico can
& quæ in vnū l. volo volam. curo bo. cum autem præsens
breui penultimat. tūc futurū inēdum qdē i penultimat amo
bo. intelligo gam. inuideo bo. cum autē e finio finiam. voco
cabo. perdo dam. interdum vero & vtraq̄. fero feram
& feram. laboro rabo aīalif. & laborabo corporaliter. sapio
sapiam & sapiam. capio capiam & capiam. i autem seruat
et p'm p'fe. et plusq̄ p'fe. et aorist⁹. media autem præterita
perfecta et aoristi secundi non sunt præterq̄ notata primæ
et secundæ cōiugationis ipsorū. strepo strepam strepui pri
mus strepui medi⁹ vna syllaba deficiens in primo. aoristus
secūdus strepui. pulso labo pulsauī primus. pulsauī medius
pulsauī. aoristus secundus iubeo iubebo iussi ssi ssi. mugio
mugiam mugii mugii mugii mugii. iuuo iuui aoristus ii.
labor lapsus sum. pecco caui. inuenio inueni. germino nauī.
opitulor lat⁹ sum. horū at ii. aori. natura aut pōne longa pe
nultimant contrarie grauissonis. & primitiua qdē ionica &
poetica. similiter grauissonis declinantur facio facis facit. at
ii. oratoria circūflexa p'priā sortita sē dcliatōne p'mixtionē

ὅτε ἐπὶ κλίσεω χρονικῆς ἢ ἐγκλιτικῆς οἰκίον εἰπέμο ὅ ὅ εἰδ' ὡς τῶ
 προσωπικῆρ, κακείνας διδερ εὐρεῖμι εὐχερῶσ. φόστορ δὲ ἐπὶ φόστω τοῖς
 εἰσαγωγικῶς φέρου ἀνασῶρ, ἀλλὰ ἢ περὶ τ' περιπαρωμλῶν καὶ εἰς μι
 βραχυτάτα λέγωμεν. Περὶ τ' περιπαρωμλῶν ῥημάτων.
 τὰ περιπαρωμλῶν ῥήματα ἀπὸ τῶ εἰς ὡ καθ' ἑσῶν βαρυνόμεν γίνονται
 κατὰ κρᾶσιμ περιπαρωμλῶσ. διὸ καὶ περιπαρωμλῶν λέγεται, ἀπὸ τοῦ
 ποιέω ἰωνικῶ ποιῶ, βοῶω βοῶ, χρυσῶω χρυσῶ. ταῦτα δὲ οἰδιολογῶ ὡς
 γέγραπται, εἰς μι ποιούσι νόμι, ἀντί νοῶ, ὀλιμι, ἀντί ὀλιῶ, ἀνιμι
 παρ' ησίοῶ, ἀντί ἀινῶ. τόντων αἰ ἐνζυγία τρεῖς, ὡς προειρηται, ἄρ
 ἢ πρώτη διὰ τῶ εὐω τρωτοδέτωσ ἐν τῇ παραληγοσῆ τῶ μέλλοντος
 κρητῶρ ἄλλωρ χρόνῶρ πλήρ τῶ παρατακτικῶ τ' ἢ δὲ ἐξή ὅπως, ὅτε
 ὁ ἐνεσῶσ τούτων μακρᾶ φῦσει ἢ δέσφ παραλήγη, τότε ὁ μέλλων ὀρ
 ἢ παραλήγη, μιᾶ συλλαβῆ περιττεύων τῶ ἴδιου περιπαρωμλῶν ἐνεσ
 σῶτ. ποιῶ ποιήσω, εὐρῶ εὐρήσω, δικῶ οἰκήσω, τρεῶ τρηῶ, ὡ
 ἄλλ' ἄρλήσω, ἄχαιρῆται τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω, κειῶ νεκέσω, ἀιδῶ ἀιδέ
 σω, ἀινῶ ἀινέσω, ὀδεμ ἐπαιῶ ἐπαιέσω κοινῶσ, παρὰ δὲ τοῖς παλαιῶ
 σῶσ ἀινῶσ, καὶ ἐπαιῶσ, ὀδεμ καὶ ὀποικτηῖς, μῦδομ ἐπαιῶσ ἄντες
 ὀδυνῶσ. δεῖοιο, ἐτι καὶ τὰ μονοσυλλαβα εἰς κ, χῶ χήσασῶ ῥήσω,
 κρητᾶ εἰς ἐρ λ δέλω δελήσω, μέλω μελήσω, ὅτε δὲ ὁ ἐνεσῶσ
 βραχεῖα παραλήγη, τότε ὁ μέλλων ὀτε μῦ, ὀρ ἢ παραλήγη, ὀλιῶ
 ὀλιῶσ, νοῶ νοήσω, φθονῶ φθονήσω, ὅτε δὲ ὀρ' ε, τελῶ τελέσω, καλῶ
 καλέσω, ὀλῶ ὀλέσω, ἐνίοτε δὲ κρητᾶ μφ ὀτετρα, φορῶ φορήσω, καὶ
 φορέσω, πορῶ ποιήσω, φυχῶσ, κρητᾶ πονέσω σωματικῶσ, φρονῶ
 φρονήσω, καὶ φρονέσω, χωρῶ χωρήσω, κρητᾶ χωρέσω, τὸ δὲ ἢ φυλάττα,
 κρητᾶ παρακείμενος καὶ ὑπερσωτέλικος, κρητᾶ ἄοριος, μέσοι ἢ παρα
 κείμενοι καὶ ἄοριος δεύτεροι οὐκ εἰσὶ, πλήρ τ' σεσημῶμλῶν τ' πρώ
 τῆσ καὶ δ' οὐτέρας συζυγίας αὐτῶν δουτῶ δουπήσω δεδούπηκα πρῶ
 τος, δεδούπηκα μέσοσ, μιᾶ συλλαβῆ ἐλλείπων τῶ πρώτου ἄοριος δὲν
 τερος ἐδούπηκα κτητῶ κτηπήσω ἐκτύπηκα πρῶτ' ἐκτυπα μέσοσ,
 ἐκτυπα ἄοριος βῶναγῶ ἀναγῆσω ἠνάγκασῶ, ἠνωγα, ἠνωγορ, μινῶ,
 μινῆσω, μεμῆκα, μέμικα, ἔμικορ, χρισῶ ἔχρισομ ἄοριος
 δευτέρος, ὀλιδῶ ὀλιδορ, ἄμαρπῶ ἄμαρτορ, εὐρῶ εὐρορ, βλασῶ ἔβλα
 σομ, ἀλακῶ ἠλακορ, τούτων ἢ οἱ δεύτεροι ἄοριος φύσει ἢ δέσφ μα
 κρᾶ παραλήγησι τῶσαντίορ τοῖς βαρυνόμεν, ἢ τὰ μὴ πρωτ' ὄετα ἰωνι
 κα ἢ οἰκτικὰ ὁμοίως τοῖς βαρυνόμεν κλίνοντῆ ποιέω, ποιέας, ποιέα.
 τὰ ἢ δευτέρω ῥητορικᾶ περιπαρωμλῶν ἢ δίαμ ἔλαχορ κλίσιμ ἢ κρᾶσιμ

in pñti & ptō imperfecto, in aliis autē temporibus similiter
grauisonis declinantur ut si quis nouit decliare bene uerbero
& uerberor. fundamētū existētia oīm uerborū, illaboriose &
hæc declinabit, q̄ autē illa negligit & hoḡ in exptus erit, & la
bor ipsius inanis erit. Sine principis ei & fundamentis om
nia inania.

Mixtio prima.

Mixtiones primæ coniugationis in indicatiuis, impatiuis,
opratiuis, subiunctiuis, infinitiuis, & participiis sic fiunt
e & o in o miscetur. e & ei in ei. duo

ee in ei & o in u.e & u in u.e & oi in oi.

e & i in i. facio cio, facis cis, facit cit, faciebā bā, ebas bas, facie
bat bar. pñm pfectum feci, præteritum plusq̄ perfectum fece
ram. aoristus feci. futurum faciam, temporaliter solum in
his & declinatiue, ne quod est extra rem maius re fiat.

declinatio enim horum multis aliis dicta est, & mihi in pri
mo & formatio eadem grauisonis. fac fac, faciat faci
at. feceris fecerit, facito facito, optatiuum facerem face
rem, & mutatione mi in in æolice, facerem res ret, sic & Cla/
marem arem, clamarē res ret, & inaurarem arem, rarē res ret

fecissem, fecerim fecerim, faciam. Subiunctiua si faciam
faciam, facias as, faciat at, si fecissem, si fecero pro futuro
facere re, fecisse fecisse, factum ire, faciens faciens, faciens
ens, faciens faciens, qui fecit qui fecit facturus. Passiua

fio fio passiuum fis fis fit fit fiebam fie/
bam, factus sum es est. pluralis tertia facti sunt cōiter
& ionice facti sunt a tertia pñi, mutatione i in e &

multiplicatione a. omnis enim tertia pñi passiuui pñi perfec
habens añ t̄ vocalem longā mutās ipsam in breuē, ionice
tertiā facit addito & a factū est facta sunt, pp̄ quod circum
flexi longa p̄euntimantes, hanc corripiunt in debitam cor
reptionē clamatū est mata sunt, inauratū est ta sunt, si autē
vis & a tertia plurali commutatione n̄ in a vt uerberentur
uerberentur, facti sunt facti sunt, debita correptione facta
factus fueram, fiam factus fui fiam, factus fui fiam
fias as, factus sis, factus sis, factus sis, fierem fierem
factus fuisset, fuerim, fiam, factus fuisset fiam si fi

ἢν ἴθι ἐκείνῳτι καὶ παρατατικῶ. ἢν δὲ τοῖς ἄλλοις ἁπονοῖς ὡσαύτως
τοῖς βαρυτόνοις κλίεται, ὥστε εἴ τις ὀθε κλίημ καλῶς τὸ τύπτω
καὶ τύπτομαι δεμέλιον ὄντα πάντων ἢν ἁματόν, ἀπὸ νόου καὶ
ταῖτα κλίημ, ὃ ἔκείνων ὀλιγοῦν, καὶ τὸν τῶν ἀπερσ ἔσαι, καὶ
ὁ κόπος αὐτοῦ κενός ἔσαι, χωρὶς ἢν ἀρχῶν C δεμελίωμ τὰ πάντα
κενά.

κράσις φθι πρώτης.

Αἱ δὲ κρᾶσις φθι πρώτης συνυγίασ ἢν ὀριστικοῖς, προσεκτικοῖς, ἐπι-
κτικοῖς, ὑποτακτικοῖς, ἀπαρμεφάτοις, καὶ μετοχαῖς ὄντως ἰγί-
νοντα. τὸ ε καὶ ὠ εἰσ ὠ κινῶνται. τὸ ε καὶ ε, εἰς ε. τὰ Δνοε
εἰσ ε, τὸ ε καὶ ο, εἰς ου. τὸ ε καὶ ου, εἰς ου. Ἔ ε καὶ οἰ, εἰς οἰ. τὸ ε καὶ
η, εἰς η, ποιέω, ὦ ποιέεις, εἰσ, ποιέει, ποιέει, ἐποιέω, ουμ, ἐποιέεις, φε, ἐποι-
εε, ε, ὁ παρκαίμιμος πεποιήκα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεποιήκαμ.
ὁ ὀριστικός ἐποιήσα. ὁ μέλλων ποιήσω. ἁπονοκῶς μονομ ἢν τούτοις
καὶ ἐγκλιτικῶς, ἵνα μὴ ἔ πάρεργον μέλλον του ἔργου ἁλίοτο. ἢ
κλίσις ἢν τούτων πολλοῖς τε ἄλλοις εἴρηται καμοὶ ἢν ἴθι πρώτω
ὁ, τε ἁματισμός ὁ αὐτὸς τοῖς βαρυτόνοις, ποιέε, ε, ποιέετω, ποιέ-
τω, πεποιήκα πεποιήκέτω. Ποίησον ποιήσάτω, ἔνκτικὸν ποιέομι
ποιοίμι, καὶ προπῆ. το μι εἰς ηραιολικῶς ποιοίμη, η, κῆτω C βο-
ῶοιμι βοῶμι βοῶμη, ησ, κ. καὶ χρισσοίμι χρισσοίμη χρισσοίμη, ησ, κ.
πεποιήκοιμι, ποιήσαιμι, ποιήσοφα, ποιήσοιμι. ὑποτακτικῶς ἔαρ ποι-
έω, ὦ, ποιέη, ης, ποιέη, ἢ, ἔαρ πεποιήκω, ἔαρ ποιήσω, ἀντὶ μέλλοντος.
ποιέεμ, ἔμ, πεποιήκενα. ποιήσαι, ποιήσῃμ, ὁ ποιέωμ, ὦμ, ἢ ποιέουσα
ποιούσα, τὸ ἡριέωμ, αὐ, ὁ πεποιήκω, ὁ ἡρῖσας ὁ ἡρῖσων. Παθητικῶς
Ποιέομαι ποιούμαι, τὸ παθητικόν, ποιέη, ἢ, ποιέεται, εἶται, ἐποιέ-
μην ἐποιούμην, πεποιήμαι,σαι, τα. τὸ πλῆθυντικὸν τρίτον πεποι-
ήνται κοινῶς, καὶ ἰωνικῶς πεποιέατη, ἀπὸ τῆς τρίτου ἐνικῆ, τῆσπῆ ἢ
ἢ εἰς η, ἢ πλεονασμῶ ται α, πᾶμ ἢν τρίτον ἐνικόν τῶ παθητικῶ πᾶσα
κῆμλῖς ἔχωμ πρὸ ἢ τ φωνῆμ μακρῶ, ὁ, τρέπομ αὐτὸ εἰς βραχὺ, τὸ ἰω-
νικόν τρίτον ἡρῖ, προσεβέντος ἡα, πεπῆντῆ πεποιέατη. Διό οἱ περι-
παύμενοι μακρῶ πᾶσιν ἁπονοῖς ταύτην συσέλλουσ, μὲν εἰς τὴν ὀφθαλ-
μῆμ συσολῆμ, βεβόνη βεβοάται, κεχῆσται κεχῆσται, εἰ ἢ βῶ-
λει, ἢ ἀπὸ τῆς τρίτου πλῆθυντικῆ, ὁμοῖα τῆ μὲν εἰς ὡσπῆ τυφοῖτο
τυφοῖατῶ πεποιήντῆ πεποιέατη, φθι ὁ φειλομῆμ συσολῆμ γυνομῆμ
ἐπεποιήμῃμ πεπο-ήσομαι, ἐποῖμῃμ ἡρῖσῃμ, ἐποῖσάμην ποῖη
σομαι, ποιέου, ου, πεποιήσο, ποιήθητι. ποιήσαι, ποιέομῃμ ποιόμῃμ
πεποιήμῃμ, πεπῆντῃμ, ποιήσομῃμ, ποῖσάμην, ποῖσάμην, ἔαρ ποιέε

am am. si factus fuerim. si factus fuiffem. si fiam pro futuro
semper. fieri fieri factum esse factum fuiffe
factum tri fiens fiens. factus factus factus
faciendus. Nota autem bifyllaba in secunda & ter
tia persona contractionem non pati, eo is is it it. nauigo na
uigat as nauigas at. fluo is is fluit it. fundo fundis is it it, & i
passiuis in tertia. nauigatur fluitur & indiget cum his
secunda est per ao prolata in penultima futuri
& alioꝝ tempoꝝ a aut i habet hoc modo cum praesens ipso
rum ante o. e aut i habet tunc futuꝝ a penultimat. sino sinā.
specto ctabo. tristo tristabo. erubeo erubebo. altero rabo cō
muniter & alterabo ionice. Etiam penultimantia o. audio
audiam. excipiē clamo clamabo. fleo bo. trituro rabo & tri
turabo. etiam in rho supra vnā syllabā. traicio traiciā. mis
cebo miscebo. senesco cam, rado aut dis, radit ei in cute hoc
etiam in lo supra vnā syllabam e penultimantia. rideo
ridebo. ago agam. etiam in rho & lo solifyllaba non
facientia deriuatiua in mi. facio faciam. frango gam. rumpo
pam. frango gam. etiam cū pñs. y. penultimat. tunc & futuꝝ
i. spō deo bo. seditioni trado sedi. tradā. cōturbo bo. etiā i lo
solū aut cū cōsonāte p cōprehēsiōne, aut p distantia, spolio
spoliabo. crapulor crapulabor. minor minabor. podagror
podagrabor, bilio biliam. infanio infaniā. negocior negocia
bor. praeterq̄ laxo laxabo. propicio ppiciabo. etiam in ro &
lo deriuatiua in mi faciētia, ytor vtar qm̄ vtar. incēdo dam.
qm̄ icēdo fero ferā qm̄ fero. et i aliā aliquā cōsonāte definē
tia. tergo gam. scalpo pam. viuo uan. yinco cam. esurio esur
riam. sitio am. guberno nabo. honoro rabo. pubesco scam.
delitior abor. vindemio abo. sileo lebo. taceo cebo. sector
tabor. i. sequor, vello at vellam vello. f. vellam. Cōmixtiōes
secundae coniugationis sunt hae in omnibus actiuis,
& passiuis a & o in o miscetur. a & e in ei diphthon
gum, in a subscriptum. a & e in a longum. a & o in
o & a & u in o. a & in in ana. & oi in
o subscriptum. a & i in a. indicatiua Clamo mo clamas
clamas cum acripto i similiter & clamat clamat clama

bā bā. mabas bas. mabat bat. clamaui clamaram maui abo.
 clama a clamet et clamet et. clama clamet clamare clamare
 clamares res. clamaret ret. cum i & æolice clamare res ret. cla
 mauerim clamauissem uissem. clamem si men. mem clames
 met met. similiter indicatiuis. si uissem. si clamauero. clama
 re re. clamauisse uisse. clamatum ire clamans ans ans. vocife
 ratus. clamatur⁹. clamor mor. clamaris ris. clamat at. clama
 bar bar. clamatus sum atus sum. clamabor clamat⁹ sum cla
 mabor are are. clamat⁹ sis. clamator tor. clamater ret. clama
 tus esse atus fuissem. clamatus esse. clamer. si mer mer.
 si clamat⁹ sim. si clamat⁹ fuero. si atus fuero. clamari ri. clama
 tum fuisse. atum fuisse. atum esse. clamatum iri. clamat⁹ tus.
 clamatus clamatus clamatus. clamandus. tertia est
 quæ per oo profertur in penultima futuri & alio
 rum temporum o magno penultima ut plurimum
 in paucis autem o paruo sic. cum tertiæ verba
 habent præpositum verbale. tunc o magnum inuenies in
 penultima futuri. in auro ro rabo. quoniam aurū. de argēto.
 to bo. qm̄ argētum. gypso sabo qm̄ gypsus. capio capiam
 qm̄ man⁹. succendo clam qm̄ ignis. coronabo qm̄ corō
 na. erigo erigam qm̄ rectus. torqueo quebo qm̄ tortus. læ
 do clam qm̄ malus. humiliabo qm̄ humilis. & alia multa.
 præter pauca quædam habentia o paruum. aro arabo.
 iuro iurabo. culpo pabo. pascor. tor. pascor quod & i alis tē
 porib⁹ est videre. Cōmixtionē aut tertiæ sic habent o & o
 in o miscetur. o & oi in oi. o & e in u. duo oo in
 u. o & in in un o & i in oi. in auro ro in auras
 ras in aurat rat. in aurbā bam in aurai in aurerā. in aurai
 in auro. in aura ra. in aura in aurato. in auren rem in aura
 uissem. in aurerim in aurerim in auren. si in auren
 rem res res ret ret. similiter indicatiuis. si in aurassem
 si in auro. in aurare re. in auruisse esse. in auratū ire
 in auras in auras in auras rans. in auraturus. in auro
 in auro in aurbat bar in auratus fui in auratus fueram in auri
 ratus sum ratus fui. in aurobor. in aurare in aurare. in auratus
 in aurobor in aurobor. in aurare arer. in aurat⁹ fuissem in aura

οη, ωμ, ἔβοασ, ἀε, ἔβοαε, α, βεβόηκα, ἔβεβοήκαμ, ἔβόησαι, βοήσω,
 βοάε, α, βοάετω, ἄτω, βεβόηκε, κέτω, βόησομ, σάτω, βοάοιμι, ᾠμι,
 βοάοις, ᾠς, βοάοι, ᾠ μετὰ τῆ ἰκχλῆ διολικῶς, βοάημ, κσ, κ, βεβόησ
 κοιμι, βοήσαιμι, βοήσεα, βοήσοιμι, ἐὰρ βοάω, ᾠ, βοάσ ᾠς, βοάη,
 ᾠ ὁμοίως τοῖς ὄριστοις, ἐὰρ βεβόηκα, ἐὰρ βοήσω, βοάεμ, ᾠμ
 βεβόηκέναι, βοήσαι, βοήσεμ, ὁ βοάωμ, ᾠμ, ὁ βεβόηκῶς, ὁ βοή
 σασ, ὁ βοήσωμ, βοάωμαι, ᾠμαι, βοάη, ᾠ, βοάεται, ᾠται, ἔβοασ
 μη, ᾠμη, βεβόημαι, ἔβεβόημ, βοήησομαι, ἔβοασάμη, βοή
 σομαι, βοάου, ᾠ, βεβόησο, βοήητη, βόησαι, βοαρίμη, ᾠμη, βεβ
 βοάμη, βοηέημ, βοκσάμη, βοκσσίμω, ἐὰρ βοάωμαι, ᾠμαι
 ἐὰρ βεβόωμαι, ἐὰρ βοηῶ, ἐὰρ βοήσωμαι, βοάεσθαι, ᾠσθαι, βεβ
 βόησθαι, βοηῆναι, βοήσασθαι, βοήσεσθαι, ὁ βοασάμωσ, ᾠμενοσ
 ὁ βεβόημῆσοσ, ὁ βοηῆσοσ, ὁ βοκσάμενοσ, ὁ βοκσόμενοσ, τρίτη ὁδὴ
 ἢ διὰ τῆσω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγουσῆ τῆ μελλουτοσ κχλ
 ἢ ᾠ ἄλλωμ χροῶμ ᾠ ἢ ὡ μεγάλῳ παραλήγει ὡσ ἐπιτοπλῆσομ, ἐν
 ὀλίγοισ δέ ᾠ ὁ μικρῶ ὡτωσίμ, ὅτε τὰ ᾠ τρίτησ ῥήματα
 ἔχουσι προεπικείμενομ ῥηματικῶ, τότε ᾠ μέγα εὐρήσοσ ἐν τῇ
 παραληγουσῆ τῆ μελλουτοσ, χροῶω, ᾠ, χροῶσῶ, ὅτι χροῶσ, ἄργυρ
 ρῶω, ᾠ, ἄργυρῶσῶ, ὅτι ἄργυροσ, γυφῶ γυφῶσῶ, ὅτι γυφοσ, χηρῶ,
 χηρῶσῶ, ὅτι χηρῶ, πυρῶ πυρῶσῶ, ὅτι πυρῶ, σφαιρῶ σφαιρῶσῶ, ὅτι σφί
 φανοσ, ὀρῶω ὀρῶσῶ, ὅτι ὀρῶσ, σφελῶ σφελῶσῶ, ὅτι σφελῶσ, κακ
 κῶ κακῶσῶ, ὅτι κακῶσ, ταπειῶ ταπειῶσῶ, ὅτι ταπειῶσ, καὶ ἄλλα
 πάμπολλα, πλήρ ὀλίγωμ τινῶμ ἢ ᾠ ἔχόντων τὸ μικρόμ, ἄρῶ ἄρῶ
 σῶ, ὁ μῶ ὁ μῶσῶ, ὁ νῶ ὁ νῶσῶ, βῶω, ᾠ, βῶσῶ, ὅπῃ κχλ ἐν τοῖς ἄλλοις χρο
 νοις ἔσιμ ἰδίῃμ, Αἱ δέ κρᾶσοσ ᾠ τρίτησ ὡτωσ ἔχουσι, τὸ κχλ ᾠ
 εἰσ ᾠ κινᾶται, τὸ κχλ οἱ, εἰσ οἱ, τὸ κχλ εἰσ οἱ, τὰ Δνο οο εἰσ
 ου, τὸ κχλ ἄμ, εἰσ ουμ, τὸ κχλ κ, εἰσ οἱ, χροῶω, ᾠ, χροῶσοσ
 οἱσ, χροῶσῶ, οἱ, ἐχρῶσομ, ουμ, κεχρῶσκα, ἐκεχρῶσκαμ, ἐχρῶσῶσῶ,
 χροῶσῶω, χροῶσοσ, ου, κεχρῶσκαμ, χροῶσομ, χροῶσοιμι, οἱμ, κε
 χροῶσῶκοιμι, χροῶσῶσαιμι, χροῶσῶσεα, χροῶσῶσοιμι, ἐὰρ χροῶω,
 ω, χροῶσοσ, οἱσ, χροῶσῶ, οἱ ὁμοίως τοῖς ὄριστοις, ἐὰρ κεχρῶσῶω,
 ἐὰρ χροῶσῶω, χροῶσῶμ, οἱμ, κεχρῶσῶκέναι, χροῶσῶσαι, χροῶσῶσεμ
 ὁ χροῶωμ, ᾠμ, ὁ κεχρῶσῶκῶσ, ὁ χροῶσῶσῶσ, ὁ χροῶσῶωμ, χροῶσο
 μαι, οἱμαι, ἐχροῶσομη, οἱμη, κεχρῶσῶμαι, ἐκεχρῶσῶμη, ἐ
 χροῶσῶδημ, ἐχροῶσῶσῶμη, χροῶσῶσομαι, χροῶσοου, οἱ, κεχρῶσῶσο,
 χροῶσῶητη, χροῶσῶσαι, χροῶσοοίμω, οἱμω, κεχρῶσῶμω, χροῶσῶ

tus fuisset. inauratus fuisset, inaurer si inaurer rer inaurer
re re. inaureretur tur & tur. si inauratus fuisset si inauratus
sim si inaurat⁹ fuero. inaurari inaurari. inauratum fuisse in
auratum esse inauratum esse, inauratum iri. inauratus atus
inauratus inauratus inauratus. inaurandus.

De in mi.

His ita se habentibus, & de in mi dicamus breuissime,
quorū cōiugationes vt cognitū est quatuor sunt, harū prima a
prima circumflexorū, pono pono pono. secunda a
secunda, sisto sisto sisto. tertia a tertia do do
do. quarta autē ab in yo grauissonis vsq; ad p̄teritum impfe
ctum declinata, iungo iungo. coagulo coagulo. perdo
perdo. & prima qdē & secunda i penultimat. tertia autē
o. quarta autē y. commune autem ipsis in futuro abiice
re primam syllabam. pono ponam. sisto sistam, do da
bo. & in actiuis quidem longa penultimare, in passi
uis autem breui pono ponam. sisto sto do
dor. iungo iungor, nisi alicubi poetica licentia contra
rium in passiuus fiat, vt ponor. incereō. quæro &
alia tonica. æoles autē ponor sto dicunt. & in mi quidem
in p̄nti qdem & p̄tō impfe. & aoristo secundo propriam
sortita sunt declinationē, in aliis autē tpib⁹ eodē mō grauisso
nis declinant, quæ an alia oportet bñ didicisse. formabis at
ipsorum secundas personas a primis mutatione mi in s,
pono ponis. sisto sistis. do das. iungo iungis,
tertiās autē a secundis additione i. ponis ponit & po
nit dorice. sistis sistit. das dat. iungis iungit.
secunda & tertia dualium a secunda plurali
mutatione e in on sicut & grauissona. ponitis ponitis po
nunt, sistitis sistitis sistunt. datis datis dant. iungitis iun
gitis iungunt. pluralis prima a singulari prima transmu
tatione vltimæ & correptione penultimæ vel a princi
pali genitiuo secundum veteres, ponimus. sistimus da
mus iungimus. pluralis secunda a prima mutatione
men in te ponimus ponitis. sistitis, datis. iungitis,

Πείλιω χρυσώσαιμι, χρυσώσοίμι, εἰμι χρυσώμαι, ὦμαι, χρυσῶ, οἶ.
 χρυσῶνται, οὔται, χρῶ, χρῶνται. εἰμι κεχρυσῶμαι, εἰμι χρυσῶσθε
 εἰμι χρυσώσωμαι, χρυσόεσθε, οὔσθε, κεχρυσάσθε, χρυσώσθηναι,
 χρυσώσασθε, χρυσώσεσθε, ὁ χρυσοόμενός, οὐμενος, ὁ κεχρυσώ
 μένός, ὁ χρυσῶνθεῖς, ὁ χρυσώσάμενος, ὁ χρυσώσόμενός.

Περὶ τῶν εἰς μι.

τῶν τῶν οὕτως ἔχόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς μι λέγαμεν βραχύνταται
 ὡς αἰ συζυγίαι, ὡς ἐγνωσαι, τέσσαρες εἰσι, τῶν τῶν ἢ πρῶτη, ἀπὸ φθι
 πρῶτης τῶν περισπωμένων, τὶ δέω, ὦ, τὶ δῆμι. ἢ δυντέρας, ἀπὸ φθι
 δυντέρας ἰσάω, ὦ, ἰσημι. ἢ τρίτη, ἀπὸ φθι τρίτησ, θιδῶ, ὦ,
 δίδωμι, ἢ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῶν εἰς ἡ βαρύνωνται μέχρι παρατακ
 τικῆς κλινομένης ζεύγνυμι, πηγνύω πηγνύμι, ὀλίω ὀλυ
 μι, καὶ ἢ μὲν πρώτη καὶ δυντέρας, ἔφω ἢ παραλήγει ἢ δὲ τρίτη,
 ἔφω. ἢ δὲ τετάρτη, ἔφω, κοινῶν δ' αὐταῖς ἐν ἔφω μέλλοντι ἀποβάλλ
 λερ πλὴν πρώτῳ συλλαβῆν, τὶ δῆμι δῆσω, ἰσημι εἴσω, δίδωμι
 δάσω, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, μακρὰ παραλήγει, ἐν δὲ τοῖς
 παθητικοῖς, βραχεῖα, τὶ δῆμι τὶ δεμαι, ἰσημι ἰσαμαι, δίδωμι
 δίδομαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι, εἰμήπου ποικτικῆ δὲ εἰς τῶν ἀντίορ
 ἐν τοῖς παθητικοῖς ἡρώιτο, ὡς τὶ δῆμαι, ἀνάχημαι, δίδωμαι, καὶ
 ἄλλα ἰωνικά, οἱ δὲ ἀιολεῖσ τὶ δῆμι, ἰσαιμι λέγουσί, καὶ τὰ μὲν εἰς
 μι, ἐν μὲν ἔφω ἐνεσῶτι καὶ παρατακτικῶ καὶ ἀορίσῳ δυντέρας, ἰδῆμαι
 ἔλαχον κλίσι, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, ὁμοιοτρόπως τοῖς βαρύν
 οντι κλίνονται, ἀπὸ τῶν ἄλλων δὲ καλῶς μακρῶν, χηματίσθε, δὲ
 αὐτῶν τὰ δευτέρα πρόσωπα ἀπὸ τῶν πρώτων, τρῶπῆ τῶν εἰς
 τὶ δῆμι τὶ δεμα, ἰσημι ἰσησι, δίδωμι δίδωσι, ζεύγνυμι ζεύγνυσι, τὰ
 δὲ τρίτα, ἀπὸ τῶν δυντέρας, προσδέσφ, τὶ δῆσι, τὶ δῆσι, καὶ τὶ δῆ
 σι, τὶ δῆσι, ἰσησι ἰσησι, δίδωσι, ζεύγνυσι ζεύγνυσι, τὸ δευ
 τερον καὶ τρίτον τῶν δυντέρας, ἀπὸ τῶν δυντέρας πληθυντικῶν,
 τρῶπῆ τῶν εἰς ὀρ, ὡς περ καὶ τὰ βαρύνοντα, τὶ δετε, τὶ δετε, τὶ δε
 τῶν, ἰσατε ἰσατε, ἰσατε, δίδωτε δίδωτε, δίδωτε, ζεύγνυτε ζεύ
 γνυτε, ζεύγνυτε, τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τῶν ἐνικῶν πρώτων
 μεταποιήσθαι φθι ληγούσης, καὶ συσολῆ φθι παραληγούσης, ἢ ἀπὸ
 φθι μετοχικῆς γενικῆς κατὰ παλαιούς, τὶ δεμα, ἰσαμα, δίδο
 μα, ζεύγνυμα, τὸ πληθυντικὸν δευτερον ἀπὸ τῶν πρώτων, τρῶπῆ
 τῶν εἰς τε, τὶ δεμα, τὶ δετε, ἰσατε, δίδωτε, ζεύγνυτε.

plurali tertia simili voce participialibus datiuis pluralibus
 ponūt. sistunt. dant. iungunt & ionice ponunt dant iun
 gunt. at sisto sistunt facit propter vocalitatem, etiam & eū
 attice ex contractione, & immittūt & silia, pūm imperfect. a
 pūti. mutatione m in n additione consueti augmenti pono
 ponebam. sisto sistebam. do dabam. iungo iungebam.
 secunda a prima mutatione n in s. tertia a secunda abiectio
 ne s. & reliqua eodem modo præsenti præteritum
 perfectum a futuro. ponam posui. stabo steti. dabo
 dedi præteritum plusq̄ perfect. a præterito perfecto s̄m
 grauisona. posuerā. steteram. dederā. posui aut̄ & posueram
 boeotice, mutatione i in ei, sicut heroes pro heroes, vnde &
 positus sum per ei at steti per a, ad differentiam steti a
 sto. aoristus primus. posui. steti. dedi. posui autem pro
 posui & dedi p̄ dedi extra regulam, cum quibus & mihi no
 tatum est in his quæ sunt in mi, sicut dixi & tuli in graui
 sonis. aoristus ii. posui posuisti posuit per i. reliqua vero
 per e. steti stetisti stetit. dedi dedisti dedit per o magnum. re
 liq̄ at per o paruū. futurū ponam sistam dabo. scire at opor
 tet qđ in mi super disyllaba qđem existentia anpenacuunt
 pono. do. bisyllaba autem acuuntur. sum aio dico. indeclina
 ta vero acuunt & composita antepenacuunt assentior ad sū
 eo autem id est proficiscor antecircumflectitur. & pri
 mæ & secundæ, defectiua. tertiæ vero preter do. defe
 ctiua quartæ aut̄ vsq̄ ad præteritum p̄fectum imperatiuo
 rum quæ in thi a genitiuo p̄prioꝝ participiorum fiunt ab
 icctione n & transmutatione vltimæ in thi. ponentis pone
 p̄ pone ponat. ponētis ponito & nito ponat. stantis sta stet,
 stantis sta stet. dantis da det, dantis dato & dato det.
 iungentis iunge iungat. in on autem & in e vt graui
 sona. posueris fuerit. steteris terit. sistito sistat. dederis rit.
 optatiuoꝝ autem in in quidem vt passiuæ primi & secundæ
 aoristi ponerē es et posuerim is it. sisterē stare darē dederim
 in mi, vt grauisona posuissem s̄es stet. stetissem siste
 rem cōe sisterem æolicum, dedissem posuissem sistam.

(dem, subiunctiuorum autē,

circūflexa quidem vt passiuā primi & secundi aoristi.
si ponam as at. si fuerim is it. sistam tas tat. per a. si stem tes
stet. si det si dederit. at penacuta vt grauisona. si posuissē
si stetissē si stetero. si dedissē. infinitiuorū at alia qdē ī aē
alia vero in in. ponere posuissē. sistere stetero statuissē. sta
re dare dedissē dare iungere positumire statumire datūire a
propriis indicatiuis vt grauisona. participiorū autē alia qdē
in is. alia vero in as & os & us & v trigenitū ponēs ponens
ponēs ponēs ponēs positurū. sistēs stans stans staturus dans
qui dedit dans daturus. iungens. & passiuā ponor
positus sum positus sum positus sum ponar & alia s̄m
antescripta in diuersis interrogamentis & compendiis
iuniorū quorū primū doct^r Manuelus Chrysoloras q̄ plāta
uit & docuit ī Italia grecas lras cui⁹ liber nescio quo pacto
quidam ex imperitis contrahētes corrupere. & p^r illū multos
post annos oīa optim⁹ Theodor⁹ Gaza iiii. libros cōposuit
pulcherrimos & eruditissimos. Quā vero nra grāmatica va
riaq̄ existit & difficil^r. & veluti qdā pelag⁹ imēsurū. n̄ op⁹ est
auditores solis contentos esse compendiis. tanq̄ vmbrales
pugnā sint. sed post illa quaerere quae inueniunt vetera &
noua interrogamēta. a qb⁹ & haec ipse hausit. & q̄cūq̄ facile
inuenta sunt. quatuor libri Apollonii difficilis. Herodiant
plurima. Syngeli Hierosolymitae de constructione maximi
planudae disputationem & de constructione & de transitu
uis & intrāsiuius verbis. Tryphonis & Theodosii & Chee
robosci quae inueniuntur. de aequiuocis verbis de inuersio
nibus & figuris poeticis. de affectibus de statibus
de qualitate et quantitate. de recta scriptione. de pprietatis
bus Moschopuli omnia. excepta Thomae magistri
Phrynichi Apocrationis. pollucem ipsum
De carminibus varia & Hephæstionis. de sonis Herodiant
et Theodosii quod contraxi in breue. dictionaria nominū
veriloqa. et alia q̄cūq̄ ad p̄cipia spectāt. et sūdamēta græ
cæ linguæ. quae si quis exacte nouit cōfidenter potest nau
gare laboriosum hoc pelagus. valde q̄ legitis et meminertis
et si qd erroneū dictum fuerit emēdātes ignoscite. humana

καὶ μὲν περὶ σωμεινῶν ὡς τὰ παθητικὰ τῆς πρώτου καὶ δεύτερου ἑσ
ρίσου, ἔαρ τιδῶ, διῶ, διῆ, ἔαρ διῶ, ἔαρ ἰσῶ, ἰσῶς, ἰσῶ δ' ἰὰ τῶ α, ἔαρ σῶ, σῶς
σῆ, ἔαρ διδῶ, ἔαρ διῶ, τὰ δὲ παροξύτονα, ὡς τὰ βαρύτονα, ἔαρ τεθεικῶ,
ἔαρ ἐσῶκῶ, ἔαρ σῆσῶ, ἔαρ δεδῶκῶ, ἤν δὲ ἄπαρεμφάτων τὰ μὲν, εἰς
σαι, τὰ δὲ, εἰς φη, τιδέναι, τεθεικέναι, δέναι, ἰσέναι, ἰσικέναι, σῆσαι, σῆσαι
Διδόναι, δεδωκέναι, Δοῦναι, ζυγύναι, δῆσαι, σῆσαι, Δάσφρ, ἀπὸ τῶν
ἰδίω ὀριστικῶν ὡς τὰ βαρύτονα, ἤν δὲ μετοχῶν αἱ μὲν, εἰς εσ,
αἰδὲ, εἰς ασ, κηῶς, καὶ ους, κηῶς, τριγῶς, ὀτιδῆς, ἢ τιδῆσα, τὸ τῆ
δέρ, ὀρεῖσ, ὀ τεθεικῶς, ὀ δῆσῶν, ὀ ἰσῶς, ὀ ἐσῶκῶς, ὀ σῶς, ὀ σῆσῶν, ὀ δι
δούσ, ὀ δεδωκῶς, ὀ Δούσ, ὀ Δῶσῶν, ὀ ζυγύνῶς, καὶ τὰ παθητικὰ, τίδῃ
μαι, ἐδέμην, τέθειμαι, ἐτέθην, ἐδέμην, δῆσομαι, κηῶ τὰλλα κατὰ τῆ
προγεγραμμένα ἐρ διαφόροις ἐρωτήμασι κηῶ ἐπιτομαῖσι τῶν
πρωτέρων, ὡν πρῶτ' ὁ σοφὸς Μανουῆλος ὁ χρυσοῤῃς, ὁ φυτεύσας
κηῶ διδῆσας ἐν ἰταλία τὰ ἑλληνικά, οὐ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ' ὅπως τινεσ
ὄν ἄμα διῶν συσεῖλαντες, διέφθεραν, καὶ μετ' ἐκείνον μετὰ πολ
λὰ ἔτη ὁ πάντ' ἄριστος Θεόδωρος ὁ γὰρ ἦσ' τέσσαρα βιβλία σωεῖδῃκε
κἀλλισα καὶ ἔλλογιμάτατα. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμετέρα γραμματικὴ ποι
κίλητε τυγχάνει, κηῶ δύσκολ' ὅ, καὶ οἶόν τι πέλαγος ἄχανεσ, οὐ δὲ
τούσ ἀκρατάς μόναισ ἀρκεῖσθαι ταῖς ἐπιτομαῖς, ὡσπερ σκιαγραφεῖ
αισ ὕσαισ, ἀλλὰ μετ' ἐκείνας ζητῆν τὰ ευρισκόμυνα παλαιὰ καὶ
νέα ἐρωτήματα, ἀφ' ὧν καὶ αὐτοσ ταυτ' ἡρυσάμην, κηῶ ὅσα εὐχερῶσ
εὐρίσται, τὰ τέτταρα βιβλία ἀπολλωνίου τῆ δυσκόλου, Ἡρωδιανου
πλήσα, συγγέλου τῆ ἱεροσολυμίτου τὸ περὶ σωτῆεωσ, Μαξιμου
τῆ πλαυίδου τῆν διάλογον, κηῶ ὅ περὶ σωτῆεωσ, καὶ περὶ
μεταβατικῶν, καὶ ἀμεταβάτων, τῆν φωνοσ καὶ Θεοδῶσιου, καὶ
χοιροδοκου' τὰ ευρισκόμυνα, περὶ σαμνῶν ἡμῶν, περὶ
τρόπων κηῶ ἡμῶν ποιητικῶν, περὶ παθῶν, περὶ πικνῶν, περὶ
περὶ ποιότητ' κηῶ ποσότητοσ, περὶ ὀρθογραφείασ, περὶ ἰδιωμα
των, τὰ τῆ μοχοπούλου πάντα, τὰσ ἐκλογάσ Θωμά τῆ μαγίσεωσ,
τὰσ τῆ φρυνίχου, τὰσ τῆ ἀρποκρατίουνοσ, τῆν πολυεῖκην αὐτόν
τὰ περὶ μέτρων διάφορα, κηῶ τὰ τῆ ἡφαισίωνοσ, ὅ περὶ τόνων ἡρω
διανου' κηῶ Θεοδῶσιου, ὁ σωεῖτεμορ ἐν βραχέι, τὰ λεξικά, τὰ ἐτυμο
λογικά, κηῶ τὰλλα ὅσα εἰσ τὰσ ἀρχαῖσ ἀνήκα, καὶ δεμέλια ἐν ἑλλη
νικῆσ γράπτῃσ, ἃ εἴτισ ἀβριθῶσ οἶδε, διαξῶσ αὐτόσ δαῦνται, πλεῖσαι
τὸ ἐπίπονον τουτ' ἐπέλαγος, ἔβρωδε οἱ ἀναγινώσκοντεσ, κηῶ μέμνησ
θε, καὶ εἴτισ φαλερόμ εἰρηται, ἐπιδωρθῶσαντεσ, σύγγνωτε, ἀνθῶπινοσ

Enim passio est peccare. De noīe quidem editū fuit in medi
olano tempestate Francisci Sfortiæ ducis, rogatu Philippi
Ferufini & Bartholomei Chalci & Bonini Bom
bricii, quibus gratificatus & regulas verborum addidi
octo partium orōnis compēdio sæpe numero impre/
ffo, q̄ argumēto huic cōgruebāt. Anno a dei ortu
M. cccc. lxxiii. de verbo autē congestus quidē ibi,
ædirus autem est hic in Messana Siciliae etiā
& de cōstructione verborū s̄m Latinos
& non nulla alia, Anno M. cccc.
lxxviii. Sit felix, yt
primus.

καὶ πάλιν τὸ ἀμαρτάνειν. τὸ μὲν περὶ ὀνόματι **Θ** ἤλθετο ἐν με
διολάνω, ἐπὶ φραγκίσκου σφορτίου τοῦ ἡγεμόνος ἀξιόσοι Φιλίππου
φερουεῖνου, καὶ βαρδολομαίου τοῦ χαλκού, καὶ βωνίνου τοῦ βομβρι
κίου, διὰ χαρυσίου μὲν **Θ**, καὶ τοὺς κανόνας ἦν ἡμάτων προσέδρακα
τῆ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐπιτομῆ τῆ πολλοῦ ἐντυπωθεῖσα.
οἱ τῆ ὑποθέσει ταύτῃ ἡρμοζομετα ἀπὸ θεογονίας, χιλιοσῶν τετρακοσ
οσῶν ἔκκοσῶν τρίτην τὴν περὶ ἡμάτων, ἐχεδὶ ἰάσθη **λ** ἐκεῖ

ἤλθετο ἡ ἀναῦθα ἐν μεσσηνί φησικελίασ. ἐτι καὶ

τὸ περὶ σωτῆρας τῶν ἡμάτων κατὰ λατίνους

καὶ ἄλλα τινὰ ἐτὶ χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν

ἔκκοσῶν ὀγδώων ἐντυχέσ

ἄσπερ ὁ πρῶτων.

CONSTANTINI LASCARIS BYZANTII DE
pronomiſibus ſecundum omnem
linguam et poeticum uſum.

Quoniam igitur et pronomina exacte ſcire longe utile in
troducitiis exiſtit neceſſarium exiſtimaui de iſiſ in com/
pēdio tractare, nō ſolum ſim cōem cōſuetudinē ut nōnulli,
ſed ſecundū oēm linguam, et poeticū uſum, ne de iſiſ du/
bitent poetarum auditores alia præter conſucta inuēientes.
Pronomen igitur eſt pars orationis caſualis pro nomine acce
pra. nomiſibus em̄ tertiā perſonam oſtendētibz, hoc intro/
ductum eſt, ut oīa oſtendat caſuū quidem noiſ particeps ſa
cta, pſonaz at̄ verborz hui⁹ pſicipales ſpēs qnq; primitiuum
poſſeſſiuū, demōſtratiuū, relatiuū, & cōpoſitū, de qb⁹ dicēdū
eſt. Primitiua ſt̄ tria, priæ pſonæ nominatiuus qdē ego cōi
ter atticæ uero ego qdē, ſoliti eī ſūt iſiſ aſſumētes repletius
coniunctiones attollere dictiones, dorice autem ego & ego
genitiuus mei communiter & mei ſine e ſic & in datiuo
& accuſatiuo per ablationē, inclinatiue, & ionice mei quod
aliqñ quidem aſſumit i & ſit mei, interdū uero then & ſit
mei & per concifionē mei, dorice autem & æolice mei, dati/
uus mihi & mihi, accuſatiuus me & me, uocatiuus at̄ primæ
perſonæ nō habet, nemo. n. ſeiſum uocat, noiatiu⁹ & actūs
dualis nos & nos, grūs & datiu⁹ noſtri & nobis, ntūs plura
lis nos nos, dorice aut̄ & æolice nos, cui⁹ per correſponden/
tiam noiatiuus dualis nos, genitiuus noſtrū nrī & inēpōne
i, noſtri & æolice noſtrum, datiuus nobis circumflexe apud
oratores, acutiſone autem apud poetas cum i breue exiſtit
& dorice nobis & æolice nobis, accuſatiu⁹ nos nos & æolice
nos, ſecundæ perſonæ noiatiuus, tu cōmuniter & dorice
tu & tu genitiuus communiter tui & ionice tui & tui poe
tice & atticæ tui & tui, dorice autem & eolice tui.
dēt̄s cōmuniē qdē tibi dorice aut̄ tibi, differt at̄ a ntō q; illi
us qdē tu p y tenue ſcribit̄, hui⁹ aut̄ per ce diphthongum,
actūs te & dorice te, vtūs tu nominatiuus & accuſatiu⁹ du
lis uos & uos genitiu⁹ & datiuus uobis & ueſtri, uocatiuus
ſiſiter nominatiuo, nominatiuus pluralis uos uos et dorice

uos et æolice, vos cui⁹ p correspondentiã noñatiuus dualis
 vos, genitiuus uestrum uestri et uestrum et æolice uestri, da
 tiu⁹ uobis circūflexus qdem apud oratores, acutisonus autē
 sæpenumero apud tragicos poetas, cum in breue est, et do
 rice uobis et æolice uobis, accusatiuus vos vos et dori
 ce et æolice uos, differunt autem pluralia secundæ
 personæ pluralium primæ, quia illa quidem per
 i scribuntur. hæc autem per y tenue, uocatiuus o uos tertiæ
 personæ noñatiuus secundum ueteres et ipse, gñs cõmuniẽ
 quidem sui, ionice autē sui et sui, attice sui, et dorice sui,
 at mei et tui et sui non fiunt a primitiuis, sed a possessi
 uis mei tui sui more ionico, datiuus sibi et additione sibi,
 accusatiu⁹ se, uñ sui et sese, uocatiuos at nō hēt, nemo enim
 absentem uocat, nominatiuus et accusatiuus dualis se, se, qđ
 semper in accusatiuo accipiē, ut qs igit̃ ipsos deor̃, p ipsos,
 genitiuus et datiuus sibi sibi et sibi nominatiuus plu
 ralis ipsi ipsi et ipsi dorice, genitiuus sui sui et
 sui, datiuus sibi et sibi, accusatiuus se se, et hæc
 quidem primitiua pronoiã, a quibus deriuantur octo poss
 essiua trigenerice declinata.

Possessiua.

A mei genitiuo primitiui deducitur meus mea me
 um, a tui secundæ personæ tuus tua tuum, quæ et poetice,
 tuus tua tuum dicuntur, a sui genitiuo tertiæ suus sua suū,
 a nostri nominatiuo duali primæ personæ noster nostra
 nostrū, dicunt̃ autē cum duo soli participant possessionem,
 a uos nominatiuo duali secundæ personæ uester
 uestra uestrum, sic et hæc cum participant possessio
 nem, a tertia persona pronomem non deriuatur,
 non enim est nominatiuus a quo deducetur, & enim uos
 accusatiuus est a nos nominatiuo primæ personæ, noster
 nostra nostrum, a uestri secunda uester uestra uestrum
 hæc at dicuntur cum multi participant possessionem ab
 ipsi ipsi tertia, suus sua suum apud poe
 tas autē sunt & alia possessiua pnoiã fm consequentiam
 horum noster nostra nostrum, pro noster nostra nostrum
 & uester uestra uestrum, p uester uestra uestrum, & suus

ὕμεις, κλη' αἰολικῶς, ὕμμιες. ἢ κατ' ἀναλογίαν ἢ ὀνομαστικὴν Διὶ κλη' ὕμμι
 με. ἢ γενικὴ ὕμείωμ ὕμῶμ, καὶ ὕμείωμ, καὶ αἰολικῶς, ὕμμέωμ, ἢ ὅτις
 κλη' ὕμῖμ, περισπωμένη μὲν παρὰ τοῖς ἑταροῖσιν ὀξυτονουμένη δὲ πολ
 λαίως παρὰ τοῖς τραγικοῖσ' ὑπενωταῖς, ὅτε τ' ἰμ βραχὺ ὄξω καὶ Δωρι
 κῶς ὕμῖμ, κλη' αἰολικῶς ὕμμιμ, ἢ αἰτιατικὴ ὕμέασ ὕμῶσ, καὶ Δωρι
 κῶς κλη' αἰολικῶς ἄμμιε. Διαφέρουσι δ' ἐπὶ τὰ πληθυντικὰ τῶ δούτε
 ρου προσώπου τῶμ πληθυντικῶ τῶ πρώτου, ὅτι ἐκείνα μὲν διὰ τῶ
 κλη' γράφονται, ταῦτα δὲ διὰ τῶ υ φιλου'. ἢ κλη' κλη' ὕμῖεσ. τῶ τρίτου
 προσώπου ἢ ὀνομαστικὴ κατὰ παλαιούς ἴε, κλη' ὄσ. ἢ γενικὴ κοινῶς
 μού, δι. ἰωνικῶς δὲ ἔο, καὶ εἰο, αἰτιατικῶς, ἔδεμ, κλη' δ' ωρικῶς, εἰ. τὸ δὲ
 ἔμοιο, καὶ σοιο, κλη' διο, ὄν γίνονται ἀπὸ τῶ πρώτου τύπου, ἀλλ' ἀπὸ
 τῶμ κτητικῶμ, ἐμού, σου, δι. ἔδει ἰαί. ὡ. ἢ ὁριστικὴ, δι. καὶ προσδέσει, εἰο
 ἢ αἰτιατικὴ, εἰ. ὄδεμ ἔδεμ, καὶ εἰ. κλη' κλη' δὲ οὐκ ἔχει, οὐδέϊσ γρ' τῶμ
 ἀπόντα καλεῖ. ἢ ὀνομαστικὴ κλη' αἰτιατικὴ δ' ὕικη, σφέε σφῶ, ἢ πρὸς δεῖ
 ἐπὶ αἰτιατικῆσ λαμβάνεται, διομ τίστ' ἄρ σφῶε δέωμ, ἀντὶ αὐτοῦ
 ἢ γενικὴ κλη' Δοτικὴ, σφέοιμ σφῶϊμ, κλη' σφῖμ. ἢ ὀνομαστικὴ πληθυν
 τικὴ, σφέεσ σφῆσ, καὶ σφέσ δ' ωρικῶς. ἢ γενικὴ σφέωμ σφῶμ, κλη' σφεί
 ωμ, ἢ ὁριστικὴ σφῆσι, κλη' σφῖμ. ἢ αἰτιατικὴ σφέασ σφῶσ. κλη' αὐται μ
 αἰ πρῶτότυποι ἀντωνυμίαι, ἀφ' ὧμ παράγονται ὀκτώ κτητικῶ τρι
 γενῶσ κλη' ὀνομαστικῶ

ΚΤΗΤΙΚΑΙ,

ἀπὸ φη' ἐμού, γενικῆσ φη' πρώτου τύπου, παράγεται ἐμός, ἐμή, ἐμόμ.
 ἀπὸ φη' σου τῶ δούτερου προσώπου, σός, σή, σύμ, αἰ κλη' πρῶτικῶσ
 τεός, τεά, τεόμ λέγονται. ἀπὸ φη' δι. γενικῆσ τῶ τρίτου, ἐός, ἐή, ἐόμ.
 ἀπὸ φη' νῶ ὀνομαστικῆσ Διὶ κλη' τῶ πρώτου προσώπου, κωίτεροσ νῶ
 τέρα κωίτερομ, λέγονται ἢ ὅταν Δνο μόνου μετέχουσι τῶ κτήματος
 ἀπὸ φη' σφῶ ὀνομαστικῆσ δ' ὕικησ τῶ δ' ὕτερου προσώπου, σφῶίτεροσ
 σφῶίτερά σφῶίτερομ, ὡσαν τῶσ καὶ αὐται ὅταν Δνο μετέχουσι τῶ
 κτήματ. ἀπὸ τῶ τρίτου προσώπου ἀντωνυμίαι οὐ παρὰ γεται.
 δι. γάρ ὄξω ὀνομαστικὴ ἀφ' ἧσ παρὰ γηθήσεται. τὸ γρ' σφῶε, αἰτιατικὴ
 ὄξωμ, ἀπὸ φη' ἡμῖεσ ὀνομαστικῆσ φη' πρώτου προσώπου, ἡμέτεροσ ἡμέ
 τέρα ἡμέτερομ, ἀπὸ τῶ ὕμῖεσ δ' ὕτερου, ὕμέτεροσ ὕμέτερά, ὕμέτερομ
 αὐται δὲ λέγονται ὅτε πολλοὶ μετέχουσι. τῶ κτήματ. ἀπὸ φη'
 σφέεσ σφῆσ τῶ τρίτου, σφέτεροσ σφετέρα σφέτερομ, παρὰ ποιη
 ταῖσ δ' εἰσι κλη' ἄλλαι κλη' ἀντωνυμίαι κατὰ πῶ ἀκολουθίαν
 τῶν τῶμ ἁμῶσ ἁμῆ ἁμόμ, ἀντὶ ἡμέτεροσ ἡμέτερά ἡμέτερομ, καὶ
 ἡμῶσ ἡμῆ ἡμόμ, ἀντὶ ὕμέτεροσ ὕμετέρά ὕμέτερομ, κλη' σφῶσ

sua suum, pro suis sua suum, horum autem masculina
 quidem et neutra per quartā declinabis declinationem
 fœminina vero per secundam. De demōstratiuis
 Demonstratiua autē sē duo trigenē declinata sic cōiēt et attice
 hic et affirmatione hiccē, solent enim attici addere
 i vt maiorē demonstrationē ostēdant. genitiuus hui⁹
 et huiusce, huic et huicce, hunc et huncce, et in reliquis
 eodem modo, hæc et hæcce, hui⁹ et huiusce, huic et hu
 icce, hanc et hancece, hoc et hocce et hocce melius,
 huius et huiusce, huic et huicce, hoc hocce et hocce, plā
 liter hæc et hæcce in nominatiuo et accusatiuo ille
 ille, illa illa, illud illud, dicitur autem et sine e per
 ablationem poetice ille illa illud, dores autem ver/
 tentes e in t et e ei in i subscribentes et i ille illa illud
 p ille illa illud dicunt, quorum masculina quidem et neutra
 p quartam declinabis declinationem, fœmina autem p secun
 dam, ab hic autē articulo et autē et qdē cōiūctioib⁹ fiūt, pnoīa
 fia hic et hiccē artice, huius huic hunc, hæc huius huic hanc
 hoc et hocce, huius huic hoc et hocce semper casibus ar
 ticulorum additis coniunctionibus, et hic hui⁹, hæc h⁹, hoc
 h⁹, et hic p hic, hic eī venit celeres ad naues græcorum, hæc
 pro hæc, hoc pro hoc, inuenitur autem et hic in tertiā p
 sona solum omnes articulos assumens quod soliper sonale
 et pronomen indefinitum quidam vocarunt, hic huius et
 hic huius huic hunc, hæc huius huic
 hanc, hoc huius huic hoc, etiam et apud
 poetas hic hui⁹ huic hunc et reliqua.

De Relatiuo.

Relatiuum vero vnū, qdē et subiunctiuū vocatur, qm̄ cum
 omni primitiuo pronomine potest construi per omnes ca
 sus et numeros, declinatur autem trigenerē sic, ipse ipsius
 ipsi ipsū, ipsa ipsius ipsi ipsam, ipsum ipsius ipsi ip
 sū, et masculina quidem et neutra per quartam declinant
 declinationem, fœminina autem per secundā, accipitur autē
 ipse pro ego tu ipse et ille ipsius mei ipsius tui ipsius sui
 et illius, et in reliqs eodem mō, tenuat autē semper ipse

σφῆ. σφῆρ, ἀντὶ σφέτερος σφέτερα σφέτερον. τούτων δὲ τῶν μου
ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρας κατὰ πλὴν τετάρτην κλίνας κλίσιμτὰς ὅ
δηλυκῶν, κατὰ πλὴν Δυτέρας. Περὶ σφῆτικῶν.

Δεκτικῶν δ' ἐῖσι Δυο τριγενῶσ κλιόμονται οὕτω κοινῶσ καὶ ἀτ
τικῶσ. οὗτος, καὶ ὡσροχηματισμῶ, οὗτος ἰ. εἰώδασι ὅσ δὲ ἀττικοὶ
προσιδέναι τὸ ἰ, ἵνα πλείω πλὴν δέξῃ, μὲν φαίνοσιν ἢ γενικῆ τουτου
καὶ τουτουί, τουτω, καὶ τουτωί, τουτομ, καὶ τουτοιν, καὶ ἐπὶ ἤλωι
πῶρ ὡσαύτως ἀτκ, καὶ αὐτῆ. ταύτκ, καὶ ταυτκσί. ταυτκ, καὶ
ταυτκί, ταυτκρ, καὶ ταυτκνί. τουτο, καὶ τουτοί, καὶ τουτί, ἄμενον.
τουτου, καὶ τουτουί, τουτώ, καὶ τουτωί, τουτο τουτοί, καὶ τουτί.
πληθυντικῶσ, ταύτα, καὶ ταυτί ἐπὶ ὀνομαστικῆς ἢ αιτιατικῆς, εἰς ἰ
νος ἐκενοσί. ἐκείνῃ ἐκενῆ, ἐκείνο, ἐκενοί. λέγεται δ' ἐ καὶ χωρὶς τῶ ε
κατ' ἀφαιρέσειμ ποικτικῶσ, κέινος, κείνῃ. κείνο, οἱ δὲ Δωριεῖς τῆ ἔσπου
τες τὸ κ εἰς τ καὶ τὸ ε φθί εἰ εἰς κ, ὑπογράφοντες καὶ ὅσ ἰ, τῆνος τῆνη
τῆνο, ἀντὶ κέινος κείνῃ κέينو λέγουσιν, ὡρ τὰ μὲν ἀρσενικῶν καὶ οὐδέ
τερα, κατὰ πλὴν τετάρτην κλίνας κλίσιμτὰ δὲ δηλυκῶν, κατὰ πλὴν
Δυτέρας, ἀπο δὲ τῶ ἄρδρου, καὶ δε, καὶ γε σαυδ' ἔσμων. γῆνοη
ἄπταυμικῶσ, ὅδε, ὅδ' ἰ ἀπικῶσ, τοῦδε, τῶδε, τόνδε, ἦδε, πῶδε, τῆδε.
τῆδε, τόδε, καὶ τοδί, τοῦδε, τῶδε, τόδε. ὅ τοδί, καὶ ταῖς πῆ ὡσσι
πῆρ ἄρδρου προσιθεμδῶμ ἔ σαυδ' ἔσμων, καὶ ὄγε, τοῦγε, ἦγε, πῶγε
τόγε, τούγε. ἔτι δ' ἀντὶ οὗτος, ὅ ὅσ ἦλθε δοῶσ ἐπὶ νῆσ ἀχαῶμ ἢ,
ἀντὶ αὐτῆ, ὅ ἀντὶ τουτο, εὐρίσκειται δὲ καὶ δέινα ἐπὶ τρίτου προσ
σῶπου μόνου πάντα τὰ ἄρδρα προσλαμβάνουσα, ἢ μονοσ ἴσως
πορ, καὶ ἀντωνυμίαν ὁρίσισορ τινὲς ἐκάλεσαρ, ὁ δέινα, τῶ δέινος, ἢ
δέινα, δέινατ ὅ. ὅδ' δέιν, τῶρ δέινα. ἢ δέινα, φθί δέινος, τῆ δέινι.
πλὴν δέινα, τῶ δέινα, τῶρ δέινος, ὅδ' δέινι, ὅδ' δέινα, ἔτι καὶ παρὰ ποιη
ταῖς, ὁ δέισ, τῶ δέινος, ὅδ' δέινι, τῶρ δέινα, καὶ τὰ λοιπῶ.

Περὶ ἀναφορικῶσ.

Αναφορικῆ δὲ μία ἦτ ἰσ καὶ ἐπιταγματικῆ καλεῖται, διότι μετὰ
πάσης πρωτοσπου ἀντωνυμίας δάσεται σωτὰ τῆσ δὲ ὅλων
ἤ ἢ πῶστωμ καὶ ἀριδμῶμ, κλίνεται δὲ τριγενῶσ οὕτω, αὐτ ὅσ, αὐτ
του, αὐτῶ, αὐτόμ, αὐτή, αὐτῶσ, αὐτῆ, αὐτῶν, αὐτῶσ, αὐτῶσ, αὐτῶσ, αὐτῶσ,
τὸ καὶ τὰ μὲν ἀρσενικῶν καὶ οὐδέτερα, κατὰ πλὴν τετάρτην κλίνου
ται κλίσιμτὰ δὲ δηλυκῶν, κατὰ πλὴν Δυτέρας, λαμβανεται δὲ
αὐτὸσ ἀντὶ ἐγῶ, σὺ, ὅσ, καὶ ἐκεῖνοσ. αὐτοῦ ἐμου αὐτοσ σου, αὐτοῦ ὄν,
καὶ ἐκεῖνομ, καὶ ἐπὶ ἤλωι λοιπῶ ὡσαύτως, φιλοῦται δὲ ἀεὶ αὐτῶσ

ipsa ipsum. at sui sibi se aspirata a sui
sibi se p ablationem, vñ & aspiratio seruat.

De Compositis.

Composita vero tria a primitiuis & ipse facta
de qb⁹ scire oportet q̄ veteres non habentes cōposita pro
mina supplebunt vsum ipsorum per primitiua & relati
uum mei ipsius dicentes, tui ipsius, sui ipsius &
In aliis eodē mō. posteriores aut cōposuerunt quare & com
posita ipsa noīarunt. declinant aut trigenere noīatiuos non
habētia qm̄ p se passionem significant. vocant aut & refras
cta, qm̄ in eodem intelligitur agens & patiens & pri
mæ quidem & ii. personæ, singulariter solum declinantur,
mei ipsi⁹. mihi ipsi mei ipsum, mei ipsius mihi ipsi me ipsam
mei ipsi⁹. mihi ipsi me ipsum. tui ipsi⁹ tibi ipsi te ipsum. tui ipsi⁹
tibi ipsi te ipsam. tui ipsi⁹ tibi ipsi te ipsum, q̄ & p cōmixtionem
tui ipsi⁹ tibi ipsi te ipsum & in reliquis sifr. inuenta sunt & i ap
positione veteri more te ipsum, pro te solum, te ipsam
pro te solam. Theodosius autem ait veteres ipsa declinare i
omni numero. tertix aut personæ, sui ipsius sibi ipsi se ipsum
sui ipsi⁹ sibi ipsi se ipsam. sui ipsius sibi ipsi se ipsum. & pluraliter
p̄ter rōnem more attico, cōposite & diuise trigēne. sui ipsoꝝ
& sui ipsorum sibi ipsis & sibi ipsis se ipsos & se
ip̄os, similit̄ sui ipsoꝝ, sibi ipsis se ipsas. sui ipsoꝝ sibi ip̄is se
ipsa. accipiunt aut & pro mutuoꝝ mutuis mutuos. sunt aut &
apud poetas alia pronomina vnus casus & solitaria vocas
ta, mihi pro mihi, & tibi & tibi pro tibi. & ipsum
pro ipsum. & ipsum & ipsum p ipsum ipsam ipsū. & adhuc plus
raliter p ipsos ipsas ipsa. & etiam dorice, ipsas pro ipsas
& hæc quidem ex multis ob vtilitatem discipu
loꝝ, q̄ ppter inopiam libroꝝ & praeceptoꝝ
facile discere talia non possunt.

Valete q̄ legitis & memi
neritis, in Medio. Anno

M. CCCC.

.LX.

αὐτῆ, αὐτό, τὸ δὲ αὐτοῦ, αὐτῶ αὐτὸν διασυνόμενα, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
ἑαυτῶ ἑαυτὸν κατὰ ἀφαίρεσιν, ὅθεν καὶ ἡ δασεία φυλάττεται.

Περὶ σωθέτων

Σωθίζεται δὲ τρεῖς ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων καὶ τοῦ αὐτῶς γινόμεναι,
πρὸς ὧν ἐδέχεται δεῖ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες σωθίε τους ἀντονοῦς
μίας, ἀνεπλήρου πλὴν χεῖρα ἀντὶν δὲ τῶν πρωτοτύπων, καὶ
ἐφ' ἡ ἀναφορῆς ἐμὸς αὐτοῦ λέγοντες, σοῦ αὐτοῦ, οὐ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων ὡσαύτως, οἱ δὲ μεταγενέστεροι, σωθίε κκαρ. Διὸ καὶ σω
θίε τουσ αὐτάς ὀνόμασαν, κλίνονται δὲ τριγενῶς ὀνομαστικῶς οὐκ
ἔχουσαι, διότι αὐτοπάθημα σημαίνουσι. καλοῦνται δὲ καὶ ἄντανα
κλασοι, ἐπεὶ ἡ ἐν τῶν αὐτῶ ἐννοεῖται ὅτι ἐνεργαῖα, καὶ πάχος. καὶ
αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δ' αὐτῆρου προσώπου, ἐνικῶς μόνον κλίνου
ται, ἑμαυτοῦ, ἑμαυτῶ, ἑμαυτὸν, ἑμαυτῆς, ἑμαυτῶ, ἑμαυτῆρ, ἑμαυ
τοῦ, ἑμαυτῶ, ἑμαυτό. Σεαυτοῦ, σεαυτῶ, σεαυτόν, σεαυτῆς, σεαυ
τῆ, σεαυτῆρ, σεαυτοῦ, σεαυτῶ, σεαυτό, αἰτινῶ καὶ κατὰ κρῆσιν,
σεαυτοῦ, σεαυτῶ, σεαυτὸν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως, ἐνεκται δὲ
καὶ ἐν παραδέσει ἀρχαῖω ἔδει, σὲ αὐτόν, ἀντὶ σὲ μόνον, σὲ αὐτῶ
ἀντὶ σὲ μόνον, θεοδόςιος δὲ φησι τοὺς παλαιούς αὐτάς κλίνειν ἐπὶ
παντὸς ἀριθμοῦ. τῶ δὲ τρίτου προσώπου, ἑαυτοῦ, ἑαυτῶ, ἑαυτόν,
ἑαυτῆς, ἑαυτῆ, ἑαυτῆρ, ἑαυτοῦ, ἑαυτῶ, ἑαυτό, καὶ πληθυντικῶς παρὰ
λόγον ἔδει ἀττικῶ, σωθέτως καὶ Δικημιλλίως τριγενῶς, ἑαυτῶν,
καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς, καὶ σφῆσιν αὐτοῖς, ἑαυτοῦσ, καὶ σφῆσιν αὐ
τοῦσ, ὁμοίως ἑαυτῶν, ἑαυταῖς, ἑαυτάς, ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά,
λαμβάνονται δὲ καὶ ἀντὶ ἄλλων, ἀλλήλοισ, ἀλλήλους, ἐστὶ δὲ
καὶ παρὰ ποικιλίαν ἄλλων ἀντωνυμῶν μόνόπρωτοι καὶ μοναδικῶς
καλοῦμεναι, ἐμὴ, ἀντὶ ἐμοί, καὶ τὴν καὶ τῆν, ἀντὶ σοί, καὶ σφε,
ἀντὶ αὐτόν, καὶ μί, καὶ νί, ἀντὶ αὐτόν, αὐτῆρ, αὐτό, καὶ ἐτι πλη
θυντικῶσ ἀντὶ αὐτοῦσ, αὐτάς, αὐτά, καὶ ἐτι Δωρικῶσ ψέ, ἀντὶ
αὐτάς, καὶ ταῦτα μὲν ἐκ πολλῶν δι' ὠφέλειαν τῶν μα
θητῶν, δι' ἡ ἀπορία τῶν βιβλίων C' δι' ἡ δασκῶ
λων ἐν χειρῶν μανθαιφῶν τὰ τοιαῦτα δι' ἡ δασκῶ
ται, ἔρρωθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέ
μνηθε, ἐν μεθ' ἡσθῶν, ἐτ' ἡ χιλιο
σῶ, τετρακοσῶσ,

ἑξήκοσῶσ.

bb t

Constantini Lascaris Bizantii de subscriptis vocalibus, in Messene siciliæ compositum fuerat.

Multis existentibus et vtilibus actiuæ grammaticæ, vnum existimo, et de subscriptis vocalibus scire, quæ et quæ rone subscribunt partem existentem recte scriptiōnis et veriloquii, quod et si multis nunc paruipendit ob ignorationem, sicut et alia multa tamen veteribus multi erat scire et vti, hoc autem a scriptiōne et veteribus libris intelligere est, quibus nulla re opus est, si enim inutile esset non adscriberent neque grammatici sparsim uerbum facerent. ob hæc igitur oportere existiaui quæ apud alios et quæ in magno etymologico scripta sunt propter vtilitatem iuuenum breuibus adnotare, ut illaboriose scire habeant de his et non se ipse interrogent. Si autem aliquid poetica aut oratoria omissa sunt, non admirari oportet, non enim proposui cum omni diligentia de omnibus dicere, sed inelaborate de memoratis, a quibus et reliqua facile discere licebit.

De Subscriptis vocalibus.

Quæ nunc subscribuntur vocales, quibus veteres adscribebant a diphthongis esse habent, quarte et diphthongi abusiue vocant, et a quidem subscriptum, potestate æ cōtigit existens sic et i ab æ, mutatione a in i et i subscripto, o autem subscriptum, potestate o existit per extensionem o in o et i subscripto, vnde est dicere quædam vniuersali quodam reglâ subscribi, non nulla vero veriloquio alia vero affectu quodam, extensione aut mixtionem aut contractionem, vel cōiunctionem vel mutationem, pauca vero quæ secundum traditionem aut similitudinem aliorum, de quibus dicendum incipientibus ab a. De a, Omnia datiu singularis cuius cuiusque fuerit generis subscribitur, æneæ pythagoræ, maiæ, mariæ, diei, carni, a carni per contractionem, vnde & latini in similibus dicitur diuisione, vtuntur aulai pro aulae, etiam omnia a, secundæ & tertiæ personæ indicatiuorum & subiunctiuorum, conjugationis circumflexorum verborum, clamas mas clamat, mat, facis cis facit, cit, nã a & e in a longum miscetur & i subscribitur si clames es si clamet clamet, sic & secunda passiu clamor clamor clamoris aris, & infinitiu ar talium proportionabiliter subscripti

Κωνσταντίνου λαοκράτους του Βυζαντίου περί τῶν ὑπογεγραμμένων
φωνηέντων, ἢ μεσσησῶν σικελίας σωκετῆριτο.

Πολλῶν ὄντων καὶ ἁρισμῶν φθι σικελίας γραμματικῆς, ἐρ δὲ
μαί καὶ ὅς περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων εἰδέναι, τίνας
καὶ τίνας λόγους ὑπογράφονται, μέρος ὁμῶς ὀρθογραφίας καὶ ἔτυμος
λογίας, ὅπερ εἶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ ὀλιγογράτῃ δια τῶν ἄγνωστων,
ὡς περὶ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὁμοῦ τοῖς παλαιοῖς περιπολλοῦ ἢ εἰδέναι,
καὶ χεῖναι. τουτὶ δὲ ἀπὸ φθι γραφῆς τῶν παλαιῶν βίβλων
καταμαθεῖν ὅτι, δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ εἶ. εἶ γὰρ ἀχρεῖον ἢ, οὐκ ἂν προσέγραφα
φομοῦτε οἱ γραμματικοὶ διεσπασμένων λόγων ἐποίουμι. ταῦτά τοι
δὲ ἢ ἄλλοι τὰ παρ' ἄλλοις, καὶ τὰ ἢ ἄλλοις, καὶ τὰ ἢ ἄλλοις, καὶ τὰ ἢ ἄλλοις
γεγραμμένα δὲ ἄφελαιμ τῶν νέων δια βραχέων ἐπισημῶσασθαι
ἢ ἄποικος εἰδέναι ἔχοιμ περὶ τῶν τῶν, ἢ καὶ εἰ ἔροιντο. εἶ δὲ ἔνια
ποιητικὰ ἢ ἑρσιτικὰ παραλέλειπται, οὐ δαμασθῆν χεῖν, οὐ γὰρ προση
δέ μιν μετὰ πάσης ἐπιμελείας πρὸ πάντων ἐπιθή, ἀλλ' αὐτοχρεῖν
ὡς περὶ τῶν μνημονομῶν, ἀφ' ὧν ἢ τὰ λοιπὰ εὐχερῶς μαθεῖμ
δὲ ἔσαι.

Περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων.

Τὰ καὶ ὑπογραφοῦσιν φωνηέντα οἷς οἱ παλαιοὶ προσέγραφον ἀπὸ
τῶν διφθόγων τὸ εἶναι ἔχουσι. διὸ καὶ διφθόγοι καταχρηστικῶς
καλοῦνται, καὶ ὅς μὴ ἂ ὑπογραφομένων, διασφαι τυγχάνει ὄρ.
ὡσαύτως καὶ ὅς ἢ ἀπό τῶν αἰ, τροπῆ τῶ αἰ εἰς η, καὶ τῶ ἢ ὑπογραφο
μῶν, ὅς δὲ ἢ ὑπογραφομένων, διασφαι τυγχάνει κατ' ἕκαστον
τῶ οἰσ φ ἢ τῶ ἢ ὑπογραφομένων, ὅθεν ἐστὶν ἐπιθή τινὰ μὴ καθο
λικῶ κανόνι ὑπογράφουσαι, τινὰ δὲ ἀπ' ἑτυμολογίας, ἄλλα δὲ πάθει
τινὶ, ἐκτάσει, ἢ κρέσει, ἢ σωμαρέσει, ἢ σωμαλοφῆ, ἢ τροπῆ, ὀλίγα δὲ
ἄλλα κατὰ παράδοσιν ἢ ὁμοίωσιν ἄλλων, περὶ ὧν λεκτέον ἀρεθῶς
μῶν ἀπὸ τῶ α.

Περὶ τῶ α.

Παντὶ ἂ ὀτικῆς ἐνικῆς ὁποῦν ἂν εἶκ ἡλίους ὑπογράφεται, ἢ ἄλλοι
νεῖα, ἢ πῦθα ὄρα, τῆ μαία, τῆ μαζία, τῆ ἡμέρα, ἢ κρέα, ἢ κρέα, ἢ κρέα
ἢ ἢ σωμαρέσει, ὅθεν καὶ λατῖνοι ἢ ταῖς ὁμοίαις δοῦκατς ὀικαρέσει
χεῖν, ἀλλὰ, ἀντὶ αὐτῶν, εἶ ἢ παντὶ ἂ ἢ Δυτέρῃ ἢ τρίτῃ προσώπῃ τῶν
ὄρσις, καὶ ὑποτακτικῆς, φθι Δυτέρῃς συζυγίας τῶν περιπωμῶν
σημάτων. βοάεις, βοᾷς, βοάει, βοᾷ, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς, ἄρᾷς
α μακρόν κινεῖται, καὶ ὅς ἢ ὑπογράφεται, εἰ μὴ βοᾷς βοᾷς, εἰ μὴ βοᾷς
βοᾷ, ὡσαύτως καὶ ὅς Δεύτερον τῶ παθητικῶν βοᾷμαι, ὦμαι, βοᾷ,
ἢ, ἢ τὰ ἀπαρέμματα δὲ τῶν τοιούτων ἀναλόγως ὑπογεγραμμένα

bb ii

legimus clamare, facere, sed propter illationem non recipiunt
nonnulli nostrorum grammaticorum, & quod a tertia parte
riti imperfecti ea formant infernus inferni inferno, & reliqua
subscribuntur ab infernus per commixtionem, unde & a extendi/
tur primitiuorum autem contrahitur, infernus ni, inferno ni,
infernus ni, id autem manifestum est a poeticis versibus, cano
a cano ionico per mixtionem unde & a longum, cano autem
breue, & cantor a cantio, cantus cantus a cano, canta
tus sum, semper subscribitur apud veteres libros a semper
puto, apud poetas autem corripitur, facile ab ionico
facile, mutatione i in a & i subscripro, sic &
facilis facilis le quod & facilior & facilius facilimus ma muni-
facilime, relaxatio relaxor, struo, facinus & omnia
a facile id est mitis mitis mite mansuetudo, pigresco se-
gnis segnicies, id est facilior animus, unde & a producitur,
baculus a facilis ire fax facis faci facem, quoniam fax
apud veteres, ab vro, sic & thrax thracis thraci cem,
quam thraex & thraix, unde ionice threices sumicomi & threice
a terra, & thrace prefectura puincia, & thracias seu scias veteris
quod per thrace, publice pro publice, priuatim pro priuatim, vi pro vio-
lenter confidentia, & omnia talia aduerbia terminationem
datiui habentia subscribuntur. de i
Indigeo subscribitur ab ionico egeo, & celebros a cele-
bro, praedatoris, a praedor ator & praedo, praedor praeda-
tio praedatoris, um, colo & cultus a thracibus, animus a
nimi nonnulli subscribunt, ab ardeo deducentes, si autem afflo-
quod est respondens, non subscribitur, pro saxo musae, scythae, heles-
nae sapiens, pulchre, & omni dativo scri in e desinenti subscribitur
i, eodem modo persis ionice pro persis, musis pro musis
nymphis pro phis, & omni dativo ionico desinenti in i
vertitur enim a ae diphthongi in i & i subscribitur
ardebam ab ardeo, eligebam elegi electus sum ab eligo
abstuli abstulisti abstulit, priuatus priuatus sum ab
aufero innui ab innuo, & omnia praeterita
ab a incipientium vertunt a in i & i subscribunt,
etiam verberaris scriberis diceris & omnes secundae per/

ἀνεγνωμεν. Βοῶμ, Δράμ. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῶν οὐ παραδεδ
 χονται ἔνοι: τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς τρίτου
 τῆς παρατακτικῆς αὐτὰ σχηματίζουσι μ, ἀδης ἀδου ἀδῆ, καὶ τὰ λοιπ
 ὡς ὑπογράφονται, ἀπὸ τῆς αἰδης κατὰ κρᾶσι μ, ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτεί
 νεται, τῶν δὲ πρωτοτύπων συσέλλεται, αἷσ αἷδος αἷδος αἷδου, αἷ
 λωπέυσ αἷλωνέωσ, τοῦτο δ' ἐ δ' ἡλὸρ ἀπὸ τῶν ποιητικῶν ἐπῶν. ἀδ
 ἔκω τῆς αἰείδω ἰωνικῆς κατὰ κρᾶσι μ, ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν, τῆς δὲ αἰ
 εῖδω βραχύ, καὶ τῆς αἰείδωσ, ὅ αἰείδωσ, ἄσματος, ἀπὸ τῆς ἀδω ἡσ
 μαῖ αἰεῖ ὑπογράφεται παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλους, ἀπὸ τῆς αἰε
 ὀμαι, παρὰ ποιηταῖς δ' ἐ συσέλλεται. ῥαδίως ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς ῥι
 δίας, τροπή τῆς κεία, καὶ τῆς ὑπογραφομένης, ὡσαύτως καὶ
 ῥαδίσος ῥαδία ῥαδίον, καὶ ῥαίωμ, καὶ τὸ ῥαῖον ῥαῖος ῥαῖσι ῥαῖον,
 καὶ ῥαῖα, ῥαῖων, ῥαῖωνέομαι, ῥαδίουργῶν, ῥαδίουργημα, καὶ πᾶν
 τὰ ἀπὸ τῆς ῥαῖου, ἡγίουσ παῖος παῖα παῖον, παῖότησ, ῥαδυμῶ
 ῥαδυμῶσ ῥαδυμία, ἦτοι ῥαῖωμ δυμῶσ. ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτείνεται,
 ῥαῖος, ἀπὸ τοῦ ῥαῖον βάλινεμ, Δάσ Δαδῶσ Δαδῖ Δαδία, ὅτι Δαῖς ἐπὶ
 παλαιοῖς, ἀπὸ τῆς Δαίω, ὡσαύτως καὶ Δραῖς Δρακῶσ Δρακῖ Δρακία,
 ὅτι Δραῖξ καὶ Δραῖξ. ὅθεν ἰωνικῶσ Δρηκῆσ ἀκροκόμοι, καὶ θεηκία
 γῆ, καὶ Δρακῆ, ἢ ἐπαρχία, καὶ Δρακίασ εἴτε Δρασκίασ ἀνεμοσ, ὃ διὰ
 φθῖ Δρακῆσ, δημοσία, ἀντὶ δημοσίωσ, ἰΔία, ἀντὶ ἰΔίωσ, βία, ἀντὶ βία
 κίωσ, παρ' ῥησῖα, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα κατὰ λέξι μ
 τικῆσ ἔχοντα, ὑπογράφεται.

Περὶ τῆς η.

χηζῶ ὑπογράφεται, ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς χηζῖζω, καὶ κληζῶ, ἀπὸ τοῦ
 κληζῶ, λησῆσ λησοῦ, ἀπὸ τῆς ληζῶ λησῆσ, καὶ λησῆσ, λησεύω λη
 σεία, λησερικός, κῆ, κόμ, δησεύω ὅ δησεκία, ἀπὸ τῶν δρακῶν ἦτορ
 ἦτορος τινὲς ὑπογράφουσι μ, ἀπὸ τῆς αἰδω παράγοντες, εἰ δὲ ἀπὸ τ
 ᾶω, ὅπερ ἀναλογώτερον, οὐχ ὑπογράφεται, πέρση, μούσημ, σκυδῖν ἑλένη
 σοφῆ, καλῆ, καὶ πάση δ' οἰκῆ ἐνικῆ εἰς κ ληγοῖση, ὑπογράφεται ἰ
 ὡσαύτως πέρσησι μ ἰωνικῶσ, ἀντὶ πέρσαισ. μούσησ, ἀντὶ μούσαισ
 νύμφησι μ, ἀντὶ νύμφαισ. καὶ πάση δ' οἰκῆ ἰωνικῆ ληγοῖση εἰσ ἡσ
 τρέπεται, ῥῥ τὸ α φθῖαι Διφθόγῳ εἰς κ, καὶ τὸ ἰ ὑπογράφεται.
 ἦδου, ἀπὸ τῆς αἰδω ἡρούμην ἡρημαῖ ἡρέδην, ἀπὸ τῆς αἰρούμαι.
 ἀφῆρημαῖ ἀφῆρησαι ἀφῆρηται ἀφῆρημυλῶσ ἀφῆρέδην, ἀπὸ τοῦ
 ἀφαιρούμαι. ἠνιγάμην, ἀπὸ τῆς ἀνιττομαι, καὶ πάντες οἱ παρῆ
 κοντες τῶν ἀπὸ τῆς αἰχρωμυλῶν, τρέπουσι τὸ α εἰς κ, καὶ τὸ ἰ ὑπο
 γράφουσι μ, ἐτι τύπη, γράφη, λέγη, καὶ πάντα τὰ δευτέρα παρῆ

sonæ passiuorum cōim & deponētium præsentium in i de
sinentes. a tertia enim fit, verberatur enim & abiectio
t & mixtione e & a in i subscripto & i eodem modo
& futuroꝝ, verberaberis. scriberis. fies. verberaberis et oēs
secundæ & tertiæ singulares subiunctiuoꝝ diuersarū cōiuga
tionum in i desinētes, si verberes ret. si raueris rit. si raueris
rit. si feceris fecerit. si posueris posuerit. etiam secundæ passi
uoꝝ cōim & deponētium, si verberer verbereris. si verbera
tus fuero ris. eodem mō & meministi ionicū p meministi
sedes pro sedes. potes pro potes. hiaui ab hio hia
bo aui, & ostendi ab ostendo, cum. n. præfens penultimat
æ diphthongo, tunc a in i vertitur in medio præterito
perfecto, & i diphthongi subscriptur, arbitratus sum ab
arbitror. aio ais ab ais. noueram cōe a nosco mutatione e
in i & nouerat prima subscriptæ a cōmuni per pductionem
sic & iueram inieram adieram abieram ab eo cōi inibamus
ab inio. iri quoniam iui. cōbusti ionicū a comburo. vras
mus ab yramus, vrentes pro vrentes. canebat cecini a canto
meæ pro meæ. lusciniā lusciniæ. & reliqua a cano per pduc
tionem, telluscula qm cula. lit^rris qm lit^r. iuuenis qm nis
a sp viuere uis uis ionica a uiuo uo uiuis uis uiuit uit & vi
uas uiuit mutatione a in i. et esuris rit. sitis tit, & viuere sub
scriptum respōdent legitmus, præter non recipiunt aliq no
stroꝝ ppter illationem n & ppter a tertia præteriti imperfe
cti id formare. memoro quontam æoles memoro dicunt.
vis per nymphas vis caprarie a volo vis, & alia mul
ta & inq̄ pro & inq̄. nouit pro nouit. ire pro ire. ille
illa illud pro ille illa illud. etiam ionica homerica mæo
nesp mæones. mæoniap mæonia. sublimiap sublimia.
perficie pro perfice. pulchrigeni & rubigeni a gena
perfecta sacrificia pro perfecta. viderat pro viderat accen
sū fuerat & fuit ab accedo. imusp in^huic articulo & hac
pro hac. & cape pro accipe a capio. in i abuerbia subscribun
tur, alio vbiq̄ quo quo clam studio temere quietim valde
mltisariam. oisariam dupliciē tripl^r quadrupl^r quincupl^r
hac qua pro qua & qua pro vbi a quo vbi at iam & videt

εἴσα πῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποδεδεικῶν ἐν ἐσώτων εἰς κ λη
 γονται ἀπὸ γρ τοῦ τρίτου γίνεται τυπῆται γρ, καὶ ἐκβολὴ τοῦ τ.
 καὶ κρῆσα τοῦ ε καὶ εἰς κ, ὑπογραφομῶν καὶ τοῦ ἰσομοίωσ
 καὶ πῶν μελόντων, τυπῆ, γράψῃ, ποιήσῃ, τυπῆ. ἔτι πάντα τὰ
 δευτέρα καὶ τρίτα ἐνικὰ πῶν ὑποτακτικῶν διαφόρων συζυγιῶν
 εἰς κ λη γονται, ἔαρ τυπῆσ τυπῆ. ἔαρ τετύφῃσ τετύφῃ. ἔαρ τυφῃσ,
 ψῃ, ἔαρ ποιήσῃσ ποιήσῃ, ἔαρ τιδῆσ τιδῆ. ἔτι τὰ δευτέρα πῶν πα
 θητικῶν κοινῶν καὶ ἀποδεδεικῶν, ἔαρ τυπῆσμαι τυπῆ. ἔαρ τυφῃ
 σμαι τυφῃσμοιστ ρόπως καὶ τὸ μέμνη ἰωνικῶν, ἀντὶ μέμνησαι
 κῶδῃ, ἀντὶ κῶδῃσαι, δ' ἴνῃ ἀντὶ δ' αἰνάσαι. κέχνηκα, ἀπὸ τοῦ χαίνω
 χαίνω, κέχνηκα καὶ σέφνηκα, ἀπὸ τοῦ φαίνω, ὅτε γρ ὁ ἐνεσῶσ παρὰ
 λήγει τῆ ἀδιφδόγω, τότε τὸ α εἰς κ τρέπεται γρ ὅρ μέσῳ παρὰ
 κερμῶν, καὶ τὸ ἰσδι διφδόγου ὑπογράφεται. δεδῆκται, ἀπὸ τοῦ
 δακτύω, φημι φῆσ, ἀπὸ τοῦ φῶσ, ἢ φ κοινῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδω, τροπῆ τοῦ
 εἰς κ, καὶ τοῦ ἦσ πρῶτον ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ κοινῶν κατ' ἕκτα
 σμῶσ αὐτως καὶ τὸ ἦσ ἐπὶ πρῶτον προσῆμ ἀπῆμ, ἀπὸ τοῦ εἶω κοινῶν. ἔ
 σῃμερ, ἀπὸ τοῦ ἐπείωκα, ὅτι ἦσ, ἔκκα ἰωνικῶν, ἀπὸ τοῦ καίω, κῆω
 μερ, ἀπὸ τ' καίω μερ κῆσμοισι, ἀντὶ καίωτες, ἢ δ' ἐρ ἦσ ἐρ, ἀπὸ τ' εἶδω
 τῆ μῆ, ἀντὶ τῆ ἐμῆ, ἀπὸ τῶν ἀπῆσ, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπὸ τ' αἰδῶ κατ'
 ἕκτα σμῶν, γῆσ, ὅτι γῆσ ἰομῶν ἦσ, ὅτι ἦσ, αἰδῶσ, ὅτι αἰδῶσ,
 ἀπὸ τοῦ αἰεὶ ζῆμ ζῆσ ζῆ ἰωνικὰ, ἀπὸ τοῦ ζῶω, σ, ζῶσ, ἄσ, ζῶσ, ἄσ. ζῆσ
 ζῆ, τροπῆ τ' α εἰς κ, ἔτι πεινῆσ πεινῆ, διφῆσ διφῆ, κῆσ ζῆμ ὑπογεγραμ
 μῶν ἀναλόγως ἀνεγνωμερ, σλῆμ οὐ παρὰ ἔχονται ἔνιοι τῶν ἡμε
 τέσῳν διὰ τῶν ἐπιφορῶν τοῦ μ, καὶ διὰ τ' ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρὰ
 τατικῶν, ἀντὶ τ' ἡματιζερ, μιμνήσκω, ὅτι οἱ αἰολαῖς μιμναίσκω λέ
 γουσι, λῆσ ποτὶ τῶν ἡματιζερ, ἀπὸ τοῦ λῶ λείσ, καὶ ἄλλα
 πᾶμ πολλὰ, κῆσ, ἀντὶ κῆσ, ἢ δ' ἐρ, ἀντὶ εἶδ' ἐρ, ἐλθῆμ, ἀντὶ ἐλθῆμ,
 τῆσ τῆσ τῆσ, ἀντὶ ἐκῆσ ἐκείνῃ ἐκείνῳ, ἔτι σ' τὰ ἰωνικὰ ὀμρικὰ,
 μῆσ, ἀντὶ μαίονες, μῆσ, ἀντὶ μαιονία, μετῆσ, ἀντὶ μετῆσ,
 κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ, ἀντὶ κρῆσ,
 εἰσ, τελεῆσ, ἀντὶ τελεῆσ, ἀντὶ τελεῆσ, ἀντὶ τελεῆσ, ἀντὶ τελεῆσ, ἀντὶ τελεῆσ,
 καὶ δέσ, ἀπὸ τοῦ δαίω, ἢ δ' ἐρ, ἀντὶ εἶομερ, τῆσ ἀρδῶ, καὶ τῆ,
 ἀντὶ ταῦτῃ, καὶ τῆ, ἀντὶ λάβε, ἀπὸ τοῦ τῶ. τὰ εἰς κ ἐπιρῆματτα
 ὑπογράφονται, ἄλλῃ, πάντῃ, πῆ, ὅπῃ, κρῆσ, αὐσῆ, ἢ ἐκῆ, ἢ σῆ, καὶ
 δ' ἢ, πολλὰ, ἢ, παντῶν, ἢ, διπλῆ, τριπλῆ, τετραπλῆ, πενταπλῆ, ταῦ
 τῆ, ἀντὶ ἦσ, καὶ ἦ, ἀντὶ ὅπου, ἄφ' οὗ τὸ ἦσ, τὸ δὲ ἦσ καὶ ἦσ

cet nō. ne. per. sane. se miseratiuū. oe & ioe. etiā oīa optatiua,
præteriti perfecti i penultimantia. fecissem fecisses fecisset.
clamassem, noueras pro noueras. pudui a pudeo. sub
āt tulerit obices nauū, a tollo, norāt p uerāt, noram⁹ tis rāt,
pro noueram ratis rant, iciens pro percutiens a diuido.
ceres ceres subscribitur, vt nonnulli aiunt a diuido. q. pluri
mi non recipiunt, fera ionice a claudio clausura nereides
qm nereides, briseides qm des, chryseides qm chryse des.
cadmedes qm cadmeides per syneresim. eluceat. habeat. vo
ret, vt subiunctiua subscribuntur

De o

To articulo singularis datiuī masculini & neutri generis
semper subscribitur, æneæ sermōi aiaci litteræ ligno
etiā omni datiuo in o desinenti subscribitur i. sermōi
ligno viæ menelao areæ. etiā omni genitiuo & datiuo
duali, & datiuo plurali, & nominatiuo & vocatiuo plurali
atticorū nominum, tertiæ declinationis per pductionem
menelaorum, a menelaorum his menelais a menelais.
menelai o menelai a menelai, non tamen nominatiu⁹
& vocatiuus neutrorū subscribitur, fertilia o fertilia, quia
a fertilia fit. etiā omni genitiuo & datiuo duali, nominū
secundæ contractorū declinationis, serpentium atticæ per
productionem, a serpentibus traducto accentu quamuis
penultima longa existente, vrbium ab vrbium, & etiā car
nium a um, nostrum qm nostrū, ipsorū qa rum, meli⁹ qa me
lius, optimus qa optim⁹, seruo qa uo, sospes saluus qa salu⁹
herous qa roi⁹ & similia, patrius patria patrium qa patrius,
matn⁹ na num qa matn⁹, au⁹ a um, minous qa minoius, co/
us qa coi⁹, eous qa eoi⁹, achelous qa acheloius, aous fluuius
cypri qa aoius, minodes qa oides, herodes qa roides a quo
et herodianus, conus fm traditionē, ode, a cātu, et q̄ ab ipso
accātario cātuariū accōr⁹ hinodia melodia, diffonātia come
dia tragœdia deflectio rhapsodia palinodia, comicus tragi
cus monodus hymnod⁹ melod⁹ rapsod⁹ et eorū verba hym/
nos canto cano infector exaggero defleo vaticinor, vates
vaticinatio, pellis vell⁹ qa vell⁹, porticulum a porticu qb⁹
præter rationem accessit lepuscus, et rudens, capillis, arca

Πρῶτον μὲν τῶν δὴ ἐν ῥητλιαστικῶν καὶ ἰωνῶν ἔτι πάντα τὰ εὐκτικὰ
 τῶ παρακειμένου (ὅτε) ἢ παραλήγοντα πεποικίμην, πεποικίρα, πεποικί
 το. Βεβοίμην, ἠέθεα, ἀντί ἠέθεα, ἠέθεον, ἀπὸ τῶ αἰδούμαι, ὑπὸ Δ
 ἤξερον ἔσματα κῶν, ἀπὸ τῶ αἰεῖν, ἠέσην, ἀπὸ τῶ εἰδήτην, ἠέμεν ἠέσε ἠέ
 σαρ, ἀντί εἰδῆμεν, εἰδῆκε, ἠέσασα, Δικῶσας ἀντί κόφασ, ἀπὸ τῶ Δαίω
 δῆν ἢ δῆμηκτηρ ὑπογράφεται, ὡς ἐνιοί φασίμ, ἀπὸ τῶ δαίω, ὅπερ οἱ
 πολλοὶ οὐ παραδέχονται, κλιθεῖσα ἰωνικῶς, ἀπὸ τῶ κλείω κλιθεῖρον,
 κηρῆες, ὅτι κηρῆες, βρισῆδες, ὅτι βρισκῆδες, χυσιῆδες, ὅτι χυσικῆδες,
 καθμῆδες, ὅτι καθμῆδες κατὰ σωμαίρεσιμ, παμφαίνησιμ ἔχρησι,
 φάχρησιμ, ὡς ὑποακτικὰ ὑπογράφονται. Περὶ τῶν
 τῶ ὅτε ἀρθεῖ φθί ἐνικῆς Δοτικῆς ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γήυουσ, ἀεὶ
 ὑπογράφεται. ὅτε ἀινεῖα, ὅτε λόγω, ὅτε αἶαντι, ὅτε γράμματι, ὅτε ἐν
 λω, ἔτι πάση Δοτικῆ εἰς ω ληγούση ὑπογράφεται. ὅτε λόγω, ὅτε ἐν
 λω, τῆ ὁδῶ, ὅτε μινελέω, τῆ ἄλω, ἔτι πάση γενικῆ καὶ Δοτικῆ
 Δωικῆ καὶ Δοτικῆ πληθυντικῆ καὶ ὀνομαστικῆ καὶ κλητικῆ πληθυν
 τικῆ πῶ ἄττικῶν ὀνομάτων φθί τρίτης κλίσεως κατ' ἕκτασιμ, τοῖμ
 μινελέωμ, ἀπὸ τοῖμ μινελάσιμ, τοῖσ μινελέωσ, ἀπὸ τοῖσ μινελάσ
 οῖσ, οἱ μινελέω, ὡ μινελέω, ἀπὸ τῶ οἱ μινελαοί, οὐ μῆρ ἢ ὀνομαστικῆ
 καὶ κλητικῆ τῶν οὐδετέρων ὑπογράφεται, τὰ ἔυγεω, ὡ ἔυγεω, διότι
 ἀπὸ τὰ ἔυγεα γίνεται, ἔτι πάση γενικῆ καὶ Δοτικῆ Δωικῆ τῶν ὀνομά
 των φθί Δουτέρας πῶ σωμακῶν κλίσεως, τοῖμ ὀφέωμ ἄπικς κατ'
 ἕκτασιμ, ἀπὸ τοῖμ ὀφέοιμ, ἀναβιβάζομεν καὶ τῶ τένου καὶ περ φθί
 ληγούσης μοιζῶσ οὐσασ, ταῖμ πόλεωμ, ἀπὸ ταῖμ πολέοιμ, καὶ ἔτι
 κρεῶμ, ἀπὸ τοῖμ κρεῶσιμ, ἰῶμ, ὅτι ἰῶσιμ, σφῶμ, ὅτι σφῶσιμ, λῶμ, ὅτι
 λῶσιμ, λῶσιμ, ὅτι λῶσιμ, σώλω, ὅτι σώλω, σῶσιμ, ὅτι σῶσιμ, ἠέωσ,
 ὅτι ἠέωσιμ, καὶ τὰ ὁμοία, πατρώσ, πατρώα, πατρώομ, ὅτι πατρώ
 ῖος, μητρώσ, α, ορ, ὅτι μητρώσιμ, παπῶσ, α, ορ, μινῶσ, ὅτι μινῶσιμ
 κῶσ, ὅτι κῶσιμ, ἔωσ, ὅτι ἔωσιμ, ἀχελῶσ, ὅτι ἀχελῶσιμ, ἄωσ, ποταμῶσ
 κῶσ, ὅτι κῶσιμ, μινῶσ, ὅτι μινῶσιμ, ἠέωσ, ὅτι ἠέωσιμ, ἄφθου καὶ
 φθί ἠεφθίαν ὀσ, κῶσ, ἠέωσ, ἠέωσ, ἠέωσ, ἀπὸ τῶ ἠεφθί, καὶ τὰ ἀπ' ἐν
 τῶ, προσφθίομ, φθίομ, προσφθία, ὑμινῶσ, μελωδία, ἀπὸ δῆ, κῶσ
 Δία, τραγωδία, μοιῶσ, ξαφθία, παλιῶσ, κῶσ, τραγωδῶσ, τραγωδῶσ
 μοιῶσ, ὑμινῶσ, μελωδῶσ, ξαφθῶσ, καὶ τὰ ἑαυτῶν ῥήματα ὑ
 μινῶσ, ξαφθῶσ, κῶσ, τραγωδῶσ, μοιῶσ, χρισμῶσ, χρισμῶσ, χρισμῶσ
 χρισμῶσ, κῶσ, κῶσ, ὅτι κῶσιμ, σῶσιμ, ἀπὸ φθί σοῖσ, οἱσ, πῶσ
 λόγῶσ ἠκολούθησε τὸ λαγῶσιμ, καὶ καλῶσιμ, ἄλωτῆ, ἢ ἄλωσ,

a pcutio enī aloe āt medicinale medicamētū, nō troades q̄a
 troiades, troiāe & ācillae s̄m traditōnē, troianos troicos
 herōa p̄ oīnā erodi⁹, siqdē ab amor̄ deducit̄. n̄ hēt, si āt s̄m
 Herodia. a sibilo hēt rhodi⁹ em̄ & additione e & productio
 ne erodius, quod subscriptum & ipse vidi in recte scriptis
 veteribus libris, aīal quia animal, aīal quia animal & quia
 bisyllaba o penultimantia subscribuntur. animal Proum
 mōs, qb⁹ s̄lfr sospes. an̄portic⁹. circūpōtic⁹ cōclauē q̄a cōcla
 ue. ouū q̄a ouū iuētū est lib⁹ circūcollare vestis, a bouis em̄
 ouis ouis. ora & p̄ductione limb⁹. cui. p̄ cui. vt datiu⁹ & vt p̄
 sicut caprari⁹ p̄ caprari⁹, p̄ mixtionē & contractionē, capra
 ri⁹ p̄ rari doricē p̄ extritionē & mixtionē & cōtractionē &
 conuiuāe pro & conuiuāe, & cognati pro & cognati. &
 tympanisimi pro & tympanisimi, ego puto oratorium pro
 ego puto, ego noui pro ego noui, abii ab abeo, misert⁹ sum
 a misereor, abii ab abeo, putabam putauī a puto.
 aedificauī ab aedifico, administraui ab nistro, habitabam ab
 habito, & omnia praeterita ab oe incipientium
 verborum. exceptis adnotatis apud Herodianum &
 aliis immutabilib⁹, vt desolo lo desolabam. eo cō ibam. inel
 brio abam. vinor vinabar. concito tabam. auguror augura
 bar. auspicor auspicabar. auguror augurabar. guberno
 bam. clauum rego gebam. clauum verto tebam. tumeo
 ebā. domicilior habar. haec eī vel pp̄t vocalitatem v̄l ionico
 more immutata mansere. etiam secunde & tertiāe f̄res p̄so
 nāe subiunctiuorum tertiāe coniugationis in mi. si
 des det, si dederis rit, si p̄dēdaris are atur. vñ p̄datus, & se
 cundae passiui eorundem, si der deris, si der
 deris. etiam p̄ contractionem o. optatiuor̄ secundae coniu
 gatiōis circūflexor̄. clamare rem clamares res clamaret ret.
 retis tis clamaret̄ rent. clamarem⁹ mus clamaretis tis clama
 rent rēt. & mutatione mi in in aelice, clamare res ret. passi
 uum s̄lfr clamaret rer clamaretis reris. clamarec̄ tur. etiā o
 optatiui praeteriti perfecti. inauratus fuisset fuisset fuisset
 viuat det a det assimilat⁹ fuerat, abassimilor. latus sum fuerā
 vinū m̄strabat a stro, aptū est & apuit & apuit & aperuit &

apertus sum attica oīa, adaperio, debachabar & debachatus
sum, a debachor. o mihi nōnulli subscribūt ab heī mihi pp
ductionē multa q̄a mīta. vñ īnocēs īnoxī⁹ pubescerē a scerē
scerē viuerē, & fūiuiscerē, vt optatiua et vīcēt et meditareē
salio a falio falio, vnde saltus excelsus locus, veluti saltus,
tumultus tumultus nonnulli subscribunt interpretantes
a graculis auibus, et tumultuor tumultuor. nauigo q̄a nauī
go, crocito q̄a cito, perhesternū phest, q̄a hesternum, paulo
aī subscribit̄, q̄a a mane matutin⁹ na et ionice matutinum
ī actō casū, a quo paulo ante aduerbium, prora f̄m traditi
onem subscribitur, q̄a prora & manifestum est q̄, ceru
li prorus legimus, urere ardere quia ardere, circū
aduerbium subscribitur a datiuo factum
et alia multa, Valetē qui legitis
et meminēritis, ī Messēne
siciliāe āno ab īcarnatiōe dei
M.CCCC
LXX.
Finis

Scipionis Carteromachi.

Constantini ediscens multiformem artem
Age grāmaticāe et tu latine ī summum
Non reprehensio, filios linguāe olim circa adoptatos
doctum græcoꝝ coīa parentem laborare

Louanii apud Theodoricum Martinum.

ἀνεργυμνός ἀπὶ τὰ πάντα, ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος, ἔπαρξινου καὶ πεπερασ-
 θικα, ἀπὸ τῆς προνοίας, ἡμῶν τινὲς ὑπογράφουσι, ἀπὸ τοῦ οἴμοι κατ' ἐκ-
 τασίμ, πρῶτον, ὅτι θεῶν ὄντων καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνω, ὁ ἀρχηγός, ἡθεῖα, ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ
 μι, οἴμι, βίωσι, καὶ ἀναβίωσι, ὡς εὐκτικῶν, καὶ νικῶν, καὶ μελετών,
 διδασκῶν, ἀπὸ τοῦ διδασκῶν τοῦ πηδῶ, ὄντων διδασκῶν ὁ ἴσθμος τόπος,
 θιονεὶ θεωρισμὸς, κολαῖος ὁ θορυβῶν, τινὲς ὑπεγράφουσι ἐτυμολογοῦν-
 τες ἀπὸ τῆς κολοῖωσ, ὄντων, καὶ κολαῖω, ὅτι θορυβῶν, πλῆξω, ὅτι πλωί-
 ζω, χρωῖω, ὅτι χρωῖω, πρῶτον τοῦ προχρῆσιν, ὅτι πρῶτον, πρῶτον
 ὑπογράφουσι, ὅτι ἀπὸ τοῦ πρῶτον, πρῶτον, πρῶτον, καὶ ἰωνικῶν πρῶτον
 κατ' αἰτιατικὴν πᾶσι, ἀπὸ τοῦ πρῶτον ἐπίρρημα, πρῶτον κατὰ
 παράσιν ὑπογράφουσι, ὅτι πρῶτον, καὶ διῆλον ὅτι κίνα
 πρῶτον ἀνεγίνομαι, φῶξω τὸ καίω, ὅτι φῶξω, καὶ
 κλωθ' ἐπίρρημα ὑπογράφουσι ἀπὸ Δοτικῆς γινώ-
 μινου, καὶ ἄλλα πολλὰ, ἔρξωτε οἱ ἀναγινώ-
 σκοντες, καὶ μέμνητε, ἐν μεσῆν ἡμῶν
 σικελίας ἔτι ἀπὸ θεογονίας χι-
 λιοσῶν, τετρακοσίοσῶν,
 ἑβδόμκοσῶν.
 Τέλει.

Σκηπίωνος καρτερομάχου.

Τῆρ κωνσταντίνοιο μαδῶν πολυεθῆα τέχην,
 ὄρσο γραμματικῆς καὶ σὺ λατῆρ' ἐσ' ἄκρον.
 Οὐ νέμεις παίδας γλώσση πάλαι ἀμφὶ ποικτόν,
 τὸν σοφὸν ἑλλάνων κοινὰ γούνα ποιῆν.

Δωδανιῶνι παρὰ Θεοδώρικῃ ἡρ' Μαρτίνῳ.

Laudatio in sanctissimam
dei genitricem.

Quā quōdā p̄nūciauerūt p̄phetarū chori. Apostoli docuerūt
virginē p̄ptū. Martyres cōfessi s̄t p̄prie dei genitricē .agite
cōcōrditer & nos laudē⁹ incessantē, & magnificē⁹ ipsā, veluti
dei matrē, & vocem Gabrielis dicam⁹ virgini. Ave lætitiæ
mediatrix. ave nocumēti solutio. ave adā reuocatio, & redē
ptio euae. aue vndiq; ornatū gaudiū. aue angelorū glā, & p̄fū
ditas difficulē contēplabilis oculis horū. aue cathēdra mira/
bilis oīm, regis & thorus & palatiū, & vellus roscidum. aue
nebula lucida ferens diuinum imbrem, & animas rigans
te beatificantium. aue virga Aaron, & rubus ignifer
aue vrna aurea ferens manna, & tabula a deo signata, & ian
ua clausa. aue noua arca saluatricis mundi, & scala cœlestis,
per quā de⁹ descēdit, & mortalium deificauit naturā sup̄ na
turā. aue oīm regīa venerabil, vndiq; laudabil, virgo, pura
dei sponsa, Maria dei genitrix, sine sordib⁹, sine vlla rephē
aue sctā mēsa ferēs dinū panē, & nu (siōe, icorrupta, sctiss.
triēs pie te cōfītēs, et adorātes retentibilē vt dei matrem.
aue regīna mortalium, domina angelorū, locellus latissim⁹.
plenitudo gratiarū, desperantium spes, sanitas egrotantium.
aue cadentium excitatio, firmitudo stātis, eccl̄arū cōcordia,
patriarcharum gloria, regum fortitudo, vis exercituum,
sacerdotum pulchritudo, monachorū glā. aue lampas luci
da luminis inextinguibilis, errantium dux, cecorū baculus,
tribulatoꝝ lætitiæ, iūsta patiētū liberatrix. aue p̄funditas
mysteriorū dei latērium. aue virgo. aue ianua clausa, et fons
obsignat⁹. aue protectio. aue regio. aue altitudo angelorū, et
humiliatio demonum. aue omnium gaudium, et susceptio.
aue q̄ peperisti in carne cōditorem oīm, et deū. aureum tur̄
bulum, et pons traducens terrestres ad cœlū. aue fortitudo.
aue nutrimētū, stola, p̄tectio, glā, spūs adiutrix, purpura a
deo cōtexta. vrna, virga, vell⁹, sectio, leuis nebula, te b̄rificam⁹
m⁹, te gl̄ificam⁹, te laudamus, te venerabiliorē cherubin, et
gloriosiorē incōparabilē seraphim, incorrupte deum ver
bum quæ peperisti. Vere, dei genitricem te magnificamus

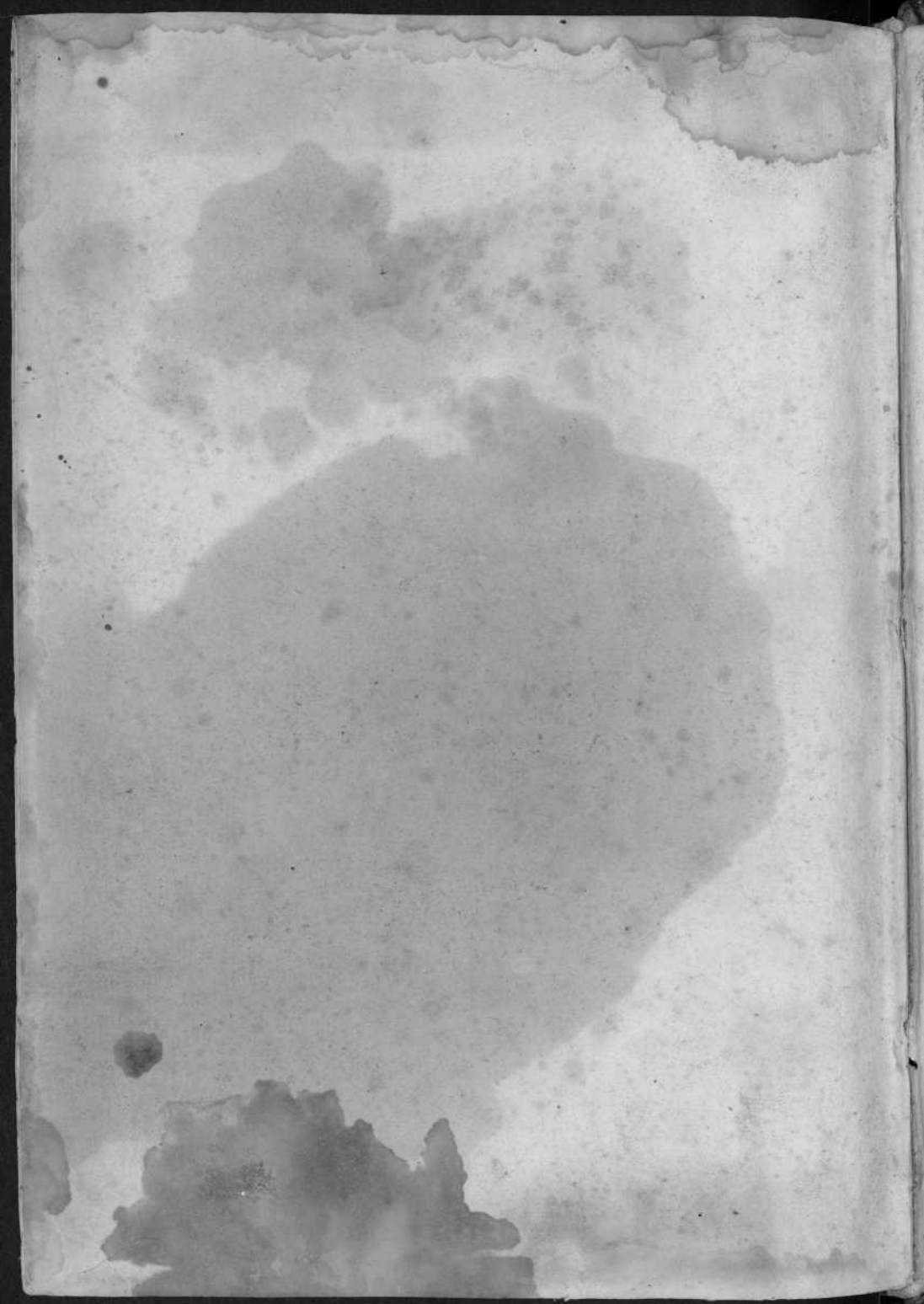
ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΡΙΝΗΝ

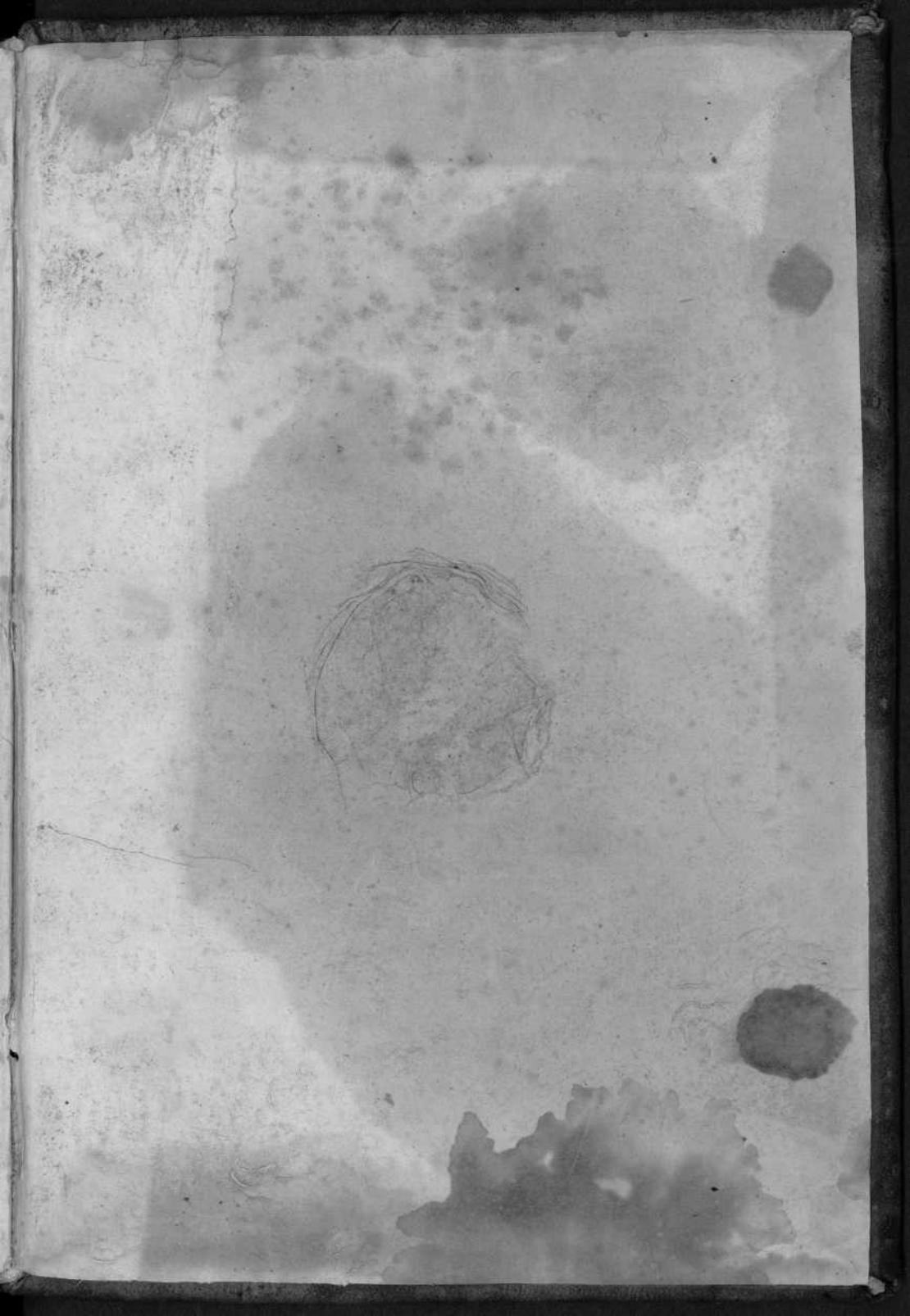
ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἡρ παλαῑ προεικίρυξαῡ τ̄ προφικτω̄ν χορῖαι, ἀπόστολοι ἐδ' ἰδ' ἄρᾱ περὶ
 Δείον μετὰ πόκορ, μάρτυρες ὁμολόγησαῡ κυρίως θεοτόκορ, δευτε̄ συμ
 φώνως ἢ ἡμεῖς ὑμνήσωμερ ἀπαύσως, ἢ μεγαλιώσωμερ ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς τ̄ θεῶ
 μντε̄ρα, καὶ τῶ φωνῆ τῷ Γαβριὴλ εἶπωμερ τῆ παρθένα, χαῖρε χαρῶ
 ἢ πρόξενος, χαῖρε ἀγῶς ἢ λύσις, χαῖρε ὁδὸς ἀνάκλησις, καὶ λυτρωσις τ̄
 ἕνας, χαῖρε παγκόσμιος χαρῶ, χαῖρε ἀγγέλωμ δ' ὄσα, καὶ βάθος δ' ὑπερ
 ρητορ τοῖς ὄφθαλμοῖς τοῖς τουτῶν, χαῖρε καθέδρα δαυμασῆ τῷ πάν
 τῶν βασιλέωσ, καὶ κλίη, καὶ παλάτιορ, καὶ πόκε δ' ἰσοφύρε, χαῖρε τε
 φέλι φωτεινὴ φέρουσα δειορ ὁμβρορ, καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν
 σὲ μακαριζήτων, χαῖρε ἢ ἔσθ' ἄσασῶν, καὶ βάτος ἢ πυρφόρος, χαῖρε
 ἢ εὐάμιος ἢ χρυσὴ ἢ φέρουσα τ̄ μάννα, καὶ πλάξ ἢ θεοχαίρακτος, καὶ πύ
 λι κεκλησμηλῖν, χαῖρε ἢ νέα κιβωτῆς, ἢ σωτικὴ τῷ κόσμῳ, καὶ κλίμαξ
 ἢ αἰζάνιος, δι' ἧς δεῦρ καθήλθε, καὶ τ̄ βροτῶν ἐδέωσε τῶν φνσίμ ὑπερ
 φύσιμ, χαῖρε παντάνασσα σεμνὴ, πανύμνητε, παρ' ἄνε, ἀπειραίδε, δεῶ
 ἡμίφε, Μαρία, θεοτόκε, ἄσπιλε, παναμώνντε, ἀφλορε, παναγία, χαῖρε
 ἄγία τρέπεζα φέρουσα δειορ ἄρτορ, καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σὲ κα
 δομολογοῦντας, καὶ προσκυνωῦντας χετικῶς, ὡς τῷ θεῷ μντε̄ρα.
 χαῖρε βασιλίσα βροτῶν, Δέσποινα τ̄ ἀγγέλωμ, χαρισίμ τ̄ εὐρύχωρομ.
 πλήρωμα τῶν χαριτω̄ν, ἀπειλπισμηλῶν ἢ ἐλπίσ, ἔσωσις τ̄ ἀδιεικώ
 τῶν, χαῖρε πιπτόντων ἔγερσις, ἀσφάλφα ἐσώτων, ἐκκλησιῶν ὁμοιοια
 πατριαρχω̄ν ἢ δ' ὄσα, ἀνάκτωρ Ἐκραταίωμα, ἰχὺς τῶν σφατοπέδων,
 ἔν' ἱερέων ραλλοῦν, τῶν μοναχῶν τ̄ κλέος, χαῖρε λαμπρῶς ἢ φωτεινὴ
 φωτῶσ ἀκατασθέσου, πεπλονημηλῶν ὁδὸν γέ, τυφλῶν ἢ βακτηρία, τῶν
 ἀλλομηλῶν ἢ χαρῶ, ἀδίκουμηλῶν ἔσις, χαῖρε βάδισ μυσηρίων τῷ
 θεῷ τῶν ἀποκρυφῶν, χαῖρε κόρη, χαῖρε πύλη κεκλησμηλῖν, καὶ πηγὴ
 ἐσφραγισμηλῖν, χαῖρε σκέπη, χαῖρε χάρα, χαῖρε ὑψοσ τ̄ ἀγγέλωμ, καὶ
 κατὰ πῶσις τῶν δαιμόνων, χαῖρε πάντων ἢ χαρῶ, καὶ ἢ ἀντίληψις,
 χαῖρε ἢ τεκοῦσα ἐμ σαρκὶ τῶν κτίσῃν τ̄ ἀπάντων, καὶ θεομ, χρυσοῦ θυ
 μιατήριον, καὶ γέφυρα μετ' ἄγουσα τοὺς ἐκ γῆσ πρὸς οὐρανόν, χαῖρε
 ἰαχὺς, χαῖρε ἔσοφ ἢ, σολὴ, ἀντίληψις, Δόξα, πνοή, προσάτις, πορφύρα θεοῦ
 φαντε, εὐάμνε, ἔσθ' ε, πόκε, τόμ, κούφκ, φέλι, σὲ μακαριοίμερ, σὲ Δο
 ξολογοῦμερ, σὲ ὑμολογοῦμερ, τῶν τιμιωτέρων τῶν χερουβίμ, καὶ
 ἐνδοξοτέρων ἀσυγκρίτωσ τῶν σεραφίμ, τῶν ἀδ' ἰαφ' ἰθὺσ δειορ λό
 γομ τεκοῦσα, τῶν ὄντων θεοτόκομ, σὲ μεγαλιώμερ. ΤΕΛΕ









Coma



Constans

A

5483

38

COONS + STEPHENS
GIRARD